yoyo's investing way

www.yoyoway.com

สันติ สิงหวังชา

2006-2010

รวบรวมโดย พีร์ บุญชนะวิวัฒน์
https://www.facebook.com/WizardKidTrader

yoyo's investing way
Year 2006

“สันติ สิงหวังชา” (YOYO) เสือหนุ่ม..ไฟแรง

จากดีกรีในการจัดการพอร์ตหุ้นที่ไม่ธรรมดาเพียงแค่ 6 ปีของการเข้าวงการ “สันติ สิงหวังชา” สามารถสร้างผลตอบแทนได้แล้วกว่า 27 เท่าตัว ด้วยแนวคิดที่เรียบง่าย ลุ่มลึก สุขุมใจเย็น จนได้รับรางวัลผู้ถือหุ้นคุณภาพมาแล้ว เชิญพบกับทายาทสังกัดมวยชื่อดังผู้ได้รับชัยชนะบนสังเวียนหุ้นของ “สันติ สิงหวังชา”

ความเคลื่อนไหวในรอบปี

ก็ปรับพอร์ตหุ้นตลอดเวลา โดยการขายออกและซื้อเข้าจำนวนเท่าๆ กัน เพราะโดยปกติแล้วผมจะไม่ถือเงินสด ซึ่งถ้าอยากจะซื้อหุ้นก็ต้องขายตัวอื่นเพื่อเอาเงินมาซื้อ ไม่มีแบบที่ว่าขายแล้วเก็บเงินสดๆ ไว้รอซื้อหุ้นอย่างนี้ไม่มี

ดัชนี 400 จุด ขายขาดทุน?

โดย ปกติผมเล่นหุ้นจะไม่ดูต้นทุนตัวเอง ไม่เคยรู้ว่าตัวเองมีต้นทุนเท่าไหร่ จะวัดผลงานของตัวเองโดยจะดูว่าต้นปีมูลค่าสินทรัพย์รวมมีเท่าไหร่ และปัจจุบันมีเท่าไหร่ โดยจะแทร็คทุกๆ ปี พูดง่ายๆก็คือดูเป็นพอร์ตรวม ไม่ได้มานั่งดูต้นทุนราคาเป็นรายตัวว่าขายไปขาดทุนหรือกำไร แต่ถ้าหากไปมองตัวเลขจริงๆ ก็มีทั้งขาดทุนทั้งกำไรผสมกันแล้วแต่ช่วง

มองแค่ส่วนต่าง

ที่ไม่มาสนใจต้นทุนราคาเป็นรายตัวเพราะความสำคัญในการซื้อหุ้นมันอยู่ที่ว่า หุ้นตัวนั้นๆ ราคาจะขึ้นได้อีกเท่าไหร่ แต่ราคาที่เราซื้อมาไม่ได้มีความสำคัญอะไรเลย ดังนั้นผมจึงไม่ได้ให้ความสนใจอะไรมาก ทั่วไปนักลงทุนอาจจะเข้าไปดูในอินเตอร์เน็ตว่าเขามีหุ้นอะไรที่ราคาเท่าไหร่ แต่ผมจะไม่เข้าไปดู จะใช้วิธีบันทึกว่ามีหุ้นนี้ จำนวนแค่นี้ และก็แยกทำต่างหากใส่ไว้ในโปรแกรมเอ็กเซลล์ ซึ่งมันจะเป็นการตัดอคติของตัวเอง นั่นหมายความว่าในพอร์ตผมจะแยกมองหุ้นในด้านคุณภาพและด้านราคา โดยไม่เอามาปนกัน

อย่างเช่นถ้าถือหุ้นอยู่ตัวหนึ่ง แล้วราคามันลงมาเยอะก็จะทำให้เราใจ

เสียได้ หรือ ถ้ามันขึ้นเยอะๆ ก็ทำให้เราอยากขายก็ได้ แต่ความสำคัญมันอยู่ที่ว่า ณ ราคาปัจจุบันมันจะขึ้นได้อีกเท่าไหร่ อย่างเช่นผมมีหุ้นต้นทุนที่ 10 บาทแต่มันลงมาเยอะๆ และผมคำนวณแล้วว่าสถานการณ์มันเปลี่ยนแปลงไปราคาเป้าหมายจะเป็น 5 บาท ต่อให้ทุนผม 20 บาท ผมก็ต้องขาย บางคนอาจคิดว่ารอให้มันกลับไปที่ราคาทุนก่อนแล้วก็ค่อยขายซึ่งถ้าเป็นอย่าง นั้นผลตอบแทนมันก็จะแย่

เริ่มต้นก็โดนไก่จิก

หลังจากที่มี โอกาสเข้าโครงการอบรมนักลงทุนรุ่นใหม่ (New Investor Program: NIP) ทำให้รู้สึกว่าการลงทุนแบบเน้นคุณค่า (Value Investing: VI) เป็นเส้นทางที่น่าสนใจ แต่ก็ยังไม่ค่อยรู้เรื่องนักเพราะตอนนั้นจบวิศวกรมา จึงมาอ่านหนังสือศึกษาเพิ่มเติมหลายๆ เล่ม ประมาณครึ่งปี แล้วก็เริ่มเปิดพอร์ตประมาณปลายปี 2545

สำหรับหุ้นตัวแรกที่เล่นก็ คือ GFPT ซึ่งทำธุรกิจเกี่ยวกับไก่ โดยตัดสินใจตามหนังสือที่บอกว่าหุ้นถูก ต้อง P/E ต่ำ, P/BV ต่ำ, ปันผลดี แต่ก็ขาดทุน หลังถือไว้ประมาณ 2-3 เดือนก็หายไปประมาณ 30% เลย ตัดสินใจคัทลอสออกมา เพราะว่าตอนที่ซื้อมาก็ไม่ได้ดูธุรกิจอะไรลึกมากแค่เห็นว่าหุ้นมันถูก แม้ว่าแรกๆ จะได้กำไรบ้าง แต่ก็ไม่ได้ขายออกเพราะจำมาว่า VI ต้องซื้อหุ้นถูกและถือยาวๆ แต่ก็ไม่รู้จะถือไปถึงเท่าไหร่เหมือนกัน พอไข้หวัดนกมาหุ้นไก่ก็เละตุ้มเป๊ะเลย

ล้มแล้วลุก

จากนั้นก็กลับ ไปเลียแผลใจ 1-2 อาทิตย์ ศึกษาใหม่ คราวนี้แค่ราคาถูกอย่างเดียวไม่ได้แล้ว ต้องดูตัวธุรกิจด้วยว่าจะมีทิศทางดีขึ้นหรือแย่ลง ซึ่งตัวนี้ก็ได้กำไร 60-70% เลย ซึ่งระหว่างเล่นหุ้นนี้ก็ทำงานประจำควบคู่ไปด้วย โดยก็มีโอกาสไปเรียนปริญญาโท MBA ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ก็เคยฝันว่าอยากจะเป็นนักลงทุนเต็มตัวเพียงแต่ว่าเวลานั้นไม่ได้คิดว่าจะ เลิกทำงานและทำงานเต็มตัวเพียงแต่ตั้งเป้าไว้ว่าหากวันหนึ่งในอนาคต เงินปันผลที่ได้จากการลงทุนมันเยอะเพียง

พอที่จะเลี้ยงตัวเองได้โดยที่ไม่ ต้องทำงานก็จะลาออกมาลงทุนเต็มตัว แต่ปรากฏว่าตอนจบมาผลตอบแทนที่ได้จากพอร์ตมันดีมากโตทะลุเป้าที่เราเคยคิด เป็นเท่าตัวก็เลยรู้สึกว่าอย่างงี้ก็เล่นหุ้นเต็มตัวเลยละกัน

เก๋าเกมส์

สูตร การเลือกหุ้นหลักๆ ก็คือ เลือกถูกๆ เลือกดีๆ เพียงแต่ว่าปีแรกการมองธุรกิจของผมยังไม่ขาด เหมือนเป็นมือใหม่เพิ่งเรียนจบมา ก็เลยได้แต่นั่งคิดไปเองว่าธุรกิจนี้มันน่าจะดีมั้ง แต่โชคดีที่ปี 2546 ช่วงนั้นราคาหุ้นค่อนข้างถูกอยู่แล้วด้วย ดัชนีขึ้นจาก 300 ไปเป็น 700 จุด เป็นเท่าตัว บางทีแม้จะคิดพลาดธุรกิจที่ซื้อไม่ได้ดีอย่างที่คาดแต่หุ้นมันก็ขึ้นเลยกลายเป็นว่าปีแรกก็เป็นแบบสบายๆ และค่อยๆ สร้างผลตอบแทนที่ดีขึ้นได้ในช่วงหลังเพราะมองธุรกิจได้ขาดและมองจังหวะที่ เข้าไปซื้อได้ถูกต้องขึ้น

สั่งสมความรู้

หัวใจของความสำเร็จ หลักๆ ของผมคือ การเลือกลงทุนแนว VI ซึ่งถูกทางและเข้ากับนิสัยของตัวเองที่ใจเย็นไม่ได้รีบร้อนเป็นการลงทุนระยะยาว ซึ่งการเริ่มต้นดีก็เหมือนมีชัยไปกว่าครึ่ง นอกจากนั้นก็เป็นการสะสมความรู้ไปเรื่อยๆ แรกๆ อาจมีหุ้นที่รู้จักเพียง 10-20 ตัว หรือบางธุรกิจเราอาจไม่เคยรู้จักมาก่อน แต่เมื่อเวลาผ่านไปการที่ศึกษาขอบเขตความเข้าใจในหุ้นมันเยอะขึ้นตัวเลือก เราก็เยอะขึ้น

อย่างแรกๆ ผมสนใจหุ้นอสังหาริมทรัพย์ตัวหนึ่งแต่ด้วยความที่ผมวิเคราะห์ธุรกิจอสังหาฯ ไม่เป็นก็เลยเสียโอกาสในการเล่นหุ้นตัวนั้นไป เพราะถ้าเราวิเคราะห์ไม่เป็นเราก็ไม่อยากจะยุ่งกับมัน แต่เวลาเมื่อผ่านๆ ไปก็เริ่มศึกษาเลยเริ่มเข้าใจเป็นเหมือนโอกาสที่เยอะขึ้นซึ่งก็ทำให้เราสร้างผลตอบแทนได้ดีขึ้น ส่วนเงื่อนไขในการเลือกหุ้น ผมจะใช้เงื่อนไข 3 ข้อ คือ ต้องเป็นบริษัทที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่มีการเติบโต ต้องเป็นบริษัทที่มีความสามารถในการแข่งขัน และต้องมีผู้บริหารที่ดี

มองให้รอบ

การ วิเคราะห์อุตสาหกรรม ก็แล้วแต่อุตสาหกรรมด้วย อย่างเช่นช่วงนี้ผมเล่นหุ้นอสังหาฯ ก็อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ธรรมดา แต่ก็ต้องอ่านแบบฟังหูไว้หูด้วย เพราะถ้าช่วงไหนดัชนีลงข่าวร้ายก็จะลงกันทุกวัน ถ้าช่วงไหนดัชนีขึ้นข่าวดีก็จะลงทุกวัน ซึ่งก็ต้องอ่านโดยเอาตัวเลขที่เป็นข้อเท็จจริงไม่ใช่ตัวเลขที่เป็นความเห็น นอกจากนี้ยังได้มาจากการคุยกับผู้บริหารด้วย อย่างไปคุยกับผู้บริหารของบริษัทแห่งหนึ่งก็อาจจะถามเขาว่ากลัวคู่แข่งมั้ย เค้าทำแบบนี้ๆ เค้าก็อาจจะคอมเม้นท์ถึงอีกบริษัทว่าทำต้นทุนได้ต่ำและยอดขายดี กลายเป็นว่าแทนที่จะสนใจตัวนี้เราอาจกลายเป็นสนใจอีกตัวหนึ่งแทน

อ่านใจให้ขาด

ส่วนทักษะในการอ่านคนเป็นเรื่องจำเป็นเพราะต่อให้ธุรกิจดี แต่ผู้บริหารไม่ดีก็ไม่ไหวเหมือนกัน โดยคุณสมบัติของผู้บริหารก็คือต้องมีความความเก่ง ขยัน และซื่อสัตย์ โดยบางทีต้องอาศัย sense หรือไม่ก็สไตล์การพูดรวมถึงคำถามที่เขาตอบเรา อย่างผู้บริหารที่เก่งๆ ไม่ว่าเราจะถามอะไรอย่างเช่นว่าสถานการณ์ไม่ดีแบบโน้นแบบนี้จะจัดการยังไง คือเขาเตรียมทางแก้ไว้หมดแล้วและสามารถตอบเราได้เป็นฉากๆ แต่ถ้าเป็นผู้บริหารที่ไม่เก่งอย่างถามไปว่าถ้าค่าเงินมันแข็งขึ้นส่งออกไม่ ดีจะทำไง ก็จะได้รับคำตอบประมาณว่า ค่าเงินมันคงไม่แข็งไปกว่านี้หรอก ซึ่งเห็นได้ว่าไม่ได้มีการคิดแผนรองรับถ้ามันจะเกิดขึ้น ผู้บริหารบางคนจะมั่นใจเกินจริง บางคนจะชอบพูดแบบอนุรักษ์นิยมไว้ก่อน หรือชอบปิดบังสิ่งที่ไม่ดีเอาไว้ในใจไม่ยอมพูด บางคนก็เชื่อไม่ได้เลย จึงจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจลักษณะของผู้บริหารแต่ละคน ซึ่งหากผมจะซื้อหุ้นตัวไหนในปริมาณเยอะๆ ก็มักจะต้องเข้าไปคุยกับผู้บริหารก่อน โดยเราก็ต้องตั้งคำถามให้เห็นถึงวิสัยทัศน์ วิธีการแก้ปัญหา แผนการดำเนินการในอนาคตด้วย ถือได้ว่าการคุยกับผู้บริหารก็คือบ้านข้อสุดท้ายก่อนซื้อหุ้น

อย่าใช้อารมณ์

ขณะที่จิตวิทยาการลง ทุนในความหมายของผมก็คือ จิตวิทยาในการวิเคราะห์ตัวเอง อย่างเช่นการเล่นหุ้นของผมจะไม่ดูต้นทุนของตัวเองเทียบกับราคาในตลาด ปัจจุบัน เพราะคนเราจะมีอคติ ดังนั้นผมจะให้ดูว่าหุ้นจะขึ้นได้เท่าไหร่หรือจะลงได้เท่าไหร่นั่นคือคีย์ใน การตัดสินใจ แต่สำหรับนักลงทุนโดยทั่วไปแล้วสิ่งที่เขาดูคือต้นทุน ตอนนี้ขาดทุนเลยไม่อยากขาย หรือกำไรเยอะก็เลยอยากขายแล้ว ตัวเลขต้นทุนซึ่งบางทีมันไม่มีผลต่อมูลค่าที่แท้จริงของหุ้น แต่เรากลับนำมาใช้ซึ่งก็อาจทำให้เกิดอคติทำให้เราใช้อารมณ์ในการซื้อขายหุ้น หรืออย่าง Snake Bite Effect คือการที่คนเรามักจะกลัวในสิ่งที่ทำให้เราเจ็บตัวมาก่อนอย่างเคยเจ็บตัวจากหุ้นอสังหาฯ แล้วทำให้ไม่กล้าจะลงทุนหุ้นอสังหาฯ อีกเพราะนึกว่าไม่ถูกโฉลกแล้ว แต่ปีนี้ถ้าหุ้นมันเกิดดีขึ้นมาก็จะทำให้เราเสียโอกาส

เข้าเนื้อก็มี

ที่ผ่านมาหุ้นในพอร์ตของผมกำไรก็มีขาดทุนก็เยอะผสมกันไป แต่ถ้าคิดเป็นรายปีส่วนใหญ่จะมีกำไร โดยจะคิดต้นปีเทียบกับปลายปี แต่อย่างปีที่แล้วมันเละตุ้มเป๊ะขาดทุนไป 55% ได้ ขณะที่ช่วงวิกฤติอย่าง 19 กันยา หรือ 19 ธันวา ที่หุ้นจะดิ่งลงมาพร้อมๆ กัน ส่วนใหญ่ผมมักจะอยู่เฉยๆ เพราะตั้งแต่เล่นหุ้นมา 6 ปี ถือหุ้น100% ยังไม่เคย Hold Cash เลย แต่ถ้าผมมีหุ้นอยู่ 3 ตัว แล้วราคาลดลงไม่เท่ากัน ผมก็จะขายตัวที่ราคาลงน้อยแล้วเปลี่ยนมาซื้อตัวที่ลงเยอะ เพราะยิ่งมันลงมาเท่าไหร่ก็ยิ่งถูกขึ้นเท่านั้น ขณะเดียวกันถ้าในภาวะปกติแล้วมีหุ้นอยู่ 3 ตัว ตัวแรกลง 5% ตัวที่สอง +10% ตัวที่สาม +50% ผมก็จะขายตัวที่สามบางส่วนเพื่อไปซื้อตัวแรกเพิ่ม ซึ่งโดยปกติการซื้อขายของผมก็มักจะเป็นลักษณะนี้ เพราะถ้าหุ้นขึ้นมากเท่าไหร่ความเสี่ยงก็จะเยอะขึ้นเท่านั้น

ผสานแนวคิด 2 VI ชื่อดัง

หลักคิด VI ของผมจะใช้แนวคิดของ วอร์เรนต์ บัฟเฟต์ และ ปีเตอร์ ลินช์ เป็นหลัก โดยการลงทุนของบัฟเฟต์จะคิดระยะยาวมากๆ คือถือหุ้นที่ดีต่อเนื่องกันเป็น 10-20 ปี แล้วไม่ค่อยขายเพราะฉะนั้นเขาจะเลือกหุ้นที่แบบเฟอร์เฟ็คยอดเยี่ยม และซื้อในช่วงที่ธุรกิจมีปัญหาในช่วงที่คนส่วนใหญ่จะเทขายออกมา แต่ลินช์จะมองหุ้นสั้นกว่าบัฟเฟต์โดยเฉลี่ยแล้ว 2-5 ปี โดยจะมีการเปลี่ยนไปเปลี่ยนมาบ่อยกว่า คือถ้าหุ้นที่เขาถืออยู่มันเริ่มแพงแล้วเขาจะขายทิ้งและไปหาตัวที่ถูกกว่า แทนเป็นอย่างงี้ไปเรื่อยๆ ซึ่งลินช์ก็ทำการบ้านหนักกว่าบัฟเฟต์ แต่สำหรับของผมเองแล้วก็กลางๆ ผสมกันคือช่วงไหนมีโอกาสซื้อหุ้นที่ยอดเยี่ยมในราคาถูกๆ ก็ซื้อแต่ช่วงไหนที่หุ้นแบบนั้นหาไม่ได้เลยก็จะเล่นหุ้นที่ไม่ต้องมองยาวมาก

ต้องเจาะลึก

ก่อนจะซื้อหุ้นแรกๆ ผมศึกษาแต่ละตัวเป็นเดือนเลยนะ แต่หลังๆ นี่บางทีผมอ่านแค่ครึ่งวันก็ซื้อแล้ว เพราะถ้าเป็นธุรกิจที่เราเข้าใจอยู่แล้วก็ไม่ต้องศึกษาอะไรมาก อย่างถ้าผมสนใจหุ้นอสังหาฯ ตัวนึงก็จะเข้าไปศึกษางบการเงินของบริษัทว่าเป็นยังไง ผลงานในอดีตเป็นยังไง แล้วภาวะปัจจุบันยอดขายโอเคมั้ย แล้วผมก็ซื้อได้เลย จากที่ในอดีตต้องไปเริ่มต้นดูว่าหุ้นอสังหาฯ เขาวิเคราะห์กันยังไง คู่แข่งเป็นยังไง ใครเป็นคู่แข่งในธุรกิจนี้ แล้วอดีตเป็นอย่างไร แต่ที่ผ่านมาผมก็ศึกษาไปเรื่อยๆ ว่ารายนี้จุดเด่นด้านนี้ๆ ลูกค้าหลักคือใคร ดังนั้นเราจะมีข้อมูลมาก บางทีฟังผู้บริหารพูดปุ๊บๆ เอาเครื่องคิดเลขจิ้มๆก็ซื้อได้เลย

หัวใจหลักงบการเงิน

หัวใจ หลักๆ ที่ต้องดูและพลาดไม่ได้ก็คืองบการเงิน โดยก็ดูอัตราส่วนหลักๆ กำไรขั้นต้น ค่าใช้จ่ายในการขายและบริหาร เป็นยังไง เรียกได้ว่าดูทุกรายการในงบกำไรขาดทุนเลย แล้วก็ไปดูหนี้สินเทียบกับทุนว่าเป็นยังไง ถ้าหนี้เยอะก็เสี่ยง หนี้น้อยก็สบาย แล้วจากนั้นก็นำแต่ละบริษัทมา

เปรียบเทียบกับคู่แข่งตัวอื่นๆ ในกลุ่ม อย่างเช่น ตั้งแต่ต้นปีที่ผ่านมา ธุรกิจอสังหาฯ ไม่น่าจะดี สภาวะเศรษฐกิจมันแย่ แบงก์ก็ไม่ค่อยปล่อยกู้ แต่ในสภาวะที่แย่แบบนี้จะมีคนที่ได้ประโยชน์อยู่ บริษัทอสังหาฯ รายเล็กๆ กู้แบงก์ยากดังนั้นจึงเปิดโครงการใหม่ไม่ได้ หรือบริษัทที่มีหนี้เยอะขายของไม่ได้กู้ไม่ได้แทบจะต้องปิดตัวไปก็มีซึ่งคน ที่ได้ประโยชน์จะตกอยู่กับบริษัทอสังหาฯ รายใหญ่ที่มีงบดุลแข็งแกร่งมีหนี้น้อยๆ แม้ว่ายอดขายรวมจะลดลงแต่บริษัทพวกนี้จะสามารถไปแย่งส่วนแบ่งการตลาดตัวอื่นๆ มาได้

เงี่ยหูฟัง

ผมก็อ่านบทวิเคราะห์ด้วย แต่ก็ต้องดูว่าที่มามันมาจากไหน หากมาจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารเราก็ต้องดูตัวผู้บริหารเพิ่ม ถ้าตัวเขาเชื่อถือได้เราก็เชื่อบทวิเคราะห์ง่ายหน่อย ซึ่งก็จะดูชื่อนักวิเคราะห์ที่มีชื่อเสียงประกอบแต่เอาเข้าจริงหุ้นที่ผม เล่นส่วนใหญ่จะไม่ค่อยมีคนวิเคราะห์ซักเท่าไหร่ ขณะที่อีกอย่างที่ผมจะไม่ดูจากบทวิเคราะห์เลยคือราคาเป้าหมายแม้ว่าจะมีการ คิดตามสูตร WACC, DCF หรืออะไรก็ตาม ผมไม่เชื่อเลยและผมก็ไม่ได้ใช้วิธีคิดแบบนั้นด้วย เพราะผมก็เคยลองทำแต่มันเป็นทฤษฎีที่ใช้ไม่ได้ผลเลย ตอนนี้ผมเลยคิดง่ายๆโดยใช้ P/E Ratio และคาดการณ์ตัวเลขล่วงหน้าประมาณ 1 ปี ส่วนหลังจากนั้นก็ดูว่ามันจะดีขึ้นอีกแค่นั้นก็พอ ถ้าให้นักวิเคราะห์มาแข่งคาดการณ์กำไร 1 ปีล่วงหน้ากับผมแล้วเค้าหรือผมก็คงไม่ได้มีใครเก่งไปกว่ากันหรอก พอเราดูแล้วเห็นว่าเทียบกับ P/E แล้วในปีหน้าราคามันถูกก็ซื้อได้เลย

กระจายความเสี่ยง

ในพอร์ตผมจะแบ่งถือหุ้นโดยเฉลี่ย 5-6 ตัว เพราะถ้าน้อยตัวไปก็จะรู้สึกว่าเสี่ยงแต่ก็เคยถือตัวเดียวเหมือนกันนะ เพราะรู้สึกมั่นใจมาก ซึ่งปรากฏว่าโชคดีถือถูกตัว แต่หลายๆ ครั้งหุ้นที่มั่นใจมากๆ แล้วเละไม่เป็นท่าขึ้นมาก็มีเหมือนกัน ทำให้หลังๆ รู้สึกว่าจะไม่เล่นหุ้นหนักๆ ตัวเดียวแล้วต้องมีการกระจาย แต่บางตัวอาจถือเยอะหน่อยเช่นซัก 30% ของพอร์ตตามความมั่นใจ และตามเป้าหมายของมัน เช่นถ้ายังเหลืออัพไซด์เยอะ

ก็จะถือมากหน่อย

เหตุปรับพอร์ต

สำหรับ ผมการที่ราคาลดลงไม่ใช่จุดคัทลอส แต่ผมจะคัทลอสก็ต่อเมื่อวิเคราะห์ผิดอย่างมองว่ากำไรน่าจะได้ 1 พันล้านบาท แต่ประกาศจริงได้แค่ 7 ร้อยล้าน ซึ่งก็ต้องมาดูเหตุผลประกอบด้วย ถ้าเป็นเหตุการณ์ชั่วคราวก็จะไปเข้าสูตรของ บัฟเฟต์ แทนที่คัทลอสก็อาจจะซื้อเพิ่มแทนถ้าราคาลดลง ส่วนเหตุผลอื่นที่ไม่ใช่การคัทลอสแต่จะไม่เก็บหุ้นไว้ต่อก็คือ เห็นหุ้นตัวอื่นที่ดีกว่า แม้ว่าหุ้นตัวที่ถือนั้นจะได้กำไรอยู่ก็ตาม ส่วนปัจจัยทางเทคนิคผมไม่เคยดูเลย จะใช้แค่ P/E กับวิเคราะห์ธุรกิจเป็นหลัก ถ้าธุรกิจดีมากๆ ก็ควรที่จะมี P/E ที่สูงกว่าตัวอื่นหรือไม่ก็เป็นธุรกิจที่ดีมาก แต่คนอื่นยังไม่เห็นเราก็ต้องหาให้เจอก่อน

หุ้น 5 เด้ง

ตั้งแต่ ผมเล่นหุ้นมา PSL เป็นหุ้นที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด โดยซื้อตั้งแต่ราคา 8 บาทถึง 11 บาท แล้วก็เก็บประมาณ 1 ปีไปขายที่ราคา 40 บาท ซึ่งนี่คือหุ้นที่ถือตัวเดียวทั้งพอร์ต เพราะมองว่าค่าระวางเรือจะขึ้นเยอะ แต่พอขึ้นไปเยอะแล้วก็มองไม่ออกเหมือนกันว่าจะขายตรงไหน จนกระทั่งรู้สึกว่าถึงจุดหนึ่งไม่น่าจะขึ้นไปกว่านี้แล้วมั้งก็เลยขาย...ก็ มั่วๆ เหมือนกันนะ เพราะมันเคยขึ้นไปถึง 60 บาทด้วยนะ แล้วก็มีแตกพาร์อะไรด้วย แต่ที่ผมซื้อมา 8 บาทก็ต้องถือว่ามันขึ้นมาเยอะแล้วนะเพราะก่อนหน้านี้มันมาจาก 3 บาทด้วยซ้ำ ถ้าถามก็คงต้องบอกว่ามันก็ฟลุ๊คส่วนหนึ่งด้วยมั้ง

แสบสะท้านทรวง

ส่วนตัวที่เจ็บตัวมาก ที่สุดก็คือ SNC และเล่นหุ้นตัวนี้ก็ถือเยอะด้วยถือเต็มพอร์ตเลย ผมซื้อตั้งแต่ราคา 3 บาท ไปถึง 7 บาท 15 บาทก็ยังซื้อเพิ่ม จนขึ้นไป 17 บาท แล้วก็ลงมา 12 บาทซึ่งช่วงนั้นก็ยังมั่นใจนะซื้อหุ้นเพิ่มทุนเข้าไปอีกด้วย พอผ่านไปซักพักทีนี้ผลประกอบการมันผิด

จากที่เราคาดไว้แม้ว่าผู้บริหารจะเป็น คนที่ทำงานเก่งแต่สิ่งที่เกิดขึ้น ณ เวลานั้นมันก็เกินคาดการณ์ของผู้บริหารเหมือนกัน ให้โอกาสผู้บริหารไป 3 ไตรมาส แต่ก็ยังไม่ดีเลยตัดสินใจขายทิ้งไปที่สิบกว่าบาท แต่ผมก็ไม่รู้เหมือนกันนะว่าตัวนี้ผมขาดทุนหรือกำไรเพราะผมไม่รู้ว่าต้นทุน มันอยู่ที่ตรงไหน

มองให้ขาด

แนะนำให้นักลงทุนรุ่นใหม่ถ้าอยากจะ ประสบความสำเร็จในการเล่นหุ้นแบบนี้จะต้องวิเคราะห์ธุรกิจให้เป็นว่าธุรกิจ นี้มันดีหรือเปล่า เพราะการเล่นหุ้นมันไม่ใช่การวิเคราะห์หุ้นว่าจะขึ้นหรือลง แต่เป็นการดูว่าธุรกิจจะดีหรือไม่ อนาคตจะเป็นอย่างไร แล้วมูลค่าธุรกิจที่ขายอยู่ทุกวันนี้ถูกหรือแพง ถ้าเราเข้าใจมันดีพอก็จะรู้แนวโน้มมันได้ และถ้าเข้าใจลึกก็จะรู้ว่าธุรกิจนี้มีมูลค่าเท่าไหร่ จากนั้นก็เอามูลค่ามาเทียบกับราคาในตลาด ถ้าถูกเราก็ซื้อ ถ้าแพงเราก็ขาย

หุ้นดี P/E ต้องสูง

ปกติแล้วธุรกิจที่ดีก็จะมี P/E ที่แพง ธุรกิจแย่ P/E ก็ควรจะต่ำ ซึ่งผมก็จะแบ่งหุ้นออกเป็น 5 เกรด ตามคุณภาพของบริษัท จากหุ้นเกรด A ไปจนถึงหุ้นเกรด F ซึ่งหุ้นเกรด A หรือ หุ้นสุดยอด จะเป็นบริษัทที่มีหนี้น้อยหรือไม่มี รายได้มั่นคงมากและโตขึ้นอย่างสม่ำเสมอ กำไรโตขึ้นในระดับ 20-30% ผู้บริหารเก่ง ขยัน ซื่อสัตย์ แนวโน้มธุรกิจดี มีอำนาจในการต่อรองสูง อยู่ในอุตสาหกรรมที่ไม่แข่งขันกันเรื่องราคา ซึ่งมี P/E 12 เท่าขึ้นไป

หุ้นเกรด B หรือ หุ้นคุณภาพดี จะเป็นบริษัทที่มีหนี้น้อยหรือไม่มีเลย รายได้โตอย่างต่อเนื่อง กำไรในอนาคตคาดว่าจะโตในระดับ 15% ขึ้นไป โดยมี P/E ที่เหมาะสมประมาณ 9-12 เท่า ขณะที่หุ้นเกรด C หรือ หุ้นคุณภาพดีพอใช้ จะเป็นบริษัทที่มีหนี้ไม่มาก รายได้ไม่ผันผวน เติบโตอย่างสม่ำเสมอ กำไรในอนาคตเติบโตระดับ 5-15% ต่อปี โดยมี

P/E ที่เหมาะสมประมาณ 6-9 เท่า

หุ้นเกรด D หรือ หุ้นที่มีคุณภาพกลางๆ จะเป็นบริษัทที่มีหนี้สินกลางๆ รายได้และกำไรไม่ค่อยเติบโต หรือเติบโตช้าไม่เกิน 5% ต่อปี โดยมี P/E ที่เหมาะสมประมาณ 5-6 เท่า และหุ้นเกรด F หรือหุ้นที่มีคุณภาพแย่ เป็นกิจการที่ขาดทุนหนี้สินมาก หรือกำไรไม่แน่นอน หรือผู้บริหารไว้ใจไม่ได้

สูตรคำนวณหุ้นแบบส่วนตัว

วิธีคิดง่ายๆ ก็อย่างเช่น PS ปีที่แล้วกำไรต่อหุ้น 1.10 บาท ส่วนผู้บริหารบอกว่าปีนี้จะโต 30% และอัตราการทำกำไรไม่ต่ำกว่าเดิม ดังนั้นผมก็จึงเอา 1.1x 1.3 ก็ได้ประมาณ 1.4 ซึ่งก็อาจจะเยอะไปหน่อยก็ให้ดิสเค้าท์คิดว่าซัก 1.25 ก็แล้วกัน ซึ่งนี่คือกำไรต่อหุ้นสำหรับปีนี้ แล้วก็นำ PS มาเทียบความแข็งแกร่งกับคู่แข่งในวงการ ซึ่งในด้านคุณภาพก็ชนะทุกตัว ซึ่งคู่แข่งก็ P/E ประมาณ 10 เท่า ผมก็มาคิดลด P/E ด้วยว่าน่าจะ 8 เท่าละกัน แล้วนำ 1.25 x 8 ก็เท่ากับ 10 บาท ก็แค่นี้เองโดยสิ่งแรกที่ผมจะต้องทำก็คือตัดสินใจว่าจะเชื่อผู้บริหารได้ หรือไม่ก่อนและค่อยคิดลดไปอีกซักหน่อย

กู้มาเล่นหุ้น

ที่เล่นมาร์จิ้นด้วย ก็เพราะเล่นหุ้นแล้วได้ผลตอบแทนดี เลยคิดว่าถ้ากู้มาเล่นคงจะได้เยอะกว่านี้แน่เลย สำหรับครั้งแรกที่กู้มาเล่นดอกเบี้ยถูกมากแค่ 4.5% เท่านั้นเอง ส่วนตอนนี้ก็ 5.5% แต่ก็ต้องเอาหุ้นมาวางเป็นหลักประกัน ซึ่งถ้าหุ้นลงก็จะทำให้สินทรัพย์ค้ำประกันมูลค่าต่ำลงก็จะทำให้ความเสี่ยง จากการถูกฟอซเซลจะเยอะขึ้น ดังนั้นสิ่งที่เราต้องทำก็คือต้องขายหุ้นบางส่วนออกไปต่อให้เรารู้ว่ามันถูก ก็ตามเถอะ ก็ต้องยอมขายทิ้งเพราะต้องลดหนี้ ตรงข้ามกับหลักการที่ว่าหุ้นยิ่งถูกยิ่งต้องซื้อแต่นี่ยิ่งถูกเรากลับยิ่ง ขาย ซึ่งเป็นเหตุให้ปีที่แล้วผมขาดทุนเละก็เพราะมาร์จิ้นนี่แหละ ถ้าหากไม่ใช้มาร์จิ้นเลยพอร์ตผมจะลบเพียงแค่ 33% เท่านั้นเอง แต่เพราะมาร์จิ้นเลยทำให้ติดลบถึง 55 % การจะเล่น

มาร์จิ้นต่อให้หุ้นถูกก็ตาม ถึงผมเชื่อว่าหุ้นจะเข้าใกล้มูลค่าเหมาะสมในระยะยาว แต่ในระยะสั้นมันอาจจะลงก็ได้ และมาลงมาเรื่อยๆจนกระทั่งถึงจุดที่เราเจ็บก็แย่แล้ว

ซื้อกองทุนอสังหาฯ ความเสี่ยงต่ำ

ตั้งแต่ ต้นปีก็เลยทำให้ผมเข็ดไม่อยากใช้มาร์จิ้นอีกแต่มาเห็นหุ้นมันถูกมากเลยต้อง ใช้ แต่ผมก็เลยเลือกใช้ในการซื้อกองทุนรวมอสังหาฯ แทนโดยผมจะดูที่เงินปันผล อย่างเช่น 15% ถ้าผมกู้มา5% ผมก็กำไร 10%แล้ว แต่ก็ไม่ได้คิดจะถือยาวถึง 30 ปี แค่ปีสองปีก็พอ หลักการดูพื้นฐานก็เหมือนหุ้นเลย อย่างกองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์สนามบินสมุยเขาก็มีการันตีจ่าย 60 สตางค์/ปี ซึ่งถ้าเทียบกับราคา 4 บาทที่เคยลงไปก็หมายความว่าปันผล 15%แล้ว ยังไม่รวมกับราคาหน่วยลงทุนที่สามารถสูงขึ้นได้อีกดังนั้นมันจึงมีความ เสี่ยงน้อยมากผมจึงกล้ากู้มาเล่น แต่ก็ต้องเลือกเหมือนกัน เพราะบางกองอสังหาฯ ก็แย่เหมือนกัน

6 ปี 27 เด้ง

ผลตอบแทนตั้งแต่เริ่มเล่นหุ้นวันแรกจนถึงปัจจุบันพอร์ตของผมมีมูลค่าเพิ่มขึ้น 27 เท่าแล้ว ผมลงทุนหุ้น 100% ไม่ว่าหุ้นเล็กหุ้นใหญ่หุ้นตลาดเอ็มเอไอเล่นหมด ส่วนสินทรัพย์ประเภทอื่นๆ ผมไม่ได้ลงทุนอะไรเลย ส่วนหุ้นไอพีโอผมก็ไม่เล่นด้วยเพราะ หุ้นที่ดีราคาไม่แพงมันก็มักจะไม่มาถึงเรา ส่วนที่มาถึงเรามันก็เป็นหุ้นอะไรก็ไม่รู้ เพราะปกติที่ปรึกษาทางการเงินเขาต้องตั้งราคาให้หุ้นไอพีโอแพงที่สุดแต่ต้อง ขายได้ เพราะฉะนั้นมูลค่าหุ้นไอพีโอจึงไม่ค่อยถูกกว่าที่ควรจะเป็นซักเท่า ไหร่

พร้อมโกอินเตอร์

การติดตามข่าวก็เป็นการดูทีวีขณะที่ หนังสือพิมพ์ก็จะใช้เวลาอ่านตอนเย็นซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นโพสต์ทูเดย์ กับ ทันหุ้น ส่วนบลูมเบิร์กหรือซีเอ็นบีซีก็ไม่เคยดูเลย แต่ต่อไปอาจจะต้องดูแล้วเพราะเพื่อนๆ เขาชวนไปเปิดพอร์ตซื้อขายต่างประเทศไว้ รวมถึงต้องดูพวกอัตราแลกเปลี่ยน

ด้วย แต่ตอนนี้ก็แค่เปิดไว้เฉยๆ ก่อนยังไม่ได้เล่นหรอกเพราะกว่าจะเปิดพอร์ตได้ก็ต้องใช้เวลาเป็นเดือนๆ ในบรรดาก๊วนของผมที่สนิทมากๆ มีซักประมาณ 10 คน ก็เป็นรุ่นเด็กเสียส่วนมาก มีการบอกกันว่าหุ้นตัวไหนดี มีการพุดคุยและแนะนำกันให้ไปศึกษาต่อ ก็แล้วแต่ต่างคนต่างไปคิด แต่บางทีคิดเหมือนกันก็มี เป็นการแลกไอเดียหรืออัพเดทช่วยกันมากกว่า

ผลตอบแทน 40% จิ๊บๆ

สำหรับ ชีวิตของนักลงทุนมันก็สบายเหมือนกัน ผมเลยตั้งใจว่าเวลาที่สว่างก็จะใช้เวลาทำกิจกรรมที่มีสาระก็มีอ่านหนังสือ เกี่ยวกับการลงทุนและธุรกิจระดับโลกอย่าง โตโยต้า กูเกิ้ล อีเบย์ ฯลฯ รวมถึงมาตลาดหลักทรัพย์เพื่อฟัง Opportunity day ส่วนนิยายอย่างแฮรี่พอร์ตเตอร์ผมก็จะอ่านช่วงกลางคืนแทน ส่วนเป้าหมายในการลงทุนก็จะไปเรื่อยๆ ไม่มีหยุดครับเพราะก็ยังสนุกไปเรื่อยๆ ไม่ใช่ว่าถึง 100 ล้านแล้วก็หยุด มันเหมือนแข่งกันเล่นเกมกับเพื่อน อย่างปีนี้ก็คุยกันว่าได้มากี่เปอร์เซ็นแล้ว.....40% เองหรอ จิ๊บๆ (หัวเราะ)

“สันติ สิงหวังชา” บอกว่าการลงทุนคืออาชีพที่ชอบ แต่ก็ต้องมีวินัยให้มากกับตัวเอง และพยายามใฝ่หาความรู้ใส่ตัวเองอยู่เสมอ ซึ่งสิ่งสำคัญสิ่งแรกก่อนตัดสินใจลงทุน คือการมองแนวโน้มธุรกิจ ต้องมองให้ขาดว่าจะเป็นไปในลักษณะใด จากนั้นก็ไปคัดเลือกหุ้นที่ดีที่สุด โดยหลักที่ให้น้ำหนักความสำคัญคือการวิเคราะห์จากงบการเงินเพื่อตัดสินใจลง ทุนในที่สุด และอย่าลืมเกาะติดการเคลื่อนไหวในทุกระยะ และหากเป็นไปได้ต้องหาโอกาสพูดคุยกับผู้บริหารเพื่อพิจารณาถึงวิสัยทัศน์ใน การบริหารกิจการด้วยเพื่อจะได้ผิดพลาดน้อยที่สุด

เครดิต: Investor Station ฉบับที่ 137-145 ประจำวันที่ 1-11 มิถุนายน 2552

Sunday, June 04, 2006

เล่นหุ้น Style YoYo

สวัสดีครับ เพื่อนๆพี่ๆน้องๆ Value Investor และคนที่ต้องการจะเป็น Value Investor ทุกท่าน

weblog นี้เขียนขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อที่จะแบ่งปันความรู้ในการเล่นหุ้น (ขอใช้คำว่าเล่นหุ้นนะครับ ดูแล้วสนุกกว่าคำว่าลงทุนเยอะเลย) บางวันอาจจะเขียนแนะวิธีการเล่นหุ้น บางวันอาจจะหาบทความดีๆมาลง บางวันก็นั่งวิเคราะห์หุ้น บางทีอาจนั่งเขียนระบาย หรือบางทีอาจจะเอาอะไรที่ไม่เกี่ยวเลยมาใส่ก็ได้ อย่าคิดมากกันนะครับ คิดว่าอ่านเอามันส์ละกัน

ปล. เพิ่งเริ่มเขียน Blog นะ ยังงูๆปลาๆอยู่เลย

Monday, June 05, 2006

ทำไมต้อง Value Investing

หลายๆคนอาจจะถามนะว่าการลงทุนมีหลายรูปแบบ ทำไมต้องเป็น Value Investing ?

ลองมาดูกันก่อนว่า VI คืออะไร? VI ก็คือการเลือกซื้อหุ้นที่มีราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง และมีหลักการในการประเมินมูลค่าหุ้นเหมือนกันการประเมินมูลค่าธุรกิจ โดยไม่สนใจกราฟหุ้น แนวรับแนวต้าน อย่างที่การลงทุนแบบอื่นๆสนใจกัน

แล้วการลงทุนแบบนี้มันมีดียังไง ก็ต้องขอเล่าย้อนหลังไปก่อนว่าตอนที่เราเริ่มสนใจหุ้นเป็นครั้งแรก เราก็พยายามมองหาวิธีการลงทุนที่น่าจะใช้ได้ผล วิธีมองหาก็ดูจากนักลงทุนที่ประสบความสำเร็จทั้งระดับโลก รวมถึงคนรอบๆตัวเรา พอดีตอนนั้นคนรอบๆตัวยังไม่มีใครรุ่งในการเล่นหุ้นก็เลยศึกษาเอาจากพวกที่ สำเร็จระดับโลก

คนที่รวยอันดับ 2 ของโลก Warren Buffet เค้ารวยมาจากการเล่นหุ้นแบบ VI

คนที่ดังรองๆลงมา เป็นผู้จัดการกองทุน Fidelity ที่สามารถสร้างผลตอบแทนสูงอย่างต่อเนื่อง ชื่อตา Peter Lynch ต่อมาก็มี JOHN NEFF ผู้จัดการกองทุน, SIR JOHN TEMPLETON สร้างผลตอบแทนเฉลี่ย 15% ต่อปี เบนจามิน เกรแฮม และ ฟิลลิป ฟิชเชอร์ 2 คนหลังนี่เป็นเหมือนอาจารย์ของ Buffet

ทุกคนที่ร่ายมาทั้งหมดลงทุนโดยใช้หลักการเดียวกัน คือการลงทุนแบบเน้นคุณค่า หรือที่เรียกกันว่า VI นั้นเอง นอกจากนี้ในเมืองไทยเองก็มี ดร. นิเวศน์ อีกท่านที่โด่งดังเป็นพลุแตกอยู่ในตอนนี้ก็เป็น VI พันธ์แท้คนนึงเช่นกัน

ในขณะที่มองหานักลงทุนที่ประสบความสำเร็จด้วยการใช้กราฟหรือที่เค้าเรียกกัน ว่า Technical Investor ไม่รู้เพราะว่าคนกลุ่มนี้ไม่ค่อยเปิดตัวหรือว่าเราศึกษาน้อยไปเองก็ไม่รู้ จนแล้วจนรอดก็ยังหานักลงทุนที่ใช้กราฟเพียวๆ ในการซื้อหุ้น แล้วรุ่งๆไม่เจอซักคน

นี่เลยเป็นสาเหตุที่เราเลือกเดินในทาง VI และคิดว่าเพื่อนเอง ถ้าเลือกเดินทางนี้ก็น่าจะประสบความสำเร็จได้ไม่ยาก

ทำไมต้อง Value Investing ภาค 2

ในวันก่อน ผมพูดถึงนักลงทุนต่างประเทศที่ประสบความสำเร็จหลายๆ คนใครสนใจอยากลองไปอ่าน ประวัติของนักลงทุนเหล่านี้เพิ่มเติมก็ตาม ไปที่ link ข้างล่างนี้เลยนะครับ

ปีเตอร์ ลินช์ (PETER LYNCH)
(http://www.thaivi.com/content/view/228/49/)

จอห์น เนฟฟ์ (JOHN NEFF)
(http://www.thaivi.com/content/view/328/49/)

เซอร์จอห์น เทมป์เพลตัน (SIR JOHN TEMPLETON)
(http://www.thaivi.com/content/view/326/49/)

ฟิลลิป ฟิชเชอร์ (PHILIP A. FISHER)
(http://www.thaivi.com/content/view/186/49/)

ทีนี้อาจจะยังมีคำถามต่อเนื่องอีกว่า ที่ยกตัวอย่างมา คนที่ประสบความสำเร็จมีแต่พวกฝรั่งทั้งนั้น แล้วไอ้การลงทุนแบบ VI มันเอามาใช้กับตลาดไทยได้แน่หรือ?

ผมพอจะมีคำตอบให้ครับ ...ช่วงแรกๆที่ผมเล่นหุ้นใหม่ๆ ผมเองก็ไม่ค่อยจะรู้จักนักลงทุนแนวนี้ในเมืองไทยเท่าไหร่ จนได้มาเจอกับเวป www.thaivi.com ได้พูดคุยกับพี่ๆเพื่อนๆน้องๆ หลายคนในเวป มีสมาชิกขาประจำหลายคนมาก ที่ปัจจุบันมีอิสระภาพทางการเงินแล้ว ตัวอย่างเช่น

- **คุณปรัญชา** อดีตเป็นนักเก็งกำไรตัวยง ก่อนหน้าจะรู้จักกับการเล่นหุ้นแบบ vi คุณปรัชญากำเงินเข้าตลาดหุ้น แล้วก็หมดตัวไปถึง 2 รอบ แล้วหลังจากที่หันมาใช้การลงทุนแนว vi คุณปรัชญาพลิกจากที่เคยพลาดท่าให้ตลาดหุ้น กลายมาเป็นผู้ชนะอย่างหมดจด ที่ผ่านมาคุณปรัชญาเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ในหุ้นอย่าง FE มูลค่า Port นั้นผมไม่สามารถประมาณได้ แต่เชื่อว่าไม่ต่ำกว่า 8 เป็นแน่

- **คุณฉัตรชัย** นักลงทุนรุ่นเก๋าอีกท่าน เป็นทีโด่งดังในด้านการวิเคราะห์งบการเงินแบบทะลุปรุโปร่ง สามารถตั้งตัวเริ่มจากเงินหลักแสน ปัจจุบันคุณฉัตรชัยกลายมาเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของ WG ถือหุ้นเพียงตัวเดียวใน port ด้วยความมั่นใจมายาวนานหลายปี ผลกำไรและราคาหุ้นก็ขึ้นอย่างสม่ำเสมอทุกปี มูลค่า Port ก็เช่นกัน น่าจะอยู่ในขั้น 8 หลัก

- **คุณ Mon Money** นอก จากจะมีตำแหน่งเป็นเจ้าของเวป Thaivi.com แล้วยังเป็นนักลงทุน VI ที่หาตัวจับยากอีกท่านหนึ่ง เล่นหุ้นแต่ละตัวกำไรเป็นเท่าๆทั้งนั้น ผันตัวเองจากพนักงานประจำมาเป็นนักลงทุนเต็มตัว ปัจจุบันมีเงินเหลือกินเหลือใช้ จนไปเปิดร้านขายต้นไม้ด้วยใจรัก

- **ดร. นิเวศน์** ผู้เผยแพร่การลงทุน VI เป็นคนแรกๆในไทย ด้วยการเขียนหนังสือการลงทุนชื่อ ตีแตก ก็เป็นอีกคนที่ประสบความสำเร็จเอามากๆจากหุ้น ปัจจุบันดร. น่าจะมี port มูลค่าไม่ 1000 ล้าน ก็น่าจะเฉียดๆ 1000 ล้านแล้ว แม้ดร. จะไม่ได้ post ความคิดเห็นต่างๆในเวป แต่ท่านก็เข้ามาอ่านเวป thaivi เพื่อหาข้อมูลในการเลือกหุ้นอยู่เสมอๆ

- ในเวป thaivi ยังมีมือเซียนอีกหลายท่านที่ยังไม่ได้กล่าวถึงในรายละเอียด ไม่ว่าจะเป็น ลูกอีสาน, Mr. Big, Naris, CK, Jay Chou, แม่ทัพสุมาอี้, ครรชิต, ลุงขวด, woody และอีกหลายๆท่านที่ยังเอ่ยไม่ครบ

ความสำเร็จของนักลงทุนไทยเหล่านี้เป็นคำตอบได้ดี ว่าการลงทุนรูปแบบนี้เอามาใช้กับตลาดหุ้นไทยได้ดีแค่ไหน

ปล. ระหว่างที่ศึกษาแนวทางการลงทุนแบบเน้นคุณค่า (Value Investing) อาจจะต้องใช้เวลา และใช้ความพยายามพัฒนาเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง หลายๆคนที่ยังไม่เห็นผล อาจจะมีเหนื่อยมีท้อแท้บ้าง ผมอยากจะให้นึกถึงความสำเร็จของนักลงทุนเหล่านี้ แม้จะเหนื่อยจะท้อเพียงไร แต่ผลตอบแทนนั้นคุ้มเกินคุ้มผมรับประกันครับ

Wednesday, June 07, 2006

จะเป็น VI เริ่มยังไงดี?

ในที่นี้รายละเอียดเรื่องการเปิด Port หุ้นจะไม่ขอกล่าวถึงนะครับ เพราะเชื่อว่าหลายๆคนที่เข้ามาอ่านในเวปนี้อย่างน้อยก็น่าจะ port เป็นของตัวเองอยู่แล้ว

แต่ถ้าใครยังใหม่จริงๆ ลองเข้าไปอ่านที่เวปของ ตลาดหลักทรัพย์ (http://www.set.or.th/th/education/broker/broker_p4.html) ดูนะครับ น่าจะพอให้ idea ได้บ้าง จะมี comment เล็กๆน้อยๆสำหรับคนที่มี port เล็ก การซื้อขายใน 1 วันอาจจะอยู่ในหลักหมื่นต้น หรือไม่ถึง แนะนำให้เปิด port กับ seamico ครับ เพราะเท่าที่รู้มาเป็นโบรกเดียวที่ไม่มีการเก็บค่า commission ขั้นต่ำโบรกส่วนใหญ่ก็จะเก็บขั้นต่ำตั้งแต่ 50 บาทไปจนถึง 200 บาทก็มี เพราะฉะนั้นถ้าวันที่มีการซื้อขายแล้วแต่ไม่ถึง 20000-80000 บาท ก็อาจจะทำให้เสียค่าคอมมากกว่าที่ควรจะเสียได้

ในภาวะหุ้นขาลงแบบนี้ อย่ามั่วไปวิตกกังวลกับราคาหุ้นเลย หันมาหาความรู้ใส่ตัวเพิ่มกันดีกว่า วันนี้มีหนังสือมาแนะนำ 1 เล่มครับ

เล่มแรกที่ผมแนะนำให้อ่านกันสำหรับมือใหม่ ก็คือ **ตีแตก** เขียนโดย ดร. นิเวศน์ เหมวชิรวรากร หาได้ตามร้านหนังสือทั่วไปผมเองเริ่มต้นมาทางนี้ได้ก็เพราะหนังสือเล่มนี้ ตีแตกเป็นหนังสือสอนการลงทุนแบบเน้นคุณค่าเล่มแรกที่เป็นภาษาไทยเลยก็ว่าได้ หนังสือใช้ภาษาธรรมดา อ่านเข้าใจง่าย และอ่านได้เพลินๆ ไม่วิชาการมากจนเกินไปผมเชื่อว่านักลงทุนแนว VI ส่วนใหญ่ล้วนอ่านหนังสือเล่มนี้มาแล้วทั้งนั้นเพราะฉะนั้นถ้ายังไม่มี วันนี้ไปตามร้าน se-ed แล้วถามหาหนังสือตีแตก ปกติจะมีอยู่ทุกร้านเพราะเป็นหนังสือขายดีพอควรอ่านจนจบแล้วน่าจะได้ไอเดียของภาพรวมการลงทุนแบบเน้นคุณค่าพอสมควร

ส่วนใครที่อ่านจบไปแล้ว จะหยิบมาอ่านใหม่ก็ไม่มีใครว่านะครับ ผม เองนานๆทีก็หยิบมาอ่านใหม่อีกรอบ เมื่อเวลาผ่านไป บวกกับประสบการณ์ใหม่ๆในการลงทุน บางทีก็ได้มุมมองที่ต่างกันออกไปเกือบทุกครั้งที่อ่านครับ

Friday, June 09, 2006

ขุดหุ้นจากไหนดี?

วิธีการหาหุ้นมีอยู่หลายวิธีมาก และก็ไม่มีสูตรตายตัว เช่น อาจจะมาจากการที่มีเพื่อนแนะนำ เข้าไปเจอในเวปบอร์ด อ่านตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือแม้แต่การหาเอาจากสิ่งใกล้ๆตัว

วันนี้จะขอพูดถึงวิธีการหาหุ้นจากสิ่งใกล้ๆตัวกันก่อนนะครับ เพราะเป็นวิธีที่ค่อนข้างง่ายและใช้สามัญสำนึกเป็นหลัก ลองนึกดูนะครับว่าอะไรที่อยู่ใกล้ๆตัวแล้วเราซื้อใช้อยู่เป็นประจำ บางทีอาจจะเจอสินค้าที่มีอยู่ในตลาดหุ้นก็ได้ และหลายๆครั้งหุ้นเหล่านี้ก็สามารถทำกำไรให้เราได้มากพอสมควร

ขอยกตัวอย่างง่ายๆนะครับ

เมื่อวานผมไปเดินเที่ยว**ห้างมาบุญครอง**มา ไม่ได้ไปเที่ยวมานานมา บุญครองเปลี่ยนไปเยอะ คนเดินกันแน่ขวักไขว่ ขนาดเป็นวันธรรมดา เพราะพวกชาวต่างชาติมาเที่ยวเมืองไทยก็เต็มไปหมด เดินอยู่พักนึงก็เหนื่อยเลยไปนั่งพักแก้เมื่อยที่ร้าน In&Out มีพวกเบเกอรี่ แล้วก็**ชาเขียวโออิชิ** สังเกตุดูแต่ก่อนชาเขียวขวดละ 20 บาท มาพักหลังๆนี้เหลือพวกละ 15 บาท แถมเบเกอรี่ช่วงเย็นๆก็ลดราคาลง 20% ดีเหมือนกันประหยัดตังค์ไปตั้งเยอะ นั่งพักหายเมื่อยแล้ว เดินไปแวะซื้อหนังสือที่ร้าน **se-ed** ซื้อหนังสืออ่านเล่นติดไม้ติดมือมานิดหน่อย ได้มาเล่มนึงเห็นช่วงนี้กำลังดัง Davinci Code ของสำนักพิมพ์อมรินทร์ ร้าน se-ed นี้ผมมาประจำเป็นสมาชิกเค้าด้วย ... ไม่ทันไรก็เย็นซะแล้ว .. หิวๆ หาไรกินซะหน่อย ผ่านไป **fuji** คนก็เยอะเหลือเกิน ผ่านไป **mk** ก็เหมือนกันขี้เกียจรอ ว่าแล้วก็ไปลงเอยที่ **The Pizza Company** พิซซ่าเค้าอร่อยดี และก็สรรหาของใหม่ๆมาเพิ่มในเมนูอยู่เรื่อย นี่ก็เพิ่งกินพิซซ่าขอบไส้กรอกชีสเข้าไป กินกับ **Pepsi** แก้เลี่ยน อิ่มอร่อย แต่ท่าทางวันนี้กลับมาบ้านจะต้องออกกะลังกายหนักๆหน่อยแล้ว ซัดเข้าไปซะเยอะ

ใครรู้บ้างครับว่าเมื่อวานผมไปเที่ยวมา เป็นบริษัทที่อยู่ในตลาดหุ้นกี่ตัว อะไรบ้าง

เก็บไปให้คิดกันเล่นๆก่อนครับ รางวัลไม่มีให้ แล้วคราวหน้าจะมาเฉลย

เล่นหุ้นเหมือนทำธุรกิจ

แนวคิดอย่างหนึ่งที่ผมยึดติดเสมอเวลาเลือกซื้อหุ้นก็คือ ..

"ให้เลือกซื้อหุ้น เหมือนกับเลือกซื้อธุรกิจ"

สมมติว่ามีเพื่อนคนหนึ่งมาชวนเราร่วมหุ้นกันเปิดร้านอาหาร เราเองก็คงต้องดูอย่างละเอียดว่าเพื่อนคนนี้เป็นยังไง เก่งมั๊ยไวใจได้มั๊ย ตัวร้านอาหารก็คงต้องดูว่าตั้งอยู่ที่ไหน คนจะเข้ามากินเยอะมั๊ย อาหารรสชาติเป็นยังไง ที่สำคัญ กำไรที่คาดว่าจะได้คือเท่าไหร่ แล้วเทียบกับเงินที่ลงทุนไปคุ้มมั๊ย ฯลฯ คำถามพวกนี้เป็นคำถามที่คล้ายๆกันในการเลือกซื้อหุ้นของผม

สมมติว่ามีคนแนะนำหุ้นมาตัวนึง ผมก็จะลองพยายามหาคำตอบของคำถามเหล่านี้ให้ได้ก่อนที่จะตัดสินใจ

- ธุรกิจทำอะไร แนวโน้มเป็นอย่างไร บริษัทมีจุดแข็งอะไรบ้าง มีจุดอ่อนอะไรบ้าง
- ตัวบริษัทมีฐานะทางการเงินเป็นอย่างไร หนี้เยอะไปมั๊ย ถ้ายอดขายตกบริษัทจะอยู่รอดได้มั๊ย
- ผู้บริหารเป็นใคร เก่งรึเปล่า ผลงานย้อนหลัง และที่สำคัญที่สุดซื่อสัตย์รึเปล่า
- สุดท้าย ธุรกิจกำไรเท่าไหร่ และกำไรจะโตต่อรึเปล่า ด้วยอัตราการเติบโตประมาณเท่าไหร่
- ราคาจะต้องถูก เมื่อเทียบกับคุณภาพ

ถ้าสามารถตอบคำถามเหล่านี้ได้ครบถ้วน การซื้อหุ้นก็จะเป็นการลงทุนอย่างถูกวิธี โอกาสขาดทุนจะต่ำกว่าการลงทุนโดยหวังเพียงแค่ว่าราคาจะขึ้น

ที่นี้ข้อมูลต่างๆที่จะเอามาตอบคำถามข้างต้นจะหามาจากไหนละครับอัน นี้ไม่ยากเลย ตอนนี้ข้อมูลเกือบทุกอย่างสามารถหาได้บน internet แล้ว และค่อนข้างจะครบถ้วนซะด้วย เพียงแต่ต้องรู้ว่าจะหามาจากไหน

ตัวแรกที่ควรอ่านเป็นอย่างยิ่งเลยก็คือ 56-1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับบริษัทที่ค่อนข้างครบถ้วนที่สุด ใน 56-1 จะพูดถึง ตัวบริษัท ธุรกิจที่ดำเนิน การตลาด ความเสี่ยงของธุรกิจ งบการเงิน ฯลฯ โดยเข้าไปดูได้ที่เว ปของ กลต. เลือกชื่อย่อของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ แล้วเลือกหุ้นที่ สนใจแล้วจัดการ Load มาอ่านกันตามสบายเลยครับ

Sunday, June 11, 2006

ขุดหุ้นจากไหนดี? 2

ต่อจากวันก่อนกันเลยนะครับ สำหรับคำฝากเอาไว้ว่าวันที่ผมไปเดินเที่ยวนั้น ผมเอ่ยถึงหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ทั้งหมดกี่ตัว

ถ้าใครตอบว่า 8 ตัวก็โดนผมหลอกด้วยตัวหนังสือสีเขียว แต่ถ้าใครตอบว่า 6 ก็ยินดีด้วยครับ ถ้าเราดูจากเรื่องที่ผมเขียนขึ้นมาจะเห็นตัวอักษรสีเขียวอยู่ 8 ตัว คือมาบุญครอง ชาเขียวโออิชิ Se-ed อมรินทร์พริ้นติ้ง Fuji MK The Pizza Company Pepsi มาดูกันเป็นรายตัวเลยดีกว่า เราสามารถใช้สามัญสำนึกพอจะตอบคร่าวๆได้ว่าหุ้นไหนดูน่าสนใจ หรือว่าไม่น่าสนใจอย่างไร

- ห้างมาบุญครอง ใช้ตัวย่อว่า **MBK** เราจะเห็นว่าห้างนี้คนเดินกันเยอะมาก ร้านค้าก็เยอะมากเช่นกัน ทางห้างมีการปรับปรุงเพื่อที่จะใช้พื้นที่ภายในห้างให้คุ้มค่า เพราะว่าสร้างออกมายังไง คนก็จองกันเต็มหมด ดูแบบนี้แล้วเราจะเห็นว่าธุรกิจห้างของ MBK น่าจะมีความมั่นคงสูงมาก ที่นี้เราลองไปดูลึกลงไปอีกว่า MBK มันทำอะไรบ้าง มีธุรกิจอื่นด้วยรึเปล่าจาก 56-1 จะพบต่อว่า MBK นอกจากทำห้างมาบุญครองแล้ว ยังมีธุรกิจข้าว โรงแรม และสนามกอล์ฟที่ภูเก็ต ถ้าคิดจะซื้อหุ้นต้องดูต่อลงไปว่าแต่ละธุรกิจของเค้ามันน่าสนใจเหมือนห้าง มั๊ย ในความเห็นผม ผมชอบห้างและโรงแรมของ MBK เพราะห้างก็ขายดี โรงแรมเองก็อยู่ในทำเลที่ดีบวกกับการสนับสนุนเรื่องการท่องเที่ยวของรัฐบาล เพราะว่าเป็นอุตสาหรกรรมหลักของประเทศ ส่วนข้าวกับสนามกอล์ฟนั้นผมไม่เข้าใจเท่าไหร่ เพราะฉะนั้นถ้า MBK มีแค่ห้างกับโรงแรมผมว่าหุ้นตัวนี้น่าสนใจมากทีเดียว
-
- ชาเขียวโออิชิ **Oishi** หุ้นตัวนี้ทำกิจการหลักอยู่ 2 อย่างคือ ชาเขียวและร้านอาหารญี่ปุ่นเครือโออิชิ แต่ดูจากรายได้จะเห็นว่ารายได้ส่วนใหญ่นั้นมาจากชาเขียว ชาเขียวเมื่อ 1-2 ปีก่อนนับว่าเป็นธุรกิจที่ร้อนแรงมาก และโออิชิเองก็เป็นเบอร์ 1 ของตลาดมาตลอดหลังจากแซงยูนิฟได้ แต่ช่วงหลังๆมานี้ คู่แข่งเข้ามาในตลาดหลายรายมาก จนกลายมาเป็นสงครามราคา ทำให้ราคาชา

เขียวจากขวดละ 20 บาท ปัจจุบันขายเหลือ 15-18 บาท ถ้าปริมาณการขายยังเท่าเดิม รายได้ก็น่าจะลดลงถึง 10-25% หุ้นที่การแข่งขันสูงและรายได้ลดแบบนี้ผมไม่ชอบเท่าไหร่ครับ

-
- **Se-ed** ธุรกิจร้านหนังสือเบอร์ 1 มีร้านสาขากระจายไปทั่วประเทศ อัตราการอ่านหนังสือปกติก็เพิ่มตามระดับการศึกษาของคนในประเทศ ซึ่งอดีตเราจะเห็นว่าจบประถมก็มีงานทำกันแล้ว แต่ต่อมาการศึกษาขั้นต่ำก็เริ่มปรับระดับขึ้นเป็นมัธยม ป.ตรี จนตอนนี้ผมว่าแค่ป.ตรีก็เริ่มจะปรับเป็นป.โทอีกแล้ว เพราะฉะนั้นผมว่าระยะยาวแล้วธุรกิจหนังสือน่าจะเป็นธุรกิจที่เติบโตได้ใน ระยะยาว แม้ว่าในระยะสั้นอาจจะมีเรื่องเศรษฐกิจที่ชะลอตัว ทำให้คนลดการซื้อหนังสือชั่วคราว
-
- อมรินทร์ พริ้นติ้ง **Aprint** เป็นสำนักพิมพ์หนังสือและนิตรสารชื่อดังหลายเล่ม เช่น แพรว บ้านและสวน WE หรือนิยายชื่อดังอย่าง Davinci Code ตัวธุรกิจหนังสือก็อย่างที่บอกว่าน่าจะเติบโตไปได้เรื่อยๆคล้ายๆกับ se-ed แต่ Aprint นี้มีจุดต่างจาก se-ed หน่อยตรงที่มีรายได้ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับการขายหน้าโฆษณาในนิตรสาร ผมเองก็เดาไม่ออกเหมือนกันว่าธุรกิจโฆษณาในนิตรสารจะเป็นยังไง แต่ผมมีวิธีง่ายๆอย่างนึงที่พอจะรู้ได้คือ ใช้วิธีนับหน้านิตรสารหลักๆของ Aprint เช่น แพรว บ้านและสวน ดูถ้ามีหน้าเยอะค่าโฆษณาก็น่าจะเยอะด้วย เห็นมั๊ยครับว่าใช้แค่สามัญสำนึกก็พอจะบอกได้ว่าธุรกิจเป็นอย่างไร

ตอนนี้ติดไว้ก่อนอีก 4 ตัวนะครับ (Fuji MK The Pizza Company Pepsi) คราวหน้าจะมาเล่าต่อให้ฟัง

ปล. ขอย้ำอีกครั้งจะครับว่าข้อมูลที่กล่าวมาทั้งหมดได้มาจาก 56-1 ซึ่งหาได้จากเวปของ กลต. และใช้เพียงสามัญสำนึกในการวิเคราะห์ คุณก็ทำได้!

Tuesday, June 13, 2006

ขุดหุ้นจากไหนดี? 3

ต่อกันเป็นวันที่ 3 แล้วนะครับ ยังเหลืออีก 4 ตัว (Fuji MK The Pizza Company Pepsi) ตามสัญญา

- **Fuji** ร้านอาหารญี่ปุ่นร้านนี้ไม่มีอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เอามาอำกันเล่นๆ แต่จริงๆถ้าเค้าเข้าตลาดจริงๆ ผมว่าก็เป็นหุ้นตัวหนึ่งที่น่าสนใจมากๆ ร้านเค้าเปิดมาตั้งนาน ไปกี่ครั้งๆ ก็ต้องต่อคิวเข้าร้านทุกที แล้วกินแต่ละทีก็จ่ายหลายตังค์ตลอด ถ้าคุณเจอหุ้นตัวไหนที่มีลักษณะคล้ายๆแบบนี้ เล็งไว้ดีๆนะครับ ผมว่าน่าจะรุ่ง แล้วอย่าลืม Mail มาบอกผมด้วยล่ะ ฮุๆ
-
- **MK** สุกี้ ใครไปเปิดหนังสือพิมพ์ดูก็จะเห็นตัวย่อ MK สุกี้ร้านนี้เค้าคนเยอะตลอดเวลาไม่แพ้ Fuji เลยครับ แต่ใครเห็นอย่างนี้อย่าเพิ่งรีบโทรหา Marketing แล้วสั่งซื้อนะครับ ไอ้เจ้า MK สุกี้กับ MK ที่เห็นในตลาดนี่มันคนละตัวกันนะครับ ในตลาดนี่เป็นบริษัทอสังหาชื่อมั่นคงเคหะการ บางคนอาจจะคิดว่าใครจะไปเข้าใจผิดขนาดนั้น อย่าพูดเป็นเล่นไปนะครับ ผมเองยังเคยได้ยินเลยว่าบางคนคิดอย่างนั้นจริงๆ
-
- The Pizza Company ตัวนี้อาจจะหายากซักหน่อยว่าเป็นหุ้นตัวไหน จริงๆแล้ว The Pizza นี่เป็นส่วนหนึ่งของบริษัท Minor International หรือชื่อย่อในตลาดหุ้นคือ **MINT** เราอาจจะเห็นว่าร้าน Pizza ร้านนี้ก็ขายดีทุกสาขาเหมือนกัน เวลาผมจะกิน Pizza ผมก็จะนึกถึงร้านนี้เป็นยี่ห้อแรกๆ เพราะมีให้เลือกหลากหลายกว่าอร่อยกว่า ที่นี้เราเห็นแบบนี้เราควรซื้อหุ้น MINT เลยมั้ย ผมว่ายังไม่พอครับ เพราะถ้าดูจริงๆจะเจอว่าเจ้า MINT นี่มีธุรกิจอยู่หลายอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น Swensens Sizzler Dairy Queen Burger King และพวกโรงแรมอีกหลายโรง ถ้าจะดูอนาคตของบริษัทนี้ควรจะดูภาพรวมให้ครบว่าเป็นอย่างไร เพราะแม้พิซซ่าอาจจะขายดีแต่ถ้าธุรกิจอื่นๆไม่ได้ดีด้วย รายได้ก็คงไม่ได้ดีซักเท่าไหร่
- Pepsi ตัวนี้อยู่ในตลาดชื่อ **SSC** เป๊ปซี่นี่ก็อยู่กับบ้านเมืองไทยเรามานาน ครองส่วนแบ่งการตลาดเป็นอันดับ 1 แซงโค้กไปพอควร

ทั้งๆที่เกือบทุกประเทศทั่วโลกนี่ โค้กเค้าชนะเป๊ปซี่กันทั้งนั้น รายได้ของ ssc นี่ก็เติบโตอย่างช้าๆมั่นคงไปเรื่อยๆ ช่วงเศรษฐกิจดี คนก็ดื่มเป๊ปซี่ ช่วงเศรษฐกิจไม่ดีนี่ คนต้องตัดค่าใช้จ่าย แต่ก็ไม่ค่อยเห็นใครจะเลิกดื่มเป๊ปซี่ เพราะเทียบราคาเป๊ปซี่แล้วก็ไม่ได้แพงมากเมื่อเทียบกับค่าใช้จ่ายส่วนอื่นๆ ช่วงหลังๆอาจจะเห็นว่าราคาน้ำตาลเพิ่งสูงขึ้นทำให้ pepsi นั้นมีต้นทุนที่สูงขึ้น แต่เมื่อไม่นานมานี้เป๊ปซี่เองก็ขึ้นราคา 1 บาททุกขนาด ผมเองก็ยังเดาไม่ออกนะครับว่าต้นทุนน้ำตาลที่เพิ่มขึ้น เทียบกับการขึ้นราคา 1 บาท อันไหนจะมีผลมากกว่ากัน

เห็นมั๊ยครับว่า หุ้น มันอยู่รอบๆตัวเรา อยู่ในชีวิตประจำวันของเรานี่เอง ถ้าเราสังเกตุเห็นธุรกิจอะไรรอบๆตัวที่เราคิดว่าน่าจะกำไรดี น่าเป็นเจ้าของ ลองไปค้นๆดูนะครับว่ามีหุ้นอยู่ในตลาดรึเปล่า ถ้ามีคุณอาจจะเจอหุ้นที่จะทำกำไรให้คุยได้แล้วครับ

Wednesday, June 14, 2006

รู้บัญชีมีชัยไปกว่าครึ่ง

การ เล่นหุ้นให้รวยนั้นมีทักษะหลายๆอย่างที่จำเป็นต้องฝึกฝนให้เชี่ยวชาญ สิ่งนึงที่ผมคิดว่าสำคัญมากในการเลือกหุ้นก็คือความสามารถในการอ่านงบการ เงิน ขอเน้นนะครับว่าอ่าน ไม่ใช่ทำ .. เพราะฉะนั้นเราไม่จำเป็นถึงกับต้องรู้ลึกเท่ากับนักบัญชี แต่เราต้องสามารถถอดข้อความที่สื่อออกมาจากตัวงบให้ออก สาเหตุที่ทำให้การอ่านงบเป็นเรื่องจำเป็นก็เพราะว่าหลายๆครั้งการที่เรามั่น ใจในธุรกิจหุ้นตัวใดตัวหนึ่ง เราอาจจะเข้าใจผิดได้ แต่การอ่านงบการเงินจะเป็นตัวที่ช่วยยืนยันความคิดของเราได้ดีในระดับหนึ่ง

หุ้นบางตัวเราอาจจะคิดว่าเป็นธุรกิจที่ดีมาก เช่นเราไปเจอร้านอาหารที่มีคนเข้าเยอะ เราก็คิดว่าหุ้นตัวนี้น่าจะเป็นหุ้นที่ดี แต่พบดูงบการเงินแล้วพบว่ารายได้ของบริษัทนั้นเติบโตจริงๆ แต่กำไรกลับลดลงเป็นอย่างมาก อาจจะเป็นเพราะว่าต้นทุนสินค้าเพิ่มสูงมาก จนกำไรลด ถ้าเราไม่ดูงบการเงินคงเป็นการยากที่เราจะเข้าใจธุรกิจว่าจะกำไรดีหรือไม่ดี อย่างไร

สำหรับคนที่มีพื้นมาทางสายบริหารอยู่แล้วคงไม่มีปัญหาอะไร แต่สำหรับคนที่ไม่ได้เรียนจบมาทางด้านนี้ ผมแนะนำให้หาหนังสือมาอ่านเพิ่มครับ เล่มที่ผมว่าดีก็ชื่อ **อ่านงบการเงินให้เป็น** และ **รู้บัญชีมีประโยชน์** ทั้ง 2 เล่มเขียนโดย **ดร. ภาพร เอกอรรถพร** อย่าเพิ่งคิดว่าบัญชีเป็นเรื่องยากครับ ผมเองก็จบวิศวะมา บัญชีไม่เคยรู้เรื่องมาก่อน อ่านเพียง 2 เล่มนี้ก็สามารถอ่านงบการเงินได้สบายๆ

ตั้งแต่เริ่มมาผมแนะนำหนังสือไปแล้ว 3 เล่มจะสรุปไว้ให้ดูอีกทีนะครับ
1. ตีแตก โดย ดร. นิเวศน์ เหมวชิรวรากร
2. อ่านงบการเงินให้เป็น โดย ดร. ภาพร เอกอรรถพร
3. รู้บัญชีมีประโยชน์ โดย ดร. ภาพร เอกอรรถพร

มีเวลาซื้อมาอ่านกันนะครับ

Thursday, June 15, 2006

โรคหมกมุ่น

ทุกท่านเคยมีอาการแบบนี้มั๊ยครับ? ช่วงเวลาตลาดหุ้นเปิด ไม่ว่าจะทำอะไรอยู่ ถ้ามี com อยู่ใกล้ ก็อดใจที่จะหันมาดูราคาหุ้นไม่ได้ นั่งคุยกับเพื่อน คุยไปคุยมาก็เข้าเรื่องหุ้น ยิ่งช่วงหุ้นลงๆนี่บางทียิ่งหยุดคิดไม่ได้ จะทำอะไรก็นึกถึงเป็นหุ้นไปหมด บางวันถึงกับขั้นนอนไม่หลับ หรือแม้แต่หุ้นขึ้นก็ยกขึ้นมาคุยกันไม่หยุด ในกลุ่มเพื่อนๆผม พวกเราเรียกอาการนี้ว่า **"โรคหมกมุ่น"**

ไอ้โรคหมกมุ่นผมเองก็มีอาการอยู่เรื่อยๆ โดยเฉพาะช่วงเล่นหุ้นใหม่ๆ จิตใจยังไม่แข็งแรงพอ เวลาหุ้นขึ้นก็คิดมากจะขายดีมั๊ย ขายแล้วจะเอาไปซื้ออะไร แล้วถ้าขายไปแล้วขึ้นต่อจะทำยังไง เวลาหุ้นลงก็คิดจนหัวแตก คิดไปเรื่อย เอ..เราขาดทุนเท่าไหร่แล้ว แล้วหุ้นมันจะลงต่อมั๊ย มีข่าวอะไรที่เราไม่รู้รึเปล่า ... สารพัดที่จะคิดครับ แล้วยิ่งคิดมากขึ้นๆ ก็ยิ่งทำให้เราเครียด ไม่มีความสุข การตัดสินใจก็มักจะแย่ลง และถ้าอาการหนักอาจถึงขั้นนอนไม่หลับ หรือทำให้กระทบชีวิตงานชีวิตคู่ได้เลย .. โชคดีที่ผมไม่เคยอาการหนักขนาดนั้น

อาการเหล่านี้เป็นตัวอย่างอาการหมกมุ่นที่เกิดขึ้นจริงรอบๆตัวผม

- ขณะที่อยู่ในรถตู้กำลังเดินทางไปเที่ยวหัวหิน ผมนั่งอยู่ข้างหลังเพื่อนที่ซื้อหุ้นตัวเดียวกับผม แต่ราคาที่ซื้อติดดอยกันถ้วนหน้า
"แกๆ 4.02 แล้ว" ผมสะกิดเพื่อนข้างหน้า
"จริงเหรอแกๆ .... เย้ๆๆๆ" ดีใจจนออกนอกหน้า เมื่อไม่กี่วันก่อนยัง 3.4 อยู่เลย
"4.02 บ้าอะไร เพิ่ง 9 โมงตลาดยังไม่เปิดเลยเฟ้ย" >>>> หมกมุ่นๆ

- ผมและเพื่อนซื้อหุ้นเหมือนกันอยู่หนึ่งตัว ที่ผ่านมาบริษัทได้รับงานโครงการขนาดใหญ่มาจากรัฐบาลอินโดเป็นเป็นงาน Container House จำนวน 17,000 ตู้ และตอนนี้กำลังรอผลลุ้นประมูลงานอีก 20,000 ตู้ พอดีเป็นช่วงใกล้ๆวันเฉลิมฉลองครองราชสมบัติครบ 60 ปีของในหลวง เสื้อยืดสีเหลืองขาดตลาดไปพักนึงจนมีการโก่งราคากัน
"นี่ๆๆ เมื่อเช้าเพิ่งฟังข่าว เห็นว่าเสื้อผลิตออกมาไม่พอ เพิ่งสั่งให้ผลิต

เพิ่มอีก 500,000 ตัว"
"หา ... สั่งเพิ่มอีก 500,000 ตู้เลยเหรอ งี้หุ้นมันจะวิ่งไปกี่บาทเนี่ย"
>>> หมกมุ่นๆ

นี่ เป็นเพียงตัวอย่างเล็กๆน้อยๆของอาการหมกมุ่น ทุกวันนี้ "หมกมุ่น" กลายคำแซวกันทุกวันในกลุ่มเพื่อนผมไปแล้ว เวลาใครเปิดคอมดูราคาหุ้น ใครพูดเรื่องหุ้น ก็จะโดนว่าว่าหมกมุ่น เวลาๆแซวๆกันผมไม่คิดมากแซวขำๆ แต่ไม่รู้ว่าเวลาๆแซวกันเรื่องขาดทุนนี่ เพื่อนๆเค้าขำทั้งน้ำตารึเปล่า ช่วงนี้ยิ่งแดงๆกันอยู่ด้วย (เกี๊ยก จอย ติ หมวย ถ้าเข้ามาอ่านอย่าคิดมากนะ .. เอามาเผากันเล่นๆชิวๆ ล้อเล่นๆ)

การแก้โรคหมกมุ่นนี่ผมว่าต้องค่อยๆฝึกไปครับ ยิ่งเราเข้าถึงในแนวทางการลงทุนแบบ Value Investor เท่าไหร่ อาการเหล่านี้ก็จะบรรเทาลงไปได้ และยิ่งเรามีประสบการณ์นานเท่าไหร่ มันก็จะเกิดภูมิคุ้มกันที่ช่วยให้หยุดคิดเรื่องเหล่านี้ได้ ทางที่ดีเวลาหุ้นลงหนักๆแบบนี้พยายามอยู่ให้ห่างจากหน้าจอคอมเป็นดีที่สุด ครับ

มีอีกวิธีหนึ่งที่พอจะช่วบรรเทาอาการของโรคหมกมุ่นได้คือเข้าใจถึงกลไกความคิดของตัว มีหนังสือดีอยู่เล่มหนึ่งชื่อ **"จิตวิทยาการลงทุน"** โดย John R. Nofsinger แปลโดยคุณพรชัย รัตนนนท์ชัยสุข สำนักพิมพ์ Wisdom Works หาซื้อได้ตามร้าน se-ed ครับ หนังสือจะสอนจิตวิทยาในการลงทุนหลายๆรูปแบบ ตลอดเวลาที่ผมอ่านหนังสือเล่มนี้ ผมพูดกับตัวเองในใจตลอดว่า "เออ เหมือนกับที่เราเป็นเลย" แล้วยิ่งอ่านไปเรื่อยๆ ผมก็เริ่มเข้าใจกลไกทางความคิดของตัวเอง ใครมีที่อาการที่หมกมุ่นตามที่ผมบอกมา การแก้ระยะยาวคือการศึกษาการลงทุนแบบเน้นคุณค่าไปเรื่อยๆครับ คล้ายๆกับการออกกำลังกาย จิตใจของเราจะแข็งแรงขึ้นเรื่อยๆ แต่ถ้าใครที่คิดว่าอาการหนักเป็นพิเศษต้องการยาแก้อย่างรวดเร็ว ลองหาหนังสือ "จิตวิทยาการลงทุน" มาอ่านดู ผมว่าน่าจะช่วยได้ นอกจากนี้การอ่านหนังสือเล่มนี้หลายๆรอบจะทำให้การตัดสินใจซื้อขายหุ้นของ เรามีเหตุผลมากขึ้นครับ

Friday, June 16, 2006

จะซื้อหุ้นซักตัวผมดูอะไรบ้าง? ilink case

จะซื้อหุ้นซักตัวหนึ่งจะต้องดูอะไรบ้าง? ที่ผมเขียนผ่านๆมาอาจจะยังไม่สามารถเอาไปใช้ได้ทันที หรือหลายๆคนอ่านแล้วอาจจะยังไม่เห็นภาพ วันนี้เลยจะยกตัวอย่างหุ้นที่ผมว่าวิเคราะห์ได้ไม่ยากมากนัก ลองติดตามกันเลยดีกว่า

หุ้น ILINK เป็นหุ้นที่ทำธุรกิจมุ่งเน้นทางธุรกิจเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยมุ่งเน้นในธุรกิจข่ายสายสัญญาณคอมพิวเตอร์และสื่อสารโทรคมนาคม รวมถึงรับติดตั้งระบบเคเบิ้ล หุ้นตัวนี้ผมรู้จักมาประมาณปีกว่าๆแล้ว แต่ว่าตอนนั้นไม่ได้สนใจเพราะเห็นว่าเป็นธุรกิจสื่อสารที่ผมไม่ค่อยเข้าใจ เท่าไหร่ แต่เวลาผ่านไปนานมีคนสะกิดให้ดูว่าหุ้นตัวนี้กำไรเติบโตดีมาก ผู้บริหารเก่ง ราคาหุ้นถูก งบการเงินสวย และที่สำคัญตัวธุรกิจไม่ได้เข้าใจยากอย่างที่คิด

ได้ยินแบบนั้น ผมเลยรีบไป load 56-1 และงบการเงินมาอ่าน ตอนนั้นงบปี 48 ออกมาเรียบร้อยแล้ว

ผมนั่งอ่านดูตัวธุรกิจก็เห็นว่าธุรกิจนี้ขายสายสัญญาณ computer และสื่อสาร เพราะฉะนั้นการเติบโตของบริษัทก็มีแนวโน้มโตไปพร้อมๆกับธุรกิจ IT และ สื่อสาร ซึ่งผมมองว่าอัตราการใช้คอมของคนไทยยังถือว่าต่ำมาก และมีอัตราการเติบโตที่สูงมากเช่นกัน และในอุตสาหกรรมสื่อสารเราก็จะเห็นว่าทั้ง DTAC และ AIS เองมีผู้ใช้บริการมากขึ้นเรื่อยๆ ก็ต้องมีการวางระบบสื่อสารเพิ่มขึ้นมากเช่นกัน ตรงจุดนี้ผมดูเอาจากธุรกิจที่บ้านด้วย เพราะบ้านผมขายสกรูน๊อต และในช่วงหลังๆมานี้ พวกเสามือถือมี order เพิ่มขึ้นสูงเรื่อยๆ และไม่มีทีท่าว่าจะลดลง ผมก็มองแล้วว่าโอกาสเติบโตของ ILINK เองก็น่าจะมีโอกาสมาก ยิ่งดูต่อไปจะเห็นว่า ILINK เป็นผู้นำอันดับ 1 ทั้งตลาดขายสายสัญญาณและด้านการวางระบบ ทำให้มีข้อได้เปรียบคู่แข่งในเรื่องของความน่าเชื่อถือและ economy of scale

ผมไปดูงบการเงินของ ilink บริษัทไม่มีหนี้สินระยะยาวเลย เงินสดและเงินลงทุนชั่วคราวมีถึง 0.78 บาทต่อหุ้น ขณะนั้นหุ้นราคาประมาณ 4.5 บาท จะเห็นได้ว่าบริษัทนี้มีฐานะทางการเงินที่แข่งแกร่งมาก ต่อมาลองผมก็หันมามองรายได้และกำไรของบริษัท ปี 47 รายได้ 488 ล้าน ปี 48 รายได้ 670 ล้าน เพิ่มขึ้น 37% ที่นี้ลองมาดูกำไรสุทธิจาก 40 ล้านเพิ่มเป็น 60 ล้าน หรือเพิ่มขึ้นสูงถึง 50% การที่กำไรเพิ่มขึ้นมากกว่ารายได้นั้น เป็นสาเหตุมาจากการที่บริษัทเข้าตลาด MAI ทำให้เสียภาษีจาก 30% ของกำไรเหลือเพียง 20% ของกำไร

ดู eps ของปี 48 แล้วก็ได้ 0.76 บาท/หุ้น หรือคิดเป็น PE 5.9 ซึ่งถือว่าต่ำมากเมื่อเทียบกับฐานะทางการเงิน ความแข่งแกร่งของบริษัท และแนวโน้มการเติบโตของธุรกิจและบริษัท ด้วยคุณภาพหุ้นแบบนี้ผมประมาณคร่าวๆว่า pe ไม่น่าจะต่ำกว่า 8 จับคูณกับ eps ปี 48 จะได้ราคาณ ที่เหมาะสม ณ วันนั้นถึง 6.08 บาท ผมมองว่า upside สูงถึง 35% นับว่าเป็นหุ้นที่น่าสนใจมากๆในแง่ของราคาหุ้น

ผมยังไม่ได้ตัดสินใจซื้อในทันที เพราะยังคงมีข้อสงสัยในตัวผู้บริหารว่าซื่อสัตย์มั๊ย เก่งมั๊ย วิสัยทัศน์เป็นอย่างไร แต่ผมเองยังอยากจะเข้าใจตัวธุรกิจให้มากขึ้น และยังอยากฟังแนวโน้มธุรกิจจากผู้บริหารซึ่งน่าจะเป็นคนที่รู้ดีกว่าใคร เพื่อน .. ผมจึงรอครับ ...รอจนถึงเวลาประชุมผู้ถือหุ้น

วันนั้นหุ้น ilink ราคา 4.7 บาท ซึ่งยังอยู่ในเกณฑ์ที่ผมยอมรับได้ (ปกติผมจะซื้อหุ้นที่สามารถให้ผลตอบแทนไม่ต่ำกว่า 20% แสดงว่าผมต้องซื้อหุ้นไม่เกินราคา 6/1.2 = 5 บาท) หลังจากได้เข้าประชุมผู้ถือหุ้น บรรยายกาศเป็นกันเอง ผู้บริหารมาอธิบายถึงตัวธุรกิจให้ฟัง รวมถึงแผนการในอนาคต ผมเองก็ซักถามข้อสงสัย หลายข้อ รวมถึงวิเคราะห์ถึงลักษณะการตอบคำถามของผู้บริหาร เพื่อที่จะดูว่าผู้บริหารเก่งหรือไม่เก่ง ซื่อสัตย์รึเปล่า ซึ่งผมเองได้ค่อนข้างได้คำตอบที่น่าพอใจมากๆ

ข้อมูลที่ผมได้เพิ่มมา คือ ธุรกิจสามารถเติบโตได้ 30% ได้ไม่ยากในปี 49 ระยะยาวธุรกิจโตได้อีกนาน พวกระบบ wireless ที่หลายๆคนกลัวว่า

จะมาแทนสายแลน กลับกลายเป็นจุดดีของบริษัทเพราะการวางระบบ wireless จำเป็นต้องใช้ระบบสัญญาณเช่นกัน บริษัทสามารถควบคุม Margin ได้ค่อนข้างดี แม้ต้นทุนเพิ่มก็สามารถผลักภาระไปให้ลูกค้าได้โดยไม่เสีย vol และที่สำคัญแกบอกว่าปีนี้แกหวังว่าจะทำให้ได้กำไรต่อหุ้นเกินราคาพาร์ซะที (ตอนนี้พาร์ 1 บาทต่อหุ้น) ผมเองก็เลยใช้ 1 บาทเป็นฐานในการคำนวณ eps ของปี 49 (จุดนี้ต้องระวังนะครับ ไม่ใช่ว่าผู้บริหารพูดอะไรก็เชื่อหมด กรณีนี้จากการพูดคุยกันนาน ผมว่าผู้บริหารเป็นคนที่น่าเชื่อถือ และดูเป็นกลุ่มผู้บริหารที่ชอบพูดและสามารถทำได้ตามที่พูด และฟังจากน้ำเสียงแกแล้ว แกพูดเหมือนกับว่าทำได้ไม่ยากเลย) ผมประเมินราคาหุ้น ilink ใหม่ทันที จาก 6 บาทเป็น 8 บาท

(pe 8 * eps 1) เพราะฉะนั้น ถ้าผมต้องการผลตอบแทน 20% ใน 1 ปี ผมควรซื้อ ilink ไม่เกินราคา 6.67 ซึ่งสูงกว่าราคาในตอนนั้นมากๆ

ออกจากห้องประชุมมา ผมตัดสินใจแล้วว่าหุ้นตัวนี้ดีมากๆ และราคาถูกเอามากๆด้วย

ผมโทรไปหาโบรกเกอร์ของผมว่าจะสั่งซื้อ ราคาหุ้นก่อนเข้าห้องประชุมอยู่ที่ 4.7 แต่ตอนที่โทรไปราคาเพิ่มเป็น 4.9 แล้ว ตอนนั้นหุ้น offer มีไม่มากผมเลยไม่ได้ซื้อ เพราะเห็นด้วยว่าหุ้นใกล้ปิดตลาดแล้ว ถ้าจะซื้อคงได้หุ้นไม่เท่าไหร่ อีกอย่างนึงคือผมไม่มีเงินสดเหลือแล้ว ถ้าจะซื้อต้องขายหุ้นตัวอื่นก่อน

วันต่อมาผมขายหุ้นที่ตัวอื่นเพื่อ ไปซื้อหุ้น ilink ตอนนั้นราคาเพิ่มขึ้นไปถึง 5.2 บาทแล้ว แม้หุ้นจะขึ้นมาสูงพอควรจาก 4.7 มาเป็น 5.2 แต่ผมยังมองว่าเป้าหมายผม 8 บาทยังมีโอกาสให้ทำกำไรได้อีกมาก ผมเลยสั่งซื้อหุ้น ilink ทุกราคาที่ไม่เกิน 5.6 ทยอยเคาะซื้อไปเรื่อย (หุ้น ilink สภาพคล่องไม่สูงเท่าไหร่ การซื้อเลยต้องใจเย็นๆ ไม่สามารถกวาดรวดเร็วครบได้) วันนั้นราคาปิดน่าจะประมาณ 5.5 วันต่อมาผมก็ยังซื้อเพิ่มเรื่อยๆ แม้จะราคาจะสูงขึ้นเรื่อยๆ จนได้ครบตามที่ต้องการ .... แล้วผมก็ถือหุ้น เพื่อรอเวลา เวลาที่ผลประกอบการจะออกมายืนยันว่าผมคิดถูกว่า ilink เป็นธุรกิจที่ดี

Sunday, June 18, 2006

ILINK case ต่อ

ไม่นานเกินรอจากวันที่ซื้อหุ้น ผลประกอบการ Q1/49 ของ ilink หุ้นในดวงใจตัวใหม่ของผมก็ประกาศออกมา แต่เดิมที่ผมประมาณเอาไว้คือกำไรต่อหุ้น 1 บาท Q นึงก็ตกประมาณ 0.25 บาท ลองมาดูกันครับว่าของจริงที่ออกมาเป็นยังไง

รายได้ของโตจาก 152 เป็น 187 หรือคิดเป็น 23% ในขณะที่กำไรสุทธิโตขึ้น 90% หรือคิดเป็นกำไรต่อหุ้น 0.29 บาทสูงกว่าที่ผมประมาณเอาไว้พอสมควร อะไรเป็นสาเหตุของการโตมากขนาดนี้ ทำให้ผมต้องเจาะลงลึกต่อไป ในส่วนของต้นทุน

รายได้ของ ilink อย่างที่บอกไปว่ามีหลายธุรกิจ 1. รายได้จากการขาย 2. รายได้จากธุรกิจวิศวกรรม และ 3. รายได้จากธุรกิจ solution provider ลองคำนวณ gross margin ของรายได้ทั้ง 3 แบบจะเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงชัดเจนขึ้น สิ่งที่แตกต่างชัดเจนมากของปี 48 และ 49 คือ gross margin เพิ่มขึ้นจาก 25.6% เป็น 33.3% เป็นตัว drive ทำให้กำไรเพิ่มขึ้นเยอะ

จากข่าวเกี่ยวกับ ilink ที่มีประกาศออกมาเรื่อยๆจะรู้ได้ว่าตอนนี้งานวิศวกรรมที่งาน Backlog ที่รอส่งมอบในปีนี้อีก 306 ล้านบาท (Q1 แค่ 62 ล้านบาทยังทำให้กำไรเยอะขนาดนี้) บวกกับการที่ผู้บริหารบอกว่า gross margin ของงานวิศวะสามารถรักษาระดับให้สูงได้เท่าๆกับ Q1 น่าจะทำให้ ilink นั้นมีโอกาสที่จะทำกำไรได้มากกว่าที่ประมาณเอาไว้ที่ 1 บาทต่อหุ้น จากการประมาณการของคุณ Naris เซียนหุ้นคนนึงจาก thaivi ได้คำนวนเอาไว้คร่าวๆว่า ilink มีโอกาสสร้างกำไรได้มากถึง 1.35 บาท/หุ้น O-O

คิดเล่นๆถ้า ilink สามารถทำได้ตามที่คิดกันไว้ ที่ pe 8 หุ้น ilink ก็มี

สิทธิขึ้นไปถึง 10.8 บาทได้ไม่ยาก จากราคานี้ upside 68.8% ... หุ้นแบบนี้ผมขอถือไปอีกนานครับ ถือรอกันต่อไปว่าในอีก 3Q ที่เหลือผมจะคิดถูกรึเปล่า

Tuesday, June 20, 2006

วิศวกรเล่นหุ้น

ผมเรียนป.ตรีมาทางวิศวโยธา แรกๆก็เคยคิดว่าเราจะเสียเปรียบคนที่จบสายบริหาร บัญชีหรือว่าการเงินในการลงทุนรึเปล่า เพราะเข้าใจว่าการเล่นหุ้นนั้นควรมีความรู้ด้านบัญชีมาก ช่วงนั้นผมก็พยายามอยู่นานเหมือนกันกว่าที่จะอ่านงบการเงินได้คล่อง แต่พอมาวันนี้สังเกตุคนรอบๆตัวที่เล่นหุ้นแบบ VI กลับกลายเป็นพวกที่จบวิศวะมีเยอะกว่าสายการเงินมาก อันนี้พอลองมานึกดูก็อาจจะมาจากหลายสาเหตุ

- พวก วิศวะนั้นทำงานหนัก แล้วส่วนใหญ่ก็มักจะไปทำงานอยู่ตามโรงงานต่างจังหวัด เวลาใช้เงินก็ไม่ค่อยจะมี ค่าครองชีพก็ต่ำกว่าอยู่ในเมือง รายได้ก็ดี ทำให้มีเงินเหลือเก็บ ก็เลยมีเงินมาลงทุนเยอะ
-
- เพื่อนๆ ผมที่ทำงานวิศวะส่วนใหญ่ (รวมถึงผมด้วย) มักจะมองว่างานวิศวะนั้นเหนื่อยไม่คุ้มค่าแรงเท่าไหร่ บางทีอาจจะดูเหมือนว่าได้เงินเยอะ แต่เวลาที่เสียสุขภาพจิตที่เสียไปก็เยอะเช่นกัน เลยดูจะขนขวายหาทางออกอื่นๆที่ทำเงินได้และสบายกว่า
-
- เนื่อง จากการเรียนแบบวิศวะนั้นสอนให้คิดเป็นเหตุเป็นผล เป็นตรรกะ ซึ่งผมว่าค่อนข้างสอดคล้องกับการลงทุนแบบเน้นคุณค่าอยู่มาก ทำให้นักลงทุนที่เป็นวิศวะนั้นไม่ถูกอารมณ์ของตลาดชักพาไป
-
- คน ที่เรียนสายการเงิน ปกติจะต้องมีการเรียน พวกทฤษฎี portfolio management ตลาดที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสำหรับนักลงทุนแบบเน้นคุณค่าแล้วทฤษฎีนี้เหล่านี้ไม่มีประโยชน์เลยแม้ แต่น้อย แถมยิ่งเชื่อทฤษฎีพวกนี้มากเท่าไหร่ก็ยิ่งจะทำให้นักลงทุนห่างจากความเป็น นักลงทุนแบบเน้นคุณค่ามากขึ้นเท่านั้น (Efficient Market Theory บอกว่าราคาที่เหมาะสมของหุ้น ก็คือราคาของหุ้น ณ เวลานั้นนั้นเอง ..... ในความคิดผม ถ้าทฤษฎีนี้เป็นจริง เราจะวิเคราะห์หุ้นกันไปทำไม นักวิเคราะห์คงตกงานกัน

หมด และจากคำกล่าวของ warren buffet มือหนึ่งของ VI เค้าบอกว่า "ถ้าทฤษฎีนี้เป็นจริง ทุกวันนี้ผมคงจะนั่งเป็นขอทานอยู่แน่ๆ")

- ฯลฯ

ที่เขียนมานี้เป็นมุมมองจากการสังเกตของผมเท่านั้นนะครับ ไม่ได้หมายความว่าคนจบวิศวะมาจะเล่นหุ้นได้ดีกว่าสายอื่นๆเสมอไป ใครมีมุมมองที่แตกต่างกันอย่างไร comment กันดูได้นะครับ เพราะผมเองจบวิศวะมาก็เลยอาจจะทำให้มองเห็นเพียงด้านเดียวเท่านั้น ... ^_^

ที่เขียนขึ้นมาเพื่ออยากให้คนที่อาจจะไม่ได้จบมาทางสายการเงินมีกำลังใจขึ้น ในการลงทุนมากขึ้น ให้เข้าใจว่าการลงทุนนั้น แม้จะเรียนตามกันก็ยังไม่สาย ไม่ได้มีเจตนาในการยกว่าสายวิศวะนั้นเก่งว่าสายอื่นแต่อย่างใดนะครับ

Wednesday, June 21, 2006

จดหมายระหว่างลุงขวดและพี่ครรชิต

ช่วงอาทิตย์นี้ยังไม่มีโอกาสได้มาเขียนเพิ่มเท่าไหร่ งานเยอะไปนิด ยัง ไงวันนี้มีบทความดีๆมาฝากกัน ช่วงที่ผมเข้ามาในตลาดหุ้นใหม่ๆก็ได้บทความนี้แหละช่วยทำให้เดินได้ถูกทาง เป็นจดหมายระหว่าง VI มือเก๋าที่อยู่ในตลาดมานาน ลุงขวดและพี่ครรชิต

(ช่วงหลังๆจะมีจดหมายของ vi ท่านอื่นๆมาแจมบ้าง อ่านเพลินๆแต่ได้ความรู้ครับ)

จดหมายยาวพอสมควร ลองอ่านดูนะครับ

จดหมายฉบับที่ 1 จาก ครรชิต ไพศาล 4/12/45

ลุงขวด ครับ ผมเข้ามาอ่าน จดหมายจาก ลุงขวด บ่อยๆแต่ไม่ได้เขียนมาคุยด้วย เห็น แนวทางการลงทุนของลุง แล้วชอบ เพราะเป็นแนวเดียวกัน ผมเป็น คนสงขลา

เรียน วิศวะ จุฬา รุ่นเดียวกับ ดร. นิเวศน์
ผม ก็เก็บหุ้น TR ไว้เหมือนกับ ลุงขวด ตั้งแต่ต้นปี จะเก็บแทนเงินฝากประจำ ราคาเฉลี่ย อยู่ที่ 128 บาท ปีที่แล้ว เขาจ่ายปันผล 7 บาท ประมาณ 23% ของ EPS เก็บเป็นกำไรสะสม 77% ปีนี้ ก็น่าจะจ่าย ไม่น้อย กว่า 23% ก็ตก 40.92*.23 = 9.41 บาท ที่ลุงกะ 10 บาท น่าจะได้นะ กำไรสะสมยังไม่จัดสรรของบริษัทเขาเยาะมาก 2,842,240,834 บาท ขณะที่ทุนจดทะเบียน เพียง 201,600,000 บาท ผมกะว่าจะค่อยๆสะสมเพิ่มเรื่อยๆ แต่ต้อง ให้ เงินปันผลออกก่อน ค่อยเอามาสะสมต่อ

ผมได้อ่าน หนังสือ ตีแตก , เซียนหุ้นพันธุ์แท้ และเป็น แฟน บทความ Value Investor ของ ดร. นิเวศน์ เป็นประจำทุกวัน อังคาร

และ หนังสืออีกเล่ม ที่อยากให้ เพื่อนๆ Value Investor อ่าน คือ "วาทะคนแถวหน้า วาทะของ วอร์เรน บัฟเฟททท์" เจเน็ต โลว์ เขียน ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ แปล อ่านง่าย เข้าใจง่าย วอร์เรน บัฟเฟททท์ เขาสรุปเรื่องวิธีการลงทุน ไว้ว่า

" ซื้อหุ้นของกิจการที่ดี มีกำไรต่อเนื่อง ผู้บริหารมีคุณธรรมและความสามารถ ในเวลาที่ราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของกิจการ และ ถือมันไว้ตราบที่มันยังเป็นธุรกิจที่ดี"

ผมได้อ่าน หนังสือ เล่ม นี้ ก่อนอ่าน หนังสือ ตีแตก ของ ดร. นิเวศน์

พอ ได้อ่าน วรรคทอง ตรงนี้ ประกอบกับ ดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ธนาคาร มันลงเหลือเกิน เลย ตัดสินใจย้ายเงิน มา ตลาดหุ้น เมื่อ เดือน ก.พ.ต้นปี 45 นี้ ซื้อ AYUD ที่ 105 บาท PPPC ที่ 52 บาท TR เฉลีย 128 บาท GRAMMY ที่ 118 บาท ก่อนแตก พาร์ และจะไม่ขาย เก็บไว้กินปันผลแทนดอกเบี้ยฝากประจำ จากธนาคาร

วันก่อน ผม E-mail ไปถาม ดร. นิเวศน์ ว่า พอร์ตของ ดร. มีมูลค่าเท่าใด แล้ว อาจารย์ บอก ว่า ตอนนี้ ตัวเลข 9 หลักแล้ว 3-4 ปี มานี้ เติบโตขึ้นปีละ 30%-40% และบอกว่า ก่อนตาย จะต้องสะสมทำให้ได้เป็น 10 หลัก

วันนี้ คุยเท่านี้ก่อน นะครับ วันหลังจะเขียนมาคุย กับลุงขวดอีก

จ4 ธ.ค. 2545 16:32:31 น.

จดหมาย จากลุงขวด 4/12/45

ยินดี ที่ ได้รู้จัก ครับ อุตส่าห์บอกหลายเรื่องรวมทั้ง เรื่องส่วนตัวด้วย ถ้าคุยมากไปเดี๋ยวเขาบอกทำไมไม่ไปคุยกันส่วนตัว...(ขอโทษด้วยสำหรับคนที่ไม่อยากรู้จัก) บังเอิญผมไม่ชอบแจก อีเมล์ และเบอร์โทรศัพท์ เลยไม่ค่อยได้รู้จักใครเท่าไร.....ยอมรับ มีเพื่อน ในห้องสนทนา pantip รู้จักกัน เพียง 5 คนเท่านั้น(ยังคิดถึงเขาทั้งหลายอยู่นะครับ)....ตอนนี้เก็บตัว ไม่ได้พบใครเท่าไร....กำลังหาความรู้ทางด้านเทคนิคอยู่ แต่ยังไม่สำเร็จสักที พยายามอยู่
ความรู้ส่วนตัวก็ เด็กวัดสุทธิ ระดับมัธยม และไปเรียน อัสสัมชัญพาณิชย์ และ ไปสูงสุดที่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เศรษฐฯ สาขา การเงินการธนาคาร (ภาคค่ำ)เข้าไปปี 2511 จบปี 2516 ตามหลักสูตร 6 ปี สำหรับภาคค่ำ.....คนจนนะครับ...จึงต้องเรียนพาณิชย์ให้จบไว ๆ แล้ว ก็ทำงาน ไป เรียนไป....ได้แค่นี้เอง....ยอมรับว่า ทาง อัสสัมชัญพาณิชย์นี่ให้ความรู้มากจริง ๆ รุ่นเดียวกับผมที่ เก่งและ ได้เป็นเจ้าของกิจการที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ถึง 3 คนด้วย กัน (เด็ก ACC อัสสัมชัญพาณิชย์).....อีกคนเป็นเซียนหุ้น เอ่ยชื่อก็รู้จักกันหมด(เสียดายที่ไม่สนิทกับผมเท่าไร)

หุ้นที่บอก มาก 4 ตัว ผมมี สองตัว ก็ ayud กับ tr ส่วน PPPC และ grammy ไม่มีครับ เคยมีแต่ขายไปแล้ว ไม่ได้ถือยาว ในกลุ่มบันเทิง ผมว่า p/e และ p/bv นั้นสูง ๆ กัน ทุกตัว ผมวิเคราะห์กลุ่มบันเทิงไม่เป็น เลยไม่ได้ถือยาว ครับ
ผม เล่นหุ้นมา 13 ปี ขาดทุนส่วนใหญ่ มากำไรก็ 4 ปีหลังนี้เองที่กำไรมาก ๆ ในสองปีหลัง ผมว่าตลาดเมืองไทย แบบ ปลอดภัยก็หุ้นปันผล ถ้าสามารถ ทำกำไรแถวประมาณ 15% ขึ้นไป ทุกปี ก็พอใจ นับว่า สอบผ่านแล้ว ถ้าจะเอา grade A ก็ต้องทำให้ได้ถึง 30% ต่อปี....ผมคิดว่า มีคนทำได้ แต่ผมยังทำไม่ได้นะครับ แค่สอบผ่านเท่านั้นเอง แมงเม่า ที่เอาตัวรอดในแต่ละปี

หุ้นในดวงใจที่ชอบ คือ FANCY MBK LTX (ตอนนี้ ltx ชักจะตื้อ ๆ แล้ว อย่างเก่งก็ไม่น่าเกิน 46 บาท ถ้าถึงระดับราคานั้นก็คงต้องลดลง แต่ถ้า

ยังปันผลปีละ 3 บาทก็คงถือต่อและดูผลประกอบการแต่ละไตรมาสในกานตัดสินใจต่อไป.....สูงสุดตัว นี้จำได้ว่า แถว 44 ตอนนี้ เห็นมีคนรับตลอดแถว 40 บาท).
หุ้นที่ผม ติดอยู่ยอดดอย ก็กลุ่มธนาคาร จะหาทาง ซื้อ ถัวก็ทำไม่ได้ เพราะต้องใช้เงินมาก มันเกิดอาการว่า กำไร ไม่กี่พัน (ทำtrading) แต่เวลา cut loss ทีหนึ่ง เสียเป็นแสน เลยไม่ได้ทำอะไรกับมัน.....อีกตัวก็ sta โดนเรื่องที่ว่า ราคายางสูงตั้งนานเมื่อช่วงต้นปี ผมมันเรียนพ่อค้ามา เขาว่า ราคาสินค้าสูงขายสินค้า ง่าย และ ทำกำไรได้ง่าย เลยซื้อไว้ตรึมเลยที่แถว 33-34 บาท ตอนนี้เหลือแค่ 26-27 บาท.....โดน จับนั่งยาง ไปเลย ไหม้เกรียมอยู่นี่แหละ ยังค้างอยู่เลยครับ แต่อย่างไรคงมีปันผล น่าจะ 1.50 บาท มันดีตอนนี้ หละครับ.....1.50 จากทุน เฉลี่ย 33.50 ก็ได้ Divident Yield 4.48 % เอ่ย...ยังดีกว่า เงินฝากเสียอีก เลยไม่ทุกข์ร้อนเท่าไร.....มันชักยาวไปแล้วเลยขอหยุดเท่านี้ก่อนนะ ครับ

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 4/12/45

ฟังจากประวัติ การศึกษาของ ลุงขวดแล้ว น่าจะอายุใกล้ๆ กับผมนะ ผมอายุ 49 ปีแล้วปีนี้ เกิด 2496 เท่ากันหรือเปล่าครับ ลุงขวด ?

หุ้น GRAMMY ผมเห็นเขาเริ่มมีกำไรสะสมดีแล้ว และ น้องๆ ดารานักร้องเขาก็ร้องเพลง ทำงานหาเงินให้บริษัทกันเก่ง ๆทั้งนั้น โดยเฉพาะหนุ่ม เบร์ด ออกเพลงทุกชุด ก็กำไรทุกชุด เลยนึกเสียว่า ออกเงิน ซื้อตั๋ว ดูคอนเสริท ขอ เป็น Chairsholder (ยืมมาจากคำ Sharesholder) นั่งดูคอนเสริต แล้วไม่ยอมลุก ตราบใดที่ ลูกสาวผม ยังชอบฟังเพลงและซื้อ CD เพลงของ GRAMMY อยู่ ได้ปันผลมา 5% ก็ดีกว่าฝากธนาคาร

ส่วน PPPC ผมคิดว่า คนเราใช้ กระดาษชำระ และกระดาษ อื่นๆ ใช้แล้วทิ้ง ใช้แล้วทิ้ง อยู่ทุกวัน เมื่อเข้าไปดู กำไรสะสม ก็มีอยู่สูงพอสมควร ดูปันผล กลางปี 2 บาท ปลายปีอีก 4 บาท ได้รับการส่งเสริม ปันผล ไม่ต้องเสียภาษี อีก หนี้ ต่างประเทศก็ไม่มีแล้ว แถมผู้ถือหุ้น ใหญ่ เป็น

เยื่อกระดาษสยาม และ กระทรวงการคลัง อีก ราคา ตอนนั้น 52 บาท ผมเลยขอเป็น Chairsholder
อีกบริษัท และ จะนั่งไม่ลุก ตราบใดที่ กระดาษ ยังถูกใช้แล้วทิ้ง อยู่ทุกวัน และ ได้รับปันผล สูงกว่าเงินฝากประจำ

หุ้น เกษตร ผม มี CM อยู่ วันก่อน ลงไปนอนพักผ่อน อยู่ที่ 35 บาท อยากจะซื้อเพิ่ม ก็ไม่มีเงินแล้ว ต้องรอให้เงินปันผลออก ก่อน บริษัทนี้ เขา ก็มี กำไรสะสมมาก หนี้ น้อย ผลประกอบการ สม่ำเสมอ ปันผล 8%-9% ทุกปี ผมเลยขอเป็น Chairsholder อีกบริษัทหนึ่ง คอยซื้อเก็บ หลังปันผลแล้วสักพัก ก็ลงไปนอนพักผ่อน ก็ค่อยๆซื้อเก็บเพิ่ม พอใกล้หน้าจะถึงหน้าปันผล ก็ขึ้นกลับไปใหม่ หุ้น หมวด เกษตร นิสัยเป็นอย่างนี้ทุกตัว

ผม ตั้งใจว่า ลงทุนแนวนี้ ได้แค่นี้ ดีกว่า ดอกเบี้ยเงินฝาก ธนาคาร ก็พอใจแล้ว ไม่เอาแนวทาง ซื้อ แล้วขาย ซื้อแล้วขาย บ่อยๆ ไม่ไหว แก่แล้ว เวียนหัว เดี๋ยว หัวใจวาย ค่าคอม กินเข้าไปเรื่อยๆ

หุ้น ที่ผมตั้งใจ ว่าจะไม่เข้าไปเป็น Chairsholder เด็ดขาด คือ ธนาคาร ไฟแนนซ์ อสังหาริมทรัพย์ และ สื่อสาร

สุดท้ายนี้ ผมขอให้ ลุงขวด ประสบความสำเร็จ ตามแนวทาง Value Investor เพื่อ ได้เป็นตัวอย่างของรุ่นน้องๆ รุ่นหลังๆ ต่อไป นะครับ

จดหมาย จากลุงขวด 5/12/45

ผมเกิดปี 2491 เดือน สิงหาคม เดือนเดียวกับ ท่าน ดร. นิเวศน์เลย..... ไม่ได้มั่วนิ่มนะครับ.....ราศี เดียวกันเลยลงทุนแบบเดียวกันมังครับ cm มีเหมือนกัน การเล่นแบบเดียวกับที่บอก แสดงว่า คุณ ครรชิต....สอบเข้าเป็น นักเรียนในโรงเรียน value investor ได้แล้ว ก็คงได้ปันผล สัก 4 บาทเป็นแน่.....ตัวนี้มั่นคงดีในรอบนี้ไม่ลงมากเท่าไร ผมมั่นใจว่าเดือนหน้าหรืออย่างช้าเดือนกุมภาพันธ์ คงได้เห็นสูงขึ้นกว่า 10-15% เป็นแน่แท้ และ น่าจะมีปันผลสัก 4 บาท เช่นเดียวกับปีก่อน

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 5/12/45

แสดงว่าลุง เป็นพี่ของผม เพราะ ฉะนั้น ผมเรียก ลุงขวด ได้ สนิท ปาก นะครับ

ที่ผมยก มาเป็น EPISODE 2 เพราะ ผม มีเรื่องอยากเล่าให้ลุง มัน ยาว ไปสักนิด หวังว่าลุงคงไม่เบื่อ น้องคนนี้เสียก่อน นะครับ

ลุงขวด ครับ ผมก็เคยมี อดีต เรื่องหุ้นอันขมขื่น มาเหมือน กับ ลุงขวด นั้นแหละ อยากเล่าให้คนหัวอกเดียวกันฟัง

คือ ผม เริ่ม รู้จัก หุ้น เมื่อ มีเพื่อนคนหนึ่ง เขามา ขายหุ้น BBL ให้ตั้งแต่ ราคา พาร์ 100 บาท เขาขายให้ ในราคา 200 บาท ผมยังไม่รู้จักเลยว่า เขาซื้อขาย กันในตลาดหลักทรัพย์ อย่างไร ไม่รู้ ว่าจะหาข้อมูล ของ บริษัท ได้ที่ไหน ธนาคารก็ส่งปันผลมาให้ทุกปี พอเขามีเพิ่มทุน ก็ซื้อ เพิ่ม ขึ้นเรื่อยๆ ตามสิทธิ ถือยาวอยู่ประมาณ 4 ปี จนเขาแตกพาร์ เป็น 10 บาท ราคา BBL ขึ้น มาเป็น 150 บาท ต่อ หุ้น เห็นไหมครับผมถือ ยาว เงิน 20 บาท มันกลาย เป็น 150 บาท ภายใน 4 ปี นี้ยังไม่รวมปัน ผล และ หุ้นเพิ่มทุน ที่ได้รับอีกต่างหาก

ช่วงนั้น มีเพื่อน วิศวกร ของผม คนหนึ่ง เขาลาออกมาจาก การไฟฟ้า ภูมิภาคกรุงเทพฯ ลาออกมาเล่นหุ้นอยู่ที่ Broker ที่หาดใหญ่ เขา ซื้อๆ ขายๆ เร็วๆ อย่างที่นักเก็งกำไรชอบทำกันอยู่ นี้แหละ ผมถึงได้รู้จัก การ ซื้อขาย หุ้น ในตลาด หลักทรัพย์ ก็เลยนึกมันขึ้นมาบ้าง เลยเอาหุ้น BBL ทั้งหมดที่ผมมีอยู่ ขายออกไป ด้วยราคา 150 ต่อหุ้น เพื่อ นำเงิน มา เล่นหุ้น เก็งกำไร ทั้งๆ ที่ไม่มีข้อมูล เกี่ยวกับ บริษัท ต่างๆ อยู่ในสมอง เลย ไม่รู้ แม้กระทั้ง ว่าชื่อย่อ นั้น คือบริษัทอะไร ,ค้าขายอะไร , มี หนี้สิน ,ทรัพย์สิน , ส่วนผู้หุ้น และ กำไรสะสม เท่าไร ซื้อขายเก็งกำไร ด้วยต่อมใต้สมอง อย่างเดียว(ไม่ได้ใช้สมอง) เลือดมันสูบฉีดแรงดี ด้วย ความตื่นเต้น เห็นตัวไหน ราคาเริ่มขยับวิ่ง ปริมาณหุ้นเริ่มเพิ่มขึ้น หลังจากที่อยู่นิ่งมานาน ก็รีบซื้อ พอได้ กำไรนิดหน่อย ก็ รีบขายแล้ว เพราะไม่ รู้ ว่ามันจะลงเมื่อไหร่ กลัวจะเสียโอกาสทำกำไร พวก Broker

บอกว่า แนวรับ แนวต้าน อยู่ตรงไหน ก็เชื่อเขาไปหมด โดยไม่รู้ เหตุผล เลย ว่าทำไม มันขึ้น และทำไม มันลง ขาดทุนบ้าง กำไรบ้าง ทำอยู่ อย่างนี้เป็นปี พอถึงวันขึ้นปีใหม่ ผู้จัดการ บริษัท Broker ที่ผมไปซื้อ ขายอยู่ เขามาเยี่ยมที่บ้าน นำ ของขวัญ ,กระเช้าผลไม้ ,ขนม, เหล้า นอก มาให้ เป็นของขวัญปี ใหม่ แต่ ผมมาตรวจดู เงินใน พอร์ต ของผม มันแทบจะเท่าเดิม ไม่ได้เพิ่มขึ้นมาเลย แถม หุ้น BBL ที่ขายไป มันดัน วิ่งขึ้น ไปชนเพดาน ที่ 250 บาท ผมไม่มีปัญญาซื้อคืน ขณะนั้น ฟองสบู่ ใกล้จะแตกแล้ว แต่ผมก็ยังหลง เป็น แมงเม่า หลงแสงไฟ จากกองไฟ ที่กำลังจะเผาเราให้เป็นจุล อยู่เหมือนเดิม ปีต่อมา ฟองสบู่แตก ผม ติด หุ้น SITCA , NAVA , NFS , TMB ผมก็ยังไม่รู้ จัก ข้อมูลพื้นฐาน ของ บริษัท ที่ติดนี้ อยู่ดี SITCA ล้ม NANA ล้ม NFS และ TMB โคม่า มูลค่า พอร์ตลงทุนของผม จาก 1,200,000 บาท มัน เหลือ อยู่ แค่ 100,000 บาท โชคยังดี ผมกันเงินบ้างส่วนออกมาบ้างแล้ว

ผมหันหลังให้ ตลาดหุ้น พยายามทำใจ นึกเสียว่าเป็นค่า ลงทะเบียน เรียน วิชา การลงทุนในทางที่ผิด ซึ่งผมได้รู้อย่างเดียวว่าเป็นวิธีที่ผิด แต่ ก็ยังไม่รู้อยู่ดี ว่าทำไม ถึงผิด

จนมาปีนี้ ผมได้อ่าน หนังสือ วาทะคนแถวหน้า วาทะของ วอร์เรน บัฟเฟทท์ ที่ ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ แปล และ หนังสือ ตีแตก ที่ ดร. นิเวศน์ เขียน และ หนังสือ เล่นหุ้นผ่านเนต ของคุณโชค ไพศาล (นามสกุลมาตรงกันได้อย่างไร ก็ไม่รู้ เขาไม่ได้เป็นญาติกับผม นะ ลุง ขวด เดี๋ยวหาว่าผมเชียร์ หนังสือ ของญาติผมอีก) ผมจึงได้รู้ ว่าผมผิด ตรงไหน ขอขอบคุณ ท่านผู้เขียนหนังสือทั้ง 3 ท่าน และ ขอขอบคุณ องค์การโทรศัพท์ ที่มี FREEINET ให้ได้ค้นหาข้อมูล พร้อมทั้ง ขอขอบคุณ ตลาดหลักทรัพย์ ที่ได้ทำ Web ทะเบียนประวัติ บริษัท ย้อนหลังและปัจจุบันไว้ให้นักลงทุนได้เข้าไปค้นดูได้ตลอดเวลา วรรคทอง ในหนังสือ ที่จับใจ ผมมากที่สุด

" ซื้อหุ้นของกิจการที่ดี มีกำไรต่อเนื่อง ผู้บริหารมีคุณธรรมและ ความสามารถ ในเวลาที่ราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของกิจการ และ ถือ

มันไว้ตราบที่มันยังเป็นธุรกิจที่ดี"

ประกอบกับความกดดัน ของอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ ที่เคยได้รับตั้งแต่ 13% ค่อยๆ ต่ำลง เหลือ 2% มันช่างสร้างความน้อยเนื้อต่ำใจให้กับคนที่ ถูกสอนมาให้อดออม มาตั้งแต่เด็กๆ ในวันที่พ่อพาไป ฝากเงิน ที่ ธนาคารออมสิน ถือกระปุกออมสินไปให้พนังงานทุบกระปุเอาเหรียญออกมานับ แล้วพ่อก็บอกว่า ออมสิน ออมสิน ออมสิน อดออมไว้กินวันหน้า อดออมตลอดมาจนอายุใกล้จะ 50 ดอกเบี้ย 2% กินพอที่ไหน แถมหักภาษี ดอกเบี้ยอีก เลยตัดสินใจ มาลงทุน เป็น Chairsholder (ต่อไปนี้เวลาผมคุยกับลุงขวด ผมขออนุญาต ใช้คำนี้แทน ผู้ถือหุ้นที่ ชอบนั่งแล้วไม่ยอมลุก ตลอดไปนะครับ) เริ่มต้นใหม่เมื่อ ก.พ. ปีนี้

ผิดหรือถูก ต้องพิสูจน์ กันด้วยเวลา เหมือน ที่ ดร. นิเวศน์ เขียนหัวข้อบทความ ว่า ระยะทางพิสูจน์ม้า กาลเวลาพิสูจน์หุ้น

ใช่ไหมครับ ลุงขวด

อีก อย่างหนึ่ง ที่เมื่อวาน ลุงขวด บอกว่า ลุง ตีราคา ในกลุ่มบันเทิงไม่ถูก เพราะ ค่า p/e และ p/bv สูง ๆ กัน ทุกตัว ผมก็เห็นด้วย กับ ลุง ผมก็เลย กลัวๆ กล้าๆ ที่ จึงเข้าถือ GRAMMY ไว้ น้อย นิดเดียวเอง คือ ซื้อไว้ เพียง 500 หุ้น ตอนพาร์ 10 บาท ที่ราคา 118 บาท ตอนก่อนปันผล ได้รับปันผล มาแล้ว 10 บาท/หุ้น กับกลางปี หลังแตกพาร์ 1 บาท รับอีก 0.5 บาท/หุ้น ยังเสียดาย ที่ตาผมไม่ถึงเหมือนไก่เห็นพลอย ดันคิดว่าเป็นก้อนกรวด ไปขายออกเสียอีก 2000 หุ้น เหลือ 3000 หุ้นเอง ต่อไปใครเห็นเป็นก้อนกรวดอีก แล้วคว้างทิ้งลงมาต่ำๆ ก็จะทยอยๆ ไป พอมีเงินเหลือเก็บ เพราะผมมานั่งนึก พิจารณา ดูอีกที ก็เห็นว่าผมตีราคา ของ GRAMMY ผิด

GRAMMY ไม่ได้มีแค่ อาคาร, ห้องอัดเสียง หรือ เครื่องไม้เครื่องมือ ที่สามารถ ตีเป็นตัวเงิน แล้วนำมาเปรียบเทียบ กัน ตามหลักของนัก บัญชี

เขาทำกันได้

มูลค่าของ GRAMMY ยังมี ทรัพย์สินที่ ผมเองก็ประมาณค่าไม่ถูก เหมือนกัน คือ

1.น้องๆ ดารา ทั้งหมดใน GRAMMY (ถ้าเป็นนักฟุตบอลในอังกฤษ เขาคงประเมินค่าตัว นักฟุตบอลกันได้) ไม่ ว่า หนุ่ม เบริด หนุ่ม มอร์ต สาว แค็ท ลูก พลับ และคน อื่นๆ อีกมาก มาย พวกเขา ร้องรำทำเพลง อาบ เหงื่อต่างน้ำ เป็นเหมือน เครื่องจักร ที่มีชีวิต ปั๊มเงิน ให้แก่ผู้ถือหุ้น น้อง เขาเหนื่อย เขาควรจะได้มาก กว่าเราผู้ถือหุ้นซึ่งลงทุน แล้วคอยนั่งเชียร์ ผมจึงบอกว่า ผมพอใจแล้ว สำหรับ เงินปันผล 5% ที่น้องๆ ลูกๆ หลานๆ เขาหามาแบ่งให้ พวกเขาเหล่านี้ บางคนก็โรยรา คนรุ่นใหม่ ก็ขึ้นมาแทน ไม่ได้ขาดสาย โดยเฉพาะ หนุ่ม เบิร์ด ผมอยากปิดทองให้ทั่วตัว ผมบอกได้ว่าผมก็ตีราคา ทรัพย์สินมีชีวิต เหล่านี้ไม่ถูก เหมือนลุงขวด เช่นกัน

2.ทรัพย์สิน ทางปัญญา ลิขสิทธิเพลงจำนวนมหาศาล ของ GRAMMY ที่ จะเป็นทรัพย์สิน เครื่องจักร ที่มองไม่เห็นตัว เป็นเครื่องจักร ที่ไม่มีค่าเสื่อมราคา ไม่สูญสลาย เป็นเครื่องจักร ที่จะปั๊มเงิน ให้แก่ผู้ถือหุ้น อยู่ชั่วลูก หลาน หลิน เหลน ไม่รู้จักหมด เหมือนลูกๆของอาจารย์ สุรพล ที่ได้รับอยู่จนทุกวันนี้ ผมบอกได้ว่าผมก็ตีราคา ทรัพย์สินที่มองไม่เห็นตัว เหล่านี้ไม่ถูก เหมือนลุงขวด เช่นกัน

3.สาย ตาที่กว้างไกล และสมองอันทรงพลัง ตัวผู้บริหารใหญ่ คุณ นายไพบูลย์ ดำรงชัยธรรม และทีมงาน ทุกคน ผมบอกได้ว่าผมก็ตีราคา ทรัพย์สินบุคลากร เหล่านี้ไม่ถูก เหมือนลุงขวด เช่นกัน
สรุปแล้วผมไม่รู้ ว่า มูลค่าที่แท้จริง ของ GRAMMY ควรจะอยู่ตรงไหน แต่ในความเห็นของผม ผมบอกได้เพียงอย่างเดียว ว่า มากกว่า ตัวเลขที่เห็นทางบัญชี

ลุงขวดเห็น ต่างจากผมหรือเปล่า ครับ

จดหมาย จากลุงขวด 5/12/45

เป็นข้อเขียนที่ดีมากครับ เห็นด้วยทุกอย่างเลย ว่า ทำไมหุ้นในกลุ่มบันเทิง จึงว่า แพง อย่างนี้ P/E เฉลี่ยของกลุ่มอยู่ในระดับ 27 เท่า P/B ก็แถว 4.4 เท่า ซึ่งผมเคยบอกว่า ผมยอมรับได้สูงสุดเพียง 3 เท่า ถ้า 2 เท่าก็เริ่มขายแล้ว.....นี่กลุ่มบันเทิง เฉลี่ย 4.4 เท่า เลย ถือเป็นกลุ่มที่ไม่อยากถือเป็น ปี เคยเล่น grammy แถว 76 ได้มังครับ (สองปีก่อนมัง) และ bec ก็ แถว สองร้อยต้น ๆ วันก่อนมีกระทู้ ถามว่า 190 เศษ ๆ น่า ซื้อไหม ผมก็บอกว่า น่าซื้อลงทุนได้ เพราะผมเคยลงทุนแถวต่ำกว่า 210 เล็กน้อย ไปขายแถว ประมาณ 250 บาท...ไม่ถือยาว เพราะ บอกว่า ดูค่าซ่อนเล้นที่ไม่เห็นด้วยตาเปล่า แบบที่คุณครรชิตบอกมา นั่น ถูกต้องหมด ค่าต่าง ๆ ในนั้นคิดลำบาก ถ้าเป็นค่าลิขสิทธิ์นั่นยังพอคิดได้ ว่าแบ่งกันอย่างไร แต่ค่าตัวของแต่ละคนในสังกัดนี่ซิคิดไม่เป็นเลยครับ.....แต่ในหมวดนี้ถ้าผลตอบแทน ดี และ สม่ำเสมอ ก็เหมาะแก่การลงทุน ต้องคิด ย้อน กลับ ว่า ปันผลเท่าใด ราคาทุน(ราคาที่เราซื้อมา) เท่าใด น่าลงทุนไหม.....แต่กลุ่มนี้ เวลาเศรษฐกิจขาลง ผมเกรงว่า มันจะลงไปมากซิครับ เพราะอยู่กลุ่มของ บริการที่ไม่ค่อยจำเป็น ไม่ใช่ ปัจจัยสี่ ที่เราต้องใช้อยู่เป็นประจำ

วรรค ทองในหนังสือที่บอก เป็น แท้ อยู่ตามนั้น โดยเฉพาะเรื่องผู้บริหารที่โปร่งใส แบบ สมัยใหม่เรียกว่า good governance ธรรมาภิบาล เป็นหลักสำคัญ.....ซึ่งตัวนี้จะแสดงมาเมื่อระยะเวลาผ่านไปแล้ว นั่นคือ ต้องดูประวัติย้อนหลังไปหลาย ๆ ปี การดำเนินการที่ผ่านมาและการให้ผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้น.....ซึ่งในเรื่อง นี้ต้องพึ่ง กลต ต้องเป็นคนดูแลผู้ลงทุน ต้องตามบริษัทฯ ต่าง ๆ ให้ทัน ว่า จะมาไม้ไหน .....มีอยู่ครั้งหนึ่ง หุ้นที่ผมถืออยู่มีหมายเหตุใน งบการเงิน ว่า "ไม่สามารถจะตรวจสอบรายละเอียดของบริษัทย่อยที่อยู่ในต่างประเทศได้" แค่นี้เอง ผม ก็ ผวา แล้วครับ.....แต่ก็โชคดี ในปีต่อมา เขา ก็ยกเลิกบริษัทฯ ย่อย อันนั้นไป อาจเนื่องจากการติดตามจาก กลต หรือ ด้านใดก็ไม่ทราบ

ส่วนเรื่องเล่นหุ้นตอนแรก ๆ ก็แบบเดียวกับคุณครรชิตแหละครับ จำได้

ว่า เคยเห็น ว่า โวลุ่มโตราคาจะขยับ มาเช็คประวัติยอ้นหลังวันสองวัน วันหนึ่ง จำได้ว่า มีหุ้น BKP กรุงเทพฯ อะไรไม่รู้ รู้สึกว่า ในกลุ่มของ cp ตอนนี้เขายุบหรือรวมกับบริษัทฯ อื่น หรือไง ไม่ทราบ.....เห็นตัวนี้โวลุ่มโต ตอนนี้ บอก มาร์เก็ตติ้ง ว่า พรุ่งนี้เอาเลยนะ รายแรก ๆ ด้วย สั่ง mp เลย บอกจำนวนหุ้นเขาไป ไม่เกี่ยงราคา ตอนนั้น เขา เคาะกระดานกัน จึงได้ในอันดับแรก ๆ นั่นแหละ ได้แล้ว หลังจากนั้นก็ลงเลย ติดอยู่ยอดก็เรานี่เอง.....จำได้ จน บัดนี้ อีกตัวก็ kmc กฤษฎานคร นี่แหละเขาเล่นกันครับ พี่ ตอนนี้ ราคา 220 โวลุ่มมากด้วยซิ มีคนซื้อตลอด จะซื้อตามไหม ซื้อก็ซื้อ เรียบร้อย ครับ.....ติดไปเลย 220 มาขายอีกที แถว 80 บาทมังครับ ถ้าถือถึงตอนนี้คง คงหน้ามืด อีกตัวหนึ่ง.....หุ้นที่ถูกปิด หุ้นที่ค่า 1 บาท ก็มีเหมือนกันทุกคนแหละครับ ใครเล่นหุ้นไม่มีบริษัทฯ ที่ถูกปิด หรือ ถูกลดค่า เท่ากับ 1 บาท ผมว่า แทบไม่มีนะครับ โดนกันทุกคน ไม่มากก็น้อยเท่านั้นเอง NAVA ผมก็ติดนะครับ ผมขอเป็นใบหุ้นมา ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหนแล้วซิ

เล่าประสบการณ์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเท่านั้นเองครับ ไม่ได้หวังเป็นอื่นใด

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 5/12/45

ขอขอบคุณ ที่ลุงขวด อวยพร ให้เป็น Chairman เร็วๆ แต่ ผมคนตัวเล็ก มีเบี้ยน้อย แต่มีหอยเยอะที่ชายทะเลสงขลา ขอเป็นแค่ Chairsholder เกาะขาเก้าอี้ ของ Chairman ที่ ซื่อสัตย์ และ มีมันสมองที่ทรงพลังในการทำเงิน นำมาแบ่งปันให้กับผู้ถือหุ้น คนแก่ๆอย่างเรา ที่เตรียมตัวเลี้ยงลูกหุ้น ให้เติบโต ก็หวังว่า

"ยามแก่เฒ่า หวังแต่เจ้าช่วยเลี้ยงดู"

ดังบทความ "เลี้ยงลูก-เลี้ยงหุ้น" ของ ดร. นิเวศน์ เขียนไว้ให้อ่าน

การซื้อหุ้น ปันผล กับ หุ่นเก็งกำไร นี้ผมเห็นแล้วว่ามันผิดกัน เพราะวันที่ผมตัดสินใจซื้อหุ้น

TR ที่ 128 บาท ถึงจำนวนจะไม่มากนัก เมื่อต้นปี ผมได้ให้ราคาซื้อ ที่สูงที่สุด ในประวัติ 5 ปี ของบริษัท แต่ผมก็นอนหลับสบายใจไม่มีความกังวล สงสัยใดๆ ในลูกหุ้นตัวนี้ของผมเลย เมื่อมาถึงวันนี้ ราคาขึ้นมายืน 204 บาท โอ้ลูกรัก ขยันทำมาหากิน อย่าเกเรนะลูก

ซื้อ AYUD ก่อนปันผลก็สูงที่สุดในประวัติ 5 ปี ที่ 115 บาท หลังปันผลผมเก็บเพิ่ม จนได้ราคาเฉลี่ย 105 บาท รับปันผลมาแล้วรวม 14.5 บาท ราคาปิดสุดท้าย 141 บาท โอ้ลูกรัก ขยันทำมาหากิน อย่าเกเรนะลูก

ผมขอยืนยันอีกครั้ง ผม ขอเป็นแค่ Chairsholder เกาะขาเก้าอี้ ของ Chairman ที่ ซื่อสัตย์ และ มีมันสมองที่ทรงพลังในการทำเงิน นำมาแบ่งปันให้กับผู้ถือหุ้น คนแก่ๆอย่างเรา เท่านั้นพอแล้ว

สวัสดี ครับ น้องๆ ที่เข้ามาคุยด้วย ยินดี ที่ได้คุยด้วย ตัวของผมชอบใช้ชื่อ และ นามสกุล จริง เพราะ รู้สึกจริงใจดี ไม่เป็นพิษเป็นภัยกับใคร อยากรู้จัก ชื่อ และ นามสกุล ของเพื่อนๆ ทุกคน อยากรู้จัก ด้วยความจริงใจ เป็นเพื่อน เป็นพี่ เป็นน้า เป็นอา กันตลอดไป แต่ถ้าไม่สะดวกก็

ไม่เป็นไร ยังยินดีคุยด้วย ด้วยความจริงใจ เสมอ ครับ

จดหมายจาก ธิติพล ศรัทธาพร (นักดูดาว) 5/12/45

ขอแนะนำตัวครับ
ผมเกิดปีที่ลุงขวดจบปริญญาจาก มธ. ครับ ดังนั้น เรียกลุงคิดว่าเป็นที่ถูกต้องแน่นอน การศึกษาจบโทวิศวะ จุฬา ปี2543 ใช้นามปากกานี้เพราะตอนที่ไปอเมริกา เมื่อปีที่แล้ว เพื่อนๆฝรั่งชักชวนคุยเรื่องดาว (DOW) ก็เลยหันมาสนใจหุ้นไทยครับ

วรรคทองของผม "กฎข้อที่ 1. อย่าขาดทุน กฎข้อที่ 2.อย่าลืมกฎข้อที่ 1" ... ผมปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดครับ

อาจารย์ ลุงขวดครับ ผมทำการบ้าน TTL ไม่ค่อยได้ครับ จับประเด็นเรื่องความแข็งแรงของการเงินได้ หนี้สินน้อย ทรัพย์สินหมุนเวียนมาก ที่เตะตาเหลือเกินก็คือมีเงินสดเหลือเยอะครับ น่าจะปันผลได้ตามนโยบาย แต่ยังไม่เห็นจุดไหนที่ต้อง "ตีแตก" ในหุ้นตัวนี้เลย

อาจารย์ช่วยเฉลยด้วยครับ

จดหมายจาก tod 5/12/45

ขอบคุณครับ
กับประสบการณ์และข้อเขียนดีๆ
ผมกำลังทำตัวเป็น Value investor อยู่เหมือนกันครับ
แต่บางครั้งความโลภก็บังตาบ้าง
ยังมีกิเลสอยู่นะ

จดหมายจาก RR 5/12/45

ของผมเริ่มต้นหลังจากแชร์แม่ชม้อยล้ม ก็เลยมาป้วนเปี้ยนกับหุ้น โดยเริ่มกับcpf และtmb พยายามลดต้นทุนของcpf ลงมาให้เหลือราคา par แล้วถือไว้รับปันผล
ส่วน tmbขายหมดไปตั้งแต่ set index พันกว่าๆเพราะตอนนั้นจะไปกู้

เงินจากbankมาสร้างบ้าน แต่พี่ที่ทำงาน
bankแนะ นำให้ขายหุ้นแทน ผมก็เลยโชคดี รอดตัวจากการติดหุ้นในรอบนั้นไป ส่วนcpfที่ถือราคา parก็เก็บไว้รับปันผล ตอนนี้กำลังปลุกปั้น grammy อยู่เช่นเดียวกัน
ถ้าสามารถลดลงมาเหลือราคาparได้ก็คงจะดี แต่ว่าตอนนี้ยังห่างไกลเป้าหมาย เพราะยังเฉลี่ยอยู่สิบกว่าบาทครับ แอบดูfancy ของลุงขวดกับคุณปรัชญาอยู่หลายรอบแล้วแต่ยังหาจังหวะเข้าไม่ได้ deltaก็สนใจแต่ว่าผมไปถือccetไว้ก่อนแล้วเลยไม่อยากเปลี่ยนตัว
กลุ่มอาหารผมกำลังหาอยู่ใครมีข้อมูลดีๆช่วยแนะนำด้วยจักเป็นพระคุณยิ่ง เพราะผมเป็นพวกรักจริงหวังแต่งนะครับ รับรองว่าไม่ทิ้งๆขว้างๆ สำหรับพวกหุ้นหวือหวาก็พอมีไว้แก้เหงาบ้างแต่ไม่มากนัก

จดหมายจาก ลุงขวด 5/12/45

คุณดูดาวครับ อย่าเรียกอาจารย์เลย มันเขินครับ คุณดูดาวยัง มีความรู้ดีกว่าผมอีก……ได้แลกเปลี่ยนความคิดก็ดีอยู่แล้ว…..ลองอ่าน สิ่งที่คุณพบอีกที ตรง หนี้สินน้อย ทรัพย์สินหมุนเวียนมาก มีเงินสดเหลืออีกต่างหาก…..มันบอกถึงคุณค่าของมันแล้ว …..และลองไป อ่านวาทะสรุปของ WARREN BUFFETT ที่คุณครรชิต ยกมาสรุปว่า ซื้อหุ้นของกิจการที่ดีมีกำไรต่อเนือง ผู้บริหารมีคุณธรรมและความสามารถในเวลาที่ราคาต่ำกว่า มูลค่าที่แท้จริงและถือตราบที่มันเป็นธุรกิจที่ดี……แต่ทุกคนก็มาติด เรื่องสภาพคล่อง เพราะปีหนึ่งเทรดกันไม่กี่ หมื่นหุ้นเองครับ

จดหมายจาก GSM จากโต๊ะมาบุญครอง 5/12/45

ตอนลุงขวดเรียนจบ ป.ตรี ผมยังไม่เกิดเลยครับ ผม
อายุน้อยกว่าคุณนักดูดาว 3 ปีครับ ก็จบปริญญาตรีทางด้านบริหารธุรกิจ และก็เศรษฐศาสตร์ ส่วนปริญญาโท
จบบริหารธุรกิจ (MBA) เมื่อปี 2543 ครับ

เริ่มเข้ามาลงทุนก็เริ่มจากสไตล์ Value Investor เลย
ครับ ก็แนวคิดในการลงทุนก็ได้รับอิทธิพลมาจากดร.นิเวศน์ และ

บัฟเฟททท์ครับ ปัจจุบัน Portfolio ของผม
ก็มีมูลค่าไม่มากครับ (เมื่อเทียบกับคุณลุงขวด) ก็อยู่ที่
ประมาณ 5 ล้านบาท

สำหรับหุ้นสภาพคล่องต่ำนั้น ผมคิดว่าเป็นหุ้นที่ดีกว่าหุ้น
ที่มีสภาพคล่องสูงครับ เนื่องจากเป็นหุ้นของกิจการที่ดี
ก็เลยมีแต่คนซื้อแล้วเก็บเอาไว้ ก็เลยทำให้ไม่เข้ามา
หมุนเวียนอยู่ในตลาด

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 6/12/45

ลุงขวดครับ สำหรับหุ้นดีมีคุณค่า ในความคิด ของผม ไม่จำเป็นต้องมี สภาพ คล่องก็ได้ครับ เพราะผมจะซื้อเก็บ ไม่ได้ซื้อมาเพื่อขาย เพราะมี Value Investor อีกหลายคนที่ยังไม่แสดงตัวให้พวกเราเห็น ได้เข้ามาถือเก็บไว้ทั้งนั้นครับ ขอความกรุณา พวกน้องๆ ที่ชอบเล่นปั่นหุ้นเก็งกำไร อย่าเข้ามาปั่นให้มัน สูงเกินไปจาก มูลค่าที่แท้จริงของมันก็พอแล้ว ถ้าจะราคาราคาเพิ่ม เพราะมันมีกำไรสะสม ทรัพย์สิน พอพูนขึ้นมาก แล้วราคาค่อยๆ ขยับขึ้น ก็สมเหตสมผล

สภาพ คล่อง มี 500 หุ้น ก็สะสม 500 หุ้น ก็ได้ หุ้นพวกนี้ สะสม หลายๆ ตัว ผมก็ยังนอนหลับ สบายไม่กังวล เพราะราคา มันนอน ดุ๊กดิ๊ก ๆ เป็น ดักแด้สะสมพลังงาน เมื่อพลังงานสะสมพร้อมแล้ว มันก็พองตัวเพิ่มขึ้น โผบินเป็นผีเสือ ไปสู่ที่ ที่ผีเสือควรจะอยู่ แล้วออกไข กลายเป็น หนอน และกลายเป็น ดักแด้ นอน ดุ๊กดิ๊ก ๆ สะสมพลังงานอีก เมื่อพลังงานสะสมพร้อมแล้ว วัฏจักรของชีวิต ก็ดำเนินต่อไปอีก ตามรูปแบบพิมพ์เขียวทางพันธุกรรม ของมัน

เมื่อเราเลี้ยงมันไว้จนโต ผลิ ดอก ออกลูก มาเป็นปันผล ให้ คนแก่ๆ อย่างผม อย่าง ลุงขวด ได้เก็บกิน ทุกปี

ถ้าเพื่อนๆ ไม่เชื่อ ลองไปตรวจดูประวัติ ตลอด 5 ปี ราคาของ หุ้นพวกดู

ตัวอย่าง ดู หุ้น TR ที่ผมซื้อ เก็บ ตามสภาพ ตามที่มี และ ตามที่เป็น สภาพ ของเขา ในเวลา 5 ปี ราคาเขา จาก 19.5 บาท มาเป็น 204 บาท (ต้องเรียก ว่า เขา ไม่เรียกว่า มัน เพราะ เขาเป็นลูกหุ้น ของผมแล้ว เหมือน คุณทองแดง ถ้าอยู่ข้างถนน เรียกว่า มัน แต่พอเข้าไปถวายตัว ในวังแล้ว ต้องว่าเรียกว่า คุณ ใช่ไหมครับ)

ผมชอบเก็บหุ้น ลักษณะนี้ เก็บไว้ หลายตัว เช่น FE , P-FCB , WACOAL , TF ,TR ,AYUD, TWFP คิดว่า เป็นการ ปลูกผักสวนครัว รั้ว กินได้ ไว้เก็บกิน เมื่อ เขาออก ลูกปันผล

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 6/12/45

ถึง ลุงขวด และ เพื่อนๆ ที่แวะ เข้ามา คุยด้วย ทุกคน ครับ วันนี้ ผมมี เรื่อง เจ็บช่ำ น้ำใจ ของผม คนยุคฟองสบู่แตก เหมือนกับลุงขวด มาเล่า ให้ลุงฟังอีกเรื่อง

คือ เรื่อง หนี้ ครับ เรื่องมันเป็นอย่างนี้ ครับ

เมื่อ ผม เรียนจบ มาเป็น วิศวกรไฟฟ้า หนุ่มซิงๆ จากจุฬ้า ก็ลงมา ทำงาน คุมงานติดตั้ง ระบบไฟฟ้าอยู่ที่โรงพยาบาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ก็เลย ได้รู้จัก เพื่อน วิศวกรโยธา จบจาก มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คบหา กินเที่ยว กันมา จนสนิทสนม จน เป็นเพื่อนซี่กัน ต่างคนต่าง เจริญเติบโต ในหน้าที่ การงานอาชีพ ของ ตัวเอง จนประมาณ 4-5 ปี ก่อนฟองสบู่แตก เขามาบอกว่าเขา จะตั้ง บริษัท ก่อสร้างเป็นของตัวเอง อยากให้ผม ลงหุ้นด้วย

ผม เห็นว่าเพื่อนจะก่อร่างสร้างตัว ก็เอา ด้วย ลงหุ้นส่วนกับเขา ก็ลงไป 10% ของบริษัท รับงานชิ้นแรกก็มีกำไร ทำงานต่อใหญ่ขึ้นไปเรื่อยๆ จน รับงานราชการ ระดับ 100 ล้าน เงิน ติดขัด เมื่อไร ก็มาหยิบ ยืม ต่างหาก เข้าไปเกือบ ล้าน จ่ายดอกเบี้ย กันเป็นประจำ จนมาถึงวันฟอง สบู่แตก ผลประกอบการ ออกมา บริษัท พัง ดอกเบี้ยไม่มีจ่าย เงินต้นก็ ไม่ได้คืน เงินลงหุ้นก็หายหมด รวมแล้ว ก็ประมาณ 1 ล้าน แถมดันให้ โฉนดที่ดิน อีก 1 แปลง ให้เขาเอาไปค้ำประกันสัญญา งานก่อสร้างที่ สร้างเสร็จแล้วอยู่ในระยะค้ำประกัน ยังติดอยู่จนบัดนี้ ในขณะที่ หุ้นใน ตลาดหลักทรัพย์ ที่ถืออยู่ ก็หายไปล้าน กว่าบาท อย่างที่เล่าไปใน จดหมายฉบับ ที่แล้ว

ช่วงนั้น ก็นอนไม่หลับเหมือนกัน การสูญเสียในหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ นั้นผมยอมรับได้ว่ามีเป็นการลงทุนในวิธีที่ผิด ของผมเอง ผมไม่โทษ ใคร แต่ที่เพื่อนมัน ยืมไป เอาไปทำพังยับเยิน ผมยังนึกว่ามันเป็น หนี้ ผม มันต้องหามาคืนให้ผม นึกอยู่อย่างนี้ ก็ตามทวง กันอยู่ ทวงแล้ว ทวงอีก เพื่อนมันก็ไม่มีให้ มันบอกทั้งปูนทั้งเหล็ก ขึ้นราคา ทำให้

ขาดทุนจนหมดตัว ตัวเขาเองก็เหลือแต่ตัว

ผมก็ไม่รู้จะทำอย่างไร นึกอยู่แต่ว่า เขาเป็นหนี้เรา อยากจะได้คืน เงินของเรา ที่ อุตสาห์ อดออม ทนนั่งหลังขดหลังแข็ง นั่งเขียนแบบออกแบบ ระบบไฟฟ้า กว่าจะได้เงินมา สู้ อดออม มาตั้งหลายปี อยากจะได้คืน ๆ

นึกอยู่อยากนี้นอนก็ไม่หลับ ทำงานไม่ได้ เป็นทุกข์มาก มากจริงๆ พอมากเข้า ๆ ก็รู้สึกว่าไม่ไหวแล้ว สุขภาพแย่ เลยมานั่ง พิจารณา ตัวเองว่าที่เราทุกข์ อยู่ทุกวันนี้ เพราะ เราอยากให้หนี้เสีย มันกลาย กลับ มาเป็น หนี้ดี จะได้เงินกลับมา ทั้งๆ ที่ไม่มีทาง
เลยกลับความคิดเสียใหม่ คิดเสียว่า ยกเงินนี้ให้เพื่อน ถือเสียว่า ซื้อเพื่อน ซื้อประสบการณ์

ความ ผิดไม่ได้เป็น ที่เขา ที่ทำให้เงินเราสูญเสียไป แต่เป็นเพราะ เงินมันอยู่ในบัญชีธนาคารของเรา เราดันให้เงินเขายืมไปเอง ถ้าเราไม่ให้เขายืม ก็ได้ แต่เราก็เลือกที่จะให้เขายืม เพราะอยากได้ดอกเบี้ยจากเขา เมื่อผมทำใจยอมรับ และ ยกหนี้ให้เพื่อน ใจมันก็ โล่ง เบา สบาย หาย ทุกข์ นอนหลับได้ ทำงานได้ ไม่คิดมาก เพื่อนก็ยังคบหาเป็นเพื่อนกันอยู่เหมือนเดิม

มันไม่น่าเชื่อ ระหว่างความคิด ที่ว่า จะเอาคืน ถึงแม้จะเป็น สิ่งที่เราคิดว่ามันเป็นของเรา กับ การให้ มันคือ ความทุกข์ กับ ความสุข

คิดที่จะเอา นี้มันทุกข์นะ แต่ คิดที่จะให้ โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทน นี้มันสุข สุขจริงๆ นะจะบอกให้ !

พระ พุทธเจ้า ท่าน บอกว่า หนี้ เป็นทุกข์ ในโลก เมื่อก่อนนี้ ผมคิดแต่ว่าการเป็นลูกหนี้ เป็นทุกข์ ในโลก ฝ่ายเดียว เจ้าหนี้ ไม่เป็นทุกข์ ในโลกนี้ ผมเพิ่งมาเห็นสัจธรรม ของพระพุทธองค์ เอาคราวนี้เอง ว่าเจ้าหนี้ ก็ต้องรับทุกข์ แห่งหนี้ ที่ก่อขึ้น จากผลแห่งกรรม ที่ตัวเอง ได้ก่อขึ้น เช่นกัน

และ ก็ได้รับ แสนสาหัส กว่า ลูกหนี้เสียอีก เมื่อมาเจอ ลูกหนี้ ยุค IMF ที่พูดว่า ไม่มี ไม่หนี ไม่จ่าย เพราะเขาได้เงินจากเราไปแล้ว เจ้าหนี้เป็นฝ่ายเสียมากกว่า

ผมเลย ขอตั้งจิต อธิษฐาน ไว้ว่า นับต่อแต่ นี้ไป จะไม่ ก่อ กองเวร กองกรรม แห่งหนี้ ขึ้นอีก ไม่ ว่าจะในฐานะ ของ ลูกหนี้ หรือ เจ้าหนี้ จะต้องหาวิธีปฏิเสธ ให้ นิ่มนวล เวลาเพื่อนๆ ญาติๆ มาออกปากขอยืมเงิน ผมวางแผนไว้แล้วว่า จะบอกว่า

เอาเงินไปซื้อหุ้นไว้ รอ รับปันผล หมดแล้ว ไม่มีเงินสดเหลือ ในธนาคารเลย
พอเงินปันผล ออก เขามายืม ผมก็จะบอกเขาไปว่า
เอาเงินปันผล ไปซื้อหุ้นรอรับปันผลเพิ่มขึ้น หมดแล้ว ไม่มีเงินสดเหลือในธนาคารเลย เช่นเดิม

(ปกติ ผมมี เงินสำรองใช้จ่าย ที่เก็บไว้เป็นเงินสด ในธนาคารเพียง 3 เดือน และ รายรับประจำเดือน จากค่าเช่าบ้านเล็กน้อย พอเป็นค่าใช้จ่าย รายเดือนอยู่แล้ว พอใช้จ่ายพอใช้ ครับ เพราะเป็นคนประหยัด อดออม อยู่เรียบง่าย ไม่ฟุ้งเฟ้อ ที่สงขลา ค่าครองชีพก็ต่ำ)

สรุป ว่า ไม่ให้ยืม และ ผมก็จะไม่ปฏิบัติผิด ศีล ข้อ มุสา จาวา โกหกเขา เพราะ ผมตั้งใจไว้ว่าจะทำอย่างนั้นจริงๆ

ผม ตั้งใจจะสะสมหุ้น ปันผล และ หุ้นที่มีผลประกอบการที่ดี แทนเงินฝากประจำธนาคาร จะขอเป็น คนบ้าหุ้น เหมือนที่ ดร. นิเวศน์ เขียนบทความ คนบ้าหุ้น ไว้ (ถ้าใครยังไม่ได้อ่าน ก็หาอ่านได้ใน SETTRADE.COM นะครับ)

สุดท้ายนี้ ผม หวังว่า ลุงขวด และ เพื่อนๆ คงจะเป็น คนบ้าหุ้น ตามความหมาย ของ ดร. นิเวศน์ เช่นเดียวกับผม เหมือนกันนะ ครับ

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 6/12/45

ลุงขวดครับ สำหรับหุ้นดีมีคุณค่า ในความคิด ของผม ไม่จำเป็นต้องมี สภาพ คล่องก็ได้ครับ เพราะผมจะซื้อเก็บ ไม่ได้ซื้อมาเพื่อขาย เพราะมี Value Investor อีกหลายคนที่ยังไม่แสดงตัวให้พวกเราเห็น ได้เข้ามา ถือเก็บไว้ทั้งนั้นครับ ขอความกรุณา พวกน้องๆ ที่ชอบเล่นปั่นหุ้นเก็งกำไร อย่าเข้ามาปั่นให้มัน สูงเกินไปจาก มูลค่าที่แท้จริงของมันก็พอแล้ว ถ้าจะราคาราคาเพิ่ม เพราะมันมีกำไรสะสม ทรัพย์สิน พอพูนขึ้นมาก แล้วราคาค่อยๆ ขยับขึ้น ก็สมเหตสมผล

สภาพ คล่อง มี 500 หุ้น ก็สะสม 500 หุ้น ก็ได้ หุ้นพวกนี้ สะสม หลายๆ ตัว ผมก็ยังนอนหลับ สบายไม่กังวล เพราะราคา มันนอน ดุ๊กดิ๊ก ๆ เป็นดักแด้สะสมพลังงาน เมื่อพลังงานสะสมพร้อมแล้ว มันก็พองตัวเพิ่มขึ้น โผบินเป็นผีเสือ ไปสู่ที่ ที่ผีเสือควรจะอยู่ แล้วออกไข กลายเป็น หนอน และกลายเป็น ดักแด้ นอน ดุ๊กดิ๊ก ๆ สะสมพลังงานอีก เมื่อพลังงานสะสมพร้อมแล้ว วัฏจักรของชีวิต ก็ดำเนินต่อไปอีก ตามรูปแบบพิมพ์เขียวทางพันธุกรรม ของมัน

เมื่อเราเลี้ยงมันไว้จนโต ผลิ ดอก ออกลูก มาเป็นปันผล ให้ คนแก่ๆ อย่างผม อย่าง ลุงขวด ได้เก็บกิน ทุกปี

ถ้า เพื่อนๆ ไม่เชื่อ ลองไปตรวจดูประวัติ ตลอด 5 ปี ราคาของ หุ้นพวกดู

ตัวอย่าง ดู หุ้น TR ที่ผมซื้อ เก็บ ตามสภาพ ตามที่มี และ ตามที่เป็นสภาพ ของเขา ในเวลา 5 ปี ราคาเขา จาก 19.5 บาท มาเป็น 204 บาท (ต้องเรียก ว่า เขา ไม่เรียกว่า มัน เพราะ เขาเป็นลูกหุ้น ของผมแล้ว เหมือน คุณทองแดง ถ้าอยู่ข้างถนน เรียกว่า มัน แต่พอเข้าไปถวายตัวในวังแล้ว ต้องว่าเรียกว่า คุณ ใช่ไหมครับ)

ผมชอบเก็บหุ้น ลักษณะนี้ เก็บไว้ หลายตัว เช่น FE , P-FCB , WACOAL , TF ,TR ,AYUD, TWFP คิดว่า เป็นการ ปลูกผักสวนครัว รั้วกินได้ ไว้เก็บกิน เมื่อ เขาออก ลูกปันผล ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

ไม่ อยากเลี้ยงกุ้งเก็งกำไร ต้องนั่ง ถือปืน เฝ้านากุ้ง ไม่ได้หลับไม่ได้นอน กลัวกุ้ง ลอยหัวตาย เป็นโรค หัวเหลืองเรืองแสง กลัวชาวบ้านจะมาขโมยกุ้ง ไปเสียกินเสีย

จดหมายจาก ธิติพล 6/12/45

ประสบการณ์พี่ครรชิตเยอะจริงๆครับ ผมคิดเหมือนกับพี่เรื่องหนี้ เคยให้คนกู้นะครับ ดอกดี แต่สุดท้ายเค้าก็หนี จำนวนเงินคงเทียบกับพี่ไม่ได้ แต่จ่ายค่าเล่าเรียนครั้งนี้ไม่แพงเลย สำหรับซื้อความรอบคอบในการเงิน

เข้า เรื่องหุ้นดีกว่าครับ ผมตั้งใจอ่านหนังสือ ตีแตก เซียนหุ้นพันธุ์แท้ กับวาทะของวอร์เรน บัฟเฟต แล้วครับ มีข้อสังเกตอย่างหนึ่ง ก็คือ ราคาของหุ้นคุณค่าจะไม่ค่อยสัมพันธ์กับ SET index. การบ้านส่ง อ.ลุงขวดของผมคือ TTL ขึ้นเอาๆ เหมือนกับ TR ของพี่ครรชิต วันนี้เขาตั้งขาย TTL ที่ 50 บาทขาดตัว ทึ่งจริงๆครับ นึกไม่ถึงว่าหุ้นพวกนี้มี new high แล้วยังจะมี newer high รออยู่อีก พอจะเข้าใจแล้วครับ ว่าทำไมเจ้าของยังนอนหลับทั้งๆที่เหตุการณ์บ้านเมืองผันผวน

ขอถาม เฉพาะเจาะจงหน่อยนะครับ หุ้นเกษตรฯอย่าง CHOTI ในปัจจุบัน ที่ราคาลงมามาก เพราะมีปัญหา EU และขาดทุนอยู่ ควรจะเข้าเก็บหรือเปล่าครับ

จดหมายจาก ปรัชญา 6/12/45

พี่ครรชิต ..ประสพการณ์สูง ดีครับที่นำมาถ่ายทอดให้กับผมและคนอื่นๆ ได้รับรู้ ได้เพิ่มประสพการณ์ที่ไม่มีโรงเรียนไหนสอนในโลก นอกจากประสพการณ์ที่ได้พบครับ

ผมเคยขายน้ำยาหล่องาช้างเทียมให้กับ เพื่อนที่อยู่แม่สาย ยุคนั้นเขาหล่อที่แม่สายแล้วข้ามไปส่งฝั่งพม่า นักท่องเที่ยวไปเห็นก็ซื้อกลับมา นึกว่าของจริงถูกดี แต่ไม่รู้หรอกว่าของเทียมทำเรียนแบบสวยมากนะครับ

พอด่านปิด หนี้ผมก็สูญไปด้วย ผมก็ตามไปขอทุนคืนส่วนกำไรไม่เอา เพื่อนมันบอกว่าเหลือแต่ชีวิต(มึงจะเอาอะไรกับกู)ขออภัยสำหรับภาษา พ่อขุนราม ครับ จากพ่อค้าที่หล่อเขี้ยวเสือ เขี้ยวหมูป่า หล่องาช้าง หล่อเขากระทิง หล่อเขาละมั่ง หล่อหัวเสืออ้าปากแล้วเอาหนังมาคุม แล้วส่งแล้วข้ามไปขายฝั่งพม่า พอปิดด่านก็เก็บเงินไม่ได้พอด่านเปิดผมก็ดีใจคิดว่าพอจะได้เงินคืน บึ่งรถขึ้นเหนือครับไปตามหนี้ แต่ที่ไหนได้เจอแต่เมียเพื่อนเลี้ยงลูก2คน จากก่อนนี้เป็นเจ้าของโรงงาน กลายมาหมดเนื้อหมดตัวบ้านที่ดินโรงงานถูกแบ็งค์ยึดหมด แทนจะได้หนี้กลับกลายกับสงสารเขา ไอ้เพื่อนเราตายแล้วเพราะเป็นเอดส์ ด้วยความสงสารเขาเลยฟักกระเป๋าหยิบเงินให้เมียเพื่อนอีก2พันไว้เลี้ยงลูก โหสิให้ทั้งหมดหมดเวรหมดกรรมซึ่งกันและกันครับ

เรื่องหุ้นนี่เมื่อ ก่อนผมก็เล่นตั้งแต่ดัชนี400กว่าจนขึ้นไป1700 สมัยนั้ไม่เคยคิดเป็นนักลงทุนหรอกครับ ซื้อขายไปวันๆได้ลุ้น ตื่นเต้น สนุกดีครับจากเดินขบวนจนซัดดำ จนปิดไฟแนน หมดมากที่สุดก็ ยุครัฐบาลเชาวลิตล่ะครับ nava ธนสยาม ตะวันออก วอลสตรีท ยุคนั้นใครๆก็ถือแต่ไฟไฟมันเลยไหม้มือ แทบหมดเนื้อหมดตัว หุ้นลงยังพอขายขาดทุนได้เงินคืน แต่พวกแก้ปัญหาง่ายๆปิดเลยเจ๊งค่อนประเทศละครับ ผมเสียสูญมากเลยครับหยุดเล่นหุ้นช่วงดัชนีเหลือราวๆ700จุดขาลง โมโหเปลี่ยนชื่อเปลี่ยนนามสกุลใหม่เลย พอดัชนีมาถึง200กว่าๆราว270นี่ล่ะผมก็หลงไปซื้อหุ้น UGP ตอนประกาศจ่ายเงินปันผล5บาทแต่ราคาในกระดานอยู่ที่34.75ผมซื้อไว้ได้75500 หุ้น เพราะคิดว่ามันตกต่ำเกินความเป็นจริง ปันผลสิบกว่า%ทำไมไม่มีคนสนใจรับปันผลมาปีที่1 5 บาท ปีต่อมา7บาท ปีต่อมา11บาท และปีสุดท้าย14บาท จนถูกทีไอจีซื้อไป

ส่วนหนึ่งที่ผม เปลี่ยนมาเล่นหุ้นถือยาวเพราะอ่านหนังสือตีแตกของท่านดร.นิเวศน์ด้วยครับ เลยกล้าถือ เคล็ดลับเท่าที่จับได้จากหนังสือ ท่านว่าผลประกอบการ บริษัทเล็กๆ ผู้บริหารมีจรรยาบรรณ ซึ่งเราสามารถตรวจสอบได้ว่าเอาหุ้นมาเล่นรอบในตลาดเหลือเปล่า
วันนี้คุย ยาว ขอบคุณที่ให้เกียรติได้เป็นน้องนะครับผมอยู่ขอนแก่น พี่อยู่

สงขลา อีสานกับใต้เลย หากโอกาสหน้ามีจะมาเล่าอะไรต่อมิอะไรแลกเปลี่นกันนะครับ

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 6/12/45

น้องธิติพล ยินดีที่ได้รู้ จักชาว ปราสาทแดง รุ่นน้อง ผมเกิดก่อน หลายปี แผลเป็นก็ย่อมมีมากกว่าเป็นธรรมดา

โดย ส่วนตัวผม หลังจากผมได้อ่านหนังสือของ ปรมาจารย์ Value Investor แล้ว ผมซื้อหุ้น โดยดูแต่ว่า ราคาหุ้น ที่ Mr. Market มาบอกขาย นั้น ว่ามีค่า ต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง ของหุ้นตัวนั้นหรือไม่ ผมจะไม่สนใจ SET index เลย ถ้าผมพิจารณา ว่ามันต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง และให้ปันผลเป็นที่พอใจของผมหรือไม่ ในขณะที่ผมมีเงินออมเหลืออยู่ในธนาคาร ได้ ดอกเบี้ย 2% หักภาษีเงินฝาก 15% ของดอกเบี้ย หักด้วยอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งปีนี้เท่าไรก็ไม่รู้ ผมว่า รายได้จากดอกเบี้ยของเราคงติดลบแล้วนะ นั้นหมายความ ว่า เราจนลงทุกวันที่เราฝากเงินไว้ในธนาคาร เพราะฉะนั้นผม จะรับซื้อ หุ้นที่ Mr. Market มาเสนอขายให้นั้นเก็บไว้กินปันผล แล้วผมก็ เข้านอนในตอนค่ำ โดย ไม่มีความกังวลใดๆทั้งสิ้น

เพราะผมคิดว่า เมื่อ ผม เอา Hydrometer (เครื่องวัดความถ่วงจำเพาะ) ไปใส่ในของเหลวชนิดใด ก็แล้วแต่ ถ้าเรากดมันลงไปต่ำกว่า ค่าความถ่วงจำเพาะที่แท้จริงของมัน แล้วปล่อย ในที่สุดมันก็จะลอยกลับ ขึ้นมาอยู่ที่ค่าความถ่วงจำเพาะที่แท้จริงของมัน ในทางตรงกันข้าม เมื่อเรายกมันขึ้นไปสูงกว่า ความถ่วงจำเพาะที่แท้จริงของมัน แล้วปล่อย มันก็จะตกกลับลงไปอยู่ที่ค่าความถ่วงจำเพาะที่แท้จริงของมัน ทุกสิ่งเป็นไปตาม กฎแห่งความถ่วงจำเพาะ นี้ทั้งสิ้น

สำหรับ CHOTI นั้น ดร. นิเวศน์ ได้ยก งบดุล ขึ้นมาเป็นกรณี ศึกษา ในหนังสือ ตีแตก
น้อง ธิติพล ก็ลอง กลับไปดู งบดุล ปัจจุบัน ของเขาดู ว่า น้อง จะให้มูลค่าที่แท้จริง ของมันเท่าใด ดูตามวิธี ที่ ดร. นิเวศน์ สอน ดูแล้วก็

ตัดสินใจด้วยตัวเอง ด้วยความมั่นใจ จะถูกหรือผิด ก็ต้องยอมรับ ในการตัดสินใจนั้น

สำหรับพี่ อย่างที่บอก ไม่อยากเลี้ยงกุ้งเก็งกำไร ต้องนั่ง ถือปืน เฝ้านากุ้ง ไม่ได้หลับไม่ได้นอน กลัวกุ้ง ลอยหัวตาย เป็นโรค หัวเหลืองเรืองแสง กลัวชาวบ้านจะมาขโมยกุ้ง ไปกินเสีย เลยไม่มีความรู้เรื่องกุ้ง แต่ถ้าไม่มีปัญหา เรื่องโรคกุ้งและสารตกค้าง แล้ว กุ้งก็กินอร่อยดีผมก็ชอบกิน

จดหมายของ ลุงขวด 6/12/45

อ่านประสบการณ์แต่ละคน ก็โดน พิษ เศรษฐกิจ กันทั้งนั้น.....โชคดีผมเอาแต่เงินออมมาเล่น(เคยทดลองเล่นmargin เพราะความรู้ซึ่งจะเล่าตอนท้าย).....ติดสูงก็ไม่เป็นไร.....ตั้งแต่เล่น มา ก็ แบบที่ ดร. นิเวศน์ว่า แหละครับ หาเงินมาก็มาลงกับหุ้น สนุกกับมัน ปีแรก เสีย ครับ ต่อมา อีก 3 ปี ได้เล็ก ๆ น้อย ๆ จากนั้นอีก 5 ปี เป็นปีแห่งฟองสบู่แตก เศรษฐกิจขาลง หุ้นก็ลงตลอดขาดทุนทั้ง 5 ปีเลย และ ขาดทุนมาก ๆ เสียด้วย.....หลังจากนั้น ก็ เป็น สี่ปีย้อนหลังจากปัจจุบัน ได้ตลอดเลย ที่เสียไปหลายๆ นั้น ก็เอาคืนหมดแถมได้กำไรแบบไม่คาดคิดเสียด้วยซิ .....นี่ได้กำไร 4 ปีหลัง นี้ ก็เล่น แบบเลือกหุ้นพื้นฐานและถือยาว แบบเดียวกับ ดร นิเวศน์เขียนแหละครับ.....ผมซื้อ wacoal แถว 76 บาท ซื้อ ไทยรุ่งตอนนั้นไม่มีคนเล่น จำได้ว่า แถว 30 บาท หรือไงไม่ทราบ.....ตอนนั้นเล่นห้องสนทนา พันทิพย์.....ยังเชียร์ให้เพื่อน ๆ ดูกัน.....คุณกล่องดำ(คนนี้มือหนึ่งระดับ ปรมาจารย์) เรียกหุ้น wacoal ว่า สำรวจตลาด.....คือไปสำรวจว่า สตรีใช้ ยี่ห้อ วาโก้ กันมากไหม .....ผมเรียก ไทยรุ่ง ว่า ไทยรุ่งเรืองตลอดกาล.....และอีกตัว ที่ ผมเก็บถือจนปัจจุบันนี้ ก็หุ้น นำโชคหรือแสวงหาโชค lucky textile.... ตอนนี้ถือไทยรุ่งกับ ltx ตัวแรกปล่อยไปแล้ว

ตอนปีแรก ๆ อยากศึกษาว่า margin เขาเล่นกันอย่างไร.....ทั้ง ๆ ที่มีเงินออม.....ก็เปิดบัญชี margin ทดลองดู เพราะ มีคนบอกว่า หุ้นขาขึ้นต้องทุ่ม ถึงแม้ เล่น แบบ margin นี่ก็ยังได้กำไร.....อย่าไปเล่น

เลยนะครับ มันอันตรายมาก เพราะต้องเล่นเร็วมาก มันคล้าย ๆ กับเล่นการพนันไปเสียแล้ว มาร์เก็ตติ้งก็เชียรให้ซื้อให้ขายตลาด ถ้าติดไม่ ยอมขาย ก็จะโดนดอกเบี้ยไปทบแถมให้ด้วย คือ margin เป็น การกู้เงินเขามาเล่น โดยเขาให้เงินอีกเท่าตัว.....บอกมือใหม่ ๆ ได้เลยว่า อย่าไปยุ่งเกี่ยวดีกว่า.....เขาสำหรับมืออาชีพเท่านั้น และต้องระดับ ปรมาจารย์ด้วย ผมยังไม่กล้าไปยุ่งเกี่ยวด้วยเลย.....ไม่ใช่ แบบที่ผมชอบ
เรื่อง เพื่อนไม่ยอมจ่าย ก็โดนกันทุกคนแหละครับ บางคนก็ไม่ยอมจ่าย เพราะไม่สามารถหามาคืนได้ บางคนไม่ยอมจ่ายเพราะตั้งใจก็มี.....ถ้าโดนแล้ว ก็ อโหสิ ให้กันไป.....ทำตัวให้สบาย รักษาศีล 5 เท่าที่จะทำได้ เดินสายกลาง ผมก็ว่า ประสบความสำเร็จในชีวิตแล้วครับ

จดหมายจาก ปีเตอร์ ชาง 6/12/45

ผมหาตัวเจอแล้ว คนที่ซื้อ TR ตอน 19 บาท หุหุ ตอนนั้น ผมยังทำงานตัวเป็นเกลียวอยู่นอกตลาดเลยครับ ไม่ได้สนใจ ผมยังนึกเลยว่า จะมีใครซื้อแล้วถือยาวขนาดนั้นไหมเนี่ย ไม่น่าเชื่อว่ามีครับ

ที่ จริงแล้ว เรื่องเงินเรื่องทองนั้น ผมเคยได้ยินลุงคนนึงพูดไว้ ฟังแล้วสบายใจดี เขาบอกว่า "เงินถ้ามันจะเป็นของเรา ยังไงมันก็เป็นของเรา ถ้ามันไม่ใช่ของเรา ยังไงมันก็ไม่ใช่ของเรา"

ผมเองเชื่อเรื่องหนี้ กรรมนะครับ บางทีการที่คุณๆเสียเงินให้คนอื่นนั้น ก็อาจจะเป็นเรื่องดี เพราะชาติก่อนเราไปติดหนี้เขาไว้ ชาตินี้เขามาเอาคืนไป ใช้หนี้เสร็จแล้ว เราก็ตัวเบา สบายๆแล้ว

จดหมายจาก fat boy 6/12/45

ผมเป็นนักเก็งกำไรใหม่ๆ ในขอนแก่น แค่เล่นไม่ถึง 2 ปี ก็เลือดสาดจนเกินแก้ แปลกใจจริงที่ตัวเองมีความรู้เกี่ยวกับหุ้นลักษณะนี้ทุกอย่าง หุ้นดี P/E ต่ำ P/BV ต่ำ แต่ตัวเองไม่เคยทำได้เก็งกำไรไปวันๆ ครั้งนึงผมเคยบังเอิญ เห็นหุ้นที่คุณ ปรัชญาถือใน PORT ผมรู้สึกดีมาก ที่ได้เห็นคนที่ถือหุ้นในลักษณะดีเยอะๆ มากกว่าหุ้นที่เคลื่อนไหวดี สภาพคล่องสูงพร้อมทั้ง พีอี สูง หวังว่าจะได้มีโอกาสได้รู้จักตัวจริงพี่ๆบ้างนะครับ

และอยากกลับตังเป็น VALUE INVESTOR ได้จัง

จดหมายจาก ศิรชน 6/12/45

ดีจริงครับที่มาเล่าประสพการณ์ ผมชอบอ่าน อ่านแล้วก็มีกำลังใจว่า มีคนที่เคยผ่านเหตุการณ์มาคล้าย ๆ กันและต่อสู้ไม่ท้อแท้ครับ ไม่คิดจองเวร

จดหมายจาก อ-ริน 6/12/45

มาอ่านประสบการณ์ เก็บไว้เป็นต้นทุนค่ะ

ไม่ทราบว่าพี่ๆสนใจหุ้นนิ่ง(เกือบสนิท)โรงพยาบาลบ้างหรือเปล่าคะ
ได้เก็บไว้ตัวหนึ่งคือรพ.กรุงธน เนื่องจากนโยบายปันผล70 เปอร์เซ็นต์
กำไรต่อหุ้นสามไตรมาสเท่ากับ 2.60 บาทค่ะ
ได้จากการเปิดลองสเตย์ให้คนแก่ต่างชาติพักซะเยอะ ส่วนรพ.ไม่ดังนัก

ตอนแรกไม่รู้จักเลย แต่เห็นผู้อาวุโสที่ห้องค้าท่านเก็บจัง
ก็เลยไปไต่ถาม ได้ความอย่างที่ว่านี่แหละค่ะ
ถ้ามีใครรู้จักตัวนี้ก็อยากให้ช่วยวิจารณ์....ขอบคุณค่ะ

จดหมายจาก ปรัชญา 6/12/45

ถ้าคุณtat boy อยากรู้จัก
ถามคุณรัศมีที่เคเคได้(รองผู้อำนวยการ)
ขอบคุณที่ให้เกียรติชม
ตอนนี้ผมถือไว้แค่4บริษัท
ลงทุนอันดับ1 FE AHC M-CHAI FANCY
ไม่ได้ขายถือรอปันผล ส่วนที่เล่นประจำก็ CSC VNG SVOA KGI ตามข่าวไม่ค่อยได้ถือข้ามวัน
บางวันก็เสียบางวันก็พอได้ บางวันไม่ได้เทรดเลยครับ
ที่ชอบหุ้นโรงพยาบาล เพราะเราเข้ารักษาโรงพยาบาลเอกชนไม่เคยเห็นใครต่อรองราคา หมอคิดเท่าไหร่ก็จ่ายกันเท่านั้นจริงไหมครับคุณ LOSO

อีกอย่างพอคนเราอายุ40ขึ้น โรคภัยไข้เจ็บก็เริ่มมาเยี่ยมเยียน ไม่อยากเป็นก็ยังยัดเยียดจนเป็นนะครับ
เมื่อ อาทิตย์ก่อนผมไปโรงพยาบาลหูตาคอจมูกที่แถวปิ่นเกล้า เพราะมีเสียดังในหัวทั้งวันทั้งคืน คนไข้งี้แน่นเอียดเลย คุณหมอก็สั่งเช็คการรับฟังด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ พูดตามคุณหมอบอกโดยให้ฟังซาเบาร์ ไม่ถึงครึ่งชั่วโมงค่าตรวจ350บาท เราอยู่ไกลจากกรุงเทพเรามันเด็กภูธร ขอยามากิน1เดือน
รู้สึก ว่ามียาแก้ภูมิแพ้ยารักษาปลายประสาทหู ยากันบ้านหมุน ยากล่อมประสาท รวมเข้าไปเฉียดพัน ไม่ได้ต่อเลยซักบาท จ่ายบัตรเครดิตคิดราคาเต็ม จ่ายเงินสดลด3%เดือนหน้าก็คงต้องเอาเงินไปให้เขาอีก

ญาติที่บ้าน ขอนแก่นป่วยเข้าโรงพยาบาลขอนแก่นรามค่าห้องวันละ 1200บาท มันโหดกว่าโรงเรมอีก ปรึกษาแพทย์ครั้งละ2-3ร้อย กว่าจะวินิจฉัยโรคอีกจ่ายอย่างต่ำก็2-3หมื่นแค่นอน4-5วัน รับเละครับ โรงพยาบาล

อีกอย่างประกันก็เข้าโรงพยาบาล อุบัติเหตุเมื่อก่อนชนแล้วทิ้ง พาส่งโรงพยาบาลเอกชนก็ไม่รับสมัยก่อน เดี๋ยวตั้งแต่มีประกันบุคคลที่3รับทันทีเพราะเบิกได้

นักวิเคราะห์ ว่าโรงพยาบาลไม่ดีหุ้นกลุ่มนี้ แต่ผมมองกับกันว่าดี เพราะ 30บาทพอไปก็ให้ยาแก้ปวดแล้วไล่กลับ ชนชั้นระดับกลางที่มีประกันสุขภาพ ประกันสังคม
อย่างท่านที่เบื่อการเข้าคิวรับรองมาเอกชนรวมถึงผมด้วยและหลายๆคนก็เป็นเช่นนั้น

อย่าง นายแพทย์รุ่งธรรม ลัดพลี แพทย์ประจำพระองค์ท่านที่ขับรถชนท้ายรถเหล็กตายที่เพชรบุรีก็ถือหุ้นโรง พยาบาลเอกชน ชลบุรีAHC 6 หมื่นกว่าหุ้นถ้าจำไม่ผิดผมถึงซื้อหุ้นโรงพยาบาลไว้ลงทุน
องค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวก็ถือหุ้นโรงพยาบาลกรุงเทพฯเลย

ครับ ลองไปค้นรายนามผู้ถือหุ้นย้อนหลังดูได้ หากล่วงเกินเบื้องสูงก็ขออภัยโทษที่กล่าวพาดพิงแต่นี่คือความจริงครับ

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 8/12/45

ลุงขวด และ เพื่อนๆ ที่ แวะมาร่วมวง สนทนาด้วยทุกคน ครับ

หลังจากผม ได้อ่านหนังสือ เศรษฐีตัวจริง โดย ดร. โทมัส เจ สแตนลีย์ แปลโดย คุณ ศิระ โอภาสพงษ์ จบ แล้วตามด้วย วาทะของ วอร์เรน บัฟเฟทท์ โดย คุณ เจเน็ต โลว์ แปลโดย ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ แล้วก็ หนังสือ ตีแตก ที่ ดร. นิเวศน์ เขียน ตบท้ายด้วย เซียนหุ้นพันธุ์แท้ ของ ดร. นิเวศน์ จบ ทั้ง 4 เล่ม แล้ว
เมื่อมีเวลาว่างๆ ผมมานั่งคิด พิจารณาตัวเองดู ว่าตัวผมเอง มีคุณสมบัติมีสายเลือดทางพันธุกรรม ที่เป็น Value Investor ตามความหมาย ของ ดร. นิเวศน์ หรือเปล่า ก็เลยจะขออนุญาต เล่าให้ เพื่อนๆ ฟังเรื่องของตัวผมเอง ที่ผมคิดว่า ตัวผมเอง ก็มีสายเลือดทางพันธุกรรม เป็น Value Investor เช่นกัน
เรื่อง ที่ 1 ที่ผมลองพิจารณา ดู เรื่องเงินฝากประจำในธนาคาร เรื่องการ อด ออม ผมก็เชื่อว่า ผมเป็นหนึ่งไม่แพ้ใคร เหมือนกัน ตั้งแต่ผมเด็กๆ ในวันที่พ่อพาไป ฝากเงิน ที่ ธนาคารออมสิน ถือกระปุกออมสินไปให้พนังงานทุบกระปุเอาเหรียญออกมานับ แล้วพ่อก็บอก ผมว่า ออมสิน ออมสิน ออมสิน อดออมไว้กินวันหน้า นับจากวันนั้น จากวันที่เป็นเด็กเดินเตาะแตะ จนเรียนจบ มีงานทำ ผมก็ อด ออม แบ่งเงินเดือน สะสมตลอดมา ทำงานรับเหมา ได้กำไรมาเท่าไร ก็เก็บเข้าฝากประจำ ได้ค่าออกแบบมาเท่าไร ก็ฝากประจำ ผม กินน้อย ใช้น้อย ค่อยบรรจง จนค่อนข้างไปทางขี้เหนียว ผมไม่เคยพาลูกผมเข้าไปกินห้องอาหาร แพงๆ ผมบอกลูกว่า อย่าเข้าไปนั่งชูคอ ให้เขา ขูด เอากำไรมากๆเลย กินอาหารธรรมดา ตามประสาชาวบ้านก็พอแล้ว คุณค่าทางอาหารก็เหมือนกัน บอกลูกว่า เสื้อผ้า ยี่ห้อ แผงๆ อย่าไปใส่มันนะลูก เสื้อผ้าธรรมดาราคาชาวบ้านๆ ก็พอแล้ว คุณค่าที่แท้จริง ในฐานะ ปัจจัย 4 แค่ปกปิดร่างกาย ก็เท่ากัน เพื่อสอนให้ลูก อด ออม ประหยัดตั้งเล็กๆ จน

บัดนี้ เวลาพาลูกสาวไปเดินซื้อของ พอผมหยิบสินค้า ตัวไหนขึ้นมาดู ถ้าลูกสาวของผม เขาเห็นป้ายราคาก่อนผม เขาจะบอกผมว่า มันแพงนะพ่อ ! อ้า แสดงว่า สายเลือดทางพันธุกรรม พันธุ์ ขี้เหนียว ได้รับการถ่ายทอด ไปอีก 1 ชั้นอายุ แล้ว ผมฝากเงินประจำกับธนาคาร ไว้หลายบัญชี จาก ตั้งแต่ดอกเบี้ย 12% - 13% บ้างบัญชี มันเพิ่มจาก เงินต้น 600,000 บาท ดอกทบต้นขึ้นมาเป็น ล้านสี่ ล้านห้า ข้อนี้ ก็น่าจะเป็นคุณสมบัติของ Value Investor Chairsholder ได้ ผมคิดว่าตัวผมเป็นคนอื่นจะว่าเป็นหรือเปล่าก็ไม่รู้

เพื่อนๆ ครับ แต่มาเดี๋ยว ดอกเบี้ยมันค่อยๆ ต่ำลงๆ จนเดี๋ยวนี้ 2% มันช่างสร้างความน้อยเนื้อต่ำใจ ให้กับคนที่ ถูกสอนมาให้อดออม และเชื่อมั่น กับระบบการออมเงิน ฝากประจำกับธนาคาร หัวอก คนออม เหมือน ถูกทรยศ จากระบบธนาคาร หัวอก ผู้อดออม ที่ซื่อสัตย์ ต่อระบบธนาคาร เหมือนน้ำท่วมปาก ไม่มีปากไม่มีเสียง เขาจะให้เท่าไรก็ต้องเอา ไม่เคยคิดที่จะลุกขึ้นมาเรียกร้อง ดอกเบี้ยขึ้นกันเลย ไม่เหมือนสหภาพแรงงาน ที่เรียกร้องแต่จะขึ้นค่าแรงลูกเดียว ไม่เห็นจะลดค่าแรงบ้าง คนมีเงินออมน่าจะมีการรวมตัว เป็นสหภาพคนอดออมบ้าง นะ จะได้รวมกันเรียกร้อง ดอกเบี้ยขึ้น เพราะเราคนแก่ ออมเงินไว้กินยามแก่ มันไม่พอกินแล้ว เราอุตสาห์ เอาเงินของเราไปฝาก ให้ ธนาคารบริหาร เพื่อมีส่วนเหลือ มาจ่ายเป็นดอกเบี้ย ให้เราพอกินยามแก่ แต่เขากลับไปทำให้เกิดหนี้เสีย เลยผลกรรมก็ตก มาอยู่ที่ ผู้มีเงินออม ที่ อด ออม ตลอดมาจนอายุใกล้จะ 50

ดอกเบี้ย 2% แถมหักภาษี ดอกเบี้ยอีก 15% ของดอกเบี้ยรับ เหลือดอกเบี้ยรับจริงๆ 2 * .85 = 1.7% ปีนี้ ถ้าอัตราเงินเฟ้อ 3% นำอัตราเงินเฟ้อ ไปลบออกจาก ดอกเบี้ยรับ เหลือดอกเบี้ยรับ จริงๆ 1.7 3 = -1.3% ตายละหว่า นี้เราจนลงนะนี้

พูดให้ฟังง่ายขึ้น ถ้าผมมีเงินอยู่ 1 ล้านบาท ถ้า นำไป เทียบกับ ลด (ผมสะกด ว่า ล โอะ ด) ป้ายแดง โคโต๋เต๋ รุ่น สำรี 1 คัน ในวันนี้ สมมุตว่ามันอยู่ที่ 1 ล้านเช่นกัน แต่เราไม่ซื้อ เพราะเราเป็นคน อด ออม เรานำไปฝากประจำกินดอกเบี้ย 2% รับจริง 1.7% พอสิ้นปี เงินต้นพร้อมดอกเบี้ยรับ รวมกัน เป็น 1,017,000 บาท แต่ราคาเจ้า ลด โคโต๋เต๋ ป้ายแดง รุ่น สำรี ที่เราเคยไปดูราคาไว้ มันไปที่ 1,030,000 บาทเสียแล้ว นี้

เรายิ่งจนลงทุกวันใช่ไหมนี้ แล้วถ้าเป็นเวลา 5ปี ผมคำนวณ ในลักษณะ อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก คงที่ 2%รับจริงหลังหักภาษี 1.7% และ อัตรา เงินเฟ้อ คงที่ 3%
เงินฝากใน บ.ช.ฝากประจำของผมจะกลายเป็น 1,087,939.50 บาท
ราคาเจ้า ลด โคโต๋เต๋ ป้ายแดง รุ่น สำรี มันไปอยู่ที่ 1,159,274.00 บาท

ราคา เจ้า ลด โคโต๋เต๋ ป้ายแดง รุ่น สำรี นี้มันแปลก ตราบใดที่มัน อยู่ใน บริษัท ราคามันขยับขึ้น ไปเรื่อย ตามอัตราเงินเฟ้อ แต่พอเราไปถอย มัน ออกมาขับ ราคามันกลับ ลด ลง ลด ลง สมชื่อ ที่ผมตั้งให้มันเลย แถม ค่าน้ำมัน ค่าซ่อมบำรุง ที่ยิ่งใช้มันก็ยิ่งเสื่อมลงไปทุกวัน ยิ่งถ้าซื้อ เจ้า ลด ราคาแพงๆ มาขับโชว์ เฉยๆ แค่เพียงจะให้คนอื่นเห็นว่า ฉันก็มีขับ นะ มันก็ยิ่งไม่น่าทำเลย ในทางกลับกัน ถ้า เราสามารถใช้มันเป็น เครื่องจักร ในการ ทำ มาหากิน มันก็คุ้มนะ เพื่อนๆ ภรรยาผมเขา ถอย ฮอนด้า ซิวิค ออกมา ตอนนั้นรู้สึก จะ ห้าแสนกว่าๆ มาใช้ ในการวิ่งขาย ประกันชีวิต รายได้ จากการขายกรมธรรม์ประกันชีวิตของเมียผม ทั้งที่ เขาขายเองและค่าบริหารตัวแทนของเขา รวมกัน ผมดูจากใบหักภาษี ณ ที่จ่าย ปี 2544 ที่ บริษัทออกให้ ที่เขานำมาให้ผม เพื่อนำมารวมกับ รายได้ของผม คิดภาษีรวมกัน เพื่อเสียภาษีปลายปี เขามีรายรับ จากค่า คอมมิชชั่น รวมทั้งสิ้น 1,402,216.26 บาท ภาษี หัก ณ ที่จ่าย 228,515 บาท มันมากกว่า ค่าเช่าบ้าน บวก ค่าออกแบบระบบฟ้าไฟ ที่ วิศวกร แก่ๆ อย่างผมนั่งทำงานเล่นๆ เป็นงานอดิเรก อยู่ที่บ้าน ถึงเกือบ 3 เท่าตัว นั้นหมายความว่า ใน 5 ปี ที่เขา ถอย ฮอนด้า ซิวิค ออกมาใช้ เป็นเครื่องจักร ช่วยในการปั๊มเงิน มันก็ให้กลับมาเกินคุ้มแล้ว

กลับมา เรื่องดอกเบี้ย ถ้าดอกเบี้ยมัน อยู่ ระดับ 2% หรือ ถูกกดต่ำลง เหลือใกล้ 0% ยาวนาน เป็นเวลา 10 ปี เหมือนในญี่ปุ่นเป็นอยู่ จะเป็น อย่างไร สำหรับ คนที่ถูกสอนมาตั้งแต่ เด็ก ๆ ว่า ออมสิน ออมสิน ออม สิน อดออมไว้กินวันหน้า อย่าง ผม และ เพื่อนๆ ทุกท่าน
จาก วาทะ ของ วอร์เรน บัฟเฟทท์ ที่ผมชอบที่สุด
" ซื้อหุ้นของกิจการที่ดี มีกำไรต่อเนื่อง ผู้บริหารมีคุณธรรมและ ความสามารถ ในเวลาที่ราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของกิจการ และ ถือ

มันไว้ตราบที่มันยังเป็นธุรกิจที่ดี"

บัดนี้ ธุรกิจเงินฝากประจำ ของผม ไม่ได้เป็นธุรกิจที่ดีเสียแล้ว

ผม เลยตัดสินใจ มาลงทุน เป็น Chairsholder (ผมขออนุญาต ใช้คำนี้แทน ผู้ถือหุ้นที่ ซื้อหุ้นเก็บไว้รับปันผล แล้วถือมันไว้ตราบที่มันยังเป็นธุรกิจที่ดี นั่งแล้วไม่ยอมลุก ตลอดไปนะครับ) ผมเริ่มต้นใหม่ เมื่อ ก.พ. 45 ปีนี้ ผมได้ถอนเงินปิดบัญชีเงินฝากประจำ ทั้งหมดของผม แล้วนำเงิน มาสร้างพอร์ตลงทุน ตามแนวทางที่ ปรมาจารย์ Value Investor วอร์เรน บัฟเฟทท์ สอนไว้

ผมลงทุน 3,000,000 บาท กระจายการลงทุน ในหุ้น ที่มีประวัติดี ตลอด 5 ปี ที่ผ่านมา มีผลประกอบการ เสมอต้นเสมอปลาย จำนวน 20 ตัว เพื่อความ เสถียรภาพ ของ พอร์ต โดยทำประกันภัยไว้กับ ประกันภัยศรีอยุธยา AYUD ซึ่งผมแต่งตั้งให้เป็น กัปตันพอร์ต ราคาหุ้นในพอร์ตลงทุนของผมตอนนี้ มัน กลายมาเป็น 3,735,325.00 ในวันนี้ วันที่ 6 ธันวาคม 2545 และ ผมจะได้รับเงินปันผล ในปีหน้า ประมาณ 10% คือ 373,532 บาท ผมก็จะนำเงินปันผลนั้นมา

" ซื้อหุ้นของกิจการที่ดี มีกำไรต่อเนื่อง ผู้บริหารมีคุณธรรมและความสามารถ ในเวลาที่ราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของกิจการ และ ถือมันไว้ตราบที่มันยังเป็นธุรกิจที่ดี"

ถึงมันจะดูไม่มากสำหรับ นักเก็งกำไร ที่ประสบความสำเร็จ จริงๆ บ้างคนทำได้ แต่ผมไม่เคย ต้องขายหุ้นทิ้ง เพราะต้อง ทำใจ ตัดขาดทุนเลย
มีอยู่บ้าง บางตัวที่ผมขาย ออกไป ทั้งๆที่อยากเก็บไว้ แต่ผมไปเห็น อีกตัว ที่ผมชอบกว่า ผมไม่บอกว่าดีกว่า แต่ ผมชอบกว่า เช่น ผม ซื้อ BAT-3K ไว้ที่ 24 บาท และ ซื้อ METCO ที่ 87.5 บาท เมื่อ 11 ก.พ. 45 แต่พอผม ไปเปิด งบดุล ของ FE ดูงบดล ดูปันผล ดูว่าใครเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ สวยมาก ผมเลยชอบ อยาก เป็น Chairsholder แต่ เงินสด

ออมในธนาคาร ของผม เปลี่ยนมาอยู่ในหุ้นพื้นฐานดี หมดแล้ว ผมจึงต้อง ตัดใจ ขาย BAT-3K ราคา 29 บาท และ METCO ราคา 94 บาท เมื่อ 1 เม.ย. 45 ทั้งๆที่ไม่อยากขาย ยังเสียดายอยู่จนบัดนี้ (ถ้าผมถืออยู่จนถึง 6 ธ.ค. 45 BAT-3K ราคา 39.25 เพิ่ม 59.55% จากราคาซื้อ 24 ,METCO ราคา 143 เพิ่ม 63.42% จากราคาซื้อ 87.5)

เพื่อ เอาเงินไป ซื้อ FE ที่ราคา 150 บาท ก่อนประกาศปันผล เมื่อ FE ขึ้น XD 15 บาทต่อหุ้น ราคาที่ Mr. MARKET เสนอขาย หลังวัน XD อยู่ที่ 130 บาท ผมก็เลยซื้อเพิ่ม เมื่อ 6 เม.ย. 45 ทำให้ ราคาเฉลี่ย อยู่ที่ 146 บาท มาถึง 6 ธ.ค. 45 ราคาอยู่ที่ 169 บาท เพิ่ม 15.04% ในกรณีนี้ผมคิดว่า ผมสอบผ่าน แต่เกรด ต่ำไปนิดหนึ่ง เพราะถ้าช่วงที่ผมอยากได้ FE เป็นจังหวะที่ผมมี เงิน ออมเหลืออีก ผมก็คง ยังมี BAT-3K และ METCO อยู่ใน พอร์ต

ผมได้เห็น พลัง อมตะวาจา ของ วอร์เรน บัฟเฟทท์ แล้ว ที่ว่า
" ซื้อหุ้นของกิจการที่ดี มีกำไรต่อเนื่อง ผู้บริหารมีคุณธรรมและความสามารถ ในเวลาที่ราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของกิจการ และ ถือมันไว้ตราบที่มันยังเป็นธุรกิจที่ดี"
หุ้นทุกตัวที่ผม เป็น Chairsholder อยู่ เมื่อ ประกาศ XD แล้ว ราคาลงไปนอนพักผ่อน อยู่นิ่งๆ ข้างล่างแล้ว ประกอบกับ ถ้าผมมีเงินสดเหลืออยู่ในธนาคาร ผมก็จะ ซื้อเพิ่มทันที โดยไม่เคยสนใจ SET index ผมสนใจแต่ มูลค่าของสินทรัพย์ ของบริษัท ที่ผมจะ ซื้อเพื่อ เป็น Chairsholder เท่านั้นว่า ต่ำกว่า มูลค่าที่แท้จริงหรือไม่ (เพราะผมเชื่อโดยสนิทใจว่า ทุกสิ่งทุกอย่าง จะต้องไปสู่ค่าที่แท้จริงของมัน เหมือน HYDROMETER ที่ลอยอยู่ในของเหลวแต่ละชนิด) เพื่อให้พอร์ต ของผมโตขึ้นเรื่อยๆ
ลุง ขวด และ เพื่อนๆ ผมได้เคยเล่าให้ฟังแล้วว่า ผมเคยผิด ผมเคยโง่ ผมเคยไม่มีความรู้ จึงเข้าไปเล่นหุ้นแบบเก็งกำไร ทั้งๆ ที่ไม่รู้จัก วิธีศึกษา พื้นฐาน ฐานะการเงิน ของบริษัท ในตลาดหลักทรัพย์ แต่ตอนนี้ ผมรู้แล้ว ว่าจะหาข้อมูลเหล่านั้น ได้ จากที่ไหน แถมผม ยังโชคดี มี ดร. นิเวศน์ เป็นเพื่อนรวมรุ่น ที่ประสบความสำเร็จ ใน ฐานะ Value Investor

มาแล้ว โดยบริหาร พอร์ตลงทุน ส่วนตัว ที่มีมูลค่า เป็นตัวเลข 9 หลัก ซึ่งผมสามารถขอคำปรึกษาได้ ตลอดเวลา
ผมจึงกล้า ที่จะเดินตามแนวทางของ ดร. นิเวศน์ เพื่อนผู้รู้ของผม และ จะ ดำเนินการลงทุน ในแนว ทาง Value Investor ตลอดไป เวลาคงเป็นตัวพิสูจน์ ว่า ผิด หรือ ถูก

เขียน ถึง ตอนนี้ ก็ให้ นึกถึง บทเพลง ของ หนุ่ม เสือ ธนพล ศิลปิน GRAMMY ที่แต่งไว้ใน ภาพยนตร์ เรื่อง 15 ค่ำ เดือน 11 ที่เขียนไว้ตอนหนึ่ง ว่า

อย่าฟังคำคน อย่าสนใจใคร อย่าเปลี่ยนแนว ผู้แน่แน่ว คือ.. ผู้ชนะ

แถม ท้ายอีกนิด สำหรับเพื่อนๆ ที่ยังไม่มีความรู้ เรื่องสิทธิพิเศษ ทางภาษี สำหรับ บุคคลธรรมดา ที่ได้รับเงินปันผล จาก บริษัทมหาชนที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์ เราสามารถ นำมาขอ เครดิตภาษี คืน จาก รัฐบาลได้อีก

มันเป็นอย่างนี้ ครับ จะเล่าให้ฟัง เมื่อ บริษัท มี กำไร จากการทำการค้า ก็จะถูกหักภาษีนิติบุคคล 30% ฉะนั้น เหลือ กำไรหลังหักภาษี 70% ที่บริษัท จะนำมาจ่ายเป็นปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้น ดังนั้น เครดิตภาษีที่รัฐจะคืนให้ คือ 3/7 ของเงินปันผลที่เราได้รับ (หรือประมาณ 42.9%) และภาษี ที่ถูกหัก ณ ที่จ่าย 10% (รวมเป็น 52.9% ของเงินปันผล) นำมารวมเป็นรายได้ของบุคคลธรรมดา จากนั้นจึงคิดคำนวณภาษีรายได้บุคคลธรรมดา จากยอดเงินปันผล รวมกับ เครดิตภาษีที่ได้รับคืนมา

ดังนั้นนักลงทุนที่เป็นบุคคลธรรมดา ที่เสียภาษีบุคคลธรรมดา ด้วยอัตราสูงสุดในระดับ 10% หรือ 20% ก็จะได้ประโยชน์มากในกรณีนี้ ผมคิดว่ามนุษย์เงินเดือนธรรมดาๆ คงจะได้รับประโยชน์จากเครดิตภาษีคืน ในกรณี รับปันผล นี้ ทำให้อัตราผลตอบแทนเงินปันผลที่แท้จริง ที่เราได้รับนั้น สูงไปกว่า ที่บริษัท ประกาศจ่ายปันผลจริง

(ขอขอบคุณ คุณ เฟยหง ที่เขียนอธิบาย ให้ความรู้แก่ ผม ไว้ใน หนังสือ ลงทุนใน หุ้นเงา ถ้าเป็นไปได้ ถ้าคุณ เฟยหง ได้ผ่านเข้ามาเห็น ข้อเขียนนี้ ผมอยากทราบ ชื่อ และ นามสกุล จริงๆ ของคุณ เฟยหง เพื่อ ผม จะได้ คบเป็น เพื่อนด้วยความจริงใจ อีกคน และลุงขวด ด้วยนะครับ ยังไม่ได้บอกผมเลย)

ก็เลยอยากเล่าสู่กันฟัง เผื่อจะมีประโยชน์ ต่อเพื่อนๆ คนใดคนหนึ่งบ้าง นะครับ

รัก เพื่อนๆ ทุกคน

จดหมายจาก ลุงขวด 8/12/45

บังเอิญ เปิดเจอกระทู้ ภาค 4 เสนอข้อเขียนอันมีประโยชน์มาก..... หนังสือทั้ง 4 เล่ม ผมมีไว้ 3 เล่ม ขาด เศรษฐีตัวจริง ยังไม่มีครับ..... ส่วน วาทะของ Warren Buffett ยังอ่านไม่จบ เลือกอ่านบางตอนไปบ้างแล้ว.....ผมเข้าใจเลือกหุ้นก็ จาก ตีแตกของ ดร นิเวศน์ เหมือนกัน.....และเคยฟัง ท่านพูดหลายงาน ตรงใจกับผมมาก ที่ไม่ถูกใจก็คือ.....ซื้อไว้แล้วไม่ยอมขาย รอและยินดีกับตัวเลขที่เพิ่มขึ้น ทุกปี.....ระดับเลขลงทุน 9 หลัก และ บอกว่า จะทำให้ถึง 10 หลัก เอาพันล้านให้ได้.....ผมว่า ท่านคง ทำได้ ระดับ ได้เรียน ดร. ปริญญาเอกเมืองนอก แสดงว่า มีฐานะดี เป็นฐานอยู่แล้ว

คุณ ครรชิต กับผม คง คล้าย ๆ กัน ดิ้นรน ด้วยตัวเอง....ผมเลือกเรียนพาณิชย์เพราะต้องการรีบทำงานหาเงิน....จึงรู้คุณ ค่าของเงิน ว่า เป็นสิ่งสำคัญ....

ผมก็ใช้ชีวิตแบบ คุณ นั่นแหละ ค่อนข้างตระหนี่ ไม่มีเครื่องประดับสวย ๆ แพง ที่แพงสุดในตัว ก็ นาฬิกา rolex แบบสายเงินและทองตรงกลาง ที่ส่วนใหญ่เขาใช้กัน ราคาซื้อมา แปดหมื่นบาทเองครับ รถก็ซื้อแบบช่วยญาติซื้อ เพราะเขามี showroom ขายรถอยู่.....ไม่ใช่รถ benz นะครับ.....รถคันก่อน ใช้ 14 ปีได้ เป็น เปอร์โย 505 ที่ซื้อรถตัวถังใหญ่หน่อย เพราะ ต้องรับรองฝรั่งที่มาติดต่อเรา.....แต่จริง ๆ แล้ว ไม่ค่อยได้ใช้รถเท่าไหร่ โดยเฉพาะตอนนี้ เพราะชอบนั่งรถไฟฟ้า bts มากที่สุด .....คนบ้าหุ้น ไม่ค่อยมีเงินสดเหลือ และ มักตระหนี่ แบบ เขาพูดและเขียนกันจริง ๆ

คุณครรชิต เริ่มต้นแบบ นักลงทุนจริง ๆ นั่นแหละ ถูกต้องแล้ว แต่ถ้าใครเรียนรู้และเก่งในทางเทคนิค ผมว่า ก็น่าจะเล่นลงทุนสัก 70% และ อีก 30% ก็เล่นเก็งกำไร เพื่อความสนุก ก็น่าจะมีเหตุผลดีนะครับ..... ตอนนี้หุ้นลงทุนบางตัวของผมมีสภาพคล่องดี ขึ้น เราก็เอามาขายตอนเขาลากขึ้นมา และ ถ้าลงก็ซื้อกลับ.....อย่างเช่นตอนนี้ ผม มี มาบุญครอง 128000 หุ้น วันก่อนเขาลากขึ้นไป แถว 35.50-36 บาท ผมขาย

ไป 28000 หุ้น ตั้งใจเก็บตัวนี้ไว้แสนหุ้นก็พอ ไม่ขายอีกและไม่ซื้ออีกถ้าจะขึ้นไป.....ตอนนี้ลงมา 35 ผมก็ทะยอยซื้อคืน ที่ 35 และ 34.75 ได้คืนมา 4000 หุ้นแล้ว.....แต่ถ้าตัวนี้จะขึ้นไป ผมก็ไม่ตาม เพราะตั้งใจถือจำนวนเท่านั้น....แต่ถ้าลงก็ซื้อคืนเพื่อความสนุกเท่านั้นเอง ..... ตอนนี้ยอดลงทุนผมอยู่ 8 หลัก อีก 4 ปีคงได้ถึง 9 หลัก.....เห็นว่าหุ้น น่าจะไปได้ถึง ปี 2004 หลังจากนั้น ถ้าดอกเบี้ยขึ้นก็คงต้องถ่ายไปเป็นฝากบ้าง.....แนวทางเศรษฐกิจที่กด ดอกเบี้ยให้ต่ำ ผมว่าเป็นสิ่งที่ถูกแล้ว เพราะ มันจะเกิดการหมุนเวียน เอาเงินมาลงทุนหรือซื้อทรัพย์สิน ที่ดินบ้าน หุ้น.....สร้างการบริโภคในประเทศ.....เราจะได้มีงานทำ เศรษฐกิจเดินได้.....ผมว่า ดอกเบี้ยคงต่ำอีกหลายปี..... ตอนดอกเบี้ย 15-16% ผมยังนึกเลยว่าคนเราไม่ต้องทำงานกันแล้ว ฝากเงินเอาดอกเบี้ยกันหมด

เรื่อง เคลมภาษีเงินปันผล ผมว่าต้องศึกษา เพราะเป็นสิทธิของเราที่จะเอาคืน ผมพึ่งเข้าใจและเคลมภาษีคืนเมื่อ 4 ปีหลังนี้เอง มีปีหนึ่งผมคำนวณผิดไป (น้อยไป) ทางสรรพากรก็แก้ไขให้ ให้เพิ่มมาอีก และมีอีกปี ผมเอาปันผลของ ifct ไปลง ปรากฏว่าเคลมไม่ได้ เขาหักออก ต้องสังเกตุดี ๆ ด้วย ว่า ภาษีนั้นจะเคลมได้ไหม.....ปีนี้แปลก egcomp ว่า ภาษีที่หักปี 45 นี้ เคลมภาษีไม่ได้.....แต่ปีก่อน ๆ ผมดูแล้ว ก็เคลมได้....ยัง งง อยู่ ว่าทำไมปีนี้เขาไม่ให้ไปเคลมภาษี

ใจจริง อยากให้ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ แต่ยังไม่อยากจะบอกชื่อจริง นะครับ ต้องขอโทษ ด้วย ผมพบกับอาจารย์ในงานสัมมนา ปลายเดือนที่แล้ว ผมยังเสียมารยาทเลยครับ ไม่ได้ให้นามบัตรอาจารย์ณัฐวุฒิ .....ต้องขอโทษ อาจารย์ณัฐวุฒิเรื่องนี้ด้วย

เงินกำไรจากหุ้น แล้วเอามาลงทุนในหุ้นต่อ นั่นแหละเป็นสิ่งที่ดีที่สุด บางคนเล่นหุ้น ได้เงินจากหุ้น ก็ไป ซื้อ รถ ซื้อบ้าน ใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย.....เพราะมันได้มา ง่าย ตอนตลาดขาขึ้นนะครับ .....โบรคต่าง ๆ ก็ให้ของขวัญกันเรื่อย ให้ สร้อยทอง เลี้ยงโต๊ะจีน ไม่รู้จักประหยัดกัน มันก็เลยเป็นแบบนี้แหละครับ.....บางคนเป็นหนี้เป็นสิน สมบัติที่หามา

ได้ก็หมดตัวไปเลย.....ถ้ารู้จักลงทุนในสิ่งที่จำเป็นก็ไม่ เป็นไร นี่ มีรถคันหนึ่งไม่พอ ต้องเอาอีกคัน มีบ้านหลังหนึ่งไม่พอ ต้องเอาบ้านตากอากาศด้วย.....ผมว่าคิดผิดนะ โดยเฉพาะบ้านตากอากาศ หรือ ห้องชุดชายทะเล มันเสียเงินโดยเปล่าประโยชน์ สู้ไปเสียค่าห้องโรงแรมยังคุ้มกว่า เป็น ไหน ๆ.....

ผมยังไม่ได้อ่านหนังสือของคุณเฟยหงเลยครับ เห็นเขาเคยจัดสัมมนาคนเล่นหุ้น.....ลองถามในพันทิพย์ดู ก็คงทราบมังครับ

เช่นกัน รัก และหวังดี กับนักลงทุนทุกท่าน

จดหมายจาก ธิติพล 8/12/45

สวัสดีครับพี่ครรชิต วันนี้พักผ่อนขอปิดสมองเรื่องหุ้นซักวันครับ

ผม แอบไปเห็นโฉมหน้าพี่มาแล้วล่ะ ที่เวบของรุ่นวศ.56 เพิ่งจะรู้ว่านอกจาก ดร.นิเวศน์ ยังมี ดร.ยรรยง เต็งอำนวย คนเก่งตัวจริงในวงการอินเตอร์เน็ตอีกท่าน (ผู้อ่านท่านอื่น..ไม่ใช่หมอฟันยรรยงนะครับ) ผมไม่รู้จักท่านเป็นการส่วนตัวนะครับ แต่สมัยเรียนก็ได้ยินชื่อเสียงเป็นระยะๆ

..ลืมบอกไปอย่าง ผมจบตรีที่เกษตรฯนะครับ แล้วมาต่อที่จุฬา ยังพอเรียกว่าเป็นชาวปราสาทแดงได้หรือเปล่าครับ

วันนี้ ไปเดินที่ถนนสีลมมาครับ เห็นเด็กนักเรียน ACC แต่งชุดนักเรียนมาขายขนมเค้ก หน้าตึก CPF เห็นแล้วดีใจ โรงเรียนนี้สอนให้เด็กรู้จักทำมาหากินจริงๆ เคยอ่านหนังสือพ่อรวยสอนลูก เค้าว่าโรงเรียนสอนให้นักเรียนเป็นลูกจ้าง คงจะใช้ไม่ได้กับ ACC ซะแล้ว เห็นน้องๆเค้าขายของขยันขันแข็งดูน่ารักกว่าน้องๆที่เดินช้อปปิ้งเป็นกอง คือน่ารักในกริยานะครับไม่ใช่หน้าตา ^_^

เดินไปเห็น คุกกี้เตยหอมก็อร่อยครับ แต่ผมชอบเม็ดมะม่วงหิมพานต์กับชาเขียว อร่อยกว่า UFM กับ S&P อีกครับ ถ้าเข้าตลาด MAI ผมจะจอง

คนแรก แต่ตอนนี้เห็นเพรซิเดนท์เบเกอรี่จะเข้าตลาด เก็บเงินรอจองอยู่ครับ...อ้าวจบเรื่องหุ้นจนได้

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 8/12/45

คุณพี่ ลุงขวดครับ ผมชนะ ความขี้เหนียว พี่แล้ว หนึ่ง อย่าง คือ ผมไม่ใส่เครื่อง ประดับ ใดๆ ทั้งสิ้น ไม่ ว่า สร้อย แหวน นาฬิกา ไม่ชอบ มัน เกะกะ รำคาญตัว ยกเว้น แวนตา ถ้าไม่ใส่ ทำงานไม่ได้ เรื่องเวลา ก็ไม่ ค่อยได้ดู บ่อยนัก ด้วยความขี้เหนียว ผมเลยขอดู จากคนอื่น อย่างตอน สมัย หนุ่ม ๆ ยังไม่มีเมีย อยากดูเวลา ก็ ดูว่ามีสาวๆ สวยๆ อยู่ใกล้ๆ แล้ว ก็ เรียบๆ เคียงๆ เข้าไปถ้า "น้องๆ เวลาอะไร แล้วครับ" สาวหันมามอง หน้า สงสัยคงนึกในใจว่า "คนอะไร จน จนนาฬิกาก็ไม่มีใส่" แล้วก็บอก เวลาให้ผม ผมยังใช้วิธีนี้อยู่ แต่ตอนนี้แก่แล้ว ถามใครก็ได้ ไม่ต้องเลือก แล้ว ว่าจะต้องเป็น สาวๆ เพื่อนๆ จะเอาวิธีผมไปใช้บ้างก็ได้ ไม่สงวน สิทธิ์ ครับ ยิ่งแก่เข้า ไปไหน มาไหน คอกลมแขนสั้น กางเกงขาสั้น ลองเท้าแตะ ก็ไป ได้แล้ว ทั่วเมือง สบายตัวดี

เรื่อง ขาย บ้าง เมื่อ หุ้น ถูกปั่นราคา ขึ้นไปสูงกว่าที่ มัน ควรจะเป็น เช่น PPPC มันปันผล กลางปี 2 บาท ปลายปี 4 บาท รวมเป็น 6 บาท ราคาที่ 60 บาท พอมีเหตุผล ดันปั่นขึ้นไปถึง 75 บาท ผมก็ มีขายบ้าง เหมือนกัน แต่ตอนนี้ซื้อคืนกลับมา เท่าจำนวนเดิมแล้ว ครับ ยังเป็น Chairsholer อยู่

เรื่องเคลม ภาษี ไม่ได้ เพราะมี BOI ได้รับการส่งเสริม รัฐไม่ได้เก็บภาษี มาตั้งแต่ต้นแล้วหรือเปล่า ครับ

น้อง ธิติพล ถึงเข้า ตอนเรียน ตรี หรือ เรียนโท ก็เราชาวปราสาทแดง เหมือนกัน ผมไม่ยอมนะ มาแอบดูผมตอนผมไม่ได้ระวังตัว ต้องแจ้ง ความ ให้ตำรวจจับ

แล้ว น้อง ธิติพล ไปได้ ที่อยู่ Web-site มาจากไหน ครับ

ACC นี้ ผมรู้สึกว่า เขาสอนเด็กวิธี นี้มานานแล้วนะ ต้องถาม ลุงขวด วันก่อน ลุงขวด บอกว่า จบ อัสสัมชัญพาณิชย์ ใช่ไหมครับ ลุง

ผม ลืม บอก น้อง ธิติพล ไป ยังมีคนดังในวงการเงิน รุ่นผมอีกคนหนึ่ง รศ.ดร. ไพบูลย์ เสรีวิวัฒนา เจ้าของรายการ MONEY TALK รายนี้ ก็เป็น Value Investor พันธุ์แท้เหมือน ดร. นิเวศน์ ขนาด พอร์ตลงทุน และตัวที่ถือ ใกล้เคียง กัน

จดหมายจาก ลูก หลานผู้ด้อยปัญญา 8/12/45

เรียน คุณ ครรชิต และลุงขวด ครับ ผมเป็นรุ่นลูกครับ พึ่ง 30 ปี จบ วศบ. จาก มข. ทำงานมาแล้ว 6 ปีครับ อยู่บ เอกชน ตอนนี้พอมีเงินเก็บ บ้างก็เปิดพอร์ต ลงทุนครับ มาได้อ่านบทความ คุณพ่อครรชิต กับ คุณลุงขวด เสวนากันก็ทำให้ ลูกตั้งคำถามกับตัวเองว่า
1. ถ้าลูกทุน หุ้นพื้นฐานดี รอปันผล เราต้องใช้เวลานานเท่าไหร่ ตอนนี้เราก็มีแค่นี้เอง(นิดเดียว เงินสะสมของมนุษย์ เงินเดือน)
2. เก็งกำไร โดยดูทางเทคนิค หากขาดทุนก็ถือว่าซื้อเวลา แต่ถ้ามีกำไร (เช่นถือ VNG ตอน 7 บาทกว่า ตอนนี้ 12 บาทกว่า) ก็ถือว่าได้คืนในส่วนที่เคยเสียไปแถมมีกำไร
3. ในหนังสือ พ่อรวยสอนลูกลงทุนได้บอกไว้ว่า การอดออมเป็นการลงทุนที่ต้องใช้เวลาเหมือนซื้อหุ้นรอปันผล (ผมคิดเอง) แต่บางทีเราต้องซื้อเวลา(เก็งกำไรขาดทุน)เพื่อการลงทุนที่ได้ผลตอบแทนเร็ว ขึ้น โดยใช้เวลาน้อยลง
ลูกยัง มาคิดอยู่ว่าเรามันไม่มีเป็นหลักล้าน เราเล็กอยู่จะไปลงทุนรอปันผลคงใช้เวลามาก
คุณพ่อกับคุณลุงช่วย Comment ผมทีครับ
ลูก หลาน ผู้ด้อยปัญญา

จดหมายจาก ธิติพล 8/12/45

สวัสดีครับลุงขวดและพี่ครรชิต

เห็นพอร์ตของพี่ๆ แล้วบอกตรงๆว่าทะเยอทะยานครับ ผมยังทำงานกินเงินเดือนน้อย ก็ค่อยๆ เก็บหุ้นแทนฝากธนาคารเท่านั้น หวังว่าทั้งการสะสมการลงทุนในหุ้น วันหนึ่งจะไล่พอร์ตของพี่ๆทันสักวันหนึ่ง

ผมขอเก็บตำรา "ขอคุยกับลุงขวด" ทุกเล่มไว้นำทางเป็นเครื่องนำทางนะครับ ผมคิดว่าผมเป็นคนเก็บออมนะครับ มีสองสิ่งที่กล้าใช้คิดว่าคุ้มเสมอ คือเรื่องสุขภาพกับการศึกษา(ในและนอกระบบ)ครับ เพราะคิดว่าทั้งสองเป็นสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับตัวเรามากที่สุด

ตั้งแต่ ได้ทั้งสองท่านเป็นครูที่มีจิตวิญญาณของนักลงทุน เข้าใจดีกว่าอ่านเองอีกมากครับ หวังว่าจะได้พบกับพี่ๆสักครั้งครับ ขอขอบคุณจากใจจริงครับ

พี่ครรชิตครับ ผมค้น website จาก www.google.com ครับ กรอก keywords ลงไปนิดหน่อยถ้ามีก็ได้เจอครับ แต่ผมไม่เห็นชื่อ รศ.ดร. ไพบูลย์นะครับ

แล้วมีใครพอทราบมั้ยครับว่า หุ้นเบเกอรี่ให้จองเมื่อไหร่ อยากได้หุ้นที่ผมอุดหนุนเค้าเป็นประจำน่ะครับ

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 8/12/45

ในความคิดว่า ของผม การลงทุน คือ การประกอบการของบริษัท สินทรัพย์ ของ บริษัท ที่เพิ่มขึ้น ก็มาจาก กำไรในการประกอบการ เมื่อเราลงทุนในบริษัท รายได้ก็ควรจะมาจาก ปันผล ครับ

ทุกอย่างต้องอาศัยเวลา

แต่ ถ้า เราอยากจะได้มากและได้เร็วนั้น เงินที่ได้มา มันเป็นเงิน ที่เราไป

หักหลังผู้ถือหุ้นรายอื่นที่หลงเข้ามาซื้อหลังเรา ที่หวังจะรวยเร็ว เหมือนกับเรา ด้วยความโลภ และในไม่ช้า คนที่ถูกหลักหลังอาจกลายมาเป็นเรา ถึงเวลานั้นเราถึงจะรู้สึก ว่ามันเจ็บ ในความคิดของผม ถ้าน้อง ต้อง การเร็ว มันก็กลายเป็นเก็งกำไร ในตลาดหุ้น มันไม่ใช่ ลงทุนในตลาดหุ้น มันเข้าใกล้ การพนัน ซึ่งพี่ ก็เคย ผ่านมาแล้ว เจ็บมาแล้ว เข็ดแล้ว

น้องลอง ลงไปอ่านเรื่อง ที่พี่เขียนมาคุย กับ ลุงขวด มาตั้งแต่ ต้น ที่เขียนคุยกันมา 4 ตอนแล้ว

แล้วจะรู้ว่าทำไมความคิด ของ พี่ จึงเป็นอย่างที่พี่บอกน้อง

และ พี่ขอแนะนำน้อง ให้ไปอ่าน หนังสือ ทั้งสี่เล่ม ที่พี่แนะนำ เศรษฐีตัวจริง โดย ดร. โทมัส เจ สแตนลีย์ แปลโดย คุณ ศิระ โอภาสพงษ์ จบแล้วตามด้วย วาทะของ วอร์เรน บัฟเฟทท์ โดย คุณ เจเน็ต โลว์ แปลโดย ศ.ดร. เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ แล้วก็ หนังสือ ตีแตก ที่ ดร. นิเวศน์ เขียน ตบท้ายด้วย เซียนหุ้นพันธุ์แท้ ของ ดร. นิเวศน์ ให้จบแล้ว พิจารณาด้วยปัญญา ไม่ใช่ด้วยความโลภ แล้วน้อง น่าจะเข้าใจ และ ใจเย็นๆ

รัก และ หวังดี

จดหมายจาก LOSO 8/12/45

ได้ติดตามอ่านมาหลายกระทู้แล้ว
ตั้งแต่EPISODE1-4
ประสบการณ์ที่นำมาถ่ายทอดนี่สุดยอดเลยครับ

ผมคิดว่าสไตล์การลงทุนแบบนี้น่าจะลงหลักปักฐานได้มากขึ้นเรื่อยๆ ครับ
ผมว่าต่อๆไปหุ้นพื้นฐานดี มีปันผล ที่ตอนนี้สภาพคล่องอาจจะน้อยสัก

หน่อย ในภายหน้าสภาพคล่องน่าจะดีขึ้นเรื่อยๆ ถ้าคนเปลี่ยนสไตล์การลงทุนมาลงทุนกันแบบนี้มากขึ้น
และต่อไปหุ้นแบบนี้ที่ราคายังundervalueอยู่มากๆ
ผมว่าราคาน่าจะปรับตัวขึ้นจนใกล้ราคาพื้นฐานของมันจริงๆ จากการที่คนลงทุนแบบนี้กันมากขึ้นหรือเปลี่ยนสไตล์การลงทุนมาเป็นแบบนี้กัน

แต่ผมว่าโบรกเกอร์ก็เป็นสาเหตุหนึ่งของการที่คนส่วนใหญ่เล่นหุ้นแบบซื้อซื้อขายขายและเน้นลงทุนในหุ้นที่มีสภาพคล่องสูงๆ

ผมยังไม่เห็นโบรกไหนออกบทวิเคราะห์ของหุ้นFE
P-FCB OCC MATI TRหรืออื่นๆอีกมากมาย
ถ้าโบรกออกบทวิเคราะห์หุ้นพวกนี้เยอะๆหน่อย
สภาพคล่องจะมา ราคาจะใกล้ความจริงมากขึ้น

เวลาลูกค้าจะสั่งซื้อหุ้นพวกนี้ มาร์ยังถามอีกนะว่า
" เอาแน่หรือพี่ ซื้อยากนา แต่ขายโครตยากเลยพี่ "

ผมว่าหลายคนอาจเคยเจอแบบว่าสั่งซื้อแล้ว
มาร์ไม่รู้จักแถมบอกว่าว่า " มีหุ้นตัวนี้ด้วยหรือพี่ "

ก่อนจบขอแซวลุงขวดหน่อยแล้วกัน
ด้วยความอิจฉาน่ะครับ
เห็นว่าพอร์ตเลข8หลักแล้วหรือครับ
สงสัยว่าจะเป็นแบบนี้หรือปล่าว
99,xxx,xxx บาท
ขอให้ไป9หลักไวไวนะครับ

จดหมายจาก ปรัชญา 8/12/45
พี่ครรชิต-ลุงขวด

www.yoyoway.com

อ่านกระทู้นี้แล้วประทับใจมากครับ
ดีใจที่พี่ครรชิต ถือFE ตั้งแต่150รับปันผล15บาท
ต้น ทุนเหลือ135บาทเลขสวยจริง ส่วนผมซื้อเติมเข้าไปเรื่อยๆต้นทุนผมสูงกว่า6บาท แต่ถือหุ้นไว้6หมื่นกว่าหุ้น เพราะบังเอิญกองทุนทิสโก้โยนใส่เลยรับมาเต็มๆ
พัก บัญชีรับเงินปันผลปีก่อน กองทุนทิสโก้ถือ1แสน6หมื่นกว่าหุ้น พักบัญชีปีหน้าเดือนเมษารับรองเหลือไม่ถึงแสนแหงๆหากไม่มาลากเอาของกับ รับรองผมไม่ขายสักหุ้นเดียว แต่ลงก็จะรับอีก 15บาทเห็นๆไม่ไกลยิ่งเฟลไลน์ถ่ายโฆษณามิสทีน
ฟาร์อีสโฆษณาคาราบาวแดง ผมเหล่ปันผล6หลักแล้วครับ

อย่าว่าผมเว่อร์นะครับไว้คอยดูพักสมุดโอนหุ้นปันผลแล้วถ้าไม่มีอย่างว่านี้ด่าผมได้เต็มที่เลยครับ)

อ่านแล้วได้ความรู้จากพี่ครรชิต-ลุงขวด-คุณธิติพล
เปิดตาให้ได้เห็นภาพกว้าง แลรอบรู้เพิ่มขึ้นฉลาดขึ้นเยอะครับ

แต่ยังทำแบบพี่ครรชิตได้ไม่หมด
ความโลภ ยังมีบางวันยังเล่นเน็ต บางตัวยังเล่นสั้นเล่นยาว บางครั้งก็เป็นนักลงทุน1นาที ยังทำใจไม่ได้ครับ
พอตร์ผมก็คล้ายลุงขวดครับ หุ้นปันผล70%
หุ้นเน็ต15-20% อีก10%ไว้รับหุ้นที่ตกแรงไว้เผื่อเด้ง
หรือเผื่อที่ตั้งยันไว้เขาแกล้งโยนใส่ตอนปลายตลาด

อย่างไรพี่ครรชิต อย่าลืมต่อ EPISODE5นะครับจะได้ตามไปอ่านอีก

โชคดี มีความสุข สำหรับคนล่าฝันทุกคนครับ

จดหมายจาก aric 9/12/45

สาระเยี่ยมครับ...

แต่กระผมจะขอฝากหนังสืออีกหัวหนึ่งครับ
พ่อรวยสอนลูก เล่ม 1 2 และข้ามไปอ่านเล่ม4 เลยครับ
มีข้อคิดที่ดีมากสำหรับ นักลงทุนครับ
ขอบคุณครับ [/b]

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล

คุณ Interruption ผมขอยืนยัน ว่าผม ต้องการ เขียนว่า Chairsholder ครับ เพราะ ผมบัญญัติ ศัพท์ ใหม่ ซึ่งในวง สนทนา ของเรา คำนี้ หมาย ถือ ผู้ที่ เข้าซื้อ หุ้นแล้วเก็บ รอ รับปันผล นั่งรอรับปันผล แล้วไม่ยอมลุก ขึ้น ไม่ยอมสละเก้าอี้ให้คนอื่นเข้ามานั่ง หวังว่า คุณ Interruption คง เข้าใจความหมาย ของคำ Chairsholder นะ ครับ.. รัก

น้อง LOSO ครับ หุ้นดี ก็คือ หุ้นดี สภาพการซื้อ-ขาย จะน้อยอยู่ดี เพราะ จะมี นักลงทุนประเภท Chairsholder เท่านั้นที่ เข้าซื้อ และ พี่ ก็อยาก ให้มัน อย่างนั้นตลอดไป ไม่ต้องการ พวก Sharesholder ที่ คอยหลัก หลัง เพื่อนผู้ร่วมเป็นหุ้นส่วนด้วยกัน เข้าไปยุ่งเกี่ยวใน หุ้นพวกนี้ และ นี้ คือเหตุผล ที่ พี่ อยากรู้จักชื่อ จริง นาม สกุล จริง ของน้องๆ เพื่อนๆ ทุก คน ที่คุยด้วย พี่เป็นคนจริงใจ ชอบยืนอยู่ในที่สว่าง ให้คนเห็นหน้า รู้จัก ตัว ถ้าน้อง อยากเห็นหน้าตาของพี่ ก็เข้าไปเยี่ยมชม ได้ที่ http://eng56.hypermart.net/cgi-bin/chat.cgi น้อง ธิติพล เขาแอบ ไปดูมาแล้ว จะแจ้งให้ตำรวจไปตามจับตัวอยู่ ข้อหา ถ้ำมอง

พวก โบรเกอร์เขาไม่ชอบ พวกเราชาว Chairsholder เพราะเขาได้ ค่า คอมมิชชั่น น้อย เอาแต่ซื้อเก็บไม่เอาหุ้นมา หมุน ให้เขากินค่า คอมมิชชั่น เขาจะไม่เชียร์ หุ้นดี เขาจะเชียร์แต่หุ้นพื้นฐานแย่ ให้เก็ง กำไรกัน เขาก็ได้ คอมมิชชั่น มาก เวลาเราไปถามหา หุ้นดี เขาก็ว่า มี ด้วยหรือ หุ้นนี้ เขาไม่รู้จัก เพราะฉะนั้นพวกเราชาว Chairsholder ต้อง เป็นคน ใฝ่รู้ หาอ่านหนังสือให้มากๆ เข้าไป ดาวน์โหลด งบดุลของ บริษัทมาพิจารณาเอง อย่าไปฟัง คำวิเคราะห์ ของนักวิเคราะห์ของ บริษัท ที่ไม่มี พอร์ตลงทุนที่ประสบความสำเร็จ ระดับ 9 หลักขึ้นไป เป็น ของตัวเอง แต่มาบอกให้ ระดับ 6 หลัก 7 หลัก 8 หลัก อย่างพวกเรา

เดินตามเลย

เขียนถึง ตอนนี้ ก็ขอร้องเพลง ของ หนุ่ม เสือ ธนพล ศิลปิน GRAMMY ที่แต่งไว้ใน ภาพยนตร์ เรื่อง 15 ค่ำ เดือน 11 ให้ฟังอีกสักครั้ง

อย่าฟังคำคน อย่าสนใจใคร อย่าเปลี่ยนแนว ผู้แน่แน่ว คือ.. ผู้ชนะ

รัก น้อง LOSO
น้อง ปรัชญา .. มีหุ้นดีอยู่ ตั้ง 60,000 หุ้น ปีหน้า เงินปันผลออกแล้ว พี่ มีเงินสดเหลือ พี่จะเขียนจดหมาย มาขอ ลูกหุ้น จากน้อง ในราคากันเอง ประสา พี่ น้อง หวังว่าน้องจะเบ่งให้พี่มาเลี้ยง เพิ่มบ้างนะครับ พี่ จะเลี้ยง ลูกหุ้นพันธุ์ดี ให้เจริญเติบโต ไม่ทิ้งขว้าง ให้ กลายเป็น ลูกหุ้น MID ROAD

ที่บอกว่า หุ้น FE ของพี่ มันลูกหุ้น เพราะตอนนี้พี่มีอยู่ เพียง 1100 หุ้น เท่านั้น เพราะมีเงินซื้อ เท่านั้น อุตสาห์ ยอมตัดใจ ขายสมบัติแสนรัก BAT-3K กับ METCO เพื่อรวบรวมเงิน มาซื้อ FE . น้อง ปรัชญา .. อย่าลืมนะ เงินปันผลออกปีหน้าออก พี่ ขอ ลูกหุ้นพันธุ์ดี จากน้อง รัก

น้อง ธิติพล .. ดร. ยรรยง เขาไม่ได้ ทำ รูปของ ดร. ไพบูลย์ ไว้ สงสัย จะไม่มี รูปถ่าย ..รัก

จดหมายจาก พี่เอง 9/12/45

ผมถามคุณๆหน่อย เคยได้ยินชื่อหมอฟันยงค์ไม๊
ซึ่งมีportใหญ่กว่าดร.นิเวศน์เป็นสิบๆเท่า
ผลกำไรต่อปีมากกว่าหลายเท่า

คุณรู้จักจอร์จ โซรอสไหม
และคุณรู้จักตลาดหุ้นแบบไทยๆดีแค่ไหน
ที่เอ่ยมาเพียงแต่บอกว่ายังมีอีกมุมหนึ่งที่พวกคุณพยายามลืมมันไป

สำหรับน้องหน้าใหม่ มีสไตล์การลงทุนอยู่หลากหลาย
ไม่มีอะไรดีกว่ากัน สำคัญต้องเลือกให้เหมาะกับลักษณะของตัวเรา

จดหมายจาก fat boy 10/12/45

....ขอคุยกับคุณลุง.. คุณอาทั้งหลายครับ
ได้พังเรื่องราวขอคุณลุงคุณอา ทั้งหลายแล้ว ก็อยากขอถ่ายทอดขอความเรื่องราวของตัวเองให้ฟังบ้าง ปัจจุบันผมอายุ 28 ปี ทำงานกินเงินเดือนอยู่ ขอนแก่น บอกแล้วว่าอยู่ใกล้คุณ ปรัชญา นิดเดียว ทำงานกินเงินเดือนประจำ รายได้แค่ 10,000 บาท/เดือนเท่านั้น
ผมได้เข้ามาลงทุน ครั้งแรกด้วยเงิน 50,000 บาท อีกหนึ่งอาทิตย์ ผมขายได้กำไร 3,000 บาท ผมรู้สึกว่าดี แต่ทางไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ ผมเห็นหุ้นบ้างตัววิ่งขึ้นเป็น 10% หรือ 50% ในวันเดียว (Warrant) ผมเริ่มหันมาเก็งกำไร จากเงินลงทุนเริ่มต้น 100,000 บาท วงเงิน 100,000 บางวันผมเทรดได้ 1,500,000 หมุนถึงขั้นเก็งกำไรรายวินาที ไม่ถึง 18 เดือน เงินหมด ไม่เหลือแม้แต่เศษหุ้นสักตัวติดพอร์ต คงเหลือไว้แต่หนี้สินรวมประมาณ 800,000 บาท ดอกเบี้ย/เดือน 8,000 บาท มันเกินกำลังของผมมาก คุณลุง..คุณอา คงนึกภาพ ผีพนันตัวใหญ่ที่ไม่ยอมแพ้ โดนเท่าไรก็ยังลองเล่น แต่ยังดีผู้มีพระคุณของผมยื่นมือมาช่วยไว้บ้าง ส่งเงินช่วยเหลือให้ เดือนละ 7000 ผมนั่งมองตัวเลขทั้งหลาย แล้วคาดได้เลยว่าถ้ารายได้ผมไม่เพิ่มขึ้น ผมต้องใช้หนี้ถึง 12 - 15 ปีทีเดียว แต่ผมคงต้องชดใช้ตราบเท่าที่ยังมีชิวิต เสียดายที่บทเรียนนี้ควรจะเข้าใจตั้งแต่ 100,000 บาทของตัวเอง ไม่ใช่หมดจนกู้มาอีก 800,000 ยังไงก็ตามผมยังไม่เลิกยังไม่ยอมแพ้ ผมสัญญา ว่าในชีวิตนี้ผมต้องกลับมากำไร ได้เงิน 100,000 บาทคืนจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยตืนได้ทั้งหมด ถ้าผมมีเงินเก็บสักหน่อย ผมจะทยอยเก็บหุ้นที่อยู่ UNDER VALUE ไว้แม้จะทีละ 3 - 5000 ซึ่งไม่คุ้มค่าคอม เพราะดอกเบี้ยที่ผมจ่ายอยู่ระดับ 1%/เดือน ประมาณ 13/ปี ถือหุ้นชั้นดีบางตัวเงินปันผลก็เกินแล้ว
เอาละอยากฟังส่วนที่ประสบความ สำเร็จไหมครับ.....ผมหวังว่าจะใช้เวลาไม่เกิน 10 ปี จะมีโอกาสมาเล่าให้ฟัง ยังไงก็ขอฝากตัวเป็นลูกศิษย์ไว้ด้วย

....จากนักเก็งกำไร 1คนจาก 999,999 คนที่ล้มเหลว ...ที่ไม่ใช่ 1 ในล้านอย่าง โซลอส หรือคุณหมอฟัน ยรรยง

จดหมายจาก Golded Stock 10/12/45

ในวันที่คุณ fat boy ซื้อขายสูงสุด 1,500,000 บาทต่อวันจากเงินที่มีอยู่จริง 100,000 บาท เท่ากับว่าคุณต้องเสียค่าคอมฯ 4,012.50 บาท คิดเป็น 4.01 % ต่อวัน เท่ากับว่าคุณต้องทำกำไรในวันนั้นให้ได้มากกว่า 4.01 % ไม่อย่างนั้นก็ขาดทุน ซึ่งผมว่าค่อนข้างยากนะครับ

จดหมายจาก ลุงขวด 10/12/45

คุณ fat boy ครับ มีเงิน แสนบาท เทรดได้ถึง ล้านห้าแสน นี่ มัน เก็งกำไรเห็น ๆ เลยครับ.....นั่นต้องระดับเซียนเหนือเมฆที่สามารถดูกราฟเป็นรายนาที แบบนี้ โบรคเกอร์ชอบมาก.....ผมว่าเล่นแบบนั้นมันอันตราย พอได้ ได้หลักพันบาท ..เวลาติด cut loss ไม่ทัน ก็เสียระดับแสนบาท หรือ หลายหมื่นบาท.....คนเก่งแบบเล่นเป็นรายนาที ผมว่าเขาต้องมีกลุ่มเล่นกัน หรือ ชำนาญมากถึงจะทำได้.....ผมเล่นมา 13 ปียังไม่สามารถทำได้เลย.....ถ้าเงินออมและเงินที่ออมต้องคิดว่าไม่ต้องการ ใช้เป็นสมบัติอย่างหนึ่ง.....ก็ ให้ เปลี่ยนเป็นถือหุ้นแทน..... ซื้อสมบัติที่เป็นหุ้น อนาคตในปีสองปีหน้านี่ มันจะมีค่ามากกว่าฝากธนาคารผมแน่ใจมาก เลือกหุ้นให้ดี ก็ แล้วกัน

จดหมายจาก ออม 9/12/45

หลังจากฟังท่านเหล่านี้คุยกัน เลยอยากสมัครเป็น value invester ด้วยคนค่ะ เพราะทำงานประจำอยู่ไม่มีเวลาติดตามหุ้นทุกฝีก้าว พอร์ตก็ขนาดกะจ้อยเหลือเกิน แต่พยายามสะสมเงินเดือนไว้ลงทุนค่ะ เล่าประวัติแรกๆ นะคะ เข้าตลาดมาช่วง ต.ค.44 เพราะมีเพื่อนแนะนำ และก็เห็นว่าเป็นโอกาสที่หุ้นตกต่ำ ประกอบกับเรียน MBA อยู่ด้วยเลยคิดว่าไหนๆ ก็ลงทุนเรียนแล้ว เราต้องได้อะไรกลับไปบ้างซิ ปริญญาตรีก็บัญชีอีกด้วยยังไงก็ไม่กลัวอยู่แล้ว ช่วงแรกๆ ตลาดก็ดีๆ ทุกอย่างเป็นใจลงทุนหุ้นตัวไหนก็กำไรไป(เกือบ)หมด ช่วงแรกก็ลงทุนแบบกล้าๆ

กลัวๆ เลือกแต่ตัวช้าๆ อืด ๆ ประเภทกลุ่มพลังงาน อาหาร ชิ้นส่วน สื่อสาร ที่เค้าเรียก Defensive Stock อะไรทำนองเนี่ยค่ะ (ตอนนั้น สื่อสารยังไม่เน่าขนาดนี้นะคะ) แต่หลังๆ ชักไม่ทันใจบวกความมั่นใจว่า หันไปเล่นกลุ่มอสังหา ไฟแนนซ์ วอร์แรนต์ บ้างดีกว่า แต่โชคร้ายที่คิดได้ตอนช่วงปลายขาขึ้นแถว 400 กว่าจุดจนลงมาแถว 330 จุด ก็ประเภทรับไปรับมา รอเด้ง ติด ขาย คัดลอท สารพัด สุดท้ายประเมินผลทั้งปีจากกำไรประมาณ 200,000 เหลือซัก 70,000 ประมาณเนี่ยค่ะ เฮ้อ ยังโชคดีไม่เหลือศูนย์หรือขาดทุน เอาเป็นว่าปีนี้เลยตั้งใจจะเริ่มใหม่ วางแผนเสียดิบดีเลยก็ว่าจะลงทุนหุ้นปันผลซัก 60 เก็งกำไรซัก 30 และเก็บเงินสดไว้ 10 อ่านดูคล้ายๆ แนวคุณปรัญชาเลยเนี่ย แต่ปรากฏว่าผ่านไป 2 เดือน(ขึ้นปีที่ 2ที่ลงทุน) ไอ้ส่วนที่ทำกำไรคือหุ้นปันผล ส่วนเก็งกำไรเนี่ยประเภทได้ทีละพันขาดทุนทีเป็นหมื่น ชักแย่แล้ว ลืมบอกไปว่าดูเทคนิคไม่เป็นค่ะ เก็งกำไรส่วนใหญ่จะมั่ว เห็นช่วงนี้เค้าฮิตก็ตามติดไปด้วย สรุปแล้วเลยขาดทุน unrealize loss อยู่นิดหน่อยค่ะ ก็เลยจะมาขอร่วมก๊วน แวลู อินเวสเตอร์อย่างจริงจังค่ะ

เลยอยาก ถามว่า ปกติถ้าถือหุ้นที่เราคิดว่าดี จ่ายปันผลเสมอมา งบการเงินสวยปึ๋ง แม้ช่วภาวะสงคราม เศรษฐกิจทั่วโลกตกต่ำ เกิดภาวะเงินฝืดหรืออะไรทำนองนี้ จะมีผลกระทบกับราคาหุ้นที่เราถือหรือเปล่าคะ เพราะยังไม่เคยเจอภาวะแย่ๆ แบบนั้น ถ้าช่วง Set ขาลงเนี่ย หุ้นเหล่านี้แข็งกว่าตลาดมาก แถมยังทำกำไรให้คนถือชื่นใจอีกต่างหาก ช่วยชี้แนะด้วยค่ะจะได้ลง ทุนอย่างสบายใจ และก็ขอรบกวนอีกอย่างนะคะ ถ้าพี่มีข้อมูลปันผลย้อนหลังว่าหุ้นแต่ละตัวจ่ายปันผลเท่าไร (บาทต่อหุ้น) เอาปีล่าสุดก็ได้ค่ะ เพราะพยายามหาอยู่โดยเข้าไป Download งบการเงินมาดูหมายเหตุว่าจ่ายปันผลไปเท่าไร ซึ่งช้ามากว่าจะได้ครบ 400 กว่าตัวสงสัยหมดความพยายามเสียก่อนค่ะ จะได้เอาไปเทียบดูว่าราคายังน่าสนใจหรือเปล่า ถ้าเราหวัง Div. ัyield ไม่ต่ำกว่า 8% ค่ะ ขอบคุณทุกท่านค่ะ pmonthanun@hotmail.com

จดหมายจาก ครรชิต ไพศาล 9/12/45

ไปหาซื้อหนังสือ ที่ ผมแนะนำให้อ่าน มาอ่านให้ จบ หลายๆ เที่ยว เอาให้ถึง ขนาด นอนยังฝันเห็น โดยเฉพาะของ ปรมจารย์ วอร์เรน บัฟเฟทท์

และท่อง วาทะ ของ วอร์เรน บัฟเฟทท์ ที่ผมชอบที่สุด

"ซื้อหุ้นของกิจการที่ดี มีกำไรต่อเนื่อง ผู้บริหารมีคุณธรรมและความสามารถ ในเวลาที่ราคาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงของกิจการ และ ถือมันไว้ตราบที่มันยังเป็นธุรกิจที่ดี"

เป็นคาถา ยามจะซื้อหุ้น แล้วคุณจะ ตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ แผ่นดินจะไหว สหรัฐจะรบกับอีรัก ก็ช่างเขา
ขออย่างเดียว อย่ามารบที่บ้านเราก็แล้วกัน หุ้นดี ก็ยังเป็น หุ้นดี อยู่ดี

ดูสิวิกฤต กันกี่ครั้งแล้ว หุ้นที่ดี จริงๆ มันก็ยัง เป็นหุ้น ดี จริงๆ อยู่นั้น เอง เช่น TF TR

สิ่งที่น่ากลัวที่ สุด ในความเห็นผม คือ การกระทำ ด้วยความไม่รู้ กระทำโดยขาดปัญญากำกับ ใช้ความโลภเป็นหางเสือแห่งชีวิต น่ากลัวกว่า วิกฤต ภายนอกตัวเรา
:
จดหมายจาก ปกรณ์
ดูข้อมูล ได้จากหนังสือทิศหุ้นของ บล.กรุงศรี ays
โดยสมัครเป็นลูกค้า จะได้เอกสารนี้ จะเทรดหรือไม่ก็ได้ ไม่มีปัญหา ส่งให้ทุกเดือน ดีพอสมควร

จดหมายจาก ลุงขวด 10/12/45

อ่านที่บอกมา ใน นั้นมีคำตอบอยู่แล้ว "ส่วนที่กำไรคือหุ้นปันผล ฯลฯ ในภาวะสงครามหรือถูกกระทบจากวิกฤต ต่าง ๆ คิดว่า หุ้นทุกตัวก็คงต้องลงเหมือนกันหมด แต่การลงของหุ้นปันผล จะลงไม่มาก เพราะ ขาดสภาพคล่อง ผู้ถือหุ้นที่เป็น real value investors จะไม่ทิ้งหุ้นออกมาก

เท่าไร.....ถ้าเป็นผม ก็จะซื้อสะสมเพิ่มเสียอีก.....พื้นฐานอีกอย่าง ถ้าดูงบการเงินเป็น ก็ไป พิจารณาดู ว่าเป็นอย่างไร ยังดีเหมือนเดิมไหม อุตสาหกรรมของกลุ่มนั้นจะโดนกระทบหรือเปล่า มูลค่าควรจะเป็นในตัวหุ้นนั้นเท่าไร ...ยิ่งพวกราคาต่ำกว่า Book Value แล้ว ให้รีบซื้อเก็บไว้เลย (จะได้สบายใจในส่วนหนึ่งว่าได้ถูกกว่าเจ้าของเดิมเสียอีก).....มีหุ้นหลาย ตัวในตลาดเป็นแบบนี้.....หา หา ดู เอา ใน เวปตลาด www.set.or.th ใน listed company ซึ่งมีประโยชน์มาก สำหรับ นักลงทุนทั้งหลาย.....ขอให้โชคดีในการลงทุนครับ

Friday, June 23, 2006

เรียนรู้จากเซียน

มีหนังสือหลายเล่มที่ผมอ่านในช่วงที่อยากหาความรู้เรื่องการลงทุนแบบเน้นคุณ ค่าเพิ่มเติม หนังสือเกี่ยวกับหุ้นที่เป็นภาษาไทยในร้านหนังสือผมอ่านครบทุกเล่ม แถมยังไปหาหนังสือเก่าๆที่เลิกพิมพ์ไปแล้วที่สวนจตุจักร มีหลายเล่มที่ดีมากๆ มีหลายเล่มที่ดีน้อยหน่อย หรือบางเล่มอาจจะรู้สึกเลยว่า เสียดายเงิน เสียดายเวลา ในวันนั้นผมเคยคิดว่าถ้ามีคนคอยแนะนำหนังหุ้นดีๆก็คงจะแจ๋ว ผมเลยไปนั่งค้นๆตู้หนังสือมาดูว่ามีเล่มไหนที่ควรจะอ่านบ้าง ผมจะขอแนะนำแบ่งเป็นชุดๆไปละกันนะครับ ชุดแรกที่อยากจะแนะนำก็คือหนังสือกลุ่มที่เกี่ยวกับ warren buffett ชื่อนี้ก็เป็นที่รู้จักกันดีในหมู่นักลงทุน buffett จัดว่าเป็นนักลงทุนแบบเน้นคุณค่าระดับตำนานเลยก็ว่าได้ การศึกษาแนวทางการลงทุนของ buffett รวมถึงแนวคิดของ buffet น่าจะเป็นทางลัดให้กับคนที่อยากเป็น VI ได้ดี รูปแบบการลงทุนที่ผมยังใช้อยู่ทุกวันนี้ ก็ได้รับอิทธิพลมาจาก buffet มากพอสมควร ผมจะเรียงลำดับจากเล่มที่คิดว่าควรอ่านที่สุดไปถึงน้อยที่สุดนะครับ จะได้เลือกอ่านกันได้ง่ายขึ้น

- วาทะของวอร์เรน บัฟเฟทท์ โดยเจเน็ต โลว์ เรียบเรียงโดยเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ เล่มนี้อ่านแล้วจะได้ทราบแนวคิดของ buffett เป็นเล่มที่ผมอ่านบ่อยที่สุดเพราะทุกครั้งที่อ่านมันเหมือนกับได้มุมมอง ใหม่ๆทุกครั้ง และยังเป็นการตอกย้ำแนวทางของ vi ให้แน่นลงไปในใจ
-
- The Warren Buffett Way 1st edition โดย Robert G. Hagstrom ถ้าต้องการทราบถึงเหตุผลที่ buffett เลือกหุ้นแต่ละตัว ซึ่งเราสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเลือกหุ้นของเราเองด้วย เล่มนี้นับว่าเป็นเล่มที่ต้องอ่านมากที่สุดเล่มหนึ่งเลย เล่มที่ผมอ่านเป็นถ่ายเอกสารภาษาไทย แต่ไม่ทราบว่ายังหาได้อยู่รึเปล่าเพราะพิมพ์มานานมากแล้ว
-

- The Warren Buffett Way 2st edition โดย Robert G. Hagstrom ตอน แรกผมนึกว่าเนื้อหาคงเหมือนๆกับ edition แรก แต่พอได้เปิดอ่านแล้ว เค้ามี update เพิ่มขึ้นเยอะพอสมควร มีการเพิ่มเหตุผลแนวคิดการเลือกหุ้นตัวใหม่ๆ ที่ buffett ได้ซื้อมาหลังจากที่หนังสือเล่มแรกออกไปแล้ว และก็มีการจัดเรียงรูปแบบการนำเสนอเหตุผมใหม่ คุณภาพดีไม่แพ้ edition 1 แต่ตอนนี้ยังไม่มีแปลออกมาถ้าจะจอ่านต้องฟิตๆภาษาหน่อย
-
- แก่น แท้ของบัฟเฟตต์ The Essential Buffett โดย Robert G. Hagstrom แปลโดย ดร.นิเวศน์ เจ้าเก่าของเรา เอาไว้อ่านเสริมเรื่องของ Buffet ที่ตกหล่นไปจาก 2 เล่มข้างต้น
-
- ตามรอย วอเร็น บัฟเฟตต์ How Buffett dose it โดย James Pardoe แปล เอกสิทธิ์ หัสสรังสี เล่มนี้จะบางที่สุดในกลุ่มหนังสือ Buffet สรุปมาเฉพาะแนวคิดสำคัญๆของ Buffett ข้อดีของเล่มนี้คือสั้น แต่ข้อเสียคือเนื้อหาน้อยไปหน่อยไม่ค่อยครบถ้วน เรียกว่าถ้าอ่านเล่มก่อนๆมาแล้วจะไม่อ่านเล่มนี้ก็ไม่ถึงกับเสียหายอะไร แต่ถ้าใครเป็นแฟน Buffett หรืออยากศึกษา Buffett ให้ครบทุกมุมมอง เล่มนี้ก็ไม่เลวครับ
- The New Buffettology โดย Mary Buffett แปล พรชัย รัตนนนทชัยสุข เล่มนี้ค่อนข้างหนา ถ้าผมจำไม่ผิด เขียนโดยอดีตลูกสะใภ้ของ Buffett เอง รายละเอียดของเล่มนี้ค่อนข้างเยอะ ซึ่งก็น่าอ่านอีกเช่นกัน แต่เหตุผลที่ผมจัดลำดับความน่าอ่านมาไว้ท้ายสุดก็เพราะวิธีการคำนวณราคาหุ้น ของเล่มนี้ผมว่าไม่ค่อยจะ make sense เท่าไหร่ กลัวมาอ่านกันจบแล้วทำตามจะทำให้หลงประเด็นการลงทุนไปได้

ปล. ใน the warren buffet way และ the new buffettology 2 เล่มนี้จะมีการคิดนวณราคาหุ้นไว้ให้ ต้องขอบอกไว้ตอนนี้ว่าวิธีการคิดราคาหุ้นของทั้ง 2 เล่มนั้น เป็นวิจารณาณของผู้เขียนเอง ไม่ใช่วิธีที่ buffett คิดราคาด้วยตัวเอง เท่าที่ผมทราบ buffett ไม่ได้ใช้วิธีซับซ้อนอะไรในการคำนวณราคาหุ้นเลย เพียงแค่ขีดๆเขียนในเศษกระดาษ บวกกับการคิดเลขในใจนิดหน่อย buffett ก็สามารถประเมินราคาหุ้นได้แล้ว (แรกๆผมก็เอาวิธีตามในหนังสือมาใช้คำนวณ แต่หลังจากทำไปได้พักนึงก็รู้ว่ามันไม่เหมาะสมและใช้ไม่ค่อยได้ผลเท่าไหร่ และมักจะทำให้เราคำนวณราคาหุ้นที่ได้เกินจริงไปอยู่เป็นประจำ) เพราะฉะนั้นหนังสือที่อ่าน

เกี่ยวกับ buffett อยากให้เก็บแนวคิดและวิธีการเลือกหุ้นที่มีคุณภาพจะดีที่สุด อย่าเพิ่งเอาวิธีประเมินมูลค่าจากหนังสือมาใช้ ในเรื่องราคาหุ้นนี้ว่างๆผมจะมาเขียนให้อ่านกันอีกครั้งว่าวิธีที่ในการหา ราคาหุ้นที่เหมาะสมนั้นมีอะไรบ้าง และวิธีไหนใช้ได้ผลดีที่สุด

Tuesday, June 27, 2006

เริ่มก่อนได้เปรียบ

มี คนอยู่ 2 คน ชื่อ พล กับ บอย ทั้งคู่เล่นหุ้นมามาเป็นเวลา 2 ปี เท่าๆกัน ที่ผ่านมาก็มีทั้งกำไรและขาดทุนสลับกันไป แต่จะหนักไปทางขาดทุนซะมากกว่า มีคนแนะนำให้ทั้งคู่หันมาศึกษาการลงทุนแบบ VI เพราะทำผลตอบแทนได้ดี ทั้งคู่รู้มาว่าการจะเป็น VI ที่เก่งได้ จำเป็นที่จะต้องใช้เวลาเรียนรู้มากพอสมควร

นาย พลมีเงินอยู่ประมาณ 1 แสนบาท และคิดว่าตัวเองมีเงินไม่มาก จึงคิดว่าการเรียนรู้การเป็น VI นั้นไม่คุ้มค่ากับเวลาที่เค้าจะต้องเสียไป เพราะต่อให้เป็น VI ที่เก่งมากอย่างไร ได้ผลตอบแทนซัก 30% เค้าก็จะกำไรเพียง 3 หมื่นบาทเท่านั้น พลตัดสินใจว่าถ้าเค้ามีเงินถึง 5 แสนเมื่อไหร่ เค้าจึงจะหันมาศึกษาการลงทุนแบบเน้นคุณค่าอย่างจริงจัง

นาย บอยมีเงินเท่ากับพล 1 แสนบาท และคิดว่าตัวเองมีเงินไม่มากเช่นกัน แต่บอยมองระยะยาวกว่า เค้ามองว่าถ้าเค้าไม่เริ่มต้นเรียนรู้ตั้งแต่วันนี้ โอกาสที่เค้าจะมีเงินมากพอที่จะคุ้มค่ากับการศึกษา VI คงเป็นไปได้ยาก และถ้าเค้าทำผลตอบแทนได้ซัก 30% ต่อปี เค้าจะมีเงิน 5 แสนภายใน 6 ปี

เวลา ผ่านไป 6 ปี นายพลยังคงเป็นนักเก็งกำไรรายวัน เล่นหุ้นไปตามข่าว ตามโวลุ่ม port ของพลมีมูลค่าประมาณ 1 แสนบาทเหมือนเดิม ในขณะที่นายบอยใช้เวลาศึกษา VI มานานถึง 6 ปี เค้ากลายเป็นนักลงทุนเน้นคุณค่าฝีมือดีคนหนึ่ง และมีพอร์ทประมาณ 5 แสนบาท และถ้าเค้ายังรักษาระดับผลตอบแทนใกล้เคียงกับ 6 ปีที่ผ่านมาของเค้าได้ อีก 6 ปีข้างหน้าเค้าจะมีพอร์ทใหญ่ถึง 2.3 ล้าน

ในมุมมองของผม ความสำเร็จของ VI วัดกันที่ 2 ปัจจัยหลักๆคือ

1. ฝีมือ (ผลตอบแทนที่ทำได้)
2. ระยะเวลาในการลงทุน

นัก ลงทุนมือใหม่ที่อาจจะมีผลตอบแทนต่อปีไม่มาก ก็สามารถแซงนักลงทุนที่ทำผลตอบแทนดีได้ ถ้ามีระยะเวลาลงทุนที่นานกว่า เพราะฉะนั้นถ้ารู้แล้วว่าตัวเองยังฝีมือไม่ดี อย่างน้อยเริ่มก่อนก็ได้เปรียบนะครับ

Saturday, July 01, 2006

เริ่มก่อนได้เปรียบ 2

อยาก จะขยายความเรื่องนี้ต่ออีกทีเพราะผมมองว่าเป็นสิ่งที่สำคัญมากๆ ในการลงทุน หลายคนคงเคยได้ยินเรื่องของผลตอบแทนแบบทบต้นมาบ้างแล้ว ลองมาทบทวนกันอีกทีนะว่ามันมหัศจรรย์ขนาดไหน (มีนักลงทุนชื่อดังมกซักคน บอกว่าดอกเบี้นทบต้นนี่เป็นสิ่งมหัศจรรย์สิ่งที่ 8 ของโลกได้เลย)
สูตรในการคำนวณดอกเบี้ยทบต้นก็มีง่ายๆดังนี้ (เป็นสูตรที่ผมจำขึ้นใจมาก)
FV = PV (1+r)^t
FV - เงินในอนาคตที่เราคาดว่าจะมี (บาท)
PV - เงินลงทุนวันนี้ (บาท)
r ผลตอบแทนต่อปี (%)
t ระยะเวลาการลงทุน (ปี)

เคย ลองตั้งเป้าหมายในชีวิตกันบ้างมั๊ยครับ ผมเองตอนที่เข้าตลาดใหม่ๆ (อายุประมาณ 22) ผมคิดไว้ว่าอยากจะมีเงินล้านในได้ก่อนอายุ 30 ปี เพราะฉะนั้นผมมีเวลาเหลืออยู่ 8 ปี และมีเงินลงทุนเริ่มต้น 2แสนบาท คำนวณจากสูตรข้างต้นโดยใช้วิธีลองผิดลองถูก กำหนด pv = 2 แสน t=8 แล้วเปลี่ยน r ไปเรื่อยๆจนได้ fv = 1ล้าน แสดงว่าผมจะต้องทำผลตอบแทนให้ได้ประมาณ 23% ต่อปีติดต่อกัน 8 ปี อาจจะฟังดูยาก แต่ถ้าเพิ่มผมแบ่งรายได้จากเงินเดือนลงทุนเพิ่มเดือนละ 3,000 บาท หรือปีละ 36,000 บาท ผมจะต้องลงทุนให้ได้ปีละ 13.5% ซึ่งผมว่าการลงทุนแบบเน้นคุณค่านั้นน่าจะทำได้ไม่ยาก

ตัวอย่างการคำนวณกรณีที่มีการลงทุนเพิ่ม

ลงทุนเพิ่มปีละ 36,000
ผลตอบแทนต่อปี 13.5

ปีที่	PV	t	FV
0	200,000	8	550,804
1	36,000	7	87,352
2	36,000	6	76,962
3	36,000	5	67,808
4	36,000	4	59,743
5	36,000	3	52,637
6	36,000	2	46,376
7	36,000	1	40,860
8	36,000	0	36,000
เงินลงทุนปลายงวดรวม			**1,018,542**

ลองตั้งเป้าหมายให้กับตัวเองดูนะครับ ในตัวอย่างผมกำหนดเวลาไว้ 8 ปีจะมีเงินให้ได้ 1 ล้านบาท ลองคิดต่อเล่นๆถ้าผมลงทุนด้วย rate นี้ต่อไปเรื่อยๆจนอยาก 40 ปี ผมจะมีเงิน 4.2 ล้าน อายุ 50 ปี 15.9 ล้าน อายุ 60 ปีผมจะมีเงินถึง 57 ล้านบาท...

ถ้าลองเปลี่ยนผลตอบแทนเป็น 15% จะเกิดอะไรขึ้น อายุ 60 ผมจะมีเงิน 89 ล้าน

แล้วถ้าผมแบ่งเงินเดือนที่จะลงทุนเพิ่ม จาก 3000 เป็น 5000 ต่อเดือน ที่ผลตอบแทน 15% อายุ 60 ปี port ผมจะพุ่งไปถึง 121 ล้านเลยทีเดียว สูงไม่ใช่ย่อยเลยนะครับ

เห็นมั๊ยครับว่าการลงทุนนี่ ปัจจัยแห่งความสำเร็จนั้นมี 2 ประการ (การเปลี่ยนค่า 2 ตัวนี้ทำให้ผลลัพธ์ต่างกันจนน่าตกใจ)
1. ระยะเวลาการลงทุน (เริ่มก่อนได้เปรียบ)
2. ผลตอบแทน (เก่งกว่าได้เปรียบ)
3. เงินออมที่ลงทุนเพิ่มในแต่ละปี (ออมเยอะก็ได้เยอะ) ข้อนี้ผมเพิ่มมาจากบทความก่อน

- ใครยังไม่เริ่มมาลงทุน รีบๆซะนะ อย่าลืม เริ่มก่อนได้เปรียบ
- ส่วนใครเริ่มต้นช้า อย่าเพิ่งเสียใจ รีบๆหาความรู้ด้านการลงทุนแบบ

เน้นคุณค่าให้เยอะซะ แล้วเอาเวลาที่นั่งจ้องราคาหุ้นบนคอมพิวเตอร์มานั่งศึกษาธุรกิจต่างๆให้มาก ผลตอบแทนจะพุ่งขึ้นตามความขยันของเราเอง
- อีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้เราบรรลุเป้าหมายได้เร็วขึ้น คือการออมเงินมาลงทุนเพิ่มให้สูงขึ้น
- ลองตั้งเป้าหมายให้กับตัวเองดู แล้วลองคำนวณตามผมเล่นๆดูว่า ต้องใช้เวลาลงทุนนานเท่าไหร่ หรือต้องมีผลตอบแทนกี่ % เพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายของตัวเองได้

ใคร สามารถทำได้ครบทั้ง เริ่มลงทุนเร็ว ทำผลตอบแทนได้ดี และแบ่งรายได้มาลงทุนเพิ่ม อย่างสม่ำเสมอ เมื่อเวลาผ่านไป คุณจะรู้ได้เลยว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้มันไม่ไกลเกินเอื้อมเลยจริงๆ ..

ตอน เข้าตลาดหุ้นใหม่ๆผมตั้งเป้าไว้ว่าจะมีเงิน 1 ล้านบาทก่อนอายุ 30 ที่ผ่านมาการลงทุนแบบเน้นคุณค่า บวกกับการออมเงินทำให้ผมบรรลุเป้าหมายมาได้พักใหญ่แล้ว เป้าหมายใหม่ของผมสูงกว่าเดิมมาก แล้วถ้าผมบรรลุเป้าหมายใหม่ของผมได้แล้วผมจะมาเล่าให้ฟังอีกครั้งครับ

ปล. ใครอ่านเรื่องการคำนวณผลตอบแทนไม่รู้เรื่อง ลองไปหาหนังสือพวก Foundation Finance มาอ่านดูนะครับ ไม่ได้ยากอย่างที่คิด แบบว่าขี้เกียจอธิบายยาว ^__^

Monday, July 03, 2006

หุ้นตัวแรกในชีวิต

หุ้นตัวแรกในชีวิตที่ผมซื้อคือเป็นหุ้น GFPT ทำธุรกิจขำแหละไก่ขาย คล้ายๆ CP แต่ว่าขนาดเล็กว่ากันเยอะ หุ้นตัวแรกผมซื้อหลังจากที่รู้จักเรื่องการลงทุนมาได้ประมาณครึ่งปี ก่อนที่จะมาเป็นหุ้นตัวนี้ได้ ผมเริ่มจากการที่อ่านหนังสือตีแตก ในหนังสือมีบอกถึงวิธีการเลือกหุ้นหลายแบบ แต่ในช่วงแรกผมยังไม่เข้าใจมาก เลยได้แต่หยิบยกเฉพาะเรื่องง่ายๆในหนังสือมาใช้ ก็คือการเลือกซื้อหุ้นราคาถูก โดยวัดเอาจาก P/E P/BV และ Dividend Yield เป็นหลัก ผมเปิดหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจเล่มที่เป็นการเงินการลงทุน เปิดหน้ากลางออกมาไล่หาหุ้นที่มี PE ต่ำกว่า 6 มี PBV ไม่เกิน 1 และ Yield เกิน 5% ตัวเลขเหล่าผมลองสมมติขึ้นมาเองโดยประมาณเพื่อทำให้หุ้นที่ผมจะเลือกนั้น น้อยลง เหมือนเป็นการใช้ตะแกรงร่อนหุ้นให้น้อยลงจะได้เลือกได้ง่ายขึ้น

หุ้นที่ผ่านตะแกรงร่อนหุ้นมามีอยู่ประมาณ 10 ตัวได้ ผมก็เลือกต่อโดยดู PE PBV และ Yield เหมือนเดิม ก็เห็นว่าหุ้นที่ดูแล้วน่าจะมีราคาถูกที่สุดก็คือ GFPT หุ้นไก่นั้นเอง .. ก็ตาม step ครับก่อนจะลงทุนต้องเข้าใจธุรกิจนั้นๆให้ได้ก่อน ผมไป Download file 56-1 จากเวป กลต. มานั่งอ่านจนเข้าใจธุรกิจของหุ้นได้ระดับนึง ส่วนงบการเงิน ในตอนนั้นผมอ่านไม่ค่อยเป็นครับ ก็เอามานั่งๆดู ลองคิดพวก ratio หลายๆตัวตามหนังสือตีแตก แต่ก็ยังไม่ค่อยเข้าใจในความหมายเท่าไหร่ ... แต่ก็หลอกตัวเองว่าหุ้นตัวนี้น่าจะเป็นหุ้นที่ดี ธุรกิจขายไก่เป็นธุรกิจอาหาร เลยคิดเข้าข้างตัวเองต่อว่าอาหารเป็นปัจจัย 4 ยังไงคนก็ต้องกินอยู่เรื่อยๆ เพราะฉะนั้นธุรกิจน่าจะดี ว่าแล้วก็ตัดสินใจซื้อหุ้นเป็นสัดส่วนประมาณ 50% ของเงินสดที่ผมมีอยู่

ซื้อหุ้นมาหุ้นละ 40 บาท ในช่วงแรกๆผมก็ดีใจใหญ่เลยครับ หุ้นค่อยๆขยับขึ้นไปอย่างช้าๆจาก 40 ไปสูงสุดถึง 48 บาท ผมเองก็ไม่ขายเพราะคิดว่าเราเป็นนักลงทุนระยะยาว ต้องถือไว้นานๆ .... ผมถือจนถึงเวลาที่

งบการเงินประกาศออกมา (ซึ่งตอนนั้นผมยังไม่รู้เลยว่างบการเงินเค้าประกาศกันตอนไหน) หุ้น GFPT ราคาไหนลงจาก 48 มาอยู่ที่ประมาณ 40 บาท ผมเองก็ยังไม่รู้สาเหตุว่าทำไมหุ้นลงแรงจัง แต่ยังคิดต่อว่าไม่มีอะไรหรอก จะเป็น VI ต้องจิตใจมั่นคง ผมยังคงหลอกตัวเองต่อไป .. เวลาผ่านไปไม่นานหุ้นก็ไหลลงมาเรื่อยๆ จาก 40 39 38 36 ผมเข้าไปอ่านเวปบอร์ด Taladhoon (ตอนนี้กลายเป็นเวปล้างไปแล้ว) เริ่มมีคนพูดถึง GFPT กันมากขึ้น เค้าบอกว่ากิจการกำไรหดลงอย่างมากจากการกีดกันการค้า และแนวโน้มธุรกิจกำลังแย่จากรายได้ที่ลดลงอย่างต่อเนื่องติดกันถึง 4 ไตรมาส รู้ถึงขนาดนี้แล้ว ผมก็ยังไม่ได้ขายหุ้น เพราะยังหวังว่ายังก็น่าจะได้ปันผล ซึ่งปกติจ่ายกันประมาณ 50% ของกำไร ซึ่งก็คิดเป็น % ที่สูงพอใช้ได้ ราคาหุ้นยังคงลงต่อไป 36 35 34 33 32 ... ในเวปบอร์ดยังคงพูดกันต่อว่า GFPT ไม่น่าจะมีเงินพอที่จะจ่ายเงินปันผล เพราะว่าแทบจะไม่มีเงินสดเหลืออยู่ในบริษัท หนี้สินระยะก็ยังมีที่จะต้องจ่าย .. ถึงตอนนั้นผมเห็นท่าจะไม่ได้แล้ว ธุรกิจที่คิดว่าจะดีก็ไม่ดี เงินปันผลที่น่าจะได้ ก็มีแนวโน้มที่จะไม่ได้ ผมขายหุ้นไปที่ราคาประมาณ 28 บาท จนหมด ขาดทุนไปประมาณ 30% ได้ ... เป็นบทเรียนการลงทุนที่เจ็บปวดพอสมควร

หลังจากที่ผมขายหุ้นไป บริษัทก็ประกาศเพิ่มทุนอีก 1 เท่าตัว เพราะไม่มีเงินสดเพียงพอในการทำธุรกิจ ทำให้หุ้นมีตัวหารเพิ่มขึ้นมาก ราคาก็ดิ่งลงอย่างหนัก ยังดีที่ผมตัดใจขายไปได้ ไม่งั้นคงเจ็บหนักกว่านี้ จนปัจจุบันหุ้น GPFT ก็ยังไม่ฟื้นขึ้นมาจากหลุมเลยครับ

ข้อคิดที่ผมได้จากเจ้าหุ้นไก่มีหลายอย่างเลยครับ ทั้งดีและไม่ดี
- การจะซื้อหุ้นซักตัวอย่าดูเพียงแค่ตัวเลข เห็นว่าหุ้น PE PBV ต่ำ Yield สูงก็รีบเข้าไปซื้อ จริงๆแล้วตัวเลขเหล่านี้เป็นตัวเลขในอดีต การซื้อหุ้นตามตัวเลขเหล่านี้ไม่ใช่การลงทุนที่ฉลาดเลย จะให้ดีผมควรที่จะคาดการณ์ตัวเลขเหล่านี้ในอนาคตมากกว่าค่าในอดีต เลขที่เห็นตามหน้าหนังสือพิมพ์นั่นเพียงแต่ช่วยให้เราเห็นภาพคร่าวของหุ้น เท่านั้น ไม่ใช่สิ่งที่จะใช้ตัดสินใจในการซื้อหุ้นซักตัว
- ต้องเข้าใจธุรกิจเพียงพอที่จะคาดการณ์ได้ว่าธุรกิจมีแนวโน้มอย่างไร

อย่าหลอกตัวเอง อย่างคิดเอาเองคนเดียวอย่างที่ผมทำ โดยคิดเพียงแค่ว่าธุรกิจอาหารยังไงคนก็ต้องกิน รู้แค่นี้ยังไม่พอ
- เวลาดูผลการดำเนินงานควรจะดูย้อนหลังไป ในกรณีนี้ถ้าผมเข้าไปดูผลประมาณการณ์ Q1 Q2 Q3 ผมจะเห็นเลยว่ารายได้และกำไรมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจน
- ถ้าคิดจะลงทุนจริงๆควรอ่านงบการเงินให้เป็นด้วย ถ้าตอนนั้นผมอ่านงบการเงินเป็น ผมคงรู้ล่วงหน้าแล้วว่าบริษัทจะไม่มีเงินพอมาจ่ายเงินปันผล รวมทั้งยังมีเงินไม่พอในการดำเนินธุรกิจจนต้องเพิ่มทุนด้วย
- หุ้นตัวแรกในชีวิตผมก็ลงทุนมากถึง 50% ของ port ซึ่งนับว่าเสี่ยงมาก การที่เราจะลงทุนหุ้นในสัดส่วนที่มากขนาดนี้ได้ เราควรมีความมั่นใจสูงมากๆในหุ้นตัวนั้นๆว่ามีคุณภาพดี มีราคาถูก ไม่ใช่รู้แบบคลุมเครือแบบผม แต่เล่นซัดซะเต็มเหนี่ยว ผลลัพธ์ก็คือขาดทุนหนัก
- ในเวปบอร์ดมีคนเตือนผมหลายหน แต่ผมกลับไม่สนใจเพราะเห็นว่าตอนนั้นหุ้นกำลังขึ้น คนที่ post คงไม่รู้จริง ....

บทเรียนวันนั้นมีค่ามากๆสำหรับผม หลังจากขาดทุนจากหุ้นตัวแรก ก็ทำให้วิธีการลงทุนของผมเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน ...

Sunday, July 09, 2006

ราคาทุน กับ ผลกระทบทางจิตวิทยา

ในการลงทุนแบบเน้นคุณค่านั้น ผมเชื่อว่าสิ่งที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งคือเรื่องของจิตใจ (Mental Skill) บางคนเล่นหุ้นแล้วใจไม่นิ่ง หุ้นขึ้นนิดหน่อยก็ทุกข์ ทุกว่าจะขายเมื่อไหร่ หุ้นลงก็ทุกข์ ทุกว่าตัวเองขาดทุน เรื่องของจิตใจนี่เป็นสิ่งที่สามารถพัฒนากันได้ ช่วงแรกๆเองผมก็มีปัญหาเรื่องนี้อยู่มาก (ตอนนี้ก็ยังไม่ได้หายขาดหรอกครับ แต่ว่าดีขึ้นเยอะแล้ว) การอ่านหนังสือก็เป็นสิ่งที่ช่วยได้ อย่างที่เคยแนะนำหนังสือเรื่องจิตวิทยาการลงทุนไป ก็ช่วยได้เยอะ

จั่วหัวเป็นชื่อเรื่องไว้เกี่ยวกับ"ราคาทุน" เป็นคำที่มีเรื่องให้คุยกันได้เยอะมาก ราคาทุนก็คือราคาหุ้นที่เราซื้อมาในตอนแรก ถ้ามีการซื้อหุ้นเพิ่มระหว่างทางก็คิดเฉลี่ยออกมา ถ้าราคาในวันนี้เกินราคาทุนก็แสดงว่ากำไร ถ้าราคาหุ้นต่ำกว่าราคาทุนก็แสดงว่าขาดทุน ผลกระทบของราคาทุนที่มีต่อการตัดสินใจของนักลงทุน ผมเชื่อว่ามีอยู่สูงมาก จากงานวิจัยหลายชิ้นพบว่าคนเรามีแนวโน้มที่จะขายหุ้นที่มีราคาสูงกว่าราคา ทุนได้ง่ายกว่าการที่จะขายหุ้นที่ต่ำกว่าราคาทุน เพราะคนส่วนใหญ่กลัวความเจ็บปวด ฝรั่งเค้าเรียกว่า Snake bite effect คือการขายหุ้นที่ราคาต่ำกว่าทุนจะเหมือนเป็นการยอมรับว่าเราขาดทุน หรือเป็นการยอมรับว่าเราตัดสินใจผิด และจะทำให้เกิดการเจ็บปวด แต่การขายหุ้นที่ราคาสูงกว่าทุน จะทำให้เรารู้สึกว่ามีความสุข ผลที่ตามมาก็คือ นักลงทุนจะขายหุ้นที่มีกำไรเร็วจนเกินไปทำให้ได้กำไรน้อย หรือถือหุ้นที่ราคาลงนานจนเกินไปทำให้ยิ่งขาดทุนเพิ่มขึ้นๆ

การจะลดปัญหานี้ได้ สิ่งแรกที่ควรทำก็คือหลังจากซื้อหุ้นแล้วควรจะลืมราคาทุนให้เร็วที่สุด เพราะจริงๆแล้วราคาทุนไม่ควรมีผลต่อการตัดสินใจของเราว่าจะถือหุ้น จะขายหุ้นทิ้งหรือว่าจะซื้อหุ้นเพิ่ม ตัวเลขที่สำคัญที่สุดในการตัดสินใจคือราคาวันนี้ และราคาที่เราเหมาะสม
- ถ้าราคาวันนี้ต่ำกว่าราคาที่เหมาะสมมากๆ ก็ซื้อหุ้นซะ

- ถ้าราคาวันนี้สูงกว่าราคาที่เหมาะสมก็ขายซะ
- เรามีหุ้นอยู่แล้ว หุ้นราคาลดลงมา ในขณะที่ราคาที่เหมาะสมยังเหมือนเดิม ถ้ามีเงินก็ซื้อเพิ่ม ถ้าหมดเงินแล้วก็ถือไว้เฉยๆ

เห็น มั๊ยครับว่าการตัดสินใจทั้ง 3 แบบ ไม่มีราคาทุนเข้ามาเกี่ยวข้องเลยแม้แต่น้อย แต่นักลงทุนก็มักจะเอาราคาทุนมาใช้ในการตัดสินใจเป็นประจำซึ่งจะทำให้เราลง ทุนโดยหลงกับดักทางจิตวิทยาได้

ปกติผมจะไม่เข้าไปดูหุ้นใน port ตัวเองผ่านทางเวปไซด์ของ Broker เท่าไหร่ เพราะในนั้นจะมีบอกครบหมดว่าเรามีหุ้นอยู่จำนวนเท่าไหร่ ราคาทุนเท่าไหร่ ราคาวันนี้เท่าไหร่ คิดเป็นกำไรหรือขาดทุนเท่าไหร่ ซึ่งทำให้เราไขว้เขวได้ง่าย ผมเลยสร้าง file excel แสดง port ตัวเองเอาไว้แยกต่างหากว่าผมมีหุ้นใน port อะไรบ้างเป็นจำนวนเท่าไหร่ แล้ววันไหนอยากรู้ว่าตัวเองมีเงินลงทุนรวมอยู่เท่าไหร่ ก็ค่อย key ราคาหุ้นใส่ลงไป วิธีนี้จะทำให้ผมไม่รู้ราคาทุน และตัดสินใจลงทุนได้ดีขึ้นมากครับ

Wednesday, July 12, 2006

ข่าววงในๆ

เห็นจั่วหัวเรื่องไว้แบบนี้ อย่าเพิ่งดีใจไปนะครับ ไม่ได้มีข่าววงในอะไรมาบอก แต่วันนี้จะพูดถึงเรื่องข่าววงใน ผมเชื่อว่าหลายๆคนที่เล่นหุ้นก็ชอบกันนักละข่าววงใน แต่คนที่เจ๊งเพราะข่าววงในนี่ก็เยอะเหมือนกัน ข่าววงในแบ่งได้ออกเป็นหลายประเภทตามแต่จะใช้อะไรเป็นตัวแบ่ง

แบ่งด้วยคุณภาพของข้อมูล
- คุณภาพชั้น 1 มาจากเจ้าของหรือญาติใกล้ชิด
- คุณภาพชั้น 2 มาจากพนักงานภายในบริษัท หรือญาติห่างๆ
- คุณภาพชั้น 3 เค้าบอกต่อๆกันมา

แบ่งด้วยประเภทของข้อมูล
- ประเภทข่าวสาร (Information) เช่น บริษัทขยายกำลังการผลิต บริษัทออกสินค้าตัวใหม่ยอดขายทะลุ บริษัทได้รับงานประมูลชิ้นใหญ่
- ประเภทข้อคิดเห็น (Opinion) เช่น หุ้น a เจ้าจะปั่นไป 10 บาท หุ้น b น่าจะโดน take over ที่ราคา 20 หรือหุ้น d จะโดนทุบเจ้ามือเก็บของ

สำหรับ ผมถ้าคิดจะเล่นหุ้นที่มีข่าววงในจริงๆ ต้องเป็นประเภทข่าวสารเท่านั้น แบบข้อคิดเห็นไม่เอา เพราะบางครั้งเราอาจจะได้ข่าวจากเจ้าของโดยตรงว่าจะปั่นไปเท่านู้นเท่านี้ . แต่เอาเข้าจริงๆก็ปั่นไม่ได้หรือราคาไม่ไปตามที่เค้าคาด ข้อสำคัญอีกอย่างคือคุณภาพของข้อมูลขั้นต่ำควรจะเป็นระดับ 2 คืออย่างน้อยต้องหาที่มาได้ว่ามาจากใคร ไม่ใช่แบบขั้น 3 ที่บอกๆต่อๆกันมา ก่อนจะมาถึงเราไม่รู้ผ่านมากี่รายแล้ว แบบนี้โอกาสที่จะกำไรคงยาก แต่จะให้ชัวร์จริงๆ ต้องเป็นข้อมูลแบบข่าวสารที่มีจากระดับผู้บริหารหรือเจ้าของ แล้วเรามาวิเคราะห์เอาต่ออีกรอบว่าข่าวที่ออกมากระทบไปในทางบวกหรือลบมาก น้อยแค่ไหน อย่าไปเชื่อว่าหุ้นจะไปเท่านู้นเท่านี้บาท เท่าที่เห็นมาก็เจ๊งเพราะวงในมาหลายรายแล้วครับ

Sunday, July 16, 2006

OEM

ในตลาดหุ้นไทยมีหุ้นอยู่จำพวกหนึ่งที่นับว่ามีจำนวนมากในตลาด หุ้นกลุ่มนี้ผมเรียกว่ากลุ่ม OEM (original equipment manufacturer) หุ้น OEM นี้เป็นธุรกิจที่มีโรงงานผลิตเป็นของตัวเอง รับจ้างผลิตสินค้าให้คนอื่น ส่วนใหญ่ก็จะเป็นการรับจางผลิตสินค้าให้กับสินค้าที่มี Brand ของพวกบริษัทข้าม หุ้น OEM นี้กระจายอยู่ในหลายกลุ่มธุรกิจ เช่น กลุ่มยานยนต์ กลุ่มชิ้นอิเล็กทรอนิก ชิ้นส่วนอุตสาหกรรมและเครื่องจักร ฯลฯ หุ้นกลุ่มนี้แม้ว่าจะอยู่กระจายกันออกไปในหลายธุรกิจ แต่มักจะมีลักษณะความคล้ายคลึงกันหลายประการ ลองมาดูลักษณะทั่วไปของหุ้นกลุ่มนี้กันดู

- ไม่มีแบรนด์เป็นของตัวเอง อาศัยผลิตให้สินค้าแบรนด์ดังต่างๆ เพราะฉะนั้นการวิเคราะห์ตัวธุรกิจเราจะต้องเข้าใจลึกลงไปถึงแบรนด์ที่เป็น ลูกค้าของบริษัทด้วย สมมติบริษัท A มีลูกค้ารายใหญ่เป็นรถยนต์ยี่ห้อ B ยอดขายของ B ลดลงเรื่อยๆ แนวโน้มรายได้ของหุ้น A ก็น่าจะลดลงตาม

- คู่แข่งในอุตสาหกรรมเดียวกันมักจะมีขนาดเล็ก หลายราย และบริษัท OEM มักจะมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับลูกค้า จุดนี้เป็นความเสี่ยงที่สำคัญมากๆอย่างหนึ่งของหุ้น OEM เพราะการที่ลูกค้ามีขนาดใหญ่กว่าตัวเองมาก ทำให้อำนาจการต่อรองของลูกค้ามีสูงกว่าเรา และบริษัทมักจะโดนบีบให้ลดราคาให้ลูกค้า แล้วส่วนใหญ่ก็ต้องลดราคาให้เพราะกลัวว่าจะลูกค้าจะหันไปใช้ของคู่แข่งราย อื่น เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่จะเห็นราคาที่เติบโตขึ้นแต่กำไรของบริษัท อาจจะลดลงได้

เพราะฉะนั้นก่อนที่จะลงทุนในหุ้น OEM นั้นต้องมีความระวังมากเป็นพิเศษ และจะให้ดีต้องเข้าใจอุตสาหกรรมหลักของลูกค้าเยอะๆ แต่ ที่

พูดมานี่ก็ไม่ได้หมายความว่าหุ้น OEM จะแย่ไปซะหมดนะครับ ในตลาดหุ้นก็ยังพอมีหุ้น OEM บางตัวที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างไปจากหุ้นตัวอื่นๆ เช่น

- หุ้น STANLY (หุ้นยอดฮิตของ VI ในอดีต) ถึงแม้จะเป็น OEM แต่มีข้อแตกต่างคือบริษัทนี้มีส่วนแบ่งการตลาดของโคมและไฟรถเกือบ 100% ทำให้อำนาจการต่อรองนั้นไม่ได้ตกไปอยู่กับลูกค้ามากเท่ากับหุ้น OEM ที่มีส่วนแบ่งการตลาดน้อยๆ ที่ผ่านมาเป็นเวลาหลายปี STANLY ก็มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าในช่วงหลังๆมานี้จะโตด้วยอัตราที่ลดลงกว่าในอดีตมาก
-
- หุ้น SNC เริ่มจากเป็นผู้ผลิตท่อทองแดงในแอร์บ้าน แล้วหลังจากนั้นก็ขยายธุรกิจเพิ่มไปผลิตชิ้นส่วนแอร์รถ ชิ้นส่วนตู้เย็น แม่พิมพ์ไมโครเวฟ หม้อหุงบข้าว บริษัทนี้ก็มีลักษณะที่แตกต่างจาก OEM ทั่วไปคือส่วนแบ่งการตลาดของบริษัทก็สูงมากเมื่อเทียบกับคู่แข่งในสินค้าบางประเภทเช่น compressor ส่วนแบ่ง 100% ชิ้นส่วนแอร์บ้าน แอร์รถก็มีส่วนแบ่งเกือบ 100% เพราะแต่เดิมไม่มีธุรกิจชิ้นส่วนท่อแอร์อยู่ แต่ SNC เป็นผู้เริ่มที่จะรับงานชิ้นส่วนมาจากลูกค้าทำให้คู่แข่งหลักของ SNC ก็คือลูกค้า ถ้า SNC สามารถชักชวนลูกค้าให้ยกสายการผลิตมาให้บริษัทได้เพิ่มขึ้น โอกาสที่คู่แข่งใหม่เข้ามาก็แทบจะไม่มีเลย อำนาจการต่อรองของลูกค้าจึงมีไม่มาก นอกจากนี้SNC ยังมีจุดเด่นคือบริษัทยังอยู่ในช่วงเติบโตสูงอยู่ ยังมีโอกาสที่สามารถโตในระดับ 30% ติดต่อกันได้อีกนานพอสมควร

หุ้น OEM เป็นหุ้นที่ต้องระวังในการลงทุน แต่ถ้าใครอยู่ในธุรกิจเดียวกับหุ้นตัวนั้นๆ แล้วเข้าใจอุตสาหกรรมนั้นๆดี โอกาสในการลงทุนหุ้น OEM ก็ยังมีอยู่ครับ

Friday, July 21, 2006

การประเมินราคาหุ้น

วิธีการประเมินราคาหุ้นนั้นมีอยู่มากมายหลายวิธี โดยแบ่งได้ออกเป็น 2 รูปแบบใหญ่ๆ คือ

1. Discounting Model วิธีการประเมินราคาหุ้นแบบนี้มีวิธีคิดโดยอยู่บนพื้นฐานที่ว่า มูลค่าของหุ้นจะเกิดจากการคิดกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตแล้วปรับ ลดมาอยู่ในมูลค่าปัจจุบัน วิธีที่คิดจะได้เห็นกันบ่อยๆก็คือ Dividend discounted model โดยประเมินจากปันผลที่คาดที่ว่าจะได้รับในอนาคต หรือวิธี Discount cash flow โดยหลักมีคิดคล้ายๆกัน คือเอากระแสเงินสดสุทธิที่เป็นอิสระ คือไม่ต้องใช้ลงทุนเพิ่มในสินทรัพย์เพื่อรักษาสภาพของธุรกิจเอาไว้ แล้วคำนวณมาเป็นมูลค่าปัจจุบัน
2. Relative Model วิธีนี้จะใช้การประเมินมูลโดยการเปรียบเทียบพื้นฐานมาจากความคิดที่ว่า ของ 2 สิ่งที่มีคุณสมบัติคล้ายกัน ควรมีมูลค่าใกล้เคียงกัน ของที่มีคุณภาพที่สูงกว่าก็ควรมีมูลค่าสูงกว่า โดยสิ่งที่เอามาวัดเป็นคุณภาพของหุ้นนั้นก็มีใช้กันอยู่หลายอย่าง เช่น p/e, p/bv, p/fcf, p/sales ฯลฯ

จากพื้นฐานของการประเมินมูลค่าหุ้นทั้ง 2 รูปแบบ ก็มีข้อดีข้อด้อยแตกต่างกันพอสมควร

พวกกลุ่ม Discount มีข้อดีคือสามารถพิสูจน์ออกมาเป็นสูตรทางคณิตศาสตร์ได้ชัดเจนทำให้ดูว่ามี ความน่าเชื่อถือสูง แต่กลับมีข้อจำกัดสำคัญอย่างหนึ่ง จำเป็นที่จะต้องประมาณอนาคตของบริษัทออกมาเป็นตัวเลขเป็นไปเป็นระยะเวลาหลาย ปี ซึ่งการประมาณตัวเลขเหล่านี้ให้ได้ใกล้เคียงความจริงเพียงแค่ปีสองปีก็นับ ว่ายากมากแล้ว ยิ่งเราต้องประมาณออกไปนานเท่าไหร่ โอกาสที่จะคาดการณ์ผิดก็ยิ่งสูงมากขึ้นเรื่อยๆ และวิธีนี้ยังมีเลขอีกตัวที่ต้องใช้คืออัตราส่วนคิดลด หรือ โดยการคิดก็มีหลายแบบอีก บางคนอาจจะใช้ต้นทุนเงินทุนถัวเฉลี่ย หรือ อัตราผลตอบแทนที่ต้องการในการลงทุน ซึ่งแต่ละคนก็คิดได้ต่างกันไป จากการที่ต้องมีการประมาณตัวเลขผลประกอบการในอนาคต และอัตราส่วนคิดลด ทำให้ราคาที่คำนวณได้จากวิธี Discount นั้นแตกต่างกันมาก คน

2 คนที่มีข้อมูลหุ้นตัวหนึ่งเท่าๆกันอาจจะประเมินราคาออกมาห่างกันเป็นเท่าตัว ก็ไม่ใช่เรื่องแปลก เพราะฉะนั้นการใช้งานจริงก็อาจจะยากเอามากๆ และเสียเวลาคิดนานมากเช่นกันกว่าจะได้คำตอบที่น่าเชื่อถือออกมา บางครั้งวิธีผมมองว่าเป็นวิธีแบบสั่งได้ อยากได้ราคาเป้าหมายเท่าไหร่บอกมา แก้ตัวเลขนิดๆหน่อยราคาเป้าหมายก็เปลี่ยนไปคนละเรื่องแล้ว โดยสรุปวิธีนี้เป็นวิธีที่ผมลองพยายามศึกษาและใช้ในช่วงที่เล่นหุ้นเป็นปี ที่ 2 แต่ผลลัพธ์คือ ปวดหัวเวลาคิด แถมยังเอามาใช้งานจริงไม่ค่อยได้

วิธีการหาราคาหุ้นกลุ่ม Relative นี้มีข้อดีอย่างหนึ่งเลยคือ ง่าย ... ไม่ต้องใช้สูตรคณิตศาสตร์ซับซ้อนอะไรเลยครับ เพิ่งแค่ บวก บล คูณ หาร เป็นก็หาได้ไม่ยาก แต่ก็มีข้อจำกัดอยู่มากเช่นกัน คือดูไม่น่าเชื่อถือเท่าไหร่ พิสูจน์ไม่ค่อยได้ นอกจากนี้การประเมินก็ยังมีข้อจำกัดสำหรับหุ้นบางประเภทอยู่พอสมควร การประเมินราคาแบบ Relative นี้เป็นวิธีที่ผมใช้ในช่วงปีแรกของการลงทุน แล้วลดลงมาหน่อยหลังจากหันไปลองใช้วิธี Discount อยู่พักนึง แต่ในช่วงประมาณ 2 ปีหลังมานี้ผมกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง และใช้อย่างเต็มทีมากขึ้น แล้วก็พบว่าเป็นวิธีที่ใช้งานได้ดีมากๆ แม้ว่าวิธีจะดูเหมือนง่าย แต่สามารถพลิกแพลงวิธีคิดได้หลากหลายรูปแบบ และที่สำคัญจากการที่สังเกตุมาส่วนใหญ่ วิธีนี้ทำเงินให้ผมได้มากกว่าพวกกลุ่ม Discount เยอะมาก

ในครั้งต่อๆไปผมจะลองอธิบายการใช้งานจริงของวิธีการประเมินมูลค่าหุ้นแบบ Relative ให้ติดตามกันครับ ..

Saturday, July 29, 2006

การวัดราคาหุ้นด้วย P/E ratio

การประเมินราคาที่อย่างที่ได้บอกไว้ในคราวที่แล้วแบ่งได้เป็น 2 วิธีหลักๆ วิธี discount นั้นผมไม่ค่อยได้ใช้งานเท่าไหร่ แต่ผมก็ไม่ได้บอกว่าเป็นวิธีที่ไม่ดี เพราะถ้านักลงทุนสามารถที่จะประมาณและคาดการณ์อนาคตได้ค่อยข้างแม่นยำ วิธี discount เป็นวิธีที่ให้คำตอบได้ดีมาก ใครสนใจการประเมินแบบ discount แนะนำให้อ่านหนังสือ วัดมูลค่าหุ้นด้วยตัวคุณเอง เขียนโดย คุณสุมาอี้ (นามแฝง) ผมเองเพิ่งอ่านจบไปเมื่อกี้นี้เอง อ่านเข้าใจง่ายและมีตัวอย่างการวิเคราะห์หุ้นของจริงๆให้เห็นหลายรูปแบบ รอซื้อได้ตามร้านหนังสือชั้นนำทั่วไป (ตอนนี้ยังไม่มีวางจำหน่าย ถ้าอยากอ่านเร็วๆจริงๆแนะนำให้ไปที่ http://thaivi.com/webboard/viewtopic.php?t=18989)

คราวนี้เรากลับมาพูดถึงวิธี Relative กันบ้างดีกว่า ติดค้างกันไว้นานแล้ว (ช่วงนี้สอบอยู่ รายงานก็เยอะครับ อาจจะ update ช้าลงบ้าง ไม่ว่ากันนะ)

วิธี Relative ที่ผมใช้บ่อยที่สุดคือ P/E ratio โดยที่ P คือ ราคาหุ้น ในขณะที่ E คือกำไรต่อหุ้น ความหมายของ ความหมายของ p/e มองได้ง่ายๆ คือ จำนวนปีที่จะคืนทุนโดนสมมุติว่ากำไรคงที่ตลอด เช่น เราซื้อหุ้นราคา 10 บาท กำไรต่อหุ้น 2 บาท เพราะฉะนั้นถ้ากำไรของบริษัทยังคงที่ไปตลอด การลงทุนครั้งนี้ก็จะมีระยะเวลาคืนทุนประมาณ 5 ปี ดังนั้นถ้าสมมติว่าหุ้นทุกตัวในตลาดมีกำไรคงที่ตลอด หุ้นที่น่าซื้อที่สุดคือหุ้นที่ pe ต่ำที่สุด หรือมีระยะเวลาคืนทุนต่ำที่สุดนั้นเอง

แต่ชีวิตจริงมันไม่ง่ายอย่างที่เราสมมตินะซิ กำไรของหุ้นในตลาดนั้นมีทั้งเพิ่มขึ้น ลดลง หรือคงที่ ด้วยอัตราที่แตกต่างกันไป เลยเป็นที่มาว่าหุ้นแต่ละตัวจะมี pe ที่เหมาะสมไม่เท่ากัน ลองมาดูตัวอย่างง่ายๆข้างล่างนี้

- หุ้น a มีกำไรคงที่ตลอดมี
- หุ้น b มีแนวโน้มกำไรเติบโต
- หุ้น c มีแนวโน้มกำไรลดลง
- หุ้น d มีกำไรผันผวนเอาแน่เอานอนไม่ได้

สมมติ หุ้นทั้ง 4 ตัวมี pe เท่ากับ 6 เหมือนกันหมด ถ้าให้เลือกหุ้นได้ตัวเดียวเราควรจะซื้อหุ้นตัวไหน จริงๆแล้วคงตอบได้ไม่ยากว่าหุ้น b น่าจะเป็นการลงทุนที่ดีที่สุด เพราะถ้ากำไรไม่โตก็ใช้เวลา 6 ปีในการคืนทุน ถ้ากำไรโตขึ้นด้วยเวลาคืนทุนก็น่าจะสั้นกว่า 6 ปี แต่ถ้าถามกลับกันว่าหุ้นตัวไหนที่ไม่ควรซื้ออย่างมาก ก็น่าจะเป็นหุ้น c เพราะระยะเวลาคืนทุนน่าจะยาวกว่า 6 ปีเป็นแน่ หรือดีไม่ดีอาจจะไม่มีโอกาสคืนทุนเลยก็ได้ถ้าบริษัทกำไรลดลงจนกลายเป็นขาด ทุนไปเลย ส่วนหุ้น a นั้นแม้ว่าจะไม่ใช่การลงทุนที่ดีที่สุด แต่อย่างไรก็ใช้เวลาคืนทุนประมาณ 6 ปี ก็ไม่ถือว่าเป็นการลงทุนที่แย่เท่าไหร่ ถ้าเปลี่ยนโจทย์ให้สามารถลงทุนได้ 2 ตัว หุ้น a ก็น่าจะอยู่ในตัวเลือกด้วยได้

แต่ปัญหาอยู่ที่หุ้น d นี่แหละครับ จะว่าน่าซื้อหรือว่าไม่น่าซื้อตอบยากเหลือเกิน เพราะกำไรมันเอาแน่เอานอนไม่ได้ เดี๋ยวขึ้นเดี๋ยวลง บางปีอาจจะขาดทุนมาก บางปีอาจจะพลิกมาเป็นกำไรมาก ในความเป็นจริงแล้วหุ้นที่อยู่ในตลาดมีหุ้นกลุ่มนี้อยู่ไม่น้อยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นข้อแนะนำข้อแรกสำหรับการใช้วิธีวิเคราะห์หุ้นด้วย pe อย่างแรกคือ หลีกเลี่ยงการใช้ pe กับหุ้นที่มี ธุรกิจ รายได้ หรือกำไรที่ผันผวน (จริงๆวิธีดัดแปลงนำไปใช้ก็พอมีอยู่ แต่ในเบื้องต้นยังไม่เอามาพูดดีกว่า เดี๋ยวจะพากันงงไปซะก่อน)

ตอนนี้เราพอจะเข้าใจแนวคิดคร่าวๆของการวัดมูลค่าหุ้นด้วย pe กันบ้างแล้ว ถ้าลองย้อนกลับไปอ่านที่ผมวิเคราะห์หุ้น ilink เอาไว้จะเห็นว่าผมกำหนด pe ที่เหมาะสมของหุ้น ilink เอาไว้ที่ 8 สมมติว่ากำไรที่จะเกิดในปี 49 นี้คิดเป็น e เท่ากับ 1.2 ต่อหุ้น ราคาเหมาะสมก็เอา 8 คูณกับ 1.2 ก็ได้ 9.6 บาท ดูแล้วง่ายเหลือเกิน แต่จริงๆแล้วกว่าที่จะกลายมาเป็น pe ที่ 8 กับ e (กำไรในอนาคต ณ สิ้นปี 49) ที่ 1.2 ก็มีที่มาที่จะเอามาคุยกันได้พอสมควร ติดตามตอนต่อไปครับ

Wednesday, August 02, 2006

การวัดราคาหุ้นด้วย P/E ratio 2

การใช้ pe ในการหาราคาเหมาะสมของหุ้นจะเห็นได้ว่าตัวแปรที่มีความสำคัญมากๆคือ pe ที่เหมาะสม กับ e ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คราวนี้จะขอพูดเฉพาะ e ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตกันก่อนนะครับ

e ในที่นี้คือกำไรต่อหุ้นที่จะเกิดขึ้น โดยปกติผมถ้าอยู่ในช่วงต้นๆหรือกลางๆปี ผมก็จะคาดการณ์กำไรในอนาคตออกไปจนจบปี อย่างตอนนี้เดือน 8 เหลือเวลาอีก 4 เดือนที่บริษัทจะดำเนินงานจนครบปี ผมก็จะประมาณกำไรออกไปอีก 2 ไตรมาสก็จะได้เป็นกำไรของทั้งปี 49 ซึ่งจะประกาศผลออกมาในช่วงประมาณปลายเดือน กุมภาพันธ์ปี 50 เพราะฉะนั้น ราคาเป้าหมายของหุ้นที่คิดจาก e ตัวนี้จะเป็นเป้าหมายราคาในช่วงปลายเดือน 2 ปีหน้าด้วยเช่นเดียวกัน

เวลา ส่วนใหญ่ในการวิเคราะห์หุ้นของผมคือการทำความเข้าใจกับธุรกิจให้เพียงพอที่ จะสามารถประมาณกำไรให้ได้แม่นยำ ยิ่งแม่นเท่าไหร่ โอกาสที่ผมจะถูกก็มีมากขึ้นเท่านั้น ที่นี้คนส่วนใหญ่ก็คงจะงงว่ากำไรจะประมาณอย่างไร อันนี้ก็ขึ้นอยู่กับความเข้าใจในตัวธุรกิจของหุ้นนั้นๆด้วย เราสามารถของย้อนไปดูอดีตของบริษัทว่ารายได้มีแนวโน้มเป็นอย่างไร ต้นทุนผันผวนรึเปล่า .. โดยปกติผมมักจะชอบลงทุนในหุ้นที่ผลงานไม่ค่อยผันผวนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นการคาดการณ์อนาคตก็จะไม่ซับซ้อนมาก

สิ่งต่อมาที่ต้องดูคือ พยายามหาให้ได้ว่าบริษัทมีการตั้งเป้าการเติบโตอย่างไร ซึ่งหุ้นหลายตัวมักจะมีการให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวโน้มของธุรกิจอยู่เรื่อยๆ เราก็สามารถนำตัวเลขเหล่านี้มาประมาณรายได้คร่าวๆได้ แต่จะให้ดีควรจะดู Track ย้อนหลังไปด้วยว่าในอดีตที่ผู้บริหารมีการคาดการณ์อนาคต ผลลัพธ์ที่ออกมาใกล้เคียงความจริงเท่าไหร่ เพราะผู้บริหารมีหลายประเภท พวกหนึ่งก็มักจะมองโลกในแง่ดี คือประมาณเกินความจริง อีกพวกก็อาจจะ conservative หน่อย คือประมาณไว้ต่ำ

กว่าความเป็นจริง อีกพวกก็อาจจะประมาณได้ใกล้เคียงความจริง หรือกลุ่มสุดท้ายคือไม่ค่อยซื่อเท่าไหร่ ออกมาให้ข่าวเพื่อสร้างราคา โดยไม่ได้มีความสัมพันธ์กับความจริงเลย เราจำเป็นต้องนำปัจจัยเหล่านี้มาคำนึงในการประมาณรายได้ด้วย แต่ถ้าเป็นผู้บริหารกลุ่มสุดท้ายที่เชื่อถือไม่ค่อยได้ หลีกให้ห่างเลยดีกว่า ไม่ต้องไปเสียเวลาประมาณ เพราะยังไงก็คงเดาไม่ถูก (ถ้าความมั่นใจในการประมาณน้อย ควรจะประมาณรายได้ให้ต่ำไว้ก่อน เพื่อความปลอดภัย)

หลัง จากประมาณรายได้แล้วต่อมาก็ประมาณกำไร โดยใช้ดูเอาจากอดีตว่ามีอัตราการทำกำไรเท่าไหร่ กำไรขั้นต้นเป็นอย่างไร ค่าใช้จ่ายขายและบริหารเป็นกี่ % ของรายได้ แล้วประมาณออกมาเป็นกำไร (ถ้าผู้บริหารมีการคาดการณ์อัตรากำไรขั้นต้นมาให้ด้วย ก็สามารถเอามาใช้ได้ แต่อย่าลืมนะว่าเป็นผู้บริหารประเภทไหน) เรื่องที่ควรคำนึงถึงในขั้นตอนนี้คือ ต้นทุน (วัตถุดิบ ค่าแรง การลงทุนในสินทรพย์ถาวร ที่จะเกิดมาเป็นค่าเสื่อมราคา ฯลฯ) มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญรึเปล่า ถ้าต้นทุนเพิ่มสูงมาก ก็ควรประมาณอัตรากำไรขั้นต้นให้ลดลงมากหน่อย ค่าใช้จ่ายขายและบริหารปกติจะไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงเร็วมาก โดยส่วนใหญ่แล้ว ถ้ารายได้เพิ่มขึ้น 10% ค่าขายและบริหารมักจะเพิ่มไม่ถึง 10% ถ้าไม่แน่ใจก็ประมาณให้ค่าใช้จ่ายสูงๆไว้ก่อนเป็นดี (อันนี้ขึ้นอยู่กับธุรกิจ ควรดูเปลี่ยนเทียบจากงบการเงินในอีตว่าค่าใช้จ่ายขายและบริหารมีการเปลี่ยน แปลงอย่างไรเทียบกับรายได้)

หลังจากประมาณกำไรได้แล้วก็หารด้วยจำนวนหุ้น กลายเป็น eps จนจบปี แล้วก็เอามาคูณ pe ที่เหมาะสมของหุ้นนั้นๆ ก็จะได้ราคาเป้าหมายออกมาได้ไม่ยาก .... อย่าลืมที่ในขั้นตอนการประมาณถ้ามีจุดไหนที่ไม่มั่นใจให้ประมาณโดยกดให้กำไร ต่ำไว้เสมอ และที่สำคัญห้ามหลอกตัวเอง อย่ามองโลกในแง่ดีจนเกินเหตุเพราะจะทำให้เราคำนวณราคาเป้าหมายได้สูง โอกาสขาดทุนจะเยอะ ในขณะที่มองโลกในแง่ร้ายเกินเหตุอย่างน้อยก็ไม่ทำให้เราขาดทุน แค่อาจจะทำให้เสียโอกาสในการซื้อหุ้นราคาถูกเท่านั้นเอง (ยังไงเสียดายน้ำลายหก ก็ยังดีกว่าเสียใจน้ำตาตกอยู่ดี)

สำหรับ ผมถ้าจะประมาณกำไรได้แม่นๆนั้น ส่วนใหญ่จะต้องมีโอกาสได้คุยกับผู้บริหารด้วย เพราะทำให้เราเข้าใจธุรกิจเค้ามากขึ้น โดยปกติผมชอบยิงคำถามเหล่านี้ เช่น ตั้งเป้ารายได้โตกี่ % อัตรากำไรขั้นต้นจะรักษาระดับเดิมไว้ได้มั๊ย มีปัจจัยอะไรที่น่าเป็นห่วงสำหรับธุรกิจมั๊ย ฯลฯ ก็จะทำให้เราได้ข้อมูลในการประมาณกำไรได้พอสมควร นอกจากนี้การพูดคุยยังทำให้เราพอจะมองออกได้ว่านิสัยของผู้บริหารเป็นอย่าง ไร ขี้โม้หรือเปล่า ซื่อสัตย์รึเปล่า หรือว่ามีฝีมือรึเปล่า โอกาสที่จะได้คุยกับผู้บริหารก็อาจจะน้อย แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะไม่มีโอกาสเลย ไว้จะมาเล่าอีกที่ครับ วันนี้เท่านี้ก่อนละกัน

Tuesday, August 08, 2006

คุยกับผู้บริหาร

ต่อจากคราวที่แล้วที่ทิ้งท้ายไว้ว่าการที่ผมจะประเมินกำไรของหุ้นล่วงหน้าให้ แม่นได้นั้นการคุยกับผู้บริหารค่อนข้างจะช่วยได้พอสมควร ทีนี้หลายคนอาจจะคิดว่าจะเอาโอกาสที่ไหนที่จะได้คุยกับผู้บริหาร เพราะปกติเราเล่นหุ้นนี่โอกาสได้เจอผู้บริหารคงน้อยอยู่แล้ว วิธีคุยกับผู้บริหารที่ผมใช้ก็มีอยู่หลายวิธี เช่น

- ประชุม ผู้ถือหุ้น: ปกติจะจัดปีละครั้ง (นอกจากจะมีนัดประชุมเพื่อ vote เรื่องพิเศษบางรายการ) คนที่จะมีสิทธิเข้าประชุมก็จำเป็นต้องมีหุ้นอยู่ จะมากจะน้อยแค่ไหนก็ได้ ผมชอบที่จะซื้อหุ้นที่ตัวเองคิดว่าน่าจะดีเก็บไว้อย่างละ 100 หุ้น เพื่อเอารายงานประจำปีไว้อ่าน และก็เพื่อให้มีสิทธิเข้าประชุม (บางครั้งผมไม่มีหุ้นก็ยังขอเค้าเข้าไปประชุมเหมือนกัน ตอนแรกก็เกือบไม่ได้ อ้อนไปอ้อนมาจนเค้ายอม) อย่างหุ้น ilink นี้ผมก็ตัดสินใจซื้อครั้งแรกตอนที่เข้าประชุมผู้ถือหุ้นนี่แหละครับ ก่อนหน้านั้นดูธุรกิจแล้วยังไม่เข้าใจ หลังจากคุยแล้วก็ชอบผู้บริหาร แล้วจากการพูดคุยก็ประมาณกำไรของ ilink ได้ ออกจากห้องประชุมก็เลย โทรสั่งซื้อทันทีเลย
-
- Opportunity Day: เป็นงานที่ตลาดหลักทรัพย์จัดขึ้นปีละ 4 ครั้ง เพื่อให้นักลงทุน นักวิเคราะห์ หรือคนที่สนใจมีโอกาสได้คุยกับผู้บริหาร ผมเจอหุ้นดีๆหลายตัวก็จากงานนี้ครับ ลองติดตามรายละเอียดได้จาก www.thaiinvestors.com หรือไม่ก็ไป www.thaivi.com/webboard แล้ว search หากระทู้ที่มีคำว่า opportunity day หรือ opp day จะมีรายละเอียดบอกว่าวันไหนมีบริษัทไหนมาพูดบ้าง
-
- โทร ไปหาเลย: วิธีนี้แล้วแต่ดวงครับ โทรไปก็ขอคุยกับ ฝ่ายนักลงทุนสัมพันธ์ ซึ่งบางแล้วแต่ว่าบางบริษัทก็มีบางบริษัทก็ไม่มี บางที่โทรไปก็ให้ข้อมูลดีมาก บางที่ก็ไม่ค่อยได้เรื่องเท่าไหร่
-

- อื่นๆ: เช่นมีเพื่อนๆพี่ๆนักลงทุนผู้จักกับผู้บริหารก็ขอเข้าพบส่วนตัว แต่ไม่ค่อยเกิดขึ้นบ่อยเท่าไหร่ครับวิธีนี้

แรกๆ เราไปก็อาจจะยังนึกไม่ออกนะครับว่าจะถามอะไรผู้บริหาร แต่ถ้าไปบ่อยขึ้นเรื่อยๆ ลองฟังเอาจากแนวทางการถามของคนอื่นก็จะพอจับทางได้ว่าเราควรถามอย่างไรเพื่อ ให้ได้คำตอบที่ดี

Monday, August 14, 2006

การวัดราคาหุ้นด้วย P/E ratio 3

ในการเลือกซื้อหุ้นเราต้องเทียบระหว่างราคาที่เราจะจ่ายกับคุณภาพของหุ้น ยิ่งหุ้นมีคุณภาพสูง pe ที่เหมาะสมของหุ้นนั้นๆก็ควรจะสูงไป ด้วยการประเมินคุณภาพของหุ้น ผมมองว่าเป็นศิลปะ ไม่มีสูตรตายตัวในการคิดออกมาเป็นตัวเลข เพราะคุณภาพนั้นมันวัดออกมาเป็นตัวเลขได้ยาก ก็อาศัยใช้ประสบการณ์ฝึกดูไปเรื่อยๆก็พอจะได้ไอเดียว่าหุ้นประเภทไหนควรมี pe เท่าไหร่

โดยผมจะมี check list คร่าวๆในใจ เอาไว้ประเมินคุณภาพของหุ้นดังนี้

- **การเติบโตของรายได้**: แนวโน้มอุตสาหกรรม, ความสามารถของคู่แข่ง, ความสามารถในการเพิ่มยอดขายของบริษัท
- **ความสามารถในการควบคุมต้นทุน:** อำนาจต่อรองเทียบกับ supplier, ความสามารถในการผลักภาระไปให้ลูกค้า
- **ความผันผวนของรายได้และกำไร:** ยิ่งผันผวนมาก ผมมองว่าคุณภาพจะค่อนข้างต่ำ
- **ผู้บริหาร:** ความซื่อสัตย์, ความขยัน, ความเก่ง (ต้องระวังผู้บริหารที่ขี้โม้เก่งนิดนึง เพราะเราอาจจะคิดว่าฝีมือดีทั้งที่จริงๆแล้วอาจจะไม่ได้เรื่องเลยก็ได้)
- **โครงสร้างการเงินของบริษัท:** หนี้สินเทียบกับส่วนทุน, หนี้สินเทียบกับกำไร, เงินสดที่เหลืออยู่หักด้วยหนี้สิน
- ฯลฯ

จาก ปัจจัยต่างๆข้างต้นที่เป็นตัววัดคุณภาพ ลองพยายามประเมินออกมาให้ได้ว่าหุ้นที่เราวิเคราะห์นั้นอยู่ในกลุ่มไหน แล้วลองเอามาเทียบกับหุ้น 5 กลุ่มข้างล่างที่ผมเขียนเอาไว้

- **หุ้นที่มีคุณภาพแย่ (หุ้นเกรด F)** กิจการที่ขาดทุน หนี้สินเยอะๆ หรือกำไรเอาแน่เอานอไม่ได้ปีนึงกำไรปีนึงขาดทุน หรือพวกที่ผู้บริหารไว้ใจไม่ได้ พวกนี้ไม่ต้องประเมิน pe หรอกครับอย่าไปซื้อมันเลยดีกว่า

- **หุ้นที่มีคุณภาพกลางๆ (หุ้นเกรด C)** หนี้สินกลางๆ รายได้และกำไรไม่ค่อยเติบโต หรือเติบโตช้าไม่เกิน 5% ต่อปี pe ควรจะอยู่แถวๆ 5-6
- **หุ้นคุณภาพดีพอใช้ (หุ้นเกรด B)** หนี้ไม่มาก รายได้ไม่ผันผวน โตอย่างสม่ำเสมอ กำไรในอนาคตเติบโตระดับ 5-15% ต่อปี pe น่าจะประมาณ 6-9
- **หุ้นคุณภาพดี (เกรด A)** หนี้น้อย หรือไม่มีเลย รายได้โตอย่างต่อเนื่อง กำไรในอนาคตคาดว่าจะโตในระดับ 15% ขึ้นไป pe เหมาะสมประมาณ 9-12
- **หุ้นสุดยอด (Super stock)** หนี้น้อยหรือไม่มี รายได้มั่นคงมาก และโตขึ้นอย่างสม่ำเสมอ กำไรโตขึ้นในระดับ 20-30% ผู้บริหารเก่ง ขยัน ซื่อสัตย์ แนวโน้มธุรกิจดี มีอำนาจในการต่อรองต่อ supplier สูง อยู่ในอุตสาหกรรมที่ไม่แข่งขันกันเรื่องราคาเป็นหลัก สามารถผลักภาระให้ลูกค้าได้ ฯลฯ พวกหุ้นชั้นยอดพวกนี้ pe ตั้งแต่ 12 ขึ้นไปจนถึง 20

ตัวเลขที่แสดงเป็นเพียงแค่ Guideline คร่าวๆเท่านั้นนะครับ อย่าไปคิดว่าเป็นสูตรตายตัวอะไร ที่แบ่งออกมาเป็นกลุ่มแบบนี้ผมว่าเข้าใจง่ายดี อ่าน Blog วันนี้แล้วจำเกรดของหุ้นไว้ด้วยก็ดีนะครับ เผื่อในอนาคตผมอาจจะยกเกรดเหล่านี้มาใช้ในสื่อสารให้เข้าใจได้ตรงกัน

ปล. ตามการประเมินมูลค่าหุ้นด้วย pe ก็ยังมีข้อจำกัด และข้อควรระวังหลายประการ ซึ่งจะเอามาพูดกันต่อในคราวหน้านะครับ

Saturday, August 19, 2006

ข้อจำกัดของการใช้ pe

ที่บอกไปวันก่อนนะครับว่าการใช้ pe ประเมินราคาหุ้นยังมีข้อจำกัดอยู่บางกรณี ผมจะขอยกตัวอย่างให้ดูกันนะครับ

มีอยู่ช่วงนึงที่หุ้นกลุ่มเดือนเรือวิ่งขึ้นกันกระจาย ตอนนั้นเองผมก็เล่นไปกับเค้าด้วย แต่ตอนนั้นยอมรับครับว่าไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรเท่าไหร่ อาศัยเล่นตามๆ เค้าไป เห็นเค้าบอกว่าค่าระวางเรืออยู่ในช่วงขาขึ้น psl หุ้นเรือเทกอง วิ่งจากประมาณ 6 (ปรับการแตกหุ้นแล้ว) ไปถึง 50 กว่าบาท หุ้น tta วิ่งจาก 10 บาทไป 40 บาท ตอนนั้นผลประกอบการของกลุ่มเรือออกมาดีจนน่าใจหาย กำไรพุ่งพรวดเป็นประวัติกาล แต่แล้วเมื่อเวลาผ่านไปพักนึง ค่าระวางเรือเริ่มไหลจากจุดสูงสุดลงมาเรื่อยๆ ราคาของหุ้นเดินเรือก็ไหลลงตามเช่นเดียวกัน psl ไหลจาก 50 ลงมา เหลือ 30 กว่าๆ (ผมขายไปแถว 35-38 บาท) tta ก็ไหลลงมาเหลือ 20 กว่าๆ เพราะคนส่วนใหญ่มองว่าอนาคตของกลุ่มเดินเรือจะไม่หรูหราเหมือนงบที่ประกาศ ออกมาอีกแล้ว

เรื่องที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเดินเรือข้างต้น ก็เป็นเรื่องปกติที่เกิดในตลาดหุ้นที่ธุรกิจก็มีขึ้นมีลง ราคาหุ้นก็มีขึ้นมีลง เป็นเรื่องปกติธรรมดาที่คนเล่นหุ้นอย่างเราต้องยอมรับกันแต่มีเรื่องที่น่า สังเกตอยู่อย่างหนึ่งก็คือ เราสามารถใช้ pe ในการวิเคราะห์หุ้นเรือได้รึเปล่า? เนื่องจากค่าระวางเรือที่เพิ่มสูงขึ้นมากในช่วงนั้นทำให้ผลประกอบการที่ผ่าน มาของกลุ่มเรือสูงมาก การใช้ pe ที่คำนวณจากผลประกอบการในอดีต (ที่เห็นตามหน้าหนังสือพิมพ์) จะทำให้หุ้นกลุ่มนี้มี pe ต่ำมากๆ บางตัวอาจจะมี pe เพียงแค่ 3-4 เท่านั้น แต่หุ้นเรือนี้ราคาถูกจริงรึเปล่า? ผมว่าเนื่องจากความเป็นวัฏจักรของธุรกิจเดินเรือที่จะมีช่วงที่ ค่าระวางเพิ่มขึ้นสูงจนกำไรดีมาก และช่วงที่ค่าระวางลดลงจนถึงกับทำให้บริษัทเหล่านี้ขาดทุนได้ง่ายๆ ถ้าค่าระวางเรือเป็นขาลง ผลกำไรของกลุ่มจะลดลง จนทำให้ e ที่ใช้คำนวณนั้นลดลง ถ้าหุ้นราคาไม่ลง pe ก็จะทำให้ pe นั้น

เพิ่มขึ้นอย่างมากหุ้นก็จะมีถูกอีกต่อไป ใครซื้อเข้าไปตอน pe ต่ำๆก็อาจจะขาดทุนได้ง่ายๆเหมือนกัน

โดยสรุปแล้วจะเห็นว่าหุ้นที่ เป็นวัฏจักรรายได้มีช่วงขาขึ้นและขาลง การใช้ pe ประเมินราคาไม่ใช่วิธีที่เหมาะสมนัก เพราะหุ้นที่ดูเหมือนราคาถูกอาจจะกลายที่ราคาแพงขึ้นมาได้ทันทีที่ผลกำไรของ บริษัทลดลงตามวัฏจักร

ปล. ผมไม่ได้บอกว่าหุ้นเรือไม่ดีนะครับ เพราะที่ผ่านมาหุ้นก็วิ่งขึ้นลงตามดัชนีค่าระวางเรือที่ผันผวนมาตลอด การจะทำกำไรจากหุ้นเรือได้คงต้องเข้าใจธุรกิจนี้เป็นอย่างมากพอที่บอกได้ว่า ค่าระวางเรือจะเป็นอย่างไหรในอนาคต (ซึงยากเอามากๆ) อย่าลืมนะครับ สำหรับหุ้นที่เป็นวัฏจักร (พวกเรือ เคมี ปิโตรเลียม ฯลฯ) อย่าเผลอไปใช้ pe ในการประเมินราคา ไม่งั้นเดี๋ยวจะหาว่าผมไม่เตือน

Monday, August 28, 2006

pe (อีกรอบ)

วันนี้ไม่ได้เขียนเองครับ ... ขอยืมที่คุณ Invisible Hand เขียนไว้ในเวปบอร์ด Greenbull มาให้อ่านกัน เพราะผมเองก็พยายามจะเขียนถึง pe ให้เข้าใจแต่มันก็ยากเหลือเกินที่จะสื่อสารออกมาเป็นตัวหนังสือ (ถ้าให้พูดให้ฟังน่าจะง่ายกว่า) พอดีไปอ่านของ Invisible Hand เขียนไว้ดีมากเลยเอามาให้อ่านกันด้วย (อู้ไปในตัว)

โดย Invisible Hand

เนื่องจากได้มีเพื่อนถามเรื่องนี้มาในกระทู้ข้างล่าง ผมจึง copy คำตอบออกมาตั้งกระทู้ใหม่เพื่อความสะดวกในการค้นหาในอนาคตครับ

เรื่อง การประเมินราคาที่เหมาะสมของหุ้นนั้นผมคิดว่าเป็นสิ่งที่ยาก และราคาที่เหมาะสมของหุ้นนั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้เรื่อยๆ เมื่อเวลาผ่านไป และสถานการณ์ต่างๆ เปลี่ยนไป ยกตัวอย่างเช่น หุ้นตัวหนึ่งมี eps 1 บาท และมี p/e ที่เหมาะสมคือ 15 เท่า ในปีนี้ราคาที่เหมาะสมคือ 15 บาท แต่หุ้นตัวนี้มีการเติบโตเฉลี่ยปีละ 20% ราคาที่เหมาะสมในปีหน้าก็จะเพิ่มเป็น 1.2*15 คือ 18 บาท

นอกจากนี้ สิ่งที่ทำให้ราคาเหมาะสมอาจจะเปลี่ยนแปลงคือ

สภาพแวดล้อมต่างๆ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวบริษัทเองที่อาจจะทำให้การเพิ่มขึ้นของกำไร เพิ่มขึ้นหรือน้อยลง กว่าที่คาดไว้ ซึ่งการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของกำไรที่คาดหวัง จะมีส่วนทำให้ p/e ของหุ้นต่ำลงหรือสูงขึ้นด้วย ดังนั้นหาก eps growth ลด ก็ทำให้ eps ในปีต่อไปลดจากที่คาดไว้ และ p/e ที่เหมาะสมหรือ p/e ที่ตลาดจะให้กับหุ้นตัวนั้นๆ ลดลงด้วย เป็น 2 เด้ง ในทางกลับกันก็เช่นกัน ดังนั้นเราอาจจะเห็นว่าตลาด เปลี่ยนแปลงราคาที่เหมาะสมสำหรับหุ้นตัวนั้นได้เร็วและรุนแรง

พอสมควรครับ เช่น หุ้น MINT เคยได้ p/e 10-15 เท่า เพราะตลาดคาดว่าหุ้นตัวนี้จะโตได้ปีละ 10-15% แต่เมื่อ mint สามารถเติบโตในปีก่อนได้เ 40% ก็กลายเป็นว่าตลาดก็ให้ p/e ของmint สูงถึง 20-25 เท่า ดังนั้น หากเรายึดติดกับว่า mint ไม่ควรมี p/e เกิน 15 เท่าก็กลายเป็นว่าอาจจะขายหุ้น mint ก่อนเวลาอันควรก็เป็นได้

หรือหุ้น amata ในปี 44-45 เคยมี p/e เพียง 4-6 เท่า แต่ปัจจุบัน มี p/e 15-20 เท่า ดังนั้น ความคาดหวังของนักลงทุน ณ เวลาที่ต่างกัน สถานการณ์ต่างกัน ก็มีความแตกต่างกันมากครับ

แม้กระทั่งหุ้นกลุ่มอสังหาฯ หรือวัสดุก่อสร้าง เคยได้ p/e 10-20 เท่าในปี 46 แต่ปัจจุบัน p/e 6-8 เท่า หลายคนยังไม่อยากซื้อเลยครับ

ดังนั้น ผมคิดว่าการคำนวณราคาที่เหมาะสมของหุ้นแต่ละตัวนั้นค่อนข้างลำบาก สำหรับผมเองคงจะบอกได้ว่า หุ้นตัวหนึ่งๆ นั้นยังถูกพอสมควรและมี upside มาก ในขณะที่ downside หรือความเสี่ยงไม่มากนัก ทำให้น่าสนใจในการลงทุน หรือบอกว่าหุ้นตัวหนึ่งแพงกว่าที่ควรจะเป็น หรือมี downside พอสมควร หรือมีอนาคตที่ไม่น่าสนใจหรือมีความกังวลอะไรบางอย่าง ทำให้ไม่น่าสนใจนัก หรืออย่างมากก็บอกได้ว่าหุ้นตัวนั้นๆ ตามพื้นฐานแล้วราคาหุ้นไม่ควรต่ำกว่ากี่บาทต่อหุ้น แต่ผมเองไม่สามารถทำนายราคาที่เหมาะสมของหุ้นตัวนั้นได้อย่างถูกต้องครับ และไม่สามารถบอกได้ว่าหุ้นตัวนั้นจะขึ้นไปถึงเท่าไหร่ถึงจะน่าขายที่สุด หากเปรียบเทียบก็เหมือนกับว่า หากมีคน 10 คนวิ่งแข่งกัน ผมสามารถบอกได้ว่า 3 คนไหนน่าจะมีอันดับแรกๆ หรือ พอจะบอกได้ว่านักวิ่ง 3 คนที่ผมเลือกมานั้นควรจะทำเวลาได้ไม่เกินกี่วินาที แต่ผมไม่สามารถบอกได้ว่าทั้ง 3 คนหรือแต่ละคนจะใช้เวลาวิ่งกี่วินาทีครับ

ดังนั้น การที่การประเมินราคาที่เหมาะสมเป็นสิ่งที่ยาก ระยะหลังๆ ผมจึงเน้นการที่เลือกหุ้นที่ดี คือ อยู่ในธุรกิจที่มีการเติบโต บริษัทมีความได้เปรียบในการแข่งขัน และมีผู้บริหารที่ดี แล้วถือลงทุนไปเรื่อยๆ ครับ กล่าวคือ ผมคิดว่าเราควรจะทุ่มเทเวลาในการศึกษาปัจจัยด้านคุณภาพ

หรือ qualitative เช่น การวิเคราะห์ทำความเข้าใจในธุรกิจ มากกว่าปัจจัยด้านตัวเลขหรือปริมาณครับ

การวิเคราะห์ความถูกแพงของหุ้นก็เป็นสิ่งสำคัญครับ ซึ่งหลักๆ คือการดู p/e การใช้ p/e นั้นต้องใช้กับหุ้นที่ไม่ใช่หุ้นวัฏจักรเท่านั้นนะครับ ถ้าเป็นหุ้นวัฏจักรก็ต้องใช้วิธีอื่นๆ ดู ซึ่งผมคิดว่านักลงทุนทั่วไปที่ยังไม่ได้ศึกษาลึกซึ้งยังไม่ควรเริ่มศึกษาจาก หุ้นวัฏจักรครับ

(ยังไม่จบนะครับ ยังมีต่อเดี๋ยวจะทยอยมาใส่ มันยาวมากๆ)

Thursday, August 31, 2006

pe หุ้นวัฏจักร

วันนี้ผมอู้ต่ออีกรอบ เพราะที่คุณ Invisible Hand เขียนต่อไว้จากวันก่อนยังมีต่อ

Invisible Hand

ผมเคยเขียนถึงหุ้นวัฏจักรไปบ้างแล้ว เผื่อหลายท่านยังไม่ได้อ่าน ผมขอฉายหนังซ้ำนะครับ

หุ้นวัฏจักรแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ครับ

1. หุ้น commodity cyclical หุ้นประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นหุ้นที่ผลิตสินค้าโภคภัณฑ์หรือ commodity ซึ่งสินค้าจะหน้าตาเหมือนกัน ทำให้ผู้ผลิตเกือบทุกรายจะต้องขายสินค้าหรือบริการที่ราคาเดียวกัน ได้แก่ เหล็ก ปิโตรฯ น้ำมัน ถ่านหิน เรือ แร่ธาตุ ฯลฯ หุ้นประเภทนี้จะมี cycle ขึ้นลงตาม demand supply ของอุตสาหกรรม ซึ่งมีปัจจัยด้านการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเข้ามาเกี่ยวข้องในด้าน demand และมีปัจจัยด้านการเพิ่มหรือลดการผลิตของผู้ผลิตรายใหญ่ๆ ของโลกซึ่งเป็นตัวกำหนด supply ดังนั้นผู้ศึกษา cycle ของธุรกิจจะต้องวิเคราะห์ให้ถูกทั้งด้าน demand และ supply ถูกด้านเดียวไม่พอครับ
2. หุ้น economic cyclical หุ้นประเภทนี้แม้จะไม่ได้ผลิตสินค้าโภคภัณฑ์ แต่สินค้าหรือบริการนั้นมีความผันผวนตามภาวะเศรษฐกิจสูง เพราะอาจจะเป็นสินค้าที่ไม่ได้จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตนักหรือพอจะชะลอการ ซื้อได้ หรือ/และ สินค้าของผู้ผลิตเหล่านี้แม้ไม่ได้เป็น commodity ไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนักและลูกค้าพร้อมจะ switching จากยี่ห้อหนึ่งไปอีกยี่ห้อ ทำให้เมื่อภาวะเศรษฐกิจตกต่ำจึงมีการตัดราคากัน หรือเป็นธุรกิจที่มีต้นทุนคงที่สูงมากทำให้การลดลงของรายได้ใกล้เคียงกับ กำไรที่จะลดลง หุ้นกลุ่มนี้ เช่น รถยนต์ อสังหาฯ วัสดุก่อสร้าง อิเลคทรอนิกส์ รวมไปถึงหุ้นกลุ่มสถาบันการเงิน คือ ธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์

การ วิเคราะห์หุ้น economic cyclical นั้น ต้องอาศัยความสามารถในการวิเคราะห์เศรษฐกิจมหภาคสูงครับ เพราะยอดขายของหุ้นกลุ่มดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจและความ เชื่อมั่นของผู้บริโภคค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก สำหรับนักลงทุนอย่างเราที่ จะไปทำนายแนวโน้มเศรษฐกิจในอนาคตของประเทศ ที่ปัจจุบันมีตัวแปรในอนาคตที่คาดการณ์ยากจำนวนมาก เช่น การเมือง ราคาน้ำมัน เศรษฐกิจประเทศสำคัญๆ เช่น สหรัฐ จีน

หุ้น cyclical ทั้งสองประเภทนั้น ดู p/e เป็นหลักไม่ได้ครับ โดยเฉพาะหุ้น commodity cyclical หุ้นเหล่านี้ แม้ p/e ต่ำมาก ก็จะใช่ว่าถูกเสมอไป หรือช่วงที่ p/e สูงก็ไม่จำเป็นต้องแพงเสมอไป เช่น หากธุรกิจกำลังอยู่ช่วง peak หุ้นประเภท cyclical มักจะมีกำไรที่สูงมากทำให้ p/e ต่ำ แต่เมื่อธุรกิจเข้าสู่ขาลงกำไรจะลดลงแรงมากหรือถึงขั้นขาดทุน

ดัง นั้น สำหรับนักลงทุนที่เป็นมือใหม่ หรือเป็นนักลงทุนที่มีงานประจำค่อนข้างยุ่งและไม่มีเวลาศึกษามากนัก ผมจึงแนะนำให้ดูหุ้นกลุ่มที่เป็น non-cyclical เป็นหลัก ซึ่งจะปลอดภัยกว่าและวิเคราะห์ง่ายกว่าครับ

สำหรับ หุ้น non-cyclical ผมให้ดู p/e ครับ แต่ต้องเป็น eps ที่ adjust กำไรที่ไม่ใช่การดำเนินงานออกนะครับ และเป็น fully diluted eps คือรวมผลของ warrant esop เข้ามาแล้ว และคำนึงถึงเรื่องอัตราภาษีในอนาคตด้วยสำหรับหุ้นที่ยังมีสิทธิพิเศษ ทางภาษีอยู่

หุ้นที่น่าสนใจ ในการลงทุนคือ หุ้นที่มี p/e ต่ำกว่าการเติบโตของกำไรเฉลี่ยต่อปี ในอีก 5-10 ข้างหน้าครับ คือ ควรจะวิเคราะห์ให้แตกฉานจนเห็นภาพของธุรกิจอย่างน้อยในอีก 5 ปีข้างหน้า ถ้าให้ดี 10-20 ปีก็จะดีมากครับ ดังนั้นหุ้นที่อาจจะเติบโตปีละ 30% แต่ทำได้แค่ปีเดียว ก็ไม่น่าสนใจในความคิดผมครับ เว้นเสียว่าจะโต 100% ในปีเดียวก็อาจจะน่าสนใจในการลงทุนอีกลักษณะคือ แบบ hit and run ครับ

นอก จากนี้ ต้องอย่างลืมพิจารณาเรื่อง คุณภาพของกำไร ด้วยนะครับ ตามที่ผมเคยเขียนกระทู้เรื่องนี้ไว้แล้ว คือ เราจะต้องให้ p/e สูงกว่าในหุ้นที่มีคุณภาพของกำไรสูง และให้ p/e ต่ำกว่าในหุ้นคุณภาพกำไรต่ำ หรือไม่ลงทุนเลยในกรณีคุณภาพของกำไรต่ำมาก

Tuesday, September 05, 2006

pe หุ้นวัฏจักร (สุดท้าย)

บทความของคุณ Invisible Hand เรื่อง pe วันนี้เป็นตอนสุดท้ายแล้วนะครับ (ต้องขอขอบคุณ คุณ Invisible Hand มากๆครับ ที่มีบทความดีๆ มาให้อ่านกันเรื่อยๆ)

By Invisible Hand

ดังนั้นคำถาม ก็คือ จะทราบได้อย่างไรว่าหุ้นแต่ละตัวจะมีการเติบโตกี่ % ต่อปีในอีก 5-10 ปีข้างหน้า คงจะต้องดู 3 ประการครับ

1. **market growth**
2. **market share growth**
3. **net profit margin**

1. Market growth คือจะต้องศึกษาว่าธุรกิจ อุตสาหกรรมดังกล่าวมีการเติบโตแค่ไหน ซึ่งการวิเคราะห์ตรงนี้ก็ค่อนข้างยากและเป็นศิลปะพอสมควร และเราจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในตัวอุตสาหกรรมอย่างมากครับ วิธีที่ง่ายที่จะเริ่มต้น ก็คือ การคิดว่า อนาคต หากผู้บริโภคมีรายได้ 100 บาทต่อปี ถ้าปัจจุบัน ผู้บริโภคจ่ายเงินในการซื้อสินค้าและบริการในธุรกิจนี้ 5 บาทต่อปี อนาคตเราคิดว่าคนจะจ่ายเงินในสัดส่วนของรายได้เพิ่มขึ้นหรือลดลง หรือคงที่ครับ หากสรุปได้ว่าคงที่ ก็เท่ากับว่า market จะโตได้พอๆ กับการเติบโตของรายได้ของผู้บริโภค คือเท่าๆ กับ GDP ครับ ถ้าคิดว่าสัดส่วนการใช้จ่ายเงินของผู้บริโภคจะสูงขึ้น แสดงว่าธุรกิจดังกล่าวจะโตสูงกว่า gdp ครับ

2. Market share growth ให้ประเมินสถานภาพ market share ของบริษัท ว่ามี market share ประมาณกี่ % ถ้าหุ้นตัวนั้นๆ มี market share สูงมากอยู่แล้ว เช่น 70% หุ้นตัวนั้นคงจะลำบากในการเพิ่ม

share สิ่งที่ดีที่สุดที่ทำได้คือการรักษา market share และโตตามตลาด ดังนั้น สิ่งที่เราจะต้องดูเพิ่มเติมก็คือ เราจะคิดว่าหุ้นตัวดังกล่าวจะรักษา market share ได้หรือไม่ครับ คงจะต้องไปศึกษา barrier to entry ของธุรกิจ ศึกษาคู่แข่งด้วยครับ สำหรับหุ้นที่ market share ต่ำก็มีข้อดีคือ มีโอกาสเพิ่ม market share ได้อีก แต่ข้อเสียคือ มีโอกาสล้มหายตายจาก เพราะการมี market share ต่ำแสดงถึงการเสียเปรียบหลายๆ อย่างกับผู้มี market share สูง และอาจจะแสดงถึงความสามารถในการบริหารที่ค่อนข้างต่ำ ดังนั้นการเลือกหุ้น market share ต่ำ แม้ว่าจะมี upside สูง แต่ก็มี downside สูงเช่นกัน ดังนั้นเราจะต้องวิเคราะห์ให้ได้ถึงสาเหตุของการมี market share ต่ำว่าอะไร เพราะอาจจะมีเหตุผลที่ดีก็ได้เช่น เป็นบริษัทใหม่ แต่ถ้าเป็นบริษัทที่ตั้งมาหลายสิบปีแล้วแต่ยังมี market share ต่ำอยู่ผมคิดว่าอาจจะยากเกินเยียวยาครับเว้นเสียว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในการ บริหารอย่างมีนัยสำคัญ

3. Net margin ก็เป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องดูครับ เพราะบางครั้ง net margin ในบางปีของแต่ละบริษัทอาจจะต่ำกว่าปกติ ซึ่งอาจจะมีเหตุผลบางอย่าง หรืออาจจะสูงกว่าปกติในบางปี สำหรับหุ้นที่ net margin ต่ำก็คงต้องระวังว่าหากต่ำกว่านี้อีกหน่อย ก็เท่ากับว่าขาดทุนทันที แม้จะมียอดขายเพิ่มก็ตาม แต่ก็มีข้อดีคือมี room ที่ margin ที่เพิ่มขึ้นหากมีการปรับปรุงหรือมียอดขายที่เพิ่มขึ้นซึ่งน่าจะนำพาให้ economy of scale มากขึ้น สำหรับหุ้นที่ net margin สูง ก็มีข้อดีข้อเสีย ข้อดีคือบริษัทนั้นๆ จะมีแนวโน้ม roa roe ที่สูง และบริษัทนั้นๆ จะทนกับการแข่งขันด้านราคาอย่างรุนแรง หรือปัจจัยด้านต้นทุนได้ดี ก็คือยังสามารถสร้างกำไรอยู่ได้ แต่ข้อเสียคือ การมี margin สูงมากๆ ประเภท too good to be true จะนำมาซึ่งการแข่งขันที่รุนแรงในอนาคตหาก barrier to entry ไม่สูงพอ และข้อเสียกับนักลงทุนคือหากเราให้ net margin ดังกล่าวในการทำนายในอนาคต อาจจะได้ผลที่คาดเคลื่อนได้ครับ

ดังนั้น เราจะต้องพิจารณา 3 ปัจจัยดังกล่าว ในการประเมินคร่าวๆ ว่าหุ้นตัวนั้นๆ จะมี growth มากน้อยเพียงใดในอนาคตครับ เราอาจจะแบ่งหุ้น

ได้เป็นประเภทต่างๆ ดังนี้ครับ

1. Market growth สูง และ Market share สูง หากธุรกิจดังกล่าวมี barrier to entry สูงด้วย หุ้นนั้นๆ จะเป็น super stocks ครับ เพราะการที่หุ้นนั้นๆ มี market share สูงจะทำให้มีความได้เปรียบคู่แข่งมากในด้านทรัพยากรต่างๆ ที่จะมาใช้ในการสร้างยอดขายเพื่อรองรับการเติบโตต่างๆ เช่น ทรัพยากรเงินทุน บุคลากร แต่หาก barrier to entry ต่ำ ก็อาจจะทำให้ความน่าสนใจลดลง แต่ด้วยความที่เค้กก้อนใหญ่ขึ้นเรื่อยๆ ก็อาจจะทำให้หุ้นตัวนั้นๆ พอจะมีความน่าสนใจอยู่บ้างครับ

2. Market growth สูง Market share ต่ำ หุ้นประเภทนี้ให้ดูปัจจัยเดียวเป็นหลักครับ คือ ความสามารถของผู้บริหาร ถ้าเราคิดว่าผู้บริหารมีความสามารถสูงและจะสามารถเพิ่ม market share ได้ หุ้นประเภท 2 นี้จะมี upside มากกว่าประเภท 1 อีกครับเพราะจะโตจากทั้งตลาดรวมที่โตและ market share ที่เพิ่ม ยกตัวอย่าง เช่น หุ้น LH ตอนปี 43 มี market share เพียง 7% ของตลาด แต่หลังจากได้สร้างบ้านก่อนขายและมี concept บ้านสบาย ทำให้ market share เพิ่มเป็นประมาณ 25-30% ในปี 46 ในขณะที่ตลาดรวมก็เติบโตสูง ผลก็คือ Lh มีราคาหุ้นเพิ่มขึ้น 10 เท่าครับ

3. Market growth ต่ำ Market share สูง หุ้นประเภทนี้น่ากลัวครับ เพราะการเติบโตของตลาดรวมที่ต่ำ ทำให้ผู้เล่นรายใหม่จะต้องมาแย่งเค้กจากรายเดิม และบริษัทที่มี market share สูงจะต้องอยู่ในสภาวะที่ตั้งรับ คือ ต้องรักษา market share อย่างเดียว และโอกาสเติบโตก็มีค่อนข้างน้อย ยกตัวอย่างคือ หุ้น BEC ในปี 43-44 มี market share ในตลาดโฆษณา TV 40% แต่ธุรกิจโฆษณา TV เริ่มโตช้าลง ในขณะที่ bec ได้เสีย market share ให้กับช่อง 7 ITV และ ช่อง 9 ทำให้ราคาหุ้นของ BEC ลดลงจาก 25 บาทมาเหลือ 15 บาทในปัจจุบัน

4. Market growth ต่ำ Market share ต่ำ หุ้นประเภทนี้มองยากครับ ถ้าเป็นบริษัทที่ผู้บริหารมีความสามารถและสามารถเพิ่ม market share ได้ก็จะทำให้กำไรเติบโตได้มาก แต่ต้องดูว่าเป็นการเพิ่ม market

share ที่ยั่งยืนหรือไม่ด้วยเพราะการที่บริษัทขนาดเล็กได้ market share เพิ่มก็มักจะถูกรุกกลับจากผู้เล่นรายใหญ่ที่มีความได้เปรียบในด้านทรัพยากร โดยเฉพาะการเพิ่ม market share ด้วยการตัดราคาในขณะที่ต้นทุนยังลดไม่ได้คงไม่ใช่วิธีที่ดีแน่นอนครับ นอกจากนี้ยิ่งหากเป็นบริษัทที่ผู้บริหารไม่เก่งแล้ว บริษัทเหล่านี้ก็มีโอกาสล้มหายตายจากครับ เพราะการที่ market growth ต่ำทำให้ผู้เล่นรายใหญ่จะต้องมาแย่งส่วนแบ่งการตลาดกันเอง คนที่กระทบหนักสุดคือรายเล็กครับ เข้าข่าย ช้างชนกัน หญ้าแพรกก็แหลกลาญครับ

สิ่งที่ผมอธิบายคงจะเป็นแค่ส่วนหนึ่งนะครับ ก็มีรายละเอียดอีกมากมาย ซึ่งผมจะพยายามเขียนและถ่ายทอดออกมาในอนาคตนะครับ คงจะไม่ว่านะครับที่ผมคงจะไม่มีสูตรลับหรือหลักการอะไรตายตัวให้ เพราะผมก็ไม่มีจริงๆ ครับ และคิดว่าไม่น่าจะมีสูตรหรือหลักการอะไรที่เป็นสูตรสำเร็จนะครับ เพราะมิฉะนั้นเราคงจะเห็นคนจำนวนมากมายร่ำรวยจากการลงทุนในตลาดหุ้นไปแล้ว อาจารย์มหาวิทยาลัยที่จบปริญญาเอกและสอนด้านการลงทุนคงจะร่ำรวยจากตลาดหุ้น และออกมาลงทุนเองกันหมดแล้ว และก็คงเป็นคำตอบที่ว่าทำไมระยะหลังๆ ผมพยายามจะไม่ให้ราคาที่เหมาะสมของหุ้นแต่ละตัว ผมคิดว่าหุ้นเป็นศิลปะ 90% เป็นคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์อีก 10% ครับ ดังนั้นการศึกษาให้มากที่สุด เรียนรู้ให้มากที่สุด คงจะเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับการลงทุนในหุ้นครับ แม่ทัพที่มีชื่อเสียงของโลกในอดีต ก็ต่างใช้กลยุทธ์และการจัดทัพในแต่ละสนามรบต่างๆ กันในการรบแต่ละครั้งขึ้นกับภูมิประเทศ อากาศ จำนวนทหารและยุทโธปกรณ์ของของตนและข้าศึก ฯลฯ ดังนั้นคงจะไม่มี short cut หรือหลักการตายตัวอะไรที่ได้ผล 100% ครับ

Saturday, September 09, 2006

Peter Lynch

Peter Lynch นับว่าเป็นนักลงทุนชั้นยอดอีกคนหนึ่งของโลกต่อจาก Warren Buffett

ลุงปีเตอร์นี่มีอดีตเป็นผู้บริหารกองทุนที่มีผลตอบแทนสูงมากติดต่อกันเป็นเวลา หลายปี รูปแบบการลงทุนของลุงแกจะมีหลายรูปแบบมากๆ (ซึ่งจะแตกต่างจาก Buffett ที่จะเน้นลงทุนเฉพาะในหุ้นที่มีความแข็งแกร่งระยะยาว) โดย Lynch จะ**แบ่งหุ้นออกเป็น 5 ประเภท**

1. **หุ้น โตช้า** - ส่วนใหญ่เป็นหุ้นขนาดใหญ่ที่โตปีละ 2-4% การจะทำกำไรในหุ้นกลุ่มนี้จำเป็นจะต้องซื้อหุ้นให้ได้ในราคาที่ถูกมากๆ หรือไม่ก็ซื้อเหมาะสำหรับคนที่ไม่ชอบเสี่ยงซื้อรับปันผลไปเรื่อยๆ ซึ่งกลุ่มนี้ไม่ใช่กลุ่มขวัญใจของ Lynch เท่าไหร่
2. **หุ้น แข็งแกร่ง** - เช่น coca-cola, P&G, Colgate-Palmolive หุ้นพวกนี้โตได้ปีละ 10-12% การทำกำไรได้คือจะต้องซื้อเมื่อมีราคาถูกและจะลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทน 30-50% Lynch มักจะเก็บหุ้นแข็งแกร่งไว้ใน port เสมอเพื่อป้องกันในช่วงที่เศรษฐกิจถดถอย
3. **หุ้น โตเร็ว** - เป็นหุ้นที่ Lynch ชอบที่สุด มักจะเป็นบริษัทเล็กมาแรงโตปีละ 20-25% ซึ่งสามารถทำกำไรให้ Lynch ได้ถึง 10-40 เท่า
4. **หุ้น วัฏจักร** - เป็นหุ้นที่มีรายได้และกำไรขึ้นลงเป็นรอบๆ สม่ำเสมอ บางครั้งก็แทบจะคาดการณ์เวลาได้แน่นอน เช่น บริษัทรถยนต์ เหล็ก เคมี เดินเรือ การทำกำไรในหุ้นกลุ่มนี้จะต้องเข้าใจในธุรกิจเพียงพอที่จะบอกได้ว่าธุรกิจ อยู่ในช่วงใดของวัฏจักร แล้วซื้อในช่วงต่ำสุดของธุรกิจเพื่อรอการกลับตัวของรายได้และผลกำไร
5. **หุ้น ฟื้นตัว** - เป็นหุ้นที่กำลังย่ำแย่อย่างหนักและสามารถฟื้นตัวขึ้นมาได้ ซึ่งสามารถสร้างกำไรให้กับคนที่ค้นเจอได้สูงมาก แต่ในขณะเดียวกัน ถ้าคาดการณ์ว่าหุ้นจะฟื้นตัวแต่ของจริงกลับไม่ฟื้น คนถือหุ้นก็เจ็บตัวได้ เช่นกัน การเล่นหุ้นประเภทนี้ไม่ควรที่จะทุ่ม

ลงไปสุดตัว แต่ควรที่จะกระจายซื้อหุ้นฟื้นตัวไปหลายตัว โดยอาจจะหวังว่าจะทายถูกซัก 1 ใน 5 ก็น่าจะทำกำไรได้พอสมควรแล้ว

6. **หุ้น สินทรัพย์มาก** - เป็นหุ้นที่มีสินทรัพย์ซ่อนอยู่ เช่นที่ดินที่บัญทึกบัญชีในราคาทุนในขณะที่ราคาตลาดนั้นสูงกว่ามาก หรือหุ้นที่มีเงินสดหรือเงินลงทุนมากกว่าหนี้สินเป็นจำนวนมาก หุ้นเหล่านี้จะมีมูลค่าสินทรัพย์หลังหักหนี้สินแล้วสูงกว่าราคาหุ้นที่ ขายอยู่มาก หุ้นพวกนี้ได้แต่ซื้อแล้วรอว่าซักวันหนึ่งจะมีคนเห็นคุณค่าแล้วมาปลดล๊อก สินทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในบริษัทออกมา

เรื่องราวที่น่าสนใจของ Lynch ยังมีอีกมาก ผมแนะนำให้ไปอ่านต่อไปหนังสือ One up on WallStreet ภาษาที่ใช้อ่านง่ายและสนุกน่าติดตาม ผมเองยังชอบหยิบมาอ่านอยู่หลายๆรอบ

สไตล์การลงทุนของผมเองก็ค่อนข้าง จะคล้ายๆกับ Lynch มาก พอสมควรคือผมอาจจะไม่ได้เน้นลงทุนในหุ้นชั้นยอดที่มีความสามารถในการแข่ง ขันในระยะยาว (แต่ก็ไม่ใช่ว่าไม่เล่นหุ้นพวกนี้เลย) แต่จะเน้นลงทุนในหุ้นที่มีอัตราการเติบโตสูงที่ขายในราคาไม่แพง หุ้นพวกนี้โดยรวมสำหรับผมให้ผลตอบแทนที่ค่อนข้างสูงในระยะกลาง (ประมาณ 0.5-1ปี) ในปีๆนึงได้เจอหุ้นโตเร็วราคาถูกแบบนี้ซัก 1-2 ตัว ก็สามารถทำให้ผลตอบแทนรวมของ Port นั้นสูงผลตอบแทนของตลาดมาก แต่ก็ต้องแลกมาด้วยเวลาที่ต้องใช้ในการค้นหาหุ้นพวกนี้ เพราะนานๆทีกว่าจะหาเจอซักตัว

Wednesday, September 13, 2006

ผมเอง

ในช่วงแรกๆที่ผมเริ่มเขียนเวปขึ้นมา ก็เคยคิดนะครับว่าผมน่าจะเขียน Blog ซักตอนหนึ่งเพื่อแนะนำตัวเอง เพราะเชื่อว่าคนที่เข้ามาอ่านเวปนี้หลายๆคนก็ไม่ได้รู้จักผมเป็นการส่วนตัว นอกจากนี้จุดประสงค์ที่ผมเขียน Blog นี้ขึ้นมาก็เพื่อแบ่งความรู้ที่ผมได้เจอมาในการลงทุนให้กับคนอื่นๆให้มาก ขึ้น สิ่งที่ผมคิดในวันนั้นแตกออกเป็น 2 ทางคือ

- ผมจะเขียนประวัติตัวเองคร่าวๆ และผลงานการลงทุนที่ผ่านมา เพราะผมคิดว่าถ้าคนที่ไม่รู้จักผมมาก่อนเข้ามาอ่าน Blog นี้ เค้าคงไม่สนใจที่จะอ่านต่อไปเท่าไหร่ ถ้าเค้าไม่รู้ว่าผมเป็นใคร และแนวคิดที่ผมใช้ในการลงทุนจะเชื่อได้หรือไม่ ถ้ามันเป็นอย่างที่ผมคิดจริงๆ Blog ของผมคงให้ประโยชน์กับคนในจำนวนที่น้อยลงกว่าที่ควรจะเป็น

- ผมจะไม่เขียนประวัติของตัวเอง เพราะคิดว่าถ้าจะให้เขียนเรื่องตัวเองมันคงดูแปลกๆ เหมือนกันมานั่งยอยกตัวเองว่าเก่งอย่างนู้นเก่งอย่างนี้ แล้วถ้าคนอ่านไม่เชื่อผมละ เค้าอาจจะคิดว่าไอ้ yoyo นี่มันต้องขี้โม้แน่ สุดท้าย Blog ของผมก็คงจะมีคนอ่านน้อยลงไปเรื่อยๆอยู่ดี

วันนี้ ผมพอจะมีทางออกที่ดีกว่า 2 ทางข้างบน คือทำให้คนอ่านๆได้รู้จักผมเพิ่มขึ้น และผมเองก็ไม่ได้เป็นคนเขียนมันเองด้วย พอดีว่าเมื่อประมาณ 2-3 เดือนก่อนนิตยสารสกุลไทยติดต่อขอสัมภาษณ์ (ตอนเค้าติดต่อมาก็งงๆเหมือนกันว่ามายังไง ผมไม่น่าจะใช้เป้าหมายของคนอ่านสกุลไทยเท่าไหร่เลย แต่สุดท้ายก็ให้สัมภาษณ์ไป) วันนี้ก็เลยเอา link สกุลไทยมาลงไว้ เผื่อจะได้รู้จักผมกันได้มากขึ้นครับ

ปล. ผมเพิ่งทราบว่าในเวปของสกุลไทยนั้นมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย (แต่ทำให้เข้าใจผิดกันไปใหญ่) คือก่อนหน้าที่จะออกหนังสือ สกุลไทยเค้าส่งบทความมาให้ผมตรวจก่อนก็ปรากฏว่าเค้าพิมพ์ตกจุดสำคัญที่ว่า "จากลงทุน 2 แสนบาท รวมกับเงินลงทุนจากคุณแม่ให้เพิ่มมาอีก 1.5

ล้านบาท ผลกำไรก็เริ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ....."
เพราะฉะนั้นท่านที่เข้าใจว่าผมลง ทุน 2 แสนกลายเป็น 13 ล้าน ต้องขอโทษด้วยครับ (มันเว่อร์ไป เยอะเลย) ขอปรับใหม่เป็นลงทุน 1.7 ล้าน เป็น 13 ล้านจะถูกต้องกว่าครับ

แต่ เดิมผมเอา link มาลงไว้ให้ แต่มีเพื่อนๆหลายคนบอกว่าเวปสกุลไทยนี่มีปัญหาบ่อยเหลือเกิน เดี๋ยวเข้าได้บ้างไม่ได้บ้าง เลยขอเปลี่ยนเป็นเอาเนื้อหาของมาแปะไว้ในเวปนี้เลยดีกว่า ชัวร์กว่าเยอะครับ

"คนเล่นหุ้น"

เรื่อง "หุ้น" สำหรับบางคน อาจจะดูเป็นเรื่องที่ไกลตัว ยิ่งถ้าต้อง เสี่ยงกับการเล่นหุ้นด้วยแล้ว หลายคนคงวาดภาพไม่ออกเลยว่าตนเองจะผ่านด่านการทำความเข้าใจกับกระดานหุ้นได้ หรือไม่ และหุ้นแต่ละวันแต่ละตัวมีความน่าลุ้นน่าติดตามน่าตื่นเต้นแค่ไหนอย่างไร นึกไม่ออกจริงๆ สำคัญกว่านั้น เล่นหุ้นด้วยความสุข เล่นหุ้นแล้วไม่เครียด เล่นเพราะสนใจ เล่นเพราะรู้สึกชอบ เท่านี้เองหรือที่สามารถนำพาวิศวกรหนุ่มคนหนึ่งให้กลายมาเป็น คนเล่นหุ้น ที่น่าค้นหาได้

ผมว่าการลงทุนทุกอย่าง มันก็มีความเสี่ยง ขึ้นอยู่กับว่าเราตั้งใจแค่ไหน ถ้าเราตั้งใจจริง และศึกษาหาความรู้อย่างสม่ำเสมอจริงจัง ผมคิดว่าความเสี่ยงก็จะค่อยๆลดลง

สันติ สิงหวังชา ชายหนุ่มร่างสันทัดกำลังบอกอะไรบางอย่างเกี่ยวกับการเล่นหุ้นที่น่าสนใจมาก แท้จริงแล้วเขาเองก็ไม่ได้มองว่าการเล่นหุ้นคือการกอบโกยทางธุรกิจหรือเป็น เรื่องที่ต้องเกี่ยวพันกับผลเสียผลได้เท่านั้น หากแต่พื้นฐานการเล่นหุ้นของเขามาจากการค้นพบบางสิ่งในตัวเอง

บันไดสู่ตลาดหุ้น

ผมเรียนจบมาทางด้านวิศวะที่จุฬาฯ สาขาวิศวะโยธา จบมาประมาณ ๓ ปีกว่า ก่อนหน้านี้เคยไปทำงานในบริษัทเอกชนแห่งหนึ่งตามสาขาที่ร่ำเรียนมา ทีนี้ตอนจบออกมาใหม่ๆ มีโปรแกรมของชมรมส่งเสริมนักลงทุนเพื่อสอนนักศึกษาให้รู้จักการลงทุน ผมได้เข้าไปร่วมฟังด้วย เลยเป็นจุดเริ่มให้สนใจด้านนี้เป็นพิเศษ

คุณสันติยังออกตัวว่าที่จริงจบวิศวะมา ก็ไม่ค่อยรู้เรื่องการลงทุนเท่าไหร่ ยิ่งตอนเรียนนี่ไม่รู้เรื่องเลยครับ เพิ่งมาสนใจจริงจังก็ตอนที่เรียนจบออกมาแล้ว ที่บ้านผมประกอบธุรกิจค้าขายอุปกรณ์ก่อสร้างทั่วไปธรรมดา ไม่เกี่ยวข้องอะไรกับการลงทุนเลย

ผมทำงานไปสักพักหนึ่ง ถึงรู้สึกว่าวิศวะไม่ใช่ทางของเราเท่าไหร่ เราถนัดทางด้านการเงินการลงทุนมากกว่า เวลาอ่านหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับด้านการเงิน รู้สึกมีความสุข สนุกกับมัน พอดีผมเป็นคนชอบอ่านหนังสือด้วย และอย่างที่บอกว่าได้มีโอกาสไปฟังการจัดอบรมของชมรม

ส่งเสริมนักลงทุน เขาสอนเรื่องการออม สอนเรื่องหุ้น สอนเรื่องการเงินทั่วๆไป และสอนทุกอย่างที่เกี่ยวกับการลงทุน

ตอนแรกที่ฟัง ยอมรับว่าไม่ค่อยเข้าใจเท่าไหร่ แต่รู้สึกสนใจมาก พยายามหาหนังสือมาอ่านมากขึ้น อ่านหลายเล่มครับ ทั้งบัญชี หนังสือเกี่ยวกับด้านการลงทุนที่ดังๆหลายเล่ม อ่านหนังสือภาษาไทยจนหมดแล้ว ยังรู้สึกไม่หนำใจ เลยไปหาหนังสือภาษาอังกฤษมาอ่านอีกที่เกี่ยวกับเรื่องหุ้นทั้งหมด ระหว่างที่อ่านก็รู้สึกว่าน่าสนใจ ตอนนั้นยังทำงานที่บริษัทเอกชน ทำงานเก็บเงินไปเรื่อยๆ พอได้เงินทุนก้อนหนึ่งจึงเอามาลงทุนเรื่องหุ้น

คือจากการที่ผมอ่านหนังสือมามาก ทำให้รู้ว่าการเล่นหุ้นมีหลายรูปแบบ มีแบบเก็งกำไร แบบลงทุนระยะยาว ผมศึกษาทั้งสองแบบ และคิดว่าการลงทุนระยะยาว ดูจะเป็นเหตุเป็นผลมากกว่า ขณะเดียวกันเข้าไปหาข้อมูลในอินเทอร์เนตบ้าง ซึ่งมีเว็บบอร์ดที่รวมนักลงทุนแต่ละสไตล์เอาไว้ ผมศึกษาทั้งข้อมูลและพบเห็นตัวอย่างของนักลงทุนแบบลงทุนระยะยาว ส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จหมด ก็เลยรู้สึกว่าการลงทุนแบบนักลงทุนระยะยาว น่าจะเป็นทางที่ดี ทางที่ถูกต้อง

เงินก้อนแรก

ผมมีเงินเก็บก้อนแรกอยู่ประมาณสองแสนกว่าบาท และมั่นใจว่าเราได้ศึกษาเรื่องหุ้นมากพอสมควรละ ผมก็ไปเปิดพอร์ท คล้ายๆเปิดบัญชีธนาคาร เพื่อให้รู้ว่าเราจะมีการซื้อขายหุ้นที่นี่ แล้วมานั่งศึกษาต่อว่าน่าจะซื้อหุ้นตัวไหนดี ก็ทำตามตำรา เล่นหุ้นครั้งแรกเหมือนเด็กใหม่น่ะครับ ทำตามตำราเป๊ะทุกอย่าง สักพักก็ขาดทุน ขาดทุนนิดหน่อยครับ

พอขาดทุน แทนที่จะท้อ ผมกลับไม่รู้สึกอย่างนั้น กลับคิดว่าเรายังไม่เก่งพอ ก็มานั่งหาคำตอบว่าทำไมเราถึงขาดทุน อาจจะเป็นเพราะเรายังศึกษาหุ้นตัวนั้นไม่ละเอียดพอ อาจจะคิดอะไรง่ายๆจนเกินไป ไม่ดูรายละเอียดให้ดี ไม่ดูว่าธุรกิจตัวนั้นมีความเสี่ยงอย่างไรบ้าง

ต่อมาก็เริ่มลงทุนหุ้นกับตัวธุรกิจที่เราเข้าใจมากขึ้น อย่างหุ้นตัวแรกที่ผมเล่นเป็นหุ้นธุรกิจชำแหละไก่ ซึ่งถ้าพูดตรงๆก็ไม่ค่อยเข้าใจหรอกครับว่าธุรกิจชำแหละไก่เป็นอย่างไร อารมณ์ตอนนั้นก็คือ ตำราหลายๆเล่มบอกว่าหุ้นที่ดีจะต้องมีแบบนี้ๆ ด้วยการเอาราคาหุ้นมาเทียบกับกำไรของบริษัท ยิ่งค่าต่ำๆ ยิ่งแสดงว่าหุ้นราคาถูก โดยจะมีเรโชแสดงการคำนวณ

อยู่ว่าดูอย่างไรถึงจะรู้ว่าหุ้นราคาถูก ผมก็ทำตามตำราทุกอย่าง แต่ทีนี้เราดูแค่ตัวเลข ไม่ได้สนใจธุรกิจของหุ้นเลย หลังจากนั้นจึงมานั่งคิดว่าการลงทุนในหุ้นที่ถูกต้อง เราต้องเข้าใจในตัวธุรกิจด้วยเพื่อพอจะคาดการณ์ได้ว่าอนาคตกำไรของเขาจะเป็น อย่างไร

เล่นหุ้นอย่างมืออาชีพ

ตัวหุ้นต่อๆมาที่ผมเล่น คิดว่าเลือกตัวที่เราเข้าใจง่ายๆ อย่างหุ้นมาบุญครอง เราคาดการณ์ว่ากำไรของเขาไม่น่าจะตกแน่ และราคาหุ้นก็ราคาไม่แพง เริ่มจับทางได้ว่าการลงทุนหุ้น ต้องเลือกธุรกิจหุ้นที่เราเข้าใจและคาดการณ์อนาคตได้

หลักการง่ายๆ อย่างแรกเลยก็คือ ต้องมองธุรกิจที่มีคุณภาพดีก่อน หาธุรกิจที่เราเข้าใจและสามารถคาดการณ์อนาคตได้ เป็นต้นว่า มาม่า เราก็รู้ว่าคนกินกันทุกวัน หรือห้างมาบุญครอง จะเห็นว่าร้านค้าในห้างมาบุญครองขยายขึ้นเรื่อยๆ คนเดินเที่ยวเยอะมาก คาดการณ์ว่าธุรกิจของเขาน่าจะกำไรขึ้นเรื่อยๆ หรืออย่างพักหลังนี้ ผมมาดูธุรกิจด้านโรงงาน ซึ่งผมจบด้านวิศวะโยธามา พอจะเข้าใจว่าธุรกิจโรงงานเป็นอย่างไรบ้าง ลูกค้าของเขามาจากไหน การก่อสร้างเป็นอย่างไร พอหาธุรกิจที่เราเข้าใจได้แล้ว ถึงมาดูราคาหุ้น คือสมมติว่าถ้าเราลงทุนทำร้านอาหาร เราต้องคิดแล้วว่ากี่ปีจะคืนทุน การลงทุนเรื่องหุ้นก็จะคล้ายๆกัน มีลักษณะเดียวกัน ถ้าอยากรู้ว่าลงทุนไปแล้วกี่ปีจะคืนทุน เราก็เอาราคาหุ้นเทียบกับกำไร สมมติว่ากำไร ๒ บาท แต่ราคา ๑๐ บาท ก็หารง่ายๆ หมายความว่า ๕ ปีคืนทุน นี่เป็นหลักการง่ายๆในการเลือกหุ้น

อย่างครั้งแรกๆผมซื้อหุ้นตัวแรกประมาณหนึ่งแสนบาท แล้วขาดทุนไปประมาณสามหมื่นบาท ผมก็ศึกษามากขึ้น และลองหาหุ้นตัวใหม่ต่อจากลงทุนหนึ่งแสนบาท ผลกำไรก็เริ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จนปัจจุบันมีอยู่ประมาณ ๑๓ ล้านบาทได้แล้วมั้งครับ แต่บางปีก็มีกำไรน้อย บางปีก็กำไรเยอะ คือแล้วแต่ว่าเราขยันแค่ไหน และเราเจอหุ้นที่ดีหรือเปล่า

โชคดีด้วยว่าพอลงทุนแบบแนวระยะยาว ผมหาเพื่อนร่วมอุดมการณ์ว่ามีใครลงทุนในแนวคล้ายๆเราบ้าง แล้วมาแลกเปลี่ยนความรู้กัน เริ่มไปรู้จักคนมากขึ้น บางครั้งนั่งคุยกัน รวมกลุ่มกันกินข้าว แต่ละคนก็เสนอขึ้นมาว่าหุ้นตัวนั้นตัวนี้น่าสนใจนะ เหมือนร่วมมือกันคิด เพราะหุ้นในตลาดมีมากถึง 400-500 ตัว ถ้าเราหาคนเดียว มันไม่ไหว อย่างนี้ก็เหมือนกับมี

คนช่วยเราคิด ช่วยเรากรอง ทำให้กระบวนการเลือกหุ้นของเราดีขึ้นเรื่อยๆ

ลงทุนอย่างมีสติ

ผมว่าจริงๆแล้วก็ไม่ได้ปูด้วยกลีบกุหลาบหรอกครับ อย่างคนรอบๆตัวที่ผมเจอ บางคนก็เจ็บตัวเหมือนกัน ส่วนใหญ่ที่เจ็บตัวมักจะเป็นคนที่เล่นหุ้นระยะสั้น คือเล่นวันนี้ พรุ่งนี้ขาย แต่หุ้นที่ผมถืออยู่ตอนนี้ ก็ถือมาปีกว่าๆแล้วครับ ยังไม่ได้ขาย ผมรู้สึกว่าเล่นหุ้น เหมือนลงทุนธุรกิจ เราลองนึกภาพว่าถ้าเราเปิดร้านอาหาร ไม่ใช่ว่าเราเปิดวันนี้แล้วจะขายกิจการพรุ่งนี้ แต่เราเปิดและหวังว่าร้านอาหารของเราจะกำไรดีขึ้นเรื่อยๆ มูลค่าร้านอาหารของเราจะเพิ่มขึ้นในระยะยาว

แต่คนส่วนใหญ่ที่ขาดทุนในหุ้น เขาไม่ได้มองหุ้นเป็นธุรกิจ เขามองว่าวันนี้หุ้นลงมาเยอะ พรุ่งนี้ก็คงจะขึ้นละ การคาดการณ์แบบนี้ ไม่มีเหตุผลอะไรมารองรับ มันจึงไม่ต่างอะไรกับการเล่นพนัน ซึ่งโอกาสที่จะชนะก็ยาก

บางคนเขาซื้อหุ้นมา ๑๐ บาท พอหุ้นขึ้นมาเป็น ๑๒ บาท เขาดีใจแล้วว่ามีกำไร ๒ บาท แต่สำหรับผม ไม่ได้ดูว่าผมจะกำไรเท่าไหร่ แต่จะดูว่าธุรกิจนั้นจะดีขึ้นอีกหรือไม่ หุ้นบางตัวผมถือมาตั้งแต่ราคา ๙ บาท ตอนนี้ขึ้นเป็น ๑๘ บาท ผมยังไม่ขาย เนื่องจากคาดการณ์ว่าธุรกิจของหุ้นนั้นจะดีขึ้นเรื่อยๆต่อไปอีก

วิธีการเล่นของผม กว่าจะถึงข้อพิสูจน์ว่ามันดี ต้องกินเวลาเป็นปีๆ แต่นักเล่นหุ้นบางคน เขาอาจจะไม่รอเหมือนผม เพียงระยะสั้นๆ พอเห็นว่าไม่กำไร เขาก็เลิก ขณะที่ผมกลับไปนั่งหาข้อมูล อ่านหนังสืออะไรต่างๆเพิ่มเติม เพราะผมคิดว่าการลงทุนระยะยาวแบบนี้ สบายกว่าเยอะ ถ้าผมมั่นใจว่าหุ้นตัวนั้นดีจริงๆ ผมซื้อปุ๊บ ผมก็ปล่อยเลย เคยมีอยู่ช่วงหนึ่ง ผมไปเรียนต่อที่อเมริกา ผมซื้อหุ้นตัวหนึ่งไว้ ผมก็ปล่อย ซัก ๓ เดือนมาดูกันทีหนึ่ง คือแค่คอยเช็คว่าผลประกอบการของธุรกิจนั้นเป็นอย่างไร ถ้าไม่เป็นไปตามที่คิด ผมจะขายหุ้นตัวนั้นทิ้งเลย ถึงขาดทุนผมก็ไม่สนใจ

ผมมี 3 เหตุผลหลักๆในการขายหุ้น ประการแรกก็คือ เราตัดสินใจผิดคิดว่าธุรกิจนั้นดีแต่กลับไม่ดีอย่างที่คิดจริงๆ ประการที่สอง ราคาหุ้นแพงจนเกินไป การดูหุ้นไม่ใช่ดูแค่ว่าหุ้นตัวนั้นมีคุณภาพดีอย่างเดียว คล้ายกับซื้อของคุณภาพดี แต่ราคาแพง เราก็ไม่อยากซื้อ ถ้าของคุณภาพดี

ราคาถูก เราก็แฮปปี้ กับหุ้นก็เหมือนกัน ถ้าแพงเกินไปอย่างชนิดที่ไม่สมเหตุสมผลแล้ว ผมตัดสินใจขายทิ้งเลย ประการสุดท้าย ก็คือว่า ไปเจอหุ้นตัวอื่นที่น่าสนใจกว่า

บทสรุปของ คนเล่นหุ้น

ผมเชื่อว่าถ้าเราเลือกสไตล์การเล่นของเราถูก โอกาสสำเร็จก็ไม่ยากหรอกครับ แต่ก็ไม่ง่ายอย่างที่พูดให้ฟัง เพราะฉะนั้น ควรต้องหาข้อมูลให้มากที่สุด และต้องใช้ประสบการณ์เฉพาะตัวด้วย เมื่อผมจะซื้อหุ้นสักตัวหนึ่ง ผมจะใช้เวลาศึกษาข้อมูลหุ้นตัวนั้นจากสื่อหลายๆด้าน อาจจะใช้เวลาประมาณ 1 สัปดาห์ถึงจะตัดสินใจ หากเราตั้งใจกับการลงทุนมาก และศึกษาข้อมูลเต็มที่ บางทีความเสี่ยงก็อาจจะต่ำลง

เหมือนตอนนี้ผมรู้สึกว่า บางทีมันไม่ใช่เรื่องจำนวนเงิน ส่วนใหญ่คนที่ลงทุนสไตล์ระยะยาว มักจะเป็นคนอดออมอยู่แล้ว ผมเองก็เป็นคนที่ไม่ค่อยได้ใช้เงินเท่าไหร่ ทานข้าวก็ไม่จำเป็นต้องเข้าร้านหรูหรา เดือนๆหนึ่งผมไม่ได้ใช้เงินมาก มีชีวิตเหมือนคนปกติทั่วไป การที่ผมได้มาถึง 10 กว่าล้านบาท ผมคิดว่ามากเกินพอสำหรับผมแล้ว แต่ที่ผมยังมีความสุขที่จะเล่นหุ้นต่อไป เพราะรู้สึกว่าเหมือนกับการเล่นเกมท้าทายความสามารถของตัวเอง และที่สำคัญ เราต้องลงทุนอย่างมีสติ แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่เราลงทุนด้วยความโลภ มันจะเริ่มมืดและมองอะไรไม่ออก

ถามว่าที่ผมได้มา ผมพอมั้ย ผมคิดว่าผมพอนะ แต่ที่ยังเล่นอยู่ เพราะยังสนุกกับมันอยู่ แต่ถ้าเมื่อไหร่ที่ไม่สนุกแล้ว ผมอาจจะเลิกก็ได้

http://www.sakulthai.com/dsakulcolumnDetailsql.asp?stcolumnid=4985&stissueid=2707&stcolcatid=2&stauthorid=159

Wednesday, September 20, 2006

ปฏิรูปการเมือง

เมื่อคืนวานมีการปฏิรูปการเมือง (ปฏิวัติ หรือ รัฐประหาร ผมก็เรียกไม่ถูกเหมือนกัน เรื่องประวัติศาสตร์กับการเมืองเป็นเรื่องที่ผมไม่เอาอ่าวที่สุด :b) วันนี้ 20 กันยายน 2549 ตลาดหลักทรัพย์ปิดทำการ ส่วนวันพรุ่งนี้ตลาดน่าจะเปิดทำการเป็นปกติ อยากบันทึกเหตุการณ์นี้ไว้เป็นประวัติศาสตร์การลงทุนครั้งหนึ่ง (เป็นการลงทุนผ่านวิกฤตครั้งแรกของผม)

19 กันยายน 2549 : Set Index 702.56
19 กันยายน 2549 : My Port Index 17.1
20 กันยายน 2549 ตลาดปิดทำการ

รอดูกันว่าวันพรุ่งนี้และวันต่อๆไปจะเป็นอย่างไร กลยุทธ์ของผมตอนนี้คือถือหุ้นไว้เหมือนเดิม ไม่ขายไม่ซื้อ (เพราะไม่มีเงินซื้อแล้ว แหะๆๆ) เพราะเชื่อว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไม่ได้ส่งผลต่อความสามารถในการดำเนิน ธุรกิจระยะยาวของหุ้นที่ผมถืออย่างมีนัยสำคัญ ไม่รู้ว่าจะคิดถูกหรือผิด ให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์

สมัย รสช เกิดอะไรขึ้น กับ Set Index

19/5/1992 set เปิดที่ 732.89 ปิด 667.84 ลดลง 8.88%
20/5/1992 set ปิด 677.37 เพิ่มขึ้น 1.43%
21/5/1992 set ปิด 738.67 เพิ่มขึ้น 9.05%

Wednesday, September 27, 2006

เคาะ

คำว่า **"เคาะ"** แปลตรงๆก็ได้ความหมายว่า การใช้วัตถุมากระทบให้เกิดเป็นเสียง แต่ถ้าพูดในความหมายที่เกี่ยวกับหุ้นแล้ว ต้องย้อนไปในสมัยแรกของตลาดหุ้นไทย ที่การซื้อขายหุ้นยังต้องไปนั่งในห้องค้า แล้วเมื่อส่งคำสั่งซื้อขายก็จะมีคนไปเคาะที่กระดานเป็นการส่งคำสั่ง (ไม่รู้ว่าผิดถูกยังไงนะครับ ผมก็ฟัง-อ่านเค้ามาอีกทีเหมือนกัน ไม่มีโอกาสได้เห็นของจริง) ในปัจจุบันที่ไม่มีการซื้อขายแบบนั้นอีกแล้ว คำว่า "เคาะ" ได้นำมาใช้ในอีกความหมายหนึ่ง คือ "ตัดสินใจซื้อ (ขาย) ที่ราคา offer (bid) ที่มีอยู่ โดยไม่มีการมาตั้งซื้อ (ขาย) รอให้เสียเวลา" แล้วทำไมผมต้องเอาคำว่า "เคาะ" มาพูดถึง แล้วมันสำคัญยังไง

สมมติมีหุ้นอยู่ตัวนึงราคา bid-offer อยู่ที่ 5.00-5.05 ถ้าคุณคิดจะซื้อหุ้นตัวนี้จะมีทางเลือกกี่ทาง?

- ตั้งซื้อที่ราคา 5.00 หรือต่ำกว่า : อันนี้ก็เป็นทางเลือกหนึ่งของคนที่ชอบต่อราคา ประมาณว่าจะซื้อทั้งทีขอให้ได้ราคาถูกลงมาซัก 5 สตางก็ยังดี
- เคาะซื้อทันทีที่ราคา 5.05 : ทางเลือกนี้ก็เป็นของคนที่ใจร้อนขึ้นมาหน่อย เวลาอยากได้อะไรก็ตัดสินใจซื้อทันทีไม่มีการต่อราคา

ถ้าจะขายก็คล้ายๆกัน

- ตั้งขายที่ราคา 5.05
- เคาะขายทันทีที่ราคา 5.00

โดยปกติผมจะใช้วิธีเคาะเสมอไม่ว่าจะซื้อหรือขาย เหตุผลลึกๆของการ **"เคาะ"** ของผมคืออะไรลองมาดูตัวอย่างต่อกันให้จบนะครับ

หุ้นตัวในตัวอย่างข้างบนที่ผมอยากจะซื้อ ผมได้ลองคำนวณดูแล้วได้ว่าผมมีราคาเป้าหมายอยู่ในใจประมาณ 9 บาท ผมมองว่าถ้าผมมั่วแต่ตั้งซื้อหุ้นตัวนี้โดยขอต่อราคา 0.05 บาทแล้วถ้าไม่มีใครขายให้ผมเลย ผม

อาจจะเสียโอกาสในการทำกำไรอีก 4 บาท ทีนี้ลองคิดดูง่ายๆว่าการประหยัดเงินไปได้ 0.05 ต่อหุ้นกับการเสียโอกาสทำกำไรอีก 4 บาทผมจะเลือกแบบไหน นี่เป็นเหตุผลที่ผมจะยอมเคาะซื้อหุ้นในราคาที่แพงขึ้นมานิดหน่อย เพราะการเสียโอกาสทำกำไรที่มากถึง 4 บาทนั้นสูงกว่าเงิน 0.05 บาทที่ผมจะเสียไปมาก

ลองคำนวณให้เป็นตัวเลขเพื่อให้เห็นภาพชัดขึ้นอีกหน่อย ถ้าผมซื้อหุ้นตัวนี้ที่ราคา 5 บาท ผมจะได้ผลตอบแทน 80% แต่ถ้าผมซื้อหุ้นได้ที่ราคา 5.05 บาท ผลตอบแทนจะเหลือ 78% ถ้าดูจริงๆแล้วจะเห็นว่าแทบจะไม่ต่างกันเท่าไหร่ เพราะงั้นถ้ามีหุ้นอยู่ในใจแล้ว คำนวณราคาเป้าหมายได้สูงกว่าราคาที่เป็นอยู่พอสมควร ก็ซื้อๆไปเถอะครับ อย่ามัวต่อราคานิดๆหน่อยๆเลย กว่าเราจะหาหุ้นดีๆราคาถูกๆได้ซักตัวไม่ใช่หามาง่ายๆ จะให้เสียโอกาสไปกันการขี้เหนียวนิดๆหน่อยๆเลย

ในอดีตที่ผ่านมาผมเคยเสียโอกาสทำกำไรกับหุ้นหลายเพียงเพราะมัวตั้งซื้อนี่แหละ ครับ ตอนนั้นหุ้น Ticon ราคาประมาณ 6.2 บาทผมคำนวณราคาเป้าหมายแล้วหุ้นน่าจะอยู่ที่ 12 บาท ตอนซื้อผมก็มัวแต่ต่อราคาไปตั้งซื้อที่ 6.15 บาท แล้วเย็นวันนั้นหุ้นก็ไปปิดแถวๆ 6.50 ผมก็คิดเสียดายในใจ วันต่อมาก็ผมก็คิดว่าถ้าลงมา 6.3 จะซื้อแน่ๆ แล้วหุ้นมันก็วิ่งขึ้นเกิดไป 7 บาทกว่า ตอนนั้นก็ทำใจจะซื้อยากครับเพราะเห็นว่ามันขึ้นมากแล้ว แต่สุดท้ายผมต้องไปซื้อหุ้นตัวนั้นที่ราคา 9 บาทกว่าๆ และก็ไม่เสียดายที่ตัดสินใจซื้อไปแม้จะเกิดกว่าราคาที่จะซื้อตอนแรก (6.2) อยู่สูงมาก เพราะหุ้นตัวนั้นนับวันก็ทำรายได้ และกำไรได้ดีขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันหุ้นซื้อขายกันแถวๆ 17 บาท และก็น่าจะมีแนวโน้มดีอย่างนี้ต่อไปเรื่อยๆ (แต่ผมขายไปหมดแล้วนะครับ เพราะไปเจอหุ้นอื่นที่ดีกว่า) เพราะมัวต่อราคา 5 สตางค์ทำให้กำไรผมลดลงไปตั้ง 3 บาทต่อหุ้นแน่ะ

การเคาะขายก็มีเหตุคล้ายๆกัน จะมานั่งต่อราคานิดหน่อยไปทำไม ถ้าเราคิดว่าราคาเหมาะสมของหุ้นมันอยู่ต่ำกว่าราคาที่ซื้อขายกันอยู่ ไม่มีใครรู้หรอกครับว่าราคามันจะวิ่งไปสู่เป้าหมายเวลาไหน ถ้าเราคิดว่าหุ้นจะลงยังไงก็ต้องขายครับ อย่าขี้เหนียวเลย

Saturday, September 30, 2006

หุ้นสั้นหุ้นยาว

การเล่นหุ้นถ้าจะให้แบ่งตามระยะเวลาก็อาจจะแบ่งเป็นพวกที่เล่นหุ้นระยะสั้น รายวันรายสัปดาห์ หรือแม้แต่รายเดือน ในขณะที่อีกกลุ่มนึงจะเล่นหุ้นระยะยาว คือมีการลงทุนในระดับตั้งแต่ รายไตรมาสไปจนถึงรายปี ผมเองชอบลงทุนในแบบหลังมากกว่าเพราะคิดว่าการคาดการณ์ราคาหุ้นระยะยาวจะ ง่ายกว่าการทำนายราคาหุ้นระยะสั้นมาก

คุณลูกอีสานได้พูดไว้ว่า

"ดิน ฟ้าอากาศนั้นแปรปรวนทุกเมื่อเชื่อวัน การเดาว่าอีกหนึ่งสัปดาห์ ฝนจะตกหรือแดดจะออก ก็อาจจะมีโอกาสถูกบ้างผิดบ้าง แต่จะเอาให้แม่นยำถึงระดับ95% นั้นเป็นเรื่องเป็นไปไม่ได้ในปัจจุบัน "

ในจุดนี้ผมว่าการพยากรณ์อากาศนั้นคล้ายๆกับทำนายราคาหุ้นเหมือนกัน การเดาว่าอีกหนึ่งสัปดาห์ฝนตกจะหรือไม่ หรืออากาศจะหนาวระดับไหนก็เหมือนกันการทำนายราคาหุ้นระยะสั้น โอกาสที่จะถูกก็มีไม่มาก แต่ถ้าเรามองให้ยาวขึ้นมาหน่อย เราจะสามารถคาดการณ์ได้ว่าในช่วงธันวาคม-กุมภา อากาศจะหนาวกว่าช่วงอื่น หรือช่วงมีนา-พฤษภา อากาศจะร้อนกว่าช่วงอื่นๆของปี และมันก็เป็นแบบนี้มาตลอด เปรียบเทียบได้กับการคาดการณ์หุ้นระยะยาวขึ้นมาในระดับไตรมาสจนไปถึงระดับปี แทนที่เราจะคาดการณ์ราคาหุ้นโดยตรง เราสามารถทำนายผ่านผลประกอบการของบริษัท ซึ่งทำนายได้ง่ายกว่ามาก ถ้าเราใช้ข้อมูลที่เพียงพอ ฝึกการวิเคราะห์อย่างสม่ำเสมอและวิเคราะห์อย่างไม่มี Bias

ประสบการณ์ การเล่นหุ้นระยะสั้นของผมมีน้อยมาก เพราะเคยลองดูแล้วผลลัพธ์ไม่ค่อยจะดูดีซักเท่าไหร่ แถมเสียเวลาเยอะ เพราะการที่เราวิเคราะห์ราคาหุ้นระยะสั้นออกมาได้ (ผ่านการดูรูปแบบการเคลื่อนไหน

ของราคาและ volume) เช่น ล่วงหน้าไปอีก 5 วัน เมื่อเวลาผ่านไป 5 วัน สิ่งที่ผมวิเคราะห์ออกมาก็เหมือนนมที่หมดอายุไปแล้วไม่สามารถนำมาใช้งานได้ อีก เราจึงต้องมาวิเคราะห์กันใหม่อยู่เรื่อยๆ พอลองมาเปรียบเทียบให้ดูเป็นวิชาการขึ้นมาหน่อย จะเห็นได้ว่าวิธีนี้มีประสิทธิภาพที่ต่ำ เพราะว่าได้ผลลัพธ์ที่ไม่ดีเท่าไหร่ และยังกินทรัพยากร (เวลา) ของเราไปมาก

แต่การวิเคราะห์หุ้นระยะยาวเช่นล่วงหน้าไป 1 ปี ช่วงแรกๆเราอาจจะใช้เวลานานหน่อย เพราะเรายังไม่เข้าใจในธุรกิจของหุ้น แต่เมื่อเวลาผ่านไปเราจะใช้เวลาน้อยลงเรื่อยๆในการติดตาม เพราะเราเข้าใจตัวธุรกิจแล้วเวลาที่ใช้เพิ่มขึ้นก็เพียงแค่ติดตามข่าวที่ เกี่ยวข้องและผลประกอบการรายไตรมาส และยิ่งเวลาผ่านไปนานเท่าไหร่ การคาดการณ์ของเราก็จะแม่นยำมากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเราจะมีข้อมูลที่เพิ่มมากขึ้นในการตัดสินใจรวมถึง Learning Curve ที่สูงขึ้นจากการเรียนรู้ธุรกิจนั้นๆ นอกจากนี้แม้ว่าระยะเวลาจะล่วงเลย 1 ปีซึ่งการวิเคราะห์ของเราจะหมดอายุไปแล้ว แต่ผมเชื่อว่าถ้าใครก็ตามที่ติดตามวิเคราะห์หุ้นตัวใดตัวหนึ่งมาเป็นเวลา หนึ่งปี การวิเคราะห์อนาคตของหุ้นตัวนั้นในอีก 1 ปีข้างหน้านั้นแทบจะไม่ต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้นมากมายเลย

การลงทุนระยะยาวนอกจากจะให้ผลลัพธ์ที่ดีกับผมแล้ว ยังใช้ทรัพยากรเวลาของผมน้อยมาก ผมสามารถเอาเวลาไปเรียน ไปทำงานอย่างอื่นได้อย่างสบาย ... นอกจากนี้ยังเป็นการลงทุนที่กินอิ่มนอนหลับดีด้วย ไม่ต้องมากังวลว่าพรุ่งนี้ราคาหุ้นจะขึ้นหรือลง เพราะถ้าเรามั่นใจแล้วว่าในระยะยาวราคาหุ้นจะวิ่งเข้าหาราคาที่เหมาะสมเสมอ

Tuesday, October 10, 2006

ใครจะรู้ดีเหมือนเจ้าของ

การเล่นหุ้นให้กำไรสม่ำเสมอนั้น สิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งคือต้องมีข้อมูลที่เพียงพอในการวิเคราะห์ ไม่ว่าจะเป็นรายได้ของบริษัท ลูกค้า ต้นทุน วัตถุดิบ แผนการในอนาคต กลยุทธ์การดำเนินงานต่างๆ ถ้าเรามีข้อมูลเพียงพอเราก็จะสามารถคาดการณ์อนาคตของบริษัทได้แม่นยำ คนที่จะรู้เรื่องพวกนี้ดีกว่าใครก็น่าจะเป็นผู้บริหารและคนในบริษัท .... แม้เราจะไม่รู้ข้อมูลเหล่านี้เหมือนกันผู้บริหาร แต่เราพอจะรู้ได้ว่าผู้บริหารเค้าคิดอย่างไรกับหุ้นของตัวเองได้จาก 59-2

ตามกฎของ กลต. ผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับผู้บริหาร (เมียหรือสามีของผู้บริหารนั่นเอง) สามารถซื้อขายหุ้นของบริษัทได้แต่จะต้องแจ้งรายละเอียดการซื้อขาย ทั้งจำนวนหุ้นและราคาหุ้น รวมถึงวันที่ทำการซื้อขายมาที่ กลต. ซึ่งนักลงทุนทั่วไปก็สามารถเข้าไปดูได้ที่ ilink นี้

http://capital.sec.or.th/webapp/corp_fin/daily59.php

ซึ่งจะมีการ Update ทุกวันประมาณหลัง 2 ทุ่มของแต่ละวันเราก็จะเห็นว่ามีผู้บริหารของบริษัทใดบ้างที่มีการซื้อขาย หุ้นของตัวเอง หรือสามารถดูข้อมูลการซื้อขายย้อนหลังของแต่ละบริษัทได้อย่างสะดวก

ทุกวันผมชอบเปิดดู 59-2 ตอนค่ำๆก่อนที่จะเข้าไปอ่านเวปบอร์ด thaivi.com ผมจะคอยสังเกตหุ้นที่ผมถืออยู่หรือหุ้นที่กำลังสนใจอยู่ว่ามีผู้บริหารคนใด ซื้อขายรึเปล่า ถ้าผู้บริหารขายหุ้นออกมาเยอะๆ ผมอาจจะตั้งข้อสังเกตว่ามีอะไรผิดปกติกับบริษัทรึเปล่า แต่กลับกันถ้าผู้บริหารซื้อหุ้นเป็นจำนวนมากก็อาจจะหมายความว่าผู้บริหารน่า จะรู้อะไรดีๆที่เค้าคิดว่าราคาหุ้นถูกจนเกินไป หรืออาจจะมีปัจจัยอะไรที่จะทำให้ราคาหุ้นเพิ่มขึ้นได้

การซื้อหรือขายของผู้บริหารสามารถส่งสัญญาณบางอย่างกับเราได้ไม่ว่าจะดีหรือ ร้าย ลองมาดูเหตุผลลึกๆนะครับว่าอะไรอยู่เบื้องหลังการซื้อขายนี้

- **ซื้อ** - ปกติถ้าผู้บริหารซื้อหุ้น ก็มักจะมีเหตุผลเดียวคือเพราะเค้าคิดว่าหุ้นจะต้องขึ้นเค้าถึงจะซื้อ เพราะฉะนั้นผมจะมองว่าเป็นสัญญาณบวกเสมอ แต่ต้องดูด้วยว่าจำนวนที่เค้าซื้อนั้นมากน้อยแค่ไหน ถ้าเค้าซื้อเยอะสัญญาณบวกก็จะชัด ถ้าซื้อนิดหน่อยๆ สัญญาณก็จะอ่อนหน่อย บางทีผมก็เจอหุ้นดีๆจากการดู 59-2 เหมือนกัน โดยเฉพาะหุ้นที่ผู้บริหารซื้ออย่างบ้าคลั่ง แบบว่าเก็บเพิ่มทุกวันๆ เป็นจำนวนมากๆ พอผมเห็นแบบนี้ก็จะไปศึกษาต่อว่าบริษัททำอะไรมีอะไรดี ราคาถูกรึเปล่า ซึ่งหลายๆครั้งก็มีหุ้นดีๆหลุดออกมาบ้าง
- **ขาย** - สาเหตุของการขายอาจจะมีได้ 2 สาเหตุ อย่างแรกคือผู้บริหารคิดว่าหุ้นจะลงเลยขายออกมา อย่างที่ 2 คืออาจจะขายเอาเงินมาใช้ธรรมดา เป็นปกติที่คนทำงานมาก็อาจจะหาความสุขใส่ตัวบ้าง การขายหุ้นเอาเงินไปซื้อบ้าน ซื้อรถ ไปเที่ยวก็เป็นเรื่องปกติ เพราะฉะนั้นการขายนั้นอาจจะไม่ใช่สัญญาณลบเสมอไป เราต้องมาดูกันที่จำนวนหุ้นที่ขายเพื่อความมั่นใจกันอีกที ถ้าจำนวนไม่มาก (ลองคำนวณเป็นจำนวนเงินดู) ซัก 1-5 ล้านบาท (บางทีอาจจะไปได้ถึง 10 ล้าน) ก็อาจจะไม่น่าเป็นห่วงอะไร เพราะคงขายเอาเงินไปใช้ซะมากกว่า แต่ถ้าขายอย่างต่อเนื่องเป็นเวลานานๆ คิดเป็นเงินแล้วหลาย 10 ล้าน หรือเป็นร้อยเป็นพันล้าน ผมว่าให้ระวังตัวไว้บ้างก็ดี พยายามอย่าไปข้องเกี่ยวกับหุ้นเหล่านี้มากนัก อาจจะมีอะไรไม่ชอบมาพากลได้

ปล. 59-2 ใช้เพื่อช่วยในการประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อหุ้นขายหุ้นเท่านั้น อย่าเชื่อเป็นจริงๆเป็นจังถึงกับทำตามไปซะทุกอย่าง เพราะที่ผ่านมาก็มีหุ้นหลายตัวที่สวนทางกับข้อมูลเหล่านี้ ผู้บริหารซื้อมากๆก็เป็นไปได้ว่าเค้าคิดว่าหุ้นจะดี แต่เค้าก็อาจจะคิดผิดได้ การที่ผู้บริหารขายหุ้นออกมามากๆ หุ้นสวนทางขึ้นไปก็มีให้เห็นอยู่เรื่อยๆ ปกติผมจะให้น้ำหนักกับ 59-2 ไม่เกิน 10% ของการตัดสินใจเท่านั้น

Thursday, October 12, 2006

set ใช้เวลา 3 สัปดาห์

19 กันยายน 2549 : Set Index 702.56
19 กันยายน 2549 : My Port Index 17.1
20 กันยายน 2549 ตลาดปิดทำการ

12 ตุลาคม 2549: Set Index 709.67
12 ตุลาคม 2549: My Port Index 19.1 :)

set ใช้วลาประมาณ 3 สัปดาห์ในการกลับมายืนเหนือว่าจุดเดิมก่อนวันที่มีการปฏิรูปการเมือง
โชคดีที่หุ้นใน Port ผมส่วนใหญ่ไม่ลดลงเท่าไหร่

Tuesday, October 17, 2006

ประชุมผู้ถือหุ้นที่ใหญ่ที่สุดในโลก

ปกติบริษัทที่อยู่ในตลาดหุ้นจะมีการจัดประชุมผู้ถือหุ้นอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง เพื่อแจ้งผลการดำเนินการในช่วง 1 ปีที่ผ่านมา หรือเพื่อให้ผู้ถือหุ้นมา vote โครงการพิเศษต่างๆรวมถึงเรื่องของการอนุมัติการจ่ายเงินปันผล อย่าง ที่ผมเคยบอกไปว่าการจะเล่นหุ้นให้กำไรแบบปลอดภัยได้เราควรมีโอกาสได้คุยกับ ผู้บริหารอย่างน้อย 1 ครั้ง (ยิ่งบ่อยก็ยิ่งดี) การประชุมผู้ถือหุ้นก็เป็นโอกาสหนึ่งที่เรามีโอกาสจะได้เจอกับผู้บริหาร

แต่มีการประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทแห่งหนึ่ง ที่นับวันก็จะมีปริมาณผู้ถือหุ้นเพิ่มขึ้นทุกๆปี อย่างในปี 2005 มีผู้เข้าร่วมประชุมไม่ต่ำกว่า 25,000 คน บริษัทที่ว่าก็คือบริษัท Berkshire Hathaway บริษัทของ Warren Buffett นักลงทุนอันดับหนึ่งของโลกนี่เอง คนที่ไปประชุมส่วนใหญ่ก็ไปเพื่อจะได้มีโอกาสไปพบกับตัวเป็นๆของลุง Buffett นอกจากนี้ยังเป็นที่รู้กันว่าบรรยากาศงานประชุมผู้ถือหุ้นของบริษัทนี้มี ทั้งสาระและบันเทิงอัดแน่น ผมเองฝันว่าจะมีโอกาสได้ไปประชุมผู้ถือหุ้นที่นี่ซักครั้ง แต่ไม่รู้จะมีโอกาสรึเปล่า เพราะต้องถือหุ้นบริษัทอย่างน้อย 1 หุ้น แล้วหุ้นบริษัทนี้แค่ 1 หุ้นก็ราคา 1 แสนกว่าดอลล่าร์เข้าไปแล้ว (เกือบ 4 ล้านบาท)

แต่ยังโชคดีที่มีแฟนพันธ์แท้ Warren Buffett คนนึงที่ได้ไปประชุมแล้วมาเล่าบรรยากาศให้เราฟังที่ link ข้างล่างนี้ ลองตามไปอ่านกันได้เลยครับ อ่านเพลินๆดี

http://warrenbuffettfan.blogspot.com/

Thursday, October 19, 2006

ใครจะรู้ดีเหมือนเจ้าของ (ต่อ)

เมื่อครั้งก่อนได้พูดถึงการใช้ประโยชน์จาก 59-2 ไปแล้ว .. แต่อาจจะยังไม่เห็นภาพกันเท่าไหร่..
ผมจะลองยกตัวอย่างที่เกิดขึ้นบางส่วนให้ดูนะครับ

TICON

ช่วงที่ผมเข้าซื้อหุ้น ticon แรกๆ ราคาหุ้นอยู่ที่แถว 9 บาท (น่าจะประมาณเดือน 7-8 ปี 48) หลังจากถือรอดูผลประกอบการไตรมาส 2 ออกมากลางเดือน 8 บริษัทมีการขายโรงงานเข้ากองทุน TFUND ทำให้มีกำไรดีขึ้นมากราคาหุ้นก็เริ่มตอบรับ ... แต่ตอนนั้นผมยังมีเงินเหลืออยู่มาก แถมยังเพิ่งย้ายโบรกเกอร์มาอยู่ที่ CNS ทำให้สามารถกู้เงินมาเล่นได้ .. ด้วยความร้อน (ผมเป็นพวกถือเงินสดนานๆไม่ค่อยได้ ต้องหาหุ้นซื้ออยู่เรื่อย) ทำให้ต้องหาหุ้น .. ผมก็ดู ticon อีกครั้งก็คิดว่าเป็นหุ้นที่ดีมากตัวหนึ่ง แต่ตอนนั้นราคาก็ขึ้นมาพอสมควรแล้ว เลยทำใจซื้อยากนิดนึง .... 59-2 มาช่วยผมไว้ทันพอดีครับ ผมเปิดไปดู 59-2 ของ ticon ก็ปรากฏว่าผู้บริหารของบริษัทหลายคน (ประมาณ 5-6 คนได้) ซื้อหุ้น ticon กันใหญ่เลยครับ ราคาของผู้บริหารที่ซื้อบางคนก็สูงกว่าราคาตลาดด้วยซ้ำ .. ผมเองคิดอยู่แล้วว่าหุ้น ticon ราคายังไม่แพง ยิ่งเห็นผู้บริหารซื้อกันถ้วนหน้าแบบนี้ทำให้ผมตัดสินใจได้ง่ายขึ้นเยอะเลย ครับ ..... แล้วสุดท้ายผลลัพธ์ก็ไม่ผิดหวังหุ้นขึ้นมาถึง 18-19 บาท ... (ผมขายไปหมด เพราะไปเจอหุ้นอื่นที่น่าสนใจกว่าพอดี)

ตอนนี้ ticon ก็มีการซื้อขายของผู้บริหารอยู่เรื่อยๆ แต่อาจจะให้สัญญาณที่ไม่ชัดเจนซักเท่าไหร่ เพราะมีผู้บริหาร 2 ท่านคือคุณวีรพันธ์ กับ สมศักดิ์ คนแรกนี่ก็ซื้อเอาๆแทบจะไม่เกี่ยงราคา ส่วนคนหลังก็ขายเอาๆเหมือนกัน เลยไม่รู้จะเชื่อคนไหนดี

มีอยู่ช่วงนึงที่คุณไวเชงควน ผู้บริหารใหญ่และผู้ถือหุ้นใหญ่ของ ticon

ขายหุ้นออกมาจำนวนมาก ผมเองก็ตกใจเล็กน้อย เพราะเป็นปริมาณที่เยอะมาก (จำไม่ได้ว่าเท่าไหร่) ไม่น่าจะขายหุ้นไปใช้ธรรมดาทั่วๆไป สุดท้ายในวันที่ ticon มาแถลงผลประกอบการที่ตลาดหลักทรัพย์มีนักลงทุนท่านนึงถามคุณวีรพันธ์ขึ้นมา ว่าทำไมคุณ ไวเชง แกถึงขายหุ้น (คนถามคงไม่รู้ว่าคุณไวแกนั่งอยู่ในห้องด้วย ไม่งั้นคงไม่ถามออกมาโต้งๆ) คุณไวแกรีบลุกขึ้นมา แล้วบอกว่าผมเอง ผมขายเอง ... สุดท้ายแกก็บอกว่าแกขายหุ้นไปสร้างวัดที่ต่างประเทศ คนจะเชื่อรึเปล่าผมไม่รู้ แต่ผมคนนึงที่เชื่อ เพราะรู้มานานแล้วว่าคุณไวเองแกเป็นคนที่เคร่งศาสนาเอามากๆ และชอบทำบุญ แกยังเคยนั่งพูดเรื่องธรรมะให้ฟัง (ตอนไป company visit) เป็นชม.ๆ แถมยังแจกหนังสือธรรมะให้ผมด้วย ... กรณีขายหุ้นแบบนี้จะว่าเป็นข่าวร้ายก็คงไม่ได้ แกไม่ได้ขายหุ้นหนี แกขายไปทำบุญ

TTA

เป็น หุ้นอีกตัวที่ทำกำไรให้มากมายกับคนที่ซื้อถูกจังหวะ ในขณะเดียวกันก็มีคนขาดทุนมหาศาลกับมันเหมือนกัน .... ในที่ปีแรกๆที่ผมเล่นหุ้น กลุ่มเดินเรือเป็นกลุ่มที่ให้ผลตอบแทนได้สูงมากๆ ไม่ว่าจะเป็น TTA PSL RCL (ตอนนั้นผมเล่น PSL ตัวเดียว) ตอนนั้น demand การขนส่งทางเรือเพิ่มสูงขึ้นมาจากการเติบโตของจีน ในขณะที่ supply เรือนั้นมีไม่พอทำให้ค่าระวางเรือนั้นพุ่งสูงขึ้นเป็นประวัติกาล หุ้น psl วิ่งจาก 6 บาทไป 50 tta วิ่งจาก 10 ไป 50 ใครซื้อไว้ตอนนั้นก็รวยกันเละล่ะครับ ..... ผมถือหุ้น psl อยู่นานเกือบๆปีเห็นจะได้ ค่าระวางเรือเริ่มลดลง หลายๆคนคิดว่าจะเป็นเป็นการปรับฐานธรรมดา (รวมทั้งผมด้วย) ก็ไม่ยอมขายหุ้น .. ผมถือหุ้น psl ไปถึง 50 บาท แล้วก็นั่งดูมันตกลงมาเหลือ 38 บาท T_T ... แล้วก็ตัดสินใจขายไป ซึ่งหุ้น TTA ก็วิ่งในลักษณะคล้ายๆกัน แต่ข้อแตกต่างอย่างนึงของ psl กับ tta คือหุ้น tta มีผู้บริหารขายหุ้นออกมาอย่างบ้าคลั่ง .. ที่ต้องใช้คำนี้เพราะขายออกมาหนักจริงๆ แบบว่าจากผู้ถือหุ้นรายใหญ่หลาย 10% ขายจนแทบไม่เหลือซักกะหุ้น ประมาณว่าขายหนีตายกันเลย ... และแล้วผู้บริหารก็เป็นฝ่ายถูกจริงๆ เค้าขายหุ้นออกไปเกือบหมดบริษัท (หรือหมดเลยก็ไม่แน่ใจครับ จำไม่ได้) ที่ราคาเฉลี่ยแถวๆ 35 บาท หลังจากนั้นหุ้น tta ก็

กลายเป็นหุ้นหมดสภาพตัวหนึ่ง ราคาไหลลงไปเหลือต่ำกว่า 20 บาท ใครเข้าไปซื้อ 40-50 บาทกว่าๆนี้เจ๊งกันเป็นแถบ ตอนนี้ยังดีที่ค่าระวางปรับตัวขึ้นมาบ้างราคาหุ้นเลยกลับมาอยู่แถว 27 บาทได้ ... แต่จะให้กลับไปถึงราคาเดิมที่ผู้บริหารขายกัน ผมว่าคงอีกนานมากๆ

จริงๆตัวอย่างแปลกๆก็ยังมีให้เห็นอีกหลายแบบ ...
- ประเภทหุ้นที่ผู้บริหารซื้อเอาๆ แต่ราคาก็ลงเอาๆเหมือนกัน เช่นหุ้น MIDA
- หุ้นที่ผู้บริหารขายเอาๆ แต่ราคาก็กลับสวนทางขึ้นไป tvo (เมื่อประมาณ 2 ปีกว่าๆ ตอนนี้ราคาเป็นยังไงแล้วผมไม่รู้เหมือนกัน)
- หุ้นที่ผู้บริหารซื้อเก็บเรื่อยๆก็มีให้เห็นบ้าง แต่ผมไม่ได้ตามว่าผลลัพธ์เป็นยังไงเพราะเป็นธุรกิจที่ผมไม่ถนัด .... ลองไป check ดูกันก็ได้นะครับ เผื่อจะเจอหุ้นเด็ดๆ (เจอแล้วบอกผมด้วยละ) เช่น spali ttl และ utp

Wednesday, October 25, 2006

The Intelligent Investor

The Intelligent Investor เป็นหนังสือที่:

- วอร์เรน บัฟเฟตต์ แห่ง Berkshire Hathaway ยกย่องว่าเป็นหนังสือการลงทุนที่ดีที่สุด
- บิล มิลเลอร์ CEO ของ Legg Mason Capital Management บอกว่าเป็นหนึ่งในหนังสือการลงทุนเพียงไม่กี่เล่มที่ทรงคุณค่าตลอดกาลและให้ มุมมองสดใหม่ทุกครั้งที่อ่านซ้ำ
- เมสัน ฮอว์กินส์ แห่ง Longleaf Partners ให้หุ้นส่วนทุกคนในบริษัทอ่าน
- อา ร์โนลด์ แวน เดน เบิร์ก แห่ง Century Management ชื่นชมว่าเป็นหนังสือการลงทุนที่ดีที่สุด และแนะนำว่าหากนักลงทุนจะเลือกอ่านหนังสือการลงทุนเพียงเล่มเดียว พวกเขาต้องอ่าน The Intelligent Investor
- นักลงทุนชั้นนำอีกมากมายอย่าง วอลเตอร์ สลอส, ไมเคิล ไพรซ์, มาริโอ กาเบลลิ, เซธ คลาร์แมน, ชาร์ลส์ แบรนเดส และ เออร์วิง คาห์น แนะนำให้นักลงทุนทุกคนอ่าน
- นิตยสาร Fortune เชิดชูว่าเป็นหนึ่งในสี่สุดยอดหนังสือการลงทุน
- มหาวิทยาลัยชั้นนำของโลกเช่นโคลัมเบียและสแตนฟอร์ดใช้เป็นตำราเรียนในวิชาการลงทุน
- หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือแนว Value Investing ที่ขายดีที่สุดใน Amazon.com

และ สุดท้าย เป็นหนังสือที่ yoyo เคยอ่านภาคภาษาอังกฤษแต่อ่านไม่ค่อยรู้เรื่อง ตอนนั้นภาษาอังกฤษยังไม่ค่อยแข็งแรง ก็เลยตั้งหน้าตั้งตารอว่าจะมีคนแปลเป็นภาษาไทย ในวันนี้ก็มีคนแปลออกมาให้อ่านกันจนได้ หนังสือยังไม่วางแผง แต่สามารถไปจองได้ที่ ilink นี้ http://thaivi.com/webboard/viewtopic.php?t=20643&start=0 จองวันนี้ได้ส่วนลดนิดหน่อย แถมรายได้ส่วนหนึ่งยังบริจาคให้กับเวป www.thaivi.com เพื่อใช้ในเป็นค่าใช้จ่าย ส่งฟรีถึงบ้านครับ ลองเข้าไปดูกันนะครับ ของผมจองไปเรียบร้อยแล้ว รีบหน่อยนะรู้สึกว่าจะหมดเขตจองสิ้นเดือนนี้แล้ว

Tuesday, October 31, 2006

เจ๊อะโดยบังเอิญ

หลายครั้งที่มีคนชอบถามผมว่าหาหุ้นมาจากไหน ไปเจอมาได้ยังไง เพราะหุ้นแต่ละตัวที่ผมเล่นนี่บอกไปก็ไม่ค่อยจะมีใครเค้ารู้จักกัน เวลาจะซื้อจะขายทีต้องบอกมาร์ดีๆ ไม่งั้นสะกดผิดขึ้นมาเดี๋ยวมีซวย

หุ้นที่ผมเล่นมีที่มาหลายอย่างครับ ส่วนใหญ่เลยก็จะมาจากการที่มีคนกระซิบบอกมาว่าตัวนู้นดี ตัวนี้น่าสนใจ ให้ลองไปศึกษาดูหลายครั้งก็ไปดูแล้วก็ได้เจอหุ้นดีๆราคาถูก หลายๆครั้งก็มีแอบขี้เกียจ เค้าบอกมาตั้งนานกว่าจะมาศึกษาดูเอาจริงๆ หุ้นมันก็วิ่งไปไหนต่อไหนแล้ว พลาดโอกาสงามๆไปก็บ่อย ช่องทางอื่นๆ ที่ผมได้เจอหุ้นใหม่ๆเรื่อยๆก็คืออ่านเอาจากข่าวในหนังสือพิมพ์บ้าง ข่าวหุ้นจาก Internet บ้าง บทวิเคราะห์บ้าง หรือไม่ก็อ่านเอาจาก Webboard ต่างๆก็ช่วยได้เยอะ

แต่ล่าหุ้นล่าสุดที่ผมเจอ กลับมาในรูปแบบใหม่ที่ผมไม่เคยได้ลองมาก่อน เรื่องมันก็มีอยู่ว่า

หลายๆ คนอาจจะรู้อยู่แล้วว่าหุ้นที่ผมชอบเป็นอันดับต้นๆในช่วงที่ผ่านมาก็คือหุ้น ilink ซึ่งเป็นหุ้นเกรด Aราคาไม่แพงที่ผมถือเป็นอันดับ 1 ของ port มาโดยตลอด (ได้กำไรมากับตัวนี้ก็ไม่น้อย) ที่ผ่านบริษัท ilink ได้เข้าประมูลงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคชื่องาน AMR มูลค่าประมาณ 900 ล้านบาท ซึ่งถ้า ilink ได้งานนี้ขึ้นมาก็จะทำรายได้งานประมูลของ ilink นั้นอยู่ในระดับสูงไปอีก 2 ปี และทำให้มูลค่าหุ้น ilink น่าจะพุ่งไปสูงกว่าที่ผมเคยให้ไว้มาก (แม้ผมจะไม่หวังว่า ilink จะได้งานนี้เท่าไหร่เพราะดูจะไม่ใช่งานหลักที่ ilink ถนัด แต่แอบหวังว่าถ้าได้ก็คงดี)

เมื่อประมาณ 2 สัปดาห์ก่อนมีเพื่อนผมโทรมาหา บอกว่ามีบริษัทในตลาดหุ้นมาประมูลงาน AMR แข่งกับ ilink แถมยังบอกด้วยว่ามั่นใจว่า

จะได้งาน พอได้ยินปุ๊บผมก็ไม่รอช้ารีบไปสืบประวัติบริษัทดังกล่าว พอไปอ่านรายละเอียดข่าวก็เห็นว่างานที่เข้าประมูลเป็นงานเดี่ยวกับ ilink แน่ๆ หุ้นที่ว่าก็คือ AIT ผมเลยไปศึกษาต่อว่าบริษัทนี้เป็นอย่างไร เป็นคู่แข่งที่น่ากลัวหรือไม่ แล้วอะไรทำให้เค้ามั่นใจว่าจะได้งานดังกล่าว (ข้อมูลก็ไม่ได้หาอะไรยากเพราะก็เป็นบริษัทในตลาดหุ้นเหมือนกัน) แต่ศึกษาไปศึกษามา ผมกลับพบว่าบริษัท AIT เป็นหุ้นที่โดยรวมถือว่าพอใช้ได้เลย (อาจจะไม่ถึงเป็นหุ้นเกรด A แต่อยู่ประมาณ C+ ถึง B) ยิ่งดูราคาเทียบกับกำไรแล้วยิ่งตกใจ เพราะนับเฉพาะกำไรแค่ครึ่งปีก็ทำได้ eps 3.26 แล้ว ที่ราคา 18 (วันที่ผมเจอ) pe ยังอยู่ที่ 5.5 เท่านั้น เมื่อเทียบกับ pe ของคู่แข่งที่ใกล้เคียงกันอยู่ที่ 10-11

ผมไปนั่งหาบทวิเคราะห์ AIT เท่าที่หาได้มาอ่านดู ก็เห็นว่าโบรกส่วนใหญ่ให้ราคา AIT ไว้ต่ำมากประมาณ 14-17 เพราะส่วนใหญ่มองว่าครึ่งปีหลังรายได้จะไม่ค่อยดีเพราะห่วงปัญหาเรื่องการ เมือง แต่ในขณะเดียวกับผมก็ได้อ่านเจอข่าวที่ผู้บริหารมีการปรับประมาณการกำไรจาก 1600 เป็น 2000 ล้านบาท (โบรกส่วนใหญ่ประมาณรายได้บริษัททั้งปีไว้แค่ 1600 ล้าน ทั้งที่ครึ่งปีแล้วบริษัทก็ทำได้ 1160 ล้านแล้ว) ข่าวที่ผู้บริหารปรับประมาณการเป็น 2000 ล้านบาทนั้นผมมองว่าค่อนข้างเชื่อถือได้สูง เพราะผู้บริหารเล่นประกาศออกมาในช่วงกลางเดือน 10 ซึ่งเหลือเวลาอีกเพียง 1.5 เดือนก็จะครบปีแล้ว รายได้ที่ประมาณไว้คงมีโอกาสผิดน้อยมาก เพราะฉะนั้นผมเลยมองมุมต่างจากโบรกเกอร์ส่วนใหญ่ที่ให้เป้ารายได้ไว้ที่ 1600 ล้าน

ลองนั่งคิดผลกำไรของบริษัทในช่วงครึ่งปีหลัง (โดยคิดประเมินให้ต่ำกว่าความเป็นจริงพอสมควรเพื่อความปลอดภัย) ได้ออกมาว่า eps ครึ่งปีหลังน่าจะอยู่ประมาณ 1.24 บาทเป็นอย่างต่ำ รวมกับครึ่งปีแรก 3.26 ก็จะได้ eps ทั้งปีประมาณ 4.5 บาท เมื่อพิจารณาถึงคุณภาพหุ้นโดยรวม ฐานะทางการเงิน แนวโน้มรายได้ (การเติบโตประมาณ 20%) ผมว่าหุ้น AIT จัดได้ว่าเป็นหุ้นเกรด C+ ถึง B น่าจะมี pe อยู่ในระดับ 7-9

ราคาเป้าหมายสิ้นปีนี้ก็น่าจะเป็นดังนี้

- pe 7 - 31.50 บาท ** คิดออกมาได้หลายค่าเอาค่านี้เป็นหลักก่อนดีกว่าครับ เพื่อความปลอดภัย
- pe 8 - 36.00 บาท
- pe 9 - 40.60 บาท
- ถ้าให้ pe เทียบเท่ากับกลุ่มและคู่แข่ง (IRCP, MFEC) ที่ประมาณ 11 ราคาอาจจะมีสิทธิพุ่งไปสูงถึง 49.50 เลยทีเดียว

ผมเชื่อว่าที่โบรกเกอร์หลายสำนักให้เป้าหมายหุ้น AIT ไว้ต่ำมากๆน่าจะมีส่วนมาจากหุ้นตัวนี้เคยทำให้นักลงทุนเจ็บตัวกันมามาก เพราะเคยวิ่งไปสูงถึงกว่า 70 บาท (ผมไม่ได้เปิดกราฟดูนะครับ ฟังจากมาร์มาอีกที) ลงมาเหลือเพียง 13 บาท จะให้เชียร์ให้ซื้อ แล้วเกิดขาดทุนอีกรอบ ลูกค้าคงโวยวายตาย ส่วนใครที่มาอ่าน Blog ผมแล้วคิดจะไปซื้อตามต้องยอมรับความเสี่ยงข้อนึงด้วยนะครับ ว่าบริษัทนี้มีรายได้หลักจากการประมูล เพราะฉะนั้นความผันผวนของรายได้ค่อนข้างสูง โอกาสกำไรก็เยอะ (เพราะหุ้นราคาถูกมาก) โอกาสขาดทุนก็ไม่น้อย (เพราะรายได้ไม่แน่นอน) ก่อนตัดสินใจ มองดูด้วยนะครับว่ารับความเสี่ยงได้แค่ไหน ส่วนผมเป็นพวกถึงไหนถึงกัน เลยจับ AIT เป็นหุ้นอันดับ 2 ของ port ไปเรียบร้อยแล้ว

โดยสรุป เลยกลายเป็นว่า ผมไปเจ๊อะหุ้นใหม่จากการศึกษาคู่แข่งซะงั้น

Thursday, November 02, 2006

อาทิตย์ที่ 5 พฤศจิกายน 49 updated

ขอเชิญทุกท่านนะครับ ผมได้รับเชิญไปร่วมพูดในงานตลาดนัดผู้ลงทุนไทย (Thai Investors' Day) วันอาทิตย์ที่ 5 พฤศจิกายน 2549 เวลา 10.30 – 12.30 น. หอประชุมศาสตราจารย์สังเวียน ชั้น 3 อาคารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผู้ร่วมเสวนา:
1. ดร.นิเวศน์ เหมวชิรวรากร อุปนายกสมาคมส่งเสริมผู้ลงทุนไทย
2 .คุณณสุ จันทร์สม "Fund Manager รุ่นใหม่" บลจ.อยุธยาเจเอฟ จำกัด
3. คุณธีรภัทร์ สัจจกุล ดารารุ่นใหม่ ใส่ใจการลงทุน
4. คุณสันติ สิงหวังชา "นักลงทุนรุ่นใหม่"

งานผ่านไปเรียบร้อยแล้วครับ ก็เป็นไปได้ด้วยดี ช่วงแรกๆผมยังเกร็งๆอยู่นิดหน่อย ไม่รู้ใครจะสังเกตุเห็นรึเปล่าว่าระหว่างที่วิทยากรท่านอื่นๆพูด ผมมีแอบสั่นๆเล็กน้อย ยังไม่ค่อยชินกับเวทีใหญ่ๆครับ เลยพูดติดๆขัดๆบ้าง ผิดกับ ดร. กับคุณ ณสุ ที่พูดกันคล่องบรื๋อ (คุณธีรภัทร์ไม่ได้มากครับ รู้สึกว่าจะมีปัญหาเรื่องคลื่นวิทยุแกโดยปิดพอดีเลยต้องไปเคลียร์)

3 คนมีรูปแบบการลงทุนทั้งที่เหมือนกันและต่างกัน

ส่วนที่เหมือนกันคือ - ลงทุนหุ้นโดยใช้พื้นฐานเหมือนกัน ซื้อหุ้นที่มีราคาต่ำกว่าที่ควรจะเป็น แล้วถือยาวๆ เพื่อรอให้หุ้นมันเดินหน้าเข้าสู่มูลค่าที่เหมาะสมของมัน

ส่วนที่ต่างกันคือ - คุณณสุ เน้นหุ้นขนาดใหญ่ เพราะแกเป็นผู้บริหารกองทุน ต้องบริหารเงินเป็นหมื่นๆล้าน (ผมชอบที่แกบอกว่าส่วนตัวแกลงทุนในกองทุนที่ตัวเองบริหาร ทำให้รู้สึกว่าคนที่ถือหน่วยลงทุนกับผู้บริหารกองทุนถือหมวกใบเดียวกัน ทำให้แกบริหารงานได้อย่างเต็มที่)

ส่วน ดร.นิเวศน์ จะเน้นเล่นหุ้นขนาดกลาง-ใหญ่ และถือยาวมากๆๆๆ บางตัวแกถือมาตั้งแต่เล่นหุ้นช่วงแรกๆ จนปัจจุบันก็ยังไม่ขาย ผมเดาๆ ว่าระยะเวลาการถือหุ้นของ ดร. น่าจะอยู่ที่เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 2 ปี ส่วนผมจะเน้นลงทุนในหุ้นขนาดเล็ก-กลางที่โตเร็ว ซึ่งรายใหญ่ๆไม่ค่อยสนใจ ทำให้มักจะได้หุ้นที่ราคาถูก ระยะเวลาการถือของผมจะสั้นลงมาหน่อย คืออยู่ในช่วง 0.5-1.5 ปี

Tuesday, November 07, 2006

บทวิเคราะห์จากโบรกเกอร์

วันนี้จะมาเล่ากันเรื่องของบทวิเคราะห์ที่มาจากโบรกเกอร์ต่างๆนะครับ ซึ่ง เป็นแหล่งข้อมูลที่ดีอย่างหนึ่งที่ผมมักจะใช้ช่วยในการตัดสินใจอยู่เป็น ประจำ สำหรับคนที่ไม่รู้ว่าจะหาบทวิเคราะห์ได้ที่ไหนก็ลองเข้าไปที่เวป www.settrade.com > พิมพ์ชื่อที่สนใจลงไป > แล้ว click ที่ Analyst Concensus ดูก็จะมีรวมบทวิเคราะห์จากโบรกต่างๆให้พอสมควร แล้วแต่ว่าหุ้นตัวไหนเป็นที่นิยมมากเท่าไหร่ (น่าเสียดายที่หุ้นที่ผมชอบเล่นส่วนใหญ่มักจะมีบทวิเคราะห์ให้เลือกน้อย หรือบางตัวก็ไม่มีเลย)

บทวิเคราะห์แบ่งได้ออกเป็นหลายประเภท เช่น บทวิเคราะห์รายวัน บทวิเคราะห์เทคนิค บทวิเคราะห์รายอุตสาหกรรม และบทวิเคราะห์รายตัว ซึ่งส่วนใหญ่แล้วที่ผมชอบอ่านจริงๆก็จะมีบทวิเคราะห์อุตสาหกรรมกับบท วิเคราะห์หุ้นรายตัวเท่านั้น ...(รายวันก็มีอ่านบ้าง ส่วนบทวิเคราะห์ทางเทคนิคนี่ไม่คิดจะเปิดเลย)

เวลาที่มีคนแนะนำหุ้นตัวใหม่ๆให้ผมรู้จัก หรือไปอ่านเจอจากเวปบอร์ด ผมก็จะทำการศึกษาหุ้นให้ละเอียดขึ้นจาก 56-1 และงบการเงินจนพอเข้าใจธุรกิจแล้ว หลังจากนั้นสิ่งสำคัญที่ผมจะทำก่อนซื้อหุ้นคือต้องประมาณการรายได้และกำไรใน อนาคตออกมาให้ได้ ซึ่งก็มักจะได้จากข่าวที่ผู้บริหารให้สัมภาษณ์ คาดการณ์เอาเอง และหลายๆครั้งก็จะได้จากบทวิเคราะห์

ซึ่งบทวิเคราะห์นี่เวลาอ่าน อ่านไปเชื่อเค้า 100% นะครับ เพราะเท่าที่ผมอ่านมาก็มีการคาดการณ์ผิดอยู่บ่อยพอดูเหมือนกัน ทีนี้เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราจะเชื่อบทวิเคราะห์ได้มากน้อยแค่ไหน? ผมมีวิธีง่ายๆครับ คือลองหาบทวิเคราะห์หลายๆโบรกมาดู ถ้าตัวเลขรายได้ส่วนใหญ่ที่วิเคราะห์ออกมาค่อนข้างใกล้เคียงกันหลายๆโบรก แบบนี้เป็นไปได้สูง

ว่านักวิเคราะห์เหล่านี้ได้สัมภาษณ์ผู้บริหารเหมือนๆกัน ทำให้ประมาณออกมาได้ใกล้เคียงกัน กรณีแบบนี้ผมจะเชื่อตัวเลขรายได้จากบทวิเคราะห์ดังกล่าวพอสมควร

ผมจะขอสรุปหลักการในการใช้ประโยชน์จากบทวิเคราะห์หุ้นรายตัวเป็นข้อๆนะครับ

- ถ้าการคาดการณ์รายได้ของหลายสำนักค่อนข้างใกล้เคียงกัน โอกาสถูกก็สูง
- อย่า เชื่อการคาดการณ์รายได้ในอนาคตเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป เท่าที่ดูส่วนใหญ่โบรกจะคาดการณ์ไว้ต่างกันมาก และโอกาสผิดมักจะสูงกว่าโอกาสถูก
- ตัว เลขค่าใช้จ่ายหรือผลกำไร จะให้ดีก็ไม่ควรเชื่อมากเท่าไหร่ ให้พยายามคิดด้วยตัวเองจะดีกว่าโดยคิดแบบ Conservative ไว้ก่อนเพื่อความปลอดภัย (คิดค่าใช้จ่ายให้เยอะไว้ก่อน คิดกำไรให้ต่ำ)
- ราคาเป้าหมายของหุ้นในบทวิเคราะห์เป็นข้อมูลที่ **"ไม่ควรให้ความสนใจ"** มาก เป็นที่สุด ความน่าเชื่อถือต่ำเอามากๆ เพราะวิธีการประเมินมูลค่าหุ้นนั้น อย่างที่เคยบอกไปว่ามีอยู่หลายวิธี แต่ละวิธีก็มีข้อดีข้อเสียของตัวมันเอง การใช้วิธีที่ต่างกันอาจจะให้ค่าที่ต่างกันเป็นจำนวนมากได้ ปกติผมมักจะใช้ pe ในการประเมินมูลค่าหุ้น แล้วคิดออกมาเป็นช่วงราคาที่เหมาะสมเช่น หุ้น a ควรมี pe 8-10 ประมาณกำไรต่อหุ้นได้ 5 บาท เป้าหมายก็จะอยู่ที่ 40-50 บาท เวลาเข้าซื้อผมจะใช้ราคา 40 เป็นฐาน คิอราคาหุ้นต้องต่ำกว่า 40 พอสมควร (โดยทั่วไปก็จะเอา 1.3 หาร ซึ่งได้ประมาณ 30.7 บาท ถ้าราคาแพงกว่านี้ผมก็ไม่ซื้อ) แต่ถ้าซื้อหุ้นมาแล้วหุ้นมันขึ้นไปเกิน 40 ผมจะยังไม่ขายหุ้นออกไป โดยจะเปลี่ยนเป้าหมายเป็น 50 บาท ถ้าเกิน 50 ก็จะขาย
- ข้อสังเกตุอีกอย่างของราคาเป้าหมายในบทวิเคราะห์นั้นมักจะมี Bias (ลำเอียง) จากนักวิเคราะห์ค่อนข้างสูง ถ้าหุ้นตัวไหนไม่เป็นที่สนใจเป้าหมายก็มักจะต่ำ แต่ถ้าหุ้นตัวไหนราคาเริ่มวิ่ง คนเริ่มมาสนใจกันมากขึ้น นักวิเคราะห์มักจะถูกกระแสความนิยมในหุ้นตัวนั้น ทำให้ต้องปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้นเสมอ ซึ่งจริงๆแล้วนักวิเคราะห์ที่ดีจะต้องไม่ใช้อารมณ์ของตลาดมามีส่วนในการวิ เคราะห์ ช่วงที่หุ้น KH อยู่แถวๆ 4 บาท ตอนนั้นเป้าหมายส่วนใหญ่ของบทวิเคราะห์ก็จะอยู่ที่ 4.5 พอหุ้นวิ่งเกิน 4.5 เค้าก็ปรับเป้าเป็น 5 บาท

พอหุ้นเกิน 5 บาทก็ปรับเป็น 5.6 พอหุ้นทะลุ 6 บาท ก็ปรับเป็น 7 เป็น 8 วนแบบนี้ไปเรื่อยๆ ผมก็ไม่เข้าใจว่าใช่ช่วงเวลาไม่ถึงครึ่งปี ทำไมมูลค่าบริษัทมันเปลี่ยนแปลงได้เร็วขนาดนั้น ปกติมูลค่าของบริษัทนั้นมักจะเป็นตัวเลขที่ไม่ควรจะผันผวนอย่างรวดเร็ว แต่ควรจะแปลเปลี่ยนไปตามแนวโน้มธุรกิจ และความสามารถของบริษัท เพราะฉะนั้นตัวเลขที่เชื่อถือได้น้อยที่สุดในบทวิเคราะห์ก็คือราคาเป้าหมาย นี่เอง

- บทวิเคราะห์ของบางโบรกก็น่าเชื่อถือได้ บางโบรกก็จะออกแนวมั่วๆซะเยอะ หรือหลายๆครั้งความน่าเชื่อของบทวิเคราะห์ก็จะขึ้นอยู่กับตัวนักวิเคราะห์ ด้วย บางคนก็เก่ง บางคนก็ห่วย แต่จะให้บอกว่าที่ไหนดี ที่ไหนห่วย ผมคงไม่ขอพูดดีกว่า เพราะเดี๋ยวเกิดเค้ามาอ่านเวปผมขึ้นมา ผมจะโดนด่าแม่เอาได้

Sunday, November 12, 2006

วันอาทิตย์ ... Relax กันซักวัน

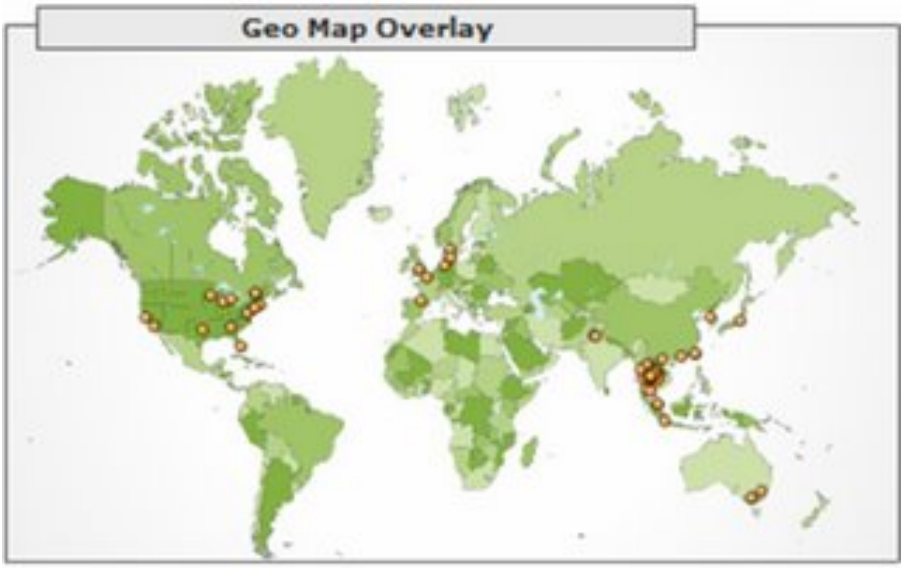

วันไม่มีเรื่องหุ้นนะครับ ขอ Relax ซักวัน ไหนๆก็วันอาทิตย์ทั้งที เลยเอารูปมาให้ดูเล่นๆครับ
ภาพ แรกเป็นแผนที่แสดงว่าคนที่เข้าชม Blog นี้มาจากที่ไหนกันบ้าง (เฉพาะวันเสาร์ที่ 11 พ.ย. 49) คนส่วนใหญ่ที่เข้าเวปก็อยู่ในประเทศไทยซึ่งก็ไม่น่าแปลกใจอะไร รองลงมาก็น่าจะเป็นอเมริกา ยุโรป บางส่วนก็จะมีมาจากญี่ปุ่นและเกาหลีนิดหน่อย แต่บางทีผมก็แปลกใจว่าคนเข้ามา Blog นี้มักจะมีมาจากประเทศแปลกๆที่ผมเองก็ไม่รู้จักชื่อเหมือนกัน มีใครนั่งอ่านอยู่ในประเทศที่ไม่ค่อยคุ้นเคยกัน ส่งเสียงมาทักทายกันบ้างสิครับ อยากรู้

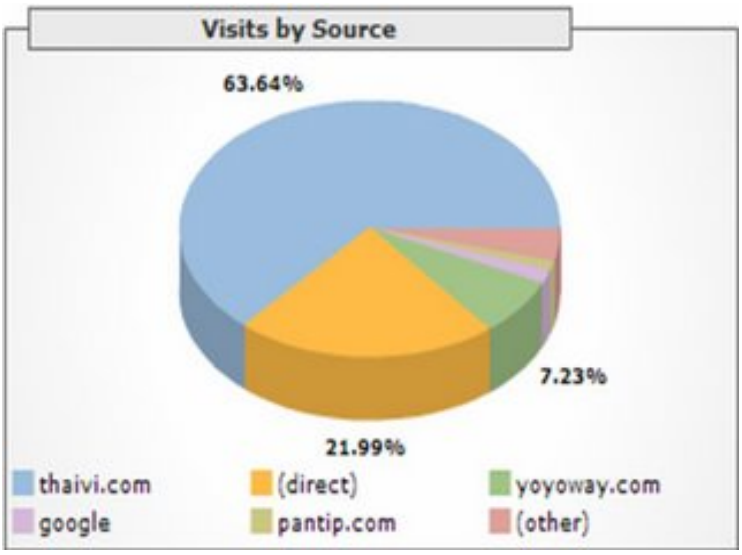

รูปต่อมาก็บอกให้รู้ว่าคนที่เข้า Blog เข้ามาจากช่องทางไหนบ้าง อันดับหนึ่งก็มาจาก www.thaivi.com ผมลองสังเกตดูช่วงไหนที่ผม post ข้อความลงในบอร์ด thaivi บ่อยขึ้น สัดส่วนตรงนี้ก็จะเพิ่มขึ้นด้วย รองลงมาก็จะเข้าจาก http://thai-value-investor.blogspot.com/ โดยตรง และ 3 อันดับสุดท้ายก็มาจาก www.yoyoway.com, google (อยากรู้เหมือนกันว่า ใช้Keyword คำว่าอะไร search มาเจอเวปผมได้ ใครเข้ามาทางนี้บอกผมบ้างนะครับ ว่าใช้คำว่าอะไร search เผื่อว่าอนาคตจะได้ลองเอา Keyword พวกนี้มาใช้โปรโทมเวปต่อไป) , และก็สุดท้ายก็ pantip.com (คงจะมาจากเวปบอร์ดหุ้นในพันทิพ) ...

จริงๆแล้วบางวันก็จะมีจาก www.settrade.com เข้ามาเหมือนกัน อยากรู้เหมือนกันว่า link ผมไปอยู่ส่วนไหนในเวป settrade

Friday, November 17, 2006

นอนไม่หลับ

"อยู่ๆ ก็มีเรื่องราวให้นอนไม่หลับ ให้กลับมาคิดวกวนทั้งคืนวุ่นวาย" แต่ก่อนเป็นเพลงวง zaza ที่ผมชอบมากเพลงหนึ่ง ฟังเพลงไป ดูมิวสิคไปก็นั่งยิ้มไป (นักร้องน่ารัก 555) แต่ตอนนี้พอมาเจอกับตัวเองแล้วก็ยิ้มไม่ออกเหมือนกันครับ ผมเชื่อว่าหลายๆคนที่เล่นหุ้น อย่างน้อยก็ต้องมีอาการนอนไม่หลับ กระสับกระส่าย เฝ้าคิดถึงแต่หุ้นอยู่บ้างเป็นบางโอกาส

ผมเองก็มีเป็นอยู่บ้าง (ช่วงปีแรกๆที่เล่นหุ้นจะเป็นบ่อยกว่า) สาเหตุที่เกิดอาการนอนไม่หลับอย่างแรกก็คือ เวลาที่เจอหุ้นเจ๋งๆ ราคาไม่แพง ผมจะมีเวลาว่างมาศึกษาหุ้นส่วนใหญ่ก็จะเป็นช่วงเวลากลางคืน ซักประมาณ 3-4 ทุ่มเป็นต้นไป กว่าจะอ่านจบบางทีก็เที่ยงคืนตี 1 หรืออาจจะดึกกว่านั้นได้นิดหน่อย ส่วนใหญ่ก็จะนั่งอ่าน 56-1 งบการเงิน และก็ข่าวที่เกี่ยวข้อง บางทีก็จะเจอหุ้นที่ดูธุรกิจเค้าแล้วดีมากๆ กำไรมีแนวโน้มโตอย่างดี และที่สำคัญราคายังต่ำกว่าเป้าหมายอยู่มากๆ ผมก็จะตัดสินใจว่าพรุ่งนี้จะซื้อหุ้นตัวนี้แน่ๆ ตัดสินใจได้แล้วก็ปิดไฟนอนครับ แต่ปัญหามันยังไม่จบ เพราะไอ้เวลานอนนี่สิครับ หัวมันชอบคิดย้อนกลับไปแต่เรื่องหุ้นตัวเอง
- บ้างก็คิดว่าถ้าเราซื้อ 10 บาท แล้วราคามันไป 15 บาทจริงๆ เราจะมีเงินเท่าไหร่น้า
- บางทีก็นั่งคิดถึงธุรกิจเค้าอยู่นั้นแหละ ว่าดีจริงๆรึเปล่าหว่า
- นอนๆอยู่ก็ลุกขึ้นมากดเครื่องคิดเลขนั่งคำนวณกำไรใหม่ คำนวณราคาเป้าหมายใหม่
- แล้วก็ชอบคิดครับว่า เอ... วันพรุ่งนี้เราจะซื้อหุ้นได้รึเปล่าหว่า หุ้นก็ไม่ค่อยมีสภาพคล่อง กลัวเก็บหุ้นได้ไม่ครบที่ตั้งใจไว้
สารพัด จะคิด ... กว่าจะได้หลับลงจริงๆ บางทีก็ยาวไปถึงตี 3-5 ตื่นมาก็จะตาโหลๆ สะลึมสะลือไปทั้งวัน แต่อาการพวกนี้จะหายไปหลังจากซื้อหุ้นครบเรียบร้อยแล้ว เพราะงั้นปีๆนึงอาการนอนไม่หลับแบบนี้จะ

เกิดขึ้นไม่บ่อยเท่าไหร่ เพราะปีนึงจะเจอหุ้นเด็ดๆจริงๆก็คงไม่กี่ตัว เลย ไม่ใช่ปัญหาใหญ่อะไร
แต่ อีกอาการจะเกิดขึ้นบ่อยกว่าหน่อย ซึ่งจะเกิดในช่วงที่หุ้นถืออยู่ราคาอาจจะลดลง และเรายังไม่เข้าใจในตัวธุรกิจเค้าจริงๆ ทำให้เวลาวิเคราะห์ข้อดีข้อเสียของหุ้นก็ทำให้ผมเห็นภาพได้ไม่ครบ ได้แต่เดาเอาเอง ตอนซื้อก็คำนวณไว้อย่างดีแล้วว่าเป้าหมายสูงมาก แต่พอซื้อไปจริงๆ ก็นิ่งๆ หรือไม่ก็ลง เลยชอบแอบคิดว่า เออ .. หรือหุ้นตัวนี้มันมีอะไรที่เราไม่รู้ซ่อนอยู่รึเปล่า หรือเราอาจจะคิดเข้าข้างตัวเองมากไปว่าหุ้นมันดี ทั้งๆที่มันอาจจะไม่ดี วิธีแก้อาการนอนไม่หลับแบบนี้ผมมีอยู่ 2 วิธีครับ

1. ในเมื่อถือหุ้นแล้วไม่สบายใจ ก็ขายมันทิ้งซะ ถึงอาจจะมีเสียดายอยู่บ้าง เพราะราคาเป้าหมายที่เราคิดไว้มันสูงกว่าราคาปัจจุบันเอามากๆ เพราะถ้าหุ้นที่ธุรกิจมันดีมากๆจริงๆ อาการแบบนี้จะไม่ค่อยเกิด การที่เรานอนไม่หลับ แสดงว่าในใจเรายังมีคำถามอีกหลายอย่างที่ยังไม่สามารถหาคำตอบได้ เพราะงั้นการขายหุ้นทิ้งไปเลยจะทำให้เราไม่ต้องมาคิดมากต่อไป ...
2. ในเมื่อนอนไม่หลับเพราะยังมีคำถามมากมายของหุ้นที่ยังหาคำตอบไม่ได้ การแก้ก็ตรงจุดครับ ก็พยายามหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อตอบคำถามที่ยังไม่เคลียร์ ไม่ว่าจะเป็นการหาข้อมูลทาง internet ถามเพื่อนที่อยู่ในอุตสาหกรรมดังกล่าว หรือบริษัทดังกล่าว หรือสุดท้ายก็อาจจะโทรไปถามบริษัทเค้าเลย วิธีนี้บางครั้งก็จะทำให้ผมมั่นใจในหุ้นตัวนั้นๆมากขึ้นและถือต่อไป หรือบางทียิ่งขุดลึกลงไปก็ยิ่งรู้ว่าบริษัทนั้นมีความเสี่ยงสูงเกิดกว่าที่ จะยอมรับได้จนต้องขายทิ้งออกไป

อย่าลืมนะครับว่าถ้าลงทุนแล้วต้องมานั่งเครียด หรือนอนไม่หลับ สู้ขายทิ้งไปเลยจะดีกว่า ไม่คุ้มหรอกครับ กับสุขภาพตัวเอง แล้วมันจะพาลทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานอื่นๆ น้อยลงไปอีก

Saturday, November 25, 2006

ซื้อหุ้นกี่ตัวดี

ในการลงทุนนั้นมีหลายอย่างที่เราต้องตัดสินใจไม่ว่าจะเป็นหุ้นตัวไหนที่จะลง ทุน จำนวนเงินที่จะนำมาลงทุน การตัดสนใจเรื่องจำนวนหุ้นที่จะถือรวมถึงสัดส่วนของหุ้นแต่ละตัวก็เป็นการ ตัดสินใจที่สำคัญมากๆอย่างหนึ่งในการลงทุน

ในมุมมองของผม จำนวนหุ้นที่เหมาะสมสำหรับ VI ควรจะอยู่ในช่วง 3-6 ตัว ไม่ควรเกินนี้ เพราะการถือหุ้นมากไปเช่น 10 หรือ 20 ตัว แม้ว่าจะมีหุ้นบางตัวกำไรเยอะๆ ก็แทบจะไม่ทำให้ port เราดีขึ้นเท่าไหร่ .. นอกจากนี้การมีหุ้นมากเกินไปจะทำให้เราเสียเวลาในการศึกษาติดตามผลการดำเนิน งาน แนวโน้มธุรกิจ หรือการหาข่าวมากจนเกินไป ....

ปัจจัยอีกประการที่ส่งผลต่อจำนวนหุ้นที่ควรจะถือ คือ ความมั่นใจของหุ้นแต่ละตัว และความสามารถในการวิเคราะห์หุ้นของแต่ละคน ถ้ามั่นใจๆมากๆว่าหุ้นที่ซื้อดีมากๆ ราคาที่ซื้อมาต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริงมากๆ ก็ make sense ที่จะลงทุนในสัดส่วนที่สูง ถ้าเรามีความมั่นใจในหุ้นนั้นน้อย ก็ซื้อน้อยๆ ส่วนเรื่องของความสามารถในการวิเคราะห์และติดตามหุ้น ถ้ายิ่งมีมาก การเล่นหุ้นน้อยตัวจะทำให้สามารถทำกำไรได้เป็นกอบเป็นกำมากขึ้น ในขณะที่คนที่ยังเป็นมือใหม่ในตลาดหุ้นเวลาลงทุนอาจจะเริ่มด้วยลงทุนประมาณ 5-6 ตัว เพราะการลงทุนน้อยๆตัว นอกจากจะทำให้เรามีกำไรได้มากในขณะเดียวกันก็อาจจะทำให้เราขาดทุนได้มากๆ เหมือนกัน

ปัจจุบัน ผมถือหุ้นอยู่ 4 ตัว เป็นตัวหลักๆ 3 ตัว ส่วนอีกตัวมีอยู่นิดเดียวไม่ถึง 3% ของ port (ยังซื้อได้ไม่ทันครบหุ้นมันก็วิ่งๆพรวดๆขึ้นไปเกินราคาที่ตั้งใจซื้อไว้) อย่างที่บอกไป หุ้นตัวสุดท้ายราคาเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวในเวลาไม่เกิน 1 อาทิตย์ แต่ว่าไม่ได้ช่วยให้ port ผมดีขึ้นเท่าไหร่เลย สรุปแล้วการถือหุ้นในสัดส่วนน้อยเกินไปจะทำให้เราไม่

คุ้มค่าในการลงทุนลง เวลาในการศึกษาหุ้นตัวนั้นๆ และการถือหุ้นในสัดส่วนที่มากเกินไป จะทำให้เราขาดทุนหนักได้ ถ้าเราคาดการณ์ผิด

สุดท้ายกฎ 2 ข้อ ของนักลงทุนชื่อดังคนหนึ่งไว้ว่า

1. จงอย่าขาดทุน
2. ให้กลับไปดูกฎข้อที่ 1

... อาจจะฟังดูกวนๆ นะครับ แต่จริงๆแล้วแฝงหลักการลงทุนที่ดีมากๆไว้อย่างหนึ่ง คือถ้าเราไม่สามารถมั่นใจได้ว่าโอกาสขาดทุนในการซื้อหุ้นแต่ละตัวนั้นต่ำ ทางที่ดีให้หลีกเลี่ยงการซื้อหุ้นตัวนั้นๆ แล้วไปหาหุ้นตัวใหม่ที่เรามีความมั่นใจดีกว่า ... การอยู่ๆเฉยโดยไม่ซื้อหุ้นก็เป็นหลักการที่ดีมากๆอย่างหนึ่ง ถ้ามันไม่มีหุ้นน่าสนใจให้ซื้อจริงๆ

Wednesday, December 06, 2006

อยู่ห่างๆ อย่างห่วงๆ

กา ลงทุนเล่นหุ้น หลายๆครั้งเราจะมีความจำเป็นที่จะต้องอยู่ห่างจากตลาดหุ้นไปบ้างเป็นบาง โอกาส บางคนก็อาจจะไม่สบายใจถ้าจะต้องถือหุ้นคา port เอาไว้โดยที่ไม่มีเวลาติดตาม อาจจะกลัวว่าระหว่างที่ตัวเองอยู่ห่างจากตลาดหุ้น หุ้นอาจจะลงทำให้ตัวเองขายทุนหนัก หรือหุ้นอาจจะขึ้นจนขายไม่ทัน บางคนอาจจะรู้สึกเฉยๆ ไม่รู้ร้อนหนาวอะไร .. ความรู้สึกในจุดนี้เป็นตัวแบ่ง vi ออกจากนักลงทุนทั่วไปได้ในระดับหนึ่ง ... เพราะการลงทุนแบบ vi นั้นคือการลงทุนที่มองถึงตัวธุรกิจในระยะยาว ราคาที่ผันผวนรายวันในระยะสั้นนั้นไม่ควรมีผลต่อการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญ พอดีว่าช่วง 1 สัปดาห์ที่ผ่านมาผมไปอยู่ที่ภูเก็ตมา (เลยไม่ได้มา update blog ไปพักนึง .. แต่ยังไม่ได้หายไปไหนนะครับ) ทำให้ผมอยู่ห่างจากตลาดหุ้นมาพักนึง ความรู้สึกที่เกิดขึ้นคือรู้สึกโล่งและปลอดโปร่ง ไม่ต้องมากังวลว่าหุ้นจะขึ้นหรือลง การที่เราไม่รู้ราคาหุ้นทำให้ผมเอาเวลาไปทำเรื่องอื่นๆได้อย่างสบายใจขึ้น แทนที่จะต้องมานั่งเครียดรายวันว่าในวันๆนึงเราจะรวยขึ้นหรือจนลงเป็นเงิน เท่าไหร่ ....

ก่อนหน้านี้ผมก็มีช่วงเวลาที่อยู่ห่างจากตลาดหุ้นเป็นเวลานานพอควร คือเมื่อประมาณ 2-3 ปีที่แล้ว ผมซื้อหุ้นไว้เต็ม port แล้วก็บินไปเรียนภาษาที่อเมริกาอยู่ 8 เดือน ... ตอนที่อยู่อเมริกานั้นผมใช้เวลาดูหุ้นน้อยมากๆ คือสัปดาห์นึงไม่เกิน 1 ชม. และจะคอยติดตามบ่อยจริงๆ ก็ช่วงที่ใกล้กับที่บริษัทออกผลประกอบการ ผลก็คือยิ่งผมใช้เวลาอยู่กับตลาดหุ้นน้อยลงเท่าไหร่ ปริมาณการซื้อขายหุ้นก็น้อยลงเท่านั้น ถ้าจำไม่ผิดในช่วง 8 เดือนที่อยู่อเมริกานั้นผมเทรดหุ้นไม่เกิน 1-2 ครั้งเท่านั้นเอง .. ทางด้านผลตอบแทนก็ทำได้ดีมาก อาจจะเพราะว่าหุ้นที่ผมเลือกก่อนไปเรียนนั้น ผมก็คิดมาอย่างดีว่าจะซื้อเฉพาะหุ้นที่ผมคิดว่าธุรกิจน่าจะมีแนวโน้มที่ดีใน ระยะยาว และในช่วง 8 เดือนที่เรียนถ้าเป็นไปได้ก็ไม่อยากที่จะซื้อขายหุ้น การคิดแบบนี้ทำยิ่งทำให้เรามองการซื้อหุ้นเป็นการลงทุนในธุรกิจมากยิ่งขึ้น ความคิดก็จะหนีห่างจากการลงทุนที่เป็น

ระยะสั้น หุ้นที่เลือกมาเลยผ่านการกรองที่ละเอียดขึ้น และสุดท้ายบริษัทที่เราเลือกมาก็มีเวลามากเพียงพอในการแสดงผลการดำเนินงาน และผลักดันราคาหุ้นให้วิ่งตามทันกับผลประกอบการที่เพิ่มสูงขึ้น

อีกครั้งที่ผมห่างจากตลาดหุ้นคือช่วงเวลาที่ผมไปบวชเป็นเวลาประมาณ 1 เดือน แม้จะไม่นานเท่ากับตอนที่ไปเรียนภาษา แต่สถานการณ์ที่แตกต่างกันคือ ตอนไปเรียนนั้นผมยังมีคอมพิวเตอร์ให้ติดตามข่าวสารได้บ้าง ในขณะที่ตอนที่ผมบวชนั้นผมปิดตัวจากโลกภายนอก คือไม่ได้มาสนใจตลาดหุ้นเลย และก่อนที่ผมจะบวช ผมก็ใช้แนวคิดคล้ายๆกันว่าผมจะเลือกหุ้นที่ธุรกิจดี ออกให้ห่างจากการเกร็งกำไรระยะสั้น และเลือกหุ้นที่จะถือโดยคิดว่าต้องเป็นหุ้นที่ ต่อให้ตลาดหุ้นปิดทำการไป 1 เดือน ผมก็ไม่เดือดร้อน (บางท่านอาจจะมองต่างกันไปว่าจะบวชทั้งทีทำไมไม่ขายหุ้นออกมาให้หมด จะได้ตัดขายจริงๆ ผมไม่ขอเถียงในเรื่องนี้ละกันนะครับ เพราะมุมมองแต่ละคนอาจจะไม่เหมือนกัน ผมเชื่อว่าผมสามารถตัดขาดได้แม้จะต้องถือหุ้นอยู่ก็ตาม) หลังจากผมสึกออกมา หุ้นหลายๆตัวที่ผมซื้อไว้เต็ม port ก่อนจะบวชก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงไปอีกเป็นเวลานาน เพราะธุรกิจก็ยังดีเติบโตต่อเนื่องราคาก็ไม่ได้แพงอะไร และที่สำคัญเป็นหุ้นที่ผ่านกระบวนการการเลือกที่ตรงตามหลัก vi อย่างแท้จริง

สำหรับ คนที่อาจจะยังไม่เคยได้ห่างจากตลาดหุ้นเป็นเวลานานจริงๆ ลองฝึกดูก็ได้นะครับ ก่อนจะซื้อหุ้นลองพยายามคิดไว้ในใจเสมอว่า หุ้นที่เราจะถือนั้นให้เลือกเฉพาะหุ้นที่เราจะถือไปอย่างไม่เดือดร้อน ถึงแม้ตลาดหุ้นจะปิดทำการไปซัก 1/2 หรือ 1 ปี การเลือกหุ้นด้วยความคิดแบบนี้จะทำให้เรามีมุมมองที่ดีขึ้นในการเลือกหุ้น และเข้าใกล้ความเป็น vi ได้มากขึ้น (จริงๆแล้วถ้าเอาต้นตำรับแนวคิดนี้จริงๆ ก็คือ คุณลุง Buffett ซึ่งลุงแกจะเลือกหุ้นที่แกคิดว่าแกจะถือไปจนตัวเองตาย หรือต้องเป็นหุ้นที่จะไม่รู้สึกเดือดร้อนอะไร ถ้าตลาดหุ้นจะต้องปิดไป 10 ปี ผมเองยังทำไม่ได้ในระดับนี้ แต่ในระดับที่นักลงทุนส่วนใหญ่ในประเทศเป็นนักเก็งกำไรกันเป็นจำนวนมาก ถ้า vi มือใหม่แบบพวกเรา ลองฝึกคิดให้ได้ในระดับ 1/2 หรือ 1 ปี ผมก็ถือว่าใช้ได้แล้วครับ)

Thursday, December 14, 2006

ประสบการณ์ตีแตก

ตีแตกเป็นชื่อเกมไพ่เกมหนึ่งที่เป็นการพนันที่เล่นสนุกมากเกมหนึ่ง (ไปต่างจังหวัด เล่นกับเพื่อนพร้อมๆกันหลายคน มันอย่าบอกใคร)
ตี แตกเป็นชื่อหนังสือเล่มหนึ่งที่ VI หรือคนที่อยากจะเป็น VI ทุกคนควรจะได้อ่าน โดยชื่อหนังสือเองก็ตั้งชื่อมาจากเกมไพ่ข้างบน โดย ดร. นิเวศน์ ผู้เขียนหนังสือตีแตก ได้เปรียบเทียบการลงทุนกับการเล่นไพ่ตีแตกไว้ได้เห็นภาพได้ชัดเจนมาก .. ผมสรุปไว้ตรงนี้คร่าวๆละกันนะครับ สำหรับคนที่อาจจะยังไม่เคยอ่านหนังสือ ว่า "ตีแตก" นั้นหมายถึงการลงทุนที่เรามั่นใจมากๆว่าเราจะกำไร ในขณะที่โอกาสขาดทุนนั้นต่ำเองมากๆเช่นกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราเจอหุ้นหรือการลงทุนที่เรามั่นใจสุดๆ เราต้องลงทุนเป็นจำนวนมากๆ เพื่อให้ได้กำไรเป็นกอบเป็นกำ หรือเรียกว่า "ตีแตก" นั้นเอง

ในหนังสือ ดร. ได้เขียนประสบการณ์ตีแตกไว้หลายอย่าง ผมเองในชีวิตหนึ่งก็อยากมีประสบการณ์แบบนี้บ้างเหมือนกัน แต่การลงทุนที่ผ่านมาถึงหุ้นบางตัวผมอาจจะลงทุนซื้อเป็นสัดส่วนสูงมากใน port (เกือบ 100% ก็เคยมาแล้ว) แต่ถ้าให้พูดตรงๆ ยังไม่มีการลงทุนครั้งไหนที่ผมเรียกได้ว่า ตีแตกได้ซักที

แต่เมื่อไม่นานมานี้ ผมได้สัมผัสกับมันแล้ว แม้จะไม่ได้กำไรเป็นกอบเป็นกำ แต่ก็นับว่าเป็นการลงทุนตีแตกครั้งแรกของผม วันนี้เลยอยากมาแชร์กันให้ฟังว่าเรื่องราวเป็นอย่างไร

เมื่อประมาณ 2 สัปดาห์ก่อนมีพี่ที่รู้จักกันโทรมาหา บอกว่าเค้ากำลังร้อนเงินอยู่ 7 แสน (ตอนฟังครั้งแรกยังนึกว่าพี่เค้าอำ เพราะเคยมีเพื่อนอำผมแบบนี้มาแล้วทีนึง ใจหายวาบ) คุยๆไปปรากฏว่าไม่ได้อำครับ เค้าต้องการใช้เงินจริงๆ แถวต้องใช้เงินภายในวันนั้นด้วย โดยพี่เค้าไม่ได้จะมาขอยืมเงินเฉยๆ แต่มีข้อเสนอให้ คือ เค้าจะขายกองทุนให้ผมในราคา 7 แสนบาท ตอนแรกผมเองก็ไม่ถึงกับสนใจเท่าไหร่ เพราะผมไม่ค่อย

ลงทุนในกองทุนเท่าไหร่อยู่แล้ว แต่เค้าก็เล่ารายละเอียดกองทุนว่าเป็นกองทุนค้มครองเงินต้นมูลค่ากองทุนทั้ง หมดที่คุ้มครองคือ 7.4 แสนบาท ซึ่งจะครบกำหมดในวันที่ 13 ก.พ. 50 ตอนนั้นผมลองคำนวนดูว่าเป็นผลตอบแทนเท่าไหร่ ..

นับ จากวันที่ผมจะต้องจ่ายเงินค่ากองทุน จนถึงวันที่ 13 ก.พ. 50 ที่ผมจะได้รับเงิน คิดเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 74 วัน ผมจ่ายเงิน 7แสน ลงทุน 74 วัน ได้เงิน 7.4 แสนบาท ผมจะได้ผลตอบแทน x % ต่อปี

$$7.4 = 7.0\ (1+x/100)^{(74/365)}$$

แทนค่าไปมาหาค่า x ได้ประมาณ 32% ซึ่งการลงทุนแบบแทบจะไม่มีความเสี่ยง (เพราะคุ้มครองเงินต้น) ได้ผลตอบแทนระดับนี้ ผมว่าคุ้มแบบสุดยอด .... แล้วถ้าคิดให้ละเอียดขึ้นไปอีกจะเห็นว่ากองทุนนั้นเป็นกองทุนที่ลงทุนใน พันธบัตรรัฐบาลอายุใกล้เคียงกับอายุ ดังนั้นผลตอบแทนค่อนข้างจะคาดการได้ไม่ยากผมลองคำนวณดูเมื่อครบกำหนดผมจะได้ เงินประมาณ 7.58 แสนบาท พอคิดผลตอบแทนคล้ายๆกับข้างบนจะได้ผลตอบแทนประมาณ 48%

การลงทุนที่ได้ผลตอบแทน 48% หรืออย่างเลวร้ายที่สุด (ซึ่งไม่น่าจะเกิดขึ้น) ก็จะได้ 32% ว่าแล้วผมก็เลย ตีแตกซะ วันนั้นผมไปถอนเงินสดเดินทางไป UOB เพื่อทำเอกสารโอนกองทุน แล้วยื่นเงินกันเดียวนั้นเลย ... อีกไม่นาน (13 ก.พ.) ผมก็จะได้เงินกองทุนคืนจาก UOB แต่ในช่วงนี้ผมต้องประหยัดเงินแบบสุดๆ เพราะเงินที่เอาไปซื้อกองทุนนั้นทำเอาผมแทบหมดตัวไม่เหลือเงินสดติดตัวเลย

Wednesday, December 20, 2006

Ouy (อุ๋ย) I did it again.

เมื่อวานนี้เป็นวันหนึ่งที่คุ้มค่าน่าจะบันทึกไว้ในประวัติศาสตร์หุ้นไทย และคุ้มค่าน่าจะเอามาบันทึกเก็บไว้ใน Blog ผมด้วย ไว้เวลาผ่านไปนานๆ กลับมาอ่านอีกรอบน่าจะได้มุมมองอะไรใหม่ๆ

เมื่อวานนี้ 19 ธันวาคม 2549 ตลาดหุ้นไทยลดลงไปกว่า 100 กว่าจุด และ Breaker ที่กำหนดไว้ว่าจะใช้เมื่อ set ลดลงถึง 10% set จะหยุดทำการเป็นเวลาครึ่งชม. เพื่อให้นักลงทุนได้ใช้เวลากลับไปคิดไตร่ตรอง ถูกใช้ขึ้นเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ช่วงเช้าตลาดลบไป 10% break ไปครั้งนึง ช่วงบ่ายลดลงไปอีกเยอะ เกือบจะต้องใช้ break ครั้งที่ 2 มูลค่าตลาดหุ้นหายไปเกือบแสนล้านบาท

สาเหตุที่ทำให้หุ้นลดลงเยอะขนาด นี้เป็นพอจากมาตรการของ ธปท. เพื่อสกัดเงินที่เข้ามาเกร็งกำไรค่าเงินบาท จึงออกกฎว่า ถ้าต่างชาติเอาเงินเข้ามาลงทุน 100 บาท ธปท. จะชักเอาไว้ 30 บาท และถ้าเงินอยู่ในไทยเกิน 1 ปีก็จะคืนเงิน 30 ให้ แต่ถ้าอยู่ไม่ครบ 1 ปี เงินที่หักไว้ 30 จะคืนให้แค่ 20 บาท เจอแบบนี้ผมเป็นต่างชาติผมก็ไม่อยู่หรอกครับ แต่เดิมผมลงทุน 100 ผมต้องเอาเงินมา 100 แต่วันนี้จะลงทุน 100 ผมต้องเอาเงินมา 143 บาท ไม่ใช่เงินน้อยๆเลยนะครับ ต้นทุนค่าเสียโอกาสมหาศาล แถมถ้าอยู่ไม่ครบปียังโดนยึดอีก 43 บาท บ้าไปแล้วแบบนี้ฝรั่งหนีอย่างเดียว

ตอนรู้ข่าวผมกำลังนั่งทำรายงานกับเพื่อนๆอยู่ที่มหาลัย เพื่อนในกลุ่ม 8 คนเล่นหุ้นกันซะ 6 คน แทบจะไม่เป็นอันทำงานกันเลย เปิดดูหน้าจอราคาหุ้นตื่นเต้นกันใหญ่ แต่ละคนก็มีปฏิกริยาแตกต่างกันไป

- คนที่หนึ่งรีบเอาเงินที่เหลืออยู่ไปซื้อ warrant เพราะเชื่อว่าการลงแบบนี้ไม่มีได้ทำให้พื้นฐานเปลี่ยน หุ้นจะต้องเด้ง ดังนั้นตัวที่จะเด้งแรงที่สุดก็น่าจะเป็นพวก warrant เพราะลงมาแรง

- คนที่ 2 ก็เอาเงินไปซื้อ tfund กองทุนอสังหาให้เช่าโรงงานที่มีความเสี่ยงค่อนข้างต่ำมาก และให้ผลตอบแทนประมาณ 0.80 บาทกว่าๆต่อปี ในราคา 9 บาท เพราะอาจจะชอบความปลอดภัยมากกว่าคนแรก
- คนที่ 3 ก็ตื่นเต้น อยากซื้อหุ้นเพิ่ม แต่ไม่มีเงินสดเหลืออยู่แล้ว ช่วงเช้าพยายามโทรไปหาแม่เพื่อขอทุนเพิ่มแต่พอดีแม่ไม่รับสาย เพราะเข้า สัมมนาอยู่ เลยไม่มีเงินมาซื้อเพิ่ม
- คนที่ 4 ระหว่างที่เพื่อนๆกำลังนั่งดูจอหุ้นอย่างออกอรรถรส แอบโทรสั่งซื้อหุ้นเพิ่มไปตั้งแต่ตอนไหนผมก็ไม่รู้
- คนที่ 5 คนนี้มีหุ้นอยู่เยอะ แต่ไม่ได้เล่นหุ้นเอง ผมเป็นคนเล่นให้ เงินไม่เหลือแล้ว เพิ่งขายไปบางส่วนว่าจะเอาเงินสดไปซื้อรถ
- คน ที่ 6 ผมเอง ... เงินสดก็ไม่เหลือ แถมที่ผ่านมาก็เล่นหุ้นโดยใช้ margin (เงินกู้) อยู่เต็ม port นอกจากจะไม่มีเงินซื้อเพิ่มแล้ว ยังมีผลกระทบจากการที่หุ้นลงมากกว่าเพื่อน (คำนวณคร่าวๆ camry หายไป 2 คัน) แต่ก็ยังแปลกใจตัวเองว่า ทำไมเมื่อวานตอนเห็นหุ้นราคาลงหนักๆ (หนักสุดในชีวิตเท่าที่เคยเห็นมา) กลับไม่รู้สึกร้อนใจอะไรเท่าไหร่เลย รู้สึกสนุกซะด้วยซ้ำ ทำไมหุ้นมันลดลงได้แรงขนาดนี้ ยิ่งดูยิ่งมัน แต่ก็ไม่ได้ทำอะไรกับ port ตัวเอง หลังจากโทรคุยกับโบรกว่าเงินกู้ที่ผมเล่นนั้นการที่จะต้องโดน Force sell หรือเรียกเงินค้ำประกันเพิ่ม หุ้นที่ผมมีอยู่จะต้องลดลงไปเหลือครึ่งเดียวของปัจจุบัน ซึ่งโอกาสเกิดคงจะยากเอามากๆ

เมื่อวานนี้โทรศัพท์ผมสั่นแทบทั้งวัน ทั้งพี่ แม่ เพื่อนๆ โทรมาถามความเห็นกันใหญ่ว่าทำยังไงดี ผมบอกทุกคนไปเหมือนกันหมด ว่ามีหุ้นตัวไหนเล็งๆไว้ ราคาต่ำกว่าเป้าหมาย ซัดไปเลย เมื่อวานเป็น Grand sale ครั้งยิ่งใหญ่ครั้งหนึ่ง ไม่ซื้อไม่ได้แล้ว บางคนก็ถามว่าถ้าซื้อแล้วมันลงไปอีกจะทำยังไง? ผมก็บอกว่าเราเล่นหุ้นเราไม่ได้ซื้อเพื่อหวังจะขายในวันพรุ่งนี้ ต่อให้ในระยะสั้นราคาลดลงแล้วจะเป็นอะไร มาตราการที่ ธปท. ออกมาไม่ได้ทำให้พื้นฐานของบริษัทเปลี่ยนแปลง มูลค่าหุ้นมันยังเหมือนเดิม ในเมื่อวันนี้มันกำลัง Sale อยู่ก็ซื้อๆซะ เพราะพรุ่งนี้เราไม่รู้ว่ามันจะ Sale อีกรึเปล่า หรือว่ามันอาจจะเลือก Sale แล้วกลับไปขายที่ราคาเดิมแน่ๆ ราคาวันพรุ่งนี้เราไม่รู้ เราคาดการณ์ไม่ได้ เรารู้แค่ว่าวันนี้ราคาถูกก็ซื้อไปเถอะ

ตกกลางคืนหม่อม Ouy ออกมาแถลงข่าวว่าจะผ่อนปรนมาตราการดังกล่าวว่าจะไม่หักเงิน 30% ที่เข้ามาและมีจุดประสงค์ที่จะลงทุนใน

ตลาดหุ้น .... ก็ต้องรอดูผลกันครับ ว่าตลาดจะฟื้นได้รึเปล่า จะกลับมาที่เดิมได้เร็วแค่ไหน ผมเองก็เกินจะคาดเดา รู้แต่ว่าหุ้นที่ผมถืออยู่มูลค่ามันก็ไม่ได้เปลี่ยนแปลง หุ้นที่ผมเล่นอยู่ฝรั่งก็ไม่ได้เล่น การที่มันลงเมื่อวานคงเพราะว่าเห็นคนอื่นเค้าลงกันเลยขอลงกะเค้าบ้าง เพราะฉะนั้นสุดท้ายแล้วผมเชื่อว่าราคาหุ้นมันก็จะเดินหน้าเข้าสู่มูลค่าที่ เหมาะสมของมันเอง ผมไม่ได้เดือดร้อนอะไร แต่เหตุการณ์แบบนี้อย่าเกิดบ่อยๆก็ดี ไม่งั้นความน่าเชื่อถือของไทยคงแย่เอามากๆ เช้าพูดอย่าง เย็นพูดอีกอย่าง กลับคำเหมือนเด็กเล่นขายของแบบนี้ ไม่ดีแน่

Ouy, please, don't do it again.

Monday, December 25, 2006

สร้างสรรค์ และ มั่นใจ

ความคิดสร้างสรรค์ หรือการคิดที่จะทำสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่นนั้น บางครั้งก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้เกิดการพัฒนาที่ดีได้ .... สิ่งประดิษฐ์หลายอย่างในโลกที่สร้างประโยชน์ให้กับคนเป็นจำนวนมากล้วนแล้วแต่สร้างมาจากความคิดสร้างสรรค์ทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นเครื่องบิน หลอดไฟ และอีกหลายๆอย่างที่มากเกินจะบรรยาย แต่ความคิดสร้างสรรค์นั้นมักจะอยู่ได้ไม่นานเมื่อขาดความมั่นใจ

ลองสมมติเหตุการณ์เล่นๆดูนะครับ ว่าในครั้งที่ 2 พี่น้องตระกูลไรท์คิดค้นวิธีที่จะทำให้คนบินได้ แล้วถูกเพื่อนๆ หรือญาติสนิทรอบๆตัวบอกว่าเป็นไปไม่ได้หรอก คนจะบินเหมือนนกได้ยังไง ด้วยความที่มีความมั่นใจต่ำทำให้ทั้ง 2 พี่น้องยุติความฝันดังกล่าว ทุกวันนี้การพัฒนาด้านการบินอาจจะยังมาไม่ถึงขั้นนี้ก็ได้

แล้วเรื่องความคิดสร้างสรรค์ กับความมั่นใจมันมีผลอะไรกับการลงทุนของเราบ้าง .... ในฐานะของนักลงทุนแบบเน้นคุณค่าคนหนึ่ง ตลอดชีวิตการลงทุนของผมเวลาคุยเรื่องหุ้นกับคนอื่น (ที่ไม่ใช่ VI) ผมมักจะคุยกับเค้าไม่ค่อยรู้เรื่อง หุ้นที่เราเล่น บอกไปก็ไม่มีใครรู้จัก หรือใครมีข่าวอะไรเอามาบอกว่าหุ้นตัวนี้ดีหุ้นตัวนี้จะวิ่ง เราเองก็ได้แต่ทำไม่สนใจกับข่าวดังกล่าว เพราะหุ้นที่ VI ชอบเล่นส่วนใหญ่นั้นมักจะไม่ใช่หุ้นยอดนิยมที่มีคนเล่นกันเหมือนหุ้นพวก ptt pttep scc top อะไรพวกนั้น ...

บางคนตอนพยายามเริ่มต้นจะลงทุนแบบ เน้นคุณค่าใหม่ๆ อาจจะถูกค่อนขอดจากมาร์เก็ตติ้งได้ว่า "พี่ซื้อหุ้นนี้จะดีเหรอ ไม่มีใครเค้าเล่นกันหรอก" หรือ "โวลุ่มต่ำแบบนี้ ซื้อไปแล้วตอนขายอาจจะขายไม่ได้เอานา" และคำพูดอีกมากมายรอบข้างที่จะทำให้ผู้เริ่มต้นการลงทุนแบบเน้นคุณค่านั้น ไขว้เขวในแนวทางได้ง่าย หลายๆคนอาจจะเริ่มต้นใหม่ๆ ลองซื้อหุ้น vi ซัวตัว แต่ด้วยความเป็นมือใหม่ก็ทำให้ขาดทุนได้ และ

แล้ว เพื่อนๆ หรือมาร์เก็ตติ้งก็เริ่มค่อนขอดเราอีก "บอกแล้วไม่เชื่อ หุ้นแบบนี้ไม่มีใครเค้าเล่นกัน เป็นไงละขาดทุนเลย" พอเจอแบบนี้เยอะเข้าๆ จากที่เคยคิดว่าการลงทุนแบบ vi นั้นดี ก็กลายเป็นเกิดความสงสัยขึ้นมาในใจว่า "เอ.. มันดีจริงรึเปล่า" "ถ้าการลงทุนแนวนี้มันดีจริง ทำไมคนเล่นแนวนี้มันน้อยเหลือเกิน" จนความสงสัยเคลือบแคลงมากขึ้นๆ สุดท้ายก็เลยกลับไปเล่นหุ้นยอดนิยม หรือเล่นหุ้นตามข่าว อย่างที่คนอื่นเค้าเล่นๆกัน .... โอกาสที่จะเข้ามาเจอโลกที่แท้จริง การลงทุนแบบเน้นคุณค่าที่แท้จริงก็น้อยลง

การเริ่มต้นที่จะหันมาศึกษาและลงทุนในแนว vi นั้นนับได้ว่าเป็นการเริ่มต้นแบบมีความคิดสร้างสรรค์อย่างหนึ่ง เพราะเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่เค้าไม่ทำกัน แต่ถ้าขาดความมั่นใจ เหตุการณ์ที่คล้ายๆเรื่องสมมติในย่อหน้าที่ผ่านมาก็อาจจะเกิดขึ้นได้ และทำให้ไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้แต่แรกได้

มีเรื่องเล่น เรื่องหนึ่งที่ผมได้อ่านในหนังสือ The Intelligence Investor (ตอนนี้หนังสือขาดตลาดไปแล้ว ขายดีมาก) เป็นเรื่องของ อาจารย์ 2 ท่านกำลังเดินคุยไปคุยไป คนหนึ่งมองเห็นแบงค์ 20 ดอลล่ารตกอยู่เลยก้มลงไปเพื่อที่จะเก็บ แต่อาจารย์อีกท่านจับแขนและห้ามเอาไว้แล้วบอกว่า **"ถ้ามันเป็นแบงค์ 20 ดอลล่าร์จริงๆ ก็คงมีคนเก็บไปแล้ว"** ... ประโยคแบบนี้ไม่ทราบคุ้นๆกันบ้างรึเปล่าครับ เรามักจะได้ยินหรือ บางทีก็เป็นคนพูดซะเอง เมื่อมีใครคิดอะไรใหม่ หรือมีความคิดสร้างสรรค์เกิดขึ้น ลองดูตัวอย่างเหตุการณ์ที่จะทำให้เกิดคำพูดแบบนี้กันนะครับ

- 2 พี่น้องตระกูลไรท์คิดจะหาวิธีบิน เพื่อนๆและญาติพูดว่า "ถ้าคนเราบินได้จริงๆ คงมีคนบินไปแล้ว"
- เพื่อนมาปรึกษาเราว่าจะเปิดธุรกิจทัวร์กินอาหารแบบหรูหราในต่างประเทศที่ยัง ไม่มีใครทำ เราก็บอกเพื่อนไปว่า "ถ้าธุรกิจนี้มันดีจริงๆ คงมีคนทำไปแล้ว"
- การลงทุนแบบเน้นคุณค่า ถ้ามันดีจริง ทำไมไม่ค่อยมีคนเล่นกันละ
- และสุดท้ายเป็นแนวคิดด้านการลงทุนที่ถูกสอนกันทั่วโลก ในชื่อว่า

ทฤษฎีตลาดมีประสิทธิภาพ ที่เชื่อว่าราคาเหมาะสมของหุ้นนั้นคือราคาที่เห็นอยู่บนกระดานซื้อขายหุ้น นั้นเอง เพราะถ้าหุ้นมีราคาถูก คนก็จะเข้ามาซื้อจนทำให้ราคาหุ้นนั้นขึ้นมาอยู่ในระดับที่ควรจะเป็น ถ้าหุ้นแพง คนก็จะขายออกมาทำให้ราคามันลง ดังนั้นจริงไม่มีประโยชน์ที่จะหาราคาหุ้นเพราะมันเหมาะสมอยู่ในตัวเองแล้ว แนวคิดนี้เหมือนเป็นการบอกว่า "ถ้าหุ้นมันดี ก็มีคนซื้อไปแล้วแหละ"

คน เราถ้าจะต้องการมีอะไรที่เหนือกว่าคนอื่น ต้องทำอะไรที่แตกต่าง ไม่ใช่มัวแต่คิดว่า "ถ้ามันดีคงมีคนทำไปแล้ว" การลงทุนก็เช่นกัน ถ้ามัวแต่คิดว่า "ถ้าหุ้นดี คงมีคนซื้อไปแล้วแหละ" คิดแบบนี้ยากครับที่จะประสบความสำเร็จ คนที่คิดแบบนี้ทำได้เต็มที่ก็แค่เท่าๆกับค่าเฉลี่ยเท่านั้น .....

ปล. นอกจากที่ผมอยากให้ลืมความคิดแบบนี้ไป และมั่นใจในสิ่งที่ตัวเองทำแล้ว .. อยากจะฝากอีกเรื่องนึงคือ ถ้ามีใครคิดทำอะไรที่มันสร้างสรรค์ หรือมีคนคิดจะทำอะไรใหม่ๆ ขอร้องนะครับ อย่าพูดคำนี้ให้เค้าได้ยินเลย เหมือนเป็นการทำลายฝันของคน

yoyo's investing way
Year 2007

รวบรวมโดย พีร์ บุญชนะวิวัฒน์
https://www.facebook.com/WizardKidTrader

Wednesday, January 03, 2007

วิกฤตหนอ ... มาเยี่ยมกันบ่อยจัง

ฝุ่นตลบรอบก่อนยังไม่ทันจางดี ก็มีเหตุการณ์ใหม่ๆ มาให้ตกใจกันอีกแล้ว คนที่เพิ่งเข้ามาเล่นหุ้นใหม่ๆ ช่วงครึ่งปีหลังมานี่อาจจะรู้สึกว่า "ตลาดหุ้นนี่มันเอาแน่เอานอนไม่ได้จริงๆ" เพราะไม่ทันไรก็เจอเรื่องเข้าไปถึง 3 เรื่องด้วยกัน ... เริ่มตั้งแต่วันที่ 19/9/49 วันปฏิรูปการปกครองแล้วตามมาด้วยการออกมาตราการยึดเงิน 30% ของเงินทุนจากต่างชาติเพื่อสกัดการแข็งตัวของค่าเงินบาท ซึ่งออกโดยธนาคารแห่งประเทศไทย เริ่มต้นปีใหม่ หวังว่าจะมีเรื่องดีๆ เกิดขึ้นบ้าง ที่ไหนได้โดนตั้งแต่ยังไม่พ้นวันสุดท้ายของปี ก็มีเหตุการก่อการร้ายวางระเบิดทั่ว กทม. ถึงแม้จะมีผู้บาดเจ็บไม่มากนัก แต่ก็ทำให้ความเชื่อมั่นของคนนั้นลดต่ำลงมาก

2 เหตุการณ์แรกนั้นผมไม่ได้ทำอะไรทั้งซื้อและขาย เพียงแต่จะบอกคนที่โทรมาถามส่วนใหญ่ว่าถ้ามีเงินก็ให้เลือกซื้อหุ้นที่เล็ง ไว้ว่าจะซื้อก่อนเกิดเหตุการณ์ ส่วนใครที่มีหุ้นอยู่เต็มมือก็บอกให้ถือเอาไว้ เพราะผมเชื่อว่าเหตุการณ์ทั้ง 2 ไม่ได้มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญกับหุ้นหลายๆตัว (บางตัวมีผลนะ) มาเหตุการณ์ที่ 3 ผมก็ยังทำเหมือนเดิมคือไม่ได้ซื้อไม่ได้ขายหุ้นแม้แต่หุ้นเดียว ... ก่อนวันที่ 19/9 ผมถือหุ้นอะไร วันนี้ผมก็ยังถือหุ้นอยู่เหมือนเดิมเป๊ะ สาเหตุที่ผมไม่ขาย เพราะผมคิดไตร่ตรองอย่างละเอียดแล้วว่าหุ้นที่ผมถืออยู่ไม่น่าจะโดนผลกระทบ เท่าไหร่จากเหตุการณ์ทั้ง 3 วันนี้เลยอยากจะลองวิเคราะห์แบบงูๆปลาๆให้ฟังดูว่าเหตุการณ์ทั้ง 3 มีผลกระทบต่อธุรกิจกลุ่มใดบ้างอย่างไร แล้วเราจะได้เลือกลงทุนให้เหมาะกับสถานการณ์ไม่ใช่ขายหุ้นทิ้งโดนไม่รู้ เหตุผล

19/9 ปฏิรูปการเมือง

ก่อน หน้าที่จะมีการปฏิวัติประเทศไทยดูเหมือนจะถูกแบ่งออกเป็นพวกๆ การเมืองก็ไม่นิ่ง คาดการณ์อะไรไม่ได้ชัดเจน แต่หลังจากเกิดปฏิวัติเกิดขึ้น ผมมองว่าปัญหาหลายๆอย่างที่คาราคาซังอยู่ก็ดูจะคลี่คลายลง

แม้ว่ามันอาจจะมีปัญหาใหม่ๆตามมาจากการเปลี่ยนแปลง แต่ ณ วันนั้นยังไม่มีใครบอกได้ว่ารัฐบาลใหม่ที่เข้ามาจะทำให้พื้นฐานของประเทศเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรบ้าง

กลุ่มที่โดนผลกระทบจากเหตุการณนี้ดูจะไม่ กว้างเท่าไหร่ เพราะแม้จะเป็นการปฏิรูปการเมืองที่หลายๆชาติอาจจะกลัว แต่การปฏิวัติครั้งนี้ก็ต้องถูกจุดบันทึกในประวัติศาสตร์ว่าเป็นการปฏิวัติ ที่ Classic ที่สุด ไม่มีเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้น หุ้นที่น่าจะกระทบน่าจะเป็นหุ้นที่พึ่งกลุ่มการเมืองในการดำเนินธุรกิจเป็น หลัก เพราะการเปลี่ยนรัฐบาลจะทำให้ความได้เปรียบเดิมของบริษัทนั้นลดลงไป หุ้นพวกนี้ผมว่ามีจำนวนไม่มากนัก เพราะงั้นจึงไม่น่าจะเป็นห่วงเท่าใด

มาตราการสำรอง 30 %

นี่ เป็นวันที่ตลาดหุ้นลดลงภายในวันเดียวมากที่สุดในประวัติศาสตร์ไทย คือลงไปถึง 108 จุด Breaker ของตลาดหลักทรัพย์ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรก เพื่อให้นักลงทุนได้มีเวลาหยุดคิดเมื่อตลาดลดลงไปถึง 10%

มาตราการนี้มีผลกระทบกับความน่าเชื่อถือของนักลงทุนต่างชาติพอสมควรดังนั้นผลกระทบที่เห็นได้ชัดคือ
- หุ้นที่ต่างชาติชอบเล่น อาจจะโดนผลระยะยาว เพราะไม่รู้ว่าต่างชาติจะหันกลับมาหาไทยเมื่อไหร่
- หุ้นที่กู้เงินจากต่างชาติ โดยเฉพาะบริษัทใหญ่ๆ ที่มักจะออกหุ้นกู้ขายให้ต่างชาติในการระดมทุน กลุ่มนี้จะมีต้นทุนในการกู้ยืมในอนาคตที่สูงขึ้นเพราะต่างชาติจะโดนยึดเงิน ลงทุนไว้ 30% ทำให้ถ้าจะได้รับผลตอบแทนเท่าเดิมจะต้องเสียดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นพอสมควร
- หุ้นที่ออกกองทุนอสังหาหรือมีแผนที่จะออก เช่น ticon cpn จะทำให้เพิ่มทุนลำบากขึ้น ต้องขายอสังหาเข้ากองทุนในราคาที่ลดลง (อย่างไรก็ตามจากการที่พูดคุยกับผู้จัดการกองทุนเชื่อว่าอีกไม่นาน มาตรา 30% จะยกเว้นให้กองทุนอสังหา เพราะฉะนั้นผลกระทบอาจจะไม่โดนมากนักแต่ก็ยังไม่มีใครรู้ว่าจะยกเลิกเมื่อไร่ เพราะงั้นให้ถือว่าเสี่ยงไว้ก่อน)
- หุ้นที่มีสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์จำนวนมาก เช่น บริษัทประกัน บริษัท

พวกนี้จะลงทุนในหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร ซึ่งหลักทรัพย์เหล่านี้ส่วนใหญ่มีมูลค่าลดลงจากมาตราการดังกล่าว ถึงแม้บริษัทประกันจะไม่ได้ขายหลักทรัพย์ออกไป และถือลงทุนระยะยาว บางคนอาจจะบอกว่าไม่กระทบ แต่อย่างไรก็ตาม ด้วยกฎการบันทึกบัญชีแบบ Mark to Market จะทำให้บริษัทประกัน และบริษัทที่มีเงินลงทุนเป็นหลักทรัพย์จำนวนมาก นั้นอาจจะต้องบันทึกผลขาดทุนทางบัญชีเป็นจำนวนมากน้อยตามแต่ปริมาณและตัว หลักทรัพย์ที่มีอยู่

เหตุการณ์นี้ทำให้ผลได้ solution ว่าให้พยายามลงทุนในหุ้นตัวเล็กที่ต่างชาติไม่เล่น ไม่พึ่งเงินกู้ต่างชาติ ไม่มีสินทรัพย์ที่เป็นหลักทรัพย์เป็นจำนวนมาก บริษัทมีอนาคต และราคาลดลงตามตลาด หรือลดลงมากกว่าตลาด พิจารณาดูดีๆ หุ้นที่ผมถืออยู่ทุกตัวบังเอิญเข้าเงื่อนไขที่ผมตั้งขึ้นมาทุกอย่าง ว่าแล้วผมก็ถือหุ้นต่ออย่างสบายใจ (ใจจริงอยากจะซื้อเพิ่ม แต่หมดตังค์แล้ว :p)

ระเบิดวันปีใหม่

เหตุการณ์ นี้ถึงไม่ได้มีผู้บาดเจ็บมาก แต่สิ่งนึงที่ตามมาคือ ภาพลักษณ์ของประเทศดูแย่ลง ความเชื่อมั่นของคนลดลง แม้หุ้นจะลดลงไม่เยอะมาก (ประมาณ 20 จุด) แต่ว่าผมผลกระทบจริงๆอาจจะมากกว่ามาตราการ 30% ซะอีก มาดูกันครับว่ากลุ่มไหนต้องระวังตัวบ้าง

- กลุ่มท่องเที่ยว คนจะมาเที่ยวเมืองไทยก็ต้องมีหยุดคิดกันบ้างละครับ ยิ่งถ้ายังจับตัวคนร้ายไม่ได้ ก็ยังไม่รู้ว่าเหตุการณ์แบบนี้จะเกิดขึ้นอีกรึเปล่า การท่องเที่ยวคงลดลงไปบ้าง แต่คงไม่มากเหมือนตอนซึนามิ
- ห้าง ช่วงปีใหม่และต้นปีปกติจะเป็นช่วงที่ทำยอดขายได้ดี นับเป็นช่วงเวลากอบโกยของห้างเหมือนกัน ... ในช่วงนี้คนเดินห้างก็ลดน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าอาจจะไม่ได้กินเวลานานมาก แต่ทำให้ช่วงไฮของการ shopping เสียโอกาสไปพอสมควร
- กลุ่มที่เชื่อมโยงกับความเชื่อมั่นของประชาชน เช่น อสังหา รถ เวลาเกิดเหตุการณ์อะไรที่ทำให้ความเชื่อมั่นของผู้บริโภค การซื้อรถหรือบ้านมักจะถูกชะลอเป็นอันดับต้นๆ
- สินค้าที่ขายให้กับประชาชนโดยตรง (พวก B2C) เพราะความเชื่อมั่นที่

ต่ำลง การจับจ่ายใช้สอยก็น่าจะลดลงด้วยแม้จะไม่มากเท่ากลุ่มอสังหาและยานยนต์

นี่ เป็นผลกระทบเท่าที่นึกออก แต่ออกตัวไว้ก่อนว่าครั้งนี้ผมมองโลกในแง่ร้ายกว่าที่ควรจะเป็นไว้เล็กน้อย เพราะผมยังไม่รู้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจะบานปลายไปมากกว่านี้หรือไม่ ถ้าเรื่องมันหยุดแค่นี้ ที่ผมเขียนไว้คงจะเกิดจริงไปบ้าง แต่ถ้าเหตุกาณ์มันลามมากขึ้นไอ้ที่เขียนไว้ก็อาจจะน้อยไปด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นในการลงทุนให้ปลอดภัย ก็หลีกเลี่ยงหุ้นกลุ่มข้างต้นไว้บ้างก็ดีครับ สรุปอีกที ท่องเที่ยว ห้าง อสังหา ยานยนต์ และสินค้าที่ขายให้กับประชาชนโดยตรง

กลุ่มที่ไม่น่า จะมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญก็น่าจะเป็นธุรกิจที่ขายสินค้าให้กับองค์กร (แต่ไม่นับวัตถุดิบที่จะนำไปผลิตเป็นสินค้า Consumer) เพราะผมยังเชื่อว่าองค์กรส่วนใหญ่ก็ยังต้องเดินหน้าต่อไป สมมติว่าบริษัทวางแผนจะวางระบบคอมพิวเตอร์เมื่อเกิดเหตุการณ์ขึ้น ผมก็เชื่อว่าเค้าก็คงไม่เปลี่ยนแผนง่ายๆขนาดนั้น

เหตุการณ์แบบนี้ อย่ามัวตื่นตกใจ ให้ตั้งมั่นสติให้ดี คิดอย่างรอบคอบว่าหุ้นที่เราถืออยู่นั้นโดนผลกระทบหรือไม่ อย่าเพิ่งคิดว่าจะขาดหุ้นเพราะหวังจะไปซื้อหุ้นที่ราคาต่ำว่า เพราะเมื่อคุณขายหุ้นในขณะที่คนส่วนใหญ่ก็คิดที่จะขาย ราคาที่ขายได้ก็จะต่ำมาก ซึ่งบางครั้งราคานั้นอาจจะเป็นราคาที่สะท้อนข่าวร้ายไปหมดแล้วก็ได้ วิธีที่ดีในเหตุการณ์แบบนี้ผมว่า ให้คิดว่าธุรกิจของหุ้นที่ถือกระทบมากน้อยแค่ไหน ถ้ากระทบมากก็ขายไปก็ได้ แต่ถ้ากระทบน้อยแต่ราคาลงไปหนัก ก็เป็นโอกาสที่จะซื้อหุ้นราคาถูก ยิ่งถ้าธุรกิจของหุ้นเราไม่กระทบเลยแล้วราคาไหลลงหนักๆ ก็ยิ่งต้องซื้อ แต่ก่อนจะตัดสินใจอะไรคิดให้ดีก่อนนะครับ ไม่ใช่ว่าคิดไม่รอบคอบแล้วไปซื้อเอาๆ แล้วมารู้ทีหลังว่าคิดผิดแบบนี้อาจจะกลายเป็นขาดทุนหนักกว่าเก่าได้
สวัสดีปีใหม่ครับ .. ขอให้ทุกท่านมีสุขภาพกายสุขภาพใจ และสุขภาพ port ที่แข็งแรง กันตลอดทั้งปี

Saturday, January 13, 2007

เครดิตภาษี + ขอพักชั่วคราว

วันนี้เพิ่งมาเปิดดู Blog ตัวเอง .... ก็เพิ่งสังเกตุเห็นว่าผมไม่ได้ update blog มาร่วมๆ 10 วันแล้ว

พอดีว่าช่วงนี้นั่งปั้น IS ของที่มหาลัย แล้ว case ที่เรียนก็มีเยอะเหลือเกิน บวกกับสุขภาพตาที่ไม่ค่อยจะสู้ดีเท่าไหร่ นั่งหน้าคอมนานๆ ทีไรตาต้องเจ็บทุกที ..... ผมหลบไปพักซักครู่ คาดว่าซักเดือนมีนาคมน่าจะกลับมามีเวลากลับมาเขียนต่อครับ

ปล. ช่วงนี้เป็นช่วงเวลาดีของคนมีรายได้จากเงินปันผลมากๆ อย่าลืมขอเครดิตภาษีเงินปันผลคืนด้วยละครับ คนที่เคยทำมาแล้วก็คงไม่มีปัญหาอะไร ส่วนคนที่ยังไม่เคยทำหรือไม่เข้าใจว่าจะขอคืนภาษีคืนอย่างไร ลองไปดูกันที่ link นี้นะครับ

เครดิตภาษีเงินปันผล ผลประโยชน์ที่ถูกมองข้าม

พี่ธันวาเขียนไว้ดีมากครับ
เครดิตภาษีเงินปันผล ผลประโยชน์ที่ถูกมองข้าม
โดย ธันวา เลาหศิริวงศ์ thanwa@hotmail.com

ผม เป็นคนหนึ่งที่สนใจกับเรื่องการเสียภาษีรายได้ส่วนบุคคลไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องจาก บริษัทที่ทำงานประจำได้คำนวณภาษีจากฐานเงินได้สุทธิ และนำภาษีที่หัก ณ. ที่จ่าย ส่งกรมสรรพกรเป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่ทำก็คือการกรอกรายละเอียดให้ถูกต้องและยื่นแบบการเสียภาษีให้ทันช่วงปลายเดือนมีนาคมของทุกๆ ปี

การลงทุนแบบเน้นคุณค่า หรือ value investor นั้น นอกจากการลงทุนในกิจการที่เห็นว่าต่ำกว่ามูลค่าพื้นฐานเพื่อหวังส่วนต่างของ ราคาหุ้นใน

ระยะยาวแล้ว เงินปันผลก็เป็นผลตอบแทนที่นักลงทุนแบบเน้นคุณค่าให้ความสำคัญอย่างมาก ช่วงเดือนเดือนเมษายนและเดือนพฤษภาคมของทุกปีจะเป็นช่วงที่นักลงทุนมีความ สุขกันทั่วหน้า เนื่องจากบริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่ได้ทยอยส่งเช็คเงินปันผลมาให้ผู้ถือหุ้น ทุกคนถึงบ้าน ทั้งนี้จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับผลประกอบการและนโยบายการจ่ายเงินปันผลของ บริษัทนั้น ๆ ทั้งนี้มีบริษัทจดทะเบียนจำนวนหนึ่งที่มีนโยบายจ่ายเงินปันผลรายไตรมาส หรือราย 6 เดือน

นักลงทุนจำเป็นจะต้องรู้และเข้าใจเรื่องภาษี เพราะการจ่ายภาษีอากรให้ถูกต้องและครบถ้วนตามกฎหมายกำหนดเป็นสิ่งที่ผู้ลง ทุนจะต้องถือปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด นอกจากนี้ความเข้าใจเรื่องภาษียังอาจช่วยประหยัดรายจ่ายภาษีได้ด้วย สำหรับนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาจะได้รับยกเว้นภาษีสำหรับ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ หรือ กำไรส่วนต่างราคาจากการซื้อขายหลักทรัพย์ (capital gain) ขณะที่ เงินปันผลนั้นบริษัทจะหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตราร้อยละ 10 นักลงทุนมีสิทธิเลือกที่จะนำเงินปันผลนั้นมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีปลายปี หรือไม่ก็ได้ ซึ่งหากเลือกที่จะนำเงินปันผลนั้นมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ปลายปี กรณีนี้จะได้รับเครดิตภาษีเงินปันผล

เพื่อจะให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นผม จะยกตัวอย่างการคำนวณภาษี และ การขอเครดิตภาษีเงินปันผล การคำนวณดังกล่าวเป็นการคำนวณในกรณีที่ผู้ลงทุนไม่มีรายได้อื่น ดังนั้นฐานภาษีจะอยู่ในระดับต่ำสุด หากผู้ลงทุนมีรายได้ประจำหรือรายได้อื่น ต้องนำรายได้ทั้งหมดมารวมกันแล้วจึงคำนวณการเสียภาษีในอัตราที่กำหนด ขอยกตัวอย่างดังนี้

เงินปันผลที่ได้รับ 70,000 บาท (1)

หักภาษี ณ.ที่จ่าย 10% 70,000 x 10% = 7,000 บาท (2)
เงินปันผลรับจริง (1) (2) 70,000 7,000 = 63,000 บาท (3)
ขอเครดิตภาษีเงินปันผลได้ 70,000 x 3 / 7 = 30,000 บาท (4) *, **
ภาษีที่ถูกหักไว้ทั้งสิ้น (2) + (4) 7,000 + 30,000 = 37,000 บาท (5)

หากไม่มีรายได้อื่น จะมีรายได้ (1)+(4) 70,000 + 30,000 = 100,000 บาท (6)
หักค่าลดหย่อนส่วนตัว = 30,000 บาท
รายได้เหลือหลังค่าลดหย่อน = 70,000 บาท
เงินได้พึงประเมินต่ำกว่า 80,000 บาท ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ ***, ****
แต่เนื่องจากเงินได้จากเงินปันผลนี้ไม่ใช่เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (1) และมียอดตั้งแต่ 60,000 บาทขึ้นไป
จึงต้องนำมาคำนวณภาษีเงินได้ร้อยละ 0.5 ของเงินได้ก่อนหักค่าใช้จ่าย ในกรณีนี้คือ 100,000 x 0.5% = 500 บาท (7)
ขอเงินภาษีคืนส่วนชำระเกิน (5) (7) 37,000 500 = 36,500 บาท (8)
เงินปันผลได้รับจริง (3)+(8) 63,000 + 36,500 = 99,500 บาท (9)
หมายเหตุ
* บริษัทจดทะเบียนเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในอัตราร้อยละ 30 จึงสามารถขอเครดิตภาษีคืนได้ในอัตรา 3/7 ดังนั้นผู้ที่มีรายได้ที่ต้องเสียภาษีในอัตราร้อยละ 37 จะไม่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากการของเครดิตภาษีปันผล

** ถือเป็นเงินได้พึงประเมินและให้ถือเป็นภาษีเงินได้ถูกหัก ณ. ที่จ่ายด้วย

*** เงินได้สุทธิ 80,000 บาทแรก ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้ตั้งแต่ปีภาษี 2546 เป็นต้นไป

ใน ตัวอย่างดังข้างต้น เงินปันผลจริงที่ได้รับคือ 99,500 บาท ไม่ใช่ 63,000 บาทอย่างที่เข้าใจ หรือสามารถขอเครดิตภาษีปันผลคืนได้ 36,500 บาท นับว่าไม่น้อยเลย ตัวอย่างดังกล่าวเป็นการคำนวณสำหรับบริษัทที่เสียภาษีเงินได้นิติบุคคลใน อัตราร้อยละ 30 จึงสามารถขอเครดิตภาษีคืนได้ในอัตรา 3/7 หากบริษัทเสียภาษีเงินได้ในอัตราร้อยละ 25 ก็จะสามารถขอเครดิตภาษีคืนในอัตราลดลงมาคือ 1/5 หรือมาจาก 25 / (100-25) นั่นเอง อนึ่งสำหรับบริษัทที่ได้สิทธิยกเว้นในการเสีย

ภาษี เราไม่สามารถนำมาขอเครดิตภาษีเงินปันผลได้ สำหรับผู้ถือหุ้น PTTEP จะได้ประโยชน์จากการขอเครดิตภาษีเงินปันผลอย่างมากเพราะ PTTEP เป็นธุรกิจที่ได้รับจากกิจการตามพระราชบัญญัติปิโตเลียม พ.ศ. 2541 ซึ่งเสียภาษีเงินได้นิติลบุคคลในอัตราร้อย 50 นั่นหมายความว่า ผู้ถือหุ้นของ PTTEP สามารถขอเครดิตเงินภาษีเงินปันผลได้ทั้งจำนวนนั่นเอง

หาก จะอธิบายง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ ก็คือ มีการเสียภาษีซ้ำซ้อน เนื่องจาก บริษัทจดทะเบียนที่มีกำไรได้ชำระภาษีนิติบุคคลแล้ว ขณะที่ผู้ลงทุนนั้นนำเงินปันผลมาคำนวณเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอีกครั้งหนึ่ง ทางการจึงอนุญาตให้นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดามีสิทธิเลือกที่จะนำเงินปันผล นั้นมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีปลายปีเพื่อขอเครดิตภาษีปันผล ทั้งนี้นักลงทุนที่มีฐานภาษีอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำจะยิ่งได้ประโยชน์มากขึ้น การขอเครดิตภาษีเงินปันผลนี้จะเป็นประโยชน์มากสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มีราย ได้ประจำหรือวัยหลังเกษียณเนื่องจากไม่มีฐานภาษีดังตัวอย่างข้างต้น

สำหรับ ผมนั้น มองข้ามการขอเครดิตภาษีเงินปันผลมาหลายนาน นับจากนี้อัตราภาษีที่จ่ายของแต่ละบริษัทถือเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจลง ทุนเนื่องจากผลประโยชน์เพิ่มเติมจากการขอเครดิตภาษีเงินปันผลดังกล่าว คำถามก็คงอยู่ที่ว่า ท่านพร้อมที่จะให้ความสนใจกับผลประโยชน์ที่ควรจะได้รับนี้ หรือยังคงละเลยผลประโยชน์ส่วนนี้ต่อไปอีก

July 31, 2003

ข้อมูลจาก ThaiVI

Sunday, January 21, 2007

หางาน vs หาหุ้น

เมื่อครั้งก่อนเพิ่งเขียนไปว่าจะขอลาชั่วคราว ... แต่สุดท้ายมาคิดๆดูอีกที อุตส่าห์เขียนมาก็เกือบๆครึ่งปีแล้ว ไม่น่าจะมาหยุดเอาดื้อๆตอนนี้ เดี๋ยวคนอ่านจะพาลหนีหมด วันก่อนบอกว่าจะไป แต่วันนี้กลับมาใหม่ ไม่รู้จะมีใครแซวผมว่าใช้มาตรา flip-flop เหมือนมาตราการ 30% ของรัฐบาลชุดนี้รึเปล่าไม่รู้แฮะ :)

อีกไม่กี่เดือนผมก็จะเรียน mba จบแล้ว ... ก็เริ่มเข้าสู่ช่วงเวลาที่จะต้องหางานเอาไว้บ้าง เพื่อที่จะวางแผนว่าจบแล้วจะทำอะไรต่อไป .. ยอมรับครับว่าเลือกแล้วเลือกอีก ปวดหัวพอสมควร อยากได้งานที่ทั้งถนัด และถูกใจ ทั้งในแง่ของลักษณะ และบรรยากาศการทำงาน ระหว่างที่กำลังปวดหัวกับการหางานอยู่ก็เลยสังเกตุอะไรขึ้นมาได้อย่างนึงว่า บางครั้งการหางานนี่มันก็ดูคล้ายๆหาหุ้นไม่น้อยเหมือนกัน

หลายๆคนก็ คงผ่านประสบการณ์การหางานมาแล้ว การหางานนี่ถ้าเราจะมานั่งไล่หางานโดยไม่มีหลักการเลย ก็เหนื่อยอยู่ไม่น้อย จะให้นั่งไล่ไปทีละบริษัทว่าเค้ารับพนักงานประเภทพไหนบ้าง โดยที่ไม่ได้ตั้งขอบเขตเอาไว้เลยว่าเราต้องการงานแบบไหน คงใช้เวลานานโขน่าดู ดังนั้นเวลาผมหางานผมก็จะกำหนดลักษณะงานเอาไว้ก่อนว่าสิ่งที่ผมถนัดคืออะไร .. ซึ่งเท่าที่ดูตัวเองเท่าที่ผ่านมา ผมจะถนัดงานเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ธุรกิจ รวมถึงการวิเคราะห์งบการเงินของบริษัท .... ดูคร่าวๆแล้วก็เลยกำหนดงานที่สนใจอยู่ในประเภทงานทางด้านการเงิน .. ซึ่งทำให้การหางานนั้นเร็วขึ้น เพราะผมคงไม่ต้องไปเสียเวลาไล่ดูบริษัทประเภทอื่นๆ

การหาหุ้นผมก็ใช้ ลักษณะคล้ายๆกัน คือผมจะกำหนดกรอบความเข้าใจของผมขึ้นมาก่อนว่า ผมถนัดหรือไม่ถนัดในธุรกิจประเภทไหน ซึ่งผมเองไม่ค่อยถนัดในธุรกิจ
- การเกษตร เพราะเป็นกลุ่มที่มีปัจจัยที่คาดการณ์ยากเหลือเกิน ไม่ว่า

จะเป็นดินฟ้าอากาศ หรือแม้แต่กฎเกณฑ์ต่างๆที่มักจะถูกตั้งขึ้นมาเพื่อกีดกันสินค้าบางประเภท
- ธุรกิจธนาคารและการเงิน ... อันนี้อาจจะฟังดูเหมือนว่าขัดกับความถนัดในงานการเงินที่ผมถนัด แต่จริงๆแล้วผมว่าความยากของธุรกิจธนาคารหรือการเงินนั้นมักจะอยู่ที่มาตรา ฐานทางการบัญชีและกฎเกณธฑ์ต่างๆที่เปลี่ยนแปลง ซึ่งการปรับเปลี่ยนกฎเล็กน้อยก็มักจะทำให้เกิดผลกระทบที่ยากเกินกว่าที่ผมจะ คาดเดา เช่นการตั้งสำรองหนี้ Basel2 ดอกเบี้ยที่ขึ้นหรือลงมีผลอย่างไร ฯลฯ ที่ยากเกินกว่าความสามารถของผม
- ธุรกิจอสังริมทรัพย์ ทั้งๆที่ผมเองก็เรียนจบมาทางวิศวโยธา เกรดก็ไม่ใช่น้อย แต่พอผมลองที่จะวิเคราะห์หุ้นอสังหานั้นกลับยากเหลือเกิน .. เช่น Key success factor อย่างหนึ่งของอสังหาก็คือทำเลที่ตั้ง คนที่จะเข้าใจจุดนี้ได้ดีจะต้องรู้เส้นทางการเดินรถ รู้สถานที่สำคัญ รู้ทำเลของคู่แข่งว่าใกล้เคียงเพียงใด ผมซึ่งไม่ค่อยจะเอาอ่าวเลยในเรื่องแผนที่หรือสถานที่ต่างๆ คงยากมากที่จะเดาได้ว่าบริษัทใดมีการสร้างอสังหาในทำเลที่ดีเพียงใด ... นอกจากนี้ยังมีเรื่องต้นทุนวัสดุก่อสร้าง ต้นทุนน้ำมัน การขึ้นลงของดอกเบี้ย ความเชื่อมั่นของผู้บริโภค การเมือง และอีกหลายๆเรื่องที่ยากเกินจะเข้าใจได้ง่ายๆ

ดังนั้นในการหาหุ้นผม ก็จะทำคล้ายๆกับการหางานคือจะต้องกำหนดขอบเขตความถนัดของตัวเองก่อน ภาษาอังกฤษเค้าเรียกว่า Circle of Competence เพื่อที่เราจะได้ไม่ต้องเสียเวลาไปกับสิ่งที่เราไม่ถนัด

นอกจากนี้ เวลาหางานผมก็ต้องเลือกงานที่ตัวเองสบายใจที่จะทำงานด้วย ต้องไปทำการบ้านเกี่ยวกับบริษัทดังกล่าว ก่อนว่าวัฒนธรรมการองค์กรนั้นๆเป็นอย่างไร เลือกร่วมงานเป็นยังไง รวมถึงเวลาเข้างานเวลาเลิกงาน ความก้าวหน้าในการงาน ความมั่นคงของบริษัทนั้นมากหรือน้อย และทำเลที่ตั้งว่าใกล้บ้านผมแค่ไหน เวลาเลือกหุ้นก็ต้องเลือกหุ้นที่ผมสบายๆใจที่จะถือด้วย โดยก่อนที่จะซื้อหุ้นตัวนึง ผมก็จะต้องทำการบ้านในการ ศึกษาธุรกิจ แนวโน้มอุตสาหกรรม ฐานะทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไร ฯลฯ ยิ่งผมรู้เกี่ยวกับบริษัทมากขึ้นเท่าไหร่

ผมก็จะเข้าใจว่าจะมีปัจจัยอะไรมากระทบทำให้อนาคตของบริษัทเบี่ยงเบนไปจากที่ ผมคิดเอาไว้ ซึ่งจะทำให้ผมนั้นมีความสบายใจในการถือหุ้นมากขึ้นเท่านั้น

ระดับ เงินเดือน ก็เปรียบได้เสมือนกับราคาหุ้น ก่อนจะตัดสินใจทำงานผมก็ต้องเลือกด้วยเช่นกันว่าบริษัทที่เราจะเข้าไปทำนั้น fit กับเรามากแค่ไหน งานที่จะต้องทำนั้นมากหรือน้อย เครียดหรือไม่เครียด และก็ต้องมาถ่วงน้ำหนักดูว่าเงินที่เค้าให้เรานั้นคุ้มค่าแค่ไหนกับสิ่งที่ เราจะต้องทำ การเลือกหุ้นก็ต้องดูคุณภาพบริษัทที่เราจะเข้าซื้อด้วย ถ้าคุณภาพดีมากๆ อนาคตสวยงาน ผมก็ยอมที่จะจ่ายแพงขึ้นหน่อย

และสุด ท้ายซึ่งเป็นแนวคิดของระยะเวลาในการลงทุน ... การเลือกงานผมคงไม่เลือกงานที่คิดว่าอีก 1 เดือนผมจะลาออก ดังนั้นการเลือกงานจริงๆแล้วจะต้องคิดว่างานที่เราจะทำนั้นจะต้องทำให้เรามี ความสุขที่จะอยู่ไปเป็นเวลาพอสมควร เพราะการเปลี่ยนงานบ่อยๆนั้นคงไม่ดีต่อทั้งสุขภาพจิตและสุขภาพของ resume เท่าซักเท่าไหร่ การเลือกหุ้นผมก็เลือกหุ้นที่ผมคิดว่าบริษัทจะดีไปอีกนาน อย่างต่ำก็ 1-2 ปี เพราะบางครั้งกว่าที่หุ้นราคาถูกจะเดินหน้าเข้าสู่ราคาที่เหมาะสมของมันก็ต้องใช้เวลา สั้นหรือยาวนั้นก็ยากที่จะรู้ เพราะฉะนั้นเราควรจะเลือกหุ้นที่เรามั่นใจในธุรกิจเพียงพอที่จะถือไปตราบที่ ราคามันยังต่ำกว่ามูลค่า การเลือกหุ้นโดยหวังว่าพรุ่งนี้ สัปดาห์หน้าหรือเดือนหน้าจะขาย ก็ไม่ค่อยต่างอะไรกับการพนันมากนัก ....

โดย สรุปแล้วทั้งการหางานและการหาหุ้น .. ควรที่จะต้องคิดอย่างดี ทำการบ้านเยอะๆ เพราะเป็นสิ่งที่จะเราจะต้องอยู่กับมันเป็นเวลาอีกนาน ....

ปล. ทั้งนี้เรื่องหางานนี้ผมก็กำลังหาอยู่จริงๆจังนะครับ ไม่ได้สมมติขึ้นมาเพื่อเอามาผูกเข้ากับการหาหุ้น ดังนั้นถ้ามีพี่ๆเพื่อนๆคนไหนช่วยแนะนำผมได้ว่างานที่ไหนตรงกับความถนัดของ ผมก็ช่วยแนะนำผมบ้างนะครับ ... เอามาพูดกันอีกที ผมถนัดงานประเภทที่ต้องวิเคราะห์งบ

การเงิน การวิเคราะห์แนวโน้มบริษัท ชอบทำงานเป็นทีม บรรยากาศการทำงานไม่เครียดและเพื่อนร่วมงานไม่บ้างานมากเกินไป เงินเดือนไม่ใช่ประเด็นหลัก ไม่รู้ผมเลือกมากไปรึเปล่า .... เท่าที่ดูๆมา งานประเภท Credit ลูกค้ารายใหญ่ดูจะใกล้เคียงกับความต้องการของผมพอควร .. ไม่ทราบว่ามีงานประเภทอื่นๆอีกรึเปล่า

Sunday, January 28, 2007

ข้อได้เปรียบของรายย่อย

ถ้าได้อ่านหนังสือการลงทุนทั่วไปๆ หนังสือพิมพ์หรือฟังสื่อต่างๆ เรามักจะได้ยินคำพูดหรือข้อเขียนจำนวนมากพูดถึงความได้เปรียบของนักลงทุนราย ใหญ่ โดยเฉพาะบริษัทกองทุนทั้งหลายก็เน้นในเรื่องความได้เปรียบของการลงทุนแบบกอง ทุน เช่น

- กองทุนนั้นบริหารแบบมีอาชีพ คือมีผู้บริหารกองทุนเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญในการลงทุน
- กองทุนนั้นมีข้อมูลที่มากกว่า เพราะมีการติดตามข้อมูลข่าวสารของหุ้นเป็นจำนวนมาก และมีนักวิเคราะห์หลายสำนักทำบทวิเคราะห์ออกมาให้
- การเป็นรายใหญ่นั้นทำให้การเข้าถึงผู้บริหารนั้นทำได้ง่ายกว่ารายย่อยมาก
- หรือจะเป็นเรื่องของการกระจายความเสี่ยงที่ทำได้มากกว่าเพราะมีเงินมากกว่า ฯลฯ

นักลงทุนรายใหญ่ในที่นี้ผมจะประมาณคร่าวๆว่าเป็นนักลงทุนที่มีเงินลงทุนตั้งแต่ 100 ล้านบาทขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะเป็นกองทุนต่างๆ หรืออาจจะมีนักลงทุนบางคนที่สามารถทำได้ถึงขนาดนั้น ... ข้อดีของการเป็นนักลงทุนรายใหญ่ที่ได้บอกไปข้างบนนั้น ผมก็ยอมรับว่ามันเป็นข้อได้เปรียบของเค้าจริงๆ

แต่ก็ยังสงสัยว่าไม่ค่อยจะมีใครพูดถึงข้อได้เปรียบของรายย่อยซักเท่าไหร่ เพราะจริงๆแล้วผมกลับมองในทางตรงข้ามกันว่า การเป็นรายย่อยเองถึงจะเสียเปรียบรายใหญ่อยู่หลายอย่าง แต่ถ้ามาคำนึงถึงข้อดีของรายย่อยแล้ว ผมว่ารายย่อยนี่กลับได้เปรียบรายใหญ่อยู่มากพอดูเหมือนกัน .. เพราะฉะนั้นคนที่ชอบคิดว่าเรามีเงินน้อยๆ จะไปลงทุนให้ได้ดีนั้นเป็นไปได้ยาก อยากขอให้ปรับความคิดเสียใหญ่หลังจากได้อ่านบทความนี้

ข้อได้เปรียบของรายย่อย

- ข้อดีที่เด่นที่สุดของรายย่อยคือโอกาสในการลงทุนนั้นมีมากกว่ารายใหญ่มาก ฟังแล้วอาจจะดูแปลกๆ รายย่อย (ที่เล็กหน่อย) นั้นบางทีอาจจะลงทุนให้หุ้นที่มีราคาแพงมากๆไม่ค่อยได้เท่าไหร่ เช่นหุ้น ptt pttep scc เพราะจะซื้อหุ้นทีนึงก็ต้องซื้อไม่ต่ำกว่า 100 หุ้น ถ้าหุ้นราคา 100 บาท ก็ต้องใช้เงินไม่ต่ำกว่าหมื่นในการจะซื้อหุ้นพวกนี้ได้ แต่ข้อจำกัดส่วนนี้ก็ไม่ได้มากมายอะไร เพราะคนที่เอาเงินมาลงทุนในตลาดหุ้นผมว่า 10000 บาทไม่น่าจะใช่ปัญหาอะไรเท่าไหร่ แต่สำหรับนักลงทุนรายใหญ่นั้นมีข้อจำกัดคือไม่สามารถลงทุนในหุ้นตัวเล็กและ หุ้นที่มีสภาพคล่องต่ำได้ เพราะเงินขนาด 100 ล้านขึ้นไปนั้นจะซื้อหุ้นที่มีมูลค่าตลาดซัก 200 ล้านนั้นก็ต้องซื้อหุ้นไปถึง 50% ของบริษัทแล้ว การใช้เงินจำนวนมากๆ มาซื้อหุ้นตัวเล็กๆหรือหุ้นที่มีสภาพคล่องต่ำๆนั้นค่อนข้างยากมากที่จะทำให้ ได้จำนวนที่ต้องการ เพราะมีหุ้นให้ซื้อไม่เยอะ ดังนั้นกองทุนก็มักจะซื้อแต่เฉพาะหุ้นขนาดตั้งแต่กลางถึงใหญ่ บางกองทุนที่มีเงินลงทุนสูงมากๆ ก็ลงทุนได้เพียงแค่หุ้นที่อยู่ใน Set50 ซึ่งมีหุ้นให้เลือกเพียง 50 ตัวเท่านั้น ในขณะที่รายย่อยนั้นมีหุ้นให้เลือกลงทุนได้ทั้งตลาด 400 กว่าตัวโดยไม่มีข้อจำกัด
- รายใหญ่บอกอีกว่าการลงทุนในหุ้นตัวใหญ่ของเค้านั้นมีข้อดีคือหาข้อมูลได้ง่าย มีนักวิเคราะห์เขียนถึงหุ้นตัวนี้เยอะแยะ ทำให้การเข้าถึงข้อมูลของเค้านั้นได้เปรียบ แต่ผมกลับมองว่าการที่มีคนติดตามหุ้นตัวนี้มากๆ กลับเป็นข้อเสียซะอีก เพราะหุ้นที่มีคนติดตามเป็นจำนวนมาก โอกาสที่เราจะซื้อหุ้นในราคาถูกนั้นหายากเอามากๆ โอกาสทำกำไรก็ลดลงไปมากเช่นกัน เทียบกับหุ้นตัวเล็กๆไม่ได้ แม้ข้อมูลจะหายากแต่พอไม่มีคนมาสนใจซักเท่าไหร่ โอกาสในการซื้อหุ้นราคาถูกก็มีมาก กำไรก็เยอะมากเช่นกัน
- แม้กองทุนจะบอกว่าการบริหารของเค้ามีมืออาชีพที่มีความเชี่ยวชาญกว่า แต่ผมไม่เห็นด้วยอย่างนั้น เพราะผมเชื่อว่าการลงทุนนั้นไม่ได้จำเป็นที่จะต้องมี IQ ที่สูงมากอะไรนัก สำหรับรายย่อยที่ยอมเสียเวลาในการศึกษาหาความรู้ด้านการลงทุน และความรู้ด้านธุรกิจหลากหลายอุตสาหกรรมไม่ได้ลงทุนด้อยกว่ามืออาชีพในกอง ทุนสักเท่าไหร่นัก
- เรื่องของการกระจายความเสี่ยงซึ่งเป็นข้อดีของการมีเงินเยอะๆ ผมก็มองสวนทางอีกเช่นกัน เพราะผมเชื่อว่าการที่จะลงทุนให้

เหนือกว่าค่าเฉลี่ยของคนทั่วไปได้ จำเป็นจะต้องลงทุนแบบ Focus คือไม่ถือหุ้นมากตัวจนเกินไป การมีหุ้นซัก 10 ตัวผมว่าก็นับได้ว่ากระจายความเสี่ยงได้ดีพอสมควรแล้ว กองทุนที่มีการกระจายความเสี่ยงมากๆ ก็จะซื้อหุ้นตัวใหญ่ๆเกือบทุกตัวใหญ่ตลาด ยิ่งรายใหญ่ซื้อหุ้นจำนวนตัวมากเท่าไหร่ สุดท้ายแล้วผลตอบแทนก็แทบจะไม่แตกต่างจากค่าเฉลี่ยของตลาด ซึ่งผลก็เห็นได้ว่าโดยทั่วไปแล้วผลงานของกองทุนในระยะยาวแล้วก็ไม่ได้แตก ต่างจากผลตอบแทนของตลาดหุ้นซักเท่าไหร่ (แต่กองทุนจโดนหักค่าบริหารทำให้ โดยเฉลี่ยผลตอบแทนมักจะต่ำกว่าค่าเฉลี่ย)

จริงๆ แล้วข้อได้เปรียบของรายย่อยที่ชัดเจนมากที่สุดคือโอกาสในการซื้อหุ้นตัวเล็ก เพราะการลงทุนที่ผ่านมาของผมนั้นเกือบ 100% เป็นหุ้นขนาดเล็กแทบทั้งนั้น การที่จะเห็นข้อได้เปรียบของรายย่อยให้ชัดเจนขึ้นเราต้องเข้าใจต่ออีกว่า หุ้นขนาดเล็กนั้นดียังไง ครั้งต่อไปจะพูดถึงหุ้นตัวเล็กให้ฟังกันอีกรอบ (ผมเริ่มเห็นความสำคัญของหุ้นตัวเล็กมากขึ้นตั้งแต่ port ของผมเริ่มใหญ่ขึ้น มีหุ้นบางตัวที่ผมชอบเอามากๆ ราคาถูกคุณภาพ อยากซื้อสุดๆ แต่ซื้อได้เพียงนิดเดียวเท่านั้น เพราะไม่ค่อยมีหุ้นให้ซื้อเท่าไหร่ ถ้าจะซื้อให้ได้ตามที่ต้องการคงต้องเคาะหุ้นไล่ไปไม่ต่ำว่า 10-20 step แน่ๆ)

Sunday, February 04, 2007

VI กับ หุ้นปันผล

หลายคนที่เพิ่งเข้ามาศึกษาการลงทุนแบบ VI ได้ไม่นานอาจจะคิดว่าการลงทุนแบบเน้นคุณค่า หรือนักลงทุนระยะยาวจริงๆแล้วคือการซื้อหุ้นที่มีปันผลดี ... ความคิดนี้ผมว่าก็มีส่วนถูกอยู่ไม่น้อย เพราะหุ้นที่ VI ส่วนใหญ่เล่นก็มักจะเป็นหุ้นที่มีปันผลจริงๆ มากบ้างน้อยบ้างคละกันไป แต่ถ้าถามว่าการซื้อหุ้นปันผลดีคือการลงทุนแบบเน้นคุณค่ารึเปล่าผมก็คงต้อง ตอบว่าไม่ใช่

การลงทุนแบบเน้นคุณค่าใจความสำคัญคือ "การซื้อหุ้นที่มีมูลค่าต่ำกว่าความเป็นจริง" ส่วนวิธีในการหามูลค่านั้นก็มีมากมายหลายวิธี และก็ไม่มีวิธีไหนที่ถูกต้อง 100% ด้วย ถ้าให้ยกตัวอย่างการวิธีวิเคราะห์ความถูกแพงของหุ้นแบบง่ายๆก็มีหลักอยู่ 3 ตัว คือ P/E, P/BV และ Dividend Yield ถ้าวิเคราะห์แบบยากหน่อยก็คือวิธี DCF (Discountก Cashflow) ซึ่งจะเห็นได้ว่าจาก 4 วิธีที่กล่าวมามีการประเมินมูลค่าที่เอาเงินปันผลเข้าไปเกี่ยวด้วยอยู่ 2 วิธีคือ P/BV และ DCF ที่ใช้ Dividend discout ดังนั้นก็ไม่แปลกที่หลายๆครั้งหุ้นที่มีปันผลดีมักจะเป็นหุ้นที่ราคาถูกไปด้วย

บางครั้งหุ้นที่มีปันผลดีอาจจะไม่ใช่หุ้นที่มีราคาถูก
ในขณะเดียวกัน หุ้นที่มีราคาถูกก็อาจจะมีปันผลต่ำหรือไม่มีปันผลเลยด้วยซ้ำไป

หุ้นที่ปันผลดีแต่ไม่ได้เป็นหุ้นราคาถูกก็อาจจะยกตัวอย่างเช่นหุ้นที่มีกำไร พิเศษ เพียงชั่วครั้งชั่วคราวที่ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยๆ หุ้นพวกนี้บางครั้งจะจ่ายเงินปันผลออกมาก้อนใหญ่ทำให้อัตราส่วนปันผลต่อราคา นั้นสูงจนดึงดูดนักลงทุนได้ แต่จริงๆแล้วตัวธุรกิจอาจจะไม่ได้ดีอะไรมาก ราคาหุ้นก็ไม่ได้ถูก

ตัวอย่างที่เห็นได้ก็คือหุ้น CHUO บริษัทมีการขายบริษัทร่วมออกไป บางส่วนทำให้ได้เงินก้อนใหญ่มา บริษัทจึงจ่ายเงินปันผลออกมาเป็นจำนวนมากทำให้ Yield ของหุ้นนั้นสูงจนดูเหมือนว่าเป็นหุ้นราคาถูก

หรือบริษัทอีกประเภทก็ อาจจะได้แก่บริษัทที่มีบริษัทแม่ที่ถือหุ้นอยู่กำลังลำบาก ทำให้บริษัทนั้นๆ ต้องจ่ายเงินปันผลออกมาเป็นจำนวนมากกว่าปกติ บางครั้งมีการจ่ายปันผลเกินกว่ากำไรที่ทำได้ซะอีก การทำเช่นนี้ก็จะทำให้ Yield นั้นเพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน แต่ถามว่าหุ้นนั้นมีราคาถูกรึเปล่า ผมว่าคนจะเรื่องกัน การที่จะดูว่าหุ้นนั้นมีราคาถูกหรือแพงก็ควรจะดูว่าเงินปันผลที่จ่ายนั้นสูง แค่ไหน (Yiled สูงแค่ไหน) และพิจารณาเพิ่มไปอีกข้อว่า แล้วบริษัทจะสามารถจ่ายปันผลสูงในระดับดังกล่าวได้นานแค่ไหน เป็นการจ่ายปันผลเยอะๆเพียงครั้งเดียวหรือว่าเป็นการจ่ายปันผลที่เกิดจากการ ดำเนินงานหลักของบริษัทแบบระยะยาวจริงๆ

ส่วนหุ้นที่มีราคาถูกจะแต่มี ปันผลอยู่ในระดับที่ต่ำหรือไม่มีปันผลเลย ที่เห็นได้ชัดเจนก็อาจจะหมายถึงหุ้นที่มีการเจริญเติบโตดีทำให้ต้องการเก็บ เงินสดไว้ในการขายธุรกิจของบริษัท อัตราการจ่ายปันผลของบริษัทพวกนี้เท่าที่เห็นมักจะอยู่ในระดับ 30% ของกำไร หุ้น Stanly ในอดีตประมาณ 3-5 ปีที่แล้ว ก็ถือว่าจัดอยู่ในกลุ่มนี้ คือบริษัทมีการเติบโตอย่างต่อเนื่องที่ค่อนข้างสูง บริษัทจึงมองว่าการที่บริษัทเก็บเงินสดไว้มากขึ้นจะทำให้มูลค่าของบริษัท นั้นเพิ่มขึ้นได้ดีกว่าการจ่ายเงินปันผลออกมา การพิจารณาหุ้นประเภทนี้จะเห็นว่าเป็นหุ้นที่มีคุณภาพดี การเติบโตสูง ถึงแม้ว่า Yield อาจจะไม่สูง แต่อาจจะเป็นหุ้นที่มีราคาถูกมากๆก็ได้เมื่อนักลงทุนยอมแลกเงินปันผลที่จะ ได้ในวันนี้กับการเติบโตของกำไรในอนาคต

ปกติเวลาผมตัดสินใจซื้อหุ้น ซักตัวนึง ปันผลนั้นแทบจะไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจความถูกความแพงของหุ้นเลย ผมแค่ต้องการรู้ว่าธุรกิจของบริษัทนั้นจะเติบโตสูงในระดับไหน ราคาที่ผมซื้อนั้นเทียบกับผลกำไรที่จะเกิดขึ้นในอนาคตนั้นเป็นอย่างไร ปันผลที่ได้มานั้นถือว่าเป็นของแถม

ครับ ...
ปล. การลงทุนในหุ้นที่มีเงินปันผลมีข้อดีอยู่ประการหนึ่งก็คือ หุ้นประเภทนี้เวลาหุ้นลงจะลงไม่มากนัก เพราะมักจะมีนักลงทุนส่วนหนึ่งเมื่อเห็นว่า Yield นั้นเพิ่มสูงขึ้นก็จะเข้ามาซื้อพวกนี้เก็บเอาไว้รับปันผล สำหรับคนที่ลงทุนใหม่ๆยังไม่สามารถวิเคราะห์ได้ดีการเลือกหุ้นที่มีปันผลจะ ทำให้ความเสี่ยงขาลงลดลงได้บ้าง แต่ถ้าธุรกิจของหุ้นที่ซื้อมากำลังแย่ หุ้นเริ่มลง อย่าใช้เหตุผลในการไม่ยอมขายหุ้นทิ้งโดยบอกว่า "ขายไปตอนนี้ก็ขาดทุน คิดซะว่าถือไว้รับปันผล" เพราะหุ้นที่ธุรกิจขาลงนั้น ต่อให้มีปันผลยังไง ราคาหุ้นมันมักจะลงแรงกว่าปันผลที่จะได้มาเสมอ เพราะฉะนั้นต่อให้เป็นหุ้นปันผลเอง ถ้าเห็นว่าธุรกิจไม่ดี ยังไงก็ต้องขาด เป็นคำตอบสุดท้าย

Monday, February 12, 2007

สวนสยาม (Siam)

เริ่มต้นมาแบบนี้ไม่ได้กะจะพูดถึง สวนสยามทะเลกรุงเทพแต่อย่างใด แต่จะพูดถึงหุ้น siam ที่ผมเคยถืออยู่เมื่อประมาณกลางปีที่แล้ว หุ้นตัวนี้ต้องออกตัวไว้ก่อนว่าไม่ใช่ว่ากิจการดีมากมายอะไร จัดเป็นหุ้นเกรด C+ เท่านั้น แต่ ณ วันนั้นที่ผมซื้อเพราะเชื่อว่าราคาหุ้นที่เห็นอยู่ในกระดานนั้นมีราคาถูก เกินไป .. ถ้าเรียกตามอ. มนตรีแห่ง tvi และ bizweek ก็ต้องเรียกว่าเป็นหุ้นก้นบุหรี่ตัวหนึ่ง .. คือไม่ได้เป็นของมีคุณภาพอะไรมาก แต่เนื่องจากมันเป็นก้นบุหรี่ที่มีคนทิ้งเอาไว้ อย่างน้อยมันก็เป็นของฟรี จะหยิบมาสูบนิดหน่อยแล้วโยนทิ้งก็ไม่ได้เสียหายอะไร (แต่ถ้าเป็นของจริง ใครจะกล้าหยิบมาสูบนะ) หุ้นก้นบุหรี่นี่มีลักษณะอย่างหนึ่งคือถือนานมากไม่ได้ เพราะธุรกิจเค้าไม่ได้แข็งแรงอะไร เหมือนกับบุหรี่ที่ใกล้หมดมวน .. สูบเสร็จก็ต้องรีบทิ้งเดี๋ยวมันจะลวกมือเอา

ที่มาของชื่อหัวข้อสวน สยามก็คือ siam เป็นหุ้นที่ผมเข้าซื้อในช่วงที่บทวิเคราะห์เกือบทุกโบรกพูดเหมือนกันหมดคือ ให้ขาย .. ผมเข้าซื้อราคาประมาณ 3.96-4 บาท หลังจากซื้อไปไม่นานราคาก็ไหลลงเป็นน้ำตก .. ยิ่งลงผมก็ยิ่งซื้อ.. สวนทางชาวบ้านเค้าหมด จนหุ้นไหลลงมาเหลือ 3.3 ในเวลาประมาณอาทิตย์เดียว แต่ที่มาของการซื้อหุ้นสวนทางคนอื่นนั้นก็ไม่ใช่ว่าไม่มีเหตุผลซะทีเดียว .. เดี๋ยวผมจะเล่าให้ฟัง

หุ้น siam ธุรกิจหลักของบริษัททำพวก furniture เหล็กยี่ห้อ Lucky หลายๆท่านน่าจะเคยเห็นผ่านตามาบ้าง เพราะยี่ห้อนี้อยู่คู่ไทยมานานพอดูเหมือนกัน แต่ในหลังจากออกงบ Q3 (ของบริษัทนี้ตรงกับ Q1 ของคนอื่นเค้า คือ มค-มีนา) ผมประกอบการออกมา surprise มากๆ กำไรโดดขึ้นสูงสุด .. ฐานะทางการเงินก็แข็งแกร่ง คือมีเงินสดเหลือ 800 ล้าน มีหนี้ระยะยาว 300 ล้าน เอาเงินสดไปจ่ายหนี้แล้วก็ยังเหลือคิดเป็นประมาณ 0.85 ต่อหุ้น ...

สาเหตุการเติบโตของกำไรอย่างก้าวกระโดดนั้นมาจากการที่บริษัทได้ไปได้ทำบ้าน Knockdown จากประเทศอินโดเพื่อเอาไปเป็นที่อยู่ชั่วคราวของคนที่ประสบกับปัญหา Tsunami จำนวน 17000 หลัง โดยมีการส่งมอบไปแล้วประมาณ 10000 หลังใน Q3 .... ผมก็เลยมาคิดคำนวณเอาเล่นๆว่าถ้า Q4 รับรู้รายได้ทั้งหมด 10000 หลัง กำไรของ Q4 ก็สูงไม่ใช่เล่น ... ด้วยความบังเอิญที่ธุรกิจของที่บ้านผมส่งสินค้าให้กับบริษัทสยามพอดี แม่ผมเองเล่นหุ้นตัวนี้มาพักใหญ่แล้วกำไรไปก็ไม่น้อย เพราะที่ผ่านมา siam สั่งซื้อของจากบ้านผมเยอะมากๆ พนักงานที่ร้านทำงานกันไม่ทันต้องทำ OT กันตลอด .. ผมเองก็โง่ไปที่ไม่ทันได้สังเกตว่าเป็นหุ้นในตลาดเลยไม่ได้สนใจ (ไม่งั้นคงกำไรกว่านี้เยอะ) ..

ผมลองเช็คข้อมูลดูก็ได้ความว่าบ้าน 10000 หลังส่งไปเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นรายได้คงรับรู้ในไตรมาส 4 ได้หมด ... eps 9 เดือนประมาณ 1 บาท และไตรมาส 4 น่าจะได้อีก 0.50 บาท รวมแล้วประมาณ 1.50 ราคาหุ้นที่ผมซื้อ 4 บาท คิดเป็น pe เพียง 2.67 เท่านั้น ... เรียกว่าราคาถูกเอามากๆ .. แต่ช้าก่อนท่านทั้งหลาย .. ถ้าใครได้อ่านหนังสือของ อ.มนและเสี่ยวิบูลย์ชื่อ Valueway จะพบว่า pe ที่จัดได้ว่าเป็นกับดัก vi ตัวใหญ่ตัวหนึ่งเลยก็ว่าได้ .. เรื่องของกำไรพิเศษนี้ในหนังสือของดร.นิเวศน์ก็เคยพูดถึง .. ผมเองก็เคยเขียนไปตอนที่พูดถึง pe ว่าควรจะระวังการ pe กับหุ้นที่มีกำไรพิเศษ

ตอนแรกผมเองก็เกือบติดกับดักอันนี้เข้าเหมือน กัน .. (ปกติไม่เคยเล่นหุ้นที่มีกำไรพิเศษมาก่อน) เห็น pe ต่ำแทบจะอยากกระโดดเข้าใส่ .. แต่พอลองมาคิดดูดีถ้าบริษัทนี้ไม่ได้งานบ้านแบบนี้มาอย่างต่อเนื่อง .. อนาคตหลัง Q4 รายได้และกำไรก็จะลดลงสู่ที่เดิม .. หุ้นที่ซื้อไว้ตอนคิดว่าราคาถูกก็อาจจะกลับมาแพงได้เหมือนกัน ..

เลย ย้อนกลับมาคิดใหม่ให้รอบคอบมากขึ้น ... ผมเลยประเมินมูลค่าหุ้นออกมาใหม่เพื่อไม่ให้หลงกลไปกับ pe ที่ต่ำติดดินซึ่งคอยหลอกนักลงทุนให้มาติดกับอยู่ ...

ผมเริ่มจากการ แยกกำไรจากงานปกติของบริษัทและกำไรจากงานบ้าน Knockdown ออกจากกัน .. ได้ประมาณว่า eps งานปกตินั้นประมาณ 0.50 ส่วน eps ของงานพิเศษนั้นประมาณ 1 บาท ..
ผมคิด pe คร่าวให้กับบริษัทนี้ประมาณ 7-8 เท่าเพราะที่ผ่านมาก็พอจะมีอัตราการเติบโตที่ดี ฐานะทางการเงินก็แข็งแกร่งใช้ได้ แต่แทนที่จะเอา pe 7-8 เท่าไปคูณกับ eps ทั้งปีที่ 1.5 ผมแยกออกมาว่า 1 บาทนั้นไม่ใช้รายได้ที่มั่นคง
เลยเอา pe ไปคูณเฉพาะงานปกติของบริษัที่ 0.50 บาทต่อหุ้น จะได้ราคาเป้าหมายประมาณ 3.5-4 บาท ส่วนกำไรพิเศษ 1 บาทนั้นถือว่าเป็นโบนัสพิเศษที่ทำให้บริษัทมีเงินสดเพิ่มขึ้นดังนั้นมูลค่า ของ siam แทนที่จะเป็น 3.5-4 บาท ผมก็เพิ่มเงินสดจากกำไรพิเศษให้อีก 1 บาท จะได้เป็นเป้าหมายประมาณ 4.5-5 บาท .. ว่าแล้วผมก็ซื้อหุ้นตัวนี้เพิ่มเรื่อยๆเมื่อมันยิ่งไหลลงมาๆ ...

จริงๆ แล้วราคาที่ผมซื้อก็ไม่ได้ถูกอะไรมากเมื่อเทียบกับราคาเป้าหมายและคุณภาพ บริษัท .. แต่สิ่งหนึ่งที่ผมยังหวังอยู่ก็คือบริษัทนั้นได้มการประมูลงานบ้าน Knockdown เพิ่มขึ้นอีก .. เพราะ Demand ของบ้านประเภทนี้มีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆจากเหตุการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นทั่ว โลก ไม่ว่าจะเป็นน้ำท่วม แผนดินไหว พายุ ฯลฯ ... ผมถือหุ้นอยู่พักใหญ่ ... จนซักพักก็มีคนเริ่มมาสนใจหุ้น siam โบรกเริ่มออกบทวิเคราะเชียร์ซื้อ บางคนก็ออกบอกวิเคราะห์ประเมินว่างานที่ประมูลเพิ่มมีโอกาสได้เท่าไหร่จะ สร้างรายได้ให้บริษัทแค่ไหน .. รายได้พิเศษนี้อาจจะกลายเป็นรายได้ประจำของบริษัทก็ได้ และจะทำให้ eps สูงๆ ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นของจริง pe ของบริษัทก็จะลดลงอย่างฮวบฮาบ ...

สิ้นเสียงเชียร์ของบทวิเคราะห์จากหลายสำนัก .. ราคาหุ้นก็วิ่งจาก 3 บาทกว่าๆ ไปถึง 3.5 3.6 3.7 4 เพียงไม่นาน .. ยิ่งขึ้นก็ยิ่งเชียร์ ยิ่งเชียร์ก็ยิ่งขึ้น .. จาก 4 บาทก็วิ่งไป 5 บาท.. จากที่ผมทำประมาณการณ์เป้าหมายไว้ 4.5-5 บาท .. พอผมเห็นหุ้นมันวิ่งไป 5 บาทผมไม่รอช้ารีบขายออกไปหมด port เพราะมันเกินเป้าหมายที่คิดเอาไว้ .. หุ้นยังคงวิ่งเกินราคาที่ผมซื้อ แต่ผมพอใจแล้วเพราะมันเกินจุดที่ผมยอมรับได้ ขาย

หมูไปบ้างก็ไม่เสียดายอะไร จนเวลาล่วงเลยมาถึงเดือน 2 ปี 50 .. siam ยังไม่ได้งานพิเศษเหล่านั้นเพิ่ม ผมไม่ได้กลับไปศึกษาหุ้น siam เพิ่มเติมอะไร คงจะรอจนกว่าได้ข่าวว่าบริษัทมีงานพิเศษอะไรเข้ามาอีก ถึงตอนนั้นจะกลับไปดูอีกทีก็คงไม่สาย ...

ดังนั้นฝากระวังไว้ด้วยนะ ครับ สำหรับหุ้นที่มีกำไรจากรายการพิเศษ การเอากำไรพิเศษนั้นมาคิดเป็น pe จะทำให้เป็นการมองโลกในแง่ดีเกินไป .. ผมใช้วิธีเอา pe ที่เหมาะสมคูณกำไรปกติ .. แล้วค่อนเอาเงินสดส่วนเพิ่มจากกำไรพิเศษไปบวกกับราคาที่คิดจากกำไรปกติเป็น ราคาเป้าหมาย .. หรือได้สูตรง่ายๆดังนี้

ราคาเป้าหมาย = (eps ปกติ x pe ที่เหมาะสม) + เงินสดส่วนที่เพิ่มขึ้นจากกำไรพิเศษ

แต่ ยอมรับตรงๆครับ .. การเล่นหุ้นประเภทนี้ความมั่นใจไม่สูงมาก เพราะธุรกิจเค้าไม่ได้เด่นอะไร ยอมรับตรงๆครับว่าตอนที่ถือหุ้น siam นี่นอนหลับไม่ค่อยสนิทเท่าไหร่ ใครจะเล่นหุ้นพวกนี้ก็ต้องระวังตัวและใจไว้บ้างนะครับ

Sunday, February 18, 2007

ปัญหาของค่าเงิน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราเป็นอีกปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการเลือกซื้อหุ้น ... เพราะในบ้านเรามีธุรกิจมากมายที่พึ่งพาการนำเข้าหรือส่งออก โดยเฉพาะหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ผมว่าเกือบครึ่งได้รับผลกระทบจากค่าเงินที่เปลี่ยนแปลงไปบ้างไม่มากก็น้อย ... ลองยกตัวอย่างให้เห็นกันชัดๆนะครับว่าธุรกิจในตลาดหลักทรัพย์นั้นกระทบอย่าง ไรบ้าง

ในอดีตช่วงที่มีการลอยตัวค่าเงินบาท ค่าเงินบาทนั้นอ่อนค่าลงจาก 25 บาท/us มาเป็น 40-50 บาท/us หุ้นที่ได้ประโยชน์จากการอ่อนตัวของค่าเงินก็คือหุ้นที่มีรายได้เป็นเงิน us เพราะสมมติว่าขายของเป็น us แต่เดิมขายได้ 1 us เอามาแลกเป็นบาทได้ 25 พอค่าเงินบาทลอยตัว ขายของได้ 1 us เอาไปแลกได้ 50 บาท .. กำไรเพิ่มขึ้นแบบทันตาเห็น ... ในขณะเดียวกันธุรกิจที่ซวยก็คือธุรกิจนำ เข้าสินค้าโดยจ่ายเงินเป็น us และบริษัทที่มีหนี้เป็น us เพราะแต่เดิมซื้อของหรือเป็นหนี้เค้า 1 us ก็เอาเงินบาท 25 บาท ไปแลกแล้วจ่าย แต่พอค่าเงินเปลี่ยน ต้องเอา 50 บาทไปแลกเป็น us .. แบบนี้ก็เจ๊งเห็นๆเหมือนกัน มีหลายบริษัทที่ปิดตัวไปเพราะไปกู้หนี้เป็น us มาแล้วสุดท้ายหนี้มันก็เหมือนเพิ่มมาอีก 1 เท่าตัว ไม่มีปัญญาจ่าย

การเปลี่ยนแปลงค่าเงินนั้นมีผลกระทบทั้งทางบวกกับหุ้นกลุ่มนึง และก็มีผลทางลบได้เช่นกัน .. อยู่ที่เราจะต้องเลือกหุ้นให้ถูก ในทุกวิกฤตก็มีโอกาสเสมอ ...

ในช่วงนี้เงินบาทแข็งค่าขึ้นมาแม้จะไม่ มากเหมือนตอนลอยตัวค่าเงินบาท แต่ก็นับได้ว่ามีผลกระทบไม่น้อยเหมือนกัน คือจาก 40 บาท/us มาเป็นประมาณ 36บาท/us คิดเป็นเงิน us แข็งค่าขึ้นประมาณ 10% ดังนั้นกลุ่มที่ซวยหน่อยก็คือพวกที่ส่งออก ส่วนพวกที่ได้ประโยชน์ก็พวกที่นำเข้ากับพวกที่มีหนี้สินเป็น us (หุ้นที่มีหนี้สินเป็น us นี่ผมจะข้ามไป

เพราะคงได้ประโยชน์ไม่เต็มที่เท่าไหร่ เพราะถ้ามีหนี้สินเป็น us แต่ไม่มาก ก็จะไม่ได้ประโยชน์เท่าไหร่จากค่าเงิน แต่ถ้ามีหนี้มากๆ ถึงจะได้ประโยชน์จากค่าเงิน ผมเองก็ไม่ชอบอยู่ดี เพราะบริษัทหนี้เยอะๆนี่เสี่ยง)

ที่เอามาเขียนในที่นี้อยากจะเตือน ให้ระวังหุ้นที่ส่งออกให้มากหน่อยครับ .. เพราะผมเคยเห็นบางคนเข้าใจผิดเมื่อคิดถึงผลกระทบจากค่าเงินบาทที่แข็งขึ้น .. โดยผมจะยกตัวอย่างที่มีการเข้าใจผิดให้ดูนะครับ

หุ้น a มีรายได้จากการส่งออกไป us 100% ในปีล่าสุดมีรายได้ประมาณ 100 ล้าน ต้นทุนทางตรงประมาณ 70 ล้าน (หรือมี gross margin ประมาณ 30%) ค่าใช้จ่ายขายและบริหาร 10 ล้าน สมมติว่าไม่มีเงินกู้เลยไม่มีดอกเบี้ย .. บริษัทจะเสียภาษีจากกำไรก่อนภาษีที่ 20 ล้านบาท เป็นจำนวนเงิน 6 ล้าน เหลือเป็นกำไรสุทธิ 14 ล้าน

สมมติ us อ่อนลง (บาทแข็ง) จาก 40 มาเป็น 36 หรือประมาณ 10% ที่ผมเคยเห็นคนคิด เค้าบอกว่าเงินบาทแข็ง 10% กำไรก็น่าจะลดลงประมาณ 10% เหมือนกัน ดังนั้นกำไรจาก 14 ล้านจะเหลือ 12.6 ล้าน ซึ่งก็ไม่ได้ลดลงมาก หุ้นที่ราคาถูกอยู่ก็ยังคงถูกอยู่ดี ทำให้บางคนยังละเลยผลกระทบส่วนนี้ไปบ้าง (บางคนก็อาจจะไม่ได้คำนวณออกมาเป็นตัวเลขเลยด้วยซ้ำ แค่คิดเอาในใจว่ารายได้ลดลง 10% ก็คงไม่เดือดร้อนอะไรเท่าไหร่)

ถ้าคิดให้ละเอียดจริงๆต้องคิดแบบนี้ .. บริษัทมีรายได้ 100 ล้าน ถ้าบาทแข็งขึ้น 10% รายได้จะหายไปประมาณ 10% เหลือ 90 ล้าน แต่ต้นทุนยังเท่าเดิม เพราะต้นทุนเป็นเงินบาท ดังนั้นต้นทุนทางตรงยังคงเป็น 70 ล้านอยู่ดี จะเหลือกำไรขั้นต้น 20 ล้าน หักค่าขายและบริหาร 10 ล้าน เหลือกำไร 10 ล้าน หักภาษีอีก 3 ล้านเหลือกำไรสุทธิ 7 ล้าน --- จะเห็นว่าจากกำไร 14 ล้าน เงินบาทแข็งขึ้น 10% นี่ทำให้กำไรหายไป 50% เลยทีเดียว .... ดังนั้นถ้าใครถือหุ้นที่มีรายได้หลักเป็น us อยู่ก็

ต้องระวังตัวไว้บ้างเหมือนกันนะครับ ผมเองเสียดายหุ้นหลายตัวเหมือนกัน .. เห็นว่าเป็นหุ้นที่ดูแล้วธุรกิจน่าจะดีมาก แต่มาคิดตรงที่รายได้เป็น us นี่แหละ .. เสียดายจริงๆ

บริษัทบางแห่งมีรายได้หลักเป็น us ก็จริง แต่ก็มีต้นทุนหลักเป็น us ด้วยเช่นกัน .. แบบนี้จะทำให้ผลกระทบจากค่าเงินนั้นหักล้างไปได้บ้าง แต่ก็ยังไม่สามารถลดได้เต็มที่อยู่ดี ต้องดูด้วยว่าสัดส่วนต้นทุนที่เป็น us ประมาณเท่าไหร่ของต้นทุนทางตรง แล้วก็คิดปรับรายได้กับต้นทุนไปตาม step จะได้กำไรสุทธิออกมา ... อย่ามองข้ามผลกระทบตรงนี้ไปนะครับ .. ผมว่าเรื่องใหญ่ไม่ใช่เล่น

Tuesday, February 27, 2007

2 ขั้วของการลงทุนแบบเน้นคุณค่า

ในระยะหลังๆมานี้ ผมมาสังเกตหุ้นที่อยู่ใน port ของตัวเองแล้วก็เห็นว่าหา หุ้นที่เป็นหุ้นคุณภาพดีๆ เกรด A แทบจะไม่เจอเลย ... ส่วนใหญ่ที่ถืออยู่ก็จะเป็นหุ้นเกรด B ที่คุณภาพต่ำลงมาหน่อย แต่ซื้อเพราะว่าหุ้นมีราคาถูก pe ของหุ้นก็จะอยู่ประมาณ 4-7 (ซึ่งถือว่าถูกมาก) .... หุ้นส่วนใหญ่ที่ผมถืออยู่จะมีโครงสร้างรายได้มาจากงานประมูลซะเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งกิจการที่มีรายได้จากงานประมูลส่วนใหญ่มักจะมีรายได้ที่คาดเดาได้ยากใน ระยะยาว เพราะบางครั้งการประมูลงานแข่งกันนั้นอาจจะเฉือนชนะกันเพียงไม่เท่าไหร่ก็ทำ ให้รายได้นั้นเพิ่มขึ้นอย่างมากหรือลดลงอย่างมากได้ ... จากความไม่แน่นอนของรายได้นั้น ผมว่า pe ที่ควรจะเป็นอย่างมากก็ไม่ควรเกิน 8-9 เท่านั้น

ลองมาย้อนกลับไปดู port ของนักลงทุนอีกกลุ่มที่ลงทุนแบบเน้นคุณค่าเหมือนกันแต่หุ้นที่ถือใน port นั้นเรียกได้ว่าคุณภาพผิดกับของผมลิบลับเลย ... หุ้นส่วนใหญ่จะเป็นหุ้นที่มีรายได้ที่ค่อนข้างมั่นคง สินค้าหรือบริการมีตราสินค้าเป็นของตัวเอง เรียกได้ว่าบริษัทเหล่านี้มีความได้เปรียบในเรื่องของความมั่นคงของรายได้ เพราะลูกค้าที่ซื้อนั้นมีความจงรักพักดีใน Brand ระดับหนึ่ง ไม่ได้แข่งขันเพียงแค่ราคาเหมือนกับพวกสินค้าที่ไม่มีตรา หรือกิจการที่มีรายได้จากการประมูล เช่น โรงพยาบาล (บำรุงราษฎ์ เกษมราษฎ์ กรุงเทพ) ขนมปังฟาร์เฮ้า (กินกันมาตั้งแต่เด็ก) หรือกลุ่ม Discount store ต่างๆ .... แต่หุ้นเหล่านี้จัดได้ว่าเป็นหุ้นที่มีราคาถูกก็พูดไม่ได้เต็มปากเหมือนกัน .. เพราะส่วนใหญ่แล้วจะมี pe เกิน 10 ขึ้นไปทั้งนั้น .. บางตัวมี pe เพิ่มไปถึง 20 - 30 เลยทีเดียว ถึงคุณภาพดีขนาดไหนผมก็ซื้อไม่ค่อยลงเท่าไหร่ ...

จากการสังเกตุดู style การลงทุน 2 แบบข้างต้น ผมสรุปการลงทุนแบบเน้นคุณค่าออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. เน้นที่หุ้นที่มีราคาถูก แม้คุณภาพอาจจะไม่ได้ดีมาก
2. เน้นที่คุณภาพของหุ้นก่อน เรื่องราคาถูกหรือแพงนั้นมาทีหลัง

ผม เองก็ตอบไม่ได้เหมือนกันว่าการลงทุนแบบเน้นคุณค่ารูปแบบไหนจะให้ผลตอบแทนได้ ดีกว่ากัน .. จริงๆแล้วถ้าผมเลือกได้ ผมก็อาจจะซื้อหุ้นที่มีคุณภาพเกรด A ในราคาที่ถูก แต่ยอมรับจริงๆครับว่าปัจจุบันหุ้นเกรด A ในตลาดเท่าผมพอจะหาได้ราคามันก็ไม่ค่อยถูกซะแล้ว เพราะผมมักจะมีกรอบในใจไว้อย่างหนึ่งเวลาซื้อหุ้นคือ หุ้นที่มีราคาไม่แพงไม่ควรมี pe เกินอัตราการเติบโตในอนาคตของบริษัท ดังนั้นหุ้นที่มี pe 20 หรือ 30 ก็ทำให้ผมทำใจซื้อยากพอสมควรเพราะผมไม่คิดว่าบริษัทเหล่านี้จะสามารถเติบโต ได้ในระดับเกิน 20-30% ได้หลายปีติดต่อกันนัก จนทำให้ผมต้องมานั่งหาหุ้นที่มีคุณภาพลดลงมาหน่อย แต่มีราคาถูกในระดับที่พอยอมรับได้ ....

ใน ที่นี้ผมจะแบ่งวิเคราะห์ความเสี่ยงของการลงทุนทั้ง 2 รูปแบบโดยแบ่งความเสี่ยงของการลงทุนออกเป็น 2 ส่วน คือ ความเสี่ยงที่รายได้และผลกำไรจะไม่เป็นไปตามที่เราคาดการณ์ และ ความเสี่ยงจากการที่ตลาดลดระดับ pe ที่เหมาะสมของหุ้นนั้นๆ

- การ ลงทุนแบบเน้นราคาถูก คือ จะมีความเสียงที่รายได้และกำไรจะไม่เป็นไปตามที่คาดค่อนข้างสูง เพราะเนื่องจากบริษัทไม่มีความมั่นคงในด้านรายได้ และไม่มีอำนาจพอที่จะผลักภาระต้นทุกที่เพิ่มขึ้นไปให้ลูกค้าได้ง่ายๆ ทำให้กำไรที่เราคาดการณ์ไว้อาจจะแตกต่างไปจากที่เราคิดไว้พอสมควร แต่ ความเสี่ยงจากการที่ตลาดจะปรับ pe ของหุ้นเหล่านี้ให้ลดลงนั้นค่อนข้างต่ำ เพราะหุ้นพวกนี้ส่วนใหญ่จะมี pe อยู่ประมาณ 4-7 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับที่ค่อนข้างต่ำอยู่แล้ว ต่อให้รายได้และกำไรลด pe ของหุ้นก็มักจะไม่ลดลงมากเท่าใด ..... ดังนั้นหุ้นกลุ่มนี้จะเป็นที่น่าสนใจมาก ถ้านักลงทุนสามารถคาดการณ์ผลกำไรในอนาคตของบริษัทได้แม่นยำ เพราะจะสามารถขจัดความเสี่ยงส่วนแรกออกไปได้ในขณะที่ความเสี่ยงส่วนหลังนั้นมีต่ำอยู่แล้ว
- การ ลงทุนแบบเน้นคุณภาพหุ้น ความเสี่ยงในด้านรายได้และกำไรนั้นค่อนข้างต่ำกว่า เพราะกิจการมีฐานลูกค้าที่มั่นคงมีตราสินค้าที่

ดี แม้ต้นทุนจะเปลี่ยนแปลงไปก็สามารถผลักภาระให้กับลูกค้าได้โดยปริมาณการขาย ไม่ลดลงมาก ทำให้คาดการณ์อนาคตได้ง่ายกว่า ... แต่ว่าความเสี่ยงจากการที่ตลาดปรับค่า pe ที่เหมาะสมลดลงนั้นผมว่าถือว่ามีค่อนข้างสูง .... ถ้าเรามองย้อนกลับไปในอดีต คนที่ติดตามตลาดหุ้นมานานจะพอเห็นว่าในแต่ละช่วงเวลาหุ้นบางกลุ่มตลาดนั้นจะให้ pe อยู่ในระดับที่สูงมาก แต่ในบางช่วงเวลากลับให้ pe ในหุ้นกลุ่มเดิมนั้นลดต่ำลงมาได้เช่นกัน ในอดีตเราอาจจะได้เห็นหุ้นกลุ่มสื่อสาร pe อยู่ที่ 15-20 ปัจจุบันเข้าใจว่าลดลงเหลือ 10-15 แล้ว .... เมื่อตอนที่ผมเข้าตลาดหุ้นใหม่ๆ หุ้นโรงพยาบาลมี pe ไม่เกิน 10 ในขณะที่ตอนนี้ pe กลุ่มโรงพยาบาลมี pe เพิ่มไปถึงระดับ 20 ได้สบายๆ หุ้นค้าปลีกก็เช่นกัน ในอดีตไม่ค่อยมีคนสนใจ pe อยู่ในระดับเพียง 8-10 เท่านั้น ปัจจุบันก็เห็นว่า pe ก็ปรับเพิ่มไปถึง 20-25 ได้ .... ผมเองคาดเดาไม่ออกว่าตลาดจะปรับ pe ของหุ้นกลุ่มต่างๆเพิ่มขึ้นหรือลดลงเท่าไหร่เวลาใด .. เพราะฉะนั้นผมเองจึงมองว่าความเสี่ยงที่ตลาดจะปรับ pe ของหุ้นเหล่านี้ลดลงว่าน่ากลัวมาก ... เพราะถ้าเกิดหุ้นโรงพยาบาลหรือค้าปลีกที่มี pe อยู่ประมาณ 20 ในปัจจุบันถูกลดระดับลงมาเหลือ 10 หรือ 15 ผมคงจะเจ็บตัวไม่น้อย ...

สรุปแล้วการลงทุนทั้ง 2 รูปแบบก็มีข้อดีและข้อเสียในตัวมันเอง... พวกแรกคาดการณ์กำไรยาก แต่โอกาสที่ pe จะลดนั้นมีไม่มาก ในขณะที่พวกหุ้นคุณภาพสูง โอกาสที่รายได้หรือกำไรจะลดลงก็คงยาก แต่โอกาสที่ pe จะลดลงนั้นมีผลกระทบต่อราคาหุ้นค่อนข้างสูง ... นักลงทุนต้องเลือกเอาเองครับว่าจะชอบหุ้นแบบไหนมากกว่ากัน .. ส่วนตัวผม ณ เวลานี้เลือกแบบแรกซะส่วนใหญ่ ... แล้วรอดูผลกันครับ ว่าผลลัพธ์จะเป็นอย่างไร

Monday, March 19, 2007

สภาพคล่อง

สวัสดีครับ ... หายหน้าหายตาไปนาน วันนี้ได้โอกาสกลับมา update blog กันอีกที
ช่วง ที่ผ่านมาก็ไม่ได้ยุ่งมากมายอะไรหรอกครับ ... ออกแนวขี้เกียจซะมากกว่า ไม่ค่อยอยากอยู่หน้าจอคอมนานๆเท่าไหร่ รู้สึกว่าตาไม่ค่อยดีสู้แสงไม่ค่อยได้ ก็เลยพาลขี้เกียจ up blog ไปในตัวด้วย เพราะจะเขียนซักครั้งบางครั้งก็ใช้เวลา ต้องรวบรวมความคิด แถมผมก็ไม่ใช่คนพิมพ์ดีดเร็วซะด้วย

วันนี้มาพูดเรื่องที่โดยเข้ากับตัวเองครับ .. คือเรื่องของสภาพคล่อง จะ ว่าไปเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนอยู่มากพอสมควร แต่ผมไม่ค่อยได้พูดถึง เพราะก่อนหน้านี้ผมมองว่ามันไม่ใช่ปัญหาอะไรเท่าไหร่ เพราะเวลาเราซื้อหุ้นเรามองเป็นการลงทุนระยะยาว ไม่ได้กะว่าจะซื้อๆขายๆ รายวันอยู่แล้ว เพราฉะนั้นหุ้นที่มีสภาพคล่องไม่มากก็คงไม่ใช่ปัญหาใหญ่อะไรนัก ใช้เวลาเก็บหุ้น 2-3 วัน ใช้เวลาปล่อยหุ้น 2-3 วัน มันก็ยังโอเค ....

ก่อนปี 50 ผมเองก็ไม่ได้มีปัญหากับสภาพคล่องมากนัก เพราะหุ้นที่ซื้อถึงแม้จะมีสภาพคล่องน้อย แต่ก็ไม่ได้ถึงกับน้อยมากๆ แต่มาปีนี้ปัญหานี้มันก็เริ่มเกิดกับผมชัดเจนขึ้น เพราะหลังๆมานี้หุ้นส่วนใหญ่ที่ผมเล่นมักจะเป็นหุ้นในตลาด MAI ซึ่งมีขนาดไม่ใหญ่นัก บางตัว Market Cap ไม่กี่ร้อยล้าน เลยทำให้การซื้อขายนั้นค่อนข้างยาก ทีนี้ถ้าหุ้นที่ซื้อมาแล้วกะจะถือยาวๆ ผมก็ไม่เดือดร้อน แต่หุ้นที่บางทีซื้อมาแล้วเพิ่งมารู้ว่าตัวเองคิดผิดหรือไม่ก็เวลาไปเจอหุ้น ตัวใหม่ที่ดีกว่าตัวเดิมมากๆ จนอยากรีบขายตัวเดิมไปซื้อตัวใหม่นี่สิ.. อยากจะได้ออกให้ได้เร็วราคาก็ไหลลงแรง ไอ้ตัวใหม่ที่จะไปซื้อก็ดั๊นสภาพคล่องน้อยพอกันอีก .. จะซื้อให้ได้เร็วๆก็ทำราคามันวิ่งไปอีก ...

เลยทำให้ผมคงต้องมาปรับ กลยุทธ์ตัวเองใหม่ .. ในอดีตผมจะถือหุ้นอยู่ประมาณ 3-4 ตัวใน port เพื่อจะได้ให้มีเวลาติดตามข่าวสารของหุ้นเพียงพอ และยังทำให้ port มีการ focus เวลากำไรทีจะได้เป็นเนื้อเป็นหนังมากขึ้น มาวันนี้ผมหันมาปรับเป็นการถือหุ้นเพิ่มเป็น 6-7 ตัว เพราะปัญหาเรื่องสภาพคล่อง และผมเริ่มมีเวลามากขึ้นในการศึกษาหุ้นเพราะเรียนใกล้จะจบแล้ว

เรื่อง นีเป็นข้อพิสูจน์อีกประการหนึ่งของความได้เปรียบของนักลงทุนรายเล็กต่อนักลง ทุนรายใหญ่ได้ชัดเจนเลยครับ .... เพราะยิ่ง port ใหญ่ขึ้นๆ จำนวนหุ้นที่มีให้เลือกลงทุนที่มีอยู่ก็ลดลง จนทำให้ต้องกระจาย port มากขึ้น ... วันนี้ผมยังไม่ได้ port ใหญ่มากๆ จำนวนหุ้นที่ซื้อได้ก็ลดลงไปไม่มากเท่าไหร่ แต่ถ้าเป็นพวกกองทุนใหญ่ๆหลักร้อยล้านพันล้านจะให้มาเล่นหุ้นตลาด mai แบบผมเยอะๆก็คงเหนื่อยหน่อยละครับ ....

Thursday, March 29, 2007

บรรษัทภิบาล

เรื่องของความโปร่งใสกับการลงทุนนี่จริงๆแล้วเป็นเรื่องที่แยกขายจากกันแทบไม่ได้ เลย การลงทุนที่ดีเราควรเลือกลงทุนในหุ้นที่มีธุรกิจที่ดี มีผู้บริหารที่ดี และซื้อในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่าที่ควรจะเป็น ... จะเห็นว่าปัจจัยทางด้านผู้บริหารนี่จัดได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งใน การลงทุนให้ประสบความสำเร็จ ...

ในแง่ของความมีขยัน หรือความเก่งของผู้บริหาร หลายๆครั้งเราพอจะตีความเอาจากงบการเงินได้บางส่วน ถ้าบริษัทนั้นสามารถเติบโตได้ดีกว่าอุตสาหกรรมก็มีแนวโน้มว่าผู้บริหารของ บริษัทก็น่าจะมีฝีมืออยู่เหมือนกัน หรือในช่วงที่เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ หรือเป็นช่วงขาลงของอุตสาหกรรมนั้นๆ การประคงบริษัทไว้ไม่ให้เจ็บตัวมาก ก็ถือได้ว่าเป็นความสามารถอย่างหนึ่งของผู้บริหาร ... นอกจากเราจะตีความความสามารถของผู้บริหารเอาจากงบการเงินแล้ว ยังคงมีอีกทางที่ดีก็คือการหาโอกาสได้พูดคุยกับผู้บริหารด้วยตัวเอง ถามคำถามเกี่ยวกับธุรกิจ หรือเรื่องที่เราสงสัย และสังเกตุเอาจากคำตอบของผู้บริหารก็พอจะบอกได้คร่าวๆเช่นกันว่าผู้บริหาร นั้นมีความสามารถแค่ไหน ...

แต่สิ่งสำคัญมากๆ และก็เป็นสิ่งที่ยากในการจะรู้ได้ว่าผู้บริหารนั้นมีความซื่อสัตย์หรือโปร่ง ใสมากน้อยเพียงใด เพราะงบการเงินที่ออกมาเห็นว่าดีนั้น บางครั้งมันอาจจะเกิดจากการที่ผู้บริหารที่ไม่ใสเป็นคนทำให้มันดูดีเกินความ เป็นจริงๆก็ได้ หรือแม้แต่การพูดคุยกันก็อาจจะบอกได้ยากมากเช่นกัน เพราะคนที่ขี้โกงเป็นนิสัยนั้นบางทีก็ยากที่เราจะจับทางเค้าได้ เพราะเค้าขี้โกงมาตลอด ความสามารถในการปกปิดก็คงไม่น้อยอยู่แล้ว

ลอง มาดูผลกระทบของการถือหุ้นที่ผู้บริหารไม่โปร่งใสกันดูบ้างนะครับว่ามันเป็น แบบไหนได้บ้าง (ออกตัวก่อนว่าเรื่องของความโปร่งใส และ

กลโกงในการผองถ่ายเงินนี้ ถือว่าเป็นเรื่องที่เป็นจุดอ่อนของผม เหมือนกัน คงเพราะด้วยประสบการณ์ที่ยังน้อย แต่จะพยายามเล่าๆเอาเท่าที่เคยได้ยินมา และเคยอ่านผ่านๆตามา)
- ผู้บริหารมีการตั้งบริษัท Trading เพื่อเป็นตัวแทนขายสินค้าให้กับบริษัท กลโกงง่ายๆก็คือการขายสินค้าให้กับบริษัทดังกล่าวในราคาต่ำกว่าที่ควร แล้วบริษัท Trading นั้นๆก็ได้กำไรมากเป็นพิเศษ เงินก็เข้าผู้บริหารได้สบายๆ
- บริษัทที่อาจจะมีการซื้อสินทรัพย์จากผู้บริหาร หรือคนรู้จักของผู้บริหาร (คนเค้าก็มักจะบอกว่าไม่เกี่ยวข้องกัน) ในราคาที่แพงกว่าที่ควรจะเป็น
- บริษัทที่สั่งผลประกอบการให้ขาดทุนก็ได้ กำไรก็ได้ .... ในช่วงที่ต้องการให้หุ้นขึ้นก็สร้างข่าว และสร้างผลประกอบการให้ดีขึ้น โดยอาจจะทำได้โดยการพยายามรับรู้รายได้ให้เร็วขึ้น รับรู้รายจ่ายให้ช้าลง หรือให้น้อยลง ซึ่งก็ไม่ได้ยากลำบากเกินความสามารถที่จะตกแต่งได้ เพื่อดันให้ราคาหุ้นเพิ่มสูงขึ้น ... พอหุ้นขึ้นผู้บริหารก็ขายหุ้นออกมา ในทางกลับกัน เมื่อขายหุ้นออกมาได้ตามจำนวนที่ต้องการแล้ว ก็เป็นช่วงของการทุบหุ้น ก็ทำตรงข้ามกับเมื่อกี้ .. คือปล่อยข่าวร้ายออกมา ทำให้ผลประกอบการต่ำๆ หรืออาจจะถึงขึ้นขาดทุน ซึ่งวิธีทำให้ขาดทุนนี่ก็มีหลายสิบวิธี เช่น การรับรู้รายได้ช้าๆ รับรู้รายจ่ายให้เร็วขึ้น, การตั้งสำรองหนี้สูญ, การตั้งสำรองสินค้าคงเหลือหมดสภาพ การตั้งสำรองค่าใช้จ่ายที่ถูกฟ้องร้อง ฯลฯ เมื่อหุ้นลงได้ที่ ก็เข้าไปเก็บหุ้นใหม่ แล้วก็จัดการทำรูปแบบเดิมขึ้นดันราคาหุ้นใหม่อีกรอบ ... แน่นอนว่าการซื้อขายของผู้บริหารคงไม่ใช่ชื่อตัวเองในการซื้อขายแน่นอน เพื่อหลีกเลี่ยงการต้องแจ้งรายการซื้อขาย
- จ่ายเงินเดือนและเงินค่าตอบแทนต่างๆให้ตัวเองเยอะ กรณีนี้รวมถึงการแจก esop ด้วย
ฯลฯ วิธีในการผองถ่ายเงินยังมีอีกมากมาย .. สิ่งสำคัญคือเราต้องรู้ให้ทันผู้บริหาร

แต่การรู้ว่าใครใสไม่ใสนี่สิ ยากเอาการเลย ผมเองก็ยังไม่ค่อยรู้เหมือนกัน .. วิธีที่พอจะช่วยได้ก็คือ

- อ่านหนังสือพิมพ์บ่อยๆ อาจจะเจอกรณีศึกษาบางอย่างพอให้เรารู้ได้ว่าเค้าโกงกันอย่างไร หรือพอจะรู้ว่าใครชื่ออะไรที่ชอบโกง ..
- ถามเอาจากคนอื่นๆ ที่มีประสบการณ์มานานๆ
- หลีกเลี่ยงหุ้นที่มีโครงสร้างในการก่อให้เกิดการโกงได้ง่าย หรืออาจจะลงทุนในสัดส่วนที่ไม่เยอะ ถ้ายังไม่ชัวร์ เช่น
+ หุ้นกลุ่มเกษตร การซื้อขายพวกนี้จะไม่ค่อยมี bill ทำให้ตกแต่งได้ง่าย (ไม่ได้หมายถึงกลุ่มเกษตรทุกตัวนะครับ)
+ หุ้นรับเหมาก่อสร้าง กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สั่งกำไรขาดทุนได้ไม่ยากเท่าไหร่นัก เพราะเดิมธุรกิจพวกนี้ก็เป็นธุรกิจสีออกเทาๆอยู่แล้ว
+ หุ้นที่ผู้บริหารหลักๆ ไม่มีหุ้น หรือมีในสัดส่วนที่ไม่เยอะ เพราะผู้บริหารกลุ่มนี้จะมีแรงจูงใจในการบริหารงานที่ค่อนข้างต่ำ เพราะต่อให้บริษัทดี หุ้นขึ้น ตัวเองก็ไม่ได้ผลประโยชน์มากนัก สู้มาอาศัยรวยเอาจากการผ่องถ่ายเงินออก หรือเล่นกลกับราคาหุ้นให้ขึ้นลงจะรวยได้ง่ายกว่า

จริงๆ แล้วเรื่องของผู้บริหารนี้ผมว่าต้องให้คนที่เก๋าๆ อยู่ในตลาดนานๆ มาเป็นคนพูด ผมเขียนไปอาจจะเป็นการสอนจรเข้ให้ว่ายน้ำก็ได้ ..
อย่างไรก็ตาม ถ้าพี่ๆท่านใดเจอผู้บริหารที่ไม่ค่อยน่าไว้วางใจ และรู้ว่าเป็นหุ้นที่ผมถืออยู่หรือสนใจอยู่ ก็รบกวนช่วยเตือนกันบ้างนะครับ ผมเองยังใหม่กับเรื่องนี้อยู่

Friday, April 13, 2007

Roadmap สำหรับ VI

การเดินทางของคนที่ต้องการจะเป็น Value Investort ที่ประสบความสำเร็จได้นั้น ผมเชื่อว่าควรจะมีการวางแผน ตั้งเป้าหมาย และติดตามผล .... ในวันนี้ผมจะลองวาดภาพ Roadmap ของตัวผมเองทั้งที่ผ่านมาแล้ว และยังไปไม่ถึงให้ดูกันนะครับ

ใน สมัยเริ่มต้นใหม่ๆ คงไม่ใช่ผมคนเดียวที่จะรู้สึกว่าการลงทุนแบบ vi นั้นยากไม่ใช่เล่น เพราะต้องรู้เรื่องมันสารพัดอย่าง ไม่ว่าจะเป็นบัญชี ธุรกิจ การเงิน ฯลฯ การจะศึกษาหุ้นแต่ละตัวก็ใช้เวลาไม่น้อย หลายๆ ครั้งนั่งศึกษาหุ้นเป็น 10 ตัวก็ยังไม่เจอดีๆซักตัว ... อ่านงบการเงินก็ไม่ค่อยเป็น ข้อมูลจะหาจากไหน การเทรดหุ้นให้ดีจะทำอย่างไร ยิ่งคิดก็ยิ่งกลุ้ม ...

แต่ ผมก็พยายามที่จะศึกษาการลงทุนแบบ vi ต่อไป แม้จะมีเบื่อบ้างท้อบ้าง แต่พอมาถึงจุดนึงก็ได้รู้ว่า ที่เราลงทุนลงแรงไปมันคุ้มค่ามากเหลือเกิน ...

step การศึกษาของผมแบบคร่าวๆเป็นแบบนี้ครับ

1. เริ่มต้นจากการศึกษาหาความรู้ในแนวทางการลงทุนแบบ vi เพื่อให้เข้าใจแนวคิดและวิธีการคร่าวๆ ช่วงนี้ผมอ่านหนังสือเกี่ยวกับ vi แทบทุกเล่มที่หาได้ ซึ่งหนังสือหลายๆเล่มผมก็ได้เขียนถึงไปบ้างแล้ว เช่น ตีแตก, one up on wallstreet, วาทะของวอเรนบัฟเฟตต์, The Warren Buffett Way ฯลฯ เมื่ออ่านหนังสือพวกนี้ไปมากจะจะเข้าใจแนวคิดในการลงทุนแบบ vi มากขึ้น แต่สิ่งที่เป็นปัญหาของผมในวันนั้นหลังจากอ่านหนังสือ vi ไปได้หลายเล่มก็คือ ผมยังขาดความสามารถในการอ่านงบการเงิน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในเป็น vi ที่ดีได้

2. เมื่อพบจุดอ่อนของตัวเองเรื่องของการอ่านงบการเงิน ผมก็เลยลอง load งบการเงินจากเวปไซต์ www.sec.or.th มาลองฝึกอ่านดู โดยช่วงแรกใช้หนังสือตีแตกของ ดร. นิเวศน์เป็นแนวทาง เพราะในหนังสือมีตัวอย่างการวิเคราะห์งบการเงินให้ดู จำได้ว่าตอนแรกผม load งบการเงินของบริษัทในกลุ่มหนังสือ สิ่งพิมพ์มาอ่าน เช่น se-ed aprint mati เพื่อที่จะได้ลองเอามาเปรียบเทียบได้ แต่กว่าที่ผมจะลองคำนวณอัตราส่วนต่างๆตามหนังสือตีแตกได้ ก็เล่นเอาเหนื่อยเหมือนกัน เพราะแต่ละงบนี่กว่าจะทำเสร็จก็กินเวลาเป็นวันเหมือนกัน ผมเห็นท่าจะไม่ดี ก็เลยของไปหาหนังสือเล่มอื่นๆมาอ่านดู เผื่อจะได้ idea มากขึ้น ตอนนั้นก็เห็นหนังสือของ ดร. ภาพร (อ่านงบการเงินให้เป็น) วางอยู่ที่ se-ed ก็เลยลองซื้อมาอ่าน แรกๆก็อ่านเข้าใจยากอยู่บ้าง แต่ยิ่งพออ่านจบไปรอบนึงแล้วเรากลับมาดูงบการเงินใหม่ ก็เห็นได้ชัดเจนว่าสามารถทำความเข้าใจกับงบได้เร็วขึ้น แต่ก็ยังไม่สามารถวิเคราะห์ให้ทะลุปรุโปร่งได้เท่าที่ควร

ผมก็เลยไปหาซื้อหนังสือของดร. ภาพร เล่มอื่นๆมาอ่านเพิ่มเติมเรื่อยๆ (รู้สึกมีอยู่ 3-4 เล่ม) ยิ่งอ่านมาเท่าไหร่ ยิ่งทดลองแกะงบการเงินมากขึ้นเท่าไหร่ ความเร็วในการอ่านงบก็เร็วขึ้นเท่านั้น ระหว่างนี้ผมก็ยังหาความรู้เพิ่มเติมจากงานสัมมนาของตลาดหลักทรัพย์ ตอนนั้นไปเรียนกับอ. ธนเดช มหโภไคย ซึ่งสอนการอ่านงบได้เข้าใจง่ายดีมาก และยังสอนเรื่องการอ่านงบกระแสเงินสด (ซึ่งหาอ่านที่ไหนไม่ค่อยได้เท่าไหร่ ส่วนใหญ่จะมีแต่หนังสือสอนอ่านงบดุลกับงบกำไรขาดทุน)

หลังจากผมเริ่มอ่านงบการเงินได้คล่องมากขึ้น ก็ทำให้ผมเลือกซื้อหุ้นที่มีคุณภาพดี มีความปลอดภัยได้สูงขึ้นจากการใช้งบการเงินช่วย ซึ่งงบการเงินที่ผมจะชอบดูนั้นก็คืองบย้อนหลังไป 3 ปี (ซึ่งใน 56-1 นั้นจะรวมตัวเลขย้อนหลังให้ 3 ปีอยู่แล้ว ก็ถือว่าสะดวกดี) เพื่อดูแนวโน้มของบริษัท นอกจากนี้ก็จะ load งบการเงินรายไตรมาสของปีล่าสุดทุกไตรมาสมาอ่านดู เพื่อดูแนวโน้มบริษัทในระยะสั้น (เพราะผมเคยเจ็บตัวมาแล้วกับหุ้นไก่ ซึ่งมีรายได้ลดลงทุกไตรมาส ผมดูแค่งบปีเลยคิดว่าดี เพราะรวมรายได้ทั้งปีมันยังพอใช้ แต่หารู้ไม่ว่าไอ้ที่รายได้สูงๆน่ะมัน

ตอนไตรมาสแรก พอไตรมาสต่อๆมารายได้มันลดลงเรื่อยๆ ก็พอจะบอกได้ว่าบริษัทอาจจะกำลังมีปัญหา)

3. พอเราซื้อหุ้นมาแล้ว หรือมีหุ้นที่เล็งจะซื้อไว้ในใจแล้ว บางครั้งเราซื้อหุ้นมาไม่นาน หุ้นมันวิ่งขึ้นไปก็ดีใจ คิดว่าตัวเองเก่งเลือกหุ้นได้ถูก แต่พอครั้งไหนซื้อหุ้นปุ๊บแล้วมันวิ่งลงปั๊บ ก็คิดว่าบริษัทอาจจะมีปัญหา พาลคิดไปเองว่าตัวเองเลือกหุ้นไม่ดี .... เป็นอย่างนี้อยู่บ่อยๆ สภาพจิตใจก็เริ่มแย่ อารมณ์ตัวเอง ถูกราคาหุ้นที่วิ่งขึ้นลงรายวันพาให้แกว่งไปอยู่ตลอดเวลา คิดแล้วก็เลยว่าต้องหาที่พึ่งทางใจ ด้วยการกลับไปอ่านหนังสือ vi ในข้อ 1 ใหม่อีกรอบให้หมด ก็ได้ใจความว่า "เราไม่จำเป็นต้องซื้อหุ้นได้ราคาต่ำที่สุดเสมอไป ขอให้ซื้อหุ้นได้ในราคาที่ต่ำกว่ามูลค่าก็โอเคแล้ว" หรือคำพูดของ Buffett ที่บอกว่า "ถ้าไม่สามารถทนเห็นราคาหุ้นลดลงกว่า 50% ได้ ก็อ่านคิดที่จะเล่นหุ้น" ทำให้ผมคิดได้ว่าการที่ราคาหุ้นมันวิ่งขึ้นลงนั้น มันเป็นเรื่องของ demand (แรงซื้อหุ้น) และ supply (แรงขายหุ้น) ดังนั้นการขึ้นลงของหุ้นในระยะสั้นไม่ได้บอกว่าบริษัทนั้นมันดีหรือไม่ดี อย่างไร คิดได้แบบนี้ก็ทำให้สภาพจิตใจเริ่มดีขึ้น เวลาหุ้นขึ้นก็ไม่หยิ่งผยองคิดว่าตัวเก่ง หรือเวลาหุ้นลงก็ไม่มานั่งกลุ้มใจ เอาเวลาไปศึกษาติดตามธุรกิจของหุ้นที่เราถือดีกว่าเอาเวลามานั่งดูราคาหุ้น รายวัน

หนังสือที่ช่วยให้ผมผ่านจุดนี้ไปได้อีกเล่มนอกจากหนังสือ vi ก็คือหนังสือ "จิตวิทยาการลงทุน" ช่วยทำให้เข้าใจแนวคิดของคนในการลงทุนได้มากขึ้น และเคล็ดลับอย่างหนึ่งที่ผมได้มาจากการผ่านพ้นกำแพงนี้ไปได้ก็คือ "จงลืมราคาต้นทุนที่เราซื้อหุ้นมาให้หมด (รวมถึงราคาในอดีตทั้งหมด)" เพราะตัวเลขราคาเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ทำให้คนเกิดกับดักทางจิตวิทยาได้ง่าย เช่น คนส่วนใหญ่ไม่ชอบขายหุ้นถ้าราคาหุ้นต่ำกว่าราคาทุน เพราะจะรู้สึกว่าตัวเองขาดทุน แต่สำหรับผมถ้าผมคิดว่าหุ้นตัวดังกล่าวไม่ดี และมีโอกาสที่ราคาจะต่ำลงไปอีกยังไงผมก็ขาย ราคาทุนไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจทั้งสิ้น ถ้าคิดได้แบบนี้แล้ว ผมว่าเส้นทาแห่งความสำเร็จก็เข้าใกล้มาอีกขั้น

Thursday, April 26, 2007

Roadmap สำหรับ VI 2 (ต่อ)

หลังจากที่เรามีความรู้ในเรื่องของแนวคิดการลงทุนแบบ vi รวมกับความรู้ในการอ่านบัญชี หรือการวิเคราะห์จากตัวเลข ท้ายสุดก็คือเรื่องของจิตวิทยาการลงทุน ผมก็เชื่อว่านักลงทุนท่านนั้นๆก็น่าจะมีความพร้อมระดับนึงในการลงทุนให้ตลาด หุ้นแล้ว ....

4. ทักษะที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งคือทักษะในการวิเคราะห์ธุรกิจ มองถึงแนวโน้มของอุตสาหกรรม ผลกระทบจากปัจจัยแวดล้อมต่างๆที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น เมื่อเราเห็นว่าค่าเงินบาทแข็งขึ้น บริษัทอะไรจะได้ประโยชน์ บริษัทอะไรจะเสียประโยชน์ เมื่อเกิดภาวะโลกร้อนขึ้น บริษัทที่ขายเครื่องดื่ม และบริษัทที่ขายแอร์ก็น่าจะได้ประโยชน์ แรกๆผมเองก็ไม่ค่อยเห็นถึงความสัมพันธ์ของปัจจัยแวดล้อมต่อบริษัทต่างๆใน ตลาดหุ้นซักเท่าไหร่ แต่ยิ่งผมนั่งศึกษาธุรกิจของบริษัทต่างๆมากขึ้น อ่านหนังสือมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น 56-1, annual report, หนังสือพิมพ์ หรือ Pocket Book ต่างๆ

นอกจากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยแวดล้อม ต่อตัวบริษัท เรายังจะต้องสามารถวิเคราะห์ถึงความสามารถของบริษัท ข้อเด่นข้อด้อย ความสามารถในการแข่งขันกับคู่แข่ง เพราะบางครั้งเราวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกได้ว่าธุรกิจกลุ่มไหนจะได้ประโยชน์ แต่การเลือกหุ้นในธุรกิจนั่นๆ ก็จำเป็นต้องสามารถวิเคราะห์แบบภายในได้เช่นกัน ....

ในระยะแรกๆของ การลงทุน ผมเองก็ไม่ค่อยรู้เรื่องในแต่ละอุตสาหกรรมเท่าหร่ .. ในช่วงแรกๆของการเล่นหุ้นผม พยายามศึกษาธุรกิจโฆษณา เนื่องจากสนใจลงทุนในบริษัทโฆษณา แรกๆก็ไม่เข้าใจว่าโครงสร้างรายได้เป็นอย่างไร ปัจจัยแห่งความสำเร็จคืออะไร แนวโน้มของบริษัทเป็นอย่างไร พอศึกษาไปเรื่อยๆ ก็ยิ่งมีความเข้าใจมากขึ้น ต่อมาผมก็หันมาสนใจกับหุ้นที่เกี่ยวข้องกับการผลิต ก็ทำให้รู้ว่าเราจำเป็นต้องเข้าใจ

ว่าบริษัทนั้นมีการผลิตโดยเน้นเครื่องจักร ที่ทันสมัยเป็น Automatic หรือว่าเป็นการผลิตที่เน้นการใช้แรงงาน ซึ่งธุรกิจทั้ง 2 ประเภทก็จะมีความสามารถในการลดต้นทุนที่แตกต่างกันและมี Key Success Factor ที่แตกต่างกัน ฟังๆดูอาจจะเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก แต่ยิ่งผมศึกษาการทำธุรกิจในอุตสาหกรรมต่างๆกันมากเท่าไหร่ ความรู้ของผมก็กว้างขึ้นเรื่อยๆ ขอบเขตความสามารถก็กว้างขึ้น ทำให้ใช้เวลาน้อยลงในการทำความเข้าใจหุ้นแต่ละตัว เนื่องจากการลงทุนแบบ vi ทีดีจำเป็นต้องเข้าใจในธุรกิจที่ลงทุน การขยายขอบเขตความรู้ของตัวเองออกไป ทำให้ผมคว้าโอกาสที่ผ่านมาได้มากขึ้น หุ้นที่แต่เดิมไม่เคยคิดจะสนใจ ก็เข้ามาอยู่ในกรอบความสนใจ เมื่อมีปัจจัยอะไรที่ให้โอกาสกับหุ้นตัวนั้นๆ ผมก็ซื้อหุ้นได้ทัน และเร็วกว่าคนอื่นๆ ผลตอบแทนก็ยิ่งมากขึ้นๆ

ทักษะในข้อนี้ของผมเองก็ยังคงอยู่ในวงจำกัด ยังมีอีกหลายธุรกิจที่ผมยังมองว่ายากเกินที่ผมจะเข้าใจ เช่น การเกษตร แบงค์ อสังหา ฯลฯ ทำให้ผมไม่สามารถที่จะลงทุนในหุ้นกลุ่มนี้ได้ .. แต่ผมก็หวังความยิ่งผมใช้เวลาอยู่ลงทุนนานขึ้น มีประสบการณ์มากขึ้น อ่านมากขึ้น ขอบเขตความรู้ของผมก็จะกว้างขึ้น และในอนาคต ตัวเลือกในการลงทุนก็จะมากขึ้น ผลตอบแทนคงจะดีขึ้นตามลำดับ ..... ขั้นตอนนี้แม้จะใช้เวลานานมาก เพราะเป็นการเรียนรู้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด แต่ผลเชื่อว่าเป็นทักษะที่สำคัญในอันดับต้นๆของการลงทุนให้สำเร็จ

5. ความสามารถในอ่านคน: หลายๆคนอาจจะงงๆว่ามันเกี่ยวอะไรกับการลงทุน .... ผมเชื่อว่าหุ้นที่ดีจะต้องประกอบไปด้วย 3 ประการหลัก คือ 1. บริษัทอยู่ในอุตสาหกรรมที่ดี 2. บริษัทมีความสามารถในการแข่งขันที่ดี 3. บริษัทมีผู้บริหารที่ดี ทักษะในข้อที่ 4 จะสามารถตอบโจทย์ข้อ 1 และ 2 ได้ แต่การที่จะตอบคำถามเรื่องผู้บริหารนั้นผมว่าจำเป็นที่จะต้องอ่านคนออก ..... สิ่งที่ผมต้องการสำหรับผู้บริหารคือความเก่ง ขยันและซื่อสัตย์ ซึ่งการตั้งคำถาม การพูดคุย หลายๆครั้งจะทำให้เราพอที่จะสามารถตีความได้จากบุคคลิก ลักษณะ และการตอบคำถาม

แรกๆ เซ้นในการอ่านคนของเราอาจจะไม่มากเท่าไหร่ แต่ยิ่งเรามีโอกาสพูดคุยกับผู้บริหารหลายๆคน บ่อยๆ เราจะเริ่มจับทาง และมีเซ้นในการอ่านคนที่ดีขึ้นได้ ผู้บริหารคนจะชอบโม้เกินจริง บางคนจะชอบพูดแบบ conservative ไว้ก่อน ผู้บริหารชอบปิดบังสิ่งที่ไม่ดีเอาไว้ในใจ ไม่ยอมพูด บางคนนี่ก็เชื่อคำพุดเค้าไม่ได้เลย เราจำเป็นที่จะต้องทำความเข้าใจลักษณะของผู้บริหารแต่ละคน ..... หลายครั้งเราก็ต้องตั้งคำถามให้เห็นขึ้นวิสัยทัศน์ วิธีการแก้ปัญหา .. แผนการดำเนินการในอนาคต ซึ่งจะทำให้เราทราบได้ว่าผู้บริหารนั้นเก่ง หรือขยันหรือไม่อย่างไร ...

การเสริมความรู้ในทักษะด้านการอ่านผม สามารถพัฒนาได้ด้วยการพูดคุยกับผู้บริหารหลายๆท่าน และติดตามผลงานของเค้าว่าเป็นอย่างที่พูดหรือไม่ ฝึกตั้งคำถามที่สามารถบ่งบอกได้ถึงความสามารถ หรือความซื่อสัตย์ เช่น ผมมักจะชอบถามผู้บริหารว่าเค้ามีปัจจัยอะไรที่เป็นเรื่องที่กังวลเกี่ยวกับ ธุรกิจอยู่บ้างหรือว่า หรือมีอะไรที่ห่วงทำให้นอนไม่หลับ ... ผู้บริหารที่ซื่อสัตย์จะมักจะตอบตรงๆถึงสิ่งที่เค้าเป็นกังวลอยู่ ในขณะที่ผู้บริหารที่ไม่ค่อยซื่อเท่าไหร่ แม้มีเรื่องอยู่ ก็มักจะปิดบังเอาไว้ไม่ยอมพูด อาจจะตอบว่าไม่มี หรือไม่ก็เฉไฉไปเรื่องอื่น เพราะคนส่วนใหญ่มักจะไม่ค่อยชอบพูดในเรื่องร้ายๆ ต่อธุรกิจตัวเอง มักจะพูดแต่เรื่องดีๆ (ไม่ได้ใช้ได้ 100% นะครับ แต่เท่าที่ลองๆดู การใช้คำถามนี้ถามผู้บริหารก็จะได้คำตอบที่อ่านผู้บริหารได้พอสมควร) นอกจากนี้บางครั้งผู้บริหารที่ตอบถึงปัญหาแบบตรงๆ บางครั้งผมก็จะเจอผู้บริหารที่บอกถึงปัญหาที่กังวล ข่าวร้าย แต่ในขณะเดียวกันก็บอกถึงทางแก้ไข หรือแผนการที่จะป้องกันไว้ด้วย ... พวกนี้ผมว่ามักจะเป็นผู้บริหารที่จะมีคุณสมบัติครบทั้ง 3 ข้อ คือเก่ง ขยัน และซื่อสัตย์ ...

นอกจากการพูดคุยกับผู้บริหารบ่อยๆ แล้วผมยังชอบที่จะหาหนังสือเกี่ยวกับจิตวิทยาการอ่านอยู่เรื่อยๆ ลองไปหาหนังสือของ เดวิด เจไล เบอร์แมนมาอ่านดูนะครับ .. เห็นเขียนไว้หลายเล่ม อ่านๆไปผ่านๆ บางครั้งเราสามารถนำความรู้เหล่านี้ที่ได้มาใช้โดยไม่รู้ตัวเลยด้วยซ้ำ .....

โดยสรุป ทักษะหรือความรู้ ที่ใช้ในการลงทุนที่ผมเห็นว่ามีความสำคัญหลักๆมีอยู่ 5 อย่างดังนี้

1. ความรู้ในแนวคิดและหลักการการลงทุนแบบเน้นคุณค่า
2. ทักษะในการวิเคราะห์ตัวเลข งบดุล งบการเงิน งบกระแสเงินสด
3. จิตยาในการลงทุน
4. ความสามารถในการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก ภายใน และความเข้าใจในอุตสาหกรรม
5. ความสามารถในการอ่านคน

ทางเดินของการเป็น vi นั้นอาจจะดูแล้วยาวนานและยากซะเหลือ ... แต่เชื่อผมเถอะครับ .. ลงทุนในความรู้ไม่เคยทำให้ใครผิดหวังหรอกครับ

Saturday, May 19, 2007

การเมืองกับหุ้น

ในภาวะที่ปัญหาการเมืองคลุมเครือแบบนี้ นักลงทุนหลายๆคนก็คงเซ็งไปตามๆกัน ข่าวดีก็ไม่มีให้เห็น แถมยังมีข่าวร้ายใหม่ๆเพิ่มเข้ามาเรื่อยๆ บางคนอาจจะเว้นวรรคจากตลาดหุ้นไปชั่วคราว ประมาณว่ารอให้ปัญหามันคลี่คลายซะก่อนแล้วค่อยกลับเข้ามาใหม่ก็ยังไม่สาย ซึ่งผมว่าก็เป็นความคิดที่ดีเหมือนกัน ถ้าเราไม่มั่นใจในตลาดหุ้น การถือเงินสดไว้ก็เป็นทางเลือกที่ดี แต่สำหรับ VI แล้วผมว่าการออกจากตลาดหุ้นใหม่ภาวะแบบนี้ไม่ใช่เรื่องจำเป็นเท่าไหร่นัก .... เพราะนักลงทุนเองจะเสียโอกาสในการลงทุนอีกมาก เนื่องจาก 1. เราก็ยังไม่รู้ว่าเมื่อไหร่ปัญหามันจะคลี่คลาย 2. ในช่วงแบบนี้หุ้นดีๆราคาถูกมีให้เห็นมากมาย 3. ดอกเบี้ยก็มีแนวโน้มลดลง ถอนเงินออกไปฝากไว้เฉยๆก็ได้ผลตอบแทนน้อยเหลือเกิน

แต่ที่พูดแบบนี้ ไม่ใช่จะบอกว่าการเมืองมันไม่กระทบอะไรกับมูลค่าหุ้นนะครับ แนวคิดหลักที่อยากจะเขียนในวันนี้คือ เราไม่ต้องไปเอาปัญหาการเมืองมาโยงกับราคาหุ้นมากนัก ว่ามันจะขึ้นหรือลง แต่เราควรนำปัญหาการเมืองมาคิดดูว่ามันมีผลกระทบอย่างไรก็ธุรกิจของหุ้นที่ เราถืออยู่ ถ้ามันไม่มีปัญหาก็ถือต่อไป แต่ถ้ามันมีปัญหาก็อาจจะขายหุ้นออกไปบ้าง หรือว่าธุรกิจไหนที่ไม่โดยการเมืองกระทบ แต่ราคาไหลลงไปตามตลาดก็เป็นโอกาสที่ดีที่อาจจะได้ซื้อหุ้นราคาถูก

ลองมาดูตัวอย่างกันดีกว่าครับ ว่าการเมืองนั้นกระทบอย่างไรกับธุรกิจในตลาดหุ้น
- IT city Q1/50 กำไร 29.6 ล้านลงจาก Q1/49 ที่กำไร 36.9 ล้าน ... การเมืองทำให้คนเริ่มชะลอการใช้จ่ายมากขึ้น สินค้า IT ผมว่าเป็นจัดได้ว่าเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยได้ระดับหนึ่ง เพราะบางทีเราจะซื้อ Notebook ตัวใหม่ซักตัวอาจจะเพราะเห็นรุ่นใหม่ที่อยากได้ แล้วเครื่องเก่ามันก็เริ่มเก่าแล้ว แต่พอเจอปัญหาแบบนี้คนก็ชะลอออกไปได้ ยอดขายกำไรก็เลย

ลดลงอย่างที่เห็น แบบนี้ผมว่าการเมืองกระทบธุรกิจมาก
- โดยปกติเมื่อประชาชนหยุดการจับจ่ายใช้สอย รัฐมักจะแก้ปัญหาด้วยการเพิ่มหรือเร่งการใช้จ่ายภาครัฐเพื่อไม่ให้เศรษฐกิจ มันแย่จนเกินไป แต่เนื่องจากรัฐบาลชุดนี้ดูเหมือนกับว่าหน้าที่หลักของเค้าไม่ใช่การพัฒนา เศรษฐกิจซักเท่าไหร่ แต่งานหลักคือการกำจัดทุกอย่างที่เป็นของรัฐบาลที่แล้ว (หลายๆครั้งก็กำจัดโครงการดีๆทิ้งไปมากเหมือนกัน เห็นแล้วก็เสียดายแทน) พอหน้าที่หลักคือการจับผิดการฉ้อโกง สิ่งที่ตามมาก็คือการลงทุนของภาครัฐแทนที่จะเร่งลงทุนเพื่อมาช่วย กลับกลายเป็นว่าหน่วยงานต่างๆก็พากันหยุดลงทุนกันเป็นแถวๆ กลัวว่าลงทุนไปจะโดนเฉ่งเอา เพราะตอนนี้ใครทำอะไรใหญ่ๆใหม่ๆ ก็โดยจับตากันหมด ... หุ้นที่กระทบได้ชัดเจนก็เห็นจะเป็นหุ้นที่มีรายได้หลักจากการประมูลงานภาค รัฐ ในช่วงครึ่งปีแรกปัญหาอาจจะไม่เห็นจากงบการเงินได้ เพราะงานส่วนใหญ่ยังเป็นการที่ค้างมาตั้งแต่ปีก่อน แต่ในช่วงครึ่งปีหลังอาจจะเหนื่อยหน่อย เพราะไม่รู้จะเอาโครงการที่ไหนมาสร้างรายได้ เพราะฉะนั้นผมจะพยายามหลีกเลี่ยงหุ้นประเภทนี้ อย่างไรก็ตามผมเชื่อว่าหุ้นกลุ่มนี้น่าจะสร้างผลงานได้ดีมากหลังจากที่การ เมืองคลี่คลายแล้ว เพราะการลงทุนมันเป็นเรื่องจำเป็น ปีนี้อั้นมานาน ถ้าการเมืองดีขึ้นเมื่องไรการลงทุนคงเพิ่มขึ้นอย่างมาก
-หุ้นที่มีรายได้ หลักจากการส่งออกผมว่าไม่น่าจะโดนผลกระทบจากการเมืองเท่าไหร่นัก แต่อย่างไรก็ตามต้องระวังเรื่องของค่าเงินบาทที่แข็งขึ้นด้วยเพราะรายได้มัน อาจจะลดได้เหมือนกัน .. สรุปแล้วผมว่าถ้าจะเล่นหุ้นที่ส่งออกให้ปลอดภัยทั้งการเมืองและค่าเงินน่าจะ เป็นหุ้นที่ต้องนำเข้าวัตถุดิบในการผลิตเป็นจำนวนมาก ที่เห็นชัดเลยก็คือพวกกลุ่มอิเล็กทรอนิก ผลประกอบการ Q1 ออกมาหรูหรากันเหลือเกิน เสียดายที่ผมไม่มีหุ้นกลุ่มนี้เลยซักกะตัว
- หุ้นที่ได้ผลประโยชน์จากการลงทุนที่ชะลอไม่ได้ ที่ชัดสุดก็เป็นเรื่องของการลงทุนของพวกไฟฟ้าและปิโตรเคมี การเมืองจะแย่ยังไงไฟฟ้าก็ยังใช้เยอะอยู่ดี ถ้าผลิตไม่ทันใช้จะเป็นเรื่องใหญ่ เพราะงั้นพวกนี้ชะลอไม่ได้ หรือปิโตรเคมีเองเวลาเค้าลงทุนกันทีเป็นหลักแสนล้าน วางแผนกันมาทีหลายปี คงไม่หยุดกันง่ายๆแน่
- หุ้นที่ช่วยลดต้นทุนให้ลูกค้าได้ ... ภาวะแบบนี้ต้องรัดเข็มขัดเป็น

พิเศษ พวกไหนที่ลดต้นทุนให้ลูกค้าได้ก็น่าจะได้ประโยชน์
คง จะเห็นภาพชัดขึ้นนะครับ ว่าแม้ในภาวะที่การเมืองแย่ๆ หุ้นที่ธุรกิจดีๆ ไม่โดนกระทบหรือบางทีอาจจะได้ประโยชน์เสียด้วยซ้ำ ก็ยังคงมีให้ลงทุนได้เรื่อยๆ เพราะฉะนั้นปัญหาการเมืองสำหรับ VI คงไม่ใช่อุปสรรคในการลงทุนซักเท่าไหร่

Wednesday, May 30, 2007

เหตุผลในการขายหุ้น

ที่ผ่านมาเราก็พูดกันถึงการเลือกหุ้นมาเยอะแล้ว .. วันนี้จะมาพูดถึงเรื่องของการขายหุ้นกันบ้าง .. ถ้าเป็น vi อยู่แล้ว ผมว่าหลายๆคนก็น่าจะเคยได้ยินเหตุผลในการขายหุ้นของ vi ซึ่งก็จะออกมาไม่ต่างกันเท่าไหร่นัก ลองมาดูกันนะครับว่ามีอะไรบ้าง

1. ขายเมื่อราคาหุ้นขึ้นเกินมูลค่า - ถ้าหุ้นที่เราถืออยู่ราคาวิ่งขึ้นไปมากๆ จนเกินมูลค่าที่เราคิดไว้ในใจผมก็อาจจะขายหุ้นออกมาได้ เพราะปรัชญาการลงทุนแบบ vi จะมีความเชื่ออยู่อย่างหนึ่งว่า ในระยะยาวราคาหุ้นจะเดินหน้าเข้าสู่มูลค่าที่เหมาะสมของมัน ดังนั้นถ้าราคาหุ้นมันวิ่งเกินมูลค่าไป ระยะยาวราคามันก็ต้องลดลงมาอยู่ในระดับที่เหมาะสม ..... แต่อย่างไรก็ตาม เหตุผลในการขายหุ้นก็นี้ก็มีเรื่องหนึ่งที่ต้องพิจารณาไว้ดีๆ .. ก็คือ ถ้าหุ้นที่เราถืออยู่นั้นมีอนาคตดีมากๆ เป็นหุ้นเกรด A หรือเป็นหุ้น super stock การที่ราคาหุ้นวิ่งเกินมูลค่าไปบ้างการขายหุ้นทิ้งก็อาจจะไม่ใช่ทางเลือกที่ดีนักก็ได้ .. เพราะหุ้นที่ดีมากๆ บางครั้งก็หาไม่ได้ง่ายๆ

สมมติว่าเราคิดไว้แล้วว่าหุ้นตัวนี้มี มูลค่าประมาณ 10 บาท แล้วสมมติราคามันพุ่งไป 11 บาท บางครั้งผมก็ไม่อยากขายเหมือนกัน เพราะในเมื่อมันเป็นหุ้นที่อนาคตดีมากๆ กำไรมีการเติบโตค่อนข้างสูง ในอนาคตมูลค่าของหุ้นมันอาจจะเพิ่มขึ้นอีกก็ได้ .. การขายหุ้นทิ้งไปที่ 11 บาท อาจจะทำให้เราเสียโอกาสในการถือหุ้นดีๆในระยะยาวได้ อย่าง warren buffet เองก็น่าจะใช้หลักการนี้เหมือนกัน คือหุ้นที่แกคิดว่าดีมากๆ ในระยะยาว ราคาจะขึ้นลงแค่ไหนแกก็ไม่ยอมขาย

เพราะฉะนั้นวิธีที่ผมใช้ในการ ประเมินมูลค่าหุ้นที่ยังไม่เคยพูดถึงใน Blog นี้ ก็คือการประเมินออกมาเป็นช่วง ... ยกตัวอย่างให้เห็นชัด เช่น หุ้น snc ในปีนี้ผมคาดว่า eps ของเค้าจะอยู่ที่ประมาณ 1.1 บาทต่อหุ้น

และให้ pe ไว้ประมาณ 9 เท่า .. ดังนั้นราคาเหมาะสมก็น่าจะอยู่ที่ 9.9 แต่อย่างไรก็ตาม ผมก็คิดว่าถ้าหุ้น snc วิ่งเกิน 10 ขึ้นไป ผมเองก็คงจะยังไม่ขาย เพราะเชื่อว่าในปีหน้าและปีต่อๆไป snc ก็น่าจะทำ eps ได้สูงขึ้นกว่าในปีนี้อีกได้มาก ... สำหรับหุ้น snc ผมให้ช่วง pe ที่เหมาะสมประมาณ 9-12 เท่า (ดูจากการเติบโตในระดับที่สูงอย่างต่อเนื่อง) ตัวเลข 9 เท่า ผมจะใช้เป็นจุดกำหนดในการเข้าซื้อ คือถ้าราคาหุ้นยังต่ำกว่า 9 เท่า โอกาสที่ราคาหุ้นจะขึ้นได้อีกก็มีสูง ... แต่เมื่อผมซื้อหุ้นเข้ามาแล้ว ผมจะยังไม่ตัดสินใจขายหุ้นจนกว่าหุ้นจะมี pe เกิน 12 เท่า ...

โดยสรุป pe ช่วงล่างผมใช้เป็นจุดเข้าซื้อ ในขณะที่ pe ช่วงบนผมใช้เป็นจุดขายหุ้น ..... หุ้นที่ดีมากๆ pe บนของผมก็อาจจะกว้างหน่อย เช่น 9-12 เท่า แต่พวกหุ้นตีหัวเข้าบ้านที่ไม่ใช่หุ้นคุณภาพดีเท่าไหร่ pe บนของผมก็จะแคบๆ เช่น 7-8 เท่า

2. ขายเมื่อเจอหุ้นตัวใหม่ที่ดีกว่า - หลายๆครั้งผมก็จำเป็นต้องขายหุ้นที่ผมถือไว้อยู่แม้ราคาหุ้นจะยังไม่ถึงเป้า หมาย เมื่อเจอหุ้นตัวใหม่ที่ดีกว่า ทั้งนี้เพราะปกติผมมักจะถือหุ้นเต็ม port อยู่ประจำ เงินสดที่มีอยู่ก็กันเอาไว้ใช้จ่ายประจำทั่วไป ถ้าอยากได้หุ้นตัวใหม่ ก็ต้องขายตัวเก่าทิ้ง ... โดยการตัดสินใจทั่วไปก็จะใช้ % upside ของหุ้นเปรียบเทียบกันในการตัดสินใจ เช่นหุ้นเดิมราคา 10 บาท เป้าหมายอยู่ที่ 12 บาท % upside 20% ในขณะที่หุ้นตัวใหม่ราคา 10 บาท แต่เป้าหมายอยู่ที่ 14 บาท ซึ่งมี % upside อยู่ 40% แบบนี้ผมก็จะขายหุ้นตัวเก่าทิ้ง เพราะเชื่อว่าการถือหุ้นตัวใหม่จะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า ... แต่อย่างไรก็ตามการตัดสินใจเปลี่ยนตัวนั้นผมจะต้องมีความมั่นใจพอสมควร ว่าตัวใหม่จะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าได้ เพราะปกติแล้ว หุ้นที่เราถืออยู่มานาน ศึกษามานาน เราจะมีความเข้าใจตัวธุรกิจที่มากกว่าหุ้นตัวใหม่ที่อาจจะมีการคาดการณ์ผิด พลาดได้มากกว่า

3. ขายหุ้นเมื่อรู้ตัวว่าตัวเองคิดผิด - ไม่ใช่ทุกครั้งที่ผมจะเลือกหุ้นได้ถูกต้องเสมอไป มีที่คาดการณ์ผิดก็เยอะ เราอาจจะคิดว่าหุ้นดี กำไรดี ราคาไม่แพง แต่เมื่อเวลาผ่านไป เมื่อเรามีข้อมูลเพิ่มมากขึ้น เราอาจจะ

เพิ่งมารู้ตัวทีหลังว่าหุ้นที่คิดว่าดีนั้นไม่ได้ดีอย่างที่คิด ... กรณีนี้ผมก็จะขายหุ้นทิ้ง โดยที่ไม่ค่อยเกี่ยงราคาเท่าไหร่ เพราะการถือหุ้นที่คุณภาพต่ำนั้นมีความเสี่ยงอยู่ค่อนข้างมาก

แต่ข้อ ยกเว้นก็ยังพอมีอยู่บ้าง สำหรับเหตุผลข้อนี้ .. เช่นมีหุ้นอยู่ตัวหนึ่งผมคิดไว้แล้วว่า eps น่าจะได้ซัก 2 บาท แต่ผลที่ออกมากลับได้ eps แค่ 1.6 บาท .... ถ้าตราบใดที่ธุรกิจยังดูดีมีอนาคตอยู่ และราคาหุ้นเทียบกับ eps 1.6 บาทยังไม่แพง ผมก็อาจจะไม่ขายหุ้นทิ้งก็ได้

vi ส่วนใหญ่ที่ผมรู้จักก็จะมีเหตุผลในการขายหุ้น 3 ข้อข้างต้นที่คล้ายๆกัน ... แต่สำหรับผมยังมีอีกเหตุผลหนึ่งที่ใช้ในการขายหุ้นอยู่ด้วย

4. ขายหุ้นเมื่อรู้สึกว่าถือแล้วไม่สบายใจ - หุ้นบางตัวเราคิดว่ามันน่าจะดีก็เลยตัดสินใจซื้อไป .... แต่จริงๆแล้วเราอาจจะไม่ได้รู้จักธุรกิจเค้ามากเท่าไหร่นัก หรือตัวผู้บริหารอาจจะมีประวัติที่ไม่ค่อยดีเท่าไหร่ ทำให้ความมั่นใจในตัวหุ้นนั้นมีน้อย ผมจะมีวิธีปฏิบัติอยู่ 2 ทาง คือ .. 1. หาข้อมูลหุ้นตัวนี้เพิ่ม เพื่อเพิ่มความมั่นใจให้ตัวเองว่าวิเคราะห์ไม่ผิด 2. ถ้าหาข้อมูลไม่ได้ หรือได้ไม่พอที่จะทำให้เกิดความมั่นใจในการถือหุ้นนั้นได้ ผมก็จะขายหุ้นทิ้ง โดยไม่แคร์ว่าจะขาดทุนมากแค่ไหน

หลายๆครั้งผมเอง ขายหุ้นเพราะรู้สึกแปลกๆ กับตัวผู้บริหาร หรืออนาคตของธุรกิจ ทั้งๆที่ก็ไม่สามารถบอกได้ว่าเหตุผลนั้นคืออะไร .. เพราะบางครั้งสัญญาณมันก็ช่วยเราได้เหมือนกัน .. อีกอย่างผมยึดมั่นว่าผมรักในการลงทุน เพราะฉะนั้นการลงทุนจะต้องไม่ทำให้เราเครียด ถ้ารู้สึกเครียดหรือไม่สบายใจ สู้ขายหุ้นทิ้งไปดีกว่า ถึงแม้จะรู้ว่าอาจจะต้องขายหมูก็เถอะ

บทวิเคราะห์จากโบรกเกอร์

วันนี้จะมาเล่ากันเรื่องของบทวิเคราะห์ที่มาจากโบรกเกอร์ต่างๆนะครับ ซึ่ง เป็นแหล่งข้อมูลที่ดีอย่างหนึ่งที่ผมมักจะใช้ช่วยในการตัดสินใจอยู่เป็น ประจำ สำหรับคนที่ไม่รู้ว่าจะหาบทวิเคราะห์ได้ที่ไหนก็ลองเข้าไปที่เวป www.settrade.com > พิมพ์ชื่อที่สนใจลงไป > แล้ว click ที่ Analyst Concensus ดูก็จะมีรวมบทวิเคราะห์จากโบรกต่างๆให้พอสมควร แล้วแต่ว่าหุ้นตัวไหนเป็นที่นิยมมากเท่าไหร่ (น่าเสียดายที่หุ้นที่ผมชอบเล่นส่วนใหญ่มักจะมีบทวิเคราะห์ให้เลือกน้อย หรือบางตัวก็ไม่มีเลย)

บทวิเคราะห์แบ่งได้ออกเป็นหลายประเภท เช่น บทวิเคราะห์รายวัน บทวิเคราะห์เทคนิค บทวิเคราะห์รายอุตสาหกรรม และบทวิเคราะห์รายตัว ซึ่งส่วนใหญ่แล้วที่ผมชอบอ่านจริงๆก็จะมีบทวิเคราะห์อุตสาหกรรมกับบท วิเคราะห์หุ้นรายตัวเท่านั้น ...(รายวันก็มีอ่านบ้าง ส่วนบทวิเคราะห์ทางเทคนิคนี่ไม่คิดจะเปิดเลย)

เวลาที่มีคนแนะนำหุ้นตัวใหม่ๆให้ผมรู้จัก หรือไปอ่านเจอจากเวปบอร์ด ผมก็จะทำการศึกษาหุ้นให้ละเอียดขึ้นจาก 56-1 และงบการเงินจนพอเข้าใจธุรกิจแล้ว หลังจากนั้นสิ่งสำคัญที่ผมจะทำก่อนซื้อหุ้นคือต้องประมาณการรายได้และกำไรใน อนาคตออกมาให้ได้ ซึ่งก็มักจะได้จากข่าวที่ผู้บริหารให้สัมภาษณ์ คาดการณ์เอาเอง และหลายๆครั้งก็จะได้จากบทวิเคราะห์

ซึ่งบทวิเคราะห์นี่เวลาอ่าน อ่านไปเชื่อเค้า 100% นะครับ เพราะเท่าที่ผมอ่านมาก็มีการคาดการณ์ผิดอยู่บ่อยพอดูเหมือนกัน ทีนี้เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราจะเชื่อบทวิเคราะห์ได้มากน้อยแค่ไหน? ผมมีวิธีง่ายๆครับ คือลองหาบทวิเคราะห์หลายๆโบรกมาดู ถ้าตัวเลขรายได้ส่วนใหญ่ที่วิเคราะห์ออกมาค่อนข้างใกล้เคียงกันหลายๆโบรก แบบนี้เป็นไปได้สูงว่านักวิเคราะห์เหล่านี้ได้สัมภาษณ์ผู้บริหารเหมือนๆกัน ทำให้ประมาณ

ออกมาได้ใกล้เคียงกัน กรณีแบบนี้ผมจะเชื่อตัวเลขรายได้จากบทวิเคราะห์ดังกล่าวพอสมควร

ผมจะขอสรุปหลักการในการใช้ประโยชน์จากบทวิเคราะห์หุ้นรายตัวเป็นข้อๆนะครับ

- ถ้าการคาดการณ์รายได้ของหลายสำนักค่อนข้างใกล้เคียงกัน โอกาสถูกก็สูง
- อย่า เชื่อการคาดการณ์รายได้ในอนาคตเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป เท่าที่ดูส่วนใหญ่โบรกจะคาดการณ์ไว้ต่างกันมาก และโอกาสผิดมักจะสูงกว่าโอกาสถูก
- ตัว เลขค่าใช้จ่ายหรือผลกำไร จะให้ดีก็ไม่ควรเชื่อมากเท่าไหร่ ให้พยายามคิดด้วยตัวเองจะดีกว่าโดยคิดแบบ Conservative ไว้ก่อนเพื่อความปลอดภัย (คิดค่าใช้จ่ายให้เยอะไว้ก่อน คิดกำไรให้ต่ำ)
- ราคาเป้าหมายของหุ้นในบทวิเคราะห์เป็นข้อมูลที่ **"ไม่ควรให้ความสนใจ"** มาก เป็นที่สุด ความน่าเชื่อถือต่ำเอามากๆ เพราะวิธีการประเมินมูลค่าหุ้นนั้น อย่างที่เคยบอกไปว่ามีอยู่หลายวิธี แต่ละวิธีก็มีข้อดีข้อเสียของตัวมันเอง การใช้วิธีที่ต่างกันอาจจะให้ค่าที่ต่างกันเป็นจำนวนมากได้ ปกติผมมักจะใช้ pe ในการประเมินมูลค่าหุ้น แล้วคิดออกมาเป็นช่วงราคาที่เหมาะสมเช่น หุ้น a ควรมี pe 8-10 ประมาณกำไรต่อหุ้นได้ 5 บาท เป้าหมายก็จะอยู่ที่ 40-50 บาท เวลาเข้าซื้อผมจะใช้ราคา 40 เป็นฐาน คือราคาหุ้นต้องต่ำกว่า 40 พอสมควร (โดยทั่วไปก็จะเอา 1.3 หาร ซึ่งได้ประมาณ 30.7 บาท ถ้าราคาแพงกว่านี้ผมก็ไม่ซื้อ) แต่ถ้าซื้อหุ้นมาแล้วหุ้นมันขึ้นไปเกิน 40 ผมจะยังไม่ขายหุ้นออกไป โดยจะเปลี่ยนเป้าหมายเป็น 50 บาท ถ้าเกิน 50 ก็จะขาย
- ข้อ สังเกตุอีกอย่างของราคาเป้าหมายในบทวิเคราะห์นั้นมักจะมี Bias (ลำเอียง) จากนักวิเคราะห์ค่อนข้างสูง ถ้าหุ้นตัวไหนไม่เป็นที่สนใจเป้าหมายก็มักจะต่ำ แต่ถ้าหุ้นตัวไหนราคาเริ่มวิ่ง คนเริ่มมาสนใจกันมากขึ้น นักวิเคราะห์มักจะถูกกระแสความนิยมในหุ้นตัวนั้น ทำให้ต้องปรับเป้าหมายเพิ่มขึ้นเสมอ ซึ่งจริงๆแล้วนักวิเคราะห์ที่ดีจะต้องไม่ใช้อารมณ์ของตลาดมามีส่วนในการวิ เคราะห์ ช่วงที่หุ้น KH อยู่แถวๆ 4 บาท ตอนนั้นเป้าหมายส่วนใหญ่ของบทวิเคราะห์ก็จะอยู่ที่ 4.5 พอหุ้นวิ่งเกิน 4.5 เค้าก็ปรับเป้าเป็น 5 บาท พอหุ้นเกิน 5 บาทก็ปรับเป็น 5.6 พอหุ้นทะลุ 6 บาท ก็ปรับเป็น 7

เป็น 8 วนแบบนี้ไปเรื่อยๆ ผมก็ไม่เข้าใจว่าใช่ช่วงเวลาไม่ถึงครึ่งปี ทำไมมูลค่าบริษัทมันเปลี่ยนแปลงได้เร็วขนาดนั้น ปกติมูลค่าของบริษัทนั้นมักจะเป็นตัวเลขที่ไม่ควรจะผันผวนอย่างรวดเร็ว แต่ควรจะแปลเปลี่ยนไปตามแนวโน้มธุรกิจ และความสามารถของบริษัท เพราะฉะนั้นตัวเลขที่เชื่อถือได้น้อยที่สุดในบทวิเคราะห์ก็คือราคาเป้าหมาย นี่เอง

- บท วิเคราะห์ของบางโบรกก็น่าเชื่อถือได้ บางโบรกก็จะออกแนวมั่วๆซะเยอะ หรือหลายๆครั้งความน่าเชื่อของบทวิเคราะห์ก็จะขึ้นอยู่กับตัวนักวิเคราะห์ ด้วย บางคนก็เก่ง บางคนก็ห่วย แต่จะให้บอกว่าที่ไหนดี ที่ไหนห่วย ผมคงไม่ขอพูดดีกว่า เพราะเดี๋ยวเกิดเค้ามาอ่านเวปผมขึ้นมา ผมจะโดนด่าแม่เอาได้

Friday, June 08, 2007

บทวิเคราะห์จากโบรกเกอร์ 2

พอดีมาอ่านเจอกระทู้ของคุณ Ryuga ถูกใจมากๆ เลยอยากให้ได้ลองอ่านกัน ..

$$$ รวมหุ้นโบรก "ดีเหลือเกิน" $$$
http://www.thaivi.com/webboard/viewtopic.php?t=25762&start=0

เจตนา ของกระทู้นี้ไม่ได้ต้องการมาจับผิดนักวิเคราะห์ แต่ต้องการแสดงให้เห็นว่านักวิเคราะห์ก็เป็นคนธรรมดาคนหนึ่งที่ผิดพลาดได้ ถ้าทายแม่นบ่อยๆ ก็คงไม่ต้องมานั่งเป็นนักวิเคราะห์แล้ว ไปเล่นหุ้นเองกำไรดีกว่าเยอะ เอามาเตือนสติคนที่อ่านบทวิเคราะห์แล้วชอบดูราคาเป้าหมายในการซื้อขายหุ้น ว่าให้ระวังตัวไว้ด้วย ..

ปล. การใช้บทวิเคราะห์ให้ดีที่สุด คือเลือกใช้เฉพาะ Fact เท่านั้น พวกที่เป็นความคิดเห็นส่วนของนักวิเคราะห์ให้ฟังหูไว้หู ถึงแม้หลายๆโบรกจะเขียนออกมาเหมือนกัน ก็อย่าเพิ่งคิดว่าโอกาสเป็นไปได้จะสูง เพราะเท่าที่ผมรู้ หลายๆครั้งนักวิเคราะห์ก็ลอกการบ้านกันบ้าง ... สมัยเรียนผมก็ทำอยู่บ่อยๆ :)

Sunday, June 10, 2007

CEO ของ Warren Buffett

วันนี้มีหนังสือมาแนะนำกันครับ ... ชื่อหนังสือคือ "ซีอีโอของวอเรน บัฟเฟต์" โดย Robert P.Miles เป็นหนังสือที่แปลมาจากหนังสือของฝรั่งเคา.. มีอยู่ 2 เล่ม (แต่เพิ่งออกมาเล่มเดียว) และเป็นหนังสือเล่มเดียวที่ Warren Buffett แนะนำใน Annual report ของบริษัทเบริกไชร์

สังเกตุดูนะครับว่า หนังสือที่เกี่ยวกับ buffett นั้นมีออกมาเยอะมาก ซึ่งส่วนใหญ่ก็จะออกมาแนวคล้ายๆกัน คือเป็นการพูดถึงแนวทางการลงทุนของ buffet และหุ้นที่ buffet ถือ ข้อมูลส่วนใหญ่ที่ใช้ในการเขียนหนังสือก็จะมาจาก Annual report ของเบริกไชร์ ดังนั้นหนังสือแนวนี้ผมว่าสำหรับคนที่ไม่มีเวลามาก อาจจะเลือกอ่านสัก 1-2 เล่มก็เพียงพอแล้ว ในขณะที่เล่มนี้ค่อนข้างจะมาแปลกกว่าเพื่อน คือจะเขียนถึงผู้บริหารของบริษัทที่ buffett เข้าซื้อหุ้น โดยการไปสัมภาษณ์ผู้บริหารเหล่านี้ ...

อ่านแล้วคุณจะได้รู้ครับว่า ผู้บริหารแบบไหนที่ทำให้ buffett ตัดสินใจซื้อหุ้นเหล่านั้น ซึ่งผมว่าเรานำมาประยุกต์ใช้ในการเลือกซื้อหุ้นได้เยอะเหมือนกัน เราจะได้รู้ว่าผู้บริหารที่รักงาน กับผู้บริหารที่รักเงินนั้นต่างกันมากน้อยแค่ไหน .. นอกจากนี้หนังสือเล่มนี้ยังพูดถึงคนที่อาจจะมาบริหารบริษัทเบริกไชร์ หลังจากที่ buffett เสียชีวิตลง

ปล. อย่างที่เคยบอกครับว่า ผู้บริหารนี่จัดว่าเป็นปัจจัยสำคัญมากๆ อย่างหนึ่งในเลือกหุ้น เพราะฉะนั้นผมถือว่าหนังสือเล่มนี้ผมให้คำแนะนำว่า **"Strong Buy"** ครับ

Wednesday, June 20, 2007

เงื่อนไขในการเลือกหุ้น

วันนี้ผมเอาบทความที่ผมเขียนให้กับเอกสารในงานสัมมนาประจำปีของเวป thaivi มาลงนะครับ แม้เนื้อหาบางส่วนอาจจะมีซ้ำกับที่เคยเขียนไปแล้วบ้าง แต่ก็น่าจะมีประโยชน์อยู่พอสมควร เนื่องจากทางเวปขอให้ผมเขียนหลักการในการเลือกหุ้น ที่นี้ที่ผ่านมาจริงๆผมเองก็ไม่ได้ถึงกับมีหลักการอะไรมากมาย ก็เลยเพิ่งมานั่งคิดทบทวนดูเอาเองว่าที่ผ่านมานั้นเราเลือกหุ้นอย่างไร แล้วจึงรวมออกมาเป็นประเด็นหลักๆ ตามบทความข้างล่างนี้ครับ .. ไปอ่านกันเลยดีกว่า

การลงทุนแบบ VI ทั่วไปถ้ามีการทำการบ้านมามากพอ ผลตอบแทนโดยรวมของพอร์ทในระยะยาวก็น่าจะสามารถชนะตลาดได้ไม่ยากนัก ปกติผมจะตั้งเป้าหมายในการทำกำไรให้ได้ปีละประมาณ 15% ซึ่งการกำหนดเป้าหมายเอาไว้ก็เพื่อให้เราเกิดความกระตือรือร้นในการค้นหาหุ้น แต่เราก็ไม่ควรที่จะตั้งเป้าหมายให้สูงจนเกินไป เพราะยิ่งกำหนดเป้าหมายไว้สูงมากๆ เช่น กำไรปีละ 50-100% ต่อปี จะทำให้พฤติกรรมในการเลือกหุ้นของเรานั่นเปลี่ยนแปลงไป มีแนวโน้มที่จะเล่นหุ้นที่มีความเสี่ยงสูงมากขึ้นเป็นพิเศษ ซึ่งผมเองก็เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อยู่บ้างเหมือนกัน โดยเฉพาะเมื่อปี 49 เป็นปีที่ผมทำผลตอบแทนได้สูงมากๆ ในช่วงต้นปี 50 ก็เลยหวังว่าจะทำได้ในระดับเดียวกัน พอเจอหุ้นที่คิดว่าดีมี PE ต่ำก็เลยรีบตะครุบ โดยไม่ได้มองให้ลึกว่าบริษัทมีข้อเสียอื่นๆอยู่หลายอย่าง สุดท้ายก็ต้องมาเจ็บตัว ยังดีที่กลับตัวทันได้ ก็เลยไม่เจ็บตัวมากนัก

ดังนั้นจุดเริ่มต้นในการเลือกหุ้นที่ผมเห็นว่ามีความสำคัญอันดับแรกก็คือการที่ มีทัศนะคติที่ถูกต้องในการลงทุน โดยการตั้งเป้าหมายผลตอบแทนให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม ในกรอบเวลาที่เหมาะสม โดยการกำหนดเป้าหมายก็ควรจะมองในระยะยาวเช่นกำไร 10-12% ใน 1 ปี

ไม่ใช่หวังกำไร 10% ต่อเดือน เพื่อที่จะเป็นกรอบคิดอย่างหนึ่งในการเลือกหุ้น ไม่ให้เราสุ่มเสี่ยงจนเกินไป และเน้นผลตอบแทนในระยะยาวเป็นหลัก

ในการคัดเลือกหุ้นแต่ละตัวผมจะเริ่มต้นจากการดูคุณภาพของหุ้นก่อนเป็นอันดับ แรก แล้วจึงมาดูเรื่องของราคาทีหลัง ถ้าเจอหุ้นที่มีแนวโน้มไม่ค่อยดี กำไรมีทีท่าว่าจะลดลงในระยะยาว อาจจะเนื่องมาจากภาวะอุตสาหกรรมอยู่ในช่วงขาลง หรืออาจจะเนื่องมาจากบริษัทได้สูญเสียความสามารถในการแข่งขัน เช่น มีคู่แข่งรายใหม่เข้ามาในธุรกิจ หรือเกิดการแข่งขันตัดราคาอย่างรุนแรง หุ้นที่คุณภาพต่ำๆแบบนี้ต่อให้เห็นว่าราคาถูกแค่ไหน เช่น PE อาจจะแค่ 2-3 เท่า ผมก็ไม่คิดที่จะซื้อเพราะถ้าบริษัทมีกำไรลดลงไปเรื่อยๆ เพราะ PE ที่เราเห็นว่าต่ำในปัจจุบันอาจจะเพิ่มขึ้นจนกลายเป็นหุ้นที่แพงไปเลยก็ได้

สำหรับหุ้นที่ดีนั้นผมคิดว่ามีเงื่อนไขหลักอยู่ 3 ประการ คือ เป็นหุ้นที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่ดี มีความสามารถในการการแข่งขันสูง และสุดท้ายต้องมีผู้บริหารที่ดี ซึ่งบริษัทที่ผมจะสนใจลงทุนนั้นจะต้องผ่านเงื่อนไข 2 ประการเป็นอย่างน้อย เช่น

- อุตสาหกรรมที่มี แนวโน้มดีและมีผู้บริหารที่ดี ถึงแม้ความสามารถในการแข่งไม่ได้สูงมาก แต่ก็มีโอกาสสูงที่บริษัทนั้นจะสามารถเติบโตควบคู่ไปกับอุตสาหกรรมได้
- บริษัท มีความสามารถในการแข่งขันที่สูงและมีผู้บริหารที่ดี ถึงแม้จะอยู่ในอุตสาหกรรมที่ไม่ดี แต่ด้วยความได้เปรียบในการแข่งขันบวกกับความสามารถของผู้บริหารก็มีโอกาสที่ บริษัทนั้นจะสามารถแย่งส่วนแบ่งทางการค้ามาจากคู่แข่งได้ แม้ภาพรวมของอุตสาหกรรมจะแย่ลงแต่รายได้และกำไรของบริษัทอาจจะเพิ่มขึ้นก็ ได้
- บริษัทที่อยู่ใน อุตสาหกรรมที่ดีและมีความสามารถในการแข่งขันที่สูง แม้ผู้บริหารอาจจะไม่เก่งมากแต่บริษัทก็สามารถสร้างกำไรให้เติบโตได้ไม่ยาก นัก เราอาจจะเห็นได้ในหุ้นกลุ่มอุตสาหกรรมที่กำลังร้อนแรงมากๆ เวลาอุตสาหกรรมเป็นขาขึ้นพวกหุ้นที่มีตำแหน่งทางการตลาดที่ดีมีทรัพยากรที่ เพียงพอก็มักจะดีขึ้น

เกือบทุกตัว ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็คือ หุ้นกลุ่มเรือ กำไรดีขึ้นกันทุกรายแม้ผู้บริหารบางท่านอาจจะไม่ได้เก่งมากมายอะไร

แต่ถ้าใครสามารถค้นหาหุ้นที่มีจุดแข็งครบเครื่องทั้ง 3 ด้านก็อาจจะเรียกว่าเป็น Super stock ได้ โอกาสที่จะทำกำไรนั้นอยู่ไม่ไกลเกินเอื้อมแล้วละครับ

เมื่อเราเลือกหุ้นที่มีคุณภาพดีพอควรตามเงื่อนไขข้างต้นได้แล้ว เราจึงมาดูราคาเป็นเงื่อนไขข้อสุดท้าย วิธีการประเมินความถูกแพงของราคาหุ้นก็มีอยู่หลายวิธี ผมจะไม่ขอพูดถึงในที่นี้ละกัน เพราะเรื่องมันจะยาวจนเกินไป ถ้าใครสนใจอ่านเพิ่มเติมลองเข้าไปติดตามอ่านได้ที่กระทู้ตระแกรงร่อนในเวป http://www.thaivi.com/ ซึ่งมีเขียนไว้ครบถ้วนแล้ว ดังนั้นในที่นี้ผมจะพูดถึงเฉพาะวิธีหลักที่ผมใช้ในการประเมินความถูกแพงของหุ้น ซึ่งได้แก่การดูจาก PE

จากการประมวลคุณภาพของหุ้นโดยใช้เงื่อนไข 3 ข้างต้น ยิ่งหุ้นมีคุณภาพสูงมากเท่าใด PE ที่เหมาะสมของหุ้นจะสูงมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งทั่วๆไปผมมักจะกำหนด PE ที่เหมาะสมอยู่ในกรอบประมาณ 6-10 เท่า การกำหนดระดับ PE ที่เหมาะสมนั้นเป็นศาสตร์ที่ใช้ศิลปะค่อนข้างมาก เพราะไม่มีสูตรตายตัวว่าหุ้นแบบไหนควรมี PE เท่าไหร่ นักลงทุนจะต้องตรวจสอบคุณภาพของหุ้นให้ครบทุกด้านและประมวลผลจากข้อมูลที่มีอยู่ออกมาเป็นตัวเลข PE เพียงตัวเดียว ช่วงแรกๆของการลงทุนอาจจะมีปัญหาในการประมาณค่า PE บ้าง แต่ถ้าลองศึกษาหุ้นหลายๆ ประเภท อ่านบทวิเคราะห์และติดตามผลประกอบการอยู่เรื่อยๆ เซ้นส์ในเรื่องการกำหนด PE ที่เหมาะสมจะเกิดขึ้นมาเอง อย่างไรก็ตามบางครั้งหุ้นที่ PE เกิน 10 บางตัวผมก็กล้าลงทุน ถ้าผมมั่นใจจริงๆว่าบริษัทมีจุดเด่นทั้ง 3 ด้านอย่างโดดเด่นมากๆ

หลังจากกำหนด PE ที่เหมาะสมของหุ้นได้ หน้าที่ต่อไปของนักลงทุนก็คือการประมาณผลกำไรของบริษัทล่วงหน้าว่าบริษัทจะ มี กำไรต่อหุ้นทั้งปีประมาณเท่าไหร่ เช่นถ้าประมาณออกมาว่าหุ้นควรจะมี EPS ประมาณ 1 บาท ในขณะที่ PE ควรจะอยู่ที่ 8 เท่า ราคาเป้าหมายก็อยู่ที่ประมาณ 8 บาท อย่างไรก็ตามการประมาณ EPS ในอนาคตไม่ใช่เรื่อง

ง่ายนัก จำเป็นที่จะต้องมีการสมมติตัวเลขหลายๆตัว ถ้าเรามีข้อมูลในการประเมินมากโอกาสถูกก็มาก แต่ถ้าเมื่อใดที่เรามีความมั่นใจในการคาดการณ์ต่ำ ทางที่ดีก็ควรจะประมาณให้ EPS นั้นต่ำไว้กว่าที่เราคิดไว้ก่อน เพื่อให้ราคาหุ้นที่คิดได้นั้นไม่สูงจนเกินไป

จะเห็นว่าหลักการในการเลือกหุ้นและกำหนดราคาเป้าหมายของผมนั้นไม่ได้มีอะไรซับ ซ้อนมากนัก การบ้านที่นักลงทุนต้องทำคือการหาข้อมูลบริษัทให้มากเพียงพอที่จะวิเคราะห์ คุณภาพของบริษัทได้ เพื่อกำหนด PE ที่ควรจะเป็นให้เหมาะสม และคาดการณ์ EPS ให้ใกล้เคียงกับกับความป็นจริงมากที่สุด อาจจะฟังดูว่าทั้งยากและต้องใช้เวลามาก แต่สิ่งเหล่านี้แหละครับที่จะทำให้ นักลงทุนแบบ VI สามารถสร้างผลตอบชนะตลาดติดต่อกันได้อย่างยั่งยืน

ข้อควรระวังในการใช้บทความ

- หุ้นที่เหมาะสมในการลงทุนจำเป็นจะต้องมี Good Governance ถ้าขาดข้อนี้ไป หุ้นดีราคาถูกแค่ไหนก็ไม่ควรเสี่ยงลงทุน
- EPS ที่ใช้ในการประเมินมูลค่าหุ้น ควรเป็นกำไรที่หักกำไรพิเศษที่เกิดเพียงชั่วคราวออกไปให้หมด เพื่อไม่ให้เกิดการคาดการณ์ EPS ที่สูงเกินจริง เช่น กำไรจากการขายสินทรัพย์ กำไรจากการกลับรายการหนี้สูญ หรือกำไรจากค่าเงิน ทางที่ดีนักลงทุนควรฝึกอ่านงบกระแสเงินสดควบคู่ไปกับการดูงบกำไรขาดทุนด้วย เพื่อใช้ในตรวจสอบคุณภาพของกำไร
- การ ประเมินมูลค่าหุ้นด้วย PE มีข้อเสียคือเป็นการใช้วิจารณาณส่วนตัวค่อนข้างมาก ดังนั้นถ้าจะให้ปลอดภัย สำหรับนักลงทุนที่ชอบมองโลกในแง่ดี ควรพยายามกำหนดค่าให้ต่ำกว่าที่ตัวเองคิดจะปลอดภัยกว่า
- ห้าม ลืม Margin of Safety เด็ดขาด การซื้อหุ้นควรจะเลือกหุ้นที่มีราคาต่ำกว่ามูลค่าที่เหมาะสมพอสมควร เพื่อลดโอกาสขาดทุนในกรณีที่เราวิเคราะห์ผิดพลาด ปกติผมจะซื้อหุ้นที่มีโอกาสสร้างกำไรให้ผมได้อย่างต่ำ 30% ถ้าได้ต่ำกว่านี้ ถือเงินสดไว้ก็ไม่เสียหายครับ
- หลัก การข้างต้นเป็นวิธีที่ผู้เขียนใช้เป็นการส่วนตัว และเชื่อว่าได้ผลตอบแทนที่น่าพอใจระดับหนึ่ง แต่ไม่ได้ยืนยันว่าจะเป็นวิธีการลงทุนที่ดีที่สุด รูปแบบการลงทุนที่ดีนั้น นักลงทุนควรจะพยายาม

ทดลองด้วยตัวเองจนเจอการลงทุนที่เหมาะสมกับลักษณะนิสัยของตัวเอง และควรทำการบ้านเยอะๆ สั่งสมประสบการณ์เพื่อเพิ่มความสามารถในการเลือกหุ้นให้มากขึ้นเรื่อยๆ

Tuesday, July 17, 2007

ความถนัดส่วนตัว

อู้มาร่วมๆเดือนครับ ... จริงๆไม่ใช่อะไรหรอก.. อยากโฆษณา DVD Thaivi นานหน่อยๆ (ข้ออ้างของคนขี้เกียจ) กลับมาเข้าเรื่องกันเลยดีกว่าครับ ...

ผมเชื่อว่าทุกคนนี่มีความถนัดแตกต่างกันไป .. บางคนก็เรียนเก่ง บางคนทำงานเก่ง อีกส่วนหนึ่งเล่นกีฬาเก่ง หรือเรียกรวมๆว่าพรสวรรค์ ถ้าเราสามารถหาพรสวรรค์ของตัวเองเจอได้ แล้วมุ่งเน้นทางนั้นให้เก่งไปเลย ผมว่าโอกาสประสบความสำเร็จนี่สูงมาก

การลงทุนผมว่าก็มีส่วนคล้ายๆกันอยู่พอสมควร แต่ละคนนั้นมีกลุ่มธุรกิจที่ถนัดแตกต่างกันไป บางคนเป็นหมอก็เข้าใจโรงพยาบาลดีหน่อย คนจบวิศวะก็อาจจะถนัดลงทุนในหุ้นที่เป็นอสังหา หรือว่าพวกสายการผลิต .. หรือบางคนเองมีอาชีพแบบหนึ่งแต่อาจจะมีความเข้าใจธุรกิจที่ต่างจากสายตัวเอง ก็ได้ ขึ้นอยู่กับว่าความรู้ที่สั่งสมมานั้นส่วนใหญ่เป็นแนวไหน ผมเองก็ค้นพบว่าตัวเองส่วนใหญ่จะลงทุนได้ดีกับหุ้นที่เป็นพวกผลิตแนววิศวะ เช่นพวกหุ้นรับเหมา หุ้นรับจ้างผลิต เป็น 2 กลุ่มที่ผมเชียวชาญนี่สุด ซึ่งก็โชคดีซะด้วยที่หุ้นพวกนี้ในตลาดมีให้เลือกเล่นเยอะมาก ผมว่าเกินครึ่งได้

พอผมรู้ว่าความถนัดของผมคือหุ้น 2 ประเภทนี้ .. เลยทำให้การ screen หุ้นของผมนั้นง่ายขึ้นมาก เพราะหุ้นทั้งตลาดมีกว่า 400 ตัว การที่จะมานั่งไล่ดูทีละตัวก็จะเป็นการเสียเวลา เวลาดูหุ้นส่วนใหญ่ ถ้าเป็นกลุ่มนอกที่ผมถนัดผมก็จะตัดทิ้งออกไปก่อนเลย (จะหันมาสนใจกรณีที่มีคนบอกว่ามันดีจริงๆ หรือมันเห็นเด่นชัดว่าดีมากๆ) หุ้นกลุ่มที่ผมไม่ยุ่งเลยคือกลุ่มเกษตร กลุ่มการเงิน กลุ่มธนาคาร กลุ่มอสังหา ฯลฯ นอกจากจะสามารถลดจำนวนหุ้นได้แล้วก็ยังลดเวลาในการอ่านข้อมูลหาความรู้ด้วย .. เพราะปกติใน 1 วันผมจะต้องอ่านหนังสือพิมพ์ให้จบ 1 เล่ม ถ้า

ต้องมานั่งอ่านทุกข่าวก็เสียเวลาพอสมควร ผมจะก็เลิกเฉพาะข่าวที่มันน่าจะมีผลกระทบกับหุ้น 2 กลุ่มที่ผมถนัดเท่านั้น อย่างเช่น ข่าววันนี้ "แบรนด์รังนกร่วมวันแม่ดันยอด" ผมจะหันมาอ่านก็ต่อเมื่อมีเวลาเหลือจริงๆ หรือข่าวอสังหาที่เห็นอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่ ผมก็ไม่ค่อยอ่านเท่าไหร่ เพราะรู้สึกว่าอ่านไปก็คงไม่ได้นำมาใช้ (จริงๆก่อนหน้านี้ผมพยายามทำความเข้าใจธุรกิจอสังหามานานพอสมควร แต่อ่านเท่าไหร่ก็ยังรู้สึกว่ามันยากเกินความสามารถจริงๆ หลังจากพยายามมาร่วมปี ผมก็หมดความอดทน เอาเวลาไปอ่านความรู้ในแนวทางที่เราถนัดให้มันเจาะลึกเพิ่มขึ้นดีกว่า)

ข้อดีของการกำหนดกรอบความถนัดส่วนตัวนอกจากจะทำให้ไม่ต้องเสียเวลาไปติดตามสิ่ง ที่เราไม่ถนัด และเหลือเวลามา focus กับธุรกิจที่เราถนัด หุ้นที่เราถนัดได้เต็มที่ ยังทำ ให้ตัวเองไม่หลงไปลงทุนในหุ้นที่ตัวเองไม่มีความเข้าใจเพียงพอ .. ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการลงทุนแบบเน้นคุณค่า ผมลองมานั่งสังเกตุตัวเองดู เมื่อไหร่ก็ตามที่เล่นหุ้นนอกเหนือจาก 2 กลุ่มนี้ ผมมักจะได้ผลตอบแทนที่ไม่ดีเท่าไหร่ และไม่ค่อยมีความสบายใจในการลงทุนเท่าที่ควร

หุ้นบางทีหุ้นขนาดใหญ่บางตัวที่ถึงอยู่ในกรอบความถนัดของผม ถ้าผมมีเวลาไม่นานบางทีผมก็อาจจะไม่สนใจก็ได้ .. เพราะหุ้นตัวใหญ่ๆนั้นมักจะมีธุรกิจเยอะแยะเต็มไปหมด มีบริษัทย่อยหลายสิบ .. ผมเคยพูดกับพี่คนนึงที่ปรึกษาหุ้นตัวใหญ่กับผมว่า "ผมขี้เกียจดูตัวนี้แหละพี่ .. กว่าจะวิเคราะห์ตัวนี้เสร็จ ผมเอาเวลาไปวิเคราะห์หุ้นตัวเล็กๆง่ายได้ 5 ตัวเลย" .....

เพราะฉะนั้นแล้วว่าการกำหนดกรอบการลงทุนนี่เป็นเรื่องสำคัญเอามากๆ ถ้าใครกรอบใหญ่ก็ได้เปรียบ เพราะจะมีหุ้นให้เลือกเยอะหน่อย ถ้าใครมีกรอบเล็กก็ไม่ใช่ว่าจะเสียเปรียบจะทีเดียว เพราะจะได้เปรียบในเรื่องของการ focus ศึกษาความถนัดของตัวเองให้ลึกยิ่งขึ้น นอกเสียจากว่าจะถนัดในธุรกิจที่มันหาหุ้นในตลาดไม่ได้เลยเช่นถนัดธุรกิจ ประกันชีวิต .. ซึ่งในตลาดมีให้เลือกอยู่แค่ตัวเดียว .. แบบนี้คงต้องเจียดเวลาไป

ขยายกรอบความรู้ตัวเองให้มากขึ้นบ้าง

โดยสรุปแล้ว ถ้าใครมีเวลาจำกัด ให้เลือกลงทุนเฉพาะในกรอบความถนัดของตัวเองจะดีที่สุด
แต่ ถ้าใครมีเวลาเหลือ คุณมี 2 ทางเลือกครับ คือ เจาะความถนัดของตัวเองให้ลึกยิ่งขึ้นไปอีก (กรณีที่หุ้นที่อยู่ภายในกรอบของเรานั้นมีมากพอ) หรือ อ่านหนังสือ อ่านข่าวเยอะๆ เพื่อขยายกรอบความถนัดในกว้างขึ้น (กรณีที่หุ้นที่มีในกรอบความถนัดเดิมของเรานั้นมีน้อยจนเกินไป)

วันนี้อาจจะเขียนงงๆไปหน่อยนะครับ เพราะเขียนไปทำอย่างอื่นไปหลายๆอย่างพร้อมๆกัน

ปล. ภาษาลงทุนแบบฝรั่งเท่ๆเค้าเรียกไอ้ความถนัดส่วนตัวว่า Circle of Competence ครับ เผื่อไปอ่านเจอจากที่อื่นจะได้เข้าใจตรงกัน

Saturday, July 21, 2007

P/E P/BV และ ROE

ถ้าใครได้ลงทุนในแนว VI มานานระดับหนึ่ง หรือได้อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับแนวทางการลงทุนแบบเน้นคุณค่าทั้งของไทยและ ของฝรั่ง น่าจะคุ้นเคยกับอัตราส่วน 3 ตัวที่เขียนไว้ที่ชื่อเรื่องในวันนี้ ... ยังไง สำหรับคนที่อาจจะยังเป็นมือใหม่ผมจะขอทบทวนความหมายของอัตราส่วนทั้ง 3 ตัวอีกรอบนะครับ

P/E - ย่อมาจาก Price/Earning per Share ถ้าสมมติว่ากำไรของบริษัทไม่เติบโตเลย P/E จะหมายถึงระยะเวลาคืนทุน เช่น P/E 5 เท่า หมายถึงระยะเวลาลงทุน 5 ปี ... P/E นี่ยิ่งต่ำยิ่งดีครับ

P/BV - ย่อมาจาก Price/Book Value ซึ่ง Book Value นี่จริงๆก็คิดมาจากส่วนของผู้ถือหุ้น (Equity) หารด้วยจำนวนหุ้น ... ยิ่งเราซื้อหุ้นได้ต่ำกว่า BV มากเท่าไหร่ (P/BV ต่ำ) ก็หมายความว่าเราสามารถซื้อหุ้นได้ในราคาต่ำกว่ามูลค่าทางบัญชีของบริษัท ซึ่งตามตำราทั่วๆไปก็จะบอกว่า P/BV ยิ่งต่ำยิ่งดี ตัวเลขมาตราฐานที่มักจะใช้เป็นฐานก็คือเลข 1 เท่า

ROE - ย่อมาจาก Return on Equity หรือกำไรสุทธิหารด้วยส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นอัตราส่วนที่ Buffett นั้นให้ความสำคัญค่อนข้างมาก ความหมายของ ROE นั้นเป็นตัวที่บ่งบอกว่าเงินที่บริษัทนั้นเก็บเอาไว้ทุกบาทนั้นบริษัทสามารถ นำไปทำให้งอกเงยได้ในอัตราผลตอบแทนเท่าไหร่ ... เพราะฉะนั้น ROE ยิ่งสูงก็ยิ่งดี ตัวเลขมาตราฐานที่มักจะใช้กันคือความสูงกว่า 12-15% อย่างต่อเนื่องหลายๆปี

ที่ กล่าวไปข้างต้นก็เป็นสิ่งที่หนังสือทั่วๆไปให้ความหมายไว้ แต่ไม่ค่อยมีใครพูดถึงความสัมพันธ์ของ Ratio ทั้ง 3 ตัวนี้ซักเท่าไหร่ .. ผมจะลองผูกสูตรให้ดูกันนะครับ

P/E = Price/EPS = Price/(Net Profit/Number of Share)
P/BV = P/BV = Price/(Equity/Number of Share)
ROE = Return/Equity = (Net Profit/Equity)

ลองเอาผูกกันดูนะครับ จะได้ *P/BV = P/E x ROE*
จากที่หนังสือทั่วไปบอกว่าหุ้นที่ดีจะต้องมี P/E ต่ำ P/BV ต่ำ ROE สูง ลองมาใส่ในสูตรจะเห็นว่ามันมีความขัดแย้งกันอยู่พอสมควร

1. สมมติว่าให้หุ้นตัวหนึ่งมี P/E คงที่ที่ 10 เท่า ถ้า ROE เท่ากับ 5% หรือ 0.05 จะได้ P/BV 0.5 ก็จะเห็นว่า P/E หุ้นตัวนี้อยู่ในระดับกลางๆ ไม่สูงไม่ต่ำไป P/BV ก็ต่ำเพียง 0.5 ก็ถือว่าถูกมาก แต่ ROE ที่ 5% นั้นจริงๆแล้วถือว่าต่ำมาก
2. สมมติให้หุ้นอีกตัวหนึ่งมี P/E เท่ากับ 10 เหมือนกัน ROE 20% P/BV จะเท่ากับ 2 ซึ่งจะเห็นว่าถ้ามองจาก P/BV นั้นอาจจะมองว่าหุ้นราคาไม่ถูกแล้ว เพราะแพงกว่ามูลค่าทางบัญชีถึง 1 เท่า แต่ถ้ามองในแง่ของ ROE ที่สูงถึง 20% ก็จะเห็นว่าหุ้นตัวนี้มีคุณภาพดีมากๆตัวหนึ่ง

แล้ว ปัญหาก็คือเราจะเลือกซื้อหุ้นตัวไหนดีเบอร์ 1 หรือเบอร์ 2 เพราะจากสูตรข้างต้นจะเห็นว่า P/BV ต่ำกับ ROE สูงนั้นมักจะไม่มาด้วยกัน ... เราจะต้องเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ในมุมมองของผม ส่วนใหญ่การลงทุนที่ผ่านมาที่ทำให้ผมประสบความสำเร็จอยู่ซ้ำๆคือหุ้นประเภท 2 ที่มี ROE สูงแม้จะมี P/BV สูง ... เพราะฉะนั้นเวลาลงทุนจริงๆ ผมแทบจะไม่ได้มอง P/BV เลยครับ ส่วนใหญ่ก็จะมอง P/E ROE และอนาคตของบริษัทซะมากกว่า ซึ่งตอนนี้มาดูหุ้นใน Port ของผม 4 ตัวก็เป็นหุ้นที่มี P/BV อยู่ในระดับ 3-4 เท่าทั้งนั้น (มีเพียงตัวเดียวที่ P/BV ประมาณ 1 เท่าหน่อยๆ) และ ROE ประมาณ 30-40%

สาเหตุ ที่ผมเลือกหุ้นที่มี ROE สูงมากกว่าหุ้นที่มี P/BV ต่ำ เพราะการลงทุนแบบเน้นคุณค่านั้นก็แบ่งออกเป็น 2 แนวหลักๆคือแนวเกรแฮมที่เน้นหุ้นที่ราคาถูกเพียงอย่างเดียว ซึ่งจะเน้นการซื้อหุ้นที่ P/BV ต่ำ P/E ต่ำ และแนวที่ 2 คือแนว Buffett ที่เน้นหุ้นที่มีคุณภาพสูงราคาเหมาะสม

คือซื้อที่มี ROE สูงอย่างต่อเนื่องและมีแนวโน้มจะดีต่อไป ในขณะที่ P/E ก็ไม่แพงมากเกินไป การลงทุนทั้ง 2 แนวนั้นถ้าจริงๆแล้วผมว่าใช้ได้ดีทั้งคู่ แต่จากผลงานของทั้งบัฟเฟตเทียบกับเกรแฮมก็จะเห็นว่าแม้เกรแฮมจะทำผลงานได้ดี แต่ Buffett นั้นทำผลงานได้ดีกว่ามาก ...

แล้วเมื่อไหร่เราถึงจะควรซื้อหุ้นที่มี ROE ต่ำและมี P/BV ต่ำ? --
1. เมื่อนักลงทุนเป็นนักลงทุนที่อาจจะไม่มีความรู้หรือไม่มีเวลาติดตามข่าวสาร การลงทุนอย่างต่อเนื่อง การลงทุนในหุ้นที่มี P/E และ P/BV ต่ำหลายๆตัว (ผมว่าอย่างต่ำต้อง 10 ตัว) เนื่องจากเป็นการลงทุนที่มีการพิสูจน์มาระดับหนึ่งแล้วว่าให้ผลตอบแทนที่ชนะ ตลาดได้ แต่สำหรับคนที่มีความรู้ในด้านการลงทุนด้านธุรกิจและต้องการผลตอบแทนที่สูง กว่าผมว่าการซื้อหุ้น P/BV ต่ำคงไม่ใช่คำตอบที่ดีเท่าไหร่
2. เมื่อเราเจอหุ้นที่มีพื้นฐานเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นอย่างชัดเจน สมมติมีหุ้นตัวหนึ่งในอดีตอาจจะมีผลกำไรที่ไม่ค่อยดีทำให้มีค่า ROE ต่ำอยู่นาน ค่า P/BV แต่ถ้าเรามีข้อมูลเพียงพอว่าบริษัทมีพื้นฐานที่เปลี่ยนไปเช่นมีการลงทุนใน โครงการบางอย่างที่ได้ผลดีมากและสามารถสร้างกำไรในอนาคตได้เป็นกอบเป็นกำ ซึ่ง ROE ในอนาคตจะเพิ่มสูงขึ้น ถ้าเรามีโอกาสได้เจอหุ้นแบบนี้โอกาสที่จะกำไรหลายๆเท่าตัวนั้นมีสูงมาก หุ้นพวกนี้เห็นได้บ่อยๆในกลุ่มธุรกิจวัฏจักร ที่อยู่ในช่วงต่ำสุดของ Cycle และกำลังมีแนวโน้มที่ดี ในอดีตก็จะเห็นหุ้นเรือเมื่อหลายๆปีก่อนมี ROE ต่ำมากๆ P/BV ก็ต่ำมากๆเช่นกัน จนค่าระวางเพิ่มขึ้น ROE ก็เพิ่มขึ้นสูงถึงระดับ 100% ใครได้ซื้อหุ้นพวกนี้ไว้ลงทุนระยะยาวจนปัจจุบันน่าจะทำกำไรได้หลาย 10 เท่าภายในระยะเวลาไม่นานมากนัก

จริงๆแล้วค่า ROE นี่ยังมีความหมายลึกๆที่สามารถเขียนได้อีกเยอะเลย .. ยังไงผมจะเก็บเอาไว้ต่อในคราวหน้าละกันนะครับ ..

Monday, July 30, 2007

ROE (ต่อ)

เมื่อบริษัทใดๆ ก็ตามทำธุรกิจมีกำไร บริษัทมีทางเลือกหลักอยู่ 4 ทาง ในการจัดสรรเงินดังกล่าว ได้แก่

1. เก็บเงินไว้ลงทุนต่อ - ถ้าบริษัทมีแผนในการลงทุนและคิดว่าการเก็บกำไรเอาไว้ลงทุนต่อจะทำให้บริษัท มีกำไรในอนาคตที่ดีขึ้นก็เป็นทางเลือกที่ดี
2. เก็บเงินไว้จ่ายคืนหนี้ - ถ้าบริษัทมีหนี้สินมากเกินไป หรือภาระดอกเบี้ยสูงซึ่งทำให้บริษัทความเสี่ยงมาก บริษัทก็ควรเก็บเงินบางส่วนไว้จ่ายคืนหนี้สินเพื่อลดภาระดอกเบี้ยและลดความ เสี่ยง
3. จ่ายออกมาเป็นเงินปันผล - ถ้าบริษัทไม่มีแผนในการใช้เงินลงทุน การจ่ายเงินสดคืนออกมาให้กับผู้ถือหุ้นก็เป็นทางเลือกที่ดี เพราะการที่บริษัทเก็บเงินสดไว้กับบริษัทมากๆ โดยเอาเงินไปฝากธนาคารจะให้ผลตอบแทนที่ต่ำ สู้จ่ายออกมาเป็นเงินปันผล แล้วให้ผู้ถือหุ้นเอาเงินไปลงทุนต่อเองจะดีกว่า
4. ซื้อหุ้นคืน - กรณีที่บริษัทมีเงินสดเหลือและไม่มีแผนในการลงทุน พร้อมกับการที่ราคาหุ้นของบริษัทนั้นมีมูลค่าต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง บริษัทนั้นอาจจะกำไรที่เหลือมาซื้อหุ้นของบริษัทคืน เพื่อทำให้จำนวนหุ้นน้อยลง กำไรต่อหุ้นก็จะดีขึ้น รวมถึงปันผลในอนาคตก็จะสูงขึ้นเพราะตัวหารน้อยลง

ทางเลือกทั้ง 4 วิธีนั้นสามารถแสดงถึงวิธีการบริหารจัดการกับเงินของบริษัทได้เป็นอย่างดี และทางเลือกทั้ง 4 นั้นก็มีผลกระทบกับค่า ROE โดยแสดงเป็นตัวอย่างได้ดังนี้

บริษัท A - อยู่ในธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างต่อเนื่อง บริษัทเห็นว่าการเก็บผลกำไรไว้ลงทุนต่อจะให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า บริษัทจึงไม่จ่ายเงินปันผลออกมาและเก็บเงินไปลงทุนทั้งหมด ถ้าเราดูจาก ROE จะเห็นว่าค่า E จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆเพราะบริษัทกำไรจะไปทำให้ E เพิ่มขึ้น (เพราะบริษัทไม่ได้จ่ายเป็นเงินปันผลออกมา) แต่ในขณะเดียวกันเมื่อบริษัท

ลงทุนเพิ่มขึ้นรายได้ก็เพิ่มขึ้น กำไร (Return) ก็เพิ่มขึ้น เพราะฉะนั้น ROE ของบริษัท A จะยังคงสูงต่อไป ตราบใดก็ตามที่บริษัท A สามารถนำไปลงทุนได้อย่างเหมาะสม (สูงกว่าค่า ROE เดิมของบริษัท) หุ้น A จะถือว่าเป็นหุ้น Growth Stock ที่น่าลงทุนตัวหนึ่ง

บริษัท B - อยู่ในธุรกิจที่ผ่านช่วงลงทุนครั้งใหญ่มาไม่นาน ในอดีตบริษัทต้องลงทุนขยายกำลังการผลิตครั้งใหญ่เพื่อให้สอดคล้องกับความ ต้องการสินค้าของบริษัทจนทำให้ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาบริษัทต้องกู้หนี้ยืม สิ้นเป็นจำนวนมากทำให้อัตราส่วน D/E ของบริษัทเพิ่มสูงขึ้นถึง 2.5 เท่า บริษัทเห็นว่าการมีหนี้สินมากจะทำให้ความเสียงของบริษัทนั้นสูงเกินไป บริษัทจึงเก็บผลกำไรไว้คืนหนี้สิ้นเพื่อลด D/E ลงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ จะเห็นว่าทางเลือกนี้ทำให้ค่า E เพิ่มขึ้น (เพราะกำไรแล้วไม่จ่ายออกมาเป็นปันผล) แต่อย่างไรก็ ทั่วไปเมื่อบริษัทมีการลงทุนครั้งใหญ่แนวโน้มรายได้ของบริษัทมักจะอยู่ใน ช่วงขาขึ้น (ถ้าบริษัทคาดการณ์ถูก) ทำให้กำไรมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นค่า ROE ก็จะคงอยู่ในระดับสูง การคืนหนี้ก็จะทำให้บริษัทนั้นมีผลตอบแทนที่ดีในระดับความเสี่ยงที่ลดลงได้ บริษัท B นั้นจะเห็นตัวอย่างได้ชัดเจนจากหุ้น cycle ในช่วงต้อนๆของวงจรขาขึ้นบริษัทจะลงทุนเป็นจำนวนมากแล้วค่อยมาคืนหนี้ทีหลัง ถ้าทุกอย่างเป็นไปตามที่คาดหุ้น B ก็น่าลงทุนไม่น้อยเหมือนกัน

บริษัท C - อยู่ในธุรกิจที่อิ่มตัวแล้ว แทบไม่มีการเติบโต รายได้และกำไรคงที่มาหลายปี แต่ในขณะเดียวกันเมื่อบริษัทไม่เห็นการเติบโต บริษัทจึงไม่จำเป็นต้องลงทุน เพิ่มเติมทำให้สามารถจ่ายปันผลได้ 100% ถึงแม้ว่ากำไรจะไม่เพิ่ม (R คงที่) แต่ค่า E ก็ไม่เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน (ได้กำไรมาเท่าไหร่ก็จ่ายปันผลหมด จึงไม่มีสะสมเป็นกำไร) ค่า ROE ก็จะคงที่ต่อไป ถ้า ROE ของบริษัทอยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องเช่น 15% ติดต่อกันนานๆ หุ้น C จะจัดได้ว่าเป็นหุ้นปันผลที่น่าลงทุนอีกตัวหนึ่ง

บริษัท D - เหมือนกับบริษัท C ทุกประการ แต่เนื่องจากผู้บริหารเห็นว่า

หุ้น D ในกระดานนั้นมีราคาถูกมาก แทนที่บริษัทจะจ่ายออกมาเป็นเงินปันผล บริษัทจึงซื้อหุ้นคืนจากตลาดแทน การซื้อหุ้นคืนนั้นทำให้ส่วนทุนนั้นลดลง (ค่า E ลดลง) ถ้าบริษัทซื้อหุ้นคืนทุกปีโดยใช้เงินเท่ากับกำไรที่ทำได้ในแต่ละปีค่า E จะคงที่ไปเรื่อยๆ ถึงแม้ค่า R จะไม่เพิ่มขึ้น แต่ ROE ของบริษัทจะยังคงอยู่ในระดับเดิมได้ต่อไป

ถ้า หุ้นทั้ง 4 ตัวนั้นมีค่า ROE ที่สูงอยู่แล้ว และบริษัทสามารถใช้ทางเลือกทั้ง 4 ในการบริษัทเงินเพื่อทำให้ค่า ROE ไม่ลดต่ำลงจากเดิมได้ หุ้นทั้ง 4 ตัวนั้นจะจัดได้ว่าเป็นหุ้นที่น่าลงทุนได้ทั้งหมด

วันนี้ ดูเรื่องจะค่อนข้างซับซ้อนหน่อยนะครับ ผมพยายามหาทางอธิบายให้ง่ายแล้วก็ยังทำได้เต็มที่แค่นี้ ถ้าให้พูดให้ฟังอาจจะเข้าใจง่ายกว่าพิมพ์เองมันช้า เอาว่าถ้าใครสงสัยส่วนไหนลองถามๆกันมาดูนะครับ

ROE กับ D/E

มีแถมให้อีกหน่อย เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของ ROE กับ D/E ซึ่งคงหาอ่านจากหนังสือทั่วไปไม่ได้นะครับ เพราะผมคิดของผมเอง ...

ปกติ ผมจะชอบลงทุนในหุ้นที่มีค่า ROE อยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง เพราะอย่างที่กล่าวไปว่าค่า ROE ที่สูงสม่ำเสมอนั้นแสดงให้เห็นว่าบริษัทใช้เงินได้อย่างเหมาะสม แต่อย่างไรก็ตามอาจจะมีบางบริษัทที่สามารถทำให้ค่า ROE นั้นสูงได้โดยการกู้เงินมาลงทุนเยอะๆ การกู้เงินเยอะขึ้นจะทำให้ค่า D/E (dept/equity) สูงซึ่งค่า D/E นี้แสดงถึงความเสี่ยงทางการเงินของบริษัท เมื่อเข้ามาลงทุนหลายๆคนคงจะได้ยินที่เค้าบอกกันว่า "High Risk High Return" กันใช่ไหมครับ ในการวิเคราะห์บริษัทเองผมก็ให้ความสำคัญกับประโยคนี้เช่นกัน คือถ้าบริษัทมีค่า D/E ที่สูง บริษัทก็ควรจะมีค่า ROE ที่เพิ่มสูงขึ้นด้วย แต่ถ้าผมไปเจอบริษัทไหนที่มีแนวโน้มค่า D/E สูงขึ้นเรื่อยๆ แล้ว ROE นั้นไม่เพิ่มขึ้น (อาจจะคงที่หรือลดลง) ผมจะถือว่าเป็นหุ้นที่ควรระวัง เพราะค่า D/E ที่สูงแสดงว่า High Risk ถ้า ROE ไม่เพิ่มขึ้น แสดงว่า Low

Return หุ้นแบบนี้หลีกเลี่ยงไว้ดีกว่า แต่ในทางกลับกันถ้าเจอหุ้นที่ D/E ลดลงแต่ ROE เพิ่มขึ้น แบบนี้ต้องรีบตระครุบเอาไว้เพราะเราจะได้หุ้น Low Risk High Return มาประดับ Port

ปล. ค่า ROE ในแต่ละปีอาจจะผันผวนได้พอสมควร เพราะฉะนั้นเราไม่ควรให้ค่า ROE รายปีมาหลอกเราได้ ควรจะตรวจสอบย้อนหลังไปหลายๆปีเพื่อให้เห็นแนวโน้มของมัน จะได้นำมาใช้ได้ถูกต้อง

Wednesday, September 05, 2007

โครงสร้างผู้ถือหุ้น

โครงสร้างของผู้ถือหุ้นนับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ผมชอบดูเมื่อคิดที่จะลงทุนใน หุ้น ซึ่งการดูโครงสร้างของผู้ถือหุ้นก็หาดูได้ง่ายๆจากทั้งเวป set หรือว่า settrade

หุ้นที่ผมชอบลงทุนด้วยเป็นระยะเวลานานส่วนใหญ่มักจะมีโครงสร้างที่คล้ายๆกันคือ ผู้บริหารหลักของบริษัทนั้นเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ซึ่งถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญ คำว่านัยสำคัญในที่นี้อาจจะดูจากสัดส่วนในการถือหุ้น เช่นถ้าผู้บริหารถือหุ้นอยู่ซัก 50% แบบนี้แสดงว่าผู้บริหารนั้นร่วมหัวจมท้ายไปกับเรา กิจการดีหุ้นขึ้นเค้าก็รวยกับเรา กิจการแย่หุ้นลงเค้าก็จนลงกับเรา เพราะฉะนั้นการที่ผู้บริหารถือหุ้นอยู่เยอะๆจะทำให้เค้ามี Motivation ในการทำงานสูงกว่าบริษัทที่ผู้บริหารรับเพียงเงินเดือนอย่างเดียว

นอกจากสัดส่วนการถือหุ้นเยอะๆแล้วยังมีอีกอย่างที่ควรดูถือถึงแม้ว่าผู้บริหาร ถือหุ้นอยู่เยอะๆก็จริงๆ แต่ถ้าหุ้นนั้นมีขนาดเล็กเทียบกับกิจการอื่นๆของเค้าแล้ว การถือหุ้นเยอะก็อาจจะเรียกได้ว่าไม่มีนัยสำคัญก็ได้ เช่น ผู้บริหารชื่อดังที่มีธุรกิจนอกเหนือจากหุ้นดังกล่าวอยู่ เค้าอาจจะมีทรัพย์สินอื่นๆอยู่เป็นหลักหลายหมื่นล้าน เพราะฉะนั้นการถือหุ้น 50% ของหุ้นที่มี Market Cap หลักพันล้านอาจจะไม่มีความสำคัญต่อเค้าก็ได้ ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนก็คือหุ้น BJC ที่มีบริษัท TCC ซึ่งเป็นของคุณเจริญถือหุ้นอยู่เยอะถึง 50% แต่คิดเป็นเงินแล้วเทียบอะไรไม่ได้เลยกับทรัพย์หุ้น ThaiBev ที่เค้ามีอยู่ในตลาดสิงคโปร์

นอกจากผู้บริหารรายหลักจะถือหุ้นในบริษัทแล้ว ถ้าผู้บริหารท่านๆอื่นๆในบริษัทก็ถือหุ้นกันเยอะๆนี่ผมยิ่งชอบเข้าไปใหญ่ แนวคิดก็คล้ายๆกันคือถ้าผู้บริหารหลายๆท่านในบริษัทมีหุ้นอยู่ การทำงานคงมีประสิทธิภาพดีกว่า ตัวอย่างของหุ้นประเภทนี้ที่เห็นได้ชัดคือ ticon และ

snc (ไม่ได้ออกมาเชียร์หุ้นนะครับ ตัวอย่างที่ผมยกอาจจะวนเวียนอยู่ไม่กี่ตัว เพราะผมเจาะลึกข้อมูลจริงๆก็เฉพาะหุ้นที่ผมถือหุ้นเคยถือเท่านั้น) อย่าง ticon นี่ทั้งผู้บริหารใหญ่ผู้บริหารรองก็ถืออยู่เยอะ ส่วน snc นี่จะเห็นชื่อคุณสมชัยผู้บริหารใหญ่ถืออยู่เยอะ และผู้ถือหุ้นใหญ่ที่ชื่อเป็นญี่ปุ่นทั้งหลายที่เห็นอยุ่ก็เป็นผู้บริหารกัน ทั้งนั้น นอกจากนี้ยังมีผู้บริหารคนไทยท่านอ่านๆอีกหลายท่าน ถือหุ้นทางอ้อมผ่านทางบริษัท snc holding ที่ถือหุ้น snc อยู่ประมาณ 50%

หุ้นที่ควรจะหลีกเลียงคือหุ้นที่มีช่องว่างให้ผู้บริหารโกงได้ง่ายๆ เช่นหุ้นรับเหมาะก่อสร้าง หุ้นประมูลงาน หุ้นเกษตร ฯลฯ ที่มีผู้บริหารถือหุ้นอยู่ในสัดส่วนที่น้อย หรือไม่ได้ถือหุ้น เพราะหุ้นพวกนี้ผู้บริหารจะมีแรงจูงใจในการผ่องถ่ายมากเป็นพิเศษ เพราะถึงบริษัทกำไรดีหุ้นขึ้นผู้บริหารก็ไม่ได้รวยด้วย สู้เอาเงินออกจากบริษัทด้วยวิธีต่างๆที่นักลงทุนอาจจะจับไม่ได้ แบบนี้จะทำให้รวยได้ง่ายกว่า

แต่สำหรับหุ้นที่มีผู้บริหารถืออยู่เป็นสัดส่วนที่น้อย ก็ไม่ได้หมายความว่าผมจะไม่สนใจซื้อเลย ถ้าปัจจัยข้อดีด้านอื่นๆนั้นดีพอผมก็คงจะยกเว้นเรื่องการถือหุ้นไปได้บ้าง ....

Tuesday, September 11, 2007

ตำนานแอร์

ในช่วงนี้มีหุ้นอยู่ตัวหนึ่งที่ผมติดตามมานาน และถืออยู่เป็นจำนวนมาก รวมถึงมีคนที่รู้จักหลายคนซื้อหุ้นนี้ไว้พอสมควร ราคากำลังไหลลงอย่างน่าตกใจ มีคนโทรมาถามผมด้วยความเป็นกังวลอย่างมาก พอดีกับพี่ปรัชญาได้ตั้งกระทู้ในเวป thaivi ไว้ให้ร่วมเขียนตำนานแอร์ เพราะตอนนี้กลายเป็นหุ้นที่มีการพูดคุยกันอย่างมาในเวป ผมเลยถือโอกาสร่วมเขียนตำนานด้วย พร้อมไปกับการอธิบายให้เข้าใจถึงหุ้นตัวนี้มากขึ้น เพื่อให้คนที่อาจจะยังกังวลกับราคาที่ลดลงอย่างมากนั้นสบายใจขึ้นแล้วได้ เข้าใจธุรกิจของหุ้นตัวนี้มากขึ้น

****

มาขอร่วมเขียนตำนานแอร์ด้วยคนครับ
วัน ที่ผมรู้จักหุ้น snc ครั้งแรกคือที่งาน oppday ครับ ช่วงนั้น snc เพิ่งเข้าตลาดมาได้ไม่นานนัก น่าจะเข้ามาปลายๆปี 47 งาน oppday ที่มาน่าจะเป็นช่วงต้นปี 48 ซึ่งเป็นงานแถลงผลประกอบการรายปีครั้งแรกของ snc ที่ oppday วันนั้นถ้าจำไม่ผิดมีลุงขวดและพี่พีไปนั่งฟังด้วย ...

ปกติ เวลาผมจะซื้อหุ้นซักตัวผมจะต้องทำการบ้านมาก่อนอย่างดี อ่าน 56-1 อ่านงบการเงิน อ่านข่าวที่เกี่ยวข้องกับบริษัทมาพอสมควร แล้วจึงตัดสินใจซื้อ แต่สำหรับ snc กลับแปลกไป คือผมได้ฟังคุณสามิตต์และคุณสมชัยพูดเพียงครั้งเดียว จริงๆแกยังพูดไม่ทันจบด้วยซ้ำ ผมรีบเดินออกไปนอนห้องแล้วซื้อหุ้น snc ทันที เหตุผลหลักๆที่ซื้อในตอนนั้นน่าจะเป็น
- เป้าหมายการเติบโตของบริษัทที่ค่อนข้างสูง
- เหตุผลในการเติบโตของเค้าก็ฟังดูแล้วน่าเชื่อถือและเป็นไปได้ คือบริษัทมีข้อได้เปรียบตรงที่ว่ามีต้นทุนการผลิตต่ำกว่าลูกค้า และไม่มีคู่แข่งโดยตรง วันนั้นยังจำได้แม่นครับว่ามีคนถามว่าคู่แข่งของ snc คือ

ใคร คุณสมชัยก็ตอบว่าคู่แข่งคือลูกค้า เพราะเราจะต้องทำงานให้มีคุณภาพทัดเทียมกับลูกค้าในขณะที่มีต้นทุนที่ต่ำ กว่า เพื่อจะให้ลูกค้านั้นยกสายการผลิตมาให้ snc

- ฐานะทางการเงินดี
- ชอบการตอบคำถามของผู้บริหาร
- และที่สำคัญคือชอบการบริหารคนของ snc ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการดึงคนเก่งๆเข้ามาทำงาน และการสร้างพนักงานจากภายในด้วยโครงการ mini MD (แซว woody ว่าไม่ใช่ mini MBA นะครับ)

ผมซื้อหุ้น snc ไปได้จำนวนหนึ่ง ราคาน่าจะอยู่ประมาณ 3.30-3.40 แล้วผมก็รอวันไปประชุมผู้ถือหุ้นเพราะยังมีคำถามอีกมากมายที่อยากรู้เพิ่ม เติมเกี่ยวกับ snc วันที่ไปประชุมก็ต้องถือว่ามีคนเยอะพอสมควร เพราะปกติหุ้นใหม่ๆที่ขนาดไม่ใหญ่มาก ไม่น่าจะมีคนเข้ามาเยอะขนาดนี้ เอ.. หรือว่าจะเป็นหน้าม้าของบริษัทก็ไม่ทราบเหมือนกัน แต่วันนั้นมีโอกาสได้รู้จักท่านผู้ถือหุ้น snc รายใหญ่ท่านหนึ่ง จำไม่ได้ว่าตอนนั้นมีอยู่กี่ล้านหุ้น แต่ตอนนี้ท่านมีอยู่ประมาณ 3.4 ล้านหุ้น

ในงานประชุมผู้ถือหุ้นวันนั้นเกือบผมยิงคำถามไม่หยุดเลย เพราะอยากรู้เรื่องเกี่ยวกับ snc มายิ่งขึ้น จนท่านประธาน ตอนนั้นคุณสมชัยยังไม่ได้เป็นประธาน แต่เป็นพี่ชายแก ติงผมว่าให้คนอื่นเค้าถามบ้าง (คำถามวันนั้นประมาณ 90% เป็นของผม) แม้จะเขินๆอยู่บ้าง แต่ก็คุ้มค่าที่ได้รู้จักหุ้น snc มากยิ่งขึ้น วันนั้นคำตอบที่ทำให้ผมสบายใจมากๆอย่างนึงของ snc ก็คือเรื่องต้นทุน และการเปิดเผยต้นทุนให้กับลูกค้า ทำให้การปรับราคาสินค้านั้นสามารถผลักภาระไปให้ลูกค้าได้เกือบ 100% ไม่ว่าทองแดงจะขึ้นหรือลง ไม่ว่าจะเงินจะเป็นอย่างไร snc ก็ไม่ได้มีความเสี่ยงอย่างมีนัยสำคัญ จากข้อมูลนี้ทำให้ผมเห็นว่านอกจากบริษัทจะมีต้นทุนต่ำกว่าลูกค้า มีความแข็งแกร่งทางการตลาดแล้ว ยังยืนยันให้เห็นว่าอำนาจการต่อรองของลูกค้าต่อ snc นั้นไม่ได้สูงมากอย่างธุรกิจ oem ทั่วๆไป

หลังจากประชุมในครั้งนั้น ผมได้ออกมาคุยกับคุณสมชัยเพิ่มเติม ซึ่งคุณสมชัยให้การต้อนรับอย่างดีมากๆ ตอบคำถามทุกคำถามได้เคลียร์ ซึ่งข้อมูลส่วนใหญ่ที่ผมได้จากคุณสมชัยในวันนั้นผมเอาไปใส่ไว้ใน 100 คน 100 หุ้นในหน้าแรกๆแล้ว ลองไปตามอ่านกันได้

เมื่อได้คำตอบเป็นที่น่าพอใจแล้วผมก็ซื้อหุ้น snc เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นอันดับ 1 ของ port ...

เวลาผ่านไปแต่ละไตรมาศ เป็นเวลาหลายไตรมาศ snc ก็ยังคงทำผลกำไรได้เป็นอย่างดี และมาตอบคำถามในงาน oppday อย่างต่อเนื่อง ทำให้ผมเข้าใจธุรกิจของ snc มากขึ้นเรื่อยๆ ยิ่งผมรู้จัก snc มากขึ้นเท่าไหร่ ก็ยิ่งชอบหุ้นตัวนี้มากขึ้นเท่านั้น หลังจากนั้นหุ้นก็เพิ่มสูงขึ้นไปเรื่อยๆ 3.3 3.5 3.8 4 4.5 5.0 5.5 6.0 เมื่อถึงจุดหนึ่งผมก็ขายหุ้นออกไป ราคาเท่าไหร่จำไม่ได้ ไม่ใช่เพราะว่าบริษัทไม่ดี แต่เพราะไปเจอหุ้นตัวใหม่ที่ราคาถูกกว่ามากๆ

ในปี 49 ผมทำกำไรจากหุ้นได้สูงมากๆจากหุ้นตัวอื่นๆ ในขณะที่ snc กลับมีราคาที่ไม่ค่อยจะไปไหนเท่าไหร่ วนเวียนอยู่แถวๆ 6-7 บาท บางช่วงก็มีลดลงไปเหลือ 5 บาทต้นๆบ้าง ทั้งนี้สาเหตุน่าจะมาจากการที่คนเห็น GPM ของบริษัทลดลงเรื่อยๆ และเริ่มเห็นว่า snc เองก็คงเป็นบริษัท oem ทั่วๆไปที่ไม่มีได้ความแข็งแกร่งอะไรมาก ทำให้อัตราส่วนในการทำกำไรนั้นลดลงต่ำเรื่อยๆ บวกกับการที่ snc มีการลงทุนซื้อโรงงานใหม่จากระยอง ลงทุนเครื่องจักรผลิต metal sheet หรือที่โดยคนเรียกกันว่า "เหล็กมหาภัย" ยิ่งมาฉุดผลกำไรของ snc ไม่ให้เติบโตอย่างที่ควรจะเป็น คนหลายๆคนอาจจะมองว่าไม่ดีแล้ว แต่ในความคิดของผม จากการที่ติดตามมานานผมกลับเห็นว่านี่เป็นโอกาสซื้ออันดี ผมจึงขายหุ้นตัวอื่นๆออกไปหลังจากได้กำไรมาเยอะ กลับมาซื้อ snc อีกครั้งแถวๆราคา 7 บาทอย่างมีนัยสำคัญ

ทั้งนี้เนื่องจากผมสามารถตอบ คำถามของ GPM ที่ลดลงนั้นได้ว่ามาจากสาเหตุอะไร ซึ่งแน่นอนว่าเหตุผลนั้นทำให้ผมมั่นใจว่า snc นั้นมี

อำนาจต่อรองแตกต่างจาก oem ทั่วๆไป เพราะ
- การที่ GPM นั้นลดลงเพราะว่าทองแดงมีราคาขึ้นมากจากปี 48 -49 ขึ้นมาประมาณ 1 เท่า ทีนี้ลองใช้สมมติฐานที่ snc เคยบอกไว้ว่าเค้าสามารถผลักภาระไปให้ลูกค้าได้ สมมติว่าต้นทุนท่อ 1 ชิ้นเท่ากับ 8 บาท snc ขายให้ลูกค้า 10 บาทได้กำไร 2 บาทหรือ GPM 20% แล้วราคาทองแดงเพิ่มขึ้นมากทำให้ต้นทุน snc เพิ่มเป็น 10 บาท snc จึงผลักภาระไปให้ลูกค้าแล้วขายเป็น 12 บาท ก็ยังกำไร 2 บาทเหมือนเดิม แต่ว่า GPM ลดเหลือ 16.7% ซึ่งทำให้ GPM ลดลง คนก็ตกใจ
- การขาดทุนของ Metal Sheet นั้นคนก็กลัวเพราะเห็นว่าจะ Break even มาหลายรอบก็ยังไม่ Break ซะที แต่ผมเข้าใจเพราะว่าบริษัทมีการลงทุนเครื่องจักรตัวนี้เพิ่มเยอะมากๆ เพราะมี order มากกว่าที่คิดไว้แต่แรก บวกกับการที่ตัดค่าเสื่อมเครื่องจักรตัวนี้สูงมาก (เพื่อผลประโยชน์ทางภาษี) ปกติอายุการใช้งานเครื่องจักรอยู่ได้เกิน 10 ปี แต่ snc ตัดเพียง 5 ปี ทำให้ตัวเลขที่เห็นนั้นยิ่งมีผลขาดทุนมากขึ้น แต่มันกลับทำให้ผมเห็นว่าบริษัทนี้ไม่ได้มองถึงตัวเลขระยะสั้นว่าจะให้กำไรมาก แต่ยอมขาดทุนในวันนี้ (ตัดค่าเสื่อมสูง) เพื่อให้เสียภาษีน้อยที่สุดและเป็นผลประโยชน์ในระยะยาวกับบริษัทมากที่สุด
- การลงทุนอย่างหนักนั้นมีคนกังวลพอควร เพราะเห็นค่าเสื่อมค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นในขณะที่รายได้ยังไม่เข้ามา แต่คุณสมชัยบอกพวกเราว่า "แกกำลังเอากุ้งไปตกมังกร" เราต้องยอมเสียสละของดีๆในวันนี้ (ผลกำไร) เพื่อให้ได้ของที่ดีกว่ามากๆ ในวันข้างหน้า และผมก็เชื่อแก

ในช่วงต้นปี 50 หุ้น snc ก็ยังคงไม่ไปไหนไกลมาก ยังวนเวียนอยู่แถวๆ 7 บาทอยู่ ผมเชื่อว่ามีผู้ถือหุ้นจำนวนมากเหนื่อนหน่ายกับราคาหุ้นที่ไม่ไปไหนมาเกือบ 1 ปี แต่ผมว่าเวลามันคงใกล้มาถึงแล้วแหละ

หลังจาก oppday แถลงผล Q1 คุณสมชัยเริ่มพูดให้เราเห็นถึงแผนที่แกวางเอาไว้ตั้งแต่ปีก่อน ที่แกลงทุนมาเยอะๆ ยอมขาดทุนมาพักใหญ่ และแผนนั้นก็ชัดเจนมากขึ้นว่าแกพร้อมแล้วที่จะเป็นผู้ประกอบแอร์ที่มีต้นทุน ต่ำกว่าลูกค้า เพราะมี economy of scale เพราะผลิตชิ้นส่วน

ด้วยตัวเอง เพราะมีค่า admin ที่ต่ำกว่าการจะซื้อชิ้นส่วนมาจากหลายๆ ที่แล้วเสียค่า admin หลายๆรอบ ... ราคาหุ้นก็เริ่มไต่จาก 7 บาทเป็น 8 บาท 9 บาท 10 11 12 13 ในเวลาไม่นาน

วันที่ไป visit บริษัทที่ระยองเป็นวันเสาร์ที่ 14 ก.ค. 50 ผู้ถือหุ้นและผู้ที่สนใจรวมถึงนักวิเคราะห์จำนวนมากได้ไปชมการทำงานของ บริษัทด้วยตาตัวเอง ผมว่าหลายๆคนคงทึ่งในระบบการทำงาน การจัดงานโรงงานที่เรียบร้อย พนักงานที่ขยันขันแข็ง การต้อนรับที่อบอุ่นและผุ้บริหารชั้นยอดจากวงการแอร์และวงการใกล้เคียงที่ คุณสมชัยไปจีบมาให้ช่วย snc ผมก็คนหนึ่งละที่ประทับใจเป็นอย่างมาก

วันนั้นยังมีคนแซวๆคุณสมชัยอยู่เลยว่าเมื่อวาน (วันศุกร์ 13) หุ้น snc วิ่งมาถึง 13 บาท .... แบบนี้วงสัยวันจันทร์ที่ 16 คงจะกลายเป็น 16 บาทแหง่ๆ .. ผมเห็นคนพูดติดตลกไป แต่ก็ยังแอบคิดอยู่ในใจว่ามันอาจจะเป็นจริงก็ได้ เพราะหลังจากได้ไปดูโรงงานด้วยตัวเอง ได้ไปฟัง vision ของคุณสมชัยก็ทำให้มั่นใจกันมากขึ้น

เปิดมาวันจันทร์ผมตั้งใจว่าจะ ซื้อเพิ่ม เลยบอกมาร์เก็ตติ้งไปว่าซื้อเพิ่มราคาไม่เกิน 13.5 บาทเอาหมด ... แต่กลายเป็นว่าหุ้นเปิดมาราคา 13.6 แล้วไม่นานนักก็วิ่งเพิ่มสูงขึ้นไปเรื่อยๆ เห็นแล้วยังแอบเสียดาย

หุ้น วิ่งไปสูงถึงประมาณ 18 บาท ... ในขณะที่ช่วงหลังๆเริ่มหย่อยลงมาบ้าง เพราะคุณสมชัย hint ให้นักลงทุนพอรู้ว่าบริษัทอาจจะต้องเพิ่มทุนเพื่อเอามารองรับกับแผนธุรกิจ ก้าวกระโดดของแก ... ผมเองก็เตรียมเงินเอาไว้จำนวนนึงเพื่อรองรับกับการเพิ่มทุน .... ผมคิดไว้ว่าบริษัทน่าจะเพิ่มทุนประมาณ 500 ล้านบาท แต่อย่างไรก็ตามผมก็ยังคิดว่าต่อให้เพิ่มทุนขนาดนั้นแล้ว ราคาเป้าหมายของ snc มันก็ยังยั่วยวนผมให้ถือหุ้นต่อไปอยู่ดี และพร้อมที่จะควักกระเป๋าเพิ่มทุนไปด้วย

แล้วเมื่อวันจันทร์ที่ 3 ก.ย. ที่เพิ่งผ่านไปไม่นาน snc ก็ประกาศเพิ่มทุนแบบ PO คือขายประชาชนทั่วไป 100 ล้านหุ้น ซึ่งน่าจะตีเป็นเงินได้

ประมาณ 1000 ล้านกว่าบาท ... :shock: ผมเองก็ยังตกใจพอสมควร เพราะจำนวนมากกว่าที่ผมคิดเอาไว้ตั้ง 1 เท่าตัว ...

คำถามในใจก็เริ่มเกิดขึ้นมากเรื่อยๆ เอ...ทำไมเพิ่มทุนมากขนาดนั้น เอ.. หุ้นจะโดน dilute ขนาดไหนเนี่ย ทำไมไม่เพิ่มทุนแบบ RO อย่างน้อยผู้ถือหุ้นก็มีสิทธิได้ซื้อ ... คิดไปต่างๆนาๆ วันนั้นโทรศัพท์ผมแทบไหม้ เพราะคนโทรมาปรึกษาเยอะมากๆ (ขอโทษท่านที่อาจจะม่ได้โทรกลับด้วยครับ ผมเจ็บคนจริงๆ)

แล้วก็มี โอกาสได้ข้อมูลเพิ่มเติมจากเพื่อนๆพี่ๆที่ได้โทรไปถามบริษัทถึงเรื่องเพิ่ม ทุน ก็ทำให้ผมสบายใจมากยิ่งขึ้นว่าการเพิ่มทุนนั้นมีแผนงานรองรับอย่างดี ทุกอย่าง รวมถึงได้รับคำตอบที่จริงใจจากคุณสมชัยว่าทำไมไม่ทำ RO ... แกตอบผมตรงๆว่า "แกมีแผนใช้เงินจำนวนมาก .. อยากได้มากกว่าพันล้าน และแกไม่มีตังค์เพิ่มทุนมากขนาดนั้น"

วันนี้ราคาหุ้น snc ไหลลงมาลึกเรื่อยๆ เหลือประมาณ 12 บาทจากสูงสุด 18 บาท หรือคิดเป็นประมาณ 1 floor พอดิบพอดี ... เป้าหมายหุ้น snc ของผมนั้นลดลงจากที่คิดไว้ตอนแรกเพราะการเพิ่มทุนจำนวนมากกว่าที่ผมคิดทำให้ เกิดการ dilute มาก .. แต่แล้วเมื่อสติสตังเริ่มกลับคืนมา สมองมันก็เริ่มทำงานอย่างเต็มหน้าที่ที่ควรจะเป็น .... คิดแล้วผมว่าราคาหุ้นที่ลงมามากขนาดนี้คงเป็นเหตุผลที่คนหลายๆคนคิดว่าจะขาย ไปก่อนแล้วค่อยไปซื้อคืนที่ราคาต่ำกว่า เพราะ PO มีแนวโน้มที่จะราคาต่ำกว่าตลาด .. ยิ่งขายก็ยิ่งลง ยิ่งลงราคา PO ในใจก็ยิ่งลด เมื่อราคา PO ลดราคาก็ลงไปอีก... คนยิ่งกลัวยิ่งขาย แต่ผมมานั่งคิดว่าเหตุการณ์นี้คล้ายๆกับ snc เมื่อตอนปี 49 ที่ราคาหุ้นไม่ไปไหน เพราะคนกลัว แต่จริงๆแล้วพื้นฐานของบริษัทยังไม่ได้เปลี่ยนไปในทางไม่ดี จริงๆแล้วอาจจะดีขึ้นกว่าเดิมมากก็ได้ ... แต่การเจ็บในวันนี้ก็เพื่อการเติบโตในวันข้างหน้า ....

ในวันนั้นคุณ สมชัยบอกว่า "ผมเอากุ้งไปตกมังกร" กุ้งโยนลงไปแล้ว มังกรติดเบ็ดแล้ว ... ตอนนี้คงกำลังเย่อกับมังกรอยู่ก็มีเจ็บตัวบ้าง ก็ต้อง

รอเวลาพิสูจน์กันต่อไป .. แต่ดูเหมือนว่าเป้าหมายต่อไปของแกคงไม่ใช่แค่มังกรแล้ว ผมก็ยังนึกไม่ออกเหมือนกันว่าอะไรมันจะใหญ่กว่ามังกร อีก ก็ต้องรอคิดตามกันเรื่อยๆ หนังเรื่องนี้ยังไม่จบง่าย ... ผมยังติดตามอยู่อย่างดี เพราะชอบตัวพระเอกที่มีการพัฒนาการเพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆ แม้บางช่วงของหนังจะมีเศร้าเคล้าน้ำตาบ้าง ... แต่ในความเห็นผมก็ยังเชื่อว่าสุดท้ายแล้ว หนังเรื่องนี้จะจบลงอย่าง Happy Ending

Monday, October 01, 2007

การวิเคราะห์ตัวเลขและคุณภาพ

การวิเคราะห์เลือกหุ้นที่จะซื้อลงทุนในแนว vi นั้นผมแบ่งออกมาได้เป็น 2 แบบ คือ แบบที่เน้นการวิเคราะห์ตัวเลขและแบบที่เน้นการวิเคราะห์คุณภาพของธุรกิจเป็น หลัก

คนที่วิเคราะห์แบบตัวเลขเป็นหลักนั้นจะไม่ค่อยมองที่ตัวธุรกิจมากเท่าไหร่นัก โดยสิ่งที่นักลงทุนประเภทนี้สนใจคือตัวเลขผลกำไรคาดการณ์ ตัวเลขสินทรัพย์ภายในงบดุล โดยจะซื้อเฉพาะหุ้นที่มีราคาต่ำกว่ามูลค่าที่คำนวณได้เท่านั้น นักลงทุนแบบนี้ก็มีตัวอย่างที่ชัดเจนมากก็คือเกรแฮม บิดาแห่งการลงทุนแนว vi ผู้เขียนหนังสือ The Intelligence Investor โดยจะซื้อหุ้นที่เน้นว่าถูกไว้ก่อนเรื่องคุณภาพไม่ใช่สิ่งสำคัญนักเพราะมี ความเชื่อว่าคุณภาพนั้นเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้การตีมูลค่านั้นยากเกินไป

นักลงทุนอีกพวกหนึ่งกลับมองในมุมที่ต่างกันออกไป คือเค้าจะให้ความสำคัญกับตัวธุรกิจเป็นอย่างมาก จะวิเคราะห์อุตสาหกรรมที่หุ้นนั้นแข่งขันอยู่ วิเคราะห์ความได้เปรียบเชิงแข่งขันของหุ้น พวกถึงความสามารถของผู้บริหารว่ามากน้อยแค่ไหน ถ้าเลือกหุ้นที่มีคุณภาพที่ดีอยู่ในอุตสาหกรรมที่ดีและมีผู้บริหารที่ดีแล้ว โอกาสประสบความสำเร็จกับการลงทุนก็มีสูงมาก นักลงทุนที่อยู่ในกลุ่มนี้ก็คือ Philip Fisher ผู้เขียนหนังสือ Common stock Uncommon Profit

ในความคิดเห็นของผม ผมว่าการลงทุนแนว vi ให้สมบูรณ์แบบนั้นจะต้องประกอบไปด้วยการวิเคราะห์ทั้งตัวเลขและคุณภาพควบคู่ กันไป ซึ่งก็เป็นที่มาของการลงทุนแบบผสมซึ่งมีตัวอย่างที่ชัดเจนก็คือ warren buffett ซึ่ง buffett บอกว่าการลงทุนของเค้านั้นเกิดจากการผสม เกรแฮม 80% และ fisher 20% (แต่ผมว่าจริงๆแล้วสไตล์การลงทุนของ buffett นั้นน่าจะเป็น เกรแฮม 20 แล้ว fisher 80 มากกว่า เค้าอาจจะ

ยกย่องเกรแฮมในฐานะอาจารย์คนแรกของเค้ามากไป)

การวิเคราะห์หุ้นนั้นผมจะเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์ด้านคุณภาพก่อนเป็นอันดับแรก ถ้าหุ้นมีคุณภาพที่ดี ถึงจะค่อยมาตรวจสอบด้านตัวเลขว่าหุ้นแพงเกินไปหรือไม่ แต่ถ้าคุณภาพของธุรกิจไม่ดีเท่าที่ควร เราก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลามาวิเคราะห์ทางด้านตัวเลขต่อ การใช้หลักการวิเคราะห์ทั้ง 2 ด้านควบคู่กันจะทำให้เรามั่นใจได้ว่าเราจะได้หุ้นที่ดีในราคาที่ไม่แพง และการลงทุนนั้นจะมีโอกาสขาดทุนต่ำและโอกาสกำไรเป็นกอบเป็นกำก็จะมีมาก

"ซื้อหุ้นคุณภาพดีที่ราคาเหมาะสม

ดีกว่าการซื้อหุ้นคุณภาพต่ำที่ราคาถูก"

Saturday, November 17, 2007

หุ้นหมัดน๊อก

หุ้นที่ผมชอบมากๆคือหุ้นที่มีโอกาสทำกำไรได้สูงและมีโอกาสที่จะขาดทุนต่ำ ซึ่งผมตั้งชื่อว่า **หุ้นหมัดน๊อก**

ในช่วงหลายๆปีที่ผ่านมา ผมพยายามนั่งคิดย้อนกลับไปว่าหุ้นที่ทำกำไรให้ผมมากๆ และขณะเดียวกันไม่ค่อยทำให้ผมขาดทุน ส่วนใหญ่มีลักษณะอย่างไร หลังจากได้พูดคุยกับเพื่อนนักลงทุนหลายๆคน ผมก็เลยพอจับลักษณะสำคัญของหุ้นที่ทำกำไรสูงได้ว่าต้องมีหมัดเด็ด 2 หมัดนี้เป็นสำคัญ

หมัดที่ 1. เป็นหุ้นที่มี pe ต่ำ - pe ที่พูดถึงในที่นี้จะต้องมองไปในอนาคตนะครับ คือจะต้องคาดการณ์ผลกำไรในอนาคตให้ได้แล้วประเมิน pe ออกมา ยิ่ง pe ต่ำเท่าไหร่ หมัดนี้ก็ยิ่งหนักเท่านั้น
หมัดที่ 2. เป็นหุ้นที่มี Growth ของกำไรในอนาคตที่ค่อนข้างสูง - แนวโน้มของผลกำไรในอนาคตจะต้องสูงขึ้นติดๆกันหลายๆปี ไม่ใช่ปีหน้าโตสูง แต่ปีถัดไปอาจจะแย่แบบนี้ไม่เอา ผมว่า growth ที่พอจะเป็นหมัดน๊อกได้นี้ควรจะอย่างต่ำก็ซัก 25% ขึ้นๆไป

หุ้นที่มีหมัดเด็ดครบทั้ง 2 หมัดนั้นค่อนข้างหายาก แต่ถ้าเจอแล้วจะสร้างกำไรให้เราได้มาก... ลองมาดูกันนะครับว่ามันมีมันสร้างกำไรให้เราได้อย่างไร

กรณีเข้าเป้าทุกหมัด (ที่ทุกอย่างเป็นไปตามที่เราคาดการณ์ไว้) สมมติผมสามารถซื้อหุ้นที่มีราคา 6 บาท eps สิ้นปีนี้ประมาณ 1 คิดเป็น pe ประมาณ 6 เท่า และมี growth สูงในอนาคตหลายๆปี หุ้นตัวนี้มี pe เหมาะสมที่คนส่วนใหญ่ให้ประมาณ 8 เท่า (อาจจะดูได้จากค่า pe ที่บทวิเคราะห์ส่วนใหญ่ให้ หรือถ้าไม่มีบทวิเคราะห์ก็ใช้การประมาณ pe ที่เหมาะสมอย่างที่เคยเขียนในบทความก่อนๆ ตรงนี้ไม่มีสูตรตายตัว)

- ถ้ากำไรของหุ้นสามารถเติบโตไปได้ประมาณ 25% ต่อปี โดยที่หุ้นยังคงซื้อขายกันที่ pe 6 เท่าอยู่ตลอด การซื้อหุ้นถือยาวๆก็จะได้ผลตอบแทนประมาณปีละ 25%
- แต่ถ้าหุ้นปรับขึ้นไปซื้อขายเป็น pe 8 เท่า ใน 1 ปีข้างหน้ากำไรจะเพิ่มเป็น 1.25 บาท ทำให้ซื้อขายกันที่ราคา 10 บาท ทำให้ได้ผลตอบแทนถึง 67% ใน 1 ปีเท่านั้น
- มากไปกว่านั้นซึ่งผมเรียกว่าเป็นกรณีพิเศษ (ซึ่งหลายๆครั้งก็มีโอกาสเกิดขึ้นอยู่บ้าง และทำกำไรให้ port ผมมากๆ) คือการที่ตลาดเริ่มเห็นหุ้นค่าของหุ้นตัวนี้ว่ามีการเติบโตค่อนข้างสูง ทำให้หุ้นเป็นที่นิยมมากขึ้นและค่า pe ที่เหมาะสมถูกปรับขึ้นมากกว่าเดิมจาก 8 เท่าไปเป็น 10 เท่า 12 เท่า หรือแม้แต่ 15 เท่า เมื่อบริหารโตไป 25% ราคาหุ้นที่ควรจะเป็น ณ pe 8 10 12 15 เป็นดังนี้ 10 12.5 15 18.75 บาท ตามลำดับ เทียบจากต้นทุนที่ซื้อมาที่ 6 บาท จะทำผลตอบแทนได้สูงถึง 67% 108% 150% 212.5% ตามลำดับเช่นกัน

หุ้นประเภทนี้ถ้าให้ยกตัวอย่างในปีนี้จะเห็นได้ชัดๆ 3 ตัว คือ snc uec และ ums เพราะเมื่อช่วงต้นปี ผมก็ได้ยินคนพูดถึงหุ้นทั้ง 3 ตัวนี้อยู่หลายคน ซึ่งส่วนใหญ่เค้าก็จะซื้อหุ้นแล้วประเมินกันว่า pe เหมาะสมน่าจะประมาณ 8 เท่า growth ของหุ้นทั้ง 3 ตัวนี้อยู่ในหลัก 25-30% ขึ้นไปทั้งนั้น และมีแนวโน้มจะโตในลักษณะนี้ไปหลายปี คนที่ซื้อช่วงนั้นส่วนใหญ่ก็ซื้อหุ้นกันประมาณ pe 6-7 เท่ากัน พอเวลาผ่านไปผลประกอบการเริ่มแสดงออกมาให้เห็นก็เห็นได้ชัดส่วนหุ้นทั้ง 3 ตัวมีแนวโน้มกำไรที่โตมากจริงๆ คนเริ่มเข้ามาสนใจมากขึ้น นักวิเคราะห์ก็เริ่มเข้ามาวิเคราะห์ ทำให้ pe ของหุ้นทั้ง 3 ตัวนั้นถูกมองไปถึงระดับ 12 เท่าเป็นอย่างต่ำ (ums ตัวเดียวที่ดูเหมือนว่าจะให้กันระดับสูงถึง 15 เท่า) snc วิ่งจากประมาณ 7 บาทไปเป็น 14 บาท uec จาก 12 บาทไปเป็น 40 บาท (ก่อนแตกพาร์) และ ums จาก 15 บาทไปถึงหลัก 100 บาท (ปรับพาร์ให้ตรงกัน)

ปีนี้ก็โชคดีที่ผมและเพื่อนหลายๆ ได้ซื้อหุ้นทั้ง 3 ตัวมากน้อยบ้างตามจังหวะทำให้ได้ผลตอบแทนกันสูงมาก

กรณีพลาดไป 1 หมัด เข้าเป้าหมัดเดียว

- เช่นหุ้นอาจจะโตน้อยกว่าที่คิดเช่นคาดไว้ว่าจะโต 25% กลับโตแค่ 10% แต่ถ้าเราซื้อมาใน pe ที่ต่ำนั้นยังมีความเป็นไปได้ที่หุ้นจะปรับ pe เพิ่มขึ้นเป็น 10 เท่า ซึ่งการโต 10% ก็ให้ eps เป็น 1.1 แต่ราคาซื้อขายก็ไปได้ถึง 8.8 หรือ 11 บาท จากทุนที่ซื้อมา 6 บาทก็ยังสร้างผลตอบแทนได้มาก
- หรือหุ้นอาจจะโตไปตามคาด 25% แล้วหุ้นมี pe อยู่ที่ 6 หรือ 8 เท่า ผลตอบแทนก็ยังอยู่ในระดับที่ 25% และ 67% ซึ่งก็ไม่ได้น้อยเลย

เพราะงั้นจะเห็นว่าถ้าเรามีหมัดเด็ดอยู่ 2 หมัด แม้บางหมัดอาจจะพลาดเป้าไปบ้างแต่ก็ยังพอที่จะอัดผลตอบแทนได้เพียงพอ ยิ่งถ้าเข้าเป้าทั้ง 2 หมัดได้เน้นๆแบบหุ้นทั้ง 3 ตัวข้างต้น ก็จะสร้างผลตอบแทนให้ port ได้ระดับ 100% ได้เลย (ปีนี้ผมเจอคนที่ผลตอบแทนระดับ 100% ขึ้นไปแทบจะนับไม่ถ้วนเพราะเจ้าหุ้น 3 ตัวนี้แหละ)

กรณีหุ้นที่มีหมัดเด็ดอยู่หมัดเดียว

- เช่นหุ้นที่มีคุณภาพดี มีแนวโน้มกำไรโตดี เช่น 20-25% แต่มี pe สูงถึง 15 หรือ 20 เท่า ถ้าทุกอย่างเป็นไปตามคาด การถือหุ้นก็จะให้ผลตอบแทนเท่ากับ growth การที่ pe จะปรับเพิ่มขึ้นคงยากเพราะมันสูงมากอยู่แล้ว นี่ยิ่งถ้าเกิดว่าเราคาดการณ์ผิด หมัด growth ที่ยิ่งออกไปไม่เข้าเป้า แทนที่จะ growth 25% บริษัทกลับโตเพียง 5% และมีการปรับ pe ลดลง (หุ้นที่ pe สูงมักจะมีการคาดหวังสูง ถ้ากำไรไม่ได้โตตามที่คาดการณ์ไว้ การปรับ pe ลดลงก็มีให้เห็นบ่อย) กรณีแบบนี้จะทำให้ขาดทุนเอาได้ง่ายๆ ในขณะที่ถ้าได้ผลตอบแทนก็คงไม่ได้สูงมากอะไร
- หุ้นที่ growth ไม่สูง แต่ pe ต่ำ แบบนี้ถ้าเป็นไปตามคาดคือกำไรอาจจะโตได้ซัก 10% แล้ว pe ปรับเพิ่มได้อีก ก็ได้ผลตอบแทนสุงกว่า 10% กรณีที่แย่หน่อยคือ pe ไม่ได้ปรับเพิ่มอย่างน้อยก็จะได้ผลอตอบ

แทนอย่างต่ำประมาณ 10%

จะเห็นว่าการถือหุ้นที่มีหมัดเด็ดเพียงหมัดเดียวนั้น นอกจากจะให้ผลตอบแทนไม่สูงแล้ว จะมีโอกาสที่จะทำให้เราขาดทุนได้มากด้วยเช่นกัน แต่การจะหาหุ้นที่มีหมัดเด็ดครบ 2 หมัดนั้น โอกาสเจอก็ค่อนข้างยากพอสมควร ใน 1 ปีเจอซักตัวก็ดีใจแล้ว

เพราะฉะนั้น ถ้าเราเจอหุ้นที่ครบเครื่องทั้ง 2 หมัด เราควรจะซื้อในสัดส่วนที่สูงของ port (แต่ก็ไม่ควรเกิน 50% เพราะของแบบนี้อะไรก็ไม่แน่นอน มันอาจจะพลาดก็เป็นได้) แต่ถ้ายังหาไม่เจอจริงๆ การถือหุ้นหมัดเดียวก็ยังพอยอมรับได้ แต่ต้องมั่นใจจริงๆว่าหมัดนั้นจะเข้าเป้า อย่างปัจจุบันผมยังถือหุ้นตัวนึงอยู่ซึ่งตอนนี้เอง pe ก็อยู่ในระดับสูงถึง 12 เท่าแล้ว การที่ pe จะปรับขึ้นอีกคงเป็นไปได้ยาก แต่ผมยังค่อนข้างมั่นใจว่าผลกำไรในอนาคตยังมี growth อยู่ในระดับที่สูงอยู่ เพราะฉะนั้นอย่างน้อยๆ คงเข้าเป้าซักหมัดแน่ๆ

ปล. ถ้าคนเคยอ่านหนังสือของ Peter Lynch อาจจะจำอัตราส่วน PEG ได้ .... คือเอา p/e หารด้วย growth ซะ .. ค่ายิ่งน้อยยิ่งดี .. จริงๆก็มีพื้นฐานแนวคิดคล้ายๆกันครับ ผมเอามาอธิบายในภาษาแบบของผมเอง

Thursday, November 29, 2007

หุ้นหมัดน๊อค (ภาคขยายความ)

มีคนอยากให้ผมยกตัวอย่างหุ้นหมัดน๊อคที่เห็นได้ชัดๆในช่วงนี้ ... จริงๆแล้วผมเองก็ไม่ค่อยกล้าที่จะมาทำนายล่วงหน้าเท่าไหร่ว่าหุ้นไหนจะเป็น ยังไง... เพราะหลายๆครั้งก็มีพลาดอยู่เหมือนกัน.. บอกๆไปเดี๋ยวจะมีคนมาติดหุ้นตามจะซวยกันหมด ...

จริงๆแล้วระหว่างที่ผมเขียนบทความเจ้าหุ้นหมัดน๊อคอันที่แล้ว มีหุ้นอยู่ตัวนึงที่ผมนึกถึงอยู่คือบริษัทไทยเรยอน หรือมีตัวย่อว่า TR คุณสมบัติของ TR นี่เรียกได้ว่าเข้าแก๊ปจากบทความที่แล้วเป๊ะเลย .. คือมีแนวโน้มธุรกิจและผลกำไรที่ดี และมี PE ต่ำ

TR ที่ทำเส้นใยเรยอนครับ .. เป็นบริษัทระดับโลก อยู่ในกลุ่ม Grasim ซึ่งเป็นบริษัทอินเดีย มีคู่แข่งอยู่ในตลาดโลกอยู่เพียงไม่กี่รายเท่านั้น .. เรียกได้ว่าผูกขาดกลายๆเหมือนกัน เลยทำให้เป็นธุรกิจผลิตเส้นใยที่ดูไม่น่าจะมีกำไรดีเท่าไหร่ แต่ดันกำไรดีมากๆ เมื่อปีก่อนมี Gross Profit Margin ประมาณ 22-23 กว่า % ซึ่งสูงมากๆ สำหรับธุรกิจที่ดูน่าเบื่อแบบนี้

ผมมาเจอมันเมื่อประมาณกลางๆปี 50 เห็นว่าบริษัทมีการขยายกำลังการผลิตอย่างมาก จากที่ไม่ได้ขยายมากนาน.. ก็เลยดูว่าน่าจะมีอะไรดีให้ติดตาม เลยค้นไปต่อ .. พยายามหาราคาเส้นใยเรยอนจาก Google แต่หาเท่าไหร่ก็หาไม่เจอ แต่พอดีไปเจอราคาของ Cotton ซึ่งเป็นสินค้าทดแทนกัน .. ผมก็เลยเอาราคาของ Cotton เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ .. ก็เห็นว่าราคา Cotton นั้นก็มีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ เลยคิดเอาเองว่าเรยอนก็น่าจะขึ้นด้วยเช่นกัน เพราะถ้า Cotton แพง คนก็จะเปลี่ยนไปใช้เส้นในอื่น .. พอมาใช้เรยอนเยอะขึ้น ตามหลัก Demand Supply ก็น่าจะทำให้เรยอนเพิ่มตาม ... แต่หลักฐานที่ชัดเจนว่าจะดีก็ยังไม่มีครับ เพราะเป็นข้อมูลที่เดาๆเอาเอง

แต่พอดูจากกำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นแล้ว จากเดิมมีกำลังประมาณ 3 สายการผลิต .. บริษัทเพิ่มในช่วงต้นปี 50 ไป 1 สาย .. และมีกำลังลงเครื่องจักเพิ่มปี 51 อีก 1 สาย แถมสายการผลิตใหม่ก็เป็นสายที่ทันสมัยกว่า สามารถผลิตเส้นใยเรยอนก็ได้ .. หรือเส้นในโมดาลก็ได้ (ซึ่งเป็นเส้นใยที่กำไรดีกว่าเรยอนอีก) นอกจากนี้บริษัทยังขยายโรงงานไปทำวัตถุดิบเอง ทั้งคาร์บอนไดซัลไฟ รวมถึงย้อนไปปลูกต้นไม้ที่เป็นวัตถุดิบหลักอีกตัวหนึ่ง .... เห็นแบบนี้แล้วผมก็ดูว่าแม้ราคาเรยอนไม่ได้เพิ่มขึ้น (ซึ่งผมดูจากราคา Cotton แล้วก็น่าจะขึ้นนะ) ลำพังแค่กำลังการผลิตที่เพิ่มใหม่ก็น่าจะทำให้บริษัทมี Growth ในระดับที่ดีได้แถว 25-30% ถ้าราคาเส้นใยยังเพิ่มขึ้นได้อีก .. Growth ของกำไรอาจจะได้เห็นเกิน 30-35% ได้

ตอนที่ผมซื้องบออกมาแล้ว 2 ไตรมาสได้กำไรประมาณ 4.4 บาทต่อหุ้น ผมคิดแบบง่ายๆคือเอา 2 คูณไปเป็น 8.8 บาทต่อหุ้น เป็นกำไรทั้งปีแบบหยาบๆ ตอนนั้นหุ้นราคาประมาณ 40 บาทคิดเป็น PE ประมาณ 4.5 เท่าซึ่งน่าสนใจมากๆกับหุ้นที่มี Growth แบบนี้ และถึงแม้ว่ากำไรอาจจะไม่เป็นไปตามที่ผมคาด แต่ด้วยราคาที่ซื้อมาไม่แพงเทียบกับ PE แล้ว ผมว่าความปลอดภัยก็น่าจะมีระดับหนึ่ง เลยซื้อหุ้นเข้าไปเรื่อยๆ

ผมซื้อหุ้นไปไม่นานได้ราคาเฉลี่ยแถวๆ 44 บาท งบก็ประกาศออกมาว่าบริษัทได้กำไรในไตรมาส 3 ประมาณ 3.2 บาทต่อหุ้น .. ซึ่งเกินที่ผมตั้งใจว่าจะเป็น 2.2 บาทไว้สูงมาก ราคาหุ้นก็ไปยืนอยู่แถวๆ 50 บาทอยู่ได้พักใหญ่ ... ณ ตอนนี้ผมมีผลตอบแทนแล้วประมาณ 13-14% ซึ่งก็ไม่น้อยเลยด้วยระยะเวลาสั้นๆ .....

สาเหตุที่งบออกมากำไรดีนั้น เนื่องจากกำลังการผลิตใหม่ (สายที่ 4) ทำให้บริษัทผลิตสินค้าออกมาขายได้มากขึ้น บวกกับราคาเส้นในเรยอนนั้นสูงขึ้นจนทำให้ Gross Margin ที่เคยทำได้ประมาณ 23 ต้นๆนั้นพุ่งไปถึง 30% .... ทำให้ผมยิ่งมั่นใจว่าผมเริ่มมาถูกทางแล้ว กำลังการผลิตที่เพิ่มขึ้นก็เห็นผลชัดเจนดี ราคาเรยอนก็เพิ่มขึ้นตามที่คิดไว้ (จริงๆเพิ่มสูงกว่าที่คิดไว้เยอะเลย แฮะๆ) ผมก็เลยถือหุ้นต่อไป แม้หุ้นจะไม่

ค่อยขยับไปมากเท่าไหร่ ถ้าเทียบกับกำไรที่เกินคาดขนาดนี้ ....

แต่เมื่อไม่นานมานี้อาจจะด้วยว่ามีคนมาสนใจหุ้น TR เพิ่มมากขึ้น และเห็นว่าน่าจะมีแนวโน้มที่ดี จากหุ้นที่ไม่ค่อยมีใครสนใน Trade กันที่ PE ประมาณ 5-6 เท่ามาตลอด .. ราคาเริ่มไต่ขึ้นมาเรื่อยๆจนมาสูงถึง 70 บาทในเวลาไม่นานมาก ... (ณ เวลานี้ผมได้ผลตอบแทนไปแล้ว 59%) ซึ่งกำไรที่ทำไว้ 3 ไตรมาสแรกประมาณ 8 บาทนั้น เมื่อรวมกับกำไรในไตรมาส 4 ที่ผมคาดไว้น่าจะประมาณ 3 บาท (ให้น้อยกว่าไตมาส 3 ที่ทำได้ 3.2 บาทนิดหน่อย เพื่อความปลอดภัยในการประมาณ) จะทำให้ TR มีกำไรทั้งปีประมาณ 11 บาท เทียบกับราคา 70 ก็ Trade กันที่ PE 6.4 เท่าซึ่งสูงกว่าที่เคยเป็นมาพอสมควร ... (ผมแอบหวังว่าตลาดให้ความสนใจมากขึ้นจะปรับ PE ของ TR ให้เพิ่มขึ้นได้กว่าที่เคยเป็นที่ 5-6 มาอยู่ในระดับ 6-7 เท่า)

จากการที่ผลกำไรของบริษัทนั้นดีขึ้นเรื่อยๆจากการขยายกำลังการผลิตสายที่ 4 และราคาเส้นในที่สูงขึ้น ทำให้ไตรมาส 3 ทำกำไรได้ประมาณ 3.2 บาท ผมก็คิดต่อเอาเองเล่นๆว่า ในช่วงเดือนมีนาปี 51 สายการผลิตสายที่ 5 จะสามารถเริ่มผลิตได้ตามแผน บวกกับการที่บริษัทย้อนกลับไปทำวัตถุดิบเอง ก็จะทำให้บริษัทมีกำไรที่น่าจะสูงขึ้นกว่า 3.2 บาท .. ผมแอบฝันไปว่าบริษัทจะทำกำไรได้ถึง 4 บาทต่อไตรมาส ... (เพื่อนๆก็เตือนๆกันบ้างอยู่เหมือนกัน ว่าฝันเกินไปรึเปล่า) แต่คิดในใจแล้วทั้งปีก็น่าจะได้ 16 บาท ... เอ้า เป็น 15 ก็ได้.. ลดให้นิดนึง ที่ราคาแถวๆ 68-70 บาทก็คิดเป็น PE เพียง 4.67 เท่าเท่านั้นเอง ... แม้ราคามันจะขึ้นมาเยอะ แต่กำไรมันก็วิ่งเร็วไม่แพ้กัน ทำให้ PE มันยังไม่สูงมาก เห็นยังนี้แล้วผมก็เลยซื้อหุ้นเพิ่มเข้าไปอีกนิดหน่อยแถวๆ 68-69 บาท โดยคาดหวังว่าไตรมาส 4 จะทำกำไรได้ซัก 3 บาท แล้วค่อยเพิ่มเป็น 4 บาทต่อไตรมาสในไตรมาสต่อๆไป ....

ณ เวลานี้มีพี่ๆบางคนผมว่าบริษัทอาจจะทำได้ถึงไตรมาสละ 5 บาทก็ได้เป็น .. แต่ผมก็ยังว่ามันดูเยอะไปหน่อย ... แค่ 4 บาทผมก็ดีใจจะแย่อยู่แล้ว ... ถ้าทำได้ 15 บาทต่อหุ้นแล้ว PE 8 เท่า ราคาอาจจะได้เห็น 120

บาท ... นี่คิดจากที่ผมซื้อครั้งแรกแถวๆ 44 เป็นผลตอบแทนถึง 172% เลยนะเนี่ย

ระหว่างนี้ก็ยังมี Update ราคาเส้นใยอยู่บ้าง ... หาราคา Cotton ดู ก็ยังมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอยู่เรื่อยๆ .... แม้จะคิดไว้แต่แรกว่าไตรมาส 4 นี่ทำได้ 3 บาทก็ดีแล้ว....

เมื่อเย็นวันนี้นี่เอง งบ TR ไตรมาส 4 เพิ่งออกมาให้เห็น .... ผมเห็นกำไรแล้วก็ตกใจตะลึง .. O_O บริษัทสามารถทำกำไรได้ประมาณ 4.4 บาทเลย ... เกินที่ผมคิดไว้เยอะไปไกลมาก ไปดูในงบให้ละเอียดขึ้น ก็เห็นว่ารายได้เพิ่มขึ้นมาก (ผมนับเฉพาะรายได้จากการขายนะครับ คนที่ไปดูงบแล้วดูรายได้รวมอาจจะต่างจากที่ผมเขียนไว้) ... จากปีที่แล้วทำได้เฉลี่ย Q ละ 1300 มา Q1-1418, Q2-1596, Q3-1915 และ Q4 ทำได้สูงถึง 2336 ล้านบาท และ Margin ก็เพิ่มจาก Q3 ที่สูงมากอยู่แล้วที่ 30% มาเป็น 37% .... แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่าเส้นใยเรยอนต้องมีราคาเพิ่มขึ้นมากแน่ๆ บริษัทถึงทำกำไรขั้นต้นเป็น % ได้สูงมากขนาดนี้

วันนึ้งบออก ไม่รู้พรุ่งนี้ราคาหุ้นจะเป็นยังไงบ้าง .. เสียดายที่ผมซื้อหุ้นตัวนี้ไว้ไม่เยอะมาก (เพราะปัญหาเรื่องสภาพคล่อง + กับตังค์หมดพอดี) ถ้าซื้อไว้เยอะๆคงจะกำไรเยอะกว่านี้อีกเพียบ .. (สุธาษิตจากพี่พอใจใน ThaiVI ที่บอกว่า "รู้อะไรไม่สู้รู้งี้" ยังคงใช้ได้ดีเสมอในทุกสถานการณ์)

วันนี้พี่ที่บอกไว้ว่ากำไรต่อหุ้นปีหน้าได้ซัก 5 บาท ก็อาจจะไม่ใช่ฝันเกินจริงๆแล้วก็ได้ครับ ... ถ้าทำได้จริงบริษัทมีกำไรทั้งปีที่ 20 บาทต่อหุ้น .. บวกกับการที่คนมาสนใจหุ้นตัวนี้มากขึ้น เห็นความแข็งแกร่งและแนวโน้มธุรกิจที่ดีมากขึ้น อาจจะทำให้ PE ไปถึง 8 เท่า ... ราคาหุ้นคงมีลุ้นที่ 160 บาทได้ ... คิดจากราคาที่ 44 บาทซึ่งเป็นทุนของผม ... คิดได้เป็นผลตอบแทนถึง 264% ในระยะเวลาปีมาณ 1 ปีกว่าๆเท่านั้นเอง

นี้แหละครับ .. หุ้นหมัดน๊อค ที่ผมพูดถึง พอจะเห็นภาพชัดเจนขึ้นรึยัง ....

ปล.1 ราคาหุ้นในอนาคตจะเป็นอย่างไรก็เกินคาดเดาครับ .. ที่ผมเขียนไปเป็นการคาดการณ์ของผมเองล้วนๆ โอกาสผิดพลาดก็อาจจะมีสูง เพราะเวลาที่ถือหุ้นตัวไหนอยู่เยอะๆ ผมชอบจะมีอาการ Bias คิดเข้าข้างหุ้นตัวเองอยู่พอสมควร .. ต้องระวังจุดนี้ด้วย (เพราะผมเชื่อว่าได้อาการเข้าข้างหุ้นตัวเองที่ไม่ใช่ผมคนเดียวหรอกครับที่ เป็น .... คนเล่นหุ้นส่วนใหญ่ก็เป็นกันทั้งนั้น)

ปล.2 มีหลายครั้งที่ผมคิดผิดในหุ้นบางตัว ... เช่นกำไรไม่เป็นไปตามที่คาดบ้าง ไม่ค่อยมีคนมาสนใจบ้าง..ทำให้ PE ที่น่าจะสูงขึ้นกลับนิ่งอยู่เหมือนเดิม ... ก็ทำให้ผลตอบแทนไม่ได้สูงอย่างที่ตั้งใจ .. แต่อย่างไรก็ตาม .. การที่ซื้อหุ้นในราคาที่ต่ำ แม้กำไรจะไม่ดีอย่างที่คิด .. หุ้นก็มักจะไม่ลงแรง หรือการซื๊อหุ้นที่มีกำไรเติบโตที่พอใช้ แม้ PE ไม่ได้ปรับเพิ่มขึ้น เราก็ยังได้ผลตอบแทนเท่าๆกับกำไรที่เติบโตซึ่งก็ยังดี นอกจากจะเป็นเหตุการณ์ที่แย่ที่สุด คือนอกจากกำไรจะไม่โตแล้ว ยังกำไรลดลงด้วย .. และยิ่งกำไรลดลงคนก็อาจจะมองหุ้นแต่ลง PE ก็อาจจะโดนปรับลดลงได้ ... ทำให้ขาดทุนได้เหมือนกัน ... เพราะฉะนั้นจะซื้อหุ้นอะไรต้องศึกษาให้ดีนะครับ ไม่ใช่เห็นใครบอกว่าดีก็ซื้อๆตามโดยไม่ได้ดูพื้นฐานด้วยตัวเอง โอกาสขาดทุนมันสูง ...

yoyo's investing way
Year 2008

Thursday, January 10, 2008

สรุปการลงทุนปี 50

ปี 50 ผมทำผลตอบแทนได้ประมาณ 138%
หุ้นที่ทำกำไรให้ผมตัวหลักๆก็มี snc demco uec ums tr
ส่วนตัวที่ทำให้เจ็บตัวก็มีอยู่หลักๆ 2 ตัวคือ trt และ brock

- มองหุ้นโดยใช้เพียง pe มากจนเกินไปโดยไม่ได้ดูความสามารถในการบริหาร จุดแข็งจุดด้อยของบริษัท อย่างตอนซื้อ trt ตอนต้นปีเพราะเห็นว่าหุ้น pe ประมาณ 4 เท่า แต่ไม่ได้ดูเลยว่าบริษัทนั้นมีปัญหาเรื่องวัตถุดิบ ไม่ได้มีความแข็งแกร่งมาก ลักษณะงานเป็นงาน jobๆ ใหญ่ .. กำไรผันผวนตามแต่การส่งมอบงาน ที่สำคัญหนี้สินต่อทุนนั้นก็สูงมากๆ ถ้าบริษัทสะดุดอะไรไปโอกาสพลาดก็สูง สุดท้ายก็ซื้อไล่ราคาตั้งแต่ 4.4 ไปยัน 4.8 ... สุดท้ายตอนขายหุ้นทิ้ง (พอรู้ว่าตัวเองวิเคราะห์ผิด) ตั้งแต่ 4.8 ลงมา 4.2 ขาดทุนไป แต่ก็ไม่ได้มากเท่าไหร่ เพราะไม่ได้ถือเป็นสัดส่วนเยอะใน port

- สาเหตุของการตัดสินใจผิดซื้อหุ้น trt ในช่วงต้นปีผมเชื่อว่า เป็นเพราะในปี 49 ผมทำกำไรได้สูงมากถึง 200 กว่า% ทำให้เริ่มต้นปี 50 มาผมเกิดอาการโลภว่าอยากทำผลตอบแทนให้ได้สูงๆ อีก .. ทำให้การตัดสินใจของตัวเองนั้นคิดแบบอารมณ์ชั่ววูบเกินไป อยากเล่นหุ้นที่ได้ผลตอบแทนเร็วๆ เลยตัดสินใจซื้อหุ้นโดนคิดไม่รอบคอบเพียงพอ

- ตอนถือ snc แล้วเพิ่มทุน ก็หลอกตัวเองไปหน่อยครับ .. รู้ว่าคงเพิ่มทุนแน่ .. แต่คิดแบบเข้าข้างตัวเองว่าเค้าจะใช้เงินเท่าไหร่ คิดเองว่าการเพิ่มทุนน่าจะอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่มากเกินไปยอมรับได้ .. แต่ลืมคิดไปว่าธุรกิจเค้าต้องวางแผนล่วงหน้ากันระยะยาว ต้องมองการลงทุนในอนาคตหลายๆปี ผมไปคิดแค่ว่าจะซื้อโรงงานใหม่ ขยายเครื่องจักรต้องใช้เงินเท่าไหร่ใน 1 ปี เลยทำให้ผมมองผลของการเพิ่มทุนนั้นน้อยเกินไป ... แทนที่จะกำไร snc เยอะ ก็ขาดทุนกำไรไปพอสมควร

- ผมไปลงทุน brock เพราะบริษัทมี asset สูง ... แต่ก็ติดกับดักของหุ้น asset play ว่าเมื่อยังไม่ unlock value นี่โอกาสที่มันจะสะท้อนมูลค่าก็ยากหน่อย และโดยปกติผมจะวิเคราะห์หุ้นที่เน้นด้วย pe เป็นหลัก เพราะอยู่ในอนาคตที่พอจะคาดการณ์ได้ มี time frame ชัดเจนว่า

บริษัทน่าจะกำไรในระยะเวลาเท่าไหร่.. หุ้นก็น่าจะสะท้อนได้ในช่วงไหน แต่ผมหลุดออกจากกรอบความถนัดตัวเองที่ใช้การวิเคราะห์ pe เป็นหลัก และเน้นหุ้นที่มีความแข็งแกร่งและมี growth เด่น มาลงทุนในหุ้น asset play ที่มี time frame ในการลงทุนไม่แน่นอน .. คือหุ้นมีราคาถูกแน่ๆ ไม่เถียง .. แต่มันจะถึงเวลาของมันเมื่อไหร่ก็ยังคาดการณ์ไม่ได้แน่ชัด .. สุดท้าย brock ก็ไม่ได้ทำให้ผมขาดทุนมากมายเท่าไหร่ ... คงไม่กี่ % แต่ทำให้เงินมันจมอยู่ไม่ได้มีโอกาสไปซื้อหุ้นตัวที่ดีๆกว่า มี time frame นี่ชัดเจนกว่า

- ต่อเนื่องจากข้อที่แล้ว .. ผมถือหุ้น brock ณ เวลานั้นๆเป็นสัดส่วนประมาณ 20% ซึ่งสูงเกินไปสำหรับหุ้นที่ไม่ใช่ทางถนัดของตัวเอง .. ทำให้ผลกระทบของความผิดพลาดในข้อที่แล้วรุนแรงขึ้น

- สังเกตุหุ้นที่ผมซื้อแล้วกำไรเยอะๆจะเห็นว่าเป็นหุ้นที่มีหจุดเด่นในตัวเองอย่างเห็นได้ชัด บางตัวมี Barrier to Entry สูงมากๆ บางตัวอยู่ในอุตหสากรรมที่กำลังเติบโตดีมากๆ บางตัวก็มีจุดเด่นครบทั้ง 2 ด้าน จะมีตัวที่ไม่เข้า spec นี้ก็คือ demco ตัวเดียว

เพราะฉะนั้นแล้ว .. ในปี 51 นี้ผมจะพยายามลงทุนเฉพาะใน "กรอบที่ตัวเองถนัด ซื้อหุ้นที่มีความแข็งแกร่ง อยู่ในอุตหสกรรมที่ดี และมีการเติบโต โดยไม่หลงไปกับความโลภที่มักจะทำให้การตัดสินใจของผมแย่ลง ไม่รอบคอบจนนำมาสู่ความผิดพลาดในการลงทุนได้" ปี 50 นี่เป็นปีที่สอนบทเรียนหลายๆอย่างให้ผมได้พอสมควรเลยครับ ขอบคุณปี 50 แล้วเพื่อนๆพี่ๆน้องๆ ลองทบทวนดูแล้วรึยังครับว่า 1 ปีที่ผ่านของตัวเองเป็นยังไงบ้าง

Saturday, January 26, 2008

การบริหาร Port style yoyo

นอกจากการเลือกหุ้นที่ดีในราคาที่ไม่แพงแล้ว การจัดจำนวนหุ้นใน port รวมถึงสัดส่วนใน port นี่ก็สำคัญไม่แพ้กัน เรื่องของการจัดสัดส่วนใน port นี่ก่อนหน้านี้ผมไม่ได้เห็นความสำคัญในการเขียนถึงซักเท่าไหร่เคยเขียนก็แค่ จำนวนหุ้นใน port ... แต่มาในช่วงหลังๆนี้ผมเจอเพื่อนๆคนรู้จักที่มีปัญหาในการลงทุนเนื่องมาจาก การบริหาร port เป็นจำนวนมาก แม้ว่าจะเลือกหุ้นได้ดีแล้ว หรือบางทีเจอเพื่อนที่ให้แนะนำหุ้นลงทุนให้ ผมก็บอกไป 3-4 ตัว ... ตอนบอกไปก็คิดว่าเพื่อนมันจะไปซื้อตามทั้ง 3-4 ตัว ที่ไหนได้มันหยิบมาแค่ตัวเดียว แล้วซื้ออัดมันทั้ง port ผลที่ตามมาก็คือปีที่แล้วทั้งปีผลตอบแทนมันแทบจะไม่ไปไหนเลย บางคนอาจจะถอยหลังซะด้วยซ้ำ เพราะดันไปเลือกหุ้นที่ผมอาจจะวิเคราะห์ผิด หรือหุ้นนั้นมันดีจริงๆแหละ แต่ราคามันก็ลงเอาลงเอาในขณะที่หุ้นตัวอื่นๆทีมันไม่ได้เลือก วิ่งเป็น 100% แบบสบายๆ

แต่ก่อนผมเองก็เคยผ่านช่วงที่ไม่ค่อยจะรู้เรื่องการบริหาร port เท่าไหร่ เคยซื้อหุ้นมันตัวเดียวเกือบทั้ง port โชคดีที่หุ้นนั้นๆมันวิ่งขึ้นเยอะ ก็เลยไม่ได้เดือดร้อนอะไรเท่าไหร่ แต่หลังจากลงทุนไปเรื่อยๆผมก็เริ่มเห็นประโยชน์ของการจัด port มากขึ้น ซึ่ง Style การจัด port ของผมนั้นอาจจะแตกต่างจากหลักวิชาการ Portfolio Management ที่เด็ก Finance หรือ MBA ได้เรียนกันมาก็ไม่ต้องแปลกใจนะครับ ผมเป็นพวกไม่ค่อยจะเชื่อหลักวิชาการเป๊ะๆเท่าไหร่อยู่แล้ว อาศัยประสบการณ์มั่วๆคิดขึ้นมาเอง :)

ลองทำตามกันดูง่ายๆนะครับ
- เริ่มต้นโดยผมเอาจำนวนหุ้น และราคาตลาดของหุ้นที่ผมถืออยู่ในไปใส่ในตาราง Excel ที่สร้างขึ้นมาเองง่ายๆ โดยมีช่อง ชื่อหุ้น จำนวนหุ้น ราคาตลาด และมูลค่าหุ้น (มูลค่าหุ้น = จำนวนหุ้น x ราคาตลาด)

- เพิ่ม Column มาอีก 1 ช่องให้เป็น "สัดส่วนใน port" โดยเอามูลค่าหุ้นตัวนั้นๆ หารด้วยผลรวมมูลค่าหุ้นทั้ง port แล้วคูณด้วย 100 จะได้ออกมาเป็นสัดส่วน %

- เพิ่ม Column อีก 2 ช่องให้ชื่อว่า "ราคาเป้าหมาย" และ "Upside

Gain" ช่องแรกก็ตรงตัวครับ เราต้องคิดประมาณราคาเป้าหมายของหุ้นออกมาให้ได้แล้วใส่ลงไป ส่วนในช่อง Upside Gain เอาผลต่างของราคาเป้าหมายกับราคาตลาด หารด้วยราคาตลาดแล้วคูณ 100 ก็จะได้เป็นผลตอบแทนที่น่าจะได้รับ ณ ราคาตลาดเวลานั้นๆ ถ้าหุ้นมันขึ้นไปตามเป้าหมายจริงๆ

- เพิ่ม Colunm อีก 2 ช่องให้ชื่อว่า "ระดับความมั่นใจ" และ "ผลตอบแทนคาดหวัง" ระดับความมั่นใจที่เราใส่ลงไปจะต้องสอดคล้องกับราคาเป้าหมายที่เราใส่ไปก่อน หน้านะครับ เช่นผมคาดว่าหุ้น A ราคา 10 บาท มีเป้าหมาย 15 บาท และผมมั่นใจค่อนข้างมากว่ากำไรจะเป็นไปตามคาด ก็จะให้คะแนนเยอะๆ โดยมีตั้งแต่ 1-10 (ความมั่นใจจะมาจากข้อมูลที่เรามีในการวิเคราะห์ ความยากง่ายในการวิเคราะห์ ความผันผวนของกำไรของหุ้นนั้นๆ) ส่วนช่องผลตอบแทนคาดหวัง ก็เอา Upside Gain มาคูณกับระดับความมั่นใจแล้วหารด้วย 10 ค่าก็จะออกมาเป็น %

หลังจากเราสร้างตารางทั้งหมดเสร็จแล้วผมจะสอนต่อไปว่าเราจะใช้ประโยชน์จากมันยังไง
1. เราควรจะถือหุ้นอย่างน้อย 3 ตัว เพราะการปรับ Port จะทำได้ลำบากมาก ขณะเดียวกันก็อย่างถือเยอะจนเกินไปจนไม่มีเวลาติดตามพื้นฐานของหุ้นใน port จะให้ดีก็ประมาณ 4-6 ตัวนี้กำลังสวยเลย (ปัจจุบันผมมีประมาณ 4 ตัว)

2. ทีนี้ให้เราดูช่องสุดท้าย (ผลตอบแทนคาดหวัง) หุ้นตัวไหนมีค่ามากๆ เราก็ควรจะซื้อเป็นสัดส่วนมากๆใน Port เพราะฉะนั้นตรงช่อง "สัดส่วนใน port" กับ "ผลตอบแทนคาดหวัง" ก็ควรจะสอดคล้องกัน ตัวที่ผลตอบแทนคาดหวังต่ำๆ สัดส่วนใน Port ก็ควรจะน้อยตาม

3. เมื่อเราทำการซื้อขายหุ้นจนปรับสัดส่วนหุ้นใน Port ได้ตามข้อที่ 2 แล้วที่นี้เราก็นั่งสบายใจได้เลย แล้วปล่อยให้หุ้นมันทำงานหาเงินให้เราต่อไป

4. อย่างไรก็ตาม ถ้าเรามีข้อมูลของหุ้นนั้นเพิ่มมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลแง่บวกหรือแง่ลบที่ส่งผลให้ราคาเป้าหมายของเรานั้นเปลี่ยนแปลงไป เราก็ต้องไปเปลี่ยนค่าราคาเป้าหมายใหม่ด้วย หรือบางทีการมีข้อมูลหุ้นเพิ่มขึ้นจะทำให้ระดับความมั่นใจของเรานั้นเพิ่ม ขึ้น เราก็

ควรไปปรับระดับความมั่นใจของหุ้นด้วย ทีนี้พอค่าที่เราใส่ลงไปเปลี่ยน ระดับผลตอบแทนคาดหวังนั้นก็จะเปลี่ยนแปลงตาม ถ้าค่ามันเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เราก็สามารถที่จะปรับสัดส่วนหุ้นใน Port ของเราใหม่ได้ โดยการขายหุ้นที่มั่นใจน้อยไปซื้อหุ้นที่มั่นใจมากขึ้นได้ อย่างปีนี้ผมก็มีการปรับ port ครั้งใหญ่ไป 1 ครั้ง เมื่อได้ข้อมูลหุ้น TR เพิ่มขึ้นซึ่งทำให้เป้าหมายหุ้น TR นั้นเพิ่มขึ้นและระดับความมั่นใจก็เพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลตอบแทนคาดหวังนั้นเพิ่มขึ้นจนมีค่ามากที่สุดใน Port ผมจึงตัดสินใจขายหุ้นตัวที่มีผลตอบแทนคาดหวังน้อยที่สุดออกไปแล้วเอาซื้อ TR เพิ่ม รวมทั้งยังขายหุ้นที่ผลตอบแทนคาดหวังรองๆลงมามาซื้อ TR เพิ่มขึ้น เพื่อให้สัดส่วนหุ้น TR เพิ่มขึ้นมาเป็นอันดับหนึ่งเพื่อให้สอดคล้องกัน

5. กรณีที่หุ้นแต่ละตัวมีราคาขึ้นลงที่แตกต่างกันในแต่ละวัน ซึ่งจะทำให้ช่องราคาตลาดของเรานั้นเปลี่ยนแปลง และก็ย่อมส่งผลถึงไอ้เจ้าผลตอบแทนคาดหวังของเราให้เปลี่ยนแปลงอีก โดยเฉพาะเมื่อมีหุ้นบางตัวราคาเพิ่มขึ้นมากๆ ในขณะที่หุ้นบางตัวราคาลดลงมากๆ ผลตอบแทนคาดหวังของหุ้นที่ขึ้นเยอะๆจะลดลง และผลตอบแทนคาดหวังของหุ้นที่ลงเยอะๆจะเพิ่มขึ้น หลายๆครั้งผมก็จะทำการปรับสัดส่วนหุ้นใน port ใหม่ให้สอดคล้องกับผลตอบแทนคาดหวัง

6. การปรับ Port ในข้อ 4 และ 5 นั้นไม่ควรจะปรับบ่อยครั้งจนเกินไป ควรจะทำเฉพาะกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญจริงๆเท่านั้น ไม่งั้นคนที่จะรวยก็คือโบรกเกอร์ของเราครับ

ข้อดีของการบริหาร port แบบนี้
- เป็นการจัด Port โดยใช้หลักทางวิชาการมาช่วยตัดสินใจการซื้อขายหุ้นซึ่งถ้าเราไม่ได้คำนวณออก มาแบบนี้การจัดสัดส่วนจะทำไปตามสัญชาติญาณซึ่งหลายๆครั้งมันก็อาจจะผิดได้

- เป็นการหลีกเลี่ยงการถือหุ้นน้อยตัวใน port ซึ่งมีความเสี่ยงมากๆ ไม่ว่านักลงทุนท่านไหนจะเก่งซักแค่ไหน ผมเชื่อว่าก็มีโอกาสผิดพลาดบ้าง โดยที่นักลงทุนที่เก่งอาจจะเลือกหุ้นมา 10 ตัวอาจจะพลาดซัก 1-2 ตัว คงไม่มีใครที่เก่งขนาดเลือกหุ้นไม่เคยพลาดเลยในชีวิต แม้เราจะมั่นใจมากแค่ไหนถ้าเราลงทุนในหุ้นเพียงตัวเดียวทั้ง port แล้วมันดันเป็นไอ้เจ้า 1 ในสิบตัวที่เป็นตัวที่เราคิดผิด... อาจจะทำให้ผลตอบแทนของเรานั้นต่ำมาก หรืออย่างรุนแรงก็อาจจะขาดทุนอย่างหนัก

- การลงทุนในหุ้นตัวเดียวทั้ง port นั้นความยืดหยุ่นต่ำ เพราะบางครั้งแม้ว่าเราจะวิเคราะห์มาดีแล้ว ผลงานของบริษัทก็เป็นไปตามที่เราคาดการณ์ทุกอย่าง แต่ในบางครั้งราคาหุ้นอาจจะไม่สะท้อนออกมาในทันที คุณอาจจะต้องรอเป็นเวลา 1 ปี 2 ปี หรืออาจจะมากกว่านั้น ซึ่งถ้ามีหุ้นตัวเดียวที่ดีแล้วดันฟลุ๊คไปเจอหุ้นที่มันไม่สะท้อนราคาพื้น ฐานขึ้นมา ผลตอบแทนของ port เราจะอืดอาดไปถนัดตา แต่ถ้าเรามีหุ้นใน port ซัก 4 ตัว มันก็จะมีหุ้นบางตัวที่สะท้อนมูลค่าแล้วราคาวิ่งขึ้นไป บางตัวอาจจะไม่ไปไหนเลยทั้งๆที่ผลประกอบการออกมาดีมาก เราก็สามารถขายหุ้นที่ขึ้นเยอะๆ (ผลตอบแทนคาดหวังลดลง) ไปซื้อหุ้นที่ราคาไม่ไปไหนแต่ผลประกอบการออกมาดี (ผลตอบแทนคาดหวังอาจจะเพิ่มขึ้นหรือไม่เปลี่ยนแปลง) ซึ่งจะทำให้ port เรานั้นมีความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้น และสามารถเดินหน้าทำผลตอบแทนให้เราได้ในทุกจังหวะเวลา

- สามารถทำกำไรได้ทั้งในตลาดขาลงและขาขึ้น ... อ้าวคงงงสิครับ ไอ้ขาขึ้นแล้วกำไรก็คงไม่แปลก ว่าแต่ไอ้ขาลงนี่จำกำไรได้ยังไง ผมยกตัวอย่างง่ายๆถึงเหตุการณ์ในช่วงนี้นะครับ ที่ตลาดหุ้นนั้นไหลลงมาค่อนข้างลึกมาก ... ผมก็ใช้หลักการจัด port ง่ายๆแบบข้างต้น คือ หุ้นทั้งหมด 4 ตัวของผมนั้นก็ไหลลงทุกตัวเหมือนกัน ... แต่บางตัวก็ลงเยอะ บางตัวก็ลงน้อย ตัวที่ลงเยอะๆ ผลตอบแทนคาดหวังมันจะเพิ่มขึ้นเยอะกว่าตัวที่ลงน้อยๆ เพราะฉะนั้นผมก็อาจจะขายหุ้นที่ลงน้อยๆบางส่วน ไปซื้อหุ้นที่ลงเยอะๆแทน การทำแบบนี้ ไม่ได้ทำให้เราเห็นกำไรในทันที แต่จะเป็นทำให้ผลตอบแทนในอนาคตของ port เรานั้นเพิ่มขึ้น เพราะเราสามารถขายหุ้นที่มี upside น้อยไปซื้อหุ้นที่มี upside เยอะแทน เมื่ออนาคตราคาหุ้นมันเป็นไปตามเป้าหมายที่เราคิดไว้ การปรับ port แบบนี้ก็จะทำให้ผลตอบแทนของเรานั้นดีกว่าการอยู่เฉยๆไม่ทำอะไรเลย (ความเชื่อที่ผิดอย่างหนึ่งของ vi หลายๆคนคือ "ถ้าหุ้นไม่เปลียนแปลงพื้นฐาน เราไม่ควรจะขาย" คาดเชื่อนี้ถูกแค่ครึ่งเดียวครับ จริงๆแล้วเราควรจะขายหุ้นทิ้งด้วย เพื่อไปซื้อหุ้นอื่นๆที่มีอนาคตมากกว่า มีโอกาสทำกำไรได้มากกว่าครับ)
- กรณีขาขึ้นก็เช่นกันกับขาลง คือหุ้นบางตัวมันขึ้นเยอะ บางตัวมันขึ้นน้อย ถ้ามันขึ้นต่างกันมากผลตอบแทนคาดหวังของหุ้นมันจะมีการเปลี่ยนแปลงต่างกัน มาก เราก็สามารถปรับ port ขายหุ้นที่ขึ้นเยอะมาซื้อหุ้นที่ขึ้นน้อยแทนได้เช่นกัน

ไม่รู้ว่าเนื้อหาคราวนี้มันยากเกินไปรึเปล่านะครับ ผมเองก็นั่งเขียนตั้งนาน หาวิธีอธิบายให้เห็นภาพ นี่ถ้าเป็นเพื่อนกันพูดให้ฟังต่อหน้านี่พูด

จบไปตั้งแต่ 5 นาทีแรกแล้วมั๊ง นี่เขียนอยู่เป็นชม. ยังไม่เสร็จเลย

ปล.1 เน้นนะครับ ว่าการปรับ port ไม่ควรทำบ่อยจนเกินไป เพราะค่า com มันจะกินกำไรเราหมด ควรจะทำเมื่อมีการเปลี้ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญเท่านั้น ปกติในเดือนนึงผมอาจจะมาคิดสัดส่วนซักครั้งว่าจะปรับ port อย่างไร นอกจากว่าจะเป็นช่วงที่หุ้นมันมีการเปลี่ยนแปลงราคาหรือพื้นฐานเยอะๆ เช่นช่วงที่ตลาดๆผันผวนแบบนี้ ช่วงที่มีการประกาศผลประกอบการ เพราะข้อมูลจะเยอะขึ้นทำให้ราคาเป้าหมายและระดับความมั่นใจนั้นเปลี่ยนแปลงได้มาก

ปล.2 จริงๆว่าจะเอาตารางของผมมาลงไว้ให้จะได้อธิบายได้ง่าย เห็นภาพชัดเจนกว่า แต่ไม่รู้วิธีเอาตารางมาลง ทำไม่เป็นครับ แฮะๆ

สำรวจความผิดพลาดของตัวเอง

การวิเคราะห์หุ้นรายตัวนั้นไม่ต้องบอกก็รู้ๆกันอยู่แล้วว่ามีความสำคัญมากแค่ ไหนในการลงทุน แต่ผมเชื่อว่าหลายๆคนที่ลงทุนมานานแล้วยังรู้สึกว่าความสามารถในการลงทุน นั้นไม่ได้มีการพัฒนามากเท่าไหร่นัก เพราะอาจจะลืมวิเคราะห์ตัวเองไป

ในแต่ละปีผมจะพยายามตรวจดูว่าตัวเองมีความผิดพลาดในการลงทุนอย่างไรบ้าง เกิดจากอะไร และจะพยายามแก้ไขอย่างไร... ความผิดพลาดที่ผ่านๆมาของผมที่มักจะเกิดขึ้นจนทำให้ผลตอบแทนนั้นลดลงกว่าที่ ควรจะเป็น มีคร่าวๆดังนี้

1. ตัดสินใจเร็วจนเกินไป... หลายๆครั้งเมื่อผมเจอหุ้นบางตัวที่ดูแล้วน่าสนใจมากๆ ผมมักจะรีบซื้ออย่างรวดเร็ว เพราะกลัวว่าจะมีคนมาไล่ซื้อก่อนทำให้ผมต้องซื้อหุ้นในราคาแพงขึ้น การตัดสินใจเร็วไปทำให้ผมขาดความรอบคอบ ไม่ได้ศึกษาตัวธุรกิจอย่างดีก่อนที่จะลงทุน

2. ลงทุนนอกกรอบความถนัดของตัวเอง .. ที่ผ่านมาผมมีหุ้นอยู่ 2 ประเภทที่มักจะสร้างกำไรให้ผมได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ ได้แก่หุ้นขนาดเล็กเติบโตเร็ว หรรือหุ้นที่เป็นงานประมูล นักลงทุนแต่ละคนอาจจะมีความถนัดในหุ้นแต่ละประเภทแตกต่างกันไป การลงทุนในกรอบความถนัดของตัวเองนั้นจะทำให้โอกาสขาดทุนลดลง และโอกาสทำกำไรก็มากขึ้น มีหุ้นอยู่ประเภทหนึ่งที่ผมพยายามจะเข้าไปซื้ออยู่หลายรอบ คือหุ้นที่เรียกว่าเป็น Asset play (หุ้นที่มีสินทรัพย์หักด้วยหนี้สิน เยอะว่ามูลค่าหุ้นทั้งบริษัทอยู่มาก) ตลอชีวิตการลงทุนผมผ่านหุ้นประเภทนี้มา 3 ตัว ได้แก่ charan spsu brock

- ตัวแรก charan มีเงินสด+เงินลงทุนระยะสั้น-หนี้สินทั้งหมด ประมาณ 70-80 บาทต่อหุ้น ในขณะที่หุ้นมีราคา 40 กว่าบาทเท่านั้น ... ผมก็ซื้อไปถือรอไป 2 ปี แล้วก็ขายหุ้นไปในราคาประมาณ 45 พอๆกับราคาที่ซื้อมา แม้จะไม่ได้ขาดทุนอะไร (ได้เงินปันผลมาปีละประมาณ 2-3 บาท) แต่ถ้าเอาเงินไปลงทุนในกลุ่มที่ถนัดผมจะได้ผลตอบแทนสูงกว่านี้มากๆ
- spsu เป็นบริษัทที่ทำการตลาดในกับรถซูซูกิ บริษัทมีบ.ร่วมเป็นโรงงานผลิตมอไซด์ซูซูกิ ซึ่งมีมูลค่าทางบัญชีสูงว่าเงินลงทุนที่บันทึกไว้มาก ผมลองเอาเงินสด + มูลค่าบริษัทร่วม - หนี้สิน

ทั้งหมด ได้ประมาณ 12-14 บาทต่อหุ้น ตอนนั้นหุ้นราคาประมาณ 7 บาท... ผมซื้อไว้แล้วรอเวลา .. เมื่อเวลาผ่านไปธุรกิจของ spsu ก็แย่ลงเรื่อยๆ ส่วนแบ่งการตลาดถูกคู่แข่งทั้ง Honda และ Yamaha สุดท้ายผมก็ไปขายหุ้นราคาประมาณ 6 บาท เจ็บตัวอีกแล้ว

- brock อันนี้เพิ่งซื้อมาเมื่อต้นปีที่แล้ว... ผมมองมูลค่าที่ดินที่ภูเก็ตของบริษัทซึ่งมีอยู่สูงมาก จากการสอบถามคนรู้จักที่เชี่ยวชาญเรื่องที่ดินที่ภูเก็ตหลายท่าน ผมตีมูลค่าที่ดินของ brock (เฉพาะที่ภูเก็ตเท่านั้น .. จริงๆบริษัทยังมีที่ดินที่อื่นอีกมาก) ได้ประมาณ 3-4 พันล้านบาท ในขณะที่บริษัทนั้นมีเงินสดมากกว่าหนี้สินทั้งหมดของบริษัทซะอีก และบริษัทนั้นซื้อขายกันที่ราคาทั้งบริษัทประมาณ 1000 ล้านบาทเท่านั้นเอง ... ผมก็ซื้อไว้ประมาณ 1 บาทกว่าๆต่อหุ้น... แล้วก็ถืออยู่เกือบปีแล้วก็ขายไปที่ประมาณ 1 บาทกว่าๆต่อหุ้นเช่นกัน

หุ้น Asset Play ไม่ได้มีอะไรผิดครับ มันไม่ใช่ว่าเป็นหุ้นกลุ่มที่ไม่ดี หลายๆบริษัทที่เข้าข่าย Asset play ก็จัดว่าเป็นบริษัทที่ดีที่กำลังรอเวลาจะดีขึ้นมากๆในอนาคต เพียงแต่ผมไม่มีความสามารถพอที่จะคาดการณ์ได้ว่าเมื่อไหร่ สินทรัพย์มหาศาลที่บริษัทเก็บไว้อยู่ จะแสดงมูลค่าของมันออกมาให้เห็นได้ชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้นักลงทุนเข้ามา ซื้อหุ้นจนทำให้ราคาหุ้นเพิ่มขึ้นได้

3. หุ้นที่ผมขาดทุน ส่วนใหญ่จะเป็นหุ้นที่ผมไม่ได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้บริหาร เพราะการเพียงนั่งอ่านข้อมูลเพียงอย่างเดียวอาจจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับบริษัท ได้พอสมควร แต่ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถของผู้บริหาร หรือข้อมูลเชิงลึกหลายๆอย่างเกี่ยวกับธุรกิจและบริษัทนั้น จะหาได้ยากมากถ้าไม่มีโอกาสได้พูดคุยกับผู้บริหาร ที่ผ่านมาผมก็ไม่ค่อยจะเข็ดเท่าไหร่.. เพราะผิดข้อนี้ซ้ำๆอยู่หลายรอบ เนื่องจากหุ้นบางตัวเราหาโอกาสได้พูดคุยกับผู้บริหารได้ยาก (จะมีก็เฉพาะงานประชุมผู้ถือหุ้นเท่านั้น) หลายครั้งผมอ่านข้อมูลหุ้น หรือข่าวบางชิ้นก็ทำให้อยากซื้อหุ้นทันที เพราะรู้สึกว่ากว่าจะรอให้ประชุมผู้ถือหุ้นก็คงไม่ทันการณ์ แต่สุดท้ายก็ต้องมาเจ็บตัวเพราะหุ้นพวกนี้เป็นประจำ... ตอนนี้ผมเลยพยายามตั้งกฎขึ้นมาให้ตัวเองว่า "การลงทุนในหุ้นตัวใดตัวหนึ่งอย่างมีนัยสำคัญ (เช่นเกิน 10% ของเงินลงทุน) ผมจะต้องได้คุยกับผู้บริหารก่อนเสมอ"

ยิ่งเราพบจุดอ่อนตัวเองและหาทางแก้ไขจุดอ่อนของเรามากเท่าไหร่ เราก็จะมีฝีมือในการลงทุนที่พัฒนาขึ้นเรื่อยๆ ผลตอบแทนที่จะได้รับนั้นก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆเช่นกัน.... การปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอนั้นสำคัญไม่เฉพาะเรื่องของการลงทุนเท่านั้นนะ ครับ ลองประยุกต์เอาไปใช้กับเรื่องนิสัยส่วนตัว การทำงาน หรือครอบครัว และจะรู้ว่าชีวิตคนเรานั้นสามารถพัฒนาได้ตลอดเวลา และเราก็พร้อมที่จะเป็นนักลงทุนที่มีคุณภาพทั้งในแง่การเงินและการใช้ชีวิต ครับ :)

Thursday, February 21, 2008

มาขอโทษผู้อ่านครับ

ใน บทความที่ผ่านมาๆ ผมพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการเอ่ยถึงหุ้นรายตัว เพราะจะเป็นการชี้นำมากเกินไป แต่ก็เท่าที่ผ่านมาผมก็เขียนถึงหุ้นไปหลายครั้งแล้วเช่นกัน เท่าที่นึกออกก็ดูเหมือนจะมี ilink ait snc และ tr เนื่องจากผมก็คิดว่าการยกตัวอย่างหุ้นจริงๆให้เห็นทำให้การอธิบาย concept บางอย่างนั้นเข้าใจง่ายขึ้นมา ...

แต่ ทั้งนี้ก็มีเพื่อนๆพี่ๆรวมถึงน้องๆบางคนที่อ่านในบทความของผมแล้วไปซื้อหุ้น ตามโดยที่ยังไม่ได้ไปทำการบ้านเองต่อ ซึ่งที่ผ่านมาหุ้นที่ผมพูดถึงมักจะมีราคาลดลงจนทำให้คนที่ลอกการบ้านไปขาด ทุนเจ็บตัวกันไป เพราะอย่างที่บอกไว้ในบทความที่แล้วนะครับ ว่าในการลงทุนที่ผ่านมาผมเองก็มีผิดพลาดอยู่เรื่อยๆ ไม่ได้ซื้อหุ้นตัวไหนแล้วจะกำไรตลอด (แต่ไม่รู้เป็นไหรหุ้นตัวไหนที่เอามาเอ่ยถึงในบทความนี่ราคามักจะลงตลอดเลย แฮะๆ)

เอา เป็นว่านับจากนี้ไปถามจะพยายามเขียนโดยหลีกเลี่ยงการพูดถึงหุ้นรายตัวนะครับ แต่จะเน้นในแง่ของ Concept หรือแนวคิดในการลงทุนแบบเน้นคุณค่า หรือ Tips เล็กๆน้อยๆในการพัฒนาการลงทุนของตัวเองให้ดีขึ้นเรื่อยๆ แทนนะครับ

ปล. จริงๆมีอีกเรื่องที่อยากจะขอโทษคือเรื่องการสะกดผิด... ผมเป็นคนที่เวลาพิมพ์แล้วผิดประจำ แถมยังไม่ค่อยชอบย้อนอ่านตรวจสอบข้อความของตัวเองซะอีก (เพราะกว่าจะเขียนเสร็จแต่ละอันมันก็กินเวลามากอยู่แล้ว แบบว่าแอบขี้เกียจนิดหน่อย) อย่าถือสาเลยนะครับ

Monday, April 21, 2008

Q&A 1

เนื่องจากช่วงนี้ผมเองก็หมดมุขจริงๆ ไม่รู้จะเขียนอะไรลง Blog แล้ว เลยขอถือโอกาสเอาคำถามที่มีคนส่งมาทั้งจาก Blog และทาง Website Thaivi.com มาตอบไปเรื่อยๆก่อนล่ะกันนะครับ ถ้าใครมีคำถามอะไรอยากรู้ก็เขียนส่งมาทาง comment ได้เรื่อยๆนะครับ แต่อย่าถามนะว่าผมซื้อหุ้นขายหุ้นตัวไหนจ้างให้ก็ไม่บอก :b

Q. รบกวนคุณ yoyo ช่วยแนะนำ Web.หรือวิธีการหาหุ้นดีๆด้วยคะ

A. เวปหุ้นที่ผมใช้อยู่บ่อยๆก็มีอยู่เพียงไม่กี่เวปครับ คือ www.thaivi.com/webboard ซึ่งจะแยกเป็นหลายๆห้อง ห้องที่ผมชอบที่สุดคือห้องร้อยคนร้อยหุ้น เวลาผมสนใจหุ้นซักตัวก็จะไปย้อนอ่านข้อมูลในกระทู้ของหุ้นนั้นๆตั้งแต่ต้นจน จบ ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับหุ้นหลายๆตัวที่ไม่สามารถหาอ่านได้จากบท วิเคราะห์ เพราะหลายๆครั้งคนที่มา post นั้นเจาะลึกข้อมูลหุ้นได้อย่างเต็มที่ บางคนก็อาจจะเป็นคนที่ทำงานในธุรกิจนั้นเองจึงมักจะเป็นแหล่งความรู้ที่ดีมากๆที่ไม่ควรพลาดครับ

อีกเวปที่ชอบคือ http://capital.sec.or.th/webapp/corp_fin2/cgi-bin/cfis_docall.php#top เป็น link เอาไว้ค้นหาข้อมูลของหุ้นที่เป็น formal information ทั้งหมด ซึ่งรวมไว้ครบทั้ง annual report (อาจจะมีไม่ครบทุกบริษัท), 56-1 (สำคัญมากๆต้องอ่านก่อนซื้อหุ้นเสมอ) และงบการเงินย้อนหลังหลายๆปี

สุดท้ายแล้วคือ http://www.settrade.com/ อันนี้เอาไว้อ่านบทวิเคราะห์อย่างเดียวเลยครับ

ส่วน วิธีการหาหุ้นส่วนใหญ่แล้วก็มาจากในร้อยคนร้อยหุ้นนี่แหละครับ ว่างๆก็นั่งอ่านกระทู้ที่มัน update ใหม่ไปเรื่อยๆ หุ้นที่ตัวเองไม่ได้ถือหรือไม่ได้สนใจ ถ้าไม่ขี้เกียจจริงๆก็อ่านไปเรื่อยๆ บางทีหุ้นเดิมๆพื้นฐานมันเปลี่ยนแปลงไปในร้อยคนร้อยหุ้นก็พอจะชี้ให้เห็นได้ ครับ

Q. หุ้นที่คุณ yoyo เล่นส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีบทวิเคราะห์ แล้วหาข้อมูลจากไหนหรือคะ แล้วถ้าเป็นหุ้นที่น่าสนใจทำไมไม่มีใครวิเคราะห์

A. หุ้นที่ผมเล่นมักจะไม่ค่อยมีบทวิเคราะห์นี่ก็จริงครับ ซึ่งมันเป็นทั้งข้อดีและข้อเสียเหมือนกัน ข้อดีก็คือแสดงว่าหุ้นตัวนี้ยังไม่มีใครมาสนใจเท่าไหร่ เพราะงั้นถ้ามันดีและไม่มีคนสนใจ โอกาสที่เราจะซื้อได้ในราคาถูกก็สูง แต่ข้อเสียก็คือหาข้อมูลยาก เพราะฉะนั้นหุ้นที่ไม่มีบทวิเคราะห์ผมก็หาข้อมูลเอาจากแหล่งอื่นๆเช่น ร้อยคนร้อยหุ้น (ซ้ำกับข้อที่แล้วเลย แต่มันดีจริงๆนะ ผมว่าเด็ดกว่าบทวิเคราะห์อีก), พูดคุยกับผู้บริหารหรือ IR ของบริษัท (จากงาน oppday, company visit ประชุมผู้ถือหุ้นหรือไม่ก็โทรไปคุยเองเลย)

ส่วน ที่ถามว่าถ้าเป็นหุ้นที่น่าสนใจแล้วทำไมไม่มีใครวิเคราะห์ มีหลายเหตุผลมากครับ เช่น หุ้นมันเล็กเกินไปพวกโบรกเกอร์ก็เลยไม่สนใจวิเคราะห์เท่าไหร่ เพราะรายได้เค้าคือรายได้จากการซื้อขายหุ้น หุ้นเล็กๆมี volume น้อยๆเค้าก็ไม่ค่อยวิเคราะห์กัน ทั้งๆที่หุ้นเล็กๆดีๆนี่ทำกำไรได้เป็นกอบเป็นกำนี่มีเยอะมากเหมือนกัน หุ้นดีราคาถูกที่ไม่มีคนวิเคราะห์ถ้าเราซื้อไปเมื่อเวลาผ่านไปจนกำไรมันดี ขึ้น ราคาหุ้นเริ่มขึ้นหลายๆครั้งโบรกก็จะเริ่มมาวิเคราะห์กันมากขึ้น และจังหวะนี้และครับที่ pe ของหุ้นจะเพิ่มสูงขึ้นจากที่เคยเป็น (เพราะพอมีบทวิเคราะห์ คนสนใจหุ้นก็จะเยอะขึ้น) ซึ่งกรณีนี้ผมจะชอบมากๆ เพราะจะทำกำไรได้สูงหลายๆกรณีทำกำไรได้เกิน 100% ก็มีให้เห็นอยู่บ่อยๆ ปีที่แล้ว snc uec ums ช่วงแรกๆนี่ไม่ค่อยมีใครวิเคราะห์กันหรอกครับ ตอนนั้นเวลาซื้อหุ้นพวกนี้ก็ pe ประมาณ 4-5 เท่า แล้วคาดหวังว่า pe จะเพิ่มเป็น 8 เท่า .. แต่หลังจากเริ่มมีบทวิเคราะห์ออกมาเรื่อยๆ คนก็เห็นความสามารถของบริษัทเหล่านี้จนสุดท้าย pe ก็เพิ่มมาอยู่ในหลัก 12 เท่า คนที่ซื้อตั้งแต่ pe 4 เท่าถือมาจน pe 12 เท่านี่กำไรจะกระจายครับ (ปีที่แล้วผลตอบแทนของผมเลยเป็นปีที่สูงมากปีหนึ่ง)

Q. เมื่อเจอหุ้นที่น่าสนใจและทำการวิเคราะห์รายได้และกำไรในอนาคตแล้ว ตัดสินใจซื้อเลยหรือเปล่าคะ(อยากให้อธิบายขั้นตอนการซื้อและการตัดสินใจ)

A. เมื่อเจอหุ้นน่าสนใจ วิเคราะห์รายได้และกำไร"**คร่าวๆ"** ถ้าราคามันอยู่ในเกณฑ์ที่น่าสนใจผมก็จะซื้อหุ้นจำนวนนึงก่อนซักประมาณ10% ของที่ตั้งใจจะซื้อทั้งหมด สาเหตุที่ต้องซื้อแบ่งส่วนนี่เหตุผลหลักคือพอผมไม่ได้ถือหุ้นผมจะไม่ค่อยมี แรงจูงใจในการศึกษาหุ้นตัวนั้นลึกๆ เท่าไหร่ ก็อาศัยว่าถ้าอ่านแล้วหุ้นมันพอใช้ได้ก็จะซื้อไปก่อนส่วนนึง แล้วพอมีหุ้นอยู่ผมจะเริ่มขยันขึ้นก็จะศึกษาในเชิงลึกต่อ เช่นเข้าไปอ่านร้อยคนร้อยหุ้นให้ละเอียดขึ้น อ่าน 56-1 ในละเอียด อ่านบทวิเคราะห์เท่าที่มี จนมั่นใจว่าหุ้นนั้นดีจริงๆ สามารถคาดการณ์กำไรล่วงหน้าได้แม่นพอประมาณแล้วหลังจากนั้นก็จะซื้อให้ครบ ทันทีเลยครับ style การซื้อหุ้นของผมมักจะไม่ค่อยทยอยซื้อเท่าไหร่ จะเป็นพวกแบบว่าถ้าถูกใจมากๆ แล้วก็ซัดเลย คือไม่รอนานครับ ยิ่งถ้า upside ของหุ้นนั้นสูงๆแล้ว ผมไม่ค่อยเกี่ยงราคาเท่าไหร่ ลองย้อนไปอ่านบทความเรื่อง "เคาะ" ดูนะครับ ว่าทำไมผมถึงมองว่าการเกี่ยงราคานั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำเลยสำหรับหุ้น vi ที่ดีๆและมีโอกาสขึ้นไปได้สูงๆ

Thursday, May 29, 2008

Evolution 46

นักลงทุนที่ลงทุนมาเป็นระยะเวลานาน และรู้จักที่จะมองย้อนทบทวนผลงานการลงทุนของตัวเองในแต่ละปี รวมถึงพิจารณารูปแบบการลงทุนของตัวเองหรือของคนรอบข้างที่เปลี่ยนแปลงไป อาจจะสังเกตุเห็นการเปลี่ยนแปลงต่างๆที่เกิดขึ้นกับตัวเองได้ ซึ่งผมเชื่อว่านอกจากการวิเคราะห์หุ้นแล้วการวิเคราะห์ตัวเองนั้นเป็น คุณสมบัติอย่างหนึ่งที่เราควรจะต้องมีในการจะลงทุนให้ได้ผลตอบแทนที่ดีได้

ผมลงทุนมาเป็นระยะเวลาประมาณ 5 ปีครึ่ง ผลตอบแทนที่ได้ในแต่ละปีก็มีการผันผวนไปตามทั้งภาวะตลาด และ Style การลงทุนที่ใช้ในแต่ละช่วงเวลา ลองตามมาดูพร้อมๆกันนะครับว่าความสัมพันธ์ระหว่างวิวัฒนาการของรูปแบบการลง ทุนและผลตอบแทนที่เกิดขึ้นนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไรบ้าง (ผมเองก็ยังไม่รู้เลยนะ ว่าผลจะเป็นยังไง เพราะระหว่างที่เขียนไปนี่ก็ยังไม่ได้คิดล่วงหน้าไว้ถึงผลสรุปของความสัมพันธ์ 2 ปัจจัยนี้ กะว่าลองผิดลองถูดวิเคราะห์ไปพร้อมๆกับผู้อ่านเลย)

ปี 46 (ผม เริ่มลงทุนในช่วงปลายปี 45 ด้วยเงินจำนวนที่ไม่มากนัก) ผลตอบแทนในปีนี้ประมาณ 156% ในขณะที่ตลาดให้ผลตอบแทนประมาณ 117% ชนะตลาดประมาณ 39%

- ลักษณะการลงทุนครั้งแรกของผมนั้นยังใหม่อยู่มาก หลักการลงทุนแบบ VI ก็เพิ่งศึกษาได้ไม่นานจากหนังสือตีแตก เพราะฉะนั้นในการลงทุนครั้งแรกของผมก็ใช้หลักการง่ายๆคือดูตัวเลขเป็นสำคัญ โดยหาหุ้นที่มี P/E P/BV ต่ำ และมี Dividend Yield สูงๆ แต่การลงทุนครั้งแรกผมก็เจ็บตัวหนัก (ลองย้อนกลับไปอ่านบทความเรื่องหุ้นตัวแรกในชีวิตผมดูนะครับ)

- หลังจากที่ผมเจ็บตัวจากหุ้นตัวแรก ผมก็พยายามหาจุดผิดพลาดของตัวเอง ก็ได้ข้อสรุปว่าผมดูเน้นแต่ข้อมูลตัวเลขมากเกินไป ซึ่งตัวเลขเหล่านั้นเป็นตัวเลขที่เกิดขึ้นในอดีต แทนที่จะมองอนาคตของธุรกิจเป็นหลัก จากนั้นมาผมก็ให้ความสำคัญกับข้อมูลที่เป็นเชิงคุณภาพมากขึ้น มองที่ความแข็ง แกร่งของตัวธุรกิจมากขึ้น

- หุ้นตัวต่อๆมาที่ผมซื้อในปี 46 Metco ทำธุรกิจรับจ้างผลิตอุปกรณ์ Electronic ซึ่งผมดูตัวเลขย้อนกลับไปหลายๆปีเห็นว่าเป็นบริษัทที่มียอดขายเติบโตดี กำไรก็โตเร็ว และที่สำคัญมีราคาไม่แพง ผมเริ่มซื้อตั้งแต่ราคา 130 บาท แล้วไปขายที่ราคาประมาณ 250 บาท แต่ผมก็ยังติดกับดักตัวเลขในอดีตอยู่เช่นเคย คือซื้อหุ้นที่มี P/E P/BV ต่ำเป็นหลักโดยไม่ได้วิเคราะห์อนาคตของธุรกิจอย่างที่ควรทำ อย่างไรก็ตาม metco ก็เป็นหุ้นที่ผมทำการบ้านหนักกว่าตอนซื้อหุ้น GFPT อยู่พอสมควร คือมีการวิเคราะห์งบการเงินย้อนหลังไปหลายๆปีเพื่อดูแนวโน้มระยะยาว รวมถึงวิเคราะห์งบการเงินรายไตรมาสเพื่อให้เห็นถึงแนวโน้มระยะสั้น ผิดกับตอนซื้อ gfpt ที่มองเพียงแค่ตัวเลข Ratio ต่างๆในหนังสือพิมพ์

- หุ้นที่ผมเล่นในปีแรกนั้นมีอยู่อีกหลายตัวดังนี้ egcomp mbk p-fcb pha wacoal tr pr fe charan amata patkol tta psl ticon astl มองย้อนกลับไปแล้วจะเห็นว่าแนวทางการลงทุนจะค่อนข้างกระจัดกระจายพอสมควร คือมีการซื้อขายหุ้นค่อนข้างบ่อย อุตสาหกรรมของหุ้นก็ไม่ค่อยจะเชื่อมโยงกันเท่าไหร่ เพราะมีตั้งแต่พลังงาน ห้าง ประกัน โฆษณา สิ่งทอ โรงงาน เรือ และวัสดุก่อสร้าง การตัดสินใจหลักของเลือกหุ้นแต่ละตัวนั้นยังคงอยู่บนหลักพื้นฐานของค่า PE PBV ที่ต่ำ บวกกับการมองพื้นฐานของธุรกิจมากขึ้น เพราะฉะนั้นในช่วงนี้ปีเป็นปีที่ผมเรียนรู้รูปแบบการทำธุรกิจของหุ้นหลายๆ ประเภทเพิ่มขึ้นมาก ซึ่งถือว่าเป็นฐานความรู้ในการเลือกหุ้นได้ดี

สรุปการลงทุนปี 46

ผลตอบแทนปีนี้ของผมถือว่าสูงมาก แต่อย่างไรก็ตามผมเชื่อว่าส่วนหนึ่งนั้นมาจากโชคที่ผมเริ่มต้นลงทุนในปีที่ Set มีการปรับตัวขึ้นอย่างมาก ทำให้แม้หลายๆครั้งหุ้นที่ผมอาจจะวิเคราะห์ผิดคาดการณ์ผิดผมก็ยังมีกำไรได้ (ซึ่งแบบนี้ไม่ควรนับเป็นความสำเร็จในการลงทุน)

Criteria ในการเลือกหุ้นหลักๆมีอยู่ 2 ข้อคือ P/E P/BV มีค่าต่ำ และบริษัทต้องมีความแข็งแกร่งในตัวเอง การลงทุนช่วงนี้ผมยังไม่เก่งพอที่จะมองอนาคตของธุรกิจได้ขาด เพราะฉะนั้นการตัดสินใจส่วนใหญ่จะมองจากอดีตและปัจจุบันเป็นหลัก เช่นมองว่าอดีตบริษัทนั้นมีผลงาน

ที่ดี มีการเติบโตสูง และปัจจุบันบริษัทมีความแข็งแกร่ง มีส่วนแบ่งการตลาดที่ดี แต่ยังไม่ได้มองว่าอนาคตคู่แข่งจะแซงได้หรือไม่ แนวโน้มอุตสาหกรรมเป็นอย่างไร

การลงทุนช่วงนี้ผมยังอ่านงบการเงินไม่ค่อยเป็นเลยครับ พยายามเปิดงบดูก็จริงๆ แต่ส่วนใหญ่ก็ได้แต่ดูแต่ยอดขาย กำไร และก็หนี้เป็นหลัก (หุ้นตัวไหนหนี้ยิ่งน้อยยิ่งดี) ซึ่งการอ่านงบนั้นผมว่าเป็น skill สำคัญการลงทุนเลย (เพราะฉะนั้นที่รอดมาได้ก็บุญโขแล้ว)

Tuesday, August 05, 2008

ข่าวกับหุ้น

การลงทุนกับการอ่านข่าวปกติแล้วก็ถือว่าเป็นของคู่กันอย่างแยกกันไม่ออก เพราะการที่เราจะสามารถวิเคราะห์บริษัท สถานการณ์ คู่แข่งขัน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทั้งในทางที่ดีขึ้นและแย่ลงนั้น ข่าวไม่ว่าจะจากหน้าหนังสือพิมพ์ Internet หรือแม้แต่ข้อมูลจากบทวิเคราะห์จากโบรกเกอร์ก็มีประโยชน์ทั้งนั้น

แต่ใครจะเคยคิดบ้างรึเปล่าว่าจริงๆแล้ว การอ่านข่าวนั้นสามารถทำให้ผลตอบแทนของเรานั้นแย่ลงได้เช่นกัน ... สาเหตุก็เพราะว่าปัจจุบันนั้นผู้คนต่างให้ความสำคัญกับความเร็วของข้อมูลมาก เพื่อจุดประสงค์ที่จะสามารถตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างรวดเร็วที่สุด เมื่อการมุ่งเน้นที่ความเร็วเกิดขึ้นเรื่อยๆ ความครบถ้วน ความถูกต้องของข่าวนั้นก็ลดลงเป็นเงาตามตัวด้วยเช่นกัน

ปัญหาใหญ่อย่างหนึ่งที่ผมเห็นอยู่เป็นประจำก็คือ
แทน ที่ข่าวจะนำเสนอข้อมูลที่เป็นตัวช่วยในการตัดสินใจของเราในอนาคต ข่าวนั้นกลับมุ่งเน้นแต่การหาสาเหตุของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นไปแล้ว

ลองมาดูตัวอย่างของข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์รวมถึงข่าวจากโทรทัศน์ดูนะครับ

- วันที่หุ้นลงไปเยอะๆ เช้าวันต่อมา ข่าวอาจจะพาดหัวว่า "หุ้นไทยไหลแรง จากผลกระทบของความกังวลเกี่ยวกับปัญหา Subprime "
- วันที่หุ้นขึ้นเยอะๆ เช้าวันต่อมา ข่าวจะพาดหัวว่า "หุ้นไทยเด้งแรง หลังนักลงทุนคลายความกังวลเรื่องปัญหา Subprime"
ถาม ว่าเราได้ข้อมูลอะไรจากข่าวข้างต้นบ้าง ... ผมว่าแทบจะไม่มีเนื้อหาข่าวอะไรเลย อาจจะมีประโยชน์อยู่บ้างก็คือทำให้คนที่ไม่เคยรู้จักกับคำว่า Subprime (ซึ่งก่อนหน้านี้ผมเองก็เป็นคนหนึ่งในนั้น) นั้นพอจะคุ้นเคยกับคำๆนี้มากขึ้น แต่ในแง่การลงทุนแล้ว ผมว่าข่าวนี้ไม่อ่านยังจะดีกว่า

ตัวอย่างอีกอันที่เห็นได้ชัดก็คือเรื่องของราคาน้ำมัน
- ในช่วงที่ราคาน้ำมันกำลังขึ้นข่าวต่างๆก็พากันเขียนไปในทางที่บอกว่าน้ำมัน นั้นจะขึ้นต่อไปน้ำมันจากปี 50 ที่ยังไม่ถึง $100 พุ่งขึ้นมาเกือบแตะ $150 มีทั้งบทวิเคราะห์ต่างประเทศ ผู้บริหารบริษัทน้ำมัน หรือนักวิเคราะห์ที่พูดให้ฟังกันตาม TV บอกว่าน้ำมันจะขึ้นไปเท่านู้นเท่านี้ บางรายถึงกับบอกว่าน้ำมันจะพุ่งไปสู่ระดับ $250 เหรียญในเวลาอันใกล
- เวลาผ่านจากเหตุการณ์ข้างต้นไปไม่นาน ราคาน้ำมันในตลาดโลกอยู่ดีๆก็เริ่มไหลลง จากระดับ $140 กว่า ลงมาเรื่อยๆจนเหลือ 120 กว่า... ข่าวและบทวิเคราะห์ตลาดสื่อต่างๆก็พากันเปลี่ยนแปลง .. เริ่มมีคนมาบอกว่าน้ำมันจะยืนลงไปต่อ อาจจะเหลือ 100 บทวิเคราะห์จากเลแมนบราเธอร์ก็ออกมาบอกว่า Demand น้ำมันจะลดลงทั่วโลกทำให้ราคาน้ำมันจะต้องลงไปต่อ หรือแม้แต่ประธาน Opec เองก็มาบอกว่าราคาน้ำมันที่เหมาะสมนั้นจะอยู่ที่ระดับเพียงเลข 2 หลักเท่านั้น

ข่าวดี และข่าวร้ายในตลาดนั้นมันมีอยู่ตลอดเวลาอยู่แล้วครับ เพียงแต่ว่าคนจะเลือกหยิบข่าวประเภทไหนมานำเสนอเท่านั้นเอง เมื่อตลาดอยู่ในช่วงขาขึ้น ข่าวดีจะออกมาเยอะมาก ช่วงตลาดขาลง ข่าวร้ายก็จะเพียบเช่นกัน

จุดที่อยากชี้ให้เห็นก็คือ การเลือกบริโภคข่าวนั้นเป็นได้ทั้งดาบสองคม ... นักลงทุนที่ซื้อขายหุ้นน้ำมันตามข่าวอาจจะเจ็บตัวอย่างมาก ถ้าอ่านข่าวว่าน้ำมันจะขึ้นๆ แล้วสุดท้ายก็ไปซื้อหุ้นพลังงานเมื่อราคากำลังพุ่งแรงขึ้นไปเรื่อยๆ แล้วสุดท้ายก็ต้องมาขายหุ้นเหล่านี้ทิ้งในการที่ถูกกว่าเดิมมาก เมื่อราคาน้ำมันไหลลง บวกกับข่าวที่ออกมาในแนวทางตรงข้ามกับที่เคยเป็น ...

นักลงทุนเน้นคุณค่าที่ดีนั้นจะต้องไม่เป็นคนที่เปลี่ยนตามกระแสไปได้ง่ายๆ การวิเคราะห์ก็ควรจะเลือกวิเคราะห์สิ่งที่ตัวเองเข้าใจ อะไรที่ไม่เข้าใจก็พยายามอยู่ให้ห่างๆ (เช่นเราคาดการณ์ราคาน้ำมันไม่ได้ว่าจะขึ้นหรือลง ก็อย่าไปเล่นหุ้น PTT PTTEP) เลือกบริโภคข้อมูลที่เป็น Fact ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริษัทที่เราลงทุนอยู่แล้วนำมาวิเคราะห์ด้วยตัวเอง และอย่าให้ข่าวร้ายต่างๆทำให้เราหดหู่และตัดใจขายในราคาที่ถูกกว่าที่ควรจะ เป็น และอย่าให้ข่าวดีที่จะมาในช่วงที่หุ้นกำลังขึ้นเอาๆมาทำให้เราโลภและซื้อหุ้นในขณะที่ราคามันแพงว่าพื้นฐาน

หมายเหตุ. บทความนี้ไม่ได้เขียนขึ้นเพื่อไม่ให้คนไม่ต้องอ่านข่าว ไม่เชื่อข่าว หรือบทวิเคราะห์นะครับ เพียงแต่อยากให้ระวังในการบริโภคข้อมูล อย่าเชื่อทุกอย่างที่ได้อ่านหรือได้ยิน ในขณะเดียวกันก็อย่าเชื่อมั่นแต่ความคิดของตัวเองเพียงอย่างเดียวโดยปฏิเสธ ที่จะรับข้อมูลที่มีประโยชน์

หุ้น Market Share สูงๆ

หุ้นที่มีส่วนแบ่งการตลาดสูงๆ มักจะทำให้คู่แข่งนั้นเข้ามาแข่งขันได้ยาก เพราะบริษัทเหล่านี้จะมีความได้เปรียบจากขนาด (ผลิตเยอะกว่าก็ได้เปรียบด้านต้นทุน) อำนาจการต่อรองทั้งกับ Supplier และลูกค้า เพราะฉะนั้นหุ้นที่มีส่วนแบ่งการตลาดสูงนั้นจัดได้ว่าเป็นหุ้นที่แข็งแกร่งในแง่ของการแข่งขันในอุตสาหกรรม แต่ผมกลับไม่ค่อยจะชอบลงทุนในหุ้นประเภทนี้ซักเท่าไหร่ ...

สาเหตุก็คือหุ้นพวกนี้โอกาสที่จะเติบโตได้มากๆนั้นยากพอสมควร ยิ่งถ้าเป็นบริษัทที่ทำธุรกิจในประเทศและไม่สามารถขยายออกไปนอกประเทศซึ่ง ขนาดตลาดใหญ่ได้ ยกตัวอย่างเช่นบริษัท STANLY บริษัทนี้เป็นผู้ผลิตโคมไฟ และหลอดไฟ ทั้งรถยนต์และมอเตอร์ไซด์ ที่มีส่วนแบ่งการตลาดสูงขึ้นประมาณ 90% ของตลาด OEM เท่าที่ผมจำได้มีคู่แข่งอีกประมาณ 2 ราย ซึ่งเป็น Supplier เดิมของบริษัทรถญี่ปุ่นที่ตามมาจากประเทศญี่ปุ่น หุ้น Stanly นี้มีรายได้และกำไรที่เติบโตได้อย่างมั่นคงพอสมควร แต่เราจะคาดหวังการเติบโตสูงๆจาก Stanly นี่ก็จะยากหน่อย เพราะการเติบโตของรายได้นั้นทำได้เต็มที่ก็จะพอๆกับอัตราการเติบโตของ อุตสาหกรรมยานยนต์ ซึ่งน่าจะโตได้เฉลี่ยประมาณ 10% ต่อปีเท่านั้น

หุ้นพวกนี้จะน่าซื้อเมื่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจาก 2 ข้อนี้เกิดขึ้น
1. อุตสาหกรรมจะต้องเติบโตอย่างชัดเจน และอยู่ในระดับที่สูง
2. หุ้นจะต้องมี p/e ที่ต่ำเป็นพิเศษ เช่น 4-6 เท่า เพราะเราจะคาดหวังการเติบโตสูงๆจากหุ้นพวกนี้ได้ไม่มากนัก

stanly จริงๆก็จัดว่าเป็นหุ้นที่ลงทุนได้ระดับหนึ่ง เพราะถึงแม้บริษัทจะมี Market share ที่สูงมาก แต่ยังดีที่อุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยนั้นสามารถเติบโตได้เรื่อยๆจากการส่งออก ทำให้ Market ที่ stanly จะขายได้นั้นขยายตัวเพิ่มได้เรื่อยๆ แม้อาจจะไม่ได้สูงมาก

ลองมาดูตัวอย่างหุ้นที่มี Share สูงๆแต่อยู่ในอุตสาหกรรมที่ตลาดแทบจะไม่โต (หรืออาจจะเล็กลงด้วยซ้ำ) เช่นหุ้น SSC หรือบริษัทเสริมสุขทำธุรกิจขายเครื่องดื่ม สินค้าหลักก็คือ Pepsi ...
ใน ตลาดน้ำอัดลมทั่วโลก โค้กนั้นมีส่วนแบ่งสูงกว่า pepsi เกือบทุกประเทศทั่วโลก มีอยู่เพียง 2-3 ประเทศเท่านั้นเองที่ pepsi ชนะ coke

ซึ่งไทยก็เป็นหนึ่งในนั้น....

การที่ ssc จะมีรายได้เพิ่มได้นั้นจะเกิดได้จาก 2 วิธีหลัก คือ อุตสาหกรรมมีขนาดใหญ่ขึ้น หรือ บริษัทไปแย่ง Market share เพิ่มขึ้น ... ผมจำตัวเลข Market share ของ pepsi เป๊ะๆไม่ได้ว่าเท่าไหร่ แต่ก็คุ้นๆว่าอยู่ในระดับที่ค่อยข้างสูง เพราะฉะนั้นการเพิ่มรายได้จากการแย่ง Market share จาก coke นั้นก็ยากพอสมควร หรือทำได้ก็เพิ่มรายได้ได้ไม่มาก ... ในขณะที่อุตสาหกรรมนั้นมีการเติบโตที่ต่ำมาก ที่ผ่ามามีการเติบโตในระดับ 0-5% เท่านั้นเอง (บางปีอาจจะดูว่ารายได้เพิ่มขึ้นเยอะกว่านี้ ผมเข้าใจว่าเกิดจากการขึ้นราคาจากต้นทุนที่เพิ่มขึ้นมากกว่า) ซึ่งสาเหตุหลักก็อาจจะมาจากการที่คนใส่ใจกับสุขภาพมากขึ้น จนหันไปดื่มชาเขียวหรือน้ำผลไม้แทน ราคาหุ้นจึงไม่ไปไหนมานานหลายปีแล้ว มีแต่สาละวันเตี้ยลงเรื่อยๆ

สรุปชัดๆอีกทีสำหรับหุ้นที่มี Market share สูง

- หุ้นพวกนี้มีความมั่นคงสูง โอกาสหายไปจากตลาดค่อนข้างยาก ซึ่งนับเป็นข้อดีของหุ้นกลุ่มนี้
- หุ้นกลุ่มนี้จะน่าสนใจ ถ้าเรามั่นใจว่าอุตหสาหกรรมจะโตสูงและต่อเนื่อง หรือถ้าโตไม่สูง pe ต้องต่ำพอสมควร
- ถ้าอยู่ในอุตสาหกรรมที่กำลังไม่โตหรือเล็กลงเรื่อยๆ หุ้นพวกนี้ต้องหลีกเลี่ยงให้ห่าง
- ในหลายๆครั้งเราคาดการณ์อุตสาหกรรมไม่ออกว่าจะโตสูง โตน้อย คงที่หรือว่าหดตัว เราก็ควรหลีกเลี่ยงหุ้นพวกนี้อยู่ดี ... แต่มีหุ้นอีกพวกหนึ่งที่ไม่ว่าอุตสาหกรรมจะเป็นยังไงก็ยังน่าสนใจ... รอดูกันในบทความต่อไปครับ :)

Saturday, August 09, 2008

หุ้น Market Share น้อยๆ

หุ้นพวกนี้ก็จะมีคุณสมบัติโดยรวมตรงข้ามกับหุ้น Share สูงๆ คือความมั่นคงนั้นไม่มาก โอกาสเจ๊งและหายไปจากอุตสาหกรรมมีสูงกว่า แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นหุ้นที่มีโอกาสเติบโตได้สูงกว่าหุ้นที่ Share สูง

หุ้นที่มี Share อยู่ในตลาดต่ำๆ นั้นมีให้เลือกเยอะมาก แต่หุ้นพวกนี้จะน่าสนใจได้นั้นจะต้องมีจุดเด่นบางประการที่จะทำให้กลายเป็น หุ้นที่คุ้มค่าน่าลงทุนได้ คือจะต้องทำให้เรามั่นใจได้ว่าหุ้นพวกนี้จะสามารถแย่ง Share มาจากคู่แข่งรายอื่นๆได้ โดยอาจจะเกิดจากสาเหตุต่อไปนี้ (มีอย่างใดอย่างหนึ่งโดดเด่นมากๆ หรือมีหลายๆข้อรวมกันเลยยิ่งดี)
- มีสินค้าที่ดีกว่าคู่แข่งอย่างชัดเจน
- มีการตลาดที่โดดเด่น
- มีต้นทุนที่ต่ำกว่า
- มีการบริการที่ดีกว่า

สมมติ บริษัท A เป็นบริษัทรับจ้างผลิตสินค้าให้กับลูกค้า ซึ่งบริษัทมีการจัดการที่ดีทำให้บริษัท A นั้นมีต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่งจึงส่งผลให้ราคาขายของ A นั้นต่ำกว่าคู่แข่งอยู่ประมาณ 10% ในขณะที่คุณภาพและบริการของบ. A นั้นอยู่ในระดับเดียวกับคู่แข่ง และมี Share อยู่ประมาณ 5% ของตลาดเท่านั้น

เพราะฉะนั้นถ้าลูกค้ามีความมั่นใจในบริการ คุณภาพของสินค้า และความมั่นคงในการส่งมอบสินค้า ก็มีโอกาสสูงที่ลูกค้านั้นจะต้องการให้บริษัท A ผลิตสินค้าให้มากขึ้น (เพราะราคาถูกกว่า) จนทำให้กำลังการผลิตของบริษัท A นั้นมักจะเต็มที่อยู่เป็นประจำ

- เมื่ออุตสาหกรรมอยู่ในช่วงที่เติบโต A ก็จะได้ Order เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ (ขึ้นอยู่กับกำลังการผลิตของ A ถ้า A ขยายกำลังการผลิตเรื่อยๆ) ทำให้บริษัทนั้นมีรายได้เพิ่มขึ้น
- แม้เวลาที่อุตสาหกรรมอยู่ในช่วงหดตัว บริษัท A ก็มักจะสามารถคงระดับรายได้เดิมไว้ได้ หรืออาจจะขยายตัวได้ด้วยซ้ำ เนื่องจากในช่วงที่อุตสาหกรรมกำลังแย่ ลูกค้าก็ต้องการที่จะลดต้นทุน ทำให้ Order จากคู่แข่งก็ย้ายมาลงบริษัท A ได้เรื่อยๆ

การเติบโตของรายได้ของบริษัทที่ Share น้อยๆที่มีความได้เปรียบต่อคู่แข่งอย่างชัดเจน มักจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการผลิตของบริษัทเป็นหลัก ถ้าบริษัทสามารถเพิ่มกำลังการผลิตได้เรื่อยๆ ไม่ว่าอุตสาหกรรมจะอยู่ในภาวะใด บริษัทก็ยังเติบโตได้เรื่อยๆ หุ้นพวกนี้แหละครับ ที่ผมชอบที่สุด

ตัวอย่างบริษัทที่มี Share น้อยๆแต่ความได้เปรียบชัดเจนดูนะครับ 2 บริษัทดูนะครับ

1. MCS บริษัทนี้รับจ้างผลิตโครงสร้างเหล็กที่รับแรงแผ่นดินไหว ลูกค้าหลักก็คือบริษัทก่อสร้างในญี่ปุ่น MCS นั้นขายโครงสร้างเหล็กราคาต่ำกว่าคู่แข่งในญี่ปุ่นประมาณ 10-15% และคุณภาพเทียบเท่ากัน ทำให้บ.ก่อสร้างนั้นส่ง Order มาให้ MCS จนมี Backlog ข้ามปีอยู่เป็นประจำ ในขณะที่ขนาดอุตสาหกรรมเหล็กโครงสร้างประเภทนี้ในญี่ปุ่นนั้นใหญ่มากๆ MCS มี Share อยู่ไม่กี่ % เท่านั้น เพราะฉะนั้นการลงทุน MCS นั้นเราแทบไม่ต้องไปสนใจภาวะตลาดเหล็กก่อสร้างในญี่ปุ่นว่าจะโตหรือหดเท่า ไหร่เลย

2. บริษัท UEC บริษัทนี้ก็รับจ้างผลิตถังความดันให้กับอุตสาหกรรมน้ำมันและปิโตรเคมี ซึ่งขนาดของตลาดนั้นใหญ่พอสมควร บริษัทสามารถผลิตถังความดันได้ในมาตราที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าและมี ต้นทุนต่ำกว่าคู่แข่งในต่างประเทศพอสมควร ลักษณะก็จะคล้ายๆกับ MCS คือลูกค้าก็ส่ง Order ให้ UEC เรื่อยๆ

ณ ปัจจุบัน ปัจจัยสำคัญข้อหนึ่งที่แตกต่างของหุ้นทั้ง 2 ตัวคือ..

- MCS นั้นมี Capacity ที่ค่อนข้างเต็ม และไม่สามารถขยายได้มากเท่าไหร่ ผู้บริหารเคยบอกไว้ว่าปริมาณที่บริษัทจะขยายได้แล้วมีต้นทุนที่เหมาะสมนั้น อยู่ที่ประมาณ 4-5 หมื่นตัน ตรงนี้ผมไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัดว่าเพราะเหตุใดถึงขยายมากกว่านี้ไม่ค่อยได้ อาจจะมาจากสาเหตุของพื้นที่โรงงานที่เต็มและที่บริเวณใกล้เคียงไม่สามารถหา ซื้อได้
- UEC เมื่อปี 2 ปีก่อนหน้านี้ก็มี Capacity ที่ค่อนข้างเต็มเหมือนกัน ทำให้บางงานบริษัทก็รับงานที่ต้องไปผลิตที่ไซต์งานของลูกค้า (เพราะในโรงงานเต็มแล้ว) แม้จะมีกำไรที่ต่ำกว่า แต่บริษัทก็ได้มีการขยายกำลังการผลิตสร้างโรงงานเพิ่มใหม่ทำให้ ณ ปัจจุบันกำลังการผลิตของบริษัทนั้นเพิ่มขึ้น รายได้ของบริษัทก็จะเติบโตได้อีก

ถ้า เปรียบเทียบกันเฉพาะแนวโน้มการเติบโตของทั้ง 2 บริษัท UEC จะน่าสนใจกว่ามาก ... นอกจากว่า MCS จะสามารถขยายกำลังการผลิตให้เพิ่มขึ้นได้อีก โดยไม่ทำให้ความได้เปรียบต่อคู่แข่งนั้นเปลี่ยนแปลงไป MCS จะกลับมาเป็นหุ้นที่น่าสนใจขึ้นอีกเยอะเลยครับ

หมายเหตุ 1. การวิเคราะห์ข้างต้นนั้นพิจารณาเฉพาะแนวโน้มการเติบโตของรายได้เท่านั้น ยังไม่ได้คำนึงถึงผลกำไร บางบริษัทรายได้โตแต่ต้นทุนโตเร็วกว่าทำให้กำไรแทนที่จะเพิ่มตามรายได้ก็ กลับมาลดลง หุ้นแบบนี้ก็ไม่น่าสนใจเหมือนกัน... หรือแม้ว่าบริษัทจะมีรายได้โต กำไรโต แต่ถ้าราคาหุ้นแพงเกินไป ก็ซื้อไม่ลงเหมือนกัน

หมายเหตุ 2. การขยายกำลังการผลิต บริษัทนั้นอาจจะต้องใช้เวลาในการก่อสร้าง และเมื่อโรงงานเครื่องจักรติดตั้งเสร็จแล้ว บริษัทยังมักจะต้องใช้ระยะเวลาหนึ่งในการปรับระบบการผลิต รวมถึงการรอ Order จากลูกค้าในการเพิ่มยอดขาย ซึ่งอาจจะทำให้เกิดต้นทุนเพิ่มขึ้นชั่วคราว ซึ่งเราก็ควรจะวิเคราะห์ไปด้วยว่าช่วงที่บริษัทขยายกำลังการผลิตนั้นใช้ระยะ เวลามากแค่ไหนที่จะทำให้ Capacity ใหม่นั้นถึงจุดคุ้มทุน ไม่งั้นเราอาจจะไปซื้อหุ้นเอาตอนบริษัทขยายกำลังการผลิตและมีต้นทุนพิเศษ เกิดขึ้นมากมายแต่รายได้ยังเข้ามาไม่ทัน ทำให้กำไร Drop ลง หุ้นก็เลยลง ... แต่กรณีแบบนี้ก็มักจะเป็นจังหวะการลงทุนที่ดีได้เหมือนกัน เพราะกำไร Drop ลงราคาหุ้นลดลงจากการขยายกำลังการผลิตนั้นเป็นสาเหตุที่เกิดขึ้นชั่วคราว หุ้นพวกนี้เมื่อเวลาผ่านไปกำไรกลับมาอยู่ในสภาพเดิม ราคาหุ้นก็มักจะดีดกลับขึ้นมาได้ไม่ยากครับ

สรุปย่อๆนะครับ ...

- หุ้นที่มี Share ต่ำๆ นั้นมีความเสี่ยงสูงที่จะล้มหายตายจาก
- แต่ก็มีโอกาสที่จะเติบโตได้สูงเช่นกัน ถ้าบริษัทนั้นมีความได้เปรียบในการแข่งขันเป็นพิเศษ
- หุ้นที่มี Share ต่ำๆ และมีความได้เปรียบในการแข่งขัน จะน่าสนใจเมื่อบริษัทนั้นมีแนวโน้มที่จะขยายกำลังการผลิตอย่างต่อเนื่อง ในขณะความได้เปรียบในการแข่งขันนั้นไม่ได้ลดลง
- อย่าลืมวิเคราะห์ความถูกความแพงของหุ้นด้วยนะครับ หุ้นดีแต่ราคาแพงนั้นไม่ใช่การลงทุนที่ดีครับผม

Tuesday, September 02, 2008

ศัตรูหลักของการลงทุน

เวลาที่ตลาดหุ้นผันผวนมีความไม่แน่นอนสูง ผมมักจะชอบนั่งวิเคราะห์ทบทวนการลงทุนของตัวเองในอดีตที่ผ่านมา ... ในช่วงปีนี้สภาวะตลาดผันผวนค่อนข้างบ่อยและยาว ทำให้ผมเองก็มีเวลานั่งทบทวนมากขึ้นเช่นกัน ผมลงทุนมาเป็นระยะเวลาประมาณเกือบ 6 ปี ทั้งผมและเพื่อนที่ลงทุนอยู่ด้วยกันก็มองคล้ายๆกันว่าปีนี้จัดว่าเป็นปีที่ ลงทุนยากที่สุด หลังจากใช้เวลานั่งคิดทบทวนอยู่นานผมก็ได้ข้อสรุปของตัวเองว่าสาเหตุที่ทำ ให้การลงทุนปีนี้ยากเป็นพิเศษ หรือสามารถเรียกได้ว่าเป็นศัตรูตัวใหญ่ของการลงทุนคือ "ความผันผวน"

ความผันผวน เช่น ราคาน้ำมันที่ขึ้นลงรวดเร็ว ค่าเงินบาทอ่อน/แข็ง การเมืองที่ผันผวน ราคาสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้นและก็ลดลงอย่างเร็ว ราคาเหล็ก ราคาสารเคมี ฯลฯ

ในการวิเคราะห์เลือกหุ้นที่จะลงทุนนั้น นอกจากความแข็งแกร่งของตัวบริษัท และความสามารถของผู้บริหารแล้ว เราจำเป็นที่ต้องดูถึงปัจจัยภายนอกที่จะส่งผลกระทบถึงการดำเนินงานของบริษัท

- ในภาวะที่น้ำมันกำลังขึ้น บริษัทในกลุ่มพลังงานก็มักจะมีผลกำไรที่ดีขึ้น เราก็สามารถเลือกลงทุนหุ้นพลังงานที่ยังมีราคาต่ำกว่าพื้นฐานได้

- ในช่วงที่น้ำมันลง หุ้นที่ได้ประโยชน์ก็คือหุ้นที่ใช้น้ำมันเป็นต้นทุน ซึ่งค่อนข้างจะกว้าง ไม่ว่าจะเป็นพวกวัสดุก่อสร้าง อสังหา ขนส่ง หรือกลุ่มที่ได้ประโยชน์มากเป็นพิเศษก็คือกลุ่มที่ต้นทุนหลักนั้นผูกกับราคาน้ำมันค่อนข้างมาก เช่น พวกที่ใช้วัตถุดิบเป็นพลาสติก หรือหุ้นกลุ่มเหล็กที่ใช้พลังงานมากในการผลิต

- เมื่อเงินบาทแข็ง ผมก็เลือกจะเล่นหุ้นน้ำเข้า เมื่อบาทอ่อนเราก็ควรจะมองหุ้นที่ส่งออก

- การเมืองไม่แน่ ผมก็จะหลีกเลี่ยงหุ้นที่เกี่ยวกับการลงทุนของภาครัฐ ในขณะที่การเมืองมั่นคงนั้น การลงทุนของภาครัฐก็จะดีมีงานออกมาเป็นปกติ หุ้นกลุ่มเดียวกันนี้ก็จะมีผลกำไรที่ดี

จากย่อหน้าข้างบนจะสังเกตุเห็นว่าไม่ว่าภาวะจะเป็นอย่าง ถ้าเราวิเคราะห์ด้วยความรอบคอบแล้วเราจะเห็นว่าในวิกฤตจะมีโอกาสอยู่เสมอ ถ้าเราเลือกหุ้นได้ดี เราก็สามารถทำกำไรได้ในทุกโอกาส แต่เมื่อมีความผันผวนเขามาเกี่ยวข้องแบบในปีนี้ การลงทุนมันก็ยากขึ้นอีกเยอะ

- ช่วงครึ่งแรกของปี น้ำมันมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง คนส่วนใหญ่มองว่าน้ำมันคงจะเพิ่มขึ้นไปได้อีกเรื่อยๆ นักลงทุนที่เชื่อว่าน้ำมันจะเพิ่มก็พากันเข้าไปซื้อหุ้นพลังงานกัน... แต่ในช่วงครึ่งหลังของปีอยู่ๆน้ำมันที่ทำท่าเหมือนจะขึ้น ก็กลับปักหัวลงจากเกือบๆ 150 มาเหลือเพียง 110 กว่าเหรียญ คนที่ซื้อหุ้นพลังงานก็เจ็บตัว ซึ่งปัจจุบันก็มีความเห็นมากมายเชื่อว่าน้ำมันนั้นอาจจะลงลดไปต่ำกว่า 100 เหรียญ ถ้าคนที่เชื่อตามนี้ก็อาจจะเลือกหุ้นที่ใช้น้ำมันเป็นต้นทุนหลัก .... อนาคตราคาน้ำมันจะเป็นยังไง ผมว่ายากเกินคาดเดา ถ้าอยู่ๆราคาน้ำมันกลับมาเป็นขาขึ้นอีกครั้ง คนที่เพิ่งซื้อหุ้นที่เชื่อว่าน้ำมันลงก็คงจะเจ็บตัว

- เรื่องของค่าเงินก็มีลักษณะคล้ายๆกัน คือในช่วงครึ่งปีแรกค่าเงินบาทแข็งขึ้นเรื่อยๆ หุ้นส่งออกส่วนใหญ่ก็ดูจะลำบาก แต่เมื่อผ่านมาถึงครึ่งปีหลังเงินบาทก็กลับมาอ่อนค่าลงหุ้นส่งออกที่ดู เหมือนจะลำบากในช่วงครึ่งปีแรกก็กลับมาดูน่าสนใจขึ้นอีกครั้ง ....

ปัญหาของความผันผวนคือเราคาดการณ์อนาคตได้ยาก หุ้นที่เคยคิดว่าดีเมื่อวาน ผ่านไปไม่นานก็กลายเป็นแย่ หรือหุ้นที่ดูเหมือนว่าจะแย่ในเมื่อวาน ก็กลับมาดูน่าสนใจในวันนี้ ทำให้เราไม่สามารถวิเคราะห์ล่วงหน้าได้ไกลว่าหุ้นตัวไหนจะมีผลประกอบการณ์ เป็นยังไง ปีนี้จึงจัดว่าเป็นปีที่ยากในการลงทุน และ ความผันผวนที่แหละคือศัตรูหลักของการลงทุนจริงๆ

เพราะฉะนั้นแล้วในภาวะแบบนี้ผมจึงมักจะเลือกหุ้นที่มีความแน่นอนสูง สามารถคาดการณ์ผลกำไรได้ไม่ยาก รวมถึงหุ้นที่มีอำนาจต่อรองกับลูกค้าสูง สามารถที่จะผลักภาระต้นทุนที่เพิ่มขึ้นไปให้ลูกค้าได้ คือเมื่อต้นทุนเพิ่ม ก็ขึ้นราคาสินค้าได้โดยไม่ส่งผลต่อปริมาณการขาย ... แม้ว่าหุ้นประเภทนี้จะมีอยู่ไม่เยอะแต่ก็คุ้มค่าในการค้นหาและลงทุนเสมอ

Thursday, September 11, 2008

Beating the Street

Beating the Street เป็น หนังสืออีกเล่มหนึ่งที่เขียนโดย Peter Lynch นักลงทุน VI ฝีมือระดับตำนานของโลกคนหนึ่ง ซึ่งก่อนหน้านี้ผมเคยแนะนำหนังสือ One up on Wall Street ไปแล้วทีนึง ซึ่งเป็นหนังสือที่อ่านง่าย อ่านสนุก และมีเนื้อหาค่อนข้างครบถ้วน

ส่วน Beating นี้ ผมอ่านครั้งแรกเมื่อประมาณ 5 ปีที่แล้ว ยอมรับตรงๆว่าตอนนั้นผมอ่านไม่รู้เรื่องเลย หนังสืออะไรอ่านยากชะมัด ก็เลยไม่ได้ให้ความสำคัญกับหนังสือเล่มนี้เท่าไหร่ ผิดกับ One up ที่ผมมักจะหยับกลับมาอ่านซ้ำและแนะนำให้คนที่สนใจเล่นหุ้นอ่านกัน เมื่อไม่นานมานี้เอง พอดีว่าว่าง ก็เลยไปขุดๆหนังสือลงทุนกลับมาอ่านซ้ำใหม่ รวมถึง Beating ด้วย พอกลับมาอ่านอีกครั้งถึงเพิ่งมารู้ว่าจริงๆแล้วหนังสือเล่มนี้ก็เป็นอีกเล่มที่ไม่ควรพลาดเป็นอย่างยิ่ง

One up นี่เน้นหนักไปในแง่แนวคิดเบื้องต้นในการเลือกซื้อหุ้น พูดถึงการติดตามค้นหาหุ้นจากสิ่งรอบตัว พูดถึงประเภทของหุ้น รวมถึงความถูกความแพงของหุ้น สรุปว่าจะเน้นในเรื่องของ Stock Selection ในขณะที่ Beating นี่จะพูดทั้งในแง่ลึกของหุ้น เพราะเป็นการเอาหุ้น 20 กว่าตัวที่ Peter Lynch แนะนำว่าเป็นหุ้นดีลงในนิตยสาร Barron มาวิเคราะห์ให้เห็นเป็นฉากๆ พูดถึงสถานการณ์ของหุ้นที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลาและการตอบสนองต่อ สิ่งที่เปลี่ยนไปว่าควรจะซื้อเพิ่ม ถือ หรือว่าขายทิ้ง นอกจากนี้ยังกล่าวถึงการทำงานในยุคต่างๆของ Lynch ซึ่งจะช่วยสอนในเรื่องของการจัดการบริหารพอร์ทด้วย

โดยสรุปแล้วสำหรับคนที่เคยอ่าน One up รวมถึงหนังสือการลงทุนเล่มอื่นๆมาแล้ว บวกกับพอมีประสบการณ์ในการลงทุนแนว VI มาบ้าง ผมว่าควรจะไปหา Beating the Street มาอ่านเป็นอย่างยิ่ง เพราะถึงแม้ว่าจะเป็นหนังสือที่อ่านยากหน่อย แต่เนื้อหาแน่นมากๆครับ (โดยเฉพาะบทที่ 2 ผมว่าเข้ากับสภาการณ์ภาวะตลาดแย่ๆแบบปัจจุบันได้พอควรเลย ซึ่งเราจะได้เห็นว่าการลงทุนในระยะยาวนั้นมันมีทั้งปีที่ตลาดดีและตลาดแย่ การเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆเหล่านี้ไว้ จะทำให้นักลงทุนสามารถรับมือกับภาวะตลาดในทุกรูปแบบได้เป็นอย่างดีครับ)

Monday, October 20, 2008

บทเรียนจากกระทู้เก่า กับ การใช้ Margin

พอดีเพิ่งตอบกระทู้อันหนึ่งในเวป thaivi ไป แล้วเนื้อหาก็เป็นสิ่งที่ผมตั้งใจจะเขียนใน Blog นี้อยู่แล้วครับ เลยอยากให้ลองไปอ่านกระทู้ตัวเต็มเลยดีกว่า จะเห็นว่า ณ สภาวะตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป สถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆเกิดอะไรขึ้นบ้าง

http://www.thaivi.com/webboard/viewtopic.php?t=32466&postdays=0&postorder=asc&start=0

อย่าให้ความผิดพลาดนั้นทำให้เราท้อแท้นะครับ
กลับกัน ถ้าเรารู้จักเรียนรู้จากความผิดพลาดนั้นๆ มันจะยิ่งทำให้เราแข็งแกร่งขึ้นกว่าเดิม
เปรียบ กับการเล่นกล้าม เมื่อเราใช้งานกล้ามเนื้อจะเกิดอาการเจ็บ ถ้าเราได้สารอาหารที่เพียงพอ ร่างกายก็จะสร้างซึมซับสารอาหารนั้นมาสร้างกล้ามเนื้อเพิ่มขึ้นทำให้เรานั้น แข็งแกร่งมากขึ้น

ความผิดพลาดความเจ็บปวดที่เกิดขึ้นจากเหตุการณ์ต่างๆก็เช่นกัน ถ้าเราได้เรียนรู้จากมัน จิตใจก็จะซึมซับบทเรียนต่างๆ แล้วทำให้เราเป็นคนที่พัฒนาขึ้นได้เสมอ

ตอนนี้ผมเริ่มรู้สึกว่า กล้ามผมเริ่มจะใหญ่ขึ้นแล้วครับ :)

หุ้นอสังหา

จากกระใน thaivi.com มีคนถามเรื่องหุ้นอสังหาเอาไว้ พอดีผมตอบซะยาวเลยเอามาลงไว้ในนี้ด้วยดีกว่า

http://www.thaivi.com/webboard/viewtopic.php?p=467433#467433

Amadeus wrote:

กำลังจะเริ่มศึกษากลุ่มนี้ เห็นกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นหนี้มากแถมเป็นหนี้ระยะยาวไม่น้อยทีเดียว (เอาเฉพาะพวกที่ขายบ้านเดี่ยว ทาวน์เฮ้า คอนโด นะครับ) แล้วของเก่าก็ยังขายไม่หมด ก็ต้องขึ้นโครงการใหม่ตลอด คอนโดทำเลทองมักจะขายหมด แต่พวกบ้านเดี่ยวมักจะเหลือเป็นสต็อกไว้ หลายบริษัทโตขึ้นเพราะว่าสินค้าคงคลังมากขึ้นและหนี้ก็เพิ่มด้วย แต่กำไรก็โตบ้างตกบ้าง รายรับที่รับรู้เข้ามาในงบเข้ามาตั้งแต่ตอนโอน หรือตอนจองครับ แล้วถ้าเป็นกรณีเช่าซื้อเค้าบันทึกรายได้เหมือนกับโอนแล้วเลยหรือป่าวครับ ขอคำแนะนำเวลาจะศึกษาหุ้นกลุ่มนี้หน่อยครับ

Yoyo ตอบ

... หุ้นที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่ดูจะไม่ค่อยดี การมีหนี้เยอะๆนี่เสี่ยงมากครับ อย่างที่พี่ Amadeus บอกว่าอสังหาหลายๆตัวมีหนี้เยอะ ทำให้ทั้งกลุ่มดูอันตรายและควรห่างๆไว้ แต่ในวิกฤตผมก็มองว่ามักจะมีโอกาสอยู่เสมอ ..

ในช่วงที่อุตสาหกรรมกำลังแย่ ก็จะมีบริษัทที่ล้มหายตายจากไป แต่ในขณะเดียวกันก็จะมีบริษัทบางแห่งที่ยังเอาตัวรอดอยู่ได้ บ้างเจ็บหนักบ้างเจ็บนิดหน่อย

เมื่ออุตสาหกรรมกลับมาอยู่ในภาวะปกติ คู่แข่งในตลาดจะแบ่งได้ตามลักษณะดังนี้
1. เจ็บหนักถอนตัวออกไป ... พวกนี้ก็ไม่ใช่คู่แข่งอีกต่อไป
2. เจ็บหนัก แต่ยังสู้ไหวอยู่ ... ก็จะทำโครงการออกมาแข่งกัน แต่เนื่องจากเจ็บหนัก ทำให้กลุ่มนี้ต้องใช้เวลาอีกนานพอสมควรถึงจะ

กลับมาได้ เพราะในช่วงอสังหาแย่ๆ สภาพคล่องจะของกลุ่มนี้จะเหือดหายไปพอสมควร จะกลับมาทำโครงการใหม่ก็คงทำได้แต่โครงการเล็กๆพอเลี้ยงตัวไปก่อน
3. เจ็บนิดหน่อย ... กลุ่มนี้แหละครับที่ผมว่าหลังจากผ่านวิกฤตกันไปได้จะกลับมายิ่งใหญ่กันอีกครั้ง อาจจะใหญ่กว่าก่อนวิกฤตด้วยซ้ำ เพราะคู่แข่งหายไปหมดทำให้คนแย่งเค้กลดลง ในขณะที่เค้กเองก็อาจจะใหญ่ขึ้นด้วย เพราะในช่วงวิกฤตมีการชะลอ demand ไว้ เมื่อกลับมาภาวะปกติ demand ที่อั้นไว้ก็จะค่อยๆออกมา
4. คู่แข่งใหม่ที่ไม่เคยอยู่ในอุตหสากรรมนี้ .. กลุ่มนี้อาจจะมีสภาพคล่องที่ดี เพราะยังไม่เคยเจ็บตัวมาก่อน มีเงินทำโครงการใหญ่ๆได้ แต่สิ่งที่กลุ่มนี้ขาดไปคือความน่าเชื่อถือในการทำโครงการ พวกเราในฐานะก็เป็นหนึ่งในผู้บริโภคอสังหาก็น่าจะพอมองออกนะครับว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ทำโครงการนั้นเป็น Key success factor ที่สำคัญลำดับต้นๆในธุรกิจอสังหา เพราะฉะนั้นกลุ่มนี้ก็จะใช้เวลาอีกพอสมควรถึงจะมีโอกาสมาเทียบกับพวกที่อยู่ ในอุตสาหกรรมมาก่อนได้

สรุปว่า กลุ่มอสังหาโดยรวมผมว่าก็ไม่ค่อยน่าสนใจเท่าไหร่ ... แต่ถ้าเราสามารถหาหุ้นที่เป็นกลุ่มที่ 3 คือพวกที่จะเจ็บนิดหน่อยเมื่อเกิดวิกฤตและพร้อมที่จะกลับมายิ่งใหญ่เมื่อวิกฤตผ่านไป กลุ่มนี้ผมว่าเป็นหุ้นที่น่าสนใจมากครับ ยิ่งถ้าเราสามารถซื้อได้ในราคา discount เยอะๆ

ผมซื้อ หุ้นอสังหาไม่ได้หวังว่าจะกำไรในปีนี้ปีหน้าครับเพราะอุตสาหกรรมคงแย่ลง จริงๆ อย่างที่หลายๆคนก็คงรู้กัน แต่ผมหวังกำไรหลายๆเด้งในอีกหลายๆปีข้างหน้า.. ในขณะที่ระหว่างรอก็กินปันผลรอไปเรื่อยๆก่อน

คุณสมบัติที่สนใจในกลุ่มนี้คือ
- หนี้น้อยๆ
- มี Backlog ช่วยค้ำไว้ระดับนึง
- มีความแข็งแกร่งในตลาดนั้นๆ
- มีปันผลสูงๆ yield ดีๆ เอาไว้รอวิกฤตผ่านไป

yoyo's investing way
Year 2009

Friday, February 20, 2009

หายหน้าไปนาน

ผมนั่งดูที่ตัวเองเคย update blog ไว้ครั้งล่าสุดนี่ก็นานมากๆแล้ว เมื่อเดือน Oct ปี 2008 นู้นแน่ะ ที่ไม่ได้ up ก็มีสาเหตุหลายๆอย่าง เช่น ขี้เกียจบ้าง หมดมุขบ้างไม่รู้จะ post อะไรเพิ่ม เซ็งๆนิดหน่อยจากราคาหุ้นที่ลดลงเยอะบ้าง เลยทำให้ yoyoway กลายเป็น Blog ล้างไปนาน วันนี้นึกครึ้มใจมีอารมณ์มา Up ใหม่ ความขี้เกียจเริ่มลดลง มี idea ใหม่ๆมา post เพิ่มขึ้น หายเซ็งจากราคาหุ้นแล้ว (ออกแนวชินๆซะมากกว่า :)

ที่หายหน้าไปก็ไม่ใช่ว่าออกจากตลาดหุ้นหนีไปไหนหรอกนะครับ ก็ยังคงลงทุนอยู่เต็มตัวในตลาดเหมือนเดิม แล้วก็ระหว่างที่หายหน้าไปก็อ่านๆๆ อ่านหนังสือ อ่านบทความ อ่านอะไรอีกมากมาย เพื่อเพิ่มมุมมองใหม่ๆในการลงทุนในมากขึ้น ได้เรียนรู้อะไรเพิ่มเติมจากหนังสือเล่มเดิมๆ แต่เอามาอ่านในภาวะที่แตกต่างกัน ในช่วงตลาดดีกับตลาดแย่ เวลาเราอ่านหนังสือเกี่ยวกับการลงทุนเล่มเดียวกัน มุมมองในการอ่านมันก็ต่างกันเยอะนะครับ

เช่นหนังสือพวกเกี่ยวกับการลงทุนของ Buffett ... สิ่งที่เรียนรู้จากการอ่านก็ต่างกันไป
- ในช่วงที่เศรษฐกิจดี ตลาดหุ้นดี: ผมเลือกจับธุรกิจที่มีการเติบโตอย่างรวดเร็ว บริษัทอาจจะไม่ได้แข็งแกร่งมาก แต่เป็นบริษัทเล็กที่โตกระจายปีละหลายสิบ% ราคาหุ้นก็ยังคงเน้นถูกๆ ช่วงนั้นหุ้นตัวไหน Growth ไม่ถึง 30% นี่แทบไม่อยากจะดูเลยครับ ..
- ช่วงเศรษฐกิจแย่ ตลาดหุ้นแย่: เอาเล่มเดิมมาอ่านใหม่ ใจความสำคัญที่จับได้คือ เลือกธุรกิจที่แข็งแกร่ง กำไรสามารถเติบโตได้ในระยะยาว พวกโตเร็วระยะสั้นแต่ไม่มั่นคงนี่หลุดไปหมด ให้ความสำคัญกับ Margin of Safety เป็นพิเศษ เลือกหุ้นที่มี Cash flow ดี สภาพคล่องทางการเงินสูงๆ บริษัทจะเอาตัวรอดได้และยังจ่ายปันผลได้งามด้วย

หลังจากเอาหนังสือเก่าๆมาอ่าน + ซื้อหนังสือใหม่ๆมาอ่านเพิ่มเติม Style การลงทุนของผมก็เปลี่ยนไป ไม่ได้เปลี่ยนจากหน้ามือเป็นหลังมือ ยังคงเน้นความเป็น Value Investing อยู่ ยังเน้นคุณค่าอยู่ ไม่รู้ว่าจะเป็นการพัฒนาขึ้น หรือว่ากำลังก้าวถอยหลังผมก็ไม่อาจรู้ได้ ... คงต้องให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์

Tuesday, February 24, 2009

คุณสมบัติสำคัญ

ผมเคยมานั่งคิดว่าทำไมคนบางคนนั้นเข้ามาลงทุนและสามารถเป็นนักลงทุน vi ที่ดีได้อย่างรวดเร็ว ในขณะที่บางคนนั้นต้องใช้ความพยายามมากในการลงทุนให้ดีได้ และหลายๆคนก็หมดความพยายามก่อนที่จะเห็นผล ...

เมื่อมานั่งสังเกตุ และวิเคราะห์คน 2 กลุ่มข้างต้นนั้นจะเห็นว่าคนที่เป็น vi ที่ดีได้นั้นมักจะมีลักษณะนิสัยเฉพาะตัวคือมักจะเป็นคนที่ใจเย็น ความอดทนสูง สามารถอดทนรอดูผลลัพธ์ในการลงทุนลงแรงได้นานกว่า และที่สำคัญคือ ใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ในการตัดสินใจ ในขณะที่กลุ่มที่ไม่ค่อยประสบความสำเร็จนั้นก็จะขาดคุณสมบัติเหล่านี้ไปบาง ข้อหรืออาจจะหลายๆข้อ

การวิเคราะห์โดยใช้ตรรกะ ความเป็นเหตุเป็นผล และไม่ใช้อารมณ์ในการตัดสินใจ เป็นสิ่งที่ผมเชื่อว่ามีความสำคัญมากในการเป็นนักลงทุนเน้นคุณค่าที่ดี .... ผมเคยอ่านเจอว่า 2 เรื่องที่คนมักจะใช้อารมณ์ในการตัดสินใจมากกว่าเหตุผล คือ ความรัก และเงิน.. อาจจะไม่เป็นจริงเสมอในทุกกรณีหรือในทุกคน แต่ผมก็เชื่อว่าประโยคดังกล่าวมีมูลความจริงอยู่ไม่น้อย

จากแนวคิดดังกล่าวทำให้ผมเห็นว่าคนบางคน เรียกได้ว่าเกิดมาเป็นนักลงทุนที่ดีได้เลย เพราะมีคุณสมบัติดังกล่าวครบถ้วน เพียงแค่เรียนรู้ให้ถูกจุด อ่านหนังสือเพิ่มเติมอีกหน่อยก็สามารถจะเป็นนักลงทุนที่ดีได้ไม่ยากนัก ... แต่คนที่คิดว่าตัวเองขาดสิ่งเหล่านี้ไปก็ไม่ต้องเสียใจนะครับ เราอาจจะต้องใช้ความพยายามมากกว่าแต่ก็ไม่ได้ความว่าจะไม่สามารถฝึกตัวเอง ให้เป็น vi ที่ได้ ...

1. ความอดทนใจเย็น
2. การไม่ใช้อารมณ์ (ไม่มีอคติ หรือลำเอียง)
3. การคิดเป็นเหตุเป็นผล

คุณสมบัติ 3 อย่างนี้ผมว่าคนเราสามารถฝึกกันได้ครับ อาจจะใช้เวลานานหน่อย แต่ผมเชื่อว่าเป็นสิ่งที่คุ้มค่าที่จะลอง เพราะคุณสมบัติ

เหล่านี้ผมว่าไม่ใช่ว่าจะมีผลดีกับเฉพาะการลงทุนของเราเท่า นั้น แต่มีผลดีต่อการใช้ชีวิตในด้านอื่นๆอีกมากมาย ในอดีตเองผมก็คิดว่าผมมีคุณสมบัติพวกนี้ไม่ครบเหมือนกัน แต่ประสบการณ์การฝึกฝน (โดยไม่รู้ตัวทำให้คนเราสามารถเปลี่ยนแปลงนิสัยตัวเองได้) ลองดูนะครับว่าเราจะสามารถพัฒนาตัวเองได้ยังไงบ้าง (วิธีการที่เขียนนั้นเป็นความเห็นและความเชื่อของผมเองล้วนๆ ไม่ได้มีหลักวิชาการใดๆรองรับทั้งสิ้น จะเชื่อหรือไม่ จะตัดสินใจยังไงอยู่ที่ตัวของท่านเองนะครับ)

ข้อ 1 และข้อ 2 นั้น ผมว่าผมพัฒนามาจากการอ่านหนังสือด้านจิตวิทยาหลายๆเล่ม ... ที่ผ่านมานอกจากหนังสือด้านการลงทุนแล้ว หนังสือแนวจิตวิทยาและการพัฒนาตัวเองนั้นเป็นหนังสือแนวที่ผมชอบอ่านอยู่ เรื่อยๆ ... การที่เราจะเป็นคนใจเย็น และไม่ใช่อารมณ์ได้ ลำดับแรกเราต้องรู้จักตัวเอง รู้จักคนอื่น เข้าใจว่าการกระทำต่างๆของเรานั้นเกิดขึ้นโดยมีเบื้องลึกมาจากอะไร หลักการตรงนี้จริงๆแล้วจะคล้ายกับเรื่อง "สติ" ในแนวคิดของพุทธศาสนา สังเกตุนะครับ คนที่ไม่ค่อยมีเหตุผล ชอบใช้อารมณ์ และไม่ใจเย็นนั้น มักจะไม่รู้ตัวหรอกครับว่าตัวเองกำลังเป็นอย่างไร ... เมื่อเราไม่รู้ว่าตัวเองกำลังใช้อารมณ์ เราก็จะหยุดมันไม่ได้ ... ในการลงทุนก็มีผลมากเหมือนกัน... เรามักจะหลอกตัวเองว่ากำลังใช้เหตุผลในการตัดสินใจทั้งๆที่เรากำลังใช้ อารมณ์อยู่...

เมื่อเรารู้ตัวว่าเรากำลังโกรธ กำลังหัวเสีย ใช้อารมณ์ นั้นเราก็มีโอกาสที่จะหยุดหรือลดการกระทำของเราได้ง่ายขึ้น ... มีหนังสือด้านจิตวิทยาและพัฒนาตัวเองมากกว่าในร้านหนังสือให้เลือกอ่านกัน ครับ เล่มที่ผมชอบก็ของนักเขียนชื่อ เดล คาร์เนกี้ มีดังๆอยู่หลายเล่มอาจจะหาซื้อยากซักหน่อยเพราะหนังสือมันเก่ามากแล้ว

ข้อ 3 เรื่องการคิดเป็นเหตุเป็นผล นั้นก็เป็นการกระทำที่อยู่คนละฝั่งของการใช้อารมณ์ แต่ในที่นี้ผมอยากจะขยายเพิ่มเติมอีกหน่อยเพราะว่าการคิดเป็นเหตุเป็นผล อย่างเดียวนั้นยังไม่เพียงพอ แต่จะต้องเป็นเหตุผลที่ถูกต้องด้วย ... ว่าอะไรเป็นเหตุอะไรเป็นผล บางคนเอาเหตุกับผลมาสลับกันมั่ว หรือของบางอย่างไม่ได้เกี่ยวข้องกันเลยก็เอามาเชื่อมโยงกันได้ .... วิธีการลับความคิดด้านเหตุผลของเราให้คมนั้นก็มุขเดิมครับ คือการอ่าน อ่านหนังสือด้านธุรกิจ อ่านหนังสือด้านเศรษฐศาสตร์ รวมถึงหนังสือที่ฝึกด้านตรรกะโดยตรงก็มีขาย (ผมเพิ่งเห็นหนังสือแนวนี้มาขายไม่ได้นานนี้เอง ปกสีขาวๆ แต่ไม่ได้ซื้อมาอ่านหรอกนะครับ ตอนนี้หนังสือท่วมเต็มบ้านยังอ่านไม่หมดเลย) เรื่องของ

การใช้ตรรกะแบบผิดๆนั้นมีอยู่เยอะครับ แม้แต่ในหนังสือพิมพ์ (จริงๆแล้วเป็นแหล่งที่ผมเจอการใช้ตรรกะแบบผิดๆบ่อยมากๆ) เพราะฉะนั้นแล้วการฝึกตัวเองให้มีทักษะด้านเหตุผลนั้น หาหนังสือที่ผมบอกมาฝึกอ่านๆไปเรื่อยๆนะครับ มันจะค่อยๆซึมไปเอง แล้วก็ต้องระวังการอ่านหนังสือพิมพ์ด้วยครับ อ่านแล้วอย่าไปเชื่อทั้งหมด เพราะจุดผิดๆนี่เพียบเลยครับพี่น้อง... ผมจะเอาตัวอย่างการใช้ตรรกะ ผิดๆมาให้อ่านกันอีกทีนะครับ...

ปล. เอะอะๆจะฝึกฝนอะไรก็ให้อ่านๆตลอด ไม่รู้เบื่อกันรึเปล่า.... แต่ผมก็ไม่รู้จะแนะนำยังไงนะครับ เพราะผมว่าผมก็พัฒนาตัวเองมาจากการอ่านเยอะเหมือนกัน จะแนะนำในทางที่ตัวเองไม่ถนัดมันก็แปลกๆ

Thursday, August 27, 2009

ลืมต้นทุน

พอดีว่ามีน้องคนนึงส่งข้อความมาถามผมเรื่องการลืมต้นทุน คิดว่ามีประโยชน์เลยเอามาแปะไว้ใน Blog ด้วยดีกว่า .. แฮะๆ อู้อยู่นานมาเขียนซะที

___ Qoute ____

เคยอ่านกระทู้พี่ yoyo เคยทักพี่คนนึง ว่า ทำการบ้านเลือกหุ้นมาดิบดีแล้ว เอาต้นทุนที่ซื้อมาโพสต์ทำไม และบอกว่า ต้นทุนที่ซื้อมาเป็นจุดอ่อนของการเป็น VI ที่ดี

ผมอยากรู้ที่มาที่ไปครับ จะได้เลิกติดนิสัยดูต้นทุนหุ้นสักที

กรณีที่ผมจะฝึกตัวเองไม่ให้ดูต้นทุนที่ซื้อมา แปลว่า สิ่งที่อนุญาตให้ตัวเองจดลงกระดาษ มีเพียง 1. ชื่อหุ้นที่ซื้อ 2. จำนวนเงินที่ลงทุนไป 3. .... ฯลฯ
___ End qoute_____

VI คืออะไรครับ... คือ การลงทุนที่เน้นมูลค่าเพราะฉะนั้นตัวแปรสำคัญในการลงทุนแนวนี้คือราคาตลาด และ ราคาเหมาะสมถ้าราคาตลาดต่ำกว่าราคาเหมาะสม ก็น่าซื้อหรือถือถ้าราคาตลาดเกินราคาเหมาะสม ก็น่าขาย

สังเกตุดูดีๆครับ ว่ามันไม่มีอะไรเกี่ยวข้องกับต้นทุนของเราเลยจริงๆ.. จากนี้สรุปได้ว่าต้นทุนไม่ได้ช่วยให้เราตัดสินใจได้ดีขึ้นเลย

แต่ถึงกับเป็นจุดอ่อนเลยเหรอ... อืม เพราะคนส่วนใหญ่ชอบเอาต้นทุนมาเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจไงครับ

สมมติ ว่าเราซื้อหุ้นตัวนึงมา 7 บาท โดยคิดว่าราคาเหมาะสมคือ 10 บาทซื้อมาปุ๊บหุ้นลงไป 6 บาท แล้วมีข่าวใหม่ๆออกมาทำให้พื้นฐานของหุ้นเปลี่ยนไป เราคำนวณมูลค่าเหมาะสมใหม่ได้ 5 บาท.... กรณีนี้คนส่วนใหญ่ทำไงครับ.... เมื่อหุ้นอยู่ 6 บาท ?

- คนส่วนใหญ่รอครับ รอให้หุ้นถึง 7 บาท (ถึงทุนก่อน) ค่อยขายในขณะที่ VI ที่ดีนั้นจะขายหุ้นทันที เพราะราคามันเกินราคาเหมาะสมอยู่โดยไม่สนต้นทุน

แล้วทำไมคนที่ดูต้นทุนถึงไม่ยอมขายเหรอครับ.. เพราะคนทั่วไปมักจะไม่ชอบยอมรับว่าตัวเองผิด การที่เราซื้อหุ้นมา 7 บาทแล้วขาย 6 บาทนั้นจะรู้สึกผิดหวังทั้งผิดหวังเพราะขาดทุน และผิดหวังเพราะเป็นการยอมรับว่าตัวเองผิด เพราะงั้นคนกลุ่มนี้จึงมักจะยึดคติ "ไม่ขายไม่ขาดทุน" เรียกว่าไม่อยากยอมรับผิดกันเลย เพราะกลัวจะผิดหวัง

ในขณะที่ VI ที่ดีไม่สนใจหรอกครับว่าตัวเองจะขาดทุนรึเปล่า ในเมื่อราคาเกินมูลค่าก็ขาย.. นอกจากนี้ VI ยังเอาเงินก้อนนี้ไปซื้อหุ้นตัวใหม่ที่มีราคาต่ำกว่าที่ควรจะเป็นตัวอื่น

จุดจบของวงจรนี้ก็คือ คนที่ดูแต่ต้นทุนก็ยังคงถือหุ้นที่รอวันจะมีมูลค่าต่ำลง และขาดทุนมากขึ้นเรื่อยๆ ในขณะที่ VI ที่ขาดหุ้นที่ตัวเองรับว่าคิดผิด ไปซื้อหุ้นตัวใหม่แล้วสุดท้ายก็จะสามารถทำกำไรกลับขึ้นมาได้ในระยะยาว

เวลาผมซื้อขายหุ้นผมจะบันทึกลงไปใน excel ว่าซื้อขายหุ้นอะไร เท่าไหร่ เมื่อใด จุดประสงค์เพื่อ Cross check กับโบรกเกอร์ว่ามีผิดพลาดรึเปล่า และเพื่อเอาไว้บริหารเงินสด ให้เพียงพอไม่พลาดไปซื้อหุ้นทั้งที่ตัวเองไม่มีเงินจ่าย พอดีว่าเวลาผมซื้อหุ้นนั้นผมมักจะซื้อหลายครั้ง ด้วยสาเหตุที่เมื่อผมมีข้อมูลมากขึ้นผมก็ซื้อหุ้นเพิ่ม หรือเวลาขายก็เหมือนกัน.. ผมก็มักจะขายหลายๆ lot เพื่อที่จะแบ่งหุ้นที่ upside น้อยไปซื้อหุ้นที่ upside เยอะ จนทำให้ผมไม่รู้ว่าต้นทุนตัวเองเป็นเท่าไหร่กันแน่.. คือถ้าอยากรู้ก็ต้องมานั่งคำนวณกันจริงๆจังๆละครับ

สรุปว่าในหน้า excel หน้าหลักผมจะบันทึกเฉพาะจำนวนหุ้น ราคาเป้าหมาย Upside สัดส่วนของหุ้นใน port คือจะบันทึกหน้าหลักไว้เฉพาะข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจเท่านั้นครับ

Friday, September 04, 2009

คำถามเรื่องการศึกษากลุ่มอสังหา

มีคำถามมาจากหลังไมค์ครับ

ทราบ มาว่าพี่โยฯ ถนัดด้านอสังหาฯ ไม่ทราบว่า ตอนเริ่มแรกๆ พี่โยฯ ตั้งเป้าเลยหรือเปล่าครับว่าจะเลือก อุตสาหกรรมเดียว เอาให้เก่งไปเลย ส่วนอุตฯ อื่นๆ พี่โยฯ ได้ติดตามศึกษา weight ลงมาใช่หรือไม่ครับ (จริงๆพี่โยฯ น่าจะโอเคทุกอุตฯ แหละ พี่แต่ด้านอสังหาฯน่าจะแม่นสุด)

ฟังเส้นทางแล้วอาจจะตกใจ ประวัติผมกับหุ้นอสังหานี่แย่เอามากๆครับ เล่นทีไรเป็นเจ๊งทุกที ทั้งๆที่ผมเองก็จบมาทางสายโยธา ดูเหมือนน่าจะถนัดกลุ่มนี้เป็นพิเศษ พอเล่นทีไรก็ขาดทุนทุกทีบ่อยๆ เข้า ก็เลยรู้สึกว่าตัวเองคงจะไม่ถนัดกับหุ้นกลุ่มนี้จริงๆ จนมีอยู่ช่วงหนึ่งผมตั้งเป้าไว้ในใจเลยว่าจะไม่ยุ่งกับหุ้นกลุ่มนี้เลย เวลาอ่านข่าว อ่านหนังสือพิมพ์เจออะไรเกี่ยวกับอสังหาผมก็อ่านข้ามไปเลย ตอนนั้นก็คิดไว้ครับว่าอะไรที่เราไม่ถนัดก็ไม่ยุ่งดีกว่า

ก็ไม่ยุ่งกับมันมาตลอดจนมาปีนี้แหละครับ

จุดเริ่มต้นของอสังหาคือ หลังจากที่ผมขาดทุนกับหุ้นในปีที่แล้วหนัก บวกกับสภาพเศษรฐกิจในช่วงต้นปีดูไม่ดีเอาซะเลย ผมเลยปรับกลยุทธ์มาจากปกติเล่นหุ้น Growth มาเป็นเน้นหุ้นที่น่าจะปันผลได้สูง และกำไรไม่ลดลง ... ค้นหาหุ้นประเภทนี้ไปเรื่อยๆก็มาลงที่หุ้น LPN เพราะว่ามี Backlog จำนวนมาก และเป้าหมายรายได้ที่จะรับรู้ในปีนี้คงไม่ผิดคาดเท่าไหร่ กำไรก็น่าจะพอๆกับปีก่อน แล้วตอนนั้นราคาหุ้นมัน 2 บาท ปันผลน่าจะได้ประมาณ 0.4 บาท คิดเป็น Yield ถึง 20% แล้วหุ้น lpn ผมก็ได้ยินมาตลอดว่าเป็นหุ้นอสังหาชั้นยอดตัวหนึ่งเหมือนกัน ก็เลยซื้อเอาไว้

หลังจากถือหุ้น LPN แล้วก็เลยทำให้ไปศึกษาหุ้นอสังหาในกลุ่มตัวอื่นๆ เพิ่มเติม ก็มาเจอ PS ที่ราคาก็ถูกไม่แพ้กัน ในขณะที่ทั้งรายได้และกำไรน่าจะโตพอสมควร ผมก็ชอบอีก.. ก็เลยได้ซื้อ ps เข้ามาอีก

ตอนผมถือหุ้นอสังหาอยู่ 2 ตัวความคิดผมก็เริ่มตกผลึกแล้วล่ะครับ ว่าทำไมหุ้นอสังหาถึงได้เป็นกลุ่มที่น่าสนใจขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัดในปีนี้.. เพราะว่าสถานการณ์ของกลุ่มมันดูแย่ ในขณะที่ยอดขายของบริษัทอสังหาหลายรายยังคงสูงขึ้นเรื่อยๆ... เห็นปุ๊บผมก็เลยนึกถึงคำที่ปีเตอร์ลิ้ช เลยบอกเอาไว้ว่า "ให้ลงทุนใน บริษัทยอดเยี่ยมในอุตสาหกรรมยอดแย่" ผมก็ปิ๊งเลยครับ กลุ่มอสังหา Key สำคัญอย่างนึงในการดำเนินธุรกิจคือเรื่องสภาพคล่อง เพราะต้องลงเงินทุนเยอะ บริษัทที่อยู่ได้คือบริษัทที่มีสภาพคล่องดี ซึ่งบริษัทอสังหาส่วนใหญ่ในตลาดก็มีสภาพคล่องดีกันหลายราย ... การซื้ออสังหาในภาวะแย่ๆ คนมักจะกลัวไม่ได้บ้าน ไม่ได้คอนโด เพราะฉะนั้นบริษัทที่ชื่อเสียงจะได้เปรียบมาก ...

จากภาวะ อุตสาหกรรมแย่ๆ มันทำให้บริษัทที่มีสภาพคล่องดี ชื่อเสียงดี สามารถทำธุรกิจต่อได้ ในขณะที่บริษัทเล็กๆที่ขาดทั้ง 2 ข้อ หรือข้อใดข้อ 1 ไปทำธุรกิจยากขึ้น... บริษัทที่ใหญ่อยู่แล้วก็จะยิ่งใหญ่ขึ้นไปอีก แกร่งอยู่แล้วก็ยิ่งแกร่งขึ้นอีก .. เลยเป็นที่มาของการศึกษาหุ้นกลุ่มนี้อย่างลึกขึ้น สิ่งที่ผมคิดไว้ก็ยิ่งชัดเจนขึ้นเรื่อยๆ Pre-sale ของบริษัทใหญ่ๆในตลาดนี่เรียกได้ว่าอยู่ในระดับที่ดีพอสมควรเลยครับ

สุดท้ายผมก็ดูมันเกือบทั้งกลุ่มแหละครับ เอา Ratio มาเทียบกับดูย้อนหลังไปหลายๆปี ก็เริ่มเห็นว่าใครเด่นกว่าใครด้านไหน ข้อมูลบางส่วนยังไม่รู้ก็อาศัยอ่านเอา อาศัยถามเอา ก็เลยได้ลงทุนอสังหาเพิ่มขึ้นๆ นอกจาก lpn ps ก็มี spali siri เพราะหุ้นมีราคาถูกเอามากๆ ทั้งๆที่ผลกำไรเติบโตขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ratio ต่างๆที่แสดงถึงคุณภาพในการบริหารงานก็จัดได้ว่าไม่แพ้บริษัทอื่นๆในกลุ่ม แต่มี pe ต่ำกว่ากันร่วมๆครึ่ง
ต่อไปจะเป็นยังไงก็ต้องติดตามครับ หุ้นอสังหาบางตัวที่ผมซื้อมาผมก็ขายไปแล้ว บางตัวก็ถืออยู่เพราะยังเห็นว่าผลงานยังดีและมีราคาถูก

ผมย้อนกลับมามองอดีตที่ผมขาดทุนหุ้นอสังหา อาจจะเป็นเพราะว่าวันนั้นผมยังศึกษาหุ้นกลุ่มนี้น้อยไปหน่อย ไม่ค่อยได้เอาแต่ละบริษัทมาเทียบกับ และจังหวะการลงทุนมันผิดกันเยอะครับ ในอดีตที่ผมเล่นหุ้นมาตลอด ยังไม่เคยมีช่วงไหนที่หุ้นอสังหาน่าสนใจเท่าตอนนี้ ราคาถูก

เท่าตอนนี้ ทั้งๆที่คุณภาพในการทำธุรกิจมันไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมาก แต่ถ้าจะเล่นกลุ่มนี้ก็ต้องศึกษาดีๆนะครับ ตัวถูกยังมีตัวแพงก็มี ตาดีได้ตาร้ายเสีย แฮ่ม

ปล. เอาเข้าจริงๆผมก็รู้เรื่องหุ้นกลุ่มนี้ไม่ได้ลึกมากๆนะครับ ทำเลไหนดี คอนโดไหนน่าจะขายดีขายไม่ได้ ผมไม่รู้เรื่องเลยจริงๆ คนที่แม่นๆกว่าผมนั้นมีอีกเยอะแยะ ผมเน้นมองเป็นภาพใหญ่มากกว่า ว่าบริษัทไหนเก่งด้านไหน เด่นด้านไหน ทำผลงานเป็นอย่างไร และราคาถูกหรือแพง แค่นั้นเองครับ

Wednesday, September 09, 2009

สัญญาณจากงบการเงิน

ทุกๆ ไตรมาส บลจ. จะประกาศงบการเงินออกมา ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ผมจะคอยติดตามว่าหุ้นที่ตัวเองถือ รวมถึงหุ้นที่กำลังสนใจอยู่ประกาศรึยัง เพื่อที่จะได้ Load มาอ่านแล้ววิเคราะห์เพื่อใช้ในการตัดสินใจต่อไป

ทีนี้ดูงบนี่ดูกันไปทำไมครับ...

ต้องย้อนกลับมาดูหลักการทั่วไปของการซื้อธุรกิจก่อนครับ เวลา เราซื้อธุรกิจ เราก็มักจะต้องดูผลงานย้อนหลังไปหลายปี ว่ามีผลงานดีแค่ไหนผันผวนแค่ไหน เพื่อที่จะได้ใช้เป็นข้อมูลในการคาดการณ์อนาคตของธุรกิจ ... ใจความสำคัญมันอยู่ตรงนี้เองครับ การซื้อธุรกิจหรือการซื้อหุ้น เราซื้อที่อนาคตของธุรกิจ ผลงานที่ผ่านมาในอดีตเป็นเพียงตัวช่วยในการคาดอนาคตเท่านั้นเอง

เพราะฉะนั้น สิ่งที่เราควรจะสนใจในงบการเงินคือสิ่งที่จะบ่งบอกให้เห็นถึงอนาคตของบริษัท พอดีว่าผมเจอบางคนที่ดีใจว่าบริษัทประกาศกำไรออกมาดี แต่กลับไม่ได้ดูเลยว่าตัวเลขเหล่านั้นบางทีมันสะท้อนให้เห็นถึงอนาคตที่ไม่ สวยงามของบริษัทเท่าไหร่นัก

ยกตัวให้ดูนะครับว่า Case ข้างต้นมีหน้าตาเป็นไง

- บริษัท A ทำธุรกิจรับจ้างผลิตสินค้า ปกติบริษัทนี้มียอดขายประมาณ 100 ล้านต่อไตรมาส กำไรสุทธิประมาณ 10 ล้านบาท หรือคิดเป็นประมาณ 10% ของรายได้ บริษัทนี้มีหุ้นทั้งสิ้น 10 ล้านหุ้น (คิดเป็น eps ประมาณ 1 บาทต่อไตรมาส หรือ 4 บาทต่อปี) ราคาหุ้นซื้อขายกันอยู่ประมาณ 24 บาทหรือคิดเป็น p/e ประมาณ 6 เท่า (เพราะบริษัทไม่มีการเติบโตมานาน p/e ที่ซื้อขายจึงไม่สูงนัก)
- เวลาผ่านไป บริษัทนี้ประกาศงบการเงิน Q2 ออกมาว่าบริษัทสามารถทำรายได้สูงถึง 150 ล้านบาท และทำกำไรได้ 15 ล้านบาท นักลงทุนเห็นก็ดีใจเพราะว่าบริษัทสามารถทำกำไรเพิ่มจากปกติได้ถึงประมาณ 50% เลยรีบกระโจนเข้าไปซื้อหุ้นเพราะเห็นว่าราคาหุ้นยังอยู่นิ่งๆ ไม่ตอบรับข่าวดีที่ออกมา เลยซื้อเข้า Port ไปที่ราคา 24 บาท เพราะกะว่าถ้าบริษัทกำไรได้ 15 ล้านต่อไตรมาส eps ก็จะออกมาประมาณ 6 บาท

ต่อหุ้น หรือคิดเป็น p/e เพียง 4 เท่าเท่านั้น
- เวลาผ่านไปอีกแล้ว บริษัทประกาศงบ Q3 ออกมาทำรายได้เพียง 50 ล้านบาท และมีผลขาดทุน 1.67 ล้านบาท หุ้นดิ่งลงอย่างรวดเร็วเพราะเห็นว่าบริษัทขาดทุนนักลงทุนท่านเดิมตัดใจขาย หุ้นทิ้งไปที่ราคา 10 บาท

case ข้างต้นนี้สอนอะไรเราได้บ้าง ...?

- ถ้าดูลงไปลึกๆจะเห็นว่าใน Q2 ที่บริษัททำรายได้ได้สูงนั้น เพราะว่าลูกค้ามีความจำเป็นต้องเร่งงานให้เร็วขึ้นกว่าปกติจึงได้ส่ง Order ของ Q3 มาให้บริษัทเร่งผลิตส่งให้ทันในไตรมาส 2 จำนวน 50 ล้านบาท .. รายได้จึงเพิ่มขึ้นจาก 100 มาเป็น 150
- เมื่องานของ Q3 ถูกดึงไปลงใน Q2 แล้ว 50 ล้าน พอถึงเวลา Q3 จริงๆ รายได้เลยหดลงมาเหลือเพียง 50 ล้าน
- ถ้าดูงบ Q2 ต่อก็จะเจอว่าบริษัทนั้นมี Net Profit Margin (NPM) คงที่ที่ประมาณ 10% ทั้งๆที่ปกติแล้วเมื่อบริษัทมี Vol สั่งซื้อที่มากขึ้น ถ้ากำไรต่อหน่วยใกล้เคียงเดิม NPM มักจะเพิ่ม เพราะว่าค่าใช้จ่ายขายและบริหารหลักๆนั้นมักจะมีส่วนที่เป็นต้นทุนคงที่อยู่ พอสมควร แต่ในกรณีนี้ NPM ของ Q2 นั้นคงที่ที่ 10% ตามหลักของนักลงทุนที่ดีควรจะเจาะดูให้ละเอียดว่า NPM ที่ควรจะเพิ่มขึ้นกลับคงที่ มันมีสัญญาณไม่ค่อยดีบอกเราอยู่บ้างแล้ว...

ลองมาดูงบรายไตรมาสของบริษัท A กันนะครับว่าหน้าตาเป็นยังไงจริงๆ และมันส่งสัญญาณให้นักลงทุนมองอนาคตยังไงบ้าง

- งบไตรมาสก่อนหน้าของบริษัททำมาได้อย่างสม่ำเสมอ มีหน้าตาแบบนี้

รายได้ 100 ล้าน
ต้นทุนสินค้า 80 ล้าน
กำไรขั้นต้น 20 ล้าน คิดเป็น GPM ที่ 20%
ค่า ใช้จ่ายขายและบริหาร 10 ล้าน (สมมติว่าค่าใช้จ่ายด้านนี้ส่วนใหญ่เป็นเงินเดือนผู้บริหารเป็นหลักซึ่งมัก จะเป็น Fix cost ที่ไม่ค่อยเปลี่ยนแปลงเท่าไหร่)
กำไรสุทธิ 10 ล้านบาท คิดเป็น NPM ที่ 10%

- งบไตรมาส 2

รายได้ 150
ต้นทุนสินค้า 125
กำไรขั้นต้น 25 คิดเป็น GPM ที่ 16.67
ค่าขายและบริหาร 10
กำไรสุทธิ 15 ล้านบาท คิดเป็น NPM ที่ 10%

- งบไตรมาส 3

รายได้ 50
ต้นทุนสินค้า 41.67
กำไรขั้นต้น 8.33 คิดเป็น GPM ที่ 16.67%
ค่าขายและบริหาร 10
ขาดทุน 1.67 ล้านบาท

นักลงทุนที่ไม่ละเอียดดูเพียงแค่อดีตซึ่งก็คืองบ Q2 ที่ประกาศออกมาว่ามีกำไรดีโตจากปกติ 50% จึบรีบเข้าไปซื้อ แต่หารู้ไม่ว่ากำไรที่เพิ่มขึ้นมานั้นเป็นผลมาจาก Order ของ Q3 ที่ถูกเร่งมาส่งมอบใน Q2

นอกจากนี้ความสามารถในการทำกำไรของบริษัท ซึ่งดูได้จาก GPM นั้นลดลงจาก 20 เหลือ 16.67% ทั้งนี้สาเหตุอาจจะมาจากความรุนแรงในการแข่งขัน ทำให้บริษัทจำเป็นจะต้องลดราคาให้ลูกค้าเพื่อรักษายอดขายเอาไว้ เพราะฉะนั้นปกติถ้าเราเห็น GPM ที่ลดต่ำลงกว่าปกติเราควรจะเจาะลึกลงไปให้ดูมากขึ้นว่าที่ลดลงนั้นลดลงเพราะ อะไร เป็นปัญหาชั่วคราวหรือว่าถาวร ในกรณีของบริษัท A นั้น การลดราคาเพราะต้องตัดราคาแข่งกับคู่แข่งนี้ดูจะเป็นปัญหาถาวร จนทำให้ผลงานที่ออกมาใน Q3 นั้นมี GPM พอๆกับ Q2

ถ้าไม่มีปัจจัยอะไร เปลี่ยนแปลงมากมายนับจากนี้ นักลงทุน VI ที่มีประสบการณ์ก็พอจะประมาณงบของไตรมาสต่อๆไปได้หลังจากประมาณงบ Q3 ว่าน่าจะออกมาประมาณนี้

รายได้ 100
ต้นทุนสินค้า 83.33
กำไรขั้นต้น 16.67
ค่าขายและบริหาร 10
กำไรสุทธิ 6.67 คิดเป็น 0.67 ต่อหุ้นต่อไตรมาส หรือ eps เท่ากับ 2.67 บาทต่อปี

- เมื่อเห็นว่า แม้บริษัทน่าจะสามารถทำกำไรได้ลดลงจากปกติ 4 บาทต่อหุ้นเหลือเพียง 2.67 บาทต่อหุ้น แต่ราคาหุ้นที่ดิ่งลงก็ตอบสนองกับข่าวร้ายซะจนเกินเหตุเหลือเพียง 10 บาท คิดเป็น p/e ประมาณ 3.7 เท่า VI ที่มีประสบการณ์ก็อาจจะใช้โอกาสนี้เข้ามาซื้อหุ้นที่ราคาต่ำเกินจริงๆและ สามารถทำกำไรได้ไม่ยากนัก

ตัวอย่างที่แสดงข้างต้นนี้เป็นเพียง ตัวอย่างสมมติที่ผมคิดตัวเลขง่ายๆมาใช้ แต่ในสถานการณ์จริงๆ ผมก็เห็นสิ่งเหล่านี้เกิดอยู่ในตลาดหุ้นอยู่เรื่อยๆ รายละเอียดอาจจะคล้ายๆแบบนี้ บางกรณีอาจจะมีความซับซ้อนกว่านี้ แต่นักลงทุนที่ดีก็จะเจาะรายละเอียดของงบการเงิน เพื่อดูถึงสัญญาณต่างๆที่งบการเงินพยายามจะบอกเราให้เห็นถึงโอกาสหรือวิกฤต ที่กำลังเกิดขึ้นอยู่ทุกวันในตลาดหุ้น

หมายเหตุ

- บริษัท A นี้เป็นแสดงถึง Negative signal ที่งบบอกให้เราเห็นแม้ว่าบริษัทจะสามารถกำไรสุทธิได้มากขึ้น ซึ่ง case แบบนี้มักจะทำให้นักลงทุนเจ็บตัว
- ในขณะที่บางบริษัทอาจจะแสดง Positive Signal ในลักษณะที่ตรงข้ามกับบริษัท A คือบริษัทอาจจจะแสดงกำไรสุทธิที่ลดต่ำลง และถ้าเจาะลงไปให้ลึกแล้วจะเห็นว่าบริษัทมีความสามารถในการทำกำไรที่เพิ่ม ขึ้นด้วยซ้ำ ถ้าราคาหุ้นในตลาดลดต่ำเพราะมากเพราะตลาดเห็นว่าบริษัททำกำไรได้ลดต่ำลง ทั้งๆที่งบการเงินกำลังส่งสัญญาณเป็นบวกให้กับเรา .. นี่แหละครับจะเป็นโอกาสการทำกำไรที่ดีของนักลงทุนที่ทำการบ้านและมีความเข้า ใจงบการเงินที่ดีกว่า

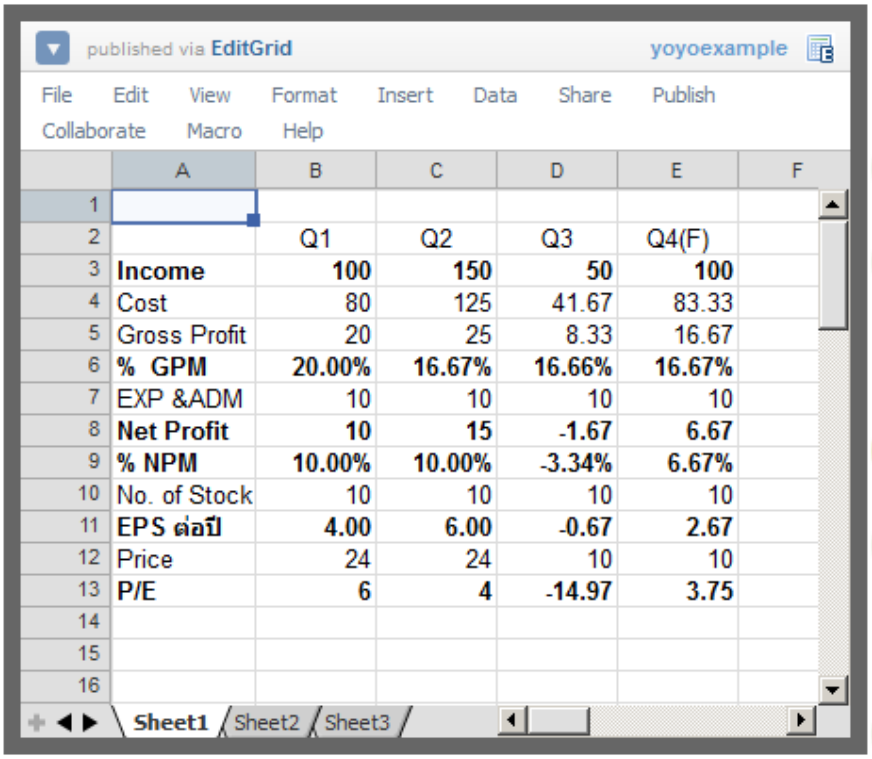

	A	B	C	D	E	F
1						
2		Q1	Q2	Q3	Q4(F)	
3	**Income**	**100**	**150**	**50**	**100**	
4	Cost	80	125	41.67	83.33	
5	Gross Profit	20	25	8.33	16.67	
6	**% GPM**	**20.00%**	**16.67%**	**16.66%**	**16.67%**	
7	EXP &ADM	10	10	10	10	
8	**Net Profit**	**10**	**15**	**-1.67**	**6.67**	
9	**% NPM**	**10.00%**	**10.00%**	**-3.34%**	**6.67%**	
10	No. of Stock	10	10	10	10	
11	**EPS ต่อปี**	**4.00**	**6.00**	**-0.67**	**2.67**	
12	Price	24	24	10	10	
13	**P/E**	**6**	**4**	**-14.97**	**3.75**	
14						
15						
16						

Tuesday, September 29, 2009

ใครว่า VI ไม่มีจังหวะซื้อขาย

ผมเคยเข้าใจว่าการวิเคราะห์พื้นฐานนั้นช่วยในการเลือกหุ้น ส่วนการวิเคราะห์เทคนิคนั้นเอาไว้ช่วยดูจังหวะซื้อขาย และผมก็เชื่อว่าหลายๆ คนคงมีหรือเคยมีความคิดแบบนี้อยู่ในหัว แต่พอเอาเข้าจริงๆ ผมลงทุนมาเกือบ 7 ปีแล้ว ยังไม่เคยวิเคราะห์เทคนิคมาเป็นจังหวะซื้อขายหุ้นเลยซักครั้ง ความเชื่อผมเปลี่ยนไปแล้ว เพราะผมได้รู้ว่าการวิเคราะห์พื้นฐานแบบ VI ก็สามารถบอกจังหวะการซื้อขายได้ดีไม่แพ้วิธีไหนๆ

ผมเอาที่ผม post ตอบไว้ในกระทู้ที่ Thaivi มาแปะไว้เพื่อให้ได้อ่านกันถ้วนหน้านะครับ ข้อเขียนนี้ถือเป็นการต่อยอดจากบทความเรื่องการบริหาร port style yoyo ที่เคยเขียนเอาไว้ใน Blog มาพักนึงแล้ว

ถาม. คุณ yoyo ใช้อะไรในการดูจังหวะซื้อขายครับ เพราะไม่ได้ดูกราฟหลักการของคุณ Yoyo บอกจังหวะในการลงทุนอย่างไรบ้างครับยกตัวอย่างของจริงที่เคยทำมาแล้วให้ หน่อยได้ไหมครับตัวอย่างในอดีตน่ะครับจะได้ไม่เป็นการชี้นำ

ตอบ. จังหวะซื้อขายของผมเกิดมาจากการประยุกต์ portfolio management ครับ การบริหาร port นั้นทำโดยการถือหุ้นกระจายหลายๆตัวเพื่อลดความเสี่ยง แรกๆผมก็ทำการจัด port เพื่อลดความเสี่ยง แต่ไปๆมาๆ พอจัดไปจัดมาอยู่ๆ ผมก็เห็นว่าเอ๊ะ... ไอ้การจัด port โดยดูจากความถูกความแพงของหุ้นนี่มันช่วยบอกจังหวะซื้อขายให้เราได้ดีมากๆ ซึ่งผมอ่านหนังสือมาหลายเล่ม ฟังสัมมนามาหลายงาน ก็ยังไม่เคยเจอใครที่เอาเรื่องนี้มาเขียนหรือมาพูดเป็นชิ้นเป็นอัน ผมถือว่าเรื่องนี้สำคัญเป็นอันดับ 2 รองจาก Stock Selection เลยครับ

ผมเคยเขียนไว้ใน Blog www.yoyoway.com "การบริหาร Port style yoyo" ลองไปอ่านดู

ผมจะเอามา Replay ใหม่อีกรอบแบบมีภาพประกอบด้วย เพื่อจะได้เข้าใจง่ายขึ้น

หลักการคร่าวๆคือ
สมมติผมถือหุ้น 2 ตัว คือ
หุ้น A ราคา 10 บาท เป้าหมาย 16
และ B ราคา 10 บาท เป้าหมาย 16
ทั้ง 2 ตัวมี Upside ที่ 60% เท่ากัน

	จำนวนหุ้น	ราคา	upide	มูลค่า	สัดส่วน
A	50,000	10	60.00	500,000	50
B	50,000	10	60.00	500,000	50
1				1,000,000	
A	50,000	12	33.33	600,000	60
B	50,000	8	100.00	400,000	40
2				1,000,000	
A	25,000	12	33.33	300,000	30
B	87,500	8	100.00	700,000	70
3				1,000,000	
A	25,000	8	100.00	200,000	16
B	87,500	12	33.33	1,050,000	84
4				1,250,000	
A	109,375	8	100.00	875,000	70
B	31,250	12	33.33	375,000	30
5				1,250,000	
A	109,375	10	60.00	1,093,750	78
B	31,250	10	60.00	312,500	22
6				1,406,250	
A	70,313	10	60.00	703,125	50
B	70,313	10	60.00	703,125	50
7				1,406,250	

ผมแบ่งสถานะ port ออกมาเป็น 7 ช่วงเวลา

1. ผมควรจะถือหุ้นทั้ง 2 ตัว ตัวละกี่ % ดีครับ... ใช้ common sense ทั่วไปก็พอจะเดาได้ว่าควรจะถือหุ้นอย่างละครึ่ง เพราะทั้งคู่มี Upside เท่ากัน

2. ที่นี้สมมติว่าหุ้น A ขึ้นไป 12 บาท หุ้น B ลงมาเหลือ 8 บาท ณ จุดนี้ หุ้น A จะมีสัดส่วน 60% ในขณะที่ B จะลดเหลือ 40% แต่เมื่อดู upside แล้ว A จะมี upside ที่ 33% ขณะที่ B จะมี 100%ในเมื่อ B มี Upside ที่สูงกว่า A ตั้งเยอะ ทำไมเราจะไม่ถือ B เยอะกว่า A ล่ะครับ...

3. ที่นี้ผมก็จะขายหุ้น A มาซื้อหุ้น B เพื่อปรับสัดส่วนใหม่ สมมติว่าเป็น 30:70

4. เมื่อเวลาผ่านไป สมมติต่ออีกว่าหุ้น A ลดลงมาเหลือ 8 บาท หุ้น B วิ่งขึ้นไปเป็น 12 แทน สัดส่วนหุ้น B ใน port ผมจะยิ่งสูงขึ้นจาก 70 กลายมาเป็น 84% ...

5. แน่นอนครับ ในเมื่อ Upside หุ้น A กลับมาสูงถึง 100 แล้ว B ลดลงเหลือ 33% ผมก็ขายหุ้น B แล้วก็ไปซื้อหุ้น A อีกครั้ง เพื่อปรับสัดส่วนหุ้นใน port ใหม่เป็น 70:30

6. ตลาดหุ้นเล่นตลกกับเราอีกแล้วครับ... หุ้น A เพิ่มขึ้นมาเป็น 10 หุ้น B ลดลงมาเหลือ 10 บาท....

7. ในเมื่อ Upside มันเท่ากับ ผมก็ขายหุ้น A ซื้อหุ้น B จนกลายเป็น 50:50 สุดท้ายผมถือหุ้นไปตั้งนาน ราคาหุ้นมันกลับมายืนที่เดิมอีกแล้ว มันน่าเซ็งมั๊ยล่ะ ... แต่เอ๊ะ มาดูมูล port รวมของผมซิครับ ทั้งๆที่ ราคาหุ้นทั้ง 2 ตัวไม่ไปไหนเลย port ผมโตขึ้นมา 40% จาก 1 ล้านบาท กลายเป็น 1.4 ล้านบาท

เห็นมั๊ยครับ ไม่ต้องดูกราฟ ไม่ต้องดู Fund flow ... ใช้หลักการแบบ VI ง่ายๆ ซื้อหุ้นถูกขายหุ้นแพง แม้ว่าหุ้น A และ B มันจะต่ำกว่ามูลค่าเหมาะสมที่ 16 บาทอยู่ตลอดเวลา แต่ความถูกความแพงมันเป็นเรื่องของการเปรียบเทียบ

เมื่อ A ถูกกว่า B ผมก็ขาย B ซื้อ A ...
เมื่อ B ถูกกว่า A ผมก็ขาย A ซื้อ B ...

เค้าบอกกันว่า VI ถือหุ้นระยะยาว ถือแล้วไม่ขายจนกว่าราคาหุ้นจะเกินพื้นฐาน ... ผมบอกว่าผมขายถ้ามีตัวอื่นที่น่าสนใจกว่า

สุดท้ายหลักการข้อนี้เลยทำให้หลักการซื้อหุ้นพื้นฐานแบบ VI สามารถบอกจังหวะซื้อขายได้ด้วยตัวมันเอง และช่วยทำให้ port ผมโตได้ แม้ราคาหุ้นโดยรวมอาจจะไม่ได้ไปไหนเลย แบบตัวอย่างข้างต้น
ตัวอย่างนี้ เป็นแบบง่ายๆมีหุ้น 2 ตัว... ปกติถ้าผมจะมีหุ้นประมาณ 4-5 ตัว ก็ใช้หลักการเดียวกันครับ Upside เยอะกว่าก็ควรจะมีสัดส่วนสูงกว่า

yoyo's investing way
Year 2010

Friday, January 15, 2010

ถามตอบ

มีคนเขียนเข้ามาถามหลังไมค์ครับตอบไปซะยาวเลย

รบกวนถามอีกเรื่องครับคุณyoyo

เรื่องMarginครับ
1.คุณyoyoใช้มาร์จิ้นไหมครับ ถ้าใช้ใช้จังหวะไหน? และปริมาณเท่าไหร่ครับ?

+ ก็ใช้อยู่เรื่อยๆครับ เยอะน้อยตามความถูกแพงของหุ้นที่เราถือ ยิ่งถูกและมั่นใจก็ใช้เยอะหน่อย ถ้าไม่ถูกแล้วก็ไม่ใช้ เวลาที่หาหุ้นไม่ได้ผมก็ใช้ Margin ซื้อพวกกองทุนอสังหา ที่ความเสี่ยงต่ำกว่าหุ้นเยอะ แต่คุณเพิ่งเริ่มไม่นาน ผมว่าไม่ควรเข้าไปยุ่งด้วยดีที่สุดครับ อันตรายมากๆ หลายๆคนที่ไม่เคยลองอาจจะยังไม่รู้ว่ามันมีอันตรายที่หลายแห่งที่ยังนึกไม่ ถึง ต้องเจอกับตัวถึงจะจำ ผมเกือบหมดตัวก็เพราะ Margin นี่แหละ

2.โดยภาพรวมแล้วคุณyoyoถือหุ้นในพอร์ทกี่%ของเงินลงทุนครับ และช่วงปลายปี2551 มีการลดสัดส่วนการถือหุ้นไหมครับ

+ ตั้งแต่เล่นมาก็ถืออย่างต่ำกว่า 100% ตลอดครับ (ใช้ Margin ก็เกิน 100%) ไม่ใช่ว่าผมมีกฎว่าจะต้องถือหุ้นตลอดหรอกนะครับ เพียงแต่ว่าผมยังหาหุ้นราคาถูกเล่นได้อยู่ ถ้าช่วงไหนหาหุ้นดีๆ ถูกๆ เล่นไม่ได้ก็คงต้องมีถือเงินสดบ้างเหมือนกัน เพียงแต่ยังไม่เคยเจอกรณีแบบนั้นเท่านั้นเอง ปลายปี 51 ก็ถือหุ้น 100% เหมือนเดิม ส่วน Margin ก็ซื้อกองทุนอสังหา

สำหรับผมชอบถือ100%ครับ แต่ผมต้องระวังกรณีปี2551ให้พิเศษหรือปล่าวครับ

+ จะถือเท่าไหร่อยู่ที่ความถูกความแพงของหุ้น และความเข้าใจในธุรกิจนั้นๆของเราครับ ที่บอกว่าต้องระวังแบบปี 51 นั้นผมว่ายากครับ

ไม่มีใครรู้หรอกครับว่ามันจะเกินแบบนั้นเมื่อไหร่ จริงๆสัญญาณแย่ๆของวิกฤตครั้งนั้นมันบอกมาตั้งแต่ปี 49 แล้วครับ ถ้าเกิดคุณระวังตัวตั้งแต่ปี 49 แล้วถือเงินสด 100% คุณก็จะเห็นหุ้นคนอื่นเค้าขึ้นไปเรื่อยๆ ในขณะที่ตัวเองไม่ได้อะไร พอมาปี 50 อีกก็ปัญหาก็เริ่มชัดขึ้นอีก คุณอาจจะยังถือเงินสดอยู่ และคิดว่าพวกที่ยังเล่นหุ้นกันอยู่ที่โง่จริงๆ แต่แล้วปี 50 หุ้นก็ไม่ลง พอมาต้นปี 51 หุ้นก็ยังคงไม่ลงต่อไป ธุรกิจก็พากันปิดตัวมากขึ้น คนอื่นเค้าทำกำไรกันไปเยอะแล้ว แต่หุ้นยังไม่ได้ไปไหน ตอนนี้คุณเสียความมั่นใจแล้ว และอาจจะคิดว่าวิกฤตมันอาจจะไม่เกิดก็ได้ คุณแค่วิตกเกินเหตุไปเอง แล้วคุณก็จะเข้ามาลงทุนในช่วงต้นปี 51 ผลลัพธ์ก็คงเห็นได้ชัด ปี 49 - 50 คุณไม่ได้อะไรเลย ในขณะที่ปี 51 คุณขาดทุนยับ แต่เมื่อเทียบกับพวกที่ Stay invest ในตลาดมาตลอด 49-51 เค้าอาจจะขาดทุนในปี 51 เยอะก็จริง แต่ปี 49-50 ก็ทำกำไรให้เค้าได้ระดับหนึ่งซึ่งช่วยบรรเทาผลของการขาดทุนได้พอสมควร .... กฎเหล็กของผมคือ อย่าไปเดาตลาด เดาไปก็ไม่ค่อยถูกหรอกครับ ถ้าหุ้นถูกก็ถือ ธุรกิจยังแข็งแกร่งเหมือนตอนที่เราซื้อแต่แรกไม่เปลี่ยนแปลงก็ถือต่อไป เท่านั้นเอง

ตอนนี้ขอสารภาพตรงๆว่าผมถือหุ้น 200%ครับ ใช้ทุน100% + มาร์จิ้น100 คุณyoyoคิดว่าเสี่ยงมากไหมครับ แต่ผมก็ลดความเสี่ยงโดยการตั้งกฎว่า

+ ผมวิจารณ์ตรงๆเลยนะครับ คุณเสี่ยงเกินตัวไปมากๆครับ หลักการลงทุนของคุณยังไม่แน่นเลยด้วยซ้ำ ขนาดผมเองที่คิดว่าตัวเองแน่แล้ว ผมยังไม่เคยใช้ Margin สูงขนาดนั้นเลย ถ้าผมมีทุน 100 ผมจะกู้สูงสุดแค่ 50 เท่านั้น และจะใช้สูงขนาดนี้เฉพาะกรณีที่หุ้นราคาถูกมากๆ เท่านั้น

1.ไม่ซื้อหุ้นตัวใดตัวหนึ่งเกิน25%ของพอร์ท
+ ก็อาจจะช่วยได้บ้าง ถ้า port ยังไม่ใหญ่ แต่ 25% ของ port มันก็คือ 50% ของ equity ผมว่าก็ยังเสี่ยงไปอยู่ดี นอกจากว่าคุณจะเข้าใจธุรกิจของหุ้นนั้นๆจริงๆ และหุ้นตัวนั้นต้องถูกมากๆ ถูกกว่าราคาที่ควรจะเป็นเกินครึ่ง

2.ในพอร์ต้องมีหุ้นไม่ต่ำกว่า10ตัว
+ การถือหุ้นเยอะ แต่ช่วยให้โอกาสเจ๊งหนักๆลดลง แต่ถ้าคุณไม่เข้าใจ

ในหุ้นทั้ง 10 ตัวนั้นดีพอ การถือหุ้นแต่ 5 ตัว แล้วเข้าใจธุรกิจนั้นลึกๆ ยังเสี่ยงน้อยกว่า

3.ไม่ถือหุ้นในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเกิน25%
+ เหตุผลเหมือนข้อ 2 และ 1 ครับ ความเข้าใจสำคัญกว่าสัดส่วน

4.ในพอร์ทจะต้องมีหุ้นกลุ่มที่ไม่ใช่หุ้นวัฏจักรคือแม้ ศก.จะร่วง กำไรก็ไม่ลด อยู่ไม่ต่ำกว่า25%
+ อันนี้พอได้

ช่วยวิจารณ์หน่อยนะครับ ขอบคุณมากๆครับ.....

ปล.อันนี้คือหุ้นในพอร์ทผมเผื่อคุณyoyoสนใจอยากเห็นนะครับ
แบ่งสัดส่วนตามหุ้น
17.4% TTA
12.5% SCNYL
8.9% STANLY
9.3% TRUE
8.5% TICON
7.4% BLA
4.6% SGP
5.3% ADVANC
4.1% CCET
4.1% CCET-w2
3.6% MAJOR
3.6% SPALI
2.7% SIRI
1.4% TCAP
1.4% PRO
2.0% PSL
1.8% RATCH
1.3% UMS-W1

แบ่งสัดส่วนตามกลุ่ม
19.4% ขนส่ง

14.5% สื่อสาร
14.8% อสังหา
8.9% รถยนต์
19.9% ประกัน
6.4% พลังงาน
8.3% อิเล็กฯ
3.6% บริการ-บันเทิง
1.4% การเงิน-ธนาคาร
1.4% บริการ-เฉพาะ
1.3% mai

+ ผมว่ากระจายเป็นเบี้ยหัวแตกไปมากๆเลยครับ โอกาสที่เราจะเข้าใจธุรกิจใดลึกๆนั้นยากมาก เวลาผมลงทุนนั้น ถ้าผมยังไม่สามารถประมาณกำไรหุ้นนั้นๆไปล่วงหน้าอย่างต่ำ 1-2 ปี และไม่สามารถกำหนดราคาเหมาะสมของหุ้นได้ ผมก็จะไม่ลงทุน เพราะฉะนั้นผมเลยเล่นหุ้นได้อยู่ไม่กี่ตัวเท่านั้น เพราะผมเดากำไรล่วงหน้า 1-2 ปีได้ไม่กี่ตัวเท่านั้น ถ้าคุณเซียนแบบพี่ลูกอีสานที่ถือหุ้น 20 ตัวแล้วยังคาดการณ์อนาคตธุรกิจได้ครบทั้งหมด ผมว่าก็ไม่ใช่ปัญหาอะไร .. แต่จะหาคนที่เซียนแบบพี่ลูกอีสานได้นั้น ผมยังไม่เคยเจอเลยจริงๆ

Saturday, January 16, 2010

ถามเรื่อง Margin อีกแล้วครับท่าน

สวัสดีครับ คุณyoyo

ผมติดตามอ่านบล็อกของพี่นะครับ เรื่องมาร์จิ้น ผมมีคำถามเพิ่มเติม คุณโยโย่ ใช้มาร์จิ้นในการลงทุนกับหุ้นตัวหนึ่งระยะเวลาที่ใช้นานแค่ไหนครับ

บัญชีมาร์จิ้นที่มี Internet trading ใช้โบรคไหนดีครับ

ขอบคุณมากครับ

+ ทำไมหลังๆมานี้คนถามผมเรื่อง Margin กันเยอะจังท่าทางนี่จะเป็น Indicator ตัวหนึ่งที่สะท้อนถึงความร้อนแรงของตลาดเหมือนกันนะเนี่ย .. ไม่ว่าใครมาปรึกษาผม ผมก็จะแนะนำไปว่าไม่ควรเล่น Margin หรอกครับ ถ้าประสบการณ์ในการลงทุนยังต่ำไป (ต่ำในที่นี้คือต่ำกว่า 5 ปีและยังไม่เคยผ่านวิกฤต) ผมเองเกือบหมดตัวเพราะ Margin เหมือนกันนะครับ พอดีว่าตัดใจได้ เลยขายหุ้นช่วงขาลงเพื่อลดหนี้ .. เกือบเอาตัวไม่รอด

ความเสี่ยงของ Margin มันมีมากกว่าที่คนทั่วไปรู้กันอยู่เยอะมาก เช่น- สภาพคล่องของหุ้นในช่วงขาลงนั้นมันแย่มากๆ ทำให้เราขายหุ้นยาก แต่จะไม่ขายก็ลำบากเพราะหุ้นมันลงเรื่อยๆ ไม่ขายก่อน ก็อาจจะโดนโบรกบังคับขายได้ แต่พอจะขายจริงๆก็ทำใจลำบาก เพราะหุ้นไม่มีคนซื้อ ยิ่งเราขายเท่าไหร่หุ้นมันก็ยิ่งลงหนักเท่านั้น ยิ่งหุ้นลงโบรกก็จะยิ่งบังคับขายต่อไปเรื่อยๆ... แล้วระหว่างที่เราขายๆอยู่ทำให้หุ้นลงเยอะ บางทีมันจะไปทำให้คนอื่นที่ใช้ Margin ในหุ้นที่เราเล่นนั้นโดนบังคับขายอีก หุ้นมันก็ยิ่งลงหนัก ยิ่งลงเราก็ต้องยิ่งขายอีก.... เป็นวงเวียนที่อันตรายมากๆ เพราะมันขัดกับหลังการ vi อย่างยิ่ง เพราะ vi นี่ถ้าหุ้นลงแล้วพื้นฐานไม่เปลี่ยนเราต้องซื้อเพิ่ม แต่นี้เราต้องทำกลับกัน หุ้นยิ่งลงก็ต้องยิ่งขาย เละครับเละ- หุ้นที่เป็นสินทรัพย์ค้ำประกัน บางทีโบรกเค้าก็ถอดออกได้ดื้อๆนะครับ ถ้าเราถือหุ้นตัวนั้นเป็นจำนวนเยอะของ port ... พอเค้าเอาออก จากที่เรามีมูลค่าสินทรัพย์ค้ำประกันอยู่สูงๆ ก็อาจจะลดลงจะโดน Force sell ได้อีก ... ผมยังไม่เคยโดน เพราะหุ้นที่เค้าเอาออกนั้นผมถือ

อยู่ไม่เยอะเท่าไหร่ แต่มีเพื่อนผมโดนกัน.. บ่นกันยิกเลย

- บางทีหุ้นดีๆ ราคาถูก ราคาก็ไหลลงได้โดนไม่ต้องมีเหตุผล ซึ่งเป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับ port เรามากเหมือนกัน

- เวลาให้ Margin แล้วได้กำไรความโลภมันจะครอบงำ จากที่เราเคยตั้งใจว่าจะใช้จำนวนไม่เยอะ เราก็ควบคุมตัวเองไม่ได้ แล้วใช้เยอะขึ้นเรื่อยๆ จนความเสี่ยงสูงขึ้นๆ สุดท้ายก็อาจจะซวยได้เมื่อหุ้นลง.. ผมมีเพื่อนเหมือนกัน บอกว่าตั้งใจจะใช้แค่นิดเดียวไม่เกิน 10-15% .... ไม่ทันไรก็ใช้ 20 30 40% ด้วยความโลภมันครอบงำ

- การใช้ Margin นี่เป็นการขยายโอกาสขาขึ้น ในขณะเดียวกันก็ขยายโอกาสขาลงเช่นกัน คนจะเริ่มใช้ Margin มักจะมองในมุมกำไรอย่างเดียว และส่วนใหญ่มักจะใช้หลังจากมีความมั่นใจในการลงทุนพอสมควร (หลังจากกำไรมาพอสมควร) ซึ่งในขณะที่คนส่วนใหญ่มีความมั่นใจ หุ้นก็มักจะขึ้นมาพอสมควรแล้ว สุดท้ายเค้าก็จะใช้ Margin ในช่วงที่หุ้นนั้นเริ่มมีราคาแพงขึ้นๆ ความเสี่ยงก็เพิ่มขึ้นๆ แบบนี้เจ๊งง่ายครับไม่แนะนำ... แต่ถ้าเกิดใครมาถามผมเรื่อง Margin ในช่วงต้นปี 52 นี่ก็อีกเรื่องนึง ตอนนั้นมีแต่คนกลัว ราคาหุ้นก็ต่ำ หุ้นถูกเพียบ.. ผมว่าแบบนั้นมากกว่าที่เหมาะในการใช้ Margin ... ในภาวะแบบนี้ที่หาหุ้นราคาถูกๆแบบปีที่แล้วยากขึ้น ผมก็ลด Margin มาพอสมควรแล้ว คาดว่าอีกไม่นานนี้ Margin ผมก็จะหมดแล้วเหลือเงินสดนิดหน่อยด้วยซ้ำ รอจังหวะให้หาหุ้นถูกๆได้ก่อนแล้วค่อยมาพิจารณาใช้ใหม่

ผมขู่มาซะยาว ยังอยากรู้อีกรึเปล่าครับว่าเปิด Margin ที่โบรกไหนดี

Saturday, January 30, 2010

สรุปการลงทุนปี 51และ 52

ปี 2551 set ลดลงประมาณ 48% ในขณะที่ port ของผมลดลงประมาณ 55% (จริงแล้วแพ้ set มากกว่านี้เพราะว่า port ผมนี่รวมปันผลแล้ว แต่ set ยังไม่รวม)

ปีนี้คนที่อยู่ในตลาดคงจำกันได้เป็นอย่างดีว่าเป็นปีที่หดหู่พอสมควร ช่วงต้นปีหุ้นดูเหมือนจะดี port ของผมเองก็พุ่งขึ้นทำ New High ใหม่ ... แต่ผ่านมาได้ซัก 4-5 เดือน หุ้นก็เริ่มไหลลงเป็นน้ำตก จาก 800 มา 700 มา 600 ณ เวลานั้นผมเองก็ซื้อหุ้นเพิ่มเข้าไปอีก เพราะเห็นว่าหุ้นตัวเองนั้นถูกลงในขณะที่ผลประกอบการณ์ทั้งที่ออกมาและที่ คาดไว้ในอนาคตยังคงดีอยู่ แล้วหุ้นก็ไหลลงไปเรื่อยๆ จาก 600 500 400 จนถึง 300 ปลายๆ ... แหมช่วงนี้ใจหายกันหมด มูลค่า port ของผมก็ลดลงมาอย่างมากเช่นกัน หุ้นที่ถือๆอยู่ทยอยประกาศผลประกอบการออกมาเรื่อยๆ หลายๆตัวเป็นไปตามคาด หลายตัวดีกว่าที่คาด แต่หุ้นก็ยังลง

บท เรียนที่ผมได้เรียนรู้จากการลงทุนในปีนี้มีมากเหลือเกิน จะลองยกตัวอย่างเป็นข้อหลักมาให้ดูนะครับๆ อาจจะตกหล่นไปบ้าง เพราะมันก็ผ่านมานานแล้ว แต่ที่ผมไม่เขียนบทสรุปตั้งแต่ปีที่แล้วผมมีเหตุผลอยู่ ซึ่งเดี๋ยวจะเอาไปเล่าตอบจบบทความล่ะกัน

- ราคาหุ้นในระยะสั้นนั้นสามารถไร้เหตุผลได้สิ้นเชิง... จากที่เราเชื่อว่าหุ้นดี กำไรเพิ่ม ราคาถูกนั้น ราคาหุ้นควรจะเพิ่มขึ้น .. ซึ่งมันยังคงจริงในระยะยาว แต่ในระยะสั้นนั้นราคามันอยากจะวิ่งไปทางไหนก็ได้ .. หุ้นที่กำไรโตขึ้น 100% และมากกว่าที่ตลาดคาดการณ์ มี p/e ต่ำเรี่ยเตี้ยดิน หลังประกาศกำไรออกมา หุ้นอาจจะลงไป 10-20% ก็ได้..

- คุณอาจจะได้เห็นหุ้นที่ราคาลดลง 30% ในวันเดียวได้ทั้งๆที่เป็นหุ้นที่แข็งแกร่งมาก อย่าง mint เป็นต้น ซึ่งสาเหตุหนึ่งที่คนอาจจะไม่รู้กันคือ บางคนมีการใช้ Margin เล่นหุ้น ซึ่งเมื่อหุ้นลดลงมาถึงจุดหนึ่ง Broker เค้าจะให้เอาเงินมาลงเพิ่ม เพราะหลักทรัพย์ค้ำประกัน (หุ้น) มีมูลค่าลดลง ถ้าเอาเงินมาลงเพิ่มไม่ได้ (ซึ่งก็เป็นส่วนใหญ่ เพราะถ้ามีเงินคงไม่ต้องมากู้เล่นหุ้นกันหรอก) เค้าก็จะบังคับขายหุ้น แล้วเมื่อถูกบังคับขายหุ้นแล้วไม่ค่อยมีคนซื้อ ก็จำเป็นต้องขายกดราคา ที่นี้ยิ่งขาย

ลงมาหุ้นก็ยิ่งลดลง บังเอิญมีนักลงทุนอีกคนใช้หุ้นตัวเดียวกันเป็นหลักทรัพย์ค้ำประกัน เค้าก็โดนบังคับขายอีก.. พอแรงขายเพิ่มขึ้นอีกหุ้นมันก็ยิ่งลงได้อีก แม้ว่ามันจะลงมาเยอะแล้ว.. พอหุ้นลงมาคนที่ถืออยู่ไม่รู้อิโหน่อิเหน่เห็นหุ้นลงแรงๆก็ตกใจ ขายหุ้นตาม สุดท้ายแรงขายเพียบแรงซื้อไม่มี ก็ไหลเป็นน้ำตกซิครับ... เพราะฉะนั้นในช่วงจังหวะตลาดขาลงแบบนี้การเห็นหุ้นลดลง 20-30% ทั้งที่ไม่มีข่าวอะไรเลยเป็นเรื่องปกติ และเป็นโอกาสในการลงทุนอย่างหนึ่งของนักลงทุนระยะยาวได้

- ช่วงนี้ข่าวร้ายจะออกมาเต็มไปหมด เหมือนกับเศรษฐกิจโลกจะพังพินาศ ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปเราก็จะได้รู้ว่าสุดท้ายมันก็ไม่ได้เลวร้ายขนาดนั้นหรอก

- มีนักลงทุน vi บางท่าน ไม่ได้ออกจากตลาดหุ้นเลย ถือหุ้นเต็ม port 100% แต่จบปียังสามารถรักษาผลตอบแทนเป็นบวกไว้ได้ ... ยอดเยี่ยมจริงๆครับ เข้าใจว่าในช่วงต้นปีนั้นทำผลตอบแทนตุนเอาไว้เยอะมาก และในช่วงที่หุ้นลดลงนั้น ก็ใช้วิธี Switch หุ้นตัวที่ลงน้อยไปซื้อตัวที่ลงเยอะ.. ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับเรื่องการจัด port ที่ผมเคยเขียนเอาไว้ (ผมก็ใช้นะ แต่ก็ยังเดี้ยงอยู่ดี 555) แต่จุดต่างคือผมถือหุ้นประมาณ 4-5 ตัว แล้ว 4-5 ตัวที่ว่านี่มันลดลงมาพอๆกันเกือบหมด ผมเลยมีโอกาส ปรับ port ไม่มากนัก บวกกับที่ผมใช้ Margin ด้วยมันเลยยิ่งทำให้ port ผมลดเร็วเป็นพิเศษ ในขณะที่พี่ท่านนั้นถือหุ้นอยู่ 10-20 ตัว หุ้นจำนวนมากขนาดนี้มันก็มีบางตัวขึ้นมาตัวลงสลับกันไปมา โอกาสในการปรับ port เลยเพิ่มขึ้น ... ซึ่งผมเชื่อว่าการลงทุนนั้น ถ้าเราสามารถกระจายการลงทุนหลายๆตัว ความเสียงก็จะลดลง ในขณะที่โอกาสในการปรับ port จะเพิ่มขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องใช้พลังและความขยันมากขึ้น เพราะการจะติดตามหุ้น 10-20 ตัวโดยจำเป็นต้องเจาะลึกและเข้าใจธุรกิจของมันทุกตัวนั้นเหนื่อยมาก.. ส่วนตัวผมก็อยากลงทุนเยอะๆตัวแบบนั้นเหมือนกัน แต่ความขยันและกรอบของธุรกิจที่ผมเข้าใจนั้นมันแคบ เลยทำได้เต็มที่แค่นี้ ...

ปี 2552 set เพิ่มขึ้น 63% port ของผมเพิ่มขึ้น 384% จากที่เคยแพ้ set ไปในปีที่แล้ว ผมสามารถพลิกจากขาดทุนเกินครึ่ง port ในปี 2551 มาเป็นกำไรได้ตั้งแต่ประมาณกลางๆปี 52 นับว่าเป็นปีทองของการลงทุนที่ผมสามารถทำผลตอบแทนได้สูงที่สุดตั้งแต่เคยทำ มา

- ช่วงต้นปีๆ กลยุทธ์การลงทุนของผมคือเลือกหุ้นที่ปลอดภัยไว้ก่อน

กำไรในปี 52 ไม่ควรต่ำกว่าปี 51 ถ้าต่ำก็ควรลดลงไม่มาก และมีปันผลเยอะๆ ผมคาดหวังผลตอบแทนในการลงทุนประมาณ 15-20% ทั้งปี ซึ่งในเวลานั้นการหาหุ้นที่มีปันผล 20% นี่เป็นเรื่องไม่ยากเลย สรุปว่าผมหวังว่าหุ้นที่ผมซื้อนั้นจะจ่ายปันผลให้ผมได้ประมาณ 15-20% และไม่ได้หวังกำไรจาก capital gain เลย... ช่วงนั้นความคาดหวังของนักลงทุนส่วนใหญ่ดูจะต่ำเอามากๆ ผมเองก็คนหนึ่ง

- ระหว่างที่ผมหาหุ้นที่เข้าข่ายเกณฑ์ข้างต้นไปเรื่อยๆ ผมก็ได้ไปดูหุ้นอสังหาเริ่มจาก lpn เพราะตอนนั้นหุ้น lpn มี Backlog ที่จะรับรู้ในปี 52 พอสมควร ซึ่งการจะทำกำไรใกล้เคียงกับปี 51 คงไม่ยากนัก ผมคาดหวัง lpn กำไร 0.80 และปันผล 0.40 ตอนนั้นหุ้นราคาประมาณ 2-2.2 คิดเป็นปันผลที่สูงมาก ผมก็ซื้อเข้า port ไว้แล้วก็ติดตามผลงานมันเรื่อยๆ เพราะหุ้นอสังหาเป็นกลุ่มที่ผมไม่คุ้นเคยเท่าไหร่นัก

- พอติดตาม lpn ก็เลยอยากไปดูว่าคู่แข่งเค้าเป็นยังไงบ้าง เลยเจาะดูหุ้นกลุ่มนีไปเรื่อยๆ ก็ได้ไปดู ps spali ap lh qh siri ... ประมาณเดือน 4 ซึ่งเป็นช่วงที่มีการประชุมผู้ถือหุ้นผมก็เข้าประชุมหุ้นเหล่านี้ แล้วก็ได้พบกับเรื่องเกินคาด คือ แม้ว่าในปี 51 นั้นสถาการณ์ดูแย่ไปหมด แต่ว่ายอดเข้าชมโครงการของบริษัทอสังหาส่วนใหญ่นั้นกลับไม่ลดลงเลย บางบริษัทเพิ่มขึ้นด้วยซ้ำ แม้ว่าการขายจะยังไม่ได้ดีมากนักแต่ก็เห็น Sign ว่าน่าจะดีกว่าที่หลายๆคนคิดกัน.. ความมั่นใจในการถือหุ้นอสังหาผมก็เลยเพิ่มขึ้นและก็เก็บ ps เข้า port เพิ่มอีกตัว เพราะ ps ณ เวลานั้นเป็นตัวที่ยอดขายยังคงทำได้ดีมากและราคาหุ้นก็ลดลงมาต่ำมากเช่นกัน ประมาณ 4 บาท

- เวลาผ่านไปจบ Q2 ยอดขายของอสังหาหลายบริษัทฟื้นตัวขึ้นมาอย่างเห็นได้ชัด แม้ว่าในช่วงเดือน 4 จะมีความรุนแรงของการชุมนุมกลุ่มเสื้อแดงอย่างมาก แต่ยอดขายยังคงดี ผมเลยเชื่อแล้วว่า คนส่วนใหญ่ยังมีกำลังซื้อ แต่ขาดความมั่นใจเท่านั้นทำให้ที่ผ่านมาในช่วง Q4-50 และ Q1-51 มีการชะลอการซื้อเอาไว้สุดท้ายคนอั้นเอาไว้นานต้องการบ้านจริงๆก็คงอั้นเอา ไว้ไม่ไหวก็เลยทยอยกันซื้อบ้านซื้อคอนโดกันเรื่อยๆ ระหว่างนี้ lpn และ ps ก็เพิ่มขึ้นมาอย่างมากจากจุดต่ำแถว 2 บาทและ 4 บาท มาเป็นประมาณ 5 บาทและ 8 บาท

- หุ้นอสังหา 2 ตัวต่อมาที่ผมเจอก็คือ spali .. ซึ่งก็ต้องขอบคุณพี่นักลงทุนท่านหนึ่งที่นั่งบรรยายบริษัทต่างๆในกลุ่มอสัง หาให้ผมฟังเป็น

ชม. ขณะที่ไปเยี่ยมชมโรงงาน mcs ทำให้ผมกลับมาทำการบ้าน spali อย่างละเอียดขึ้น ก็มาพบว่า spali นั้นเป็นหุ้นอสังหาที่มีผลประกอบการเติบโตมาก gpm opm npm และ roe เฉลี่ยย้อนหลัง 5 ปีสูงที่สุดในกลุ่ม ณ เวลานั้นหุ้นอสังหาตัวใหญ่ๆ อย่าง qh lh นั้นมี p/e 10 เท่าขึ้นไป .. ส่วน lpn ps ap ก็มี p/e ประมาณ 6-8 เท่า แต่ spali นั้นมี p/e อยู่ประมาณ 2 กว่าๆเท่านั้นเอง ดูจากผลงานในอดีตและความสามารถในการทำกำไร ผมเชื่อว่า spali นั้นไม่มีด้อยไปกว่าหุ้นอสังหา รายหลัก 5 ตัวเลย แต่ p/e นั้นต่ำกว่ามาก... ผมจึง switch มาซื้อ spali เป็นสัดส่วนที่เยอะของ port

- ผลประกอบการณ์ก็ทยอยออกมาเรื่อยๆ spali นั้นสามารถทำกำไรเพิ่มขึ้นจากปีก่อนได้ร่วมๆ 100% (ทั้งที่เงื่อนไขการลงทุนของผมนั้นขอแค่กำไรทรงๆตัวไม่ลดลงก็พอใจแล้ว) ราคาหุ้นจึงเพิ่มจากจุดต่ำสุดประมาณ 1.5 มาอยู่แถวๆ 6 บาท (ผมไม่ได้ซื้อตั้งแต่ 1.5 นะครับ มาซื้อเอาหนักก็ 3 บาทกว่าๆแล้ว) นอกจากนี้ Pre-sale ของกลุ่มก็ยังออกมาดีมากใน Q3 Q4 ด้วยสาเหตุว่า Demand ของบ้านคอนโดยังคงมีอยู่ แต่ว่า Supply ใหม่ๆนั้นออกมาน้อยมาก แบงค์ไม่ปล่อยกู้ให้กับผู้ประกอบการรายเล็ก เพราะฉะนั้น Supply ที่ออกมาจึงมีแต่ผู้ประกอบการรายใหญ่ตลาดที่มีโครงการมาขาย ยอดขายจึงออกมาดีมาก

- นอกจากกลุ่มอสังหาที่ผมเล่นก็มีหุ้น irp อีกตัวที่ซื้อไว้ประมาณกลางๆปี ซึ่งผลงานก็ออกมาโตกว่าปีที่แล้วมาก และก็ยังมี Growth อีกมากที่จะเกิดขึ้นในปี 53 ยอดขายของบริษัทยังเป็นไปได้ดี ใช้กำลังการผลิตล้นตลอด ขยายมาเท่าไหร่ก็ขายหมด เพราะ Demand ของผลิตภัณฑ์นั้นไม่ลดลง (บริษัทขาย Pet resin ซึ่งเอาไปทำขวดน้ำ) ในขณะที่ Supply ลดลงเพราะบริษัทผู้ผลิตหลายรายนั้นมีปัญหาด้านสภาพคล่องบวกกับการที่บริษัทเป็นผู้ผลิตที่ต้นทุนต่ำที่สุดในโลก กำไรจึงเติบโตขึ้นมาได้มาก และในภาวะที่เศรษฐกิจแย่ๆแบบนี้บริษัท irp ซึ่งมีผลประกอบการที่ดี สภาพคล่องเงินที่ดี จึงมีโอกาสซื้อโรงงานของคู่แข่งที่มีปัญหาในราคาถูก บริษัทจึงสามารถขยายกำลังการผลิตได้ในต้นทุนที่ต่ำลงไปอีก

จะเห็นว่า Theme หลักของการลงทุนปี 52 นี้มีจุดร่วมอยู่อย่างหนึ่งที่เหมือนกันคือ Supply ลดลง Demand ยังคงที่ ทั้งหุ้นอสังหาและ irp ... ซึ่งพูดให้เป็นประโยคเท่ๆ (ลอก Peter Lynch) มาว่า "ซื้อหุ้นยอด

เยี่ยม ในอุตสาหกรรมยอดแย่) นั้นสามารถทำกำไรให้กับผมได้เป็นอย่างดี

....สาเหตุที่ผมยกเอาบทสรุปของปี 51 มาเขียนรวมกับปี 52 ก็เพราะว่าสิ้นปี 51 ผลตอบแทนของผมแย่มาก ความมั่นใจเลยหายไประดับ แต่ผมยังคงเชื่อมั่นแนวทางการลงทุนแบบ VI ว่าน่าจะสร้างผลตอบแทนได้ดีในระยะยาว ผมจึงกะว่าจะรอให้ผลงานนั้นผ่านมาจนผมมั่นใจแบบเต็มที่ว่าการลงทุนแนว VI นี้จะยังคงเป็นทางเลือกที่ดีในทุกภาวะตลาด แม้อาจจะมีสะดุดบ้างแต่ผลตอบแทนระยะยาวนั้นยังดีเยี่ยมเหมือนเดิม.....

ผลตอบแทนทบต้น 7 ปีย้อนหลังของผมยังคงอยู่ที่ 80% แม้จะผ่านปีที่แย่ๆมาแล้ว ขอบคุณ กูรู VI ทุกท่านที่ทำให้ผมมีวันนี้ครับ

คลังกระทู้ถามตอบ

พอดีว่าในเวป thaivi นั้นมีกระทู้ถามตอบของผมอยู่กระทู้นึง บางคนอาจจะไม่เคยเห็นไม่มีโอกาสอ่าน ก็ลองเข้าไปดูได้โดย Click ที่ชื่อหัวข้อบทความนี้เลยครับ

ถ้ามีอะไร สงสัยอยากถามก็เอาไปถามในกระทู้เลยก็ได้ ผมว่าระบบการถามตอบของกระทู้นั้นทำได้ดีกว่าการถามตอบใน Blog มาก แถมหลังๆ Blog ผมนี้ชอบมี comment junk มาจากไหนก็ไม่รู้ จะแก้ก็แก้ไม่เป็นได้ แต่ปล่อยเลยตามเลยไป

กฎเกณฑ์ในการถามมีง่ายๆ ครับ ถ้าถามหุ้นรายตัวผมแล้วผมไม่รู้จัก (ซึ่งส่วนใหญ่จะไม่รู้จัก 555) ผมก็จะขอข้ามไปเลยครับ แต่ถ้าถามมาเป็นแนวคิด วิธีวิเคราะห์ วิธีลงทุน อะไรพวกนี้ผมยินดีต้อนรับมากกว่าครับ

รบกวนถามน้อง yoyo เกี่ยวกับมุมมองการลงทุนครับ

เห็นกระทู้มาพักนึงแล้วแหละครับ.. แกล้งทำเป็นไม่เห็นอยู่ :lol: เพราะว่าผมรู้จักหุ้นอยู่ไม่กี่ตัวเท่านั้นเอง แถมยังไม่ค่อยจะขยันทำการบ้านเพิ่มเท่าไหร่ กลัวว่าเดี๋ยวคนเข้ามาถามแล้วก็ได้แต่ตอบว่า "ไม่รู้ครับ ไม่ได้ตามตัวนี้" ซะเป็นส่วนใหญ่ ถามหุ้นรายตัวนี่ต้องไปทางพี่ลูกอีสานพี่ naris เลยครับ คู่นั้นเข้าขั้นเทพไปแล้ว ดูกันเป็นหลักร้อยตัว ผมนี่ดูอยู่ไม่กี่ 10 ตัวเท่านั้นเอง

เอางี้มั๊ยครับ ผมเองถนัดตอบคำถามเป็นแนวคิด เป็นหลักการลงทุนซะมากกว่าตอบหุ้นรายตัว ถ้าถามมาเป็นหุ้นรายตัวแล้วผมไม่รู้เรื่องนี้ผมขอข้ามเลยนะครับ

อย่างที่พี่ burengnong ถามมาเรื่อง GC กับ PM นี่ผมเองก็ไม่ได้รู้ลึกอะไรมากครับ เพียงแค่ GC เคยไปประชุมผู้ถือหุ้นมา กับไปฟัง oppday มาหลายครั้ง ก็จับ idea คร่าวๆได้ว่าภาวะอุตสาหกรรมของ gc นี่มันก็แปรไปตามสภาพเศรษฐกิจพอสมควร แต่ในแง่ของตัวบริษัทนั้นผมเชื่อว่า gc มีความได้เปรียบในแง่ของการบริหารที่เป็น Professional พอตัว

ทำให้การขยาย supplier นั้นทำได้ดีมาโดยตลอด สรุปคร่าวๆผมว่า gc จะสามารถเติบโตมากกว่าอุตสาหกรรมโดยเฉลี่ยได้นิดหน่อย แต่คงคาดหวังหุ้นตัวนี้จะมี Growth มากๆคงจะยากหน่อย

concern อีกเรื่องคือหนี้สินที่เยอะ กับปันผลที่เยอะเช่นกัน เนื่องจากการขายต้องใช้เงินสดหมุนเวียนค่อนข้างเยอะ การปันผลออกมาเยอะจะเป็นกรอบบีบให้บริษัทนี้ไม่สามารถเติบโตได้มากครับ

PM นี่ no idea เลยครับ เห็นตอนเข้ามาปั่นๆกันใหญ่ เลยไม่เคยคิดจะดูเลย

เรื่องอสังหานี่ผมเขียนอยู่หลายรอบแล้วล่ะครับ จะเขียนอีกทีก็เหมือนเหล้าเก่าให้ขวดใหม่... ขออนุญาตเอาขวดเก่า มา post เลยล่ะกันครับ

อันแรกนี่เขียนไว้ตั้งแต่ช่วงต้นปี

หุ้นอสังหา
จากกระใน thaivi.com มีคนถามเรื่องหุ้นอสังหาเอาไว้ พอดีผมตอบซะยาวเลยเอามาลงไว้ในนี้ด้วยดีกว่า
http://board.thaivi.org/viewtopic.php?p=467433#467433

Amadeus wrote:
กำลังจะเริ่มศึกษากลุ่มนี้ เห็นกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะเป็นหนี้มากแถมเป็นหนี้ระยะยาวไม่น้อยทีเดียว (เอาเฉพาะพวกที่ขายบ้านเดี่ยว ทาวน์เฮ้า คอนโด นะครับ) แล้วของเก่าก็ยังขายไม่หมด ก็ต้องขึ้นโครงการใหม่ตลอด คอนโดทำเลทองมักจะขายหมด แต่พวกบ้านเดี่ยวมักจะเหลือเป็นสต็อกไว้ หลายบริษัทโตขึ้นเพราะว่าสินค้าคงคลังมากขึ้นและหนี้ก็เพิ่มด้วย แต่กำไรก็โตบ้างตกบ้าง รายรับที่รับรู้เข้ามาในงบเข้ามาตั้งแต่ตอนโอน หรือตอนจองครับ แล้วถ้าเป็นกรณีเช่าซื้อเค้าบันทึกรายได้เหมือนกับโอนแล้วเลยหรือป่าว

ครับ ขอคำแนะนำเวลาจะศึกษาหุ้นกลุ่มนี้หน่อยครับ

Yoyo ตอบ
... หุ้นที่อยู่ในอุตสาหกรรมที่ดูจะไม่ค่อยดี การมีหนี้เยอะๆนี่เสี่ยงมากครับ อย่างที่พี่ Amadeus บอกว่าอสังหาหลายๆตัวมีหนี้เยอะ ทำให้ทั้งกลุ่มดูอันตรายและควรห่างๆไว้ แต่ในวิกฤตผมก็มองว่ามักจะมีโอกาสอยู่เสมอ ..

ในช่วงที่อุตสาหกรรมกำลังแย่ ก็จะมีบริษัทที่ล้มหายตายจากไป แต่ในขณะเดียวกันก็จะมีบริษัทบางแห่งที่ยังเอาตัวรอดอยู่ได้ บ้างเจ็บหนัก บ้างเจ็บนิดหน่อย

เมื่ออุตสาหกรรมกลับมาอยู่ในภาวะปกติ คู่แข่งในตลาดจะแบ่งได้ตามลักษณะดังนี้

1. เจ็บหนักถอนตัวออกไป ... พวกนี้ก็ไม่ใช่คู่แข่งอีกต่อไป
2. เจ็บหนัก แต่ยังสู้ไหวอยู่ ... ก็จะทำโครงการออกมาแข่งกัน แต่เนื่องจากเจ็บหนัก ทำให้กลุ่มนี้ต้องใช้เวลาอีกนานพอสมควรถึงจะกลับมาได้ เพราะในช่วงอสังหาแย่ๆ สภาพคล่องจะของกลุ่มนี้จะเหือดหายไปพอสมควร จะกลับมาทำโครงการใหม่ก็คงทำได้แต่โครงการเล็กๆพอเลี้ยงตัวไปก่อน
3. เจ็บนิดหน่อย ... กลุ่มนี้แหละครับที่ผมว่าหลังจากผ่านวิกฤตกันไปได้จะกลับมายิ่งใหญ่กันอีกครั้ง อาจจะใหญ่กว่าก่อนวิกฤตด้วยซ้ำ เพราะคู่แข่งหายไปหมดทำให้คนแย่งเค้กลดลง ในขณะที่เค้กเองก็อาจจะใหญ่ขึ้นด้วย เพราะในช่วงวิกฤตมีการชะลอ demand ไว้ เมื่อกลับมาภาวะปกติ demand ที่อั้นไว้ก็จะค่อยๆออกมา
4. คู่แข่งใหม่ที่ไม่เคยอยู่ในอุตหสากรรมนี้ .. กลุ่มนี้อาจจะมีสภาพคล่องที่ดี เพราะยังไม่เคยเจ็บตัวมาก่อน มีเงินทำโครงการใหญ่ๆได้ แต่สิ่งที่กลุ่มนี้ขาดไปคือความน่าเชื่อถือในการทำโครงการ พวกเราในฐานะก็เป็นหนึ่งในผู้บริโภคอสังหาก็น่าจะพอมองออกนะครับว่า ความน่าเชื่อถือของผู้ทำโครงการนั้นเป็น Key success factor ที่สำคัญลำดับต้นๆใน

ธุรกิจอสังหา เพราะฉะนั้นกลุ่มนี้ก็จะใช้เวลาอีกพอสมควรถึงจะมีโอกาสมาเทียบกับพวกที่อยู่ ในอุตสาหกรรมมาก่อนได้

สรุปว่า กลุ่มอสังหาโดยรวมผมว่าก็ไม่ค่อยน่าสนใจเท่าไหร่ ... แต่ถ้าเราสามารถหาหุ้นที่เป็นกลุ่มที่ 3 คือพวกที่จะเจ็บนิดหน่อยเมื่อเกิดวิกฤตและพร้อมที่จะกลับมายิ่งใหญ่เมื่อวิกฤตผ่านไป กลุ่มนี้ผมว่าเป็นหุ้นที่น่าสนใจมากครับ ยิ่งถ้าเราสามารถซื้อได้ในราคา discount เยอะๆ

ผมซื้อหุ้นอสังหาไม่ได้หวังว่าจะกำไรในปีนี้ปีหน้าครับเพราะอุตสาหกรรม คงแย่ลงจริงๆ อย่างที่หลายๆคนก็คงรู้กัน แต่ผมหวังกำไรหลายๆเด้งในอีกหลายๆปีข้างหน้า.. ในขณะที่ระหว่างรอก็กินปันผลรอไปเรื่อยๆก่อน

คุณสมบัติที่สนใจในกลุ่มนี้คือ
- หนี้น้อยๆ
- มี Backlog ช่วยค้ำไว้ระดับนึง
- มีความแข็งแกร่งในตลาดนั้นๆ
- มีปันผลสูงๆ yield ดีๆ เอาไว้รอวิกฤตผ่านไป

kewin wrote:

คุณ yoyo ช่วยสอนวิธีการดู property fund หน่อยครับ ว่าดูอย่างไรว่าตัวไหนน่าจะดีกว่ากันเพราะว่าแต่ละตัวก็เก็บค่าเช่าเหมือนกัน ก็ไม่น่ามีตัวไหนโดดเด่นกว่ากัน และเรื่องการบันทึกบัญชีของ prop fund จะนำค่าเสื่อมราคาไปนับเป็นรายได้จริงหรือครับ

prop fund แต่ละตัวเก็บค่าเช่าเหมือนกัน.. แต่มันไม่เหมือนกันหรอกครับ..

Bigc Hmpro Cpall ค้าปลีกเหมือนกันมันยังไม่เหมือนกันเลย มีอีกหลายปัจจัยที่ทำให้หุ้นในกลุ่มเดียวกันแตกต่างกันไป เพราะเวลาเราวิเคราะห์หุ้น เราไม่ได้ดูแต่ปัจจัยอุตสาหกรรมเท่านั้น เราต้องวิเคราะห์ลึกไปถึงตัวธุรกิจ ความแข็งแกร่ง แนวโน้ม position ของแต่ละบริษัทด้วย นี่แหละครับเสน่ห์ของการลงทุน ไม่มีหุ้นตัวไหนในโลกเหมือนกันได้ 100% หรอกครับ

prop fund เป็นกลุ่มหนึ่งที่ผมชอบเอาไว้เป็นที่พักเงิน เพราะส่วนตัวไม่นิยมถือเงินสดเท่าไหร่ มีเงินเท่าไหร่ก็ซื้อหุ้น ถ้าหาหุ้นซื้อไม่ได้ก็เอามาซื้อ prop fund เพราะผมมองมันมีคล้ายๆการฝากเงินที่ให้ดอกเบี้ยสูง เพราะถ้าวิเคราะห์เลือกให้ถูกตัวผมว่าความเสียงของ prop fund นี่หลายๆตัวค่อนข้างต่ำ แต่ให้ผลตอบแทนที่สูงกว่าความเสี่ยงพอควร

ปัจจัยหลักที่ผมวิเคราะห์ prop fund คือสภาพคล่องครับ เพราะผมตั้งโจทย์ไว้แต่แรกแล้วว่าเอาไว้เป็นที่พักเงิน เพราะฉะนั้นสภาพคล่องควรจะสูง ผมกรองออกมาจากทั้งหมด เหลือน่าสนใจอยู่แค่ 3 ตัวเท่านั้นคือ CPNRF SPF TFUND จริงๆก็ดีเหมือนกันครับ จะได้ไม่ต้องคิดวิเคราะห์กันเยอะ มีให้ 3 ตัวเท่านั้นแหละ

cpnrf ข้อเด่น คือ ความมั่นคงในการเก็บรายได้ผมว่าทำได้สูงที่สุด แนวโน้มการเติบโตก็มั่นคงที่สุด ปันผลต่อปีที่สูงที่สุด ข้อเสียคือเป็นกอง Lease hold คือเมื่อหมดอายุสัญญาเช่ามูลค่าก็จะเป็นศูนย์

spf ข้อเด่นคือ ราคามัน discount กว่าคนอื่นเค้าเยอะในขณะที่จ่ายปันผลได้ในระดับสูสีกับอีก 2 ตัวที่เหลือ เด่นอีกด้านคือมี การันตีค่าเช่าจาก

บางกอกแอร์เวย์ประมาณ 0.60 บาทต่อหน่วย หักค่าใช้จ่ายนิดหน่อยก็น่าจะได้ประมาณ 0.55 ต่อหน่วยได้ ข้อเสียเหมือน cpnrf ครับ เป็น lease hold และก็กำไรอาจจะผันผวนตามธุรกิจท่องเที่ยว แต่จะไม่ถึงกับแกว่งมากๆ เพราะมีรายได้ส่วนที่เป็น Fix อยู่พอสมควร

tfund ข้อเด่นคือ เป็น Free hold ก็ให้เช่ามันไปได้เรื่อยจนโรงงานหมดสภาพกันไปข้างล่ะครับ แต่จุดด้อยของ tfund ก็คือ ความสามารถในการขึ้นค่าเช่าผมว่าไม่สูงเท่าไหร่ และก็ผันผวนตามเศรษฐกิจมากกว่าตัวอื่นหน่อย ณ ราคา 9.55 นี่ ก็แพงกว่าเค้าเพื่อน

แต่ละตัวมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป เลือกเอาตามความชอบครับ... บางทีผมคิดอะไรไม่ออก ก็ซัดมันทั้ง 3 ตัวเลย เวลาซื้อขายจะได้ยิ่งง่าย

ส่วนที่ถามเรื่องค่าเสื่อมเอาไปคิดเป็นรายได้... ผมว่าไม่ใช่มั๊งครับ งบกองทุนอสังหานี่ดูง่ายๆเลยครับ... เก็บค่าเช่าได้เท่าไหร่ เป็นรายได้ จ่ายค่าบำรุงรักษาเท่าไหร่เป็นต้นทุน ส่วนที่เหลือคือกำไร แค่นี้เองครับ ไม่ต้องคิดมาก
---
snc สะดุดไปยาวครับ ผมเองไม่ได้ตามตัวนี้ละเอียดเท่าไหร่แล้ว จริงๆหลังจากธุรกิจเค้ามีปัญหาในการปรับ model ใหม่อยู่เค้าก็พัฒนาปรับปรุงให้ดีขึ้นจากจุดต่ำสุดมาพอสมควรแล้ว เพียงแต่การเพิ่มทุนครั้งนั้นจำนวนมากทำให้จำนวนหุ้นมันเพิ่มขึ้นพอสมควร กำไรเพิ่มขึ้นแต่ก็โดยหุ้น dilute ไปทำให้ eps ยังดูห่างกับก่อนที่จะเพิ่มทุน ก่อนที่จะปรับ model ใหม่ ราคาแถวๆนี้ก็คิดเป็น p/e นี่ไม่น้อยเหมือนกัน เลยยังไม่ได้สนใจติดตามละเอียดเท่าไหร่ครับ

ปล. วันนี้วิ่งกระจายเลยครับ สงสัยเพราะบทวิเคราะห์ Hit&Run ของ BLS ออกมาวันนี้มั๊ง

kewin wrote:
ขอบคุณ คุณ yoyo มากครับสำหรับคำอธิบายเรื่อง prop fund ผมขอถามเกี่ยวกับการอ่าน research หน่อยสิครับ ว่า

1. คุณ yoyo อ่าน research เยอะขนาดไหนครับ ประมาณว่าอ่านเรื่องภาพรวมเศรษฐกิจไหมหรือดูเฉพาะรายตัวที่ตัวเองมองอยู่

2. อ่าน research แล้วรู้สึกไหมครับว่าโบรกเกอร์ชอบกดกำไรของ บริษัทต่ำกว่าที่เป็นจริงแล้วมาทยอยปรับประมาณการ มีข้อแนะนำหรือประสบการณ์พอแชร์ให้ฟังได้ไหมครับ

1. แรกๆผมอ่าน research เยอะครับ ก็มีอะไรก็อ่านไปเรื่อยๆ แต่ทุกวันนี้ต่างไปเยอะแล้วครับ ผมก็มักจะอ่านเฉพาะหุ้นที่ถือ หุ้นที่สนใจ
ส่วนที่วิเคราะห์ภาพรวมนี่ก็นานๆอ่านดี หรือไม่ก็เปิดผ่านๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลคร่าวๆที่ผมอาจจะตกหล่นไป ... ภาพรวมนี่ผมดูไม่ละเอียด เพราะว่าผมรู้สึกว่ามันเกี่ยวข้องกับหุ้นที่ผมสนใจ หรือถืออยู่ไม่เยอะนัก ก็จะอาศัยดูเอาว่าหุ้นที่เราถือนั้นมีปัจจัยอะไรเกี่ยวข้องบ้าง แล้วถ้าเปิดๆเจอก็ค่อยอ่าน

2. เห็นด้วยอย่างยิ่งครับ เพราะงานนักวิเคราะห์นี่มันก็ทำยากเหมือนกันนะครับถ้าจะวิเคราะห์ตัว เลขอย่างที่ตัวเองคิดได้ตลอด โดยเฉพาะเมื่อนักวิเคราะห์คนอื่นๆวิเคราะห์เอาไว้ต่ำๆ เราจะใส่กำไรออกมาสูงโดดจากคนอื่นมันก็เสี่ยวๆครับ ถ้าวิเคราะห์ถูกมันก็ดีไป วิเคราะห์ผิดก็ซวย สู้วิเคราะห์พอๆกับคนอื่นยังง่ายกว่า แม้ว่าจะวิเคราะห์ต่ำไป เดี๋ยวก็ค่อยเพิ่มที่หลังได้ นี่เลยเป็นสาเหตุหนึ่งที่เวลาผมอ่านบทวิเคราะห์ผมจะพยายามมอ่านเอาเฉพาะ ข้อมูลที่เป็น Fact หรือข้อมูลที่มาจากผู้บริหารมากกว่าใช้ข้อมูลที่ต้องผ่านการใช้วิจารณาณของนักวิเคราะห์ เช่น รายได้ กำไร ราคาเป้าหมาย ฯลฯ

Quote:

1.ถ้า เราซื้อ prop fund ที่ราคาต่ำกว่า nav จะถือว่ามี mos ไหม บางคนอาจจะบอกว่าไม่ได้มีกฎอะไรที่ราคา prop fund จะต้อง trade สูงกว่า nav ดังนั้นจริงๆแล้ว nav บอกอะไรกับเราได้บ้างครับ

1. nav สูงกว่าราคาไม่ได้หมายความมี mos สูงเสมอไป แต่ก็พอจะบอกเราคร่าวๆได้เหมือนกันครับ สรุปว่า nav นี่ถ้าจะใช้ก็ใช้ได้ เพียงแต่ต้องใช้เป็นตัวกรองขั้นต้นๆเท่านั้น ว่ากองไหนน่าสนใจรึเปล่า แต่พอเรากรองตัวที่สนใจออกมาได้จำนวนนึงแล้ว ก็มีความจำเป็นอยู่ดีที่จะต้องศึกษาลงไปใช้ลึกขึ้นว่าแต่ละตัวควรจะมีมูลค่า เท่าไหร่ จะใช้แค่ nav ไม่พอ

"บางคนอาจจะบอกว่าไม่ได้มีกฎอะไรที่ ราคา prop fund จะต้อง trade สูงกว่า nav" อยากจะออกความเห็นต่อประโยคนี้หน่อยครับ เพราะตั้งแต่ผมอ่านกระทู้ในเวปนี้มาเยอะพอสมควร เจอความเห็นแนวนี้ออกมาอยู่เรื่อยๆ

บางคนใช้เหตุผลนี้ในการตัดสินใจ ขายหุ้นบางตัวออกไป เพราะบอกว่าไม่มีอะไรยืนยันว่าจะดี หรือไม่มีกฎที่บอกว่าจะดี ... จริงๆแล้วในตลาดหุ้นมันไม่มีความแน่นอน 100% อยู่หรอกครับ ไม่ว่าจะลงทุนแบบไหน ลงทุนหุ้นอะไรก็ตาม มันมาคู่กับความไม่แน่นอนเสมอ ถ้าเราจะมองหาความแน่นอนแบบว่ายืนยันได้ว่าดีแน่ๆกำไรแน่ๆ อย่ามองหาในตลาดหุ้นครับ เพราะมันไม่มี มันมีแต่ประเภท ความเสี่ยงเทียบกับผลตอบแทนแล้วมันคุ้มค่าหรือไม่

Quote:
2.ระยะยาว nav ของ prop fund ประเภท lease hold จะต้องลดลงใช่หรือไม่เพราะว่าน้อยลงตามสิทธิ์ในการเช่า

ทั้ง Freehold และ Leasehold นี่ระยะยาว NAV จะลดลงทั้งคู่ครับ แต่ leasehold จะลดลงเร็วกว่าเพราะเมื่อหมดอายุ nav ก็กลายเป็นศูนย์

ในขณะที่ freehold สินทรัพย์มันไม่ได้มีอายุการใช้งานแบบ Infinity เพราะฉะนั้นเมื่อเวลาผ่านไปสินทรัพย์มันก็เสื่อมสภาพได้เหมือนกัน

Quote:
3.สมมุติ ว่าผมถือ t-fund เอาไว้แล้ว t-fund เพิ่มทุนโดยการซื้อคลังสินค่ามาเพิ่มจาก ticon ผมจะโดน dilute อย่างไรบ้างครับ เพราะว่าผมได้พื้นที่ให้เช่ามากขึ้นแต่ว่าก็มีคนมาถือ t-fund มากขึ้นเหมือนกัน

การเพิ่มทุนของกองทุนอสังหาต่างกับหุ้นตรง ที่ หุ้นเมื่อเพิ่มทุนไป บริษัทต้องใช้เวลาพอสมควรที่จะเอาเงินเพิ่มทุนนั้นไปลง ทุนให้เกิดกำไรงอกเงยเพื่อทดแทนกับจำนวนหุ้นที่เพิ่มขึ้นจึงเกิด dilution ทันทีที่เพิ่มทุน ในขณะที่กองทุนอสังหานั้นเมื่อเพิ่มทุนปุ๊บ มันก็เอาไปซื้อสินทรัพย์ทันทีและสร้างกำไรได้ทันที เพราะฉะนั้นเวลาผมซื้อกองทุนอสังหาการเพิ่มทุนไม่นับว่าเกิด Dilute ครับ ก่อนเพิ่มทุนหลังเพิ่มทุนมูลค่ากองทุนมันจะไม่เปลี่ยนแปลงมากนักจนต้อง Concern

Quote:
4.กรณี ticon ขายสินทรัพย์เข้า t-fund ต้องถือย่างต่ำ 33% ถ้า ticon อยากถือมากกว่านั้นจะถือได้ไม่เกินกี่% ครับ

อันนี้ไม่แน่ใจครับ

Quote:
5.วิธี การคำนวณเงินปันผลของpropfund สมมุติว่าผมรู้ว่ามีพื้นที่เช่ากี่ตรม แล้วอัตราการเช่า และ % กับค่าใช้จ่าย ผมก็คำนวณเงินปันผลได้แล้วใช่ไหมครับเช่น มีพื้นที่เช่า 100000 ตรม เช่าตรมละ 200 บาทต่อเดือน

อัตราการเช่าร้อยละ 95% ผมเอา 1แสนคุณ 200 บาท *.95*12(เดือน)= 228 ล้านบาทถ้าค่าใช้จ่าย 15% ของรายได้ ก็ 228-34.5=193.8 ถ้าปันผลร้อยละ 90% เท่ากับว่าจะปันผล 174.42 ล้านบาท

วิธีคำนวณของผมถูกต้องไหมครับแล้วเวลาคำนวณจริงคุณ yoyo มีข้อแนะนำอะไรไหมครับ

พอจะคำนวณข้อมูลปันผลในระยะสั้นได้ครับ แต่ปันผลในระยะยาวก็ต้องดูแนวโน้มของสินทรัพย์นั้นๆด้วย ว่าจะสร้างรายได้กำไรได้เพิ่มหรือลดลงมากแค่ไหนในอนาคต

เวลาผมประเมินผมไม่ถึงกับประเมินออกมาละเอียดขนาดนี้หรอกครับว่าจะมีราย ได้เท่าไหร่ ค่าใช้จ่ายเท่าไหร่ ผมอาศัยตัวเลขย้อนหลังว่ากำไรมีความสม่ำเสมอแค่ไหน มีแนวโน้มโตขึ้นอย่างไร อย่าง cpnrf นี่ผมก็ดูว่าเค้าก็จ่ายปันผลได้ประมาณ 0.90 บาท ในขณะที่ย้อนหลังไปกำไรและปันผลก็เพิ่มขึ้นทุกปี ปีละนิดหน่อย และเมื่อไปดูรายละเอียดกองทุนที่บอกว่าค่าเช่ามีสัญญาเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ 5% ผมก็ประเมินคร่าวๆไปเลยว่าปีนี้น่าจะจ่ายปันผลประมาณ 0.90 และเติบโตปีละ 2-3% (บริษัทให้ว่า 5% แต่ผมก็เน้นเอาปลอดภัยไว้ก่อนลดเหลือซัก 2-3 ก็พอ)
---

winkung

พี่ yoyo มีหนึ่งคำถามอยากขอถามหน่อยครับ
ผมได้ไปอ่านบล็อกพี่ entry เรื่อง "สัญญาณงบการเงิน"
บล็อกของพี่ทำให้ผมสามารถประเมินค่า p/e ที่เหมาะสมได้ ขอบคุณมากจริงๆครับ :D

งั้นขอถามหน่อยนะครับ หุ้นตัวนี้เลย MCS

กรณีนี้ผมขอข้ามการมองภาพรวมงบการเงิน ผลประกอบการ ฯลฯ ไปนะครับ เพราะผมมองหุ้นตัวนี้อยู่ในเกณฑ์ที่ "น่าลงทุน" เพียงอยากจะขอ concept การประเมินค่าหุ้นจากพี่ yoyo น่ะครับ

กรณีผมคิดว่ากำไรของอีกสองไตรมาสที่เหลือ จะเติบโตแบบปกติ
ผมขอจับคูณสองเลยนะครับ
ดังนั้น กำไรต่อหุ้น 1 ปี = 0.49 x2 = 0.98

ราคาล่าสุด = 3.98
เพราะฉะนั้น p/e จะมีค่า = 4.06 แต่ตลาดตีค่าให้ = 4.61
(เพราะว่าตลาดคิดกำไรย้อนหลังสองไตรมาส)

จากผลนี้ หมายความว่า ราคา ณ ตอนนี้ ยังถือว่าถูกอยู่ แต่ว่า upside หากเทียบกับค่าของตลาด ถือว่า "ไม่มาก เท่าไหร่" อย่างนี้ผมเข้าใจถูกไหมครับ

กรณีถ้าผมคาดการณ์กำไรในสองไตรมาสที่เหลือว่าจะมีค่าเพิ่มมากขึ้น (โดยติดตามข่าวจากหน้าร้อยคนร้อยหุ้น)
ผมตีกำไรเพิ่ม 20%

ดังนั้นกำไรต่อหุ้น 1 ปี = 1.176
p/e ที่คิดใหม่ จะมีค่า = 3.38 ..... คิดแบบนี้ได้ไหมครับ ?

สุดท้ายครับ
แล้วในกรณีที่ผมจะประเมินค่า "มูลค่าที่เหมาะสม"
โดยการกำหนดค่า p/e และ eps เอง

ในส่วนของ eps นั้น ผมพอเข้าใจวิธีการคิด
แต่ว่า p/e นั้น มีหลักเกณฑ์ในการคาดการณ์อย่างไรครับพี่

ถามมากไปหน่อย รบกวนหน่อยนะครับ ผมไม่ค่อยเข้าใจเท่าไหร่ :cry: [/list]

yoyo
winkung ถามแบบทำการบ้านแบบนี้ผมชอบครับ ตอบง่ายหน่อย

ตัวเลขผมก็คำนวณประมาณนี้แหละครับ (แต่ผมจะเน้นในเรื่องของ

คุณภาพธุรกิจเพิ่มขึ้นด้วยเพื่อให้แน่ใจว่ากำไร ครึ่งปีหลังจะไม่น้อยกว่าครึ่งปีแรกจริงๆ และแนวโน้มของบริษัทควรจะดีข้ามไปถึงปีต่อๆไปด้วย

แต่ยังมีจุดที่ผมแนะให้แก้อยู่จุดนึงใหญ่ๆครับ
ตรงประโยคนี้

"แต่ตลาดตีค่าให้ = 4.61"

กับดักอย่างหนึ่งที่ผมเห็นคนเป็นกันเยอะ คือ เรามักจะคิดว่าตลาด (ซึ่งก็คือคนส่วนใหญ่) นั้นถูกเสมอ ทำให้นักลงทุนส่วนใหญ่เป็นนักลงทุนแบบแห่ตามกัน เพราะเชื่อว่าคนส่วนใหญ่ถูก..

ตัวเลข trailing p/e ที่ 4.61 นี้ไม่เกี่ยวอะไรกับการตัดสินใจซื้อหุ้นของผมครับ p/e ที่เหมาะสมนั้นดูจากคุณภาพของ แนวโน้ม ฯลฯ ของบริษัทเป็นหลัก ไม่ใช่ p/e ที่เราเห็นว่าตลาดให้ ซึ่ง p/e ที่ผมเคยบอกว่ามันไม่มีสูตรตายตัวว่าหุ้นตัวไหนให้เท่าไหร่ แต่เราต้องฝึกๆดูไปเรื่อยๆจนเกิด sense ของการเปรียบเทียบขึ้นมาเอง หุ้นที่ดีกว่าควรจะมี p/e สูงกว่า นี่คือจุดคิดเริ่มต้น ส่วนเรื่องการเปรียบเทียบนั้นยิ่งเรามีประสบการณ์เยอะเท่าไหร่ เดี๋ยวมันมาเองครับ การอ่านเยอะๆ ไม่ว่าจะเป็น 56-1 annual report บทวิเคราะห์หรือ หนังสือพวกบริหารธุรกิจหรือการตลาด น่าจะช่วยให้ sense ตรงนี้เพิ่มขึ้นได้ครับ เพียงแต่ต้องใช้เวลา ไม่มีทางลัด

เสริมต่อจากกระทู้เมื่อกี้

เรื่องของการตีมูลค่าของตลาด
ยกตัวอย่างที่เห็นอยู่บ่อยๆ คือเมื่อหลายปีก่อน หุ้นพวก Bigc Makro Trade กันที่ p/e ประมาณ 7-9 อยู่เป็นระยะเวลานาน ลองดูทุกวันนี้สิครับ p/e เพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว ... ถ้าเรายังคงติดกับดักว่าตลาดมักจะถูกเสมอ โอกาสที่เราจะทำกำไรได้เป็นเด้งแบบนี้คงยากครับ นอกจากหุ้นค้าปลีกที่มีการ Trade p/e สูงขึ้นเยอะ อีกกลุ่มนึงก็คือโรงพยายามครับ ก่อนหน้านี้โรงพยาบาลก็ซื้อขายกันด้วย p/e เป็นเลขหลักเดียวเท่านั้น ตอนนี้ Trade กันอยู่ตั้งแต่ 10-25 เลยด้วยซ้ำ.. ตลาดมองหุ้น

โรงพยาบาลแบบต่ำๆมานาน อยู่ๆวันหนึ่งตลาดก็ค่อยมาตีมูลค่าความมั่นคง ความ Defensive ของหุ้นโรงพยาบาลกลายเป็น Premium จนสามารถ Trade ด้วย p/e ที่สูงขึ้นเยอะๆได้

case แบบนี้มีให้เห็นอยู่เรื่อยๆครับ ยิ่งคนที่อยู่ในตลาดมานานๆ แล้วศึกษาแนวทาง vi น่าจะเห็นอะไรตลกๆของ Mr.Market อยู่เป็นประจำ
---

kewin wrote:

ขอบคุณ คุณ โยโย่ มากครับถ้ามีโอกาศจะขอกราบแทบเท้างามๆ
1.ขอถามเกี่ยวกับที่เพิ่งเขียนใน blog เรื่องงบการเงินหน่อยครับ เห็นเขียนว่า เราจะมีวิธีรู้ได้อย่างไรว่าบริษัทนั้นรับ order ของงวดต่อไปมาไว้งวดนี้ก่อนหรือเปล่า

2.คุณ yoyo ใช้อะไรในการดูจังหวะซื้อขายครับ เพราะไม่ได้ดูกราฟ
หลักการของคุณ Yoyo บอกจังหวะในการลงทุนอย่างไรบ้างครับ
ยกตัวอย่างของจริงที่เคยทำมาแล้วให้หน่อยได้ไหมครับ
ตัวอย่างในอดีตน่ะครับจะได้ไม่เป็นการชี้นำ

3.การลงทุนต่างประเทศตอนนี้เป็นอย่างไรบ้างครับได้กำไรเยอะไหมครับ

1. จะรู้ได้อย่างไร? ก็มีหลายทางนะครับ อ่านบทวิเคราะห์ อ่านข่าว อ่านคำบรรยายงบ และทางสุดท้ายก็ถามครับ ส่วนใหญ่หุ้นที่ผมลงทุนมักจะมา oppday ที่ตลาด ผมก็อาศัยโอกาสนี้ถามครับ

2. จังหวะซื้อขายของผมเกิดมาจากการประยุกต์ portfolio management ครับ การบริหาร port นั้นทำโดยการถือหุ้นกระจายหลายๆตัวเพื่อลดความเสี่ยง แรกๆผมก็ทำการจัด port เพื่อลดความเสี่ยง แต่ไปๆมาๆ พอจัดไปจัดมาอยู่ๆ ผมก็เห็นว่าเอ๊ะ... ไอ้การจัด port โดยดูจากความถูกความแพงของหุ้นนี่มันช่วยบอกจังหวะซื้อขายให้เราได้ดีมากๆ ซึ่งผมอ่านหนังสือมาหลายเล่ม ฟังสัมมนามาหลายงาน ก็ยังไม่เคยเจอใครที่เอาเรื่องนี้มาเขียนหรือมาพูดเป็นชิ้นเป็นอัน ผมถือว่าเรื่องนี้สำคัญเป็นอันดับ 2 รองจาก Stock Selection เลยครับ

ผมเคยเขียนไว้ใน Blog www.yoyoway.com
"การบริหาร Port style yoyo" ลองไปอ่านดู

ผมจะเอามา Replay ใหม่อีกรอบแบบมีภาพประกอบด้วย เพื่อจะได้เข้าใจง่ายขึ้น

หลักการคร่าวๆคือ สมมติผมถือหุ้น 2 ตัว คือ
หุ้น A ราคา 10 บาท เป้าหมาย 16
และ B ราคา 10 บาท เป้าหมาย 16
ทั้ง 2 ตัวมี Upside ที่ 60% เท่ากัน

	จำนวนหุ้น	ราคา	upide	มูลค่า	สัดส่วน
A	50,000	10	60.00	500,000	50
B	50,000	10	60.00	500,000	50
1				1,000,000	
A	50,000	12	33.33	600,000	60
B	50,000	8	100.00	400,000	40
2				1,000,000	
A	25,000	12	33.33	300,000	30
B	87,500	8	100.00	700,000	70
3				1,000,000	
A	25,000	8	100.00	200,000	16
B	87,500	12	33.33	1,050,000	84
4				1,250,000	
A	109,375	8	100.00	875,000	70
B	31,250	12	33.33	375,000	30
5				1,250,000	
A	109,375	10	60.00	1,093,750	78
B	31,250	10	60.00	312,500	22
6				1,406,250	
A	70,313	10	60.00	703,125	50
B	70,313	10	60.00	703,125	50
7				1,406,250	

ผมแบ่งสถานะ port ออกมาเป็น 7 ช่วงเวลา

1. ผมควรจะถือหุ้นทั้ง 2 ตัว ตัวละกี่ % ดีครับ... ใช้ common sense ทั่วไปก็พอจะเดาได้ว่าควรจะถือหุ้นอย่างละครึ่ง เพราะทั้งคู่มี Upside เท่ากัน

2. ที่นี้สมมติว่าหุ้น A ขึ้นไป 12 บาท หุ้น B ลงมาเหลือ 8 บาท
ณ จุดนี้หุ้น A จะมีสัดส่วน 60% ในขณะที่ B จะลดเหลือ 40%
แต่เมื่อดู upside แล้ว A จะมี upside ที่ 33% ขณะที่ B จะมี 100%
ในเมื่อ B มี Upside ที่สูงกว่า A ตั้งเยอะ ทำไมเราจะไม่ถือ B เยอะกว่า

A ล่ะครับ...

3. ที่นี้ผมก็จะขายหุ้น A มาซื้อหุ้น B เพื่อปรับสัดส่วนใหม่ สมมติว่าเป็น 30:70

4. เมื่อเวลาผ่านไป สมมติต่ออีกว่าหุ้น A ลดลงมาเหลือ 8 บาท หุ้น B วิ่งขึ้นไปเป็น 12 แทน สัดส่วนหุ้น B ใน port ผมจะยิ่งสูงขึ้นจาก 70 กลายมาเป็น 84% ...

5. แน่นอนครับ ในเมื่อ Upside หุ้น A กลับมาสูงถึง 100 แล้ว B ลดลงเหลือ 33% ผมก็ขายหุ้น B แล้วก็ไปซื้อหุ้น A อีกครั้ง เพื่อปรับสัดส่วนหุ้นใน port ใหม่เป็น 70:30

6. ตลาดหุ้นเล่นตลกกับเราอีกแล้วครับ... หุ้น A เพิ่มขึ้นมาเป็น 10 หุ้น B ลดลงมาเหลือ 10 บาท....

7. ในเมื่อ Upside มันเท่ากับ ผมก็ขายหุ้น A ซื้อหุ้น B จนกลายเป็น 50:50
สุดท้ายผมถือหุ้นไปตั้งนาน ราคาหุ้นมันกลับมายืนที่เดิมอีกแล้วมันน่าเซ็งมั๊ยล่ะ ... แต่เอ๊ะ มาดูมูล port รวมของผมซิครับ ทั้งๆที่ ราคาหุ้นทั้ง 2 ตัวไม่ไปไหนเลย port ผมโตขึ้นมา 40% จาก 1 ล้านบาท กลายเป็น 1.4 ล้านบาท

เห็นมั๊ยครับ ไม่ต้องดูกราฟ ไม่ต้องดู Fund flow ... ใช้หลักการแบบ VI ง่ายๆ ซื้อหุ้นถูกขายหุ้นแพง แม้ว่าหุ้น A และ B มันจะต่ำกว่ามูลค่าเหมาะสมที่ 16 บาทอยู่ตลอดเวลา แต่ความถูกความแพงมันเป็นเรื่องของการเปรียบเทียบ

เมื่อ A ถูกกว่า B ผมก็ขาย B ซื้อ A ...
เมื่อ B ถูกกว่า A ผมก็ขาย A ซื้อ B ...

เค้าบอกกันว่า VI ถือหุ้นระยะยาว ถือแล้วไม่ขายจนกว่าราคาหุ้นจะเกินพื้นฐาน ... ผมบอกว่าผมขายถ้ามีตัวอื่นที่น่าสนใจกว่า

สุดท้ายหลักการข้อนี้เลยทำให้หลักการซื้อหุ้นพื้นฐานแบบ VI สามารถบอกจังหวะซื้อขายได้ด้วยตัวมันเอง และช่วยทำให้ port ผมโตได้ แม้

ราคาหุ้นโดยรวมอาจจะไม่ได้ไปไหนเลย แบบตัวอย่างข้างต้น

ตัวอย่างนี้เป็นแบบง่ายๆมีหุ้น 2 ตัว... ปกติถ้าผมจะมีหุ้นประมาณ 4-5 ตัว ก็ใช้หลักการเดียวกันครับ Upside เยอะกว่าก็ควรจะมีสัดส่วนสูงกว่า

3. เรื่องลงทุนต่างประเทศ... เปิด port ไว้แล้วครับ แต่ยังไม่ได้เอาเงินออกไปเลย ... กะว่าขอเวลาศึกษาอีกสักพักก่อนครับ ข้อมูลมันอยู่ไกล ทำความเข้าใจยากกว่าหุ้นไทยเยอะ

หมายเหตุ. ในตารางพิมพ์คำว่า Upside เป็น upide .. ตก S ไปตัวนึง ขี้เกียจแก้แล้ว เอาว่าน่าจะเข้าใจตรงกันนะครับ
---

uncleBE wrote:

ขอย้อนกลับไปถามคุณโยเรื่องการปรับพอร์ตที่ยกตัวอย่างมา 7 ช่วงเวลา อยากทราบระยะเวลาในการปรับแต่ละช่วงว่าถี่-ห่างมาก น้อยขนาดไหน เป็นเดือน เป็นไตรมาส หรือเป็นปีครับ หรือแล้วแต่สถานการณ์

ผมจะปรับเมื่อ Upside มีการเปลี่ยนแปลงแบบมีนัยสำคัญครับ เช่น
- มีหุ้นตัวใดเพิ่มขึ้นเยอะๆ หรือลดลงเยอะๆ Upside จะเปลี่ยน
- มีข้อมูลใหม่ๆเพิ่มทำให้ราคาเป้าหมายเปลี่ยนแปลง ทั้งทาง + หรือ ทาง -

ปรับบ่อยเกินก็ไม่ดี เพราะเอาเข้าจริงๆแล้ว Upside มันเป็นตัวเลขประมาณการณ์คร่าวๆ มันไม่ได้เป็นตัวเลขตายตัว ถ้าปรับถี่เกินค่าเดี๋ยว Marketing จะรวยเกินเราครับ

McDull wrote:

ขอรบกวนถามอีกนิดนะครับ ถ้ามีหุ้นตัวนึงที่คุณ yoyo วิเคราะห์ข้อมูลจนครบทุกด้านเห็นทะลุปรุโปร่งแล้ว จากคะแนน 0-100 คุณ yoyo จะให้คะแนนความมั่นใจ"สูงที่สุด"ไม่เกินเท่าไหร่ครับ

ขอบพระคุณล่วงหน้าครับผม

หลังๆมานี้ตารางที่ผมใช้จัด port ผมตัดคะแนนความมั่นใจออกไปแล้วครับ เพราะหลังจากลองใช้มาพักนึงแล้วรู้สึกว่ายังไงตัวเองก็มี Bias อยู่ดี นอกจากนี้ตัวแปรที่ควรจะมีผลต่อการจัด port มันมีมากกว่าเพียงแค่ความมั่นใจและ Upside จะตีออกมาเป็นคะแนนทุกๆปัจจัยมันก็ดูจะลำบากเกินไปหน่อย เลยอาศัยใช้เพียงแต่ Upside มาจัดแทน แล้วก็อาศัยวิจารณญาณขณะนั้นกำหนดในใจไปเลยว่าจะถือกี่ % ของ port

ซึ่งวิจารณญาณนี้ผมรวมหลายปัจจัยเข้าไป เช่น
- ความมั่นใจในข้อมูล
- ความผันผวนของผลประกอบการ
- สภาพคล่องของหุ้น ถ้าสภาพคล่องน้อยๆ แล้วถือเยอะๆ เวลาจะขายเดี๋ยวจะซวยเอาได้
- โอกาสในการถือหุ้นระยะยาว เช่น ถ้าหุ้นตัวไหนปีนี้ดี ปีหน้าดี ยิ่งถือนานก็ยิ่งดี แบบนี้ผมกล้าที่จะถือเป็นสัดส่วนที่เยอะขึ้น หุ้นบางตัวอาจจะดีปีนี้ปีหน้า แต่ปีถัดไปเห็นไม่ชัด แบบนี้สัดส่วนก็อาจจะน้อยลงมาหน่อย
- โอกาสที่ตลาดจะปรับ p/e เพิ่มขึ้นจากที่ผมประเมินให้ เช่นหุ้นบางตัวมี p/e อยู่ต่ำเตี้ยมานาน เวลาประเมินผมก็ให้ p/e ที่ต่ำเตี้ยเป็นเป้าหมาย แต่ถ้ามีโอกาสหรือเหตุผลที่พอสมควรทำให้ผมเชื่อว่าบริษัทนั้นจะเป็นที่น่า สนใจมากขึ้น ได้รับการยอมรับมากขึ้นจากนักลงทุนส่วนใหญ่ เช่นพวกกองทุนหรือต่างชาติ จากที่ไม่เคยสนใจ โอกาสที่ p/e จะปรับเพิ่มก็มี แบบนี้สัดส่วนที่ถือมันก็มีโอกาสเพิ่มขึ้นได้เหมือนกัน
ฯลฯ
สรุปแล้วก็เลยใช้เพียง Upside กับวิจารณญาณล้วนๆครับ
---

kewin wrote:
คุณ yoyo คิดว่าทำไม mcs กำไรดีต่อเนื่องแต่ราคาไม่ค่อยขึ้น ครับคิดว่าตลาดไม่มีประสิทธิภาพหรือตลาดมองถูกแล้วครับ

ตลาดมองถูกหรือไม่มีประสิทธิภาพนี่ผมก็ไม่รู้เหมือนกันครับ ปกติแล้วตลาดจะมีประสิทธิภาพบ้างไม่มีประสิทธิภาพบ้างผสมกันไป

จริงๆ mcs นี่ผมว่าธุรกิจเค้าก็มั่นคงดีนะครับ แต่อาจจะด้วยขนาดที่เล็กไปหน่อย เลยไม่ค่อยมีพวกกองทุนมาสนใจ เหลือเล่นกันแต่รายย่อยซะส่วนใหญ่ ทำให้ Trade ไม่ได้แพงซะที ทั้งๆที่บริษัทก็จัดว่ามีคุณภาพพอสมควร

mcs นี่สำหรับผมถือว่าเด่นในเรื่องปันผล แต่อ่อนในเรื่อง Growth ที่มีน้อยไปหน่อย ถ้าใครพอใจกับปันผลระดับนี้ก็ไม่ต้องไปสนใจเรื่อง Cap gain เท่าไหร่

เรื่องส่งมอบ 45000 ตัน นั้นคิด NPM 11% ตรงๆคงไม่ได้หรอกครับ เพราะราคาขายมันก็คงผันผวนไปตามราคาเหล็ก ณ เวลาที่ทำสัญญาจริงๆย้อนหลังไปดูว่าในปีที่ผ่านๆมาส่งมอบประมาณกี่ตัน แล้วคิดออกมาเป็นกำไรต่อตันเลยอาจจะง่ายกว่า เพราะผมว่าตัวเลขกำไรต่อตันมันไม่น่าจะผันผวนมากนัก

ถามพี่ YOYO ครับ พอดีผมซื้อ SVI กับ SMT ผมพึ่งจะเริ่มเล่น ผมกลัวคิดผิดครับ ผมได้ดูงบดุลกับกำไร ขาดทุน ก็ ok ดีครับ และมีเหตุผลที่ไม่ซื้อ delta กับ hana ดังนี้ และผมมีคำถามครับ

1. ในส่วน SVI(pe=4.8) มี PE กับ pbv ต่ำ กว่า delta (pe=9.6) ,hana (pe=9.8)

2. ส่วน ROE SIVก็มากกว่า delta ในปีล่าสุด แต่ เฉลี่ย แทบจะเท่ากัน(roe=17) แต่ SVI มีแนวโน้มพิ่มมากกว่า(roe svi เพิ่มจาก 16-->23 แต่ delta ลดจาก 20 ลงเป็น 16) แต่น้อยกว่า HANA (roe มากกว่า 24%) แต่ว่าอัตราการเติบโตของ DELTA เพิ่ม q0q 140 % ส่วน svi เพิ่มแค่ 14%

3. เหตุผล ที่ผมไม่วื้อ hana กับ delta อีกหนึ่งเหตุผล มันเป็นบริษัทที่ ใหญ่แล้ว upside การโตน่าจะน้อยกว่า บริษัท เล็ก ผมคิดถูกรึป่าวครับผมเคยเห็น SVI เคยขึ้นไปถึง 2.8 แต่ตอนนี้แค่ 2.08 เอง

4. ส่วน CCET ผมตัด ไปเลยเพราะ D/E มากกว่า 2 ส่วน ส่วน SVI 0.19 เอง

5. ส่วน SMT ผมเห็นว่ามีประสบการมานาน และได้ลดภาษีเป็นบริษัทแรกจากการส่งเสริมของ boi ไม่จำกัดวงเงิน และเป็นลูกค่าบริษัทระดับโลกที่ผลิตของแบรนแนมเช่น แบลคเบอรี่เป็นต้น พ ROE เกือบ 20 แต่หนี้สูง 2.84 แต่ก็ลดลงมาเรื่อยๆ จาก 4 เท่ากว่า ซึ่งผมว่าน่าจะดีครับ แต่ PE 9.8 และดอกเยจ่ายค่อนข้างสูง 29% ของกำไรจากการดำเนินงาน ซึ่ง ปกติผมจะซื้อที่ดอกเบี้ยจ่ายตำน้อยกว่า 5 ด้วยซ้ำ

ไม่รู้ผมคิดจุดไหนผิดไหมครับ เพราะพอผมมาดู upside ที่โบรกให้มาน้อยกว่า DELTA HANA CCET ครับ

เวลาลงบางตัวมันลงเยอะ บางตัวมันลงน้อย เราก็คำนวณ upside ใหม่ซะแล้วก็ปรับสัดส่วนใหม่ให้มันเหมาะสม ซึ่งผลคร่าวๆมันก็จะเป็นขายตัวที่ลงเยอะมาซื้อตัวที่ลงน้อยๆ หรือบางทีอาจจะมีหุ้นน่าสนใจตัวอื่นโผล่เข้ามาในเรดาร์เราก็เพิ่มหุ้นใหม่ เข้าไปในตาราง แล้วก็ปรับไปตาม upside เหมือนเดิมครับ

ไม่ใช่ว่าลงเยอะ upside จะยิ่งห่างมาก นั่นก็คือ ubside มากขึ้น เราควรซื้อเพิ่ม และขายตัวที่ยังลงน้อยกว่าไม่ใช่หรอครับ เช่น ถ้า ubside 10 บาท เราควรขายตัวที่ลงจาก 5-->3 แทนที่จะขายตัวที่ลงจาก 5-->1

ถามพี่ yoyo ว่า หุ้น TRC PDI UEC TTA RCL PSL จัดเป็นหุ้น turn arround หรือหุ้นวัฏจักร 2 คำนี้ต่างกันยังไงครับ และถ้ายึดตามหลัก อาจารย์ ฟิชเชอร์ หุ้นวัฏจักร ควรจะซื้อช่วง PE สูง ๆ แต่ผมดูแต่ละตัว PE ก็ไม่สูงนะครับ แต่ปีหน้าหลายๆ ตัวจะกลับมาดีแล้ว เช่น TRC หรือว่าจะเป็นหุ้น trun arround แต่หลายคนก็บอกว่า TTA RCK PSL เป็นหุ้นวัฐจักร แต่ตอนนี้ PE ก็ต่ำ และดูท่า ค่าระวางเรือก็น่าจะถึงจุดต่ำสุดแล้ว และกำลังจะกลับหัวขึ้น ตกลง PE ไม่สูงเสมอไป ช่วง ตกต่ำหรอครับ

yoyo

ตอบคุณ young_5432 เรื่องหุ้น elec นะครับ

จะให้ comment กลุ่มนี้นี่ยากเกินความสามารถผมจริงๆครับ เพราะเคยพยายามศึกษาหลายรอบแล้วก็ไม่เข้าใจธุรกิจมันได้ สรุปว่าตอบง่ายๆว่าขอข้ามครับ

เอาว่าขอ comment วิธีการวิเคราะห์แทนละกัน

1. ผมไม่ได้ใช้ p/bv ในการประเมินความถูกความแพงของหุ้นครับ ผมว่ามันมีจุดอ่อนอยู่พอสมควร เพราะอะไรครับ ลองมาดูกัน

- ผมชอบใช้ p/e กับ roe ในการประเมินราคาหุ้น
- แล้ว p/bv มันไม่ดียังไง ... ต้องมาดูที่ความสัมพันธ์ของอัตราส่วนทั้ง 3 ตัว ว่ามันเชื่อมโยงกันยังไง
  roe = กำไร / ส่วนผู้ถือหุ้น = (กำไร/จำนวนหุ้น) / (ส่วนผู้ถือหุ้น/จำนวนหุ้น) = eps / bv
 p/e * eps/bv = p/bv
 p/e * roe = p/bv
- p/e น้อยๆก็คือถูก เพราะฉะนั้นเราชอบให้ p/e ต่ำๆ
- roe เยอะๆเค้าว่าดี เพราะเป็น ratio ที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการสร้างกำไรให้กับผู้ถือหุ้น
- p/bv เค้าบอกว่าน้อยๆดีเพราะ ถูกเมื่อเทียบกับ มูลค่าสินทรัพย์หลังคืนหนี้ให้หมด

p/e กับ p/bv นั้นอยู่คนละฝั่งของสมการ ยิ่งน้อยยิ่งดีทั้งคู่ เพราะฉะนั้น 2 ratio นี้ไม่มีปัญหาอะไร
แต่ roe กับ p/bv นี่สิ ถ้าเราอยากได้ roe สูง p/bv ก็ต้องสูงด้วย แต่ถ้าเราอยากซื้อหุ้นที่ p/bv ต่ำๆ เราก็จะได้ roe ต่ำๆมาด้วย จะเห็นว่า 2 ratio นี้มันขัดแย้งกันเสมอ เพราะฉะนั้นเราต้องเลือกเพียง 1 ratio เท่านั้น คือ จะเอา roe สูงๆ หรือจะเอา p/bv ต่ำ จะเลือกให้ 2 ค่ามันดีทั้งคู่ไม่ได้ สุดท้ายผมเลือกเอา roe สูงไว้ก่อนครับ p/bv จะเป็นยังไงผมเฉยๆ

ตรงนี้ต้องท้าวความไปที่ท่านเทพทาง VI ก่อน ไม่ใช่ใครที่ไหนครับ ลุงบัฟเฟตของเรานี่เอง .. ในช่วงแรกๆของการลงทุน บัฟเฟตนั้น เป็นลูกศิษย์ที่ดีของ อ.เกรแฮมครับ คือ อ.สอนว่าให้เลือกหุ้นที่ราคาถูกเมื่อเทียบกับสินทรัพย์สุทธิของบริษัท ซึ่ง ratio ตัวหนึ่งที่ช่วยบอกได้คร่าวๆ คือ p/bv

บัฟเฟตใช้แนวทางนี้อยู่พักนึงก็พอจะสามารถทำกำไรได้ แต่หลังจากเวลาผ่านไป บัฟเฟตก็เกิดการพัฒนาทางความคิด บวกกับการได้มาพบกับ คู่หู ชาลี มังเกอร์ ที่สอนให้ลุงบัฟรู้จักและเข้าใจการซื้อที่มองถึงคุณภาพของธุรกิจที่จะสามารถ สร้างกระแสเงินสดในอนาคต มากกว่าการมองที่มูลค่าสินทรัพย์ที่เห็นในบัญชี ... ซึ่ง ratio ที่แสดงถึงคุณภาพของธุรกิจได้ดีก็คือ roe นั้นเอง... หลังจากนั้นมาแนวทางการซื้อหุ้น ซื้อธุรกิจของบัฟเฟตก็ค่อนๆเปลี่ยนไป see's candy เองก็เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของการ Shift จาการใช้ p/bv มาเป็น roe ของบัฟเฟตได้ดีตัวหนึ่ง

2. roe ถ้าจะเอามาใช้ก็ต้องใช้ให้ถูกด้วยครับ อย่าดูเพิ่งแค่ค่า roe เพียงปี 2 ปี เราควรจะใช้ roe หลายๆปีมาประเมิน และให้ตัดปีที่ abnormal ออกด้วย ถ้าบริษัทมี roe สม่ำเสมออยู่ที่ค่าหนึ่งๆเป็นเวลานานๆ และณ ปัจจุบันบริษัทนั้นไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงทางพื้นฐานอย่างมีนัยสำคัญ เราก็พอจะประเมินได้ว่า roe เฉลี่ยของบริษัทนั้นๆอยู่ที่ประมาณเท่าไหร่ แต่ถ้าบริษัทนั้นมี roe ไม่สม่ำเสมอ การประเมินด้วย roe ก็อาจจะดูยากสักหน่อย แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าเราตัดปีที่ abnormal ออกแล้ว แต่ roe ของบริษัทนั้นๆยังผันผวนอยู่มาก ผมว่าธุรกิจนั้นอาจจะยากเกินความสามารถที่เราจะคาดเดาอนาคตได้แล้วล่ะครับ

3. บริษัทใหญ่มีโอกาสโตน้อยกว่าบริษัทเล็ก... ก็ถูกส่วนหนึ่งครับ แต่หลายส่วนก็อาจจะไม่ใช่ เพราะฉะนั้นการตัดสินใจซื้อหุ้นโดยมองที่ขนาดนั้นผมว่าไม่ควรครับ และการที่ svi เคยขึ้นไปถึง 2.8 แล้วลงมา 2.08 ก็ไม่ได้หมายความว่าบริษัทมี upside เยอะ การจะดู upside มันต้องดูที่ผลกำไรที่จะเกิดขึ้นเทียบกับราคาที่ซื้อวันนี้ ราคาที่เคยเกิดขึ้นในอดีตไม่ได้เกี่ยวข้องอะไร

4. อันนี้ผมเห็นด้วยครับ p/e เป็นตัวบอกความถูกความแพง roe บอกประสิทธิภาพในการสร้างกำไร ส่วน d/e เป็นตัวบอกความเสี่ยงทางด้านการเงิน ที่ผมชอบดูตัวหนึ่ง แต่บางโอกาสผมก็ซื้อหุ้นที่ d/e สูงๆ เหมือนกันครับ .. 3 เท่ายังซื้อเลย ถ้าผมเชื่ออย่างมั่นใจได้ว่าค่า d/e นั้น

กำลังจะลดลงในอนาคตอันใกล้

5. ดูหนี้ก็เยอะจริงๆครับ ถ้าผลงานสะดุดเมื่อไหร่ ดอกเบี้ยกินจะกำไรหด หรืออาจจะถึงขาดทุนได้ง่ายๆเหมือนกัน ก็ดูเสี่ยงๆนิดหน่อย ผมดู p/e ก็ดูไม่ได้ถูก หนี้ก็เยอะ ทำไมถึงซื้อตัวนี้ละครับ

สุดท้าย comment เรื่องการอ่านบทวิเคราะห์...
เวลาใช้บทวิเคราะห์ให้ใช้ข้อมูลที่เป็น Fact เสมอครับ พวกราคาเป้าหมาย กับ upside นั้นเป็นข้อมูลเชิงความคิดเห็น ควรหลักเลี่ยงอย่างยิ่ง อย่าให้ร้ายเลยนะครับว่าทำไมถึงไม่ควรใช้ความคิดเห็นเรื่องราคาจากนัก วิเคราะห์.. เดี๋ยวจะยาวเกินไป... สรุปสั้นๆว่าบทวิเคราะห์ส่วนใหญ่ที่ผมเห็นนั้นประกอบไปด้วย Bias ค่อนข้างสูง มันจะผันผวนไปตามราคาตลาดของหุ้นนั้นๆ รวมถึงสภาวะของตลาดช่วงนั้นๆด้วย เพราะฉะนั้น ถ้าคิดมาแล้วว่าดี ถึงดู upside จากบทวิเคราะห์จะไม่เยอะก็ไม่ควรไปสนใจครับ เชื่อตัวเองดีที่สุด

---

kewin wrote:
ขอถามหน่อยครับ irp ทำ pet resins ซึ่งเป็นปลายน้ำ มันเป็นสินค้า commodity ใช่ไหมครับไม่ต่างจากราคาน้ำมัน ใช่มะคือไม่มี knowhow อะไรใครผลิตเยอะกว่าก็ประหยัดกว่า

2.ปีหน้า supply petresin ออกมาเยอะไหมครับถ้าเยอะ irp คงแย่แน่ปีนี้ supply น้อยราคาดีแต่คู่แข่งคงไม่ปล่อยให้ irp กำไรดีคนเดียวหรอก

PET เป็น commodity ครับ เพราะฉะนั้นความสำคัญของการวิเคราะห์ก็คือ Supply Demand ของอุตสาหกรรมว่าแนวโน้มเป็นยังไง แล้วใครทำต้นทุนได้ต่ำกว่าก็ได้เปรียบครับ แม้ในช่วงที่ภาวะอุตสาหกรรมแย่ๆ คนที่ต้นทุนยิ่งต่ำกว่ายิ่งได้เปรียบ เพราะคู่แข่งพากันเดี้ยงกันหมด IRP ก็น่าจะเข้าข่ายนี้ครับ

จากข้อมูลที่ฟังจากผู้บริหาร ในช่วง 1-3 ปีข้างหน้าไม่มี supply ใหม่ๆที่เข้ามานอกจากโรงงานที่เมกาของ IRP ครับ ในขณะที่ Supply เก่าๆมีแนวโน้มที่จะลดลง โดยเฉพาะหลังจากเมื่อ IRP เปิดโรงงานที่อเมริกาเมื่อไหร่คงต้องมีโรงอื่นๆที่ปิดตัวกันไปบ้าง
---

green-orange wrote:
ขอ ถามคุณ YOYO หน่อยนะครับว่าคุณ YOYO มีหลักในการตัดสินใจขายหุ้นที่ถืออยู่อย่างไรครับ ผมเองคิดว่าตัวเองมักจะมีปัญหาเรื่องนี้ทุกครั้งเลยครับ

ขายเมื่อ
1. วิเคราะห์ผิด
2. เกินมูลค่า
3. เจอตัวอื่นทีดีกว่า (รวมถึงการปรับ port ขายบางส่วนไปซื้อตัวอื่นๆบางส่วนด้วย: อ่านจากเรื่องปรับ port ที่เพิ่งเขียนไปนะครับ)

ง่ายๆแค่นี้แหละครับ
- ส่วนใหญ่ผมจะขายเพราะข้อ 3
- ข้อ 2 นี่นานๆทีจะมีโอกาสได้ทำ .. เพราะถือหุ้นทีไรมันไม่ค่อยจะเกินมูลค่าที่คิดเอาไว้เท่าไหร่ ... จำได้ว่ามีแค่ uec ums ตอนวิ่งกันไป 40 บาทมั๊งครับที่ได้ขายเพราะเหตุผลนี้ ส่วนใหญ่จะชิงขายหมดซะก่อนตั้งแต่ข้อ 3 เพราะยิ่งหุ้นใกล้มูลค่าเท่าไหร่ upside มันก็น้อยลงเท่านั้นเลยทำให้ตัวอื่นๆมันน่าสนใจกว่า
- ขายเพราะวิเคราะห์ผิดนี่ไม่ค่อยอยากเจอเลยจริงๆ แต่มันก็มีบ้างรองจากข้อ 3 ถ้ารู้ว่าวิเคราะห์ผิดเมื่อไหร่.. ราคาเท่าไหร่ก็ขายครับ ไม่อยากให้เงินจมอยู่กับหุ้นที่เราผิดพลาด เพราะเงินก้อนเดียวกันนี้สามารถนำไปงอกเงยจากหุ้นตัวอื่นได้ง่ายกว่ากันเยอะ
---

young_5432 wrote:
ขอบคุณครับ แล้วพี่พอจะรู้ไหมครับว่า ทำไมค่าเงิน แข็งถึงกระทบกำไรของ PDI ทั้งๆ ที่ไม่ค่อยได้ส่งออก และวัตถุดิบส่วนใหญ่ก็นำเข้าด้วยครับ มันน่าเป็นผลบวกมากกว่าไม่ใช่หรอครับ

อย่างที่เข้าใจถูกต้องแล้วครับ แต่ว่าบางครั้งบริษัทที่นำเข้า เมื่อค่าเงินบาทแข็งอาจจะมีขาดทุนจากค่าเงินได้เหมือนกัน ตรงนี้ขึ้นอยู่กับหลายปัจจัย
- ขึ้นอยู่กับระยะเวลาจ่ายเงิน หลายบริษัทได้รับ credit หลายเดือน ทำให้งวดที่ต้องจ่ายเงินจริงๆ อาจจะไม่ตรงกับค่าเงินที่เราดูจากภายนอก
- บางบริษัทมีการซื้อ us ล่วงหน้าไว้ เมื่อค่าเงินแข็งขึ้นก็จะขาดทุนจากค่าเงิน
ผมไม่แน่ใจเหมือนกันว่ากรณีของ pdi นั้นเป็นแบบไหน ยังไม่มีโอกาสไปได้แกะงบตัวจริงเลยครับ

DevilCupid wrote:
รบกวนถามพี่ YOYO หน่อยนะครับ (แอบตีซี้เรียกพี่ซะงั้น)

คือผมเพิ่งเป็นมือใหม่ครับ
เข้าใจหลักการที่ว่าซื้อเมื่อถูกขายเมื่อแพงนะครับ
แต่ปัญหาของผมมีอยู่ว่าผมไม่รู้ว่า pe ที่ควรให้ควรเป็นเท่าไหร่
ส่วนมากที่อ่านๆเจอก็บอกว่าอาศัยประสบการณ์ บ้างก็ว่าใช้กึ๋น

พี่พอมีวิธีแนะนำมั้ยครับ ว่าพี่ประเมินคร่าวๆอย่างไรครับ
พอมีหลักการให้ผมใช้เป็นจุดสังเกตได้บ้างมั้ยครับ

ก็ตรงตามที่อ่านมาแหละครับ p/e ที่เหมาะสมนั้นมาจากประสบการณ์ + การอ่านเยอะๆ...

ประสบการณ์จะช่วยบอกให้เราได้รู้ได้ว่า หุ้นประเภทไหนตลาดมักจะให้ p/e ระดับไหน แต่หลายๆครั้งตลาดก็มักจะให้ p/e ได้ไม่เหมาะกับที่ควรจะเป็นได้เหมือนกัน เพราะฉะนั้น แค่ประสบการณ์อย่างเดียวยังไม่พอ จะต้องผนวกเข้ากับความรู้จากการอ่านเยอะๆด้วย...

บริษัทที่มีคุณภาพก็ควรจะมี p/e ที่สูงกว่า ที่นี้บริษัทแบบไหนเรียกได้ว่าเป็นบริษัทที่ดี เราต้องอ่านเยอะๆ หนังสือพิมพ์ pocketbook ทั้งแนวกลยุทธ์ case study การตลาด

นอกจากนี้ p/e นั้นยังเป็นค่าที่ dynamic ด้วย เพราะมันไม่ได้หยุดนิ่งอยู่กับที่ .. เพราะการลงทุนนั้นจริงๆแล้วคือการเปรียบเทียบผลตอบแทนของสินทรัพย์แต่ละ ประเภท หุ้นที่มี p/e 8 เท่า เราอาจจะมองว่าต่ำในช่วงเวลาหนึ่ง แต่ในภาวะที่เราสามารถหาหุ้นที่มี p/e 4-5 เท่าเต็มไปหมด หุ้น p/e 8 เท่าก็อาจจะดูแพงขึ้นมาได้ทันที

ศาสตร์การประเมินมูลค่าด้วย p/e นั้นผมว่าเป็นทั้ง วิทย์และศิลป์ คือเราต้องเข้าใจที่มาของตัวเลข ทั้งนี้ยังต้องประเมินข้อมูลเชิงคุณภาพของแต่ละบริษัทมาเทียบกับแล้วจึงพอจะ บอกได้ว่า p/e แบบไหนถูกแบบไหนแพง การจะกำหนดตัวเลขออกมาเป็นสูตร นั้นเป็นเรื่องยากเกินและไม่เหมาะกับการใช้งานจริง

ฟังดูยากนะครับ แต่ถ้าเราลงทุนไปนานๆ ให้เวลากับการอ่านความรู้ใหม่ๆเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ sense ตรงนี้มันจะเกิดขึ้นได้เองเหมือนกันครับ....

ลองหาอ่านเรื่อง dcf ดูนะครับ หนังสือของพี่สุมาอี้อธิบายเรื่องนี้เอาไว้ได้เข้าใจง่ายมาก ถ้าเข้าใจเรื่อง dcf แล้ว เอามาโยงกับเรื่องของ p/e ที่เหมาะสมจะเข้าใจได้ง่ายขึ้นครับ เพราะบริษัทที่ทำ dcf ออกมาได้สูงๆ มันก็จะเป็นบริษัทกลุ่มเดียวกับที่ควรมี p/e สูงๆเช่นกันครับ

ปล. (สำคัญมาก) ตัวเลข p/e ของหุ้นบางตัวอาจจะดูสูงหรือต่ำอย่างยาวนาน หลายๆครั้งเป็นความผิดพลาดของ Mr.Market ที่ให้ p/e หุ้นบางตัวมากเกินไป หุ้นให้ p/e บางตัวต่ำเกินไป ถ้าเรามั่นใจแล้วว่าบริษัทนั้นดีมากๆ แล้ว p/e ต่ำๆ เราก็ควรมั่นใจในหลักการลงทุนของเรา อย่าไปเชื่อตลาดว่าถ้าหุ้นตัวนี้ p/e ต่ำมาตลอด มันก็ควรต่ำอยู่อย่างนั้น

จุดนีแหละครับที่จะแยกความแตกต่างของนักลงทุนที่โดดเด่นกับนักลงทุนทั่วๆไป
นักลงทุนที่โดดเด่นจะเชื่อตัวเอง นักลงทุนทั่วไปจะเชื่อคนอื่น
---

green-orange wrote:
รบกวน อยากให้คุณ yoyo เล่าเรื่องก่อนเกิดวิกฤต และการปรับพอร์ตจนถึงปัจจุบันให้เป็นความรู้หน่อยได้ไหมครับ (ไม่ต้องบอกชื่อหุ้นก็ได้ครับ) ไม่รู้ว่าคุณ yoyo ทำอย่างไรบ้าง เผื่อมือใหม่อย่างผมจะได้เตรียมรับมือไว้ โดยการเรียนรู้จากประสบการ์ณของคุณ yoyo จะได้ไม่ขาดทุน

ก่อนวิกฤตผมเล่นหุ้นต่างจากปัจจุบันนิดหน่อยครับ... แก่นสารโดยรวมยังคงคล้ายๆเดิมอยู่

จุดเหมือนก็คือยังคงเน้นหุ้นที่มีราคาถูกกว่าที่ควรจะเป็นอยู่ แต่จุดที่ต่างคือ หลังวิกฤตผมให้ความสำคัญกับคุณภาพของหุ้นมากขึ้น

ช่วงก่อนวิกฤตผมเล่นหุ้นที่คาดว่าจะดีในช่วง 1-2 ปีข้างหน้า โดยการคาดการณ์แนวโน้มอุตสาหกรรมในระยะสั้น และคาดการณ์ผลกำไรของบริษัทจากข้อมูลที่ได้จากผู้บริหาร หลังจากนั้นธุรกิจอาจจะไม่ดีไม่เป็นไร ขอให้ใกล้ๆได้กีไว้ก่อน บางครั้งยังมีแอบเล่นเกร็งกำไรผลประกอบการรายไตรามาสด้วย และที่หนักไปกว่านั้นคือยังเล่น Margin เข้าไปอีก

ลองวิเคราะห์ดูจากสภาพ port ของผมก่อนที่จะเกิดวิกฤตดูจะเห็นเลยว่าถือว่าเป็น port ที่มีความเสี่ยงสูงไม่น้อยเลย เพราะเราต้องอย่าลืมว่าในระยะสั้นนั้น (1-2 ปีก็ถือว่าสั้นแล้วสำหรับ VI) ราคาหุ้นไม่จำเป็นจะต้องเป็นไปตามผลประกอบการ เพราะฉะนั้นถ้าเราไปถือหุ้นที่ดีแค่ 1-2 ปี แม้จะมีราคาถูก.. ราคาหุ้นในช่วง 1-2 ปีนี้อาจจะไม่เข้าหามูลค่าที่เหมาะสมของมันก็ได้ แต่หลังจาก 1-2 ปีไปแล้ว ถ้าเกิดธุรกิจมันไม่ดีราคาเหมาะสมมันก็ลดลงมาได้ .. นอกจากนี้การเล่น Margin จะยิ่งเป็นการเพิ่มความเสี่ยงให้กับ port เพิ่มขึ้นไปอีก โดยเฉพาะเมื่อหุ้นที่ในช่วงขาลง หุ้นดีไม่ดีมันลงหมด พอลงเยอะๆ ผมก็ต้องลดความเสี่ยงในการโดน force โดยการขายหุ้นขาลง (ซึ่งมันสวนทางกับหลักการ VI แบบสุดๆ ว่าหุ้นลงให้ซื้อ) แล้วหุ้นที่ผมเล่นสภาพคล่องมันก็ไม่ค่อยดีอยู่แล้วตอนขาลงหนักๆ คนซื้อยิ่งไม่มี ยิ่งขายก็ยิ่งลง ยิ่งลงก็ยิ่งต้องขาย.. สุดท้ายการใช้ Margin เลยเป็นที่มาที่ทำให้ port ผมลบนำตลาดไปเลย :lol:

โชคดีที่ผมตัดใจขายหุ้นลดความเสี่ยงทัน เคยลองคำนวณดูเหมือนกันว่าถ้าหุ้นลงมาตลอดแล้วผมไม่ขายเลยเนี่ย จนวันนี้ผมอาจจะโดน Force จนเกือบหมดตัวแล้วก็ได้

ช่วงที่ยังอยู่ในวิกฤต ผมก็เลยปรับ port มาเน้นหุ้นที่ปันผลเยอะๆ 15-20% ของราคาตลาด และกำไรไม่น่าจะลดลง หรือลดลงก็ต้องลดลงน้อยๆ ความมั่นคงสูง ซึ่งในช่วงต้นที่ภาพเศรษฐกิจมันยังดูเลวร้ายมาก ผมเลยเชื่อว่าการลงทุนที่ปลอดภัยไว้ก่อนน่าจะดีที่สุด โดยผมคาดหวังผลตอบแทนประมาณ 15-20% จากเงินปันผล ส่วนราคาหุ้นนั้นไม่ได้หวังว่าจะขึ้น แต่เวลาผ่านไปไม่นานหุ้นที่ปันผลดีๆธุรกิจยังแข็งแกร่งอยู่ก็เริ่มขึ้นมา เรื่อยๆ

ระหว่างดูหุ้นไปเรื่อยๆ ผมก็เกิดไอเดียได้ว่าในภาวะแย่ๆน่าจะมีคนที่เอาตัวรอดได้ดี บางรายอาจจะดีกว่าเดิมด้วยซ้ำไป อย่างที่ Peter Lynch เคยพูดเอาไว้ว่า "ซื้อหุ้นยอดเยี่ยมให้ อุตหสากรรมยอดแย่" หุ้นเหล่านี้มีคุณภาพที่ดีมากๆ ส่วนใหญ่แล้วมักจะมีการควบคุมต้นทุนได้ดีกว่าคู่แข่งพออุตสาหกรรมแย่ๆ คู่แข่งก็เลยมีปัญหากันไปเรื่อย ทำให้ระดับการแข่งขันนั้นลดลง อย่างตอนนั้นก็มี IRP กับหุ้นกลุ่มอสังหาหลายตัวที่เข้าข่ายนี้ หลังจากกำไรมาจากหุ้นปันผลมาส่วนนึงผมก็ปรับ port มาเล่นหุ้นกลุ่มนี้แทน....

หุ้นยอดเยี่ยมนั้นผมว่ามีจำนวนน้อยมากในตลาดไทย แล้วยิ่งต้องการหุ้นยอดเยี่ยมในราคาถูกอีกยิ่งหายากเข้าไปใหญ่.. แต่ถ้าหาได้เมื่อไหร่ผลลัพธ์มันคุ้มค่ามากๆ วิกฤตครั้งที่ผ่านมาสอนให้ผมมุ่งเน้นในเรื่องคุณภาพของหุ้นมากขึ้น หุ้นที่ผมเล่นจะต้องมี ROE สูงๆ ติดต่อกันเป็นเวลานาน อย่างต่ำก็ต้อง 20% ขึ้นไป .. นอกจากนี้ด้วยเงินลงทุนที่เยอะขึ้นผมก็เลยต้องให้ความสำคัญกับสภาพคล่องของ หุ้นเพิ่มขึ้นมาอีก ... ทุกวันนี้ก็หาหุ้นเล่นยากเหมือนกัน แต่อย่าที่บอกครับ ว่าถ้าสามารถหาหุ้นที่เข้าข่าย ยอดเยี่ยมและราคาถูกได้ ผลตอบแทนมันสูงมากจริงๆ.. ปีนี้น่าจะเป็นปีที่ผมทำผลตอบแทนได้สูงที่สุดในชีวิตแล้วมั้งครับ โอกาสจะทำได้แบบนี้ปีคงมีไม่มากแล้ว นอกจากจะเกิดวิกฤตกันอีกรอบแล้วผมเอาตัวรอดผ่านมันไปได้

---

winkung wrote:
yoyo wrote:
ปีนี้น่าจะเป็นปีที่ผมทำผลตอบแทนได้สูงที่สุดในชีวิตแล้วมั๊งครับ โอกาสจะทำได้แบบนี้ปีคงมีไม่มากแล้ว **นอกจากจะเกิดวิกฤตกันอีกรอบแล้วผมเอาตัวรอดผ่านมันไปได้**

หวัดดีครับพี่โย แอบเข้ามาเก็บเกี่ยวประสบการณ์ครับ
สิ่งที่ยากก็คือข้อความที่ผมเน้นหนานั่นล่ะครับ

ณ ช่วงเวลาที่ผลตอบแทนเราดีมาก เราจะทำอย่างไร ให้รอดพ้นจากช่วงวิกฤตที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่ก็ดี

กำไรที่ดูว่ามาก แต่ถ้ายังอยู่ในพอร์ท ก็ต้องเท่ากับว่าเป็นกำไรปลอมแล้วถ้ามันเกิดอะไรไม่คาดฝันขึ้นมา ..... การเอาตัวรอดสำหรับผม มันคงลำบากน่าดูครับ เพราะว่าประสบการณ์แบบนั้นผมยอมรับว่า "ยังไม่มี" 😕

มีพี่ที่ผมนับถืออยู่ท่านนึง ไม่ขอเอ่ยนามละกันครับ (แต่ถือว่ามีฝีมือและเป็นมือเก๋าใน vi มานานมากท่านหนึ่ง)

แกบอกผมว่า แกลงทุนมาเกือบ 20 ปี ผ่านวิกฤตมาหลายรอบแล้ว แต่แกก็พูดอย่างมั่นใจว่า "ถ้ามีวิกฤตเกิดขึ้นมาอีก แกก็ต้องเจ็บตัวอีกแน่นอน เพราะกว่าเราจะรู้ตัวว่าเราอยู่ในวิกฤตนั้นหุ้นเราก็มักจะลงไปรอนานแล้ว แกผ่านมาหลายรอบ แกก็เจ็บตัวทุกรอบ เจ็บมากเจ็บน้อยเท่านั้นเอง ... เพราะฉะนั้นแทนที่แกจะหนีวิกฤตให้ทันทุกรอบ แกบอกว่าไม่ต้องหนีทันก็ได้ แค่รักษาตัวไม่ให้เจ็บมากก็พอ เพราะทุกครั้งที่พ้นมาได้แม้จะเจ็บยังไง ถ้าเก็บมาเป็นบทเรียนมันก็ทำให้เราเก่งขึ้นทุกครั้ง"

ข้อความข้อบทนั้นแกบอกผมตั้งแต่หุ้นอยู่ประมาณ 600 กว่าจุดเมื่อปีที่แล้ว .. ณ เวลานั้น เรายังไม่มั่นใจกันเลยว่าเราอยู่ในวิกฤติกันแล้วรึเปล่า จนวันนี้เวลาผ่านไปแล้วปีกว่าๆ ก็เป็นตามที่พี่เค้าพูดจริงๆ เค้าก็เจ็บตัวแต่ก็เอาตัวรอดมาได้ และทำผลตอบแทนได้ดีเหมือนเดิม

Outliers wrote:
คุณ YOYO คิดอย่างไรกับ BLAND และ PRIN บ้างครับ

ระหว่าง Asset Play และ Growth

ผมไม่ได้ตามละเอียดทั้ง 2 ตัวนะครับ
แต่จากประสบการณ์ของผมแล้ว Asset Play มักจะไม่ค่อยรุ่งเท่าไหร่ .. เพราะ Asset Play นั้นมีสิ่งที่คาดการได้ยากมากๆอย่างหนึ่งคือ เมื่อไหร่ที่ Asset ที่ถูกซ่อนอยู่จะเปิดออกมา ผมเคยเล่น Asset Play มาประมาณหนึ่ง คือ Charan Spsu brock ตัวแรกได้ปันผลมา 10% 2 ปี แล้วขายไปที่ราคาเดิม (แต่หลังจากนั้นประมาณ 1 ปี ผลกำไรของบริษัทโตขึ้นพอสมควร แล้วราคาหุ้นก็เพิ่มขึ้นไปหลายสิบ % ..)

ส่วน 2 ตัวหลัง ขาดทุนทั้งคู่ คือถือไป 3 ตัว ไม่มีตัวไหนเอา asset ที่เก็บไว้ออกมาให้ผู้ถือหุ้นได้เชยชมกันเลยซักราย

หุ้น Growth นี่แหละครับ หุ้นที่ทำกำไรหลักให้กับ port มาตลอดหลายปีที่ผ่านมา ให้เลือกระหว่าง Growth กับ Asset นี่ไม่ต้องคิดเลยครับ เลือก Growth แน่นอน

แต่ Prin นี่ผมก็ไม่รู้ว่าจะเรียกว่า Growth ได้รึเปล่านะครับ .. เพราะผมเองก็เคยซื้อ Prin เพราะคิดว่าจะ Growth เหมือนกัน แต่สุดท้ายแล้วมันก็ไม่ Growth อย่างที่คิด Prin นั้นอยู่ในช่วงที่มีการปรับเปลี่ยนระบบการบริหารแบบครอบครัวมาเป็นแนว Professional มากขึ้น ซึ่งคงต้องรอให้เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์อีกทีครับ

---

jessi wrote:
ขอถามคุณ โยโย่ ว่ามีคำแนะะนำและเคล็บลับในการบริหารวงเงินมาร์จิ้นอย่างไรบ้างครับ

ถ้าให้แนะนำจริงๆ ผมว่า Margin นี้ความเสี่ยงสูงมากๆครับ ถ้าการควบคุมอารมณ์ความกลัวความโลภยังไม่แน่นมากๆ ผมว่าไม่ควรใช้เป็นอย่างยิ่ง ผมเคยคำนวณว่าถ้าปีที่แล้วผมไม่ขายหุ้นตอนที่มันลงมามากๆแล้วทู้ซี้ถือต่อไป ด้วยหลักการ vi ที่ว่า หุ้นดีราคาลงต้องยิ่งซื้อ ผมโดนบังคับไปแล้ว แต่มูลค่า port จะลดลงอย่างมีนัยสำคัญมากๆ โดยเฉพาะหุ้นที่ผมเล่นนั้นในช่วงที่ตลาดแย่ๆ vol การซื้อขายมันน้อยลงมากๆ ยิ่งขายก็จะยิ่งลง ยิ่งลงก็ยิ่งถูกบังคับขาย

Margin นั้นในภาวะที่หุ้นมีเหตุมีผล ไม่ค่อยน่ากลัวหรอกครับ แต่ในภาวะที่ตลาด Panic กันเมื่อไหร่ การใช้ Margin มันจะขัดกับหลักการ VI อย่างมาก เพราะ ปกติหุ้นดีๆยิ่งลงผมยิ่งซื้อ แต่พอมี Margin ยิ่งลงผมยิ่งต้องขาย

แต่ถ้ายังดื้อคิดจะใช้อยู่อีก ก็แนะนำง่ายๆว่าให้ใช้น้อยๆละกันครับ วงเงินมีเท่าไหร่ก็ไม่ต้องไปใช้จนเต็ม

นอกจากนี้สัดส่วนของ Margin ต่อมูลค่า Port ควรดูจากความถูกความแพงของหุ้นที่เราเล่น หุ้นราคาถูกเท่าไหร่ก็ใช้เยอะเท่านั้น กลับกันถ้าเราหาหุ้นราคาถูกไม่ค่อยได้แล้ว หรือหุ้นที่ถือๆอยู่มันก็เริ่มขึ้นมาจนไม่ถูกมากๆแล้ว ก็ควรลด Margin ลด จนอาจจะถือเงินสดแทนก็ดี

---

lumpue wrote:
เด็กใหม่แวะมาทักทาย สวัสดีพี่ yoyo ครับ
ขอถามพี่ Yoyo เกี่ยวกับ SIRI ในปีนี้หน่อยคับ

และการที่SIRI ออก warrant มีผลดีหรือผลเสียยังไง
ในมุมมองพี่Yoyoและควรซื้อก่อนหรือหลังออก Warrant ดีคับ

ปล.พึ่งเริ่มสนใจลงทุนยังไม่ค่อยรู้เรื่องครับ
ฝากตัวเป็นศิษย์ด้วยครับ

ออก w ก็ทำให้จำนวนหุ้นในอนาคตเพิ่มขึ้นครับ แต่ในขณะเดียวกันก็ได้เงินเพิ่มเข้ามาใช้หมุนเวียนมากขึ้นด้วยเช่นกัน
ส่วนตัวผมไม่ชอบหุ้นที่มีการออก w หรือเพิ่มทุนครับ หุ้นที่ดีต้องสามารถใช้กระแสเงินสดของตัวเองเติมโตได้โดยไม่ต้องมาเดือดร้อน ผู้ถือหุ้น

siri ก่อนหน้านี้เป็นหุ้นที่ราคาถูกตัวนึง แต่หลังจากเพิ่มทุน ออก w อะไรแล้วจำนวนหุ้นมันจะเพิ่มมากจนทำให้ eps ลดลงไปเยอะ จนกลายเป็นหุ้นไม่ถูกอีกต่อไป ....

จะซื้อก่อนหรือหลังออก w ?
จะก่อนหรือหลังผมก็ไม่ซื้อทั้งนั้นแหละครับ เพราะมันไม่ถูกอีกต่อไปแล้ว

---

jessi wrote:
ขอถามหน่อยครับว่าการไปลงทุนต่างประเทศเกือบปี มีแง่คิดข้อควรระวังอะไรจะสอนมือใหม่บ้างครับ

แฮะๆ.. ผมเปิดบัญชีมาเกือบปี แต่เพิ่งมาลงทุนจริงๆได้ไม่ถึงเดือนเลยครับ เอาว่าก็เขียนเท่าที่ผ่านประสบการณ์เดือนนึงละกันครับ

พอดีว่าช่วงที่ผ่านมาตลาดหุ้นไทยยังมีหุ้นดีๆราคาถูกให้ลงทุนเพียบ เลยยังไม่สบโอกาสได้ลงทุน พอมาช่วงนี้หาหุ้นไทยดีถูกยากขึ้นเลยได้ลงทุนต่างประเทศผมใจจริงๆซะที

ออกไปลงทุนต่างประเทศนี่ตื่นเต้นดีครับ มีแต่เรื่องใหม่ๆให้เรียนรู้เต็มไปหมด ความรู้สึกเหมือนกับช่วงแรกๆที่ลงทุนหุ้นไทยใหม่ๆ

ข้อดีของการลงทุนต่างประเทศ
- จำนวนหุ้นเยอะกว่าแบบนับไม่ถ้วน โอกาสมีอยู่เต็มไปหมดอยู่ที่เรามีความสามารถหรือความพร้อมพอดีที่จะคว้าโอกาสไว้รึเปล่า
- หุ้นขนาดใหญ่กว่าและสภาพคล่องโดยรวมดีกว่า ทำให้การซื้อขายนั้นง่ายกว่าหุ้นไทย
- ถ้าเจอหุ้นเด็ดๆคุณภาพดีๆ โอกาสที่บริษัทจะโตปีละ 30-50% ติดต่อกันหลายๆปีนั้นมีเยอะไปหมด โดยเฉพาะตลาดในจีน

ข้อเสีย
- ข้อจำกัดด้านภาษา ผมอ่านภาษาอังกฤษพอได้ แต่ยังไงก็ยังไม่คล่องเท่าอ่านไทยอยู่ดี
- ค่าคอมแพงกว่าไทยนิดหน่อย (อยู่ที่ประมาณ 0.3-0.4% แต่ประเด็นนี้ไม่ได้ใหญ่มากถ้าลงทุนระยะยาวและหวังกำไรต่อปีที่สูง)
- โอกาสในการได้คุยกับผู้บริหารนั้นน้อยมากๆ ผมส่ง mail ไปถาม IR ก็ไม่เห็นจะได้รับคำตอบจากที่ไหนซักที่เลย
- ความเข้าใจในธุรกิจนั้นยากกว่าเยอะครับ เราไม่มีโอกาสได้สัมผัสกับมันโดยตรง

และสุดท้าย.. ความผันผวนของราคาหุ้นนั้นเยอะกว่าหุ้นไทยมากๆครับ หุ้นบวกลบวันนึง 10% เป็นเรื่องปกติมากๆ และหุ้นก็กระทบกับข่าวได้ง่ายเหลือเกิน บางข่าวไม่ได้กระทบอะไรมาก แต่หุ้นนั้นบวกหรือลบ 10-20% ได้สบาย
ในข้อนี้นั้นเป็นทั้งข้อดีและข้อเสียครับ ข้อเสียก็คือถ้าเราพลาดนั้น โอกาสขายหุ้นนั้นยากพอดู เพราะหุ้นจะไหลลงเร็วมากๆ แต่ขณะเดียวกัน ถ้าหุ้นดีจริงๆ มันวิ่งขึ้นเร็วมากเหมือนกัน และก็เป็นโอกาสในการซื้อหุ้นถ้าเกิดมีการ Panic sell ครับ

ประสบการณ์ลงทุนต่างประเทศผมยังน้อยอยู่มาก และยังไม่รู้เลยว่าจะประสบความสำเร็จรึเปล่า ในปีแรกของการลงทุนนี้ผมตั้งใจจะลองผิดลองถูกไปเรื่อยๆ ถือว่าเป็นค่าเล่าเรียนก่อน แล้วเดี๋ยวปีหน้าค่อยถอนทุนทีหลัง

picklife wrote:

Conceptการลงทุนของคุณyoyo คือ
1.การหาPEที่เหมาะสมของหุ้นตัวนั้น
2.ประเมินEในอนาคต
3.นำPEในอนาคต เทียบกับPEที่เหมาะสม

1.2 ปัยจัยอะไรบ้างครับ?ที่มีผลให้ค่าPEเป็นแบบนั้น เป็นแบบนี้ ....มันเป็นปัจจัยเชิงคุณภาพใช่ไหมครับ? แล้วมีสูตรไหนที่สามารถประเมินเชิงคุณภาพเหล่านี้มาเป็นเชิงปริมาณได้บ้างครับ????

ปัจจัยที่ผมใช้ในการประเมิน p/e นั้นเป็นปัจจัยเชิงคุณภาพและปริมาณหลายๆตัวรวมๆกัน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ใครอยากเข้าใจก็ไม่ได้หายากเกินไปครับ จริงๆแล้วมันประยุกต์มาจาก หลักการประเมินมูลค่าโดยวิธี DCF ล้วนๆเลย ซึ่งไอเดียนี้ผมมาเข้ามันโดยลึกจริงๆก็เกิดจากการได้อ่านบทความของพี่ IH ที่เคยเขียนเอาไว้ให้อ่านในเอกสารการสัมมนาประจำปีของ thaivi เมื่อหลายปีที่แล้ว ซึ่งสรุปได้คร่าวประมาณนี้

มูลค่าหุ้นตามแบบ DCF จะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญดังนี้
- อัตราดอกเบี้ย ถ้าดอกต่ำ dcf จะสูงขึ้น
- ความเสียงของธุรกิจ ถ้าเสี่ยงสูง dcf ก็จะต่ำ
- การให้เครดิตลูกค้ายาวๆ dcf จะต่ำ
- ได้รับเครดิตจากเจ้าหนี้ยาว dcf จะสูง
- ขายสินค้าได้เร็ว มีการเก็บ inventory ต่ำ dcf จะสูง
- ต้องใช้เงินลงทุนมากๆในการขยายกิจการ หรือ รักษาผลกำดำเนินงานเมื่อเทียบกับกระแสเงินสดในแต่ละปี dcf จะต่ำ
- มีการเติบโตสูง dcf จะสูง
- มีหนี้มากๆ dcf จะต่ำ

ซึ่งเราสามารถเอามาประยุกต์เป็น p/e ได้ง่ายๆ โดยเปลี่ยนคำว่า dcf เป็น p/e ตรงๆเลยได้ตามนี้

มูลค่าหุ้นตามแบบ p/e จะขึ้นอยู่กับปัจจัยที่สำคัญดังนี้
- อัตราดอกเบี้ย ถ้าดอกต่ำ p/e จะสูงขึ้น
- ความเสียงของธุรกิจ ถ้าเสี่ยงสูง p/e ก็จะต่ำ
- การให้เครดิตลูกค้ายาวๆ p/e จะต่ำ
- ได้รับเครดิตจากเจ้าหนี้ยาว p/e จะสูง
- ขายสินค้าได้เร็ว มีการเก็บ inventory ต่ำ p/e จะสูง
- ต้องใช้เงินลงทุนมากๆในการขยายกิจการ หรือ รักษาผลกำดำเนินงานเมื่อเทียบกับกระแสเงินสดในแต่ละปี p/e จะต่ำ
- มีการเติบโตสูง p/e จะสูง
- มีหนี้มากๆ p/e จะต่ำ

DCF นั้นมันมีสูตรคำนวณตายตัวของมันอยู่ แต่ตัวเลขที่ใช้แทนในสูตรนั้นมันขึ้นอยู่กับวิจารณาณของผู้คำนวณทั้งนั้น และสูตรคำนวณมันก็ยุ่งยากเหลือเกินที่จะคำนวณออกมาให้เป๊ะๆได้ .... ผมก็เลยทำความเข้าใจกับ DCF ให้ท่องแท้ว่าสูตรของมันเป็นยังไง ปัจจัยไหนบ้างที่จะทำให้ DCF เพิ่มหรือลด แล้วสุดท้ายก็เอามาประยุกต์ใช้กับ p/e โดยต้องอาศัยประสบการณ์ของเราในการพิจารณาหุ้นหลายๆตัวมาเทียบเคียงกันไป เรื่อยๆว่า หุ้นควรมี p/e มากน้อยแค่ไหน เมื่อเราเห็นบ่อยๆจนชินไป Sense ในการประเมินมูลค่า p/e ที่เหมาะสมก็จะเกิดขึ้นเอง ...

เหมือนกับการก่อสร้างโครงสร้างของวิศวโยธาแหละครับ มันมีสูตรตายตัวในการคำนวณอยู่ว่าจะต้องใช้คอนกรีตขนาดไหน เล็กขนาดไหน กี่เส้น แต่ถ้าคุณ picklife มีโอกาสได้ออกแบบสร้างบ้านขนาดใกล้เคียงเดิมซ้ำๆจนชิน หลังๆนี่เอาแบบบ้านมาไม่ต้องใส่สูตรคำนวณเลยด้วยซ้ำ ก็บอกได้ว่าจะใช้เสา คานขนานดเท่าไหร่ เหล็กกี่เส้นดี มันอาจจะไม่ถูกต้องตรงเป๊ะ แต่ก็ถือว่าถูกต้องเพียงพอในการสร้างให้มี Margin of Safety ... การเล่นหุ้นมันก็แบบนี้เลยแหละครับ เราไม่ต้องใส่สูตร dcf

ออกมาเป๊ะ เราแค่กะๆ เอาได้ว่า p/e มันควรจะเป็นเท่าไหร่ และซื้อให้มี Margin of Safety แค่นี้ก็เพียงพอแล้วในการลงทุน เพียงว่ามันต้องอาศัยสั่งสมประสบการณ์มาเรื่อยๆ ไม่สามารถทำปุ๊บปั๊บแล้วเป็นได้เลย

ทุกวันนี้ผมไปลงทุนต่างประเทศ ก็ต้องไปเริ่มต้นฝึกการประเมิน p/e ของหุ้นต่างประเทศใหม่หมด เพราะตัวเลือกที่เยอะขึ้น ตัวเปรียบเทียบที่เปลี่ยนแปลงไป ก็ทำให้หลักการประเมิน p/e นั้นเปลี่ยนไปเช่นกัน

---

picklife wrote:
ดังนั้นคุณyoyoจึงบอกว่าสิ่งนั้นไม่ใช้วิถี แต่การมองหากิจการที่เปลี่ยนพื้นฐาน หรือกำลังจะเปลี่ยน น่าสนใจกว่า เพราะแม้นPEปัจจุบันเทียบกับอดีตจะดูสุงแต่ก็ดูน้อยมากๆกับPEที่มันควรจะเป็นเนื่องจากพื้นฐานธุรกิจได้เปลี่ยนแปลงไป....ดังนั้นแทนที่จะมาเสียเวลา กับการหาหงที่ป่วย ซื้อแล้วรอมันหาย สุ้เราไปหาเป็ดที่กำลังจะเป้นหงดีกว่า แม้ว่าเป้นตัวนั้นอาจจะเป็นเป็ดที่แข็งแรง (ราคาอาจจะแพงจากเป็นทั่วไป) แต่เมื่เทียบกับมูลค่าที่มันจะเป็นหง ยังไงก็คุ้ม ใช่ไหมครับ.....

สรุปหัวใจหลักของวิถีการลงทุนของคุณyoyoคือ หาหุ้นที่กำลังจะเปลี่ยนพื้นฐาน...ใช่ไหมครับ?

ผมไม่ได้มองแต่หุ้นที่เปลี่ยนฟื้นฐานอย่างเดียวครับ
อย่างที่บอกว่าจุดอ่อนของ Mr.Market นั้นมี 2 ด้าน คือจุดอ่อนในระยะสั้น และระยะยาว.. เพราะฉะนั้นโอกาสของผมก็มี 2 ด้านด้วยเช่นกัน คือ
1. โอกาสในระยะสั้น - หุ้นดีๆที่ถูกขายจนราคาต่ำที่ควรจะเป็น
2. โอกาสในระยะยาว - หุ้นที่กำลังดีขึ้นๆ แต่คนอื่นไม่เห็น ทั้งการเปลี่ยนแปลง Business Model และการเปลี่ยนแปลงแบบค่อยเป็นค่อยไปหลายๆจุด
ปล. บางครั้ง Mr.Market อาจจะไม่มีเหตุผลได้เป็นเวลานานก็ได้ เพราะฉะนั้นโอกาสของที่จะได้ซื้อหุ้นดีราคาต่ำนั้นก็มากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันเราก็ต้องรอนานมากขึ้นด้วยเช่นกัน ในการที่จะรอให้หุ้นไปถึงสู่มูลค่าที่แท้จริง เพราะฉะนั้นการกระจาย Port ไปในหุ้นหลายๆตัวนั้น

จึงมีความสำคัญ เพราะถ้าเราไปมุ่ง Focus อยู่ในหุ้นแค่ตัวเดียว บางครั้งมันอาจจะมีราคาถูกอย่างนั้นอยู่เป็นระยะเวลานาน ทำให้ผลตอบแทนบางปีอาจจะแย่ การถือหุ้นหลายๆตัวช่วยเพิ่มโอกาสในการที่ Mr.Market จะมีเหตุผลให้บ่อยครั้งมากขึ้น ช่วยให้ผลตอบแทนรายปีของเรานั้น Smooth ขึ้นด้วยเช่นกัน

สุดยอดครับ ขอบคุณมากครับสำหรับคำตอบชัดเจนมากๆครับ.... ทำเรื่องยากมาเป็นเรื่องง่าย....นักแก้ปัญหาจริงๆครับ

ขอถามคุณyoyoต่อเลยนะครับ.....
สรุปPEจะแปรผันไปตามค่าต่างดังนี้
1.อัตราดอกเบี้ย
2.ความเสียงของธุรกิจ
3.การให้เครดิตลูกค้ายาวๆ
4.ได้รับเครดิตจากเจ้าหนี้ยาว
5.ขายสินค้าได้เร็ว มีการเก็บ inventory
6.การใช้เงินลงทุนในการขยายกิจการ/รักษาผลกำดำเนินงานเทียบกับกระแสเงินสด
7.มีการเติบโตสูง
8.มีหนี้มากๆ

ตอนนี้ผมเข้าใจเนื่อหาที่คุณyoyoใช้ในการประเมินแล้วครับ...แต่อยากที่ จะรู้ต่อไปคือเรื่องนั้นหนักในแต่ละตัวครับ.....ซึ่งผมว่าสิ่งนี้น่าจะเป็น ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมาก ซึ่งในแต่ละนักลงทุนแตกต่างกัน เหมือนนิ้ว5นิ้วทุกนิ้วสำคัญหมดแต่!!!สำคัญไม่เท่ากัน.... ผมขอลองให้ความสำคัญ คร่าวๆดังนี้ครับ.....

7.มีการเติบโตสูง.....50%
2.ความเสียงของธุรกิจ.....20%
8.มีหนี้มากๆ.....5%
6.การใช้เงินลงทุน.....5%

5.ขายสินค้าได้เร็ว.....5 %
1.อัตราดอกเบี้ย.....5 %
3.การให้เครดิตลูกค้ายาวๆ.....5 %
4.ได้รับเครดิตจากเจ้าหนี้ยาว....5 %

รอคุณyoyoมาเฉลย น้ำหนักการให้ความสำคัญในแต่ละอันของคุณyoyoนะครับ ขอบคุณมากๆๆๆๆๆครับ

yoyo

ปัจจัยที่มีผลต่อ p/e นั้นมีเยอะกว่านี้ครับ ที่เขียนไปนั้นเป็นเพียงตัวอย่างส่วนหนึ่งเท่านั้น

และผมก็ไม่ได้มี Weight นั้นหนักออกมาเป็นสัดส่วนอะไรขนาดนั้นหรอกครับ อย่างที่บอกครับว่ามันใช้ Sense จากประสบการณ์มากกว่า อย่ายึดติดอะไรกับตัวเลขมากเกินไปครับ หุ้นมันเป็นศิลปะครับ มันไม่มีสูตรสำเร็จตายตัวขนาดนั้นหรอกครับ บางธุรกิจปัจจัยบางอย่างมันก็อาจจะมีความสำคัญมากกว่าปัจจัยบางอย่างได้ เหมือนกัน นิ้ว 5 นิ้วนั้นมีความสำคัญไม่เท่ากัน แต่ถ้าจะให้แบ่งว่านิ้วไหนสำคัญกี่ % .... มันคงจะยากดีพิลึกนะครับ มันอยู่ที่จุดประสงค์ที่ต่างกัน นิ้วชี้กับนิ้วโป้งอาจจะดูว่าได้ใช้งานบ่อยหน่อยเพราะต้องหยิบจับของ แต่ถ้าจะให้มาแคะขี้มูกผมคงต้องยกตำแหน่งชนะเลิศให้กับนิ้วก้อยเป็นแน่

ลองไปศึกษา DCF โดยละเอียดนะครับ แล้วฝึกทำโจทย์หลายๆตัวอย่างจะเห็นเองแหละครับว่า ตัวแปรใดที่ส่วนผลต่อ DCF มากน้อยกว่าตัวแปรไหน ก่อนหน้าที่ผมจะมาใช้ p/e เป็นหลักในการประเมินมูลค่าหุ้นผมก็เคยลองใช้ DCF อยู่เกือบปีอยู่เหมือนกันครับ ... ก็พอจะสร้างผลตอบแทนได้ดีไม่แพ้กัน แต่ระยะเวลาที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นต่างกันเยอะ แต่ผมว่ามันช่วยเป็นรากฐานให้ผมใช้ p/e ได้ถนัดและคล่องขึ้นเยอะเลยครับ
---

picklife wrote:
:D ขอบคุณสำหรับคำตอบคุณyoyo

1.ช่วยแนะนำหนังสือซักเล่มที่พูดถึงDCFหน่อยได้ไหมครับ...
2.ในสายตาคุณyoyo GrowthStockกับValueStockต่างกันอย่างไร?และคุณyoyoสนใจแบบไหนมากกว่ากัน/เพราะอะไรครับ...

1. วัดมูลค่าหุ้นด้วยตัวคุณเอง .. ของพี่สุมาอี้ครับ หาซื้อได้จาก B2S ครับ

2. Growth กับ Value ไม่ได้แยกกันครับ มันอยู่ด้วยกัน... เห็นหลายกระทู้พยายามจะแบ่งอยู่ ผมว่าเสียเวลาเปล่าครับ เพราะ Growth มันคือส่วนหนึ่งของ Value อยู่แล้ว ... มันจะแบ่งแยกได้ก็เฉพาะหุ้น Value ที่มี Growth หรือ หุ้น Value ที่ไม่มี Growth

---

green-orange wrote:
ขอถามคุณ yoyo เกี่ยวกับหุ้นอสังหาหน่อยครับว่า หุ้นกลุ่มนี้เราต้องดูอะไรบ้างครับ และความเสี่ยงของหุ้นกล่มนี้เราต้องระวังอะไรบ้าง

ขอบคุณครับ

ถ้ามองภาพรวมหุ้นอสังหานี่ไม่ว่าอะไรก็กระทบไปหมดเลยครับ
- ความเชื่อมั่น
- การเมือง
- Sale Season
- ดอกเบี้ย
- ภาวะเศรษฐกิจ

ฯลฯ

ผมก็ไม่ได้ดูละเอียดอะไรขนาดนั้นหรอกครับ อาศัยฟังเอาจากผู้บริหาร กลุ่มอสังหาในตลาดหลายๆคนมารวมๆกัน แล้วก็เชื่อๆเค้าไปเลย เน้นในการวิเคราะห์เป็นรายตัวมากกว่า

การวิเคราะห์รายตัวก็ดู
- Product mix ของใครเป็นอย่างไร ... ผมเชื่อว่าคอนโดจะเป็นตลาดที่สามารถเติบโตได้ในระยะยาวมาทดแทนแนวราบ เพราะฉะนั้น LH ซึ่งอ่อนในเรื่องสูง ก็จะเสียเปรียบ LPN นี่เน้นคอนโดก็จะสบายหน่อย ... แต่อย่างไรก็ตามผมอาจจะมอง Trend ผิด เพราะฉะนั้นคนที่ถนัดทั้ง 2 product ก็จะเป็นหุ้นที่ถือสบายใจกว่าหน่อย เช่น ap spali ส่วน ps ที่เป็นเซียนแนวราบตอนนี้ก็มุ่งเน้นมาทำแนวสูงเพิ่มขึ้น ซึ่งผลงานก็ทำได้ดีอาจจะเข้าข่ายกลุ่มที่เก่ง 2 product ได้เหมือนกัน

- Backlog เยอะหรือน้อย เยอะหน่อยก็สบายใจได้นาน อันนี้สะท้อนผลงานที่ทำมาได้ในอดีตที่เพิ่งผ่านมา แต่จะส่งผลในอนาคต 1-3 ปี แล้วแต่ว่าเป็นแนวสูงหรือแนวราบ
- Pre-sale เป็นตัวบอกผลงานในปัจจุบัน ว่าแนวโน้มเป็นยังไง
- Margin เนื่องจากเพิ่งประกาศไม่ต่อมาตราการภาษี ทำให้ NPM ของบริษัทในตลาดทั้งปีนี้น่าจะลดลงประมาณ 2.25-3% (3% นี่คิดเต็มปี ส่วน 2.25% นี่หักออก 1 ไตรมาส เพราะ Q1 ยังคงได้รับลดภาษีอยู่) เพราะฉะนั้นบริษัทที่ NPM น้อยจะได้รับผลกระทบมากกว่า

ยกตัวเลขให้เห็นชัด... สมมติหุ้น A มี NPM ปี 52 อยู่ที่ 10% ถ้าปี 53 รายได้เท่าเดิม อัตรากำไรเท่าเดิม NPM จะลดจาก 10% เหลือ 7% หรือกำไรจะลดลง 30% แต่ถ้าหุ้น B มี NPM ปี 52 อยู่ 25% ปี 53 NPM จะเหลือ 22% กำไรจะลดลง 12% ในตลาดพวกรายใหญ่ส่วนมาก NPM ก็อยู่ในช่วง 10 ปลายๆ ถึง 20 (จะมี siri ที่ npm น้อยกว่าเพื่อน ตรงนี้ก็จะเหนื่อยหน่อย) อสังหารายกลางรายเล็ก npm มักจะอยู่ที่ประมาณ 8-15% พวกนี้กำไรก็จะโดนกระทบมากหน่อย .....

ปีที่แล้ว Demand ดูเหมือนจะหดในช่วงต้นปี แต่แล้วสิ้นปีก็บวกมาได้

นิดหน่อย ในขณะที่ Supply ออกมาน้อย

ปีที่ Demand น่าจะโตมาจากปีที่แล้ว ขณะเดียวกัน Supply ก็ออกมาเยอะเหมือนกัน การแข่งขันในปีนี้คงแรงกว่าปีที่แล้ว ตลาดยังคงเป็นของผู้ประกอบการรายใหญ่อยู่ดี ซึ่งจะสามารถแย่ง Share ของผู้ประกอบการรายกลางและเล็กได้ ทำให้รายใหญ่น่าจะยังมี Growth ในแง่ยอดขายอยู่

---

picklife wrote:

"yoyo wrote:
- Margin เนื่องจากเพิ่งประกาศไม่ต่อมาตราการภาษี ทำให้ NPM ของบริษัทในตลาดทั้งปีนี้น่าจะลดลงประมาณ 2.25-3% (3% นี่คิดเต็มปี ส่วน 2.25% นี่หักออก 1 ไตรมาส เพราะ Q1 ยังคงได้รับลดภาษีอยู่) เพราะฉะนั้นบริษัทที่ NPM น้อยจะได้รับผลกระทบมากกว่า

ยกตัวเลขให้เห็นชัด...
สมมติหุ้น A มี NPM ปี 52 อยู่ที่ 10% ถ้าปี 53 รายได้เท่าเดิม อัตรากำไรเท่าเดิม NPM จะลดจาก 10% เหลือ 7% หรือกำไรจะลดลง 30%

แต่ถ้าหุ้น B มี NPM ปี 52 อยู่ 25% ปี 53 NPM จะเหลือ 22% กำไรจะลดลง 12%"

คำถาม:
ไม่เข้าใจครับ? ลดลง3% ทำไมเอามาลบละครับ?
ไม่คุณหรอครับ 😕
A 10%*0.97=9.7%
B 25%*0.97=24.25%

ช่วยสอนด้วยครับ.....ขอบคุณครับ

	ต่อ	ไม่ต่อ	ต่อ	ไม่ต่อ
รายได้	100	100	100	100
ต้นทุน	57	57	77	77
กำไรขั้นต้น	43	43	23	23
ค่าขายบริหาร	7	11.2	7	11.2
กำไรดำเนินงาน	36	31.8	16	11.8
ภาษี	10.8	9.54	4.8	3.54
กำไรสุทธิ	25.2	22.26	11.2	8.26
ผลต่าง		2.94		2.94

ดูตัวเลขเห็นภาพกว่าครับ
มีตัวอย่าง 2 ตัว บริษัทแรก npm สูง กับ npm ต่ำ...
- จะเห็นว่า npm ของทั้ง 2 บริษัทจะลดลง 2.94% ซึ่งผมปัดขึ้นเป็น 3% ซะเลขกลมๆดี
- บริษัทแรกกำไรลดจาก 25.2 เหลือ 22.26 หรือลดลง 11.67%
- บริษัทที่สองกำไรลดจาก 11.2 เหลือ 8.26 หรือลดลง 26.25%
ชัดเจนมั๊ยครับ :D
---

teelek wrote:
ขอความเห็นเกี่ยวกับ กลุ่มยานยนต์ อย่าง Sat กับ Ah แล้วก็ การเติบโตในระยะถัดไปของ IVL ครับ

ขอบคุณครับ

อุตสาหกรรมน่าจะอยู่ในช่องขาขึ้นนะครับ
แต่พอมาเจาะรายตัวแล้ว
sat กับ ah นี่ผมฟังผู้บริหารพูดมาหลายรอบแล้วครับ
sat เฉยๆ
ah นี่ไม่ deliver เลย
ก็เลยไม่เจาะลึกต่อซะทีว่าถูกแพงแค่ไหน

ผมรู้จักหุ้นน้อยตัวครับ ตัวไหนฟังแล้วเฉยๆผมก็ข้ามไปเลย ไม่อยาก

เจาะต่อให้เสียเวลา เอาเวลาไปติดตามตัวดีๆดีกว่า

ส่วน ivl ก็คงเติบโตอยู่ใน 3 ธุรกิจหลัก ผู้บริหารชุดนี้ผมยกให้เก่งที่สุดเท่าที่ผมเคยเจอมาแล้วครับ เค้าบริหารต้นทุนได้ดีมากๆ ซึ่งเป็น key หลักที่สุดของธุรกิจนี้ นอกจากนี้เค้ายังมีหลักบริหารทีคล้ายกับการที่ vi ซื้อหุ้นด้วย คือเลือกซื้อธุรกิจที่มีปัญหาชั่วคราว ในราคาที่ถูก ต้นทุนการลงทุนและต้นทุนในการผลิตของเค้าเลยยิ่งดีขึ้นไปอีก.. เก่งจริงๆ แต่วิเคราะห์ตัวนี้คงต้องมองภาพรวมอุตสาหกรรมด้วยครับ ว่าอยู่ในช่วงไหน

ผมเองวิเคราะห์ไม่เป็นได้แต่เชื่อผู้บริหารเค้าว่าน่าจะทรงๆหรือเป็น +

Tlk wrote:
ถามคุณ YOYO หน่อยครับว่าแนวคิดเรื่องที่พักเงินโดยใช้ กองทุนอสังหา
ว่ามีรูปแบบในการแบ่งเงินอย่างไรในแต่ละช่วงเวลาครับ
สังสัยมานานแล้วครับ

ขอบคุณครับ

ไม่มีอะไรซับซ้อนเลยครับ แต่มองกองทุนอสังหาเป็นเหมือนเงินสดเท่านั้นเอง เลยหุ้นที่มีใน port มันขึ้นจนถึงเป้าที่ต้องการก็ขายออกมา แล้วพอหาหุ้นจะซื้อไม่ได้ก็เอาไปซื้อกองทุนอสังหาที่มีสภาพคล่องพอสมควร 3 ตัวหลัก คือ cpnrf tfund spf แค่นี้เองครับ

เงินสดอยู่เฉยๆได้ผลตอบแทนประมาณ 1-2% แต่เอาไปวางไว้กองทุนอสังหาน่าจะประมาณ 7-10% ได้ไม่ยาก แถมพวกกองทุนอสังหานั้นค่า com ถูกกว่าซื้อขายหุ้นด้วยนะครับ หลายๆคนอาจจะยังไม่รู้ว่าค่าคอมกลุ่มนี้อยู่ที่ 0.1% เท่านั้นเอง

แต่เหมาะกับการพักเงินประมาณ 3 เดือนขึ้นไปนะครับ เพราะพวกนี้มัน

จ่ายปันผลทุก 3 เดือน ถ้าต้องการพักเงินแค่ 1-2 อาทิตย์แบบนี้ไม่เหมาะเท่าไหร่

---

neo_potato_Th wrote:

รบกวนพี่โย ช่วยขยายความเกี่ยวกับ presale backlog revenueได้มั้ยครับ

ไปๆมาๆเริ่มงงแล้วครับ
presaleจะเปลี่ยนไปเป้นbacklogเมื่อไหร่ครับ?
revenue แต่ละปีคิดจากbacklogที่รับรู้ปีนั้นๆ+กับอะไรหรอครับ
presaleบอกอะไรบ้างครับ เริ่มงง 🤔

ขอบคุณครับ

เอา Pre-sale กับ Backlog ก่อนนะครับ เพราะคู่นี้งงกันอยู่เยอะ..

ถ้าเข้าใจการอ่านงบการเงิน ก็เอามาประยุกต์ใช้ได้ไม่ยาก
งบการเงินหลักๆมี 3 ตัวคือ งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบกระแสเงินสด
ในที่นี้จะพูด 2 ตัวแรกเทียบกันนะครับ

1. งบกำไรขาดทุน - จะแสดงเป็นส่วนเวลา เช่น งบกำไรขาดทุนตั้งแต่ 1 ม.ค. 52- 31 ธ.ค. 52
2. งบดุล - งบดุลจะเป็นงบ ณ เวลาหนึ่ง เช่น งบดุล ณ สิ้น วันที่ 31 ธ.ค. 52

Pre-sale กับ Backlog ก็คล้ายๆกันครับ
1. Pre-sale จะเป็นช่วงเวลาๆ เช่น ตั้งแต่ต้นปี 53 ถึง ก.พ. บริษัทมี Pre-sale 5000 ล้านบาท
2. Backlog จะแสดง ณ เวลาหนึ่งๆ เช่น Backlog ณ สิ้นเดือน ก.พ. 53 มีทั้งหมด 21500 ล้านบาท

ตัวอย่างเพิ่มเติมให้เห็นภาพชัด
สมมติ ณ สิ้น Q4-52 บริษัทมี Backlog 16500 ล้าน

และตั้งแต่ต้น 1 ม.ค. 53 จนถึง 28 กพ. 53 บริษัททำ Pre-sale ได้ 5000 ล้าน

เพราะฉะนั้น ณ วันที่ 28 ก.พ. 53 บริษัทก็จะมี Backlog = 16500+5000 = 21500 ล้านบาท

ทีนี้เมื่อเวลาผ่านไปจนสิ้นเดือน มีค. บริษัทสามารถทำ Pre-sale ได้เพิ่มขึ้นอีก 1000 ล้านบาท แล้วสิ้น มีค. มีการปิดงบ ซึ่งมีการรับรู้รายได้ (Revenue) 3500 ล้านบาท

ตั้งแต่ต้นปี จนถึง สิ้น มีค บริษัทก็จะมี Pre-sale 5000+1000 = 6000

ณ สิ้น มีค. บริษัทก็จะมี Backlog อยู่ทั้งสิ้น 16500+5000+1000-3500= 19000 ล้านบาท

เคลียร์มั๊ยครับพี่น้อง :lol:

หมีบึงกุ่ม wrote:
มีปัญหาใดบ้างไหมครับที่ Presale จะไม่ได้เป็น Sale จริงๆ ทำให้ไม่สามารถรับรู้รายได้ได้ และ Backlog ลดลง?

เอ.. เมื่อคืนผมว่าผม post ไว้แล้วนะนี่ มันหายไปไหนหว่า
ไม่เป็นไรเอาใหม่ก็ได้

นึกออก 3 ด้านครับ (อาจจะมีนอกจากนี้อีกนะ ผมยังนึกไม่ออก)

1. ด้านธนาคาร - กู้ไม่ผ่าน ธนาคตไม่อนุมัติ ส่วนนี้บริษัทอสังหาส่วนใหญ่จะมีตัวเลข Rejection rate อยู่ ซึ่งแต่ละรายก็มีกลยุทธ์ที่ต่างกัน ทำให้ตัวเลขอาจจะ Vary ได้ ในอสังหารายหลักๆ PS มี Rejection rate สูงที่สุดประมาณ 10-20% เพราะกลุ่มลูกค้าระดับล่างสุดนี่ธนาคารปล่อยยากหน่อย และบริษัทก็มีนโยบายว่าถ้ากู้ไม่ผ่านใน 1 เดือนก็ตัดทิ้งเลย แล้วเอามาขายใหม่ เน้นหมุนทำรอบเร็ว ส่วน LPN นี่ค่าจะอยู่กลางๆ ประมาณ 10% ในขณะที่ Spali อยู่ที่ประมาณ 3-5% ตรงนี้บางทีอาจจะเทียบกันยากหน่อย เพราะแต่ละรายมีสมมติฐานในการประเมิน Rejection rate ที่ต่างกัน.. เพราะฉะนั้น Rejection rate จะเอามาใช้เทียบข้ามบริษัทยากหน่อย แต่ถ้าเอามาเทียบกับตัวเองในอดีตจะได้ผลดี

2. ด้านลูกค้า - จองมาเก็งกำไรแล้วขายไม่ได้ จองมาแล้วไม่มีตังค์ผ่อน

3. ด้านบริษัทอสังหา - ส่งมอบไม่ได้ เช่น ขายไม่ถึงจุดคุ้มทุน หรือสร้างมาแล้วมีปัญหาต้องทุบชิ้นบนทิ้งแบบ siri unit ที่ถูกทุบก็ต้องคืนตังค์ลูกค้าแล้วก็หัก Pre-sale Backlog ออก

ขอบคุณครับ ขอถามต่ออีกนิดครับ ข้อมูล เกี่ยวกับ 3 ด้านนี้ (หรืออื่นๆ ที่ presale ไม่เป็น sale) บริษัทเปิดเผยตรงๆ ไหมครับ หรือสามารถตีความได้จากการดูข้อมูล หรือตัวเลขใดบ้างครับ?

1. ถามจากบริษัทเอาครับ ช่วงก่อนหน้านี้ไม่ค่อยมีใครสนใจตัวเลขนี้กันเท่าไหร่ เพิ่งมามีเมื่อประมาณต้นปีที่แล้วนี่แหละครับ ที่นักวิเคราะห์ นักข่าวหันมาสนใจกัน พอมาปีนี้ก็ไม่ค่อยได้เห็นกันอีกแล้ว คนมักจะ concern ตัวเลขพวกนี้ในช่วงที่ภาพความเชื่อมั่นมีปัญหา

2. ตัวเลขให้ดูคงหายากมากๆครับ เรื่องจองแล้วไม่มีตังผ่อน Sign ก็คงต้องดูจากภาพเศรษฐกิจแหละครับ เพราะจองแล้วทำสัญญาแล้วก็เป็นเงินไม่น้อย (หลักแสนขึ้นไป) เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีปัญหาร้ายแรงจริงๆ คนเค้าก็ไม่ค่อยทิ้งกันหรอกครับ ส่วนเรื่องเก็งกำไรก็ต้องดูนโยบายการขายของอสังหานั้นๆเป็นหลักว่าเป็น Speculator Friendly รึเปล่า เช่น สัดส่วนเงินดาวน์ต่ำ ไม่มีค่าเปลี่ยนชื่อ ฯลฯ

3. นี่ก็เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นน้อยครับ พวกที่ขายไม่ถึงจุดคุ้มทุนแล้วยกเลิกโครงการที่มีให้เห็นกันน้อยๆมากๆในอสัง หาขนาดใหญ่ ในภาวะเศรษฐกิจปกติ ส่วน case พิเศษที่ต้องมีการทุบตึกออกไปชั้นนึง แบบนี้ก็น้อยเหมือนกันครับ พวกนี้ถ้ามีปัญหาขึ้นมามันมักจะเป็นข่าวใหญ่ๆ อ่านในหนังสือพิมพ์เล่มไหนก็เจอ

Tlk wrote:
ถามน้อง YoYo ครับว่า:

แนวคิดในการบริหาร Port ตามที่ผมได้ติดตามใน Bloc ที่ น้อง YoYo เขียนพี่มีคำถามว่า น้อง YoYo มี % ที่มีความต่างกันประมาณเท่าถึงจะเริ่มใช้ กลยุทธ์นี้ครับ(Trigger point)

อีกข้อหนึ่งครับ ถ้าน้อง YoYo เห็นว่าดอกเบี้ยกำลังจะเริ่มสู่ขาขึ้น น้อง YoYo คิดว่ากลุ่มอสังหาจะเป็นอย่างไรครับ

ที่เรียกน้องเพราะพี่ ตอ.52 ครับ ชื่นชมความเก่งของน้อง YoYo มานานแล้วครับ

- Upside แตกต่างกันกี่ % ถึงจะปรับ port? ไม่มีตัวเลขตายตัวครับ แต่โดยปกติแล้วทำไมบ่อยเท่าไหร่หรอกครับ ตั้งแต่ต้นปีมาถึงปัจจุบันผมเพิ่งทำไปครั้งเดียวเอง รอให้มันเปลี่ยนแปลงมากไปก็อาจจะเสียโอกาสในการถือหุ้นที่มี upside เยอะ แต่ถ้าเปลี่ยนแปลงบ่อยไปก็กลายเป็นต้องเสียค่าคอมเยอะ โดยปกติแล้ว % ที่ผมคิดมานั้นเป็นตัวเลขโดดๆ ตัวเดียว แต่ในความเป็นจริงแล้วเราไม่สามารถหา upside เป็นตัวเลขเป๊ะได้ เพราะฉะนั้นก็บอกยากเหมือนกันครับ แล้วแต่ case ด้วย หุ้นบางตัว upside อาจจะไม่เยอะมาก แต่ผมถือแล้วมีความสบายใจผมก็อาจจะถือเยอะกว่าที่คำนวณได้ หรือหุ้นบางตัวพื้นฐานอาจจะยังกลางๆ กำไรที่คำนวณไว้อาจจะได้ค่าหนึ่ง แต่ผมเชื่อว่าอาจจะมี potential ที่พื้นฐานจะดีขึ้นได้ กำไรอาจจะมากกว่าที่คิด หรือ p/e อาจจะปรับขึ้นได้อีก ผมก็อาจจะถือต่อแม้ว่าหุ้นจะมีราคาเพิ่มขึ้นจน % upside มันลดลงแล้ว ... คำตอบตรงนี้มันเป็นศิลปะครับ ต้องลองใช้แล้วปรับๆดูเอาเองว่าระดับไหนเหมาะสมกับเรา

- ดอกเบี้ยสูงขึ้น 1% กำลังซื้อจะลดลง 5% นี่คือสิ่งที่ผมเรียนรู้มาครับ แต่สิ่งที่เราต้องคำนึงคือ ดอกเบี้ยขึ้นเพราะอะไร? ดอกเบี้ยขึ้นเพราะต้องเอามาคุมเงินเฟ้อ แม้ว่าเศรษฐกิจยังไม่ดี หรือ ดอกเบี้ยที่ขึ้นเพราะเห็นว่าเศรษฐกิจเริ่มฟื้นตัวแล้ว ในแง่ภาพรวมเศรษฐกิจจะเป็นอย่างไร ผมก็ยังเดาทางไม่ค่อยออกเลยครับ เพียงแต่มองว่ากลุ่มอสังหาโดยรวมน่าจะไม่ดีไม่ร้าย อยู่ระดับกลางๆ แต่ผู้ที่มีความแข็งแกร่งเช่นพวกรายหลักๆในตลาด น่าจะยังมีการเติบโตได้ แต่อาจจะไม่หวือหวามากครับ +กัน 5-10% ก็หรูแล้ว การแข็งขันในช่วงครึ่งปีหลังอาจจะสูงขึ้นบ้าง

แต่คิดว่ายังไม่มากเท่าไหร่ เพราะเหลือแข่งกันแต่ผู้ประกอบการรายใหญ่ ซึ่งพวกนี้ส่วนใหญ่มักจะมี Target group ทั้งในแง่ของรายได้ Product และ Location เป็นของตัวเอง ไม่ซ้อนทับกันมาก ... (มุมมองผมอาจจะมี Bias ก็ได้นะครับ เพราะผมถืออสังหาเป็นหลักของ port)

- อย่างไรก็ตามมุมมองเรื่องอสังหาว่าจะเป็นอย่างไรต่อไปผมก็ได้แต่เดาครับ คาดว่าน่าจะมี Detail มากขึ้นหลังจากได้ไปประชุมผู้ถือหุ้นบริษัทอสังหาดูก่อนครับ

ChennyVI wrote:

พอดีเห็นพี่โยโย่บอกว่าดูข้อมูลจากบทวิเคราะห์ของโบรคด้วยบ้าง เลยอยากถามพี่โยโย่ว่า พี่ได้ปรึกษาโบรคบ้างรึป่าวคับ ถ้าปรึกษา เรื่องไหนบ้าง ลึกขนาดไหน

หรือว่าดูหุ้นใน scope เองหมดเลย แล้วตะแกรงร่อนเอาหุ้นกากออกนี่ต้องพึ่งพาใครหรือใช้อะไรครับ ผมอยากกรองหุ้นให้เหลือน้อยๆ ลงบ้าง ตัวดีๆ จะได้ไม่หลุดตา ตัวกากๆ จะได้ไม่รกตา

แต่ตอนนี้ผมยังเรียนอยู่คับ ไม่ค่อยมีเวลาอ่านงบอ่านวิเคราะห์หุ้นอะไรได้หลากหลายซักเท่าไหร่
และก็พยายามอ่านหนังสือเกี่ยวกับหุ้นอยู่ หนังสือที่พี่แนะนำมีประโยชน์กับผมมากครับ แต่อ่านยังบ่จบหลายเล่ม แฮ่ๆ

ไม่เคยปรึกษาโบรกเลยครับ ก็หาเองงมเอง ถามเพื่อน ลอกเพื่อนบ้าง อ่านหนังสือพิมพ์เจอบ้าง อะไรบ้าง

ตระแกรงร่อนหุ้นหนึ่งที่ผมชอบใช้มากๆคือ เข้าเวป Settrade ครับ แล้วดูตรง company highlight ตรงบรรทัด ROE ถ้าบริษัทไหน ROE ต่ำๆ หลายปี เช่น ต่ำกว่า 15% หรือบริษัทไหน ROE ผันผวนเดี๋ยวดีเดี๋ยวร้ายหลายๆปี ผมก็ตัดพวกนี้ทิ้งหมด ไม่ดูต่อเลย

หุ้นส่วนใหญ่ที่ผ่านเกณฑ์ roe > 15-20% สม่ำเสมอ ก็เอามาดูต่อ ซึ่งส่วนใหญ่หุ้นพวกนี้มันจะมีดีอะไรบางอย่าง

ส่วนหุ้นที่ตกเกณฑ์ไปก็อาจจะมีบ้างเหมือนกันที่พื้นฐานในอดีตไม่ดีแต่มีการเปลี่ยนแปลงภายในจนดีขึ้น กลายเป็นหุ้นน่าลงทุน กลุ่มหุ้นพวกนี้จะเป็นพวกที่ผมมักจะพลาดโอกาสเป็นประจำ เข้าข่าย Turn Around

หุ้นที่เพิ่งเข้าตลาดมาใหม่ๆ มีข้อมูลใน settrade ให้ดูไม่นานเท่าไหร่ ก็อาจจะรอดูอยู่ห่าง ให้เวลาเค้าซักพักจนมีข้อมูลมากขึ้นแล้วค่อยตัดสินใจใหม่อีกที

หลักการง่ายๆแค่นี้เองครับ แต่ผมอาจจะกรองนานไปหน่อย ทุกวันนี้กรองไปกรองมาจนเหลือหุ้นให้เลือกลงทุนอยู่ไม่กี่สิบตัวเอง :lol:

Quote:
อยากรบกวนถามอีกนิดหน่อยคับ
คือ ผมเห็นพี่โยโย่ ติดตามผลประกอบการรายไตรมาสอย่างใกล้ชิด และก็เลยเข้าไปถึง baglock presale อยากทราบว่าพี่ติดตามใกล้ชิดเพื่อจะออก action ทันทีถ้าผลไม่เป็นอย่างคาดหรือว่ารอดูไปก่อนสักปีสองปีให้ผู้บริหารได้ออกมาชี้แจงแถลงไขก่อน(เห็น vi บางท่านออก action น้อยครั้งมาก)

ถ้ามีข้อมูลแหล่งอื่นๆที่พอ จะทำให้ผมประเมินอนาคตของบริษัทได้ ผมก็อยากได้ทั้งหมดครับ ยิ่งมีมากเราก็คาดการณ์ได้ง่ายและแม่นยำกว่า แล้วถ้ามันไม่เป็นไปตามที่ผมคิด ก็ต้องตรวจดูก่อนว่าเพราะอะไร เป็นเหตุการณ์ชั่วคราวรึเปล่า ถ้าใช่ก็ให้โอกาสเค้าแก้ตัว แต่ถ้าไม่ใช่เรื่องชั่วคราวแบบนี้ก็ต้องมีออก Action กันบ้าง หรือหลายๆครั้งการรู้อะไรก่อนมันก็ช่วยให้เรามีโอกาสซื้อหุ้นได้ถูกกว่าคน ที่มารู้ทีหลังได้ครับ

Quote:
อีกคำถามหนึ่ง สำหรับพี่ๆ บางท่านผมอ่านในบอร์ด พี่เขาติดตามข่าวการไปลงทุนต่างๆ การขยายกิจการของบริษัทอย่างใกล้ชิดแบบว่าวิเคราะห์กันถี่ยิบ(ผมชื่นชมจริงๆ เป็น vi idol ของผมเลยหละ) แต่สำหรับผม ผมไม่สามารถคิดได้ขนาดนั้นอ่ะคับว่าบริษัทขยายการลงทุนนู่นนี่นั่นแล้วน่าจะ ดีไม่ดีอย่างไร คือผมใช้วิธีรอดูผลกำไรโดยภาพรวมของบริษัทว่ายังคงรักษาระดับ margin ให้คงที่เป็นใช้ได้ รักษาระดับ growth ตามเป้าก็โอเค อยากถามว่าผมดูบริษัทแบบลวกๆ เกิดไปรีป่าวคับ เพราะคิดไปคิดมาทำแบบผมก็เสี่ยงถ้าเกิดผลมันไม่เป็นอย่างคาดหรือเกิดไร เปลี่ยนแปลงก็จะรู้ช้ากว่าชาวบ้านเค้า แต่ถ้าจะดูลึกซึ้งมากมาย ผมตายแน่ๆ เพราะต้องเรียน และต้องทำงานงกงก เวลาดูมีไม่มากครับ

การลงทุนแบบนี้ก็ใช้ได้ครับ แต่ก็ควรลงทุนหุ้นไม่ใช่สัดส่วนหลักของเงินลงทุนทั้งหมด เพราะยิ่งเรารู้น้อยเราก็ยิ่งเสี่ยงมากขึ้น.. ช่วยเริ่มต้นแรกๆมันก็อย่างนี้แหละครับ อะไรก็ดูเหมือนจะยากไปเสียหมด แต่เมื่อเราทำอย่างนี้ไปเรื่อยๆ อะไรมันก็จะดูง่ายขึ้นๆ การติดตามละเอียดแบบผมก็ไม่ได้ใช้เวลาอะไรเยอะนะครับ เพราะผมติดตามหุ้นจำนวนตัวไม่เยอะ แล้วตัวไหนที่เราเคยติดตามมาอยู่แล้ว อ่านข่าวผ่านๆ ก็คาดการณ์อะไรได้หลายอย่างแล้วล่ะครับ สรุปว่าถ้ามีเวลาน้อยความรู้น้อย ตอนนี้ก็ลงทุนน้อยไปก่อน.. แต่เมื่อประสบการณ์เพิ่มขึ้นความรู้เราจะเพิ่มขึ้นและใช้เวลาในการวิเคราะห์ น้อยลง เมื่อนั้นเราค่อยลงเงินเพิ่มขึ้นครับ

Quote:
ขออีกคำถามหนึ่ง สุดท้ายแระคับ ^^
อยาก ถามว่าพี่ๆ คนไหนใช้บริการ set smart บ้างคับ บริการข้อมูลใช้ได้รึเปล่าคับ แบบว่าทำให้เราสะดวกสบายขึ้น ข้อมูลย้อนหลังเยอะ อะไรประมาณนี้ หรือว่าพี่ๆ ใช้ข้อมูลกันจากที่ไหนบ้างคับ

อาจจะมีคนใช้นะครับ แต่ผมเคยลองดูแล้ว ไม่ค่อยจะมีประโยชน์เท่าไหร่ครับ ข้อมูลมันดูยากเกินไป แล้วรายการต่างๆในงบมันก็เยอะมากๆ สู้เอางบมานั่ง Key ใส่ใน Excel รายไตรมาสเองใช้งานได้ง่ายและดีกว่าเยอะ

moonchild wrote:
ขอถามคิดเห็นพี่โยโย่กับหุ้น IVL ครับ ทำไมหุ้น IVL ตลาดจึงตีมูลค่าให้สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับ IRP ทั้งที่แนวทางบริหารของทั้งสองตัวก็คล้ายกันครับ

ขอบคุณครับ

555 ตอบง่ายมากครับ คำตอบนี้...

ผมก็ไม่รู้เหมือนกันครับ ถ้ารู้คงไม่ขายหมูตัวใหญ่ขนาดนี้ได้ :lol: เป้าหมายในใจผมอยู่ที่ประมาณ 13.5 เท่านั้นเองครับ คิดกำไรที่ 1.5 แล้วให้ pe 9 เท่า ... นายตลาดอาจจะคิดถูกแล้วผมคิดผิด ... หรือไม่แน่ผมก็อาจจะคิดถูกนายตลาดผิดก็ได้ครับ... อะไรก็เกิดขึ้นได้ในตลาดหุ้น :lol:

---

pwz wrote:
คุณโยทำไมให้ pe9 ครับ ตัดคะแนนเรื่องอะไรบ้าง อย่างรู้เพื่อเป้นแนวทางการให้ pe ครับ

ส่วนใหญ่หุ้นที่ไม่ใช่ Great ผมให้เต็มที่ประมาณ 8 เท่าครับ
ivl ไม่ใช่หุ้น Great แต่นอน บริษัทเก่งมากๆ แต่ว่าอยู่ในอุตสาหกรรมที่เป็นวงจร ถ้าเป็นหุ้นตัวเล็กผมคงให้ p/e 7-8 เท่าเองแหละครับ นี่เห็นว่าตัวใหญ่เลยเพิ่มคะแนนให้อีกนิดนึง

โดยนิสัยผมเป็นพวกชอบกด pe ครับ ทั้งชีวิตไม่เคยซื้อหุ้นแล้วหวัง p/e เกิน 12 เท่าเลยซักตัว เพราะฉะนั้นผมจึงไม่ค่อยได้มีโอกาสไปเล่นหุ้นสไตล์ ดร. นิเวศน์เท่าไหร่นัก เพราะหุ้น Great ส่วนใหญ่ ได้ pe ซัก 12 เท่าก็ถือว่าถูกแล้ว ซื้อแล้วหวัง pe กัน 15-20 เท่า ... ผมชอบซื้อหุ้น Good ที่ pe 4-5 เท่า แล้วหวังซัก 7-8 เท่ามากกว่า

---

pakaon wrote:
สอบถามโยโย่ครับ
เนื่องจากเป็นคนหนึ่งที่พลาดโอกาสโคตรทองอย่าง IVL ครับ
เนื่องจากตั้งแต่เป็น IRP พบว่า หนี้บานเลยครับ
แต่กระแสเงินสดดีมาก

แล้วเศรษฐกิจตอนนั้นค่อนข้างง่อนแง่นครับเลยไม่กล้าจะเสี่ยง เพราไม่รู้ว่าจะรอดหรือไม่

คำถามนะครับ
1 เรามีวิธีดูอย่างไรว่าบริษัทนี้จะมีปัญญาจ่ายหนี้หรือไม่ เอาแบบว่ามีเรโชอะไร เช่น ดู กระแสเงินสดจากการดำเนินงาน หารด้วย ดอกเบี้ย+ หนี้ที่จะต้องชำระว่าควรจะเป็นเท่าไร
2 เนื่องจาก IRP ขยายตัวโดยการกู้เงินแล้วไปซื้อกิจการอื่น โดยได้ทั้งลูกค้าเดิมและกำลังการผลิต แล้วหาก order ไม่กลับมาไม่ตายหมู่เหรอครับ (อันนี้อาจจะเกิดจากประสบการณ์อันน้อยนิดของผมเลยมองไม่ออก)

เอาเท่านี้ก่อนครับ พอดีอยากรู้ว่าตัวเองมองอะไรผิดไปครับ 😳

ไม่แปลกหรอกครับที่จะตกรถ irp ivl กัน เพราะผมว่าตัวธุรกิจมันคาดการณ์ไม่ได้ง่ายนัก ยิ่งถ้าไม่มีโอกาสได้พูดคุยกับผู้บริหาร

1. วิธีดูว่ามีปัญญาจ่ายหนี้รึเปล่า ปกติผมก็เอากำไรสุทธิ + ค่าเสื่อม - เงินลงทุน แล้วก็เทียบกับหนี้สิน ซึ่งใน case irp นั้นแม้ว่าหนี้จะเยอะก็จริง แต่พอเห็นกำไร + ค่าเสื่อม - เงินลงทุน นั้นจะเห็นว่าบริษัทสามารถล้างนี้ได้หมดในเวลาไม่กี่ปีเท่านั้นเอง เพราะตอนที่บริษัทสร้างหนี้ขึ้นมาเยอะๆนั้นเป็นหนี้ที่ใช้ในการซื้อธุรกิจ แล้วธุรกิจที่ไปซื้อมาก็ซื้อในราคาถูกมากเมื่อเทียบกับมูลค่า (หลักการเดียวกับที่เราซื้อหุ้นนี่แหละครับ) ทำให้บริษัทสามารถ Generate กำไรได้จำนวนมาก นอกจากนี้เงินลงทุนก็ไม่ต้องใช้เพิ่มแล้ว เพราะลงทุนขนาดใหญ่ไปหมดแล้ว กระแสเงินสดของบริษัทจึงเท่ากับ กำไร + ค่าเสื่อม ได้เลย

2. irp เค้าไม่ได้ซื้อธุรกิจซี้ซั่วไงครับ เค้าต้องมีลูกค้ารองรับ สามารถซื้อมาได้ในราคาต่ำที่มี Margin of Safety เพียงพอ เค้าถึงจะซื้อ อย่าง

โรงงานใหม่ที่เค้าสร้างด้วยตัวเองนี่ order เค้า lock กับลูกค้าไว้แล้วถึงประมาณ 70% ซึ่งถือว่าปลอดภัยมาก... แต่ก็ต้องอย่าลืมว่าการ lock order กับลูกค้าได้ขนาดนั้น ก็ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นง่ายๆ มันก็ต้องเกิดมาจากความเชื่อมั่นของลูกค้าที่มีต่อบริษัท ความสามารถในการ supply pet ให้ได้อย่างสม่ำเสมอ ซึ่งสิ่งเหล่านี้คือพื้นฐานที่บริษัทใช้เวลาปูพื้นมาเป็นระยะเวลานาน จนพร้อมที่จะคว้าโอกาสเมื่อโอกาสผ่านมาถึง

ผมโชคดีที่ติดตามหุ้น irp มานานพักนึง ถึงมั่นใจว่าบริษัทนั้นมีความสามารถในการบริหารสูงมากๆ แล้วผู้บริหารก็ไม่ใช่คนที่ขี้โม้ เวลาพูดอะไรก็สามารถทำได้เกินที่พูดไว้เสมอ พอหุ้นมันลงหนักๆ แต่พื้นฐานบริษัทกำลังดีขึ้นๆ ก็เป็นโอกาสอันดีในการซื้อหุ้นครับ...

ปล. ivl ผมก็หมูนะครับ ขายไป lot สุดท้ายก็ 14 บาท วิ่งไปได้ถึง 18 บาทแน่ะ.. เก่งจริงๆ :lol:

VI พันธุ์ทาง wrote:
คุณโยมีเทคนิคในการประมาณการกำไรในอนาคตอย่างไรครับ ขอบคุณครับ

เทคนิคหลักของผมคือ หลอกถามผู้บริหารครับ ถามเค้าโต้งๆ เค้าไม่ค่อยตอบหลอกครับ ต้องถามแบบมีชั้นเชิง ให้เค้าเห็นว่าเราทำการบ้านมา พอเราถามคำถามคมๆหลายๆคำถาม เค้าจะอยากตอบเรามากขึ้น เพราะไม่ได้มองเราเป็น นักลงทุนไก่กา

ก่อนถามเราก็ต้องทำการบ้านมาละเอียดๆก่อน
โดยเอารายได้ จากเป้าหมายที่ผู้บริหารพูดตามสื่อ อันนี้หาไม่ยาก
ประเมิน GPM จากค่าในอดีต
ประเมิน ค่าขายและบริหารเทียบกับยอดขาย จากในอดีต
ประเมิน Tax rate จากในอดีต
แล้วมาประมาณกำไรออกมา... เป็นตัวเลขค่าหนึ่ง

เรามีตัวเลขในใจไว้ก่อนแล้ว.. แล้วก็ไปถามผู้บริหารไปเรื่อย เช่น
- ระดับการแข่งขันเป็นไง ... แล้วก็หลอกถาม "แล้ว GPM ระดับเท่านี้

เท่านั้นทำได้มั๊ย มั่นใจแค่ไหน
- โครงสร้างของ cost เป็นยังไง ต้องใช้ Fix cost เยอะมั๊ย จ้างพนักงานเพิ่มขึ้นเยอะมั๊ย ... แล้วก็หลอกถาม "ค่าขายบริหารน่าจะประมาณกี่ % ของยอดขาย
- Tax rate นี่ก็ถามตรงๆได้เลยว่าเท่าไหร่ มี Tax Benefit มั๊ย หมดอายุเมื่อไหร่

แล้วก็เอาข้อมูลที่ได้จากผู้บริหารมา... แล้วมาปรับประมาณการใหม่ให้ใกล้เคียงมากขึ้น

นี่เผยความลับฟ้าดินหมดเปลือกแล้วนะนี่.... ใครเอาไปใช้แล้วเจออะไรเด็ดๆ อย่าลืม pm หลังไมค์มาบอกผมบ้างนะ

0N0111 wrote:
ขอความคิดเห็นของพี่โย เกี่ยวกับตัว bol ว่าน่าสนใจหรือไม่ ปัจจัยอะไรที่ส่งผลให้ราคาลดลงขนาดนั้น ถ้ามีมันจะส่งผลระยะยาว
หรือปล่าวครับ เข้าไปดูเทคนิคการปรับพอร์ทของพี่ ในเว็บ สมมุติพี่มีตัวนี้ในพอร์ท พี่คิดว่าราคามันจะโตได้เท่าไหร ครับ
ปล..ให้พี่โยแนะนำหนังสือที่น่าอ่านสัก 1 เล่มครับ

bol เป็นบริษัททำข้อมูล ใช้เงินลงทุนน้อยและสามารถสร้างกำไรและกระแสเงินสดได้ดี ผลงานในอดีตก็จัดว่ายอดเยี่ยม ความน่าเป็นห่วงของ bol มีอยู่ 2 ประเด็นหลัก คือ Barrier to Entry .. ผมว่าไม่ค่อยมีเท่าไหร่ ข้อมูลที่ใช้ก็เป็นข้อมูลสาธารณะ เอามา Key ลงระบบ (ตรงนี้ผมไม่แน่ใจนะครับ เคยไป visit นานแล้ว แล้วเค้า Claim ว่าข้อมูลตรงนี้เค้าได้อนุญาติแล้ว ซึ่งผมไม่แน่ใจว่ารายอื่นๆนั้นเข้ามาทำได้ง่ายมากน้อยแค่ไหน - ผมไม่ได้เจาะลึกไม่กล้าฟันธงครับว่าเป็นยังไง).. อีกประเด็นหนึ่งที่ไม่เกี่ยวกับพื้นฐานหุ้นก็คือ สภาพคล่องน้อยมาก เข้าแล้วออกยาก การที่หุ้นขึ้นลงแรงๆในระยะสั้นนั้นอาจจะมาจากมีนักลงทุนไม่กี่คน อยากซื้ออยากขายเท่านั้นเอง

Quote:
เนื่อง จากจำเป็นต้องใช้การลงทุนสูง ทั้งในด้านเงินทุน เทคโนโลยีและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ โดยปัจจัยแห่งความสำเร็จในธุรกิจนี้ คือ การเข้าถึงข้อมูล ความถูกต้องและความทันสมัยของข้อมูล ความรวดเร็วในการจัดการและบริหารข้อมูล ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การจัดการระบบฐานข้อมูล และการวิเคราะห์เพื่อสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการตัดสินใจที่ถูกต้องตามความ ต้องการของลูกค้าได้อย่างครบถ้วน

ถ้า Barrier มีแค่นี้จริงๆ ผมว่าไม่ได้ยากอะไรเท่าไหร่เลย...
- เงินทุนไปเปิดดูจริงๆก็ไม่ได้เยอะมาก
- เทคโนโลยี นี่ยิ่งง่ายเลย
- บุคคลากรผมว่าก็เฉยๆนะ

สรุปๆแล้วก็ผมก็คิดว่าธุรกิจนี้เข้ามาได้ไม่ยากเท่าไหร่นะครับ
สิ่งที่ BOL จะสร้าง Barrier ขึ้นมาได้ก็คืออย่างตั้ง GPM ไว้สูงนัก เพราะถ้าสูงเกินไป รายใหม่ๆอาจจะสนใจ แต่การสร้าง Barrier ด้วยราคานั้นก็ต้องแลกมาด้วย Margin ที่ลดลงกำไรที่ลดลง แต่ก็ยังดีกว่าให้ GPM อยู่ระดับสูงๆไปเรื่อยๆ แล้วราคาใหม่เข้ามา เพราะถ้าเข้ามาแล้ว มีการลงทุนไปแล้ว ถึงเวลานั้นจริง สงครามราคาคงแรงกว่าการที่ตัวเองยอมลดกำไรก่อนที่จะมีใครเข้ามาอีกเยอะครับ

---

j21 wrote:
เคยเกิดกรณีแบบนี้ กับคุณโยไหมครับ

กรณีที่ ราคาหุ้น ไม่วิ่งขึ้นซักที ตามที่เราวิเคราะห์ไว้ แม้ว่า รายได้ และ กำไร จะยังดีอยู่

หาก เกิดแบบนี้ จะยังคงให้เวลา กับหุ้นตัวนี้ นานเท่าไหร่ครับ (หรือถือไว้เรื่อย ๆ ผมอ่านใน ดันโด เค้าให้ค่าเสียเวลาตังค์เรา ไว้สามปี หากราคาหุ้นไม่วิ่งก็ออก)

หรือคุณโย มีหลักการอื่น ๆ หรือเปล่าครับ เช่น เราหวัง upside ไว้ 30% ผ่านไปซักครึ่งปี ควรได้ซัก 10% ไรงี้อ่ะครับ

ไม่มีกำหนดเวลาเลยครับ...
ถ้าหุ้นดี ราคาถูก... พื้นฐานยังคงไม่เปลี่ยนแปลง ราคาเท่าเดิม Upside ก็จะเท่าเดิม

สมมติตอนแรกผมตั้งเป้าเอาไว้ 1 ปี Upside 30%
เวลาผ่านไป ครึ่งปีแล้ว ราคายังอยู่ที่เดิมอยู่เลย Upside ก็ยัง 30% อยู่

สิ่งที่ผมจะทำคือ ผมอาจจะซื้อหุ้นตัวนี้เพิ่มขึ้นด้วยซ้ำ เพราะตอนแรกผมคาดหวัง กำไร 30% ใน 1 ปี แต่ผ่านไปครึ่งปีราคาไม่ไปไหน ผมจะคาดหวังผมตอบแทนได้ 30% ในเวลาครึ่งปี หรือ Annualize เป็น 1 ปีก็จะมีผลตอบแทนประมาณ 60% (จริงๆเยอะกว่านี้อีก เพราะต้องคิดแบบทบต้น)

สรุปคือ ผมทำตรงข้ามกับดันโดครับ ยิ่งเวลาผ่านไปนานแล้วหุ้นไม่ไปไหนเลย แสดงว่าผลตอบแทนต่อปีมันจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆครับ

นอกเสียจากว่า เมื่อเวลาผ่านไป เรามีข้อมูลเพิ่มขึ้น แล้วหุ้นมันมีพื้นฐานที่อาจจะแย่กว่าที่เราเคยคิด แบบนี้ก็ต้องปรับเป้ากันใหม่ ซึ่งถ้าเป้ามันลดลงเยอะกว่า เทียบกับเวลาที่ลดลง แบบนี้ก็อาจจะขายหุ้นได้ครับ

---

j2methai wrote:
ขอถามเบาๆแล้วกันน่ะครับ ขอเลียนแบบ บทความ "หนึ่งวันของบัฟเฟตต์"
ของดร.นิเวศ แล้วกัน

ปกตินี่วันหนึ่งคุณโย ทำไรบ้างครับ ใช้เวลาสำหรับหุ้นกี่ชั่วโมงต่อวัน

- ถ้าไม่ใช่ช่วง oppday หรือ ประชุมผู้ถือหุ้น ส่วนใหญ่ผมก็ใช้เวลากับการอ่านครับ อ่านงบ อ่าน 56-1 อ่านหนังสือธุรกิจ การตลาด อ่านหนังสือพิมพ์ (อันนี้ใช้เวลาน้อยสุด) แต่ก็ไม่ได้อ่านแต่เกี่ยวกับลงทุนหรือธุรกิจอย่างเดียวนะครับ พวก Pocket Book ทั่วๆไปผมก็อ่าน ชอบพวกของ A Book แล้วก็อ่านพวกหนังสือสุขภาพซะเยอะ
- ถ้าเป็นช่วง oppday กับประชุม ก็ออกไปฟังไปดูบริษัทที่ตัวเองลงทุนอยู่แล้ว หรือที่สนใจ ถ้าสนใจน้อยลงมาหน่อยก็นั่งดู Oppday live อยู่บ้านครับ
- กลางวันก็คุยๆกับเพื่อนๆ VI บ้าง ถ้าไม่ได้นั่งอ่านอะไรอยู่
- ตอนเย็นก็ออกไป เที่ยวกินข้าวดูหนัง ตีแบต ออกกำลังกาย กลับมาก็นั่งอ่านกระทู้ TVI ครับ
- คิดเป็นเวลาสำหรับหุ้นต่อวัน ก็น่าจะประมาณ 5-8 ชม. มั๊งครับ

แล้วทุกวันนี้ ปรับ port บ่อยแค่ไหน

- ปรับใหญ่ไม่บ่อยนะครับ หลักๆเลยที่ปรับก็ช่วงประกาศงบ เพราะมีข้อมูลใหม่ๆเพิ่ม ประการณ์การรายได้ กำไรก็มีการปรับ ทำให้ Upside เปลี่ยนแปลง หรือไม่ก็ปรับกรณีที่มีราคาหุ้นตัวใดตัวหนึ่งขึ้นหรือลงเยอะๆ ก็อาจจะมีปรับบ้าง ส่วนใหญ่จะเป็นการปรับแบบเล็กๆซะมากกว่าจะมีปรับใหญ่จริงๆก็กรณีที่เจอหุ้นที่ดีมากๆดีกว่าอันดับ 1 ของ port ตัวเอง แบบนี้ก็จะปรับรอบใหญ่หน่อย คืออาจจะต้องขายพวกอันดับท้ายๆมาซื้อไอ้ตัวใหม่ให้มันมีสัดส่วนแซงอันดับ 1 ตัวเดิมให้ได้ อย่างช่วงนี้ก็เพิ่งปรับครับเพราะเพิ่งประกาศงบกัน แต่ก็ถือว่าปรับน้อยมากๆ ประมาณ 10% ของ port เท่านั้นเอง

ยังใช้มาร์จินหรือเปล่า

- ยังใช้อยู่ครับ แต่กู้มาโอนเงินไปต่างประเทศหมดครับ ออกไปลองของส่วนหุ้นไทยปัจจุบันก็ลงทุนธรรมดาครับ ไม่ได้มีมาร์จิ้น
- ที่คุณทองแดง เอาสัดส่วนหุ้นอันดับ 1 ของผมไปคำนวณมูลค่า port ของผมแล้วได้เยอะ ก็เพราะเงินกู้ด้วยนะครับ port ผมไม่ได้ใหญ่ขนาดนั้น

แล้วสามารถมีเวลาเหลือสำหรับงานประจำแค่ไหน?

- ผมไม่ได้ทำงานประจำเลยครับ ให้หุ้นเป็นงานประจำไปแล้ว

มีคำแนะนำสำหรับคนหน้าใหม่ที่ต้องการลงทุนในเวลานี้เหมาะมั้ยอย่างไร

- ผมว่าผมประสบความสำเร็จมาได้เพราะการอ่านครับ อ่านเยอะๆ เล่มเดิมก็ยังหยิบมาอ่านซ้ำ อยู่เรื่อยๆ โดยเฉพาะหนังสือ VI ทั้งหลาย ผมอ่านเล่มนึงประมาณ 3-4 รอบ เพราะทุกครั้งที่ประสบการณ์เราเปลี่ยน การอ่านหนังสือเล่มเดิม ก็ให้ความรู้ใหม่ๆให้ผมได้เสมอ เพราะฉะนั้นข้อแนะนำคืออ่านเยอะๆครับ

ขอบคุณครับ ขอให้ port โตๆกว่านี้น่ะครับ
- ขอบคุณเช่นกันคร้าบบ ขอให้ port โตๆด้วยเช่นกัน

j21 wrote:
มารบกวนต่อ ครับ

หากเป้าเราอยู่ที่ 7 บาท หาก คิด MOS ประมาณ 30% ราคาที่น่าสนใจจะอยู่ที่ ประมาณ 5 บาท

เวลา ผมคิดผมจะคิดจาก Upside ที่ 30% ซึ่ง Upside ต่างจาก MOS ครับ เพราะ Upside นั้นตัวหารคือราคาที่เราจะซื้อ ส่น MOS นั้นตัวหารคือการเป้าหมาย

ผมยังไม่เข้าใจเรื่อง MOS & Upside ครับ ผมคิดว่ามันคืออันเดียวกันซะอีก รบกวนผู้รู้ช่วยอธิบายเพิ่มอีกซักหน่อยนะครับ

จริงๆแล้ว MOS กับ Upside นั้นหลักการเหมือนกันครับ .. คือซื้อหุ้นให้ได้ต่ำกว่าที่ควรจะเป็นทั้งคู่...

แต่ความแตกต่างกันอยู่ที่สูตรคำนวณครับ

Upside นั้นมีสูตรคำนวณตายตัว = (ราคาเหมาะสม-ราคาตลาด)/ราคาตลาด

ส่วน MOS นั้นผมยังไม่เคยเห็นสูตรชัวร์ๆที่ไหนนะครับ แต่เท่าที่เห็นเพื่อนๆพี่ๆ VI ใช้กันก็คือ = (ราคาเหมาะสม-ราคาตลาด)/ราคาเหมาะสม

สมมติหุ้น A ราคาตลาดอยู่ที่ 10 บาท ราคาเหมาะสมอยู่ที่ 13 บาท แบบนี้มี Upside 30% ในขณะที่มี MOS 23% ... หุ้นที่ผมจะถือก็ควรจะต้องมี Upside 30% ขึ้นไป ... แต่ถ้าจะหาหุ้นที่มี MOS 30% นี่คงจะหาหุ้นลงทุนได้ยากหน่อย เพราะว่าหุ้นที่มี MOS 30% นั้นจะมี Upside เกือบๆ 50% เลยทีเดียว

---

verapongzz wrote:
รบกวนสอบถามมุมมอง พี่yoyo เกี่ยวกับ DEMCO หน่อยครับ อยากทราบความคิดเห็น

ขอบคุณมากครับ 😀

เรื่อง Detail นี่เข้าไปอ่านกระทู้พี่มีดีกว่าครับ พี่แกข้อมูลแน่นกว่าผมเยอะ

ตัวนี้เมื่อประมาณเดือน 2 เดือนก่อนผมก็เพิ่งกลับมาดูอยู่ครับ เพราะเห็นว่าโครงการใหม่ๆที่จะรับนั้นมันขนาดใหญ่มาก แถมเห็นว่า Margin ก็ Fix กันไว้ตั้งแต่ตอนเขียนโครงการแล้ว ผมอ่านแล้วก็งงๆนิดหน่อย ว่ามัน Too Good to be True รึเปล่า แต่ก็มาอ่อขึ้นหน่อยก็ตอนที่เห็นว่า บริษัทที่จ้าง Demco ทำนั้นเป็นบริษัทที่เพื่อนของคุณประเดชเป็นเจ้าของ แถมคุณประเดชเองก็ถือหุ้นบริษัทนั้นอยู่ส่วนหนึ่งด้วย ก็เลยได้งานมาด้วยสายสัมพันธ์

แต่พอผมนั่งดีดลูกคิดไปมาแล้ว ก็เห็นว่า eps มันก็ไม่ได้ดูโดดเด่นมากนัก เพราะว่าช่วงหลายปีที่ผ่านมาบริษัทมีการออก w ออกมาหลายชุดด้วยกัน ทำให้จำนวนหุ้นนั้นเพิ่มขึ้นๆทุกๆปี สุดท้ายแล้วผมก็เลยไม่ได้ตามต่อ

แต่ถ้ามองลงไปต่อถึงอดีตของ demco นั้น ผมก็ถือว่าเป็นบริษัทรับเหมางานไฟฟ้าที่ผลงานใช้ได้บริษัทหนึ่ง มีผลตอบแทนต่อการลงทุนสูง หนี้สินอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แต่ว่า Nature ของงานรับเหมานั้นขึ้นๆลงๆง่าย การซื้อหุ้นโดยใช้ pe ก็ควรจะต้องระวังพอสมควร ต้องให้ Discount เยอะๆ

---

neo_potato_Th wrote:
รบกวนถามพี่โย เกี่ยวกับมุมมองในการ cut lossครับ

และการเอาตัวรอดในช่วงcrisisครับ-.-?

ผม cut loss ไม่เป็นครับ...
เพราะผมไม่รู้ต้นทุนตัวเอง ก็เลยไม่รู้จะ cut loss ยังไง
ผมรู้จัก แต่ขายหุ้นเพราะวิเคราะห์ผิด ขายหุ้นเพราะราคาเกินมูลค่า และขายหุ้นเพราะไปเจอตัวที่ดีกว่า ขายหุ้นเพราะขาดทุนนี่ทำไม่เป็น

เอาตัวรอดในช่วง crisis ก็คือ นี่ก็ replay ไปแล้วนะ... ย้อนอ่านดูครับ เพิ่มเติมข้อคิดในการลงทุนช่วย crisis ให้อีกนิด
"ถ้าเราลงทุนในแนว vi ที่เหมาะสมนั้น การเอาตัวรอดในวิกฤตก็คือ การลงทุนให้เหมือนเดิมครับ" ผมว่าการลงทุนแนวนี้เอาตัวรอดได้ในทุกสถานการณ์อยู่แล้ว
---

picklife wrote:

สวัสดีครับคุณโย ผมขอสอบถามเรื่องภาษีของspaliหน่อยได้ไหมครับ เห็นว่าประมาณปี2008ภาษีประมาณ38% แต่ปี 2009 ภาษีประมาณ30% เท่าที่ถามกับพี่ท่านหนึ่งรู้สึกว่าปี2008มันจะภาษีเหลื่อมล้ำพอเศษทำให้มากกว่าปกติ อันนี้รายละเอียดคืออะไรหรอครับ แล้วที่ปี 2009 ภาษีน้อยแค่ 30% นี่มาจากมาตราการลดหย่อนเยอะไหมครับ? ถ้างั้นภาษีที่เหมาะสมจริงๆของspali น่าจะเป้นเท่าไหร่ครับ

ขอบคุณครับ 😀

ถ้าย้อนไปดูใน Oppday ของ spali ไป 1-2 ปี จะเห็นเลยครับว่าเค้าพูดประเด็นนี้ทุกครั้ง (แสดงว่าไม่เคยไปดูเลยซิเนี่ย)

ก่อนหน้านี้ spali มีสัดส่วนยอดขายแนวราบเยอะกว่าคอนโดพอสมควร เมื่อปี 2007-2008 spali เปิดขายคอนโดเพิ่มขึ้น พอสมควร ทีนี้เวลาจ่ายภาษีนี่เค้าไม่ได้ดูจากยอดรับรู้รายได้นะครับ แต่เมื่อลูกค้าผ่อนมา

จนถึงจุดหนึ่ง (ซึ่งผมก็จำไม่ได้ว่ากี่% ของมูลค่าห้อง) ทางภาษีเค้าถือว่าเป็นรายได้แล้วก็เลยต้องเสียภาษี ...

ทีนี้ปี 2008 เนี่ยเป็นปีแรกที่ขายคอนโดได้เยอะ รายได้ยังไม่ได้รับรู้ แต่ว่าภาษีต้องเสียในปีนั้น เลยทำให้ Tax rate ของพุ่งขึ้นมาสูงถึง 38%

แต่หลังจากปี 2008 มา บริษัทก็มียอดรับรู้คอนโด กับยอดขายคอนโดในสัดส่วนที่ไม่ต่างกันมาก เลยทำให้ Tax rate นั้นกลับมาอยู่ในระดับปกติ 30% จากนี้ไปเราก็คาดหวังได้ว่า Tax rate ก็ไม่หนี 30% เท่าไหร่ครับ อาจจะบวกลบนิดหน่อย

แล้วก็เสริมอีกหน่อยว่า มาตราการภาษีที่ได้รับนั้น รายการมันไม่ได้ลงในบรรทัดภาษีนะครับ มันจะลงในค่าใช้จ่ายขายและบริหาร

---

spyhac wrote:
อยากให้พี่โยโย่ช่วยวิเคราะห์ tr ให้หน่อยครับเห็นพี่เคยเขียนตัวนี้ไว้ในบล๊อก ตอนนี้ pe แค่ 4 กว่าๆเองกำไรก็เพิ่มจากปีก่อนเยอะเลย ตัวนี้หนี้ก็น้อยมาก แต่แทบจะไม่ค่อยปันผลเท่าไร

tr นี่ดูอยู่ห่างๆครับ (ห่างมาก 555)
ก็เห็นว่ากำไรที่ประกาศออกมาก็ยังอยู่ในขั้นที่ดีมาก
รอบก่อนผมเข้าไปเล่นเพราะเห็นกำไรประกาศออกมาดี มาก และคาดหวังว่ากำไรที่เห็นนั้นเป็นกำไรที่ยั่งยืนพอสมควร คือมาจาก Demand ตัวเรยอนที่เพิ่มสูงขึ้นเร็วกว่า Supply แต่พอไปประชุมผู้ถือหุ้นมาก็ได้ความมาว่า GPM ที่เพิ่มขึ้นเยอะๆนั้นเป็นเพราะมี Stock วัตถุดิบราคาถูก ก็เลยขายหุ้นทิ้งไป (เพราะวิเคราะห์ผิด)

มาคราวนี้ tr ประกาศงบออกมา GPM ดีอีกแล้ว... ผมยังไม่ได้มีโอกาสได้ไปประชุมผู้ถือหุ้น ก็เลยยังไม่แน่ใจว่ากำไรที่เพิ่มขึ้นนั้นเป็นวัตถุดิบอีกรึเปล่า หรือว่าเป็นเพราะ Demand มันดีจริงๆ ถ้าเป็นกำไรพิเศษ ก็ไม่น่าสนใจ แต่ถ้ากำไรที่เห็นเป็นของจริงที่น่าจะเป็นไปอย่างนี้อีกพักใหญ่ๆ (2 ปีขึ้นไป) ราคานี้เทียบกับกำไรก็น่าสนใจใช้ได้เหมือนกัน

PaZZaHut wrote:
ก็รบกวนสอบถามพี่โย สำหรับมุมมองต่อเจ้า "KCE" ครับ

ขอบคุณล่วงหน้าครับ

โอย หลังๆถามหุ้นราคาตัวบ่อยกันขึ้นนะ..

kce ผมเคยถือเล่นๆอยู่พักนึงแถวๆ 5 บาทครับ เพราะก็ได้อ่านมาว่ากำไรมันน่าจะดีซึ่งพลิกจากขาดทุนเมื่อปีที่แล้ว ก็เลยซื้อเก็บไว้เก็งกำไรนิดหน่อย .. แต่พอผมลองเจาะข้อมูลลึกขึ้นว่าจะเป็นหุ้นที่ถือยาวได้รึเปล่า ก็ยังมีข้อสงสัยอยู่พอสมควร

- เป็นธุรกิจ อิเล็ก ซึ่งเข้าใจยากเหลือเกิน ไม่รู้ว่าเทคโนโลยีการผลิตของบริษัทนั้นดีแค่ไหน (ผมยังไม่มีโอกาสได้คุยกับผู้บริหารเลย)
- หนี้เยอะไปหน่อย
- ผลงานในอดีตลุ่มๆดอนๆมาก เดี่ยวก็เจอปัญหาเรื่องทองแดง เดี๋ยวเจอปัญหาเรื่องค่าเงิน เดี๋ยวขาดทุน เดี๋ยวกำไร คาดการณ์ยากเหลือเกิน
- ให้ลูกชายที่เพิ่งเรียนจบมาบริหาร ซึ่งฝีมือก็ต้องรอพิสูจน์กันต่อไป

สรุปเลยผมยังคาดไม่ออกว่าเป็นหุ้นดีรึเปล่า เพราะงั้นผมก็เลยให้ Grade KCE เป็นหุ้นเก็งกำไรมากกว่าลงทุน pe ที่ให้ก็ไม่ควรเกิน 5-6 เท่า ครับ
---

firstee wrote:
พี่ครับผมขอทัศนะของ TNHหน่อยครับ

ไม่ทราบว่า pe ประมานเท่าไหร่อ่าครับ

มือใหม่มากๆ

ดู roe ย้อนหลังไป 4-5 ปีก็เห็นว่ามีค่าอยู่ในระดับสูงพอสมควรประมาณ 25-30% หนี้สิ้นก็น้อย ยิ่งทำให้ความเสี่ยงนั้นต่ำ
เพราะฉะนั้นพอจะตอบได้คร่าวๆว่า tnh ถือว่าเป็นบริษัทที่บริหารผลตอบแทนของเงินได้ดีมากๆ อาจจะเพราะว่าบริษัทนั้นเช่าที่ดิน Operate แทนที่จะซื้อที่ .. ซึ่งประเด็นนี้มองได้ 2 ด้าน

ด้านดี คือ บริษัทไม่ต้องเอาเงินลงไปจม สามารถทำธุรกิจโดยใช้เงินไม่เยอะ roe ก็เลยสูง

ด้านเสีย คือ ความเสี่ยงเรื่องการต่ออายุที่ดิน ซึ่งผมไม่ได้ตามละเอียดเท่าไหร่ว่าบริษัทมีการทำสัญญาการเช่าที่ดินไว้อย่าง ไร จะหมดอายุเมื่อไหร่ และเมื่อหมดอายุแล้วต่อได้มั๊ย ถ้าต่อได้ต้องจ่ายค่าเช่าเท่าไหร่

ถ้าบริษัทสามารถต่อสัญญาที่ดินไปได้อีกหลายปี หรือว่ากว่าสัญญาจะหมดอายุก็อีกหลาย 10 ปีข้างหน้า แบบนี้ก็ลืมความเสี่ยงข้อนี้ไปได้ แต่กลับกันถ้าบริษัทจำเป็นต้องต่อสัญญาใหม่ด้วยค่าเช่าที่เพิ่มขึ้น เราก็ต้องทำการประมาณการว่าถ้าค่าเช่าเพิ่มขึ้นนั้นทำให้กำไรลดลงเท่าไหร่ และทำให้ roe ในระยะยาวควรจะเป็นเท่าไหร่

สรุปภาพรวมคือ tnh นั้นบริหารเงินได้ดีมาก ถ้าบริษัทต้องการขยายธุรกิจก็ไม่จำเป็นต้องพึ่งเงินผู้ถือหุ้น และสามารถขยายกำไรได้ โดยยังจ่ายปันผลได้เยอะด้วย หรือถ้าบริษัทนั้นไม่สามารถเติบโตได้แล้ว เมื่อนั้นบริษัทก็น่าจะกลายเป็นหุ้นปันผลที่ดีมากๆได้ตัวหนึ่ง

ส่วนตัวผมให้ pe ประมาณ 10-12 เท่าครับ

Quote:
เอ่อ พี่โยครับ ผมสงสัยว่าแผนก IR ของบริษัท เราสามารถถามได้ทุกอย่างเลยหรือเปล่าครับหรือว่าเขาก็มีขอบเขตของเขาว่าข้อมูลอันไหนถ้าเปิดเผยต้องเปิดเผยให้ทราบโดยทั่วกันห้ามเปิดเผยเป็นการส่วน ตัว ผมเคยโทรไปถาม IR ของบริษัทหนึ่งแล้วเขาไม่ค่อยรู้เรื่องอะไรเลยครับ ตอนนั้นผมก็ใหม่ๆก็เลยงงๆไปด้วย

- ถามเป้ารายได้ได้.. แต่ถามรายได้ในงบที่จะออกไม่ได้
- ถามเป้ากำไร ถามได้บางคนอาจจะตอบ บางคนอาจจะไม่ แต่ผมว่าไม่ควรถาม เสียมารยาท แล้วจะพาลทำให้เค้าไม่อยากคุยกับเราต่อ
- ถามแนวโน้มธุรกิจได้
- ถามสภาวะการแข่งขันได้ แต่ถ้าให้เจาะจงหรือวิจารณ์คู่แข่ง บางบริษัทเค้าก็อาจจะไม่อยากพูด

- ถามได้อีกมากมาย ... แต่ดีสำคัญที่สุด เวลาถามต้องทำการบ้านก่อน ไม่ใช่ดุ่มๆไปถาม รายได้ปีนี้เท่าไหร่ กำไรปีนี้เท่าไหร่ มีหุ้นกี่หุ้น ทำไมหุ้นลง ทำไมหุ้นขึ้น อะไรพวกนี้ ถือว่าเสียมารยาท

ส่วนเรื่อง IR ไม่รู้เรื่องนั้น ก็ต้องทำใจครับ หลายๆบริษัทเค้ายังไม่ได้มี IR เป็นกิจลักษณะ ส่วนใหญ่เป็นพวก IR จำเป็น คือมีหน้าที่อื่นอยู่แล้ว แต่ถ้าใครโทรมาถามหา IR ก็ให้โอนไปตาคนนี้แหละ.. ซึ่งก็มีหลายบริษัทที่ถามแล้วไม่ค่อยจะได้อะไรเท่าไหร่เหมือนกัน ซึ่งเราก็ควรให้เกียรติคนที่มาคุยกะเรา อย่าไปว่าว่าถามอะไรก็ไม่รู้เรื่องซักกะอย่าง

Monday, February 22, 2010

หนังสือแนะนำ

ผมเพิ่งเพิ่มรายการหนังสือแนะนำใหม่เข้าไปอีก 4 รายการครับ

1. มั่งคั่งอย่าง Warren Buffett (Warren Buffett Wealth) : Robert P.Miles
เล่ม นี้รวมแนวคิดทั้งหมดของ Buffett ได้ครับถ้วนและอ่านง่ายอ่านสนุกดีครับ คนเขียนเดียวกับ CEO ของ Warren Buffett เขียนมาไม่ผิดหวังจริงๆ เล่มนี้สามารถขึ้นไปอยู่อันดับหนังสือลงทุนในดวงใจอันดับต้นๆได้ไม่ยากเลย ควรจะมีติดบ้านไว้เป้นอย่างยิ่ง

2. The little book that beats the market : Joel Greenblatt
แนว คิดที่เข้าใจง่าย หนังสือเล่มบางเฉียบแค่ 100 หน้านิดๆ แต่เนื้อหาปึ๊กมาก หนังสือเขียนเกี่ยวกับความถูกของหุ้นผ่าน p/e ratio และเทียบคุณภาพของหุ้นผ่าน ROA และสรุปออกมาเป็นสูตรสำเร็จในการลงทุนที่ง่ายเหลือเกิน แต่ผลตอบแทนทำได้ดีมากเลยทีเดียว คนเขียนเป็นนักลงทุน VI ระดับโลกคนนึงที่บริหารกองทุนได้ผลตอบแทนสูงมาก อย่างยาวนาน แปลกที่คนนี้ไม่ค่อยดังในเมื่อไทยเท่าไหร่ แต่ผมว่ายิ่งนานวันๆไปอาจจะมีโอกาสติดอันดับ top 5 ของนักลงทุนระดับโลกได้เลยทีเดียว

3. Warren Buffett and the Interpretation of Financial Statement : Mary Buffet & David Clark
เหมาะ สำหรับมือใหม่ที่ยังไม่เชี่ยวชาญในการอ่านงบการเงินเท่าไหร่นักเล่มนี้ช่วยบอกได้ดีกว่า เราควรจะดูควรจะให้ความสำคัญกับอัตราส่วนใดบ้าง ถือว่าดีกว่าหนังสืออ่านบัญชีหลายๆเล่มที่ผมเคยแนะนำไปทั้งหมดเลย

4. นักลงทุนดันโด The Dhandho Investor เขียนโดย Mohnish Pabrai แปลโดย พี่ WEB พรชัย รัตนนนทชัยสุข เจ้าเก่า - เขียนโดยนักลงทุนแฟนพันธ์แท้ของ Buffett ซึ่งเป็นนักลงทุนชาวอินเดีย หลังการลงทุนเดียวกันกับ VI ส่วนใหญ่ แต่จะมีมุมมองที่แปลกตาไปจากตัวอย่างในการวิเคราะห์ธุรกิจที่ต่างๆกัน และเป็นแนวคิดของนักลงทุน

อินเดียคนแรกที่ผมเคยอ่าน ช่วงนี้เห็นว่าเล่มนี้ขายดีมากนะ ไปหามาอ่านกันซะ

5. วาทะของ Warren Buffett - อันนี้ไม่ได้เพิ่มเข้าไปใหม่เพราะเคยมีแนะนำไว้นานมากแล้ว แต่ว่ามีการพิมพ์ edition ใหม่ออกมา Version คงหาซื้อได้ยาก ก็มาซื้อ Version นี้เอาแทน เพิ่มเนื้อหาเขาไปอีกนิดหน่อย และเปลี่ยนชื่อหนังสือเป็น นักลงทุนชั้นเซียนระดับโลก (จะเปลี่ยนชื่อให้งงทำไมเนี่ย ชื่อเดิมก็ดีอยู่แล้ว) คนเขียนคนแปลยังเป็นคนเดิม เจเน็ต โลว์ เขียน เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ แปล

Saturday, October 23, 2010

Blog ใหม่ของผม

ช่วงประมาณ 1 ปีที่ผ่านมาผมเริ่มหันความสนใจไปหาการลงทุนในต่างประเทศมากขึ้น
ผ่านการวิเคราะห์หุ้นมาหลายสิบตัว ผ่านการขึ้นลงของตลาดหุ้นอเมริกามาประมาณหนึ่ง
Idea การลงทุนใหม่ๆก็เลยเกิดขึ้นหลังจากที่ผมเองก็ idea การลงทุนหุ้นไทยก็ตันไปนานพอสมควร
ว่าแล้วได้โอกาสก็เลยไปเปิด Blog ใหม่ที่เวป SeekingAlpha ซึ่งเป็นแหล่งรวมคนเขียนเจ๋งๆจำนวนมาก

การลงทุนให้หุ้นต่างประเทศนั้นผมว่ายากกว่าการลงทุนในหุ้นไทย เพราะว่าเรามีโอกาสน้อยที่จะได้สัมผัสกับสินค้า สภาพแวดล้อมของบริษัทและประเทศนั้นๆ รวมถึงไม่มีโอกาสในการเข้าไปผู้คุยกับผู้บริหาร ทำให้ความเสี่ยงในการลงทุนหุ้นต่างประเทศนั้นสูงกว่าหุ้นไทยพอสมควร แต่อย่างไรก็ตาม แม้ความเสี่ยงจะสูงกว่า แต่โอกาสก็มากกว่าเช่นเดียวกัน (ผมลงทุนไปเกือบ 1 ปียังขาดทุนอยู่ประมาณ 20-25% อยู่เลย)

เพราะฉะนั้นสำหรับคนที่สนใจลงทุนในต่างประเทศก็ลองศึกษาดูได้นะครับ แต่ก่อนจะออกไปผมแนะนำให้มีประสบการณ์ในหุ้นไทยมานานพอสมควรก่อน เพราะบอกตรงๆว่ามันเล่นยากกว่าเราเยอะจริงๆ กว่าผมจะเริ่มเข้าร่องเข้ารอยก็ผ่านมาเกือบปี เพิ่งรู้สึกว่าตัวเองพอจะลงทุนหุ้นต่างประเทศได้เท่านั้นเอง ยังไม่ได้เรียกว่าเก่งอะไร

ส่วนคนที่ไม่ได้มีเจตนาจะไปลงทุนต่าง ประเทศ หรือยังไม่คิดว่าจะลงทุนในเร็ววันนี้ ก็อ่านๆดูเป็น Case study ก็ได้ครับ จะได้เปิดหูเปิดตา และก็อาจจะมีบาง idea การลงทุนที่ผมไม่เคยเขียนใน yoyoway มาก่อน เช่น เรื่องการวิเคราะห์กระแสเงินสด ซึ่งผมน่าจะเขียนเสร็จในอีกไม่กี่วันนี้ครับ

ตามอ่านได้ที่ link นี้เลยครับ
http://seekingalpha.com/user/566955/instablog

อ้อ อ่านแล้วอ่านลืมไป Sign in เป็น Follower ผมด้วยนะครับ เวลามีบทความใหม่ของคนหรือหุ้นที่เรา Follow เวปมันจะส่ง email ไปบอกสมาชิกเอง สะดวกดีไม่ต้องเปิดไล่เข้าไปดูเองว่า Update บทความใหม่รึยัง

Sunday, October 24, 2010

กลยุทธ์เอาตัวรอดในตลาดหุ้น

นานๆทีผมจะ comment สภาพตลาด บทความนี้ผมเขียนไว้เมื่อ 27 กันยายน 2010

กลยุทธ์เอาตัวรอดในตลาดหุ้น

นักลงทุนจำนวนมากคิดว่าการจะลงทุนในตลาดหุ้นให้ได้กำไร จำเป็นที่จะต้องคาดเดาแนวโน้มของตลาดได้แม่นยำระดับหนึ่ง คนที่ติดตามข่าวสารมากเท่าไหร่ก็จะยิ่งมีโอกาสในการคาดเดาดัชนีได้มากขึ้นเท่านั้น ผมเองก็เป็นคนหนึ่งที่เคยคิดแบบนี้เช่นกัน ส่วนตัวผมเองก็ชอบลองทายการขึ้นลงของดัชนีบ้างเป็นบางครั้ง แต่ผลลัพธ์ส่วนใหญ่ก็จะผิดบ้างถูกบ้าง (ส่วนใหญ่จะผิด) เอาแน่เอานอนไม่ได้ แต่พอร์ตการลงทุนของผมก็ยังคงทำผลตอบแทนได้อย่างดีตลอด 8 ปีที่ผ่านมา ซึ่งนั้นก็เลยทำให้ผมเลิกความเชื่อดังกล่าว

การลงทุนแนว Value Investing ให้ได้ผลตอบแทนที่ดี ไม่จำเป็นต้องคาดการณ์ดัชนีว่ามันจะขึ้นหรือลง ตราบใดการตามที่เราสามารถหาหุ้นคุณภาพดีและมีราคาถูกอยู่ในตลาด เราก็ควรที่จะลงทุนต่อไปเรื่อยๆ จำนวนเงินที่จะลงทุน จะมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับจำนวนหุ้นราคาถูกที่เราเจอ ระดับความถูกว่าถูกมากหรือน้อย เพราะความเชื่อของการลงทุนแนวนี้อยู่ที่ว่า ราคาหุ้นนั้นจะสะท้อนมูลค่าที่ควรจะเป็นในระยะยาวเสมอ การขึ้นลงของดัชนีก็ไม่ควรจะมาเกี่ยวข้องอะไรกับการตัดสินใจลงทุนของเรา เพราะเมื่อเราซื้อหุ้น เราซื้อกิจการของบริษัทนั้นๆ เราซื้ออนาคตของหุ้นนั้นๆ เราไม่ได้ไปซื้อดัชนี

ตั้งแต่ผมลงทุนมา ตั้งแต่ปีแรกผมก็ใส่เงินอยู่ในหุ้นอยู่ 100% ตลอดเวลา (บางช่วงอาจจะเกิน 100% บ้างเพราะใช้ Margin) เพราะผมยังสามารถหาหุ้นดีๆราคาถูกลงทุนได้อยู่เสมอ แต่มาวันนี้สถานการณ์มันเริ่มเปลี่ยนแปลงไป

ช่วงนี้เป็นครั้งแรกที่ หาหุ้นลงทุนได้น้อยมากๆ เจอบริษัทที่ยังเห็นว่าราคาถูกอยู่เพียงไม่กี่บริษัท แล้วแต่ละบริษัทนั้นก็ไม่ได้มีราคาถูกมากจนน่าตื่นเต้น ผมเลยตัดสินใจขายหุ้นบางส่วนมาถือเงินสด โดยลดพอร์ต

การลงทุนในหุ้นเหลือประมาณ 80-90% ของเงินทั้งหมดที่มี และถ้าราคาหุ้นยังคงเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ ผมก็คงจะทยอยลดพอร์ตลงเรื่อยๆ ตามแต่ระดับความถูกแพงที่ผมประเมินในช่วงเวลาๆนั้น กลยุทธ์ตอนนี้ของไม่ใช่การลงทุนให้ได้กำไรสูงที่สุด แต่เป็นการลงทุนให้ระดับที่พอเหมาะกับความเสี่ยง ซึ่งแนวคิดนี้ผมก็เรียนรู้มาจากกลยุทธ์ของบริษัทที่ประสบความสำเร็จในการทำ ธุรกิจอย่างยาวนานหลายบริษัท ผมจะยกตัวอย่างให้ดูนิดหน่อยละกัน

PSL เป็นทำธุรกิจเรือเทกองที่มีความสามารถในการทำกำไรระดับต้นๆ ของโลก ธุรกิจนี้จัดเป็น Cycle ที่ขึ้นลงค่อนข้างรุนแรงและเป็นเวลานาน ในช่วงที่อุตสาหกรรมดีบริษัทเดินเรือส่วนใหญ่ก็จะกำไรกันเป็นกอบเป็นกำ ในช่วงที่อุตสาหกรรมแย่บริษัทจำนวนมากก็ขาดทุนล้มหายตายจากไปก็เยอะ PSL นั้นสามารถเติบโตผ่าน Cycle ทั้งขึ้นและลงมาหลายรอบ และสามารถทำผลกำไรได้ดีมากมาโดยตลอด กลยุทธ์ของ PSL นั้นฟังดูเหมือนกลยุทธ์ทั่วๆไปของการเล่นหุ้น คือ “ซื้อถูก ขายแพง”

ใน ช่วงที่ค่าระวางเรือเป็นขาขึ้น บริษัทเดินเรือส่วนใหญ่ก็จะมีกำไรที่ดี กระแสเงินสดก็จะสูง คู่แข่งจำนวนหนึ่งที่ก็จะรีบต่อเรือเพิ่ม หรือไปซื้อเรือมือสองเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ โดนหวังว่าจะได้รีบมาปล่อยเช่าเพื่อกินค่าเช่าระดับสูงๆได้ แต่ PSL นั้นกลับทำตรงข้ามกับคนอื่น เมื่อค่าระวางเรือเพิ่มถึงระดับหนึ่งที่ผู้บริหารคิดว่าอยู่ในระดับที่ดี แล้ว PSL ก็จะทำสัญญาเช่าเรือล่วงหน้ากับลูกค้าเพื่อ Fix ค่าระวางเรือเอาไว้ ในช่วงแรกอาจจะทำไว้ 25% ของเรือทั้งหมด และเมื่อค่าระวางเรือยังคงเพิ่มขึ้นต่อ บริษัทก็อาจจะ Fix ค่าระวางเรือเอาไว้อีกซัก 25% แล้วถ้าค่าระวางยังคงขึ้นต่อไปไม่หยุด บริษัทก็จะทำสัญญาเช่าล่วงหน้าไปทั้งหมด 100% ในขณะที่ก็จะทยอยขายเรือเก่าที่มีอายุออกบางส่วนในราคาตลาดที่สูง ในภาวะที่ค่าระวางเรือยังคงขึ้นต่อไปไม่หยุดแบบนี้ PSL อาจจะดูเป็นบริษัทที่ไม่ฉลาดนัก เพราะในช่วงขาขึ้นที่คนอื่นๆเค้าทำกำไรกันได้สูงเพราะจำนวนเรือที่เพิ่มขึ้น PSL อาจจะมีกำไรที่ต่ำกว่าเพราะจำนวนเรือก็ไม่เพิ่มแถมยังไป Fix ค่าเช่าออกไปเป็นจำนวนมาก

ในธุรกิจวัฏจักรนั้น เมื่อมีขาขึ้นแล้วก็ต้องมีขาลง ในช่วงที่ค่าระวางเรือลดลงเรื่อยๆนั้น บริษัทที่ไปต่อเรือเพิ่ม หรือซื้อเรือเพิ่มขึ้นเรื่อยๆนั้นก็จะเริ่มมีปัญหาสภาพคล่อง เพราะการซื้อเรือในช่วงขาขึ้นนั้นมีราคาที่สูง รายได้จากค่าเช่าที่ได้รับก็อาจจะไม่มากเท่าที่เคยคิด เมื่อเกิดปัญหาสภาพคล่องบริษัทเหล่านี้ถ้าไม่ขายเรือออกไปบ้าง (ซึ่งจะต้องขายออก

ในราคาถูก) ก็อาจจะต้องปิดกิจการลงเพราะไม่มีเงินสดพอในการดำเนินธุรกิจ
ในช่วงนี้ PSL ก็จะกลายเป็นบริษัทที่มีกระแสเงินสดที่ดีมากเมื่อเทียบกับคู่แข่งส่วนใหญ่ เพราะบริษัทได้ขายเรือออกไปในราคาแพงจำนวนหนึ่งและยังได้ Fix ค่าระวางเรือไปส่วนใหญ่แล้ว และเวลานี้ก็จะเป็นเวลาที่ PSL เริ่มทยอยซื้อเรือของบริษัทที่มีปัญหาสภาพคล่องในราคาต่ำมากๆ จำนวนเรือของบริษัทจะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามกระแสเงินสดที่บริษัทสามารถสร้างได้

และเมื่อเวลาเลวร้ายผ่านไป ค่าระวางเรือกลับเพิ่มขึ้นมาใหม่ PSL ก็จะยิ่งมีขนาดใหญ่ขึ้น กำไรเพิ่มมากขึ้น แล้ววงจรธุรกิจก็จะยังคงวนเวียนเป็นขาขึ้นขาลงสลับกันไป คู่แข่งหลายรายล้มหายตายจากไป มีคู่แข่งรายใหม่เข้ามาบ้าง ในขณะที่ PSL ก็จะมีขนาดใหญ่โตขึ้นเรื่อยๆ

จะเห็นว่ากลยุทธ์ซื้อถูกขายแพงของ PSL นั้นไม่ได้เป็นการซื้อที่ถูกที่สุดหรือขายที่แพงที่สุด แต่เป็นการทยอยซื้อเมื่อค่าระวางเรืออยู่ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น และทยอยขายเมื่อค่าระวางเรือสูงกว่าที่ควรจะเป็น เพราะแม้แต่ผู้บริหาร PSL ซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ในธุรกิจเดินเรือมาอย่างยาวนานนั้นเค้าก็ไม่สามารถคาดการณ์ดัชนีค่าระวางเรือในระยะสั้นได้

บริษัทที่ ใช้กลยุทธ์คล้ายๆ กันนี้ก็มีอยู่หลายบริษัทอีกตัวอย่างที่เห็นได้ชัดก็ เช่น IRP และ IVL (ซึ่งตอนนี้ควบรวมกันแล้ว) ในช่วงขาขึ้นบริษัทก็จะ Focus ไปกับควบคุมประสิทธิภาพการผลิตเพื่อให้ได้ต้นทุนที่ต่ำ ในขณะที่คู่แข่งก็จะ Focus ไปกับการขยายโรงงานเพื่อให้ทันกับขาขึ้นของวัฏจักร และในช่วงขาลงคู่แข่งก็จะมีกำไรที่ลดลงหรือขาดทุน บางรายถึงกับขาดแคลนเงินสดจนต้องปิดตัวลงหรือขายธุรกิจบางส่วนของตัวเองออก ตอนนี้ IRP และ IVL อาจจะมีกำไรน้อยลงไปบ้าง แต่กระแสเงินสดยังคงดีอยู่ ก็จะเริ่มซื้อโรงงานของคู่แข่งที่มีปัญหาในราคาถูก กู้เงินสร้างโรงงานใหม่ในช่วงที่วัฏรจักรยังดูไม่ดีเท่าไหร่ แล้วสุดท้ายเมื่อเวลาเลวร้ายผ่านพ้นไป บริษัทจะยิ่งมีกำไรเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ IRP IVL จากที่เคยเป็นบริษัทที่มีกำลังการผลิตและผลกำไรไม่มากนักก็เติบโตขึ้น เรื่อยๆ จนปัจจุบัน บริษัทอาจจะกลายเป็นบริษัทที่ใหญ่ที่สุดในอุตสาหกรรมด้วยกลยุทธ์ “ซื้อถูกขายแพง” ในระยะเวลาอีกไม่นานนี้

การลงทุนในหุ้นก็เป็นเช่น เดียวกัน เราไม่จำเป็นต้องขายให้ได้ราคาสูงที่สุดเพื่อที่จะประสบผลสำเร็จในการลงทุน แต่เราควรที่จะขายเมื่อเรา

รู้สึกว่าราคาหุ้นมันเกินกว่าที่ควรจะเป็น ยิ่งขึ้นมาก็ต้องยิ่งต้องขายมาก เพื่อที่จะสร้างกระแสเงินสดเก็บไว้กับตัวเอง เพื่อรอเวลาที่ตลาดจะกลับมาอยู่ในขาลง และมีโอกาสกลับไปซื้อหุ้นในยามที่มันถูกกว่าที่ควรจะเป็น ในช่วงภาวะแบบนี้ Value Investor ที่ระมัดระวังอาจจะดูโง่ที่ขายหุ้นออกในช่วงที่หุ้นอยู่ในขาขึ้น เหมือนกับที่ PSL ทำในช่วงค่าระวางขาขึ้น แต่เมื่อไหร่ที่ตลาดกลับมาเป็นขาลง Value Investor ที่ระมัดระวังก็จะเป็นคนที่สามารถอยู่รอดได้ในระยะยาวเสมอ

คำสอนของ Warren Buffett ที่บอกว่า “โลภเมื่อคนอื่นกลัว และ กลัวเมื่อคนอื่นโลภ” ยังคงใช้ได้ดีอยู่เสมอ ทั้งในการลงทุน หรือแม้แต่การดำเนินธุรกิจ

THANK YOU